تفسير ابن كثير

# ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ

## เล่ม 4

ญุซ 9 - ญุซ 11
อายะฮฺที่ 88 ของซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ
ถึง อายะฮฺที่ 5 ของซูเราะฮฺ ฮูด

เรียบเรียง : เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัล-มุบาร็อกฟูรีย์
แปล : อ.ซากีรีน บุญมาเลิศ




مركز الكتب الإسلامية
The Islamic Book Center Bangkok Thailand.

TAFSIR IBN KATHIR (ABRIDGED)

المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير

4

تفسير ابن كثير

# ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ

## เล่ม 4

ญุซ 9 - ญุซ 11

อายะฮฺที่ 88 ของซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ

ถึง อายะฮฺที่ 5 ของซูเราะฮฺ ฮูด

เรียบเรียง : เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์

แปล : อ.ชากิรีน บุญมาเลิศ

ISLAMIC BOOK CENTER

ศูนย์หนังสืออิสลาม

مركزالكتب الإسلامية

The Islamic Book Center Bangkok Thailand.

700.-




ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ ผลิต และจัดจำหน่าย



# ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ เล่ม 4

**อิมาม อิสมาอีล อิบนิ อุมัรฺ อิบนิ กะษีรฺ** : เขียน

**เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์** : เรียบเรียง

**อ.ชากิรีน บุญมาเลิศ** : แปลภาษาไทย

**ISBN** : 978-616-7480-74-9

**พิมพ์ครั้งที่ 1** : สิงหาคม พ.ศ.2562 / ซุลฮิจญะฮฺ ฮ.ศ.1440

**ราคา** : 700 บาท

**ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ**
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อิมาม อิสมาอีล อิบนิ อุมัรฺ อิบนิ กะษีรฺ.
ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ เล่ม 4.-- กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสืออิสลามกรุงเทพฯ, 2562.
594 หน้า.
1. กุรอาน. I. ชากิรีน บุญมาเลิศ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.
297.12
ISBN 978-616-7480-74-9

**พิมพ์** : บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด

**ผู้จัดพิมพ์, จัดจำหน่าย** : สำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ
87/2 ถ.รามคำแหง ซอย 2 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทร. 02-318-8085, 089-005-3393, E-mail : muslimthaibook@yahoo.com



**Publishers & Distributors**
The Islamic Book Center Bangkok
THE FOUNDATION OF ISLAMIC CENTER OF THAILAND

# คำนำ สำนักพิมพ์

*อัลฮัมดุลิลลาฮฺ* บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ขอความสันติประสบแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย, บรรดาเครือญาติ (อะหฺลุลบัยตฺ), บรรดาสาวก (ศอฮาบะฮฺ) และบรรดาบรรพชนมุสลิมรุ่นแรกในอดีต (สะลัฟ) ที่ได้ชี้แนะทางนำแก่มนุษยชาติ

หนังสือ **ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ** นี้ อ.ซากีรีน บุญมาเลิศ ได้แปลจากต้นฉบับภาษาอาหรับ "อัลมิศบาฮุ้ลมุนีรฺ ฟีตะห์ซีบ ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ" ซึ่งเป็นตัฟซีรฺฉบับที่ เชคศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์ เป็นผู้เรียบเรียง (ซึ่งเป็นหนังสือที่สรุปย่อมาจากตัฟซีรอิบนุ กะษีรฺ ฉบับเต็ม) และจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ ดารุสสลาม ในประเทศซาอุดิอาระเบีย โดยนำมาจัดพิมพ์เป็นฉบับแปลภาษาไทย จะทำเป็นเล่ม 15 เล่มๆ ละ 2 ญุซ

ในบรรดางานพิมพ์หนังสือทั้งหมด ไม่มีความภาคภูมิใจใดจะเทียบเท่ากับการได้พิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นพระวจนะของอัลลอฮฺ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกที่ทรงประทานลงมาเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ

สำหรับการจัดพิมพ์หนังสือตัฟซีรฺฯ เล่มนี้ มีความยุ่งยากในการแปล การจัดพิมพ์ และการตรวจทานเป็นอย่างมาก ซึ่งแน่นอนย่อมหนีไม่พ้นความผิดพลาด ดังนั้น หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นประการใด ผู้จัดพิมพ์กราบขออภัยต่ออัลลอฮฺ ﷻ และขอน้อมรับคำชี้แจงแนะนำจากทุกท่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

หากหนังสือเล่มนี้มีความดีประการใด ขออุทิศความดีนี้แด่บิดา มารดา "โอ้ อัลลอฮฺ โปรดทรงเมตตาท่านทั้งสอง เช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย"

สุดท้ายในนามสำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลามฯ ขอขอบคุณ อ.ซากีรีน บุญมาเลิศ และทีมงานทุกท่านผู้มีส่วนช่วยเหลือในการที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ออกมาสู่สายตาผู้อ่าน ขออัลลอฮฺ ﷻ โปรดตอบแทนความดีแก่ทุกท่าน ทั้งโลกนี้ (ดุนยา) และโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) ด้วยเทอญ *อามีน*

บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

**ไพโรจน์ กาญจนเพ็ญ**

สำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ

*เราะมะฎอน 1438 / มิถุนายน 2560*

# คำนำ ผู้แปล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

**ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

**الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ به من شرور أنفسنا**
**ومن سيئات أعمالنا ، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلله فلا هادي له ،**
**أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله ، اللهم صل على محمد**
**وعلى اله وصحبه ومن تبعهم باحسان إلي يوم الدين أما بعد :**

*อัลฮัมดุลิลลาฮฺ* หลังจากที่ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจบและตีพิมพ์ออกไปในครั้งแรก ลงวันที่ 26 มีนาคม 2544 โดยพิมพ์เป็นเล่มเดียวจบ ใช้ชื่อว่า **"อัล-กุรอาน พร้อมความหมายภาษาไทย"** จากนั้นมาจนถึงขณะนี้ ก็เป็นเวลาประมาณ 13 ปี ในช่วง 13 ปีที่ผ่านมานั้น "อัล-กุรอาน พร้อมความหมายภาษาไทย" ได้ถูกตีพิมพ์หลายครั้งหลายหน สนองความต้องการของมวลชน และจากนั้นมา ผมเองก็ได้รับจดหมาย โทรศัพท์อยู่เสมอ ขอให้อธิบายความหมายโดยละเอียดของคัมภีร์อัลกุรอาน ผมพยายามคัดเลือกหนังสือตัฟซีรฺ (อธิบายอัลกุรอาน) และในที่สุดก็ได้เลือกเอาหนังสืออธิบายอัลกุรอาน ชื่อ "อัลมิศบาฮุ้ลมุนีร ฟีตะห์ซีบ ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ ของอิมาม อิสมาอีล อิบนิ อุมัรฺ อิบนิ กะษีรฺ" จัดทำโดย กลุ่มนักวิชาการ ควบคุมโดย อัชเชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัล-มุบาร็อกฟูรีย์ จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ดารุสสลาม เพื่อการเผยแพร่และจำหน่าย กรุงริยาฎ

**เหตุผลที่ผมเลือกเอาหนังสือเล่มนี้ เพราะเห็นว่า :-**

- เป็นการอธิบายที่กระชับ ไม่ยืดเยื้อจนเกินไป
- เป็นการนำเอาอัลกุรอาน มาอธิบายอัลกุรอาน
- เป็นการนำเอาฮะดีษของท่านนบี ﷺ มาอธิบาย
- ฮะดีษที่นำมาอธิบายผ่านการตรวจสอบ และใส่สระมาอย่างเรียบร้อย
- นำเอาคำพูดและทรรศนะของชาวสะลัฟศอและฮฺ ที่เป็นศอฮาบะฮฺ และตาบิอีน (ชนรุ่นหลังศอฮาบะฮฺ) มาอธิบายประกอบ
- เห็นว่าสำนวนของหนังสือเล่มนี้ไม่ยากจนเกินไป
- ไม่มีเรื่องเล่าที่เรียกกันว่า อิสรออีลีย๊าต เข้ามาเกี่ยวข้องและปะปน
- เป็นหนังสืออธิบายอัลกุรอานที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับ และแพร่หลายโดยทั่วไปในโลกอิสลาม

ผมหวังว่า หนังสืออธิบายอัลกุรอานชุดนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องมุสลิมในประเทศไทย และผู้ที่สนใจไม่มากก็น้อย ผมทราบดีเป็นอย่างยิ่งว่างานชิ้นนี้เป็นงานที่หนักหนามากทีเดียว ต้องใช้เวลา แต่ก็จะพยายามเป็นที่สุด โดยหวังผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ และขอความสำเร็จจากพระองค์ และความเมตตาจากพระองค์ แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงเมตตาเสมอ

**อาจารย์สุพล (ซากีรีน) บุญมาเลิศ**

ผู้แปล อธิบาย และเรียบเรียง

*1 มกราคม 2558 / 10 เราะบีอุลเอาวัล 1436*

# ประวัติผู้แปล



**ชื่อ – นามสกุล** : นายสุพล บุญมาเลิศ

**ชื่อมุสลิม** : ซากีรีน

**วัน และสถานที่เกิด** : 1 มกราคม 2490, กรุงเทพฯ

**หน้าที่การงานในปัจจุบัน** : ผู้จัดการ ห.จ.ก อาราบิก เซนเตอร์

ค่อฏีบมัสญิดฟัตฮุ้ลบารี บางกะปิ กรุงเทพฯ

รองประธานมูลนิธิดารุสสลาม หนองจอก กรุงเทพฯ

**ประวัติการศึกษา** : ประถมศึกษา โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง

- มัธยมศึกษา โรงเรียนบางกะปิ
- อิสลามศึกษา โรงเรียนมิฟตาฮุลอุลูมิดดีนียะห์ บ้านดอน กทม.
- อุดมศึกษา ปริญญาตรี คณะกฎหมายอิสลาม แผนกอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ (Faculty of Law for Islamic & Arabic Studies) มหาวิทยาลัยอัล-อัซฮาร์ ประเทศสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
- ประกาศนียบัตรขั้นสูง คณะศึกษาศาสตร์ แผนกการศึกษา และจิตวิทยา (Faculty of Education : General Diploma in Education & Psychology) มหาวิทยาลัยอัล-อัซฮาร์ ประเทศสาธารณรัฐอาหรับ อียิปต์

# สารบัญ

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

**เนื้อเรื่อง** **หน้า**

เนื้อเรื่อง หน้า

**เนื้อเรื่อง** **หน้า**

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* **หน้า**

| เนื้อเรื่อง | หน้า |
|---|---|

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

**เนื้อเรื่อง** **หน้า**

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

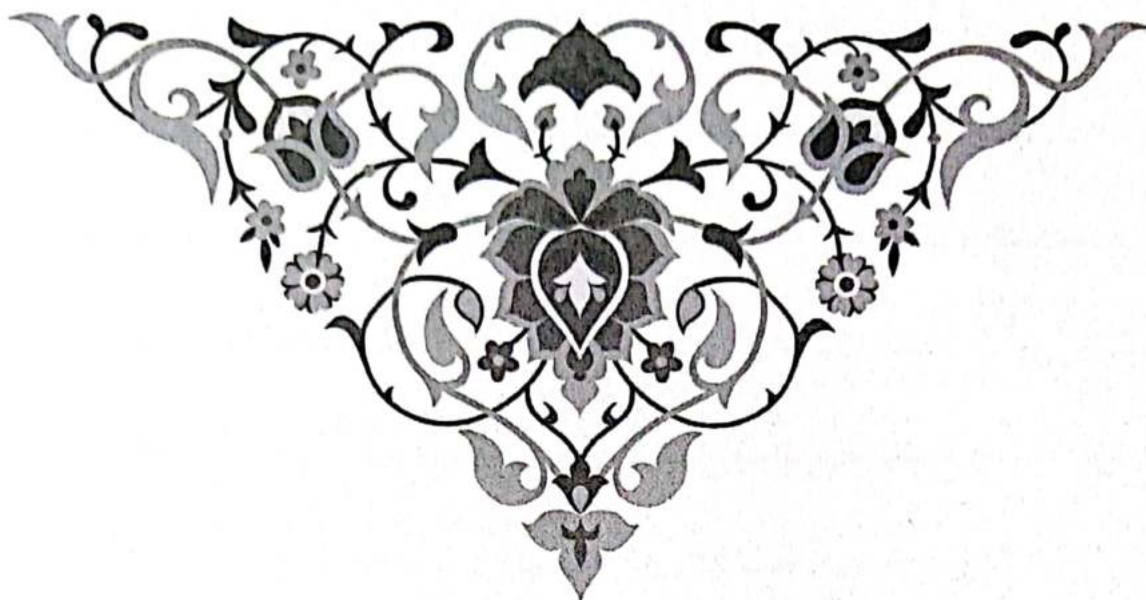
| เนื้อเรื่อง | หน้า |
|---|---|

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* | *หน้า*

*เนื้อเรื่อง* *หน้า*

**เนื้อเรื่อง** **หน้า**



# تَفْسِيرُ ابْنِ كَثِيرٍ

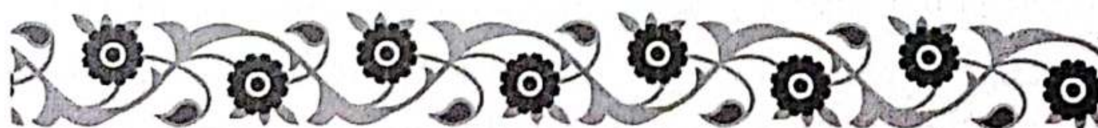
คำแปล และอรรถาธิบาย

# คัมภีร์อัลกุรอาน

ญุซ 9 - ญุซ 11

อายะฮฺที่ 88 ของซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ

ถึง อายะฮฺที่ 5 ของซูเราะฮฺ ฮูด



۞ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ
كُنَّا كَٰرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ ٱفْتَرَيْنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُم
بَعْدَ إِذْ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
ٱللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا ٱفْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْفَٰتِحِينَ ﴿٨٩﴾

88. บรรดาผู้นำที่โอหังจากกลุ่มชนของเขาได้กล่าวว่า แน่นอน เราจะขับไล่ท่าน โอ้ ชุอัยบฺ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านออกไปจากตำบลของเรา หรือไม่ก็ท่านจะต้องกลับเข้ามาอยู่ในลัทธิของเรา เขากล่าวว่า แม้ว่าพวกเราจะไม่ชอบกระนั้นหรือ ?

89. แน่นอน เราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ หากเรากลับไปอยู่ในลัทธิของพวกเจ้าหลังจากที่อัลลอฮฺได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากลัทธินั้นมาแล้ว และไม่บังควรแก่พวกเราที่จะกลับไปอยู่ในลัทธินั้นอีก นอกจากอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเราจะทรงประสงค์เท่านั้น พระผู้อภิบาลของพวกเรานั้นทรงมีความรู้อย่างกว้างขวางทั่วทุกสิ่ง แด่อัลลอฮฺเท่านั้นที่พวกเราได้มอบหมาย โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดชี้ขาดระหว่างพวกเรา และกลุ่มชนของเราด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ดียิ่งในบรรดาผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

นี่เป็นข่าวจากอัลลอฮฺ ﷻ ที่ได้ทรงบอกให้เราทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนบีชุอัยบฺ عليه السلام และบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา กับกลุ่มชนส่วนใหญ่ที่ต่อต้านไม่ยอมเชื่อฟัง โดยพวกเขายื่นคำขาดที่จะขับไล่นบีชุอัยบฺ และพรรคพวกให้ออกไปจากตำบลของพวกเขา หรือมิฉะนั้น ก็ให้กลับใจมาอยู่ในศาสนาของพวกเขา แต่นบีชุอัยบฺ และพรรคพวกก็ตอบไปตามที่ระบุอยู่ในดำรัสของอัลลอฮฺ ในตอนท้ายของอายะฮฺที่ 88 ที่มีความว่า ﴾ **แม้ว่าพวกเราจะไม่ชอบกระนั้นหรือ ?** ﴿ คือ นบีชุอัยบฺ عليه السلام ได้กล่าวว่า พวกเจ้าจะทำเช่นนั้นหรือ ? ถึงแม้ว่าพวกเราไม่ชอบ

อย่างที่พวกท่านต้องการ หากเรากลับไปอยู่ในลัทธิพวกเจ้า ทำอย่างพวกเจ้าแล้ว เราก็จะทำผิดพระบัญชาของอัลลอฮฺอย่างใหญ่หลวง สร้างภาคีต่อพระองค์ ดังนั้น เขาจึงกล่าวว่า 《 **และไม่บังควรแก่พวกเราที่จะกลับไปอยู่ในลัทธินั้นอีก นอกจากอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเราจะทรงประสงค์เท่านั้น** 》 คือเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺ เพราะพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงรอบรู้เป็นอย่างดี 《 **แด่อัลลอฮฺเท่านั้นที่พวกเราได้มอบหมาย** 》 ซึ่งกิจการงานของเรา ในเรื่องที่เราจะทำ หรือจะไม่ทำ 《 **โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดชี้ขาดระหว่างพวกเรา และกลุ่มชนของเราด้วยความจริงเถิด** 》 คือขอได้โปรดตัดสินระหว่างพวกเรากับกลุ่มชนของเรา และช่วยเหลือพวกเราให้ชนะพวกเขาด้วยเถิด 《 **และพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ดียิ่งในบรรดาผู้ชี้ขาดทั้งหลาย** 》 คือเป็นผู้พิพากษาที่ดีที่สุด พระองค์ทรงเที่ยงธรรมเป็นที่สุด ไม่มีการลำเอียงแต่ประการใด

﴿ وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَئِنِ ٱتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا
إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ٩٠ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ
جَٰثِمِينَ ٩١ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَاۚ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
شُعَيۡبٗا كَانُواْ هُمُ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٩٢ ﴾

**90. และบรรดาผู้นำที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของเขา ได้กล่าวว่า ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามชุอัยบฺแล้ว แน่นอน พวกเจ้าก็เป็นผู้ที่ขาดทุนในทันที**

**91. แล้วความสั่นไหวอย่างรุนแรงของแผ่นดินก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่คุกเข่าตายในบ้านของพวกเขาเอง**

**92. บรรดาผู้ปฏิเสธชุอัยบฺ ประหนึ่งว่า พวกเขามิเคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธชุอัยบฺนั้น พวกเขาเป็นพวกที่ขาดทุน**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบถึงความรุนแรงของพวกที่ปฏิเสธศรัทธา การดื้อดึง การดื้อรั้นของพวกเขา การหลงทางของพวกเขา ตลอดจนพฤติกรรมการต่อต้านและฝ่าฝืนสัจธรรมซึ่งอยู่ในกมลสันดานของพวกเขา ทำให้พวกเขาถึงกับกล่าวว่า 《 **ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตาม**

**ชุอัยบฺแล้ว แน่นอน พวกเจ้าก็เป็นผู้ที่ขาดทุนในทันที** ﴾ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสภายหลังจากนั้นว่า ﴿ **แล้วความสั่นไหวอย่างรุนแรงของแผ่นดินก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่คุกเข่าตายในบ้านของพวกเขาเอง** ﴾ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่าพวกเขาถูกลงโทษโดยพระองค์ทำให้แผ่นดินไหวอย่างรุนแรง เพราะพวกเขาทำรุนแรงแก่นบีชุอัยบฺ และพรรคพวกของเขาโดยจะทำการขับไล่ออกจากตำบล ซึ่งเรื่องนี้พระองค์ก็ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮฺ ฮูด โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴾

**"และเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยให้ชุอัยบฺ และบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาของเรา และเสียงกัมปนาทได้ทำลายบรรดาผู้อธรรม แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขาเอง"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 94)*

ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของพวกเขาและบทลงโทษที่พวกเขาได้รับตามที่ปรากฏในซูเราะฮฺฮูดข้างต้นนั้น คือการที่พวกเขาพูดท้าทายเสียดสีศาสนทูตของอัลลอฮฺ ว่า

﴿ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا....... ﴾ الآية

**"(โอ้ ชุอัยบฺ) การละหมาดของท่าน ใช้ท่านให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา กระนั้นหรือ ?......"** ไปจนจบอายะฮ

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 87)*

และแล้วเสียงกัมปนาทก็ได้ทำลายพวกเขา และอัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบเกี่ยวกับพวกเขาไว้ในซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ ว่า

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾

**"พวกเขาได้ปฏิเสธเขา (นบีชุอัยบฺ) ดังนั้น การลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้ประสบแก่พวกเขา แท้จริง มันเป็นการลงโทษแห่งวันที่ยิ่งใหญ่"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 189)*

ซึ่งดังกล่าวก็มิใช่อะไรอื่น นอกจากพวกเขากล่าวท้าทายก่อนนี้ว่า

﴿ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾

**"ดังนั้น จงให้ส่วนต่าง ๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นผู้พูดจริง"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 187)*

พระองค์ทรงบอกให้ทราบว่า ทรงให้พวกเขาประสบกับเมฆหมอกหนาทึบปกคลุมพวกเขา แล้วให้พวกเขามารวมตัวกันอยู่ใต้ร่มเมฆ แล้วพระองค์ทรงให้มีความร้อนมาแผดเผา และมีเสียงกัมปนาทมาจากฟากฟ้า และให้แผ่นดินไหว จนกระทั่งพวกเขาตายกันระเนระนาดหมดสิ้น แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **ประหนึ่งว่า พวกเขามิเคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาถูกลงโทษจนพินาศหมดสิ้นประหนึ่งว่าพวกเขามิเคยอาศัยอยู่ในหมู่บ้านดังกล่าวที่พวกเขาเคยคิดจะขับไล่ศาสนทูตและผู้ที่ตามท่านออกไป และพระองค์ได้ตรัสต่อไปอีกว่า ﴿ **บรรดาผู้ปฏิเสธชุอัยบฺนั้น พวกเขาเป็นพวกที่ขาดทุน** ﴾

﴿ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ ﴾

**93. แล้วเขา (นบีชุอัยบฺ ﷺ) ก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ กลุ่มชนของฉัน แท้จริง ฉันได้ประกาศสาส์นจากพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกเจ้าแล้ว และฉันก็ได้แนะนำแก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น ฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร ?**

และนบีชุอัยบฺ ﷺ ก็หันใบหน้าออกไปจากพวกเขา หลังจากที่พวกเขาประสบกับการลงโทษอันแสนสาหัส และกล่าวเป็นเชิงตำหนิติเตียนว่า ﴿ **โอ้ กลุ่มชนของฉัน แท้จริง ฉันได้ประกาศสาส์นจากพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกเจ้าแล้ว และฉันก็ได้แนะนำแก่พวกเจ้าแล้ว** ﴾ คือ ฉันทำหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเรียบร้อยแล้ว และฉันจะไม่รู้สึกเสียใจกับสิ่งที่พวกเจ้าประสบ เพราะพวกเจ้าปฏิเสธที่จะยอมรับสิ่งที่ฉันนำมาประกาศ ﴿ **ดังนั้น ฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร ?** ﴾

وَمَآ أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّآ أَخَذْنَآ أَهْلَهَا بِٱلْبَأْسَآءِ
وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلْحَسَنَةَ
حَتَّىٰ عَفَوا۟ وَّقَالُوا۟ قَدْ مَسَّ ءَابَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذْنَٰهُم
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

94. และเรามิได้ส่งศาสนทูตคนใดไปในเมืองใด นอกจากเราได้ลงโทษชาวเมืองนั้นด้วยความแร้นแค้น และการเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

95. ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่ว จนกระทั่งพวกเขามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และพวกเขากล่าวว่า แท้จริง ความเดือดร้อนและความสุขสบาย ได้ประสบแก่บรรพบุรุษของพวกเรามาแล้ว แล้วเราจึงได้ลงโทษพวกเขาอย่างกะทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

## การทดสอบบรรดาประชาชาติก่อนๆ

อัลลอฮฺ ﷻ บอกให้ทราบเกี่ยวกับการทดสอบประชาชาติก่อนๆ ที่พระองค์ได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังประชาชาตินั้นๆ ด้วยความแร้นแค้น และความเจ็บป่วย ภัยพิบัติต่างๆ และเกิดโรคต่างๆ ขึ้น ﴾ **เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม** ﴿ คือ ขอพรต่อพระองค์ มีความสำรวมตัว และวิงวอนต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพื่อให้รอดพ้น และปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ กล่าวคือ อัลลอฮฺได้ทดสอบพวกเขาอย่างรุนแรง เพื่อให้พวกเขาได้สำนึกตัว และนอบน้อมต่ออัลลอฮฺ แต่พวกเขากลับไม่ทำอย่างที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จึงทรงเปลี่ยนให้พวกเขามีชีวิตที่สุขสบายเพื่อทดสอบว่าในยามที่มีความสุขพวกเขาจะมีสภาพเช่นไร และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่ว** ﴿ คือ เราได้เปลี่ยนสภาพความสุขสบายแทนที่ความร้ายแรงและรุนแรง เปลี่ยนจากความป่วยเป็นการมีสุขภาพดี จากความแร้นแค้นยากจนเป็นความมั่งมีศรีสุข เพื่อที่พวกเขาจะได้กตัญญูรู้คุณของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยังไม่สำนึก และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **จนกระทั่งพวกเขามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น** ﴿ คือพวกเขามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทั้งยังมีทรัพย์สินและลูกหลานมากมาย

ประโยคในรูป عَفَا الشَّيْءَ إِذَا كَثُرَ คือ ความที่ว่า "อะฟัชชัยอฺ" มีความหมายว่า "เมื่อมันมีมากขึ้น"

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเขากล่าวว่า แท้จริง ความเดือดร้อนและความสุขสบาย ได้ประสบแก่บรรพบุรุษของพวกเรามาแล้ว แล้วเราจึงได้ลงโทษพวกเขาอย่างกะทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว** ﴾ คือ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า เราได้ทดสอบพวกเขาด้วยความทุกข์ และความสุข เพื่อที่จะให้พวกเขาสำนึกตัว และนอบน้อมกลับตัวกลับใจสู่อัลลอฮฺ แต่พวกเขามิได้สำนึกผิดเลย ไม่ว่าอย่างไหนๆ และยังไม่หยุดที่จะทำความไม่ดีเลย มิหนำซ้ำยังกล่าวว่า พวกเราเคยประสบกับความเดือดร้อน แร้นแค้น และในภายหลังเราก็สุขสบาย ซึ่งก็ไม่ต่างกับสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราในอดีตเคยประสบ ถือเป็นธรรมชาติของชีวิต มีทั้งสุขและทุกข์คละเคล้ากันไป ทั้งนี้พวกเขามิได้ตระหนักเลยแม้แต่น้อยว่าสภาพความเป็นอยู่ที่พวกเขาประสบทั้งสองกรณีนั้นเป็นกำหนดและบททดสอบจากอัลลอฮฺ ซึ่งต่างกับสภาพของบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งพวกเขาจะขอบคุณอัลลอฮฺ และกตัญญูรู้คุณต่อพระองค์ ในยามที่พวกเขามีความสุข และอดทนในยามที่พวกเขาได้รับความลำบาก ดังที่ได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺ ที่ว่า

( عَجَبًا لِلْمُؤْمِنِ لاَ يَقْضِي اللهُ لَهُ قَضَاءً إِلاَّ كَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ )

*"เป็นที่ประหลาดใจสำหรับมุอฺมิน (ผู้ศรัทธา) ไม่ว่าอัลลอฮฺจะตัดสินอะไรแก่เขา นอกจากปรากฏเป็นความดีแก่เขา (ทั้งสิ้น) คือ ถ้าหากความลำบากประสบกับเขา เขาก็อดทน มันก็เป็นความดีสำหรับเขา และถ้าความสุขสบายประสบกับเขา เขาก็ขอบคุณ (อัลลอฮฺ) มันก็เป็นความดีสำหรับเขา"*

*(มุสลิม 4/2295)*

ดังนั้น ผู้ศรัทธา คือผู้ที่ตระหนักถึงสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทดสอบเขา ทั้งความทุกข์ยาก และความสบาย และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ จึงตรัสต่อไปอีกว่า ﴿ **แล้วเราจึงได้ลงโทษพวกเขาอย่างกะทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว** ﴾ คือ เราได้ลงโทษพวกที่ดื้อดึง ดื้อรั้น โดยที่พวกเขาไม่ทันรู้ตัวไม่ทันตั้งตัว ดังที่ปรากฏในฮะดีษที่ว่า

( مَوْتُ الْفَجْأَةِ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِ ، وَأَخْذَةُ اَسَفٍ لِلْكَافِرِ )

*"การตายอย่างกะทันหัน ถือเป็นความเมตตาแก่ผู้ศรัทธา และถือเป็นความทุกข์แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา"*

*(มุสลิม 6/136)*

﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا۟ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُوا۟
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَٰتًا وَهُمْ
نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا۟ مَكْرَ ٱللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ
ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾ ﴾

96. และหากว่าชาวตำบลนั้นได้ศรัทธา และมีความยำเกรงแล้วไซร้ แน่นอน เราก็เปิดความเพิ่มพูนจากฟากฟ้า และแผ่นดินให้แก่พวกเขาแล้ว แต่ทว่า พวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้

97. แล้วชาวตำบลนั้นได้ปลอดภัย กระนั้นหรือ ? จากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในเวลากลางคืน ขณะที่พวกเขานอนหลับอยู่

98. หรือชาวตำบลนั้นได้ปลอดภัย กระนั้นหรือ ? จากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในเวลาสาย ขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกันอยู่

99. แล้วเขาได้ปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ? ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮฺ นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น

## การเพิ่มพูนพร้อมกับการศรัทธา และการลงโทษพร้อมกับการปฏิเสธ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงชาวตำบล ซึ่งพระองค์ได้ทรงส่งรอซูล ﷺ ไปเรียกร้องเชิญชวนให้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺว่า พวกเขามีความศรัทธาน้อยมาก ดังเช่นที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ

﴿ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴾

**"ดังนั้น ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่งศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาก็อำนวยประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของยูนุสเมื่อพวกเขาศรัทธา เราจึงได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอัปยศจากพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และเราได้ยืดระยะเวลาหนึ่งให้แก่พวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 98)*

คือ ไม่มีแม้แต่ตำบลหนึ่งที่จะศรัทธาอย่างสมบูรณ์แบบ นอกจากกลุ่มชนของนบียูนุส ความจริงแล้วพวกเขาได้ศรัทธา หลังจากที่ได้รับความลำบากกับการลงโทษ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ ﴾

**"และเราได้ส่งเขาไปยัง (หมู่บ้านของเขา) ที่มีจำนวนแสนคนหรือเกินกว่านั้น ﴿١٤٧﴾ แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น เราจึงปล่อยให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง ﴿١٤٨﴾"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศ็อฟฟาต อายะฮฺที่ 147 และ 148)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴾

**"และเรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังตำบลใด นอกจากบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยในตำบลนั้นจะกล่าวว่า แท้จริง เราเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งที่พวกเจ้าถูกส่งมา"**

*(ซูเราะฮฺ สะบะ อายะฮฺที่ 34)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากว่าชาวตำบลนั้นได้ศรัทธา และมีความยำเกรงแล้วไซร้** ﴾ คือ หากหัวใจของพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่บรรดารอซูล ได้นำมา เชื่อและปฏิบัติตาม ยำเกรงด้วยการกระทำความดี และละทิ้งบรรดาสิ่งที่ต้องห้ามแล้วละก็ ﴿ **แน่นอนเราก็เปิดความเพิ่มพูนจากฟากฟ้า และแผ่นดินให้แก่พวกเขาแล้ว** ﴾ คือ ให้น้ำฝนลงมาจากฟากฟ้า และพืชพันธุ์ธัญญาหารจากแผ่นดินให้แก่พวกเขา ﴿ **แต่ทว่า พวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้** ﴾ คือ พวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูล ที่ส่งมายังพวกเขา เราจึงลงโทษพวกเขาให้พินาศ เนื่องจากพวกเขาทำบาปและทำสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม

หลังจากนั้น มีการเตือน ขู่สำทับในการที่พวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ หาญกล้ากระทำสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามเอาไว้ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แล้วชาวตำบลนั้นได้ปลอดภัย กระนั้นหรือ ?** ﴿ หมายถึง ชาวตำบลที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง ﴾ **จากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในเวลากลางคืน ขณะที่พวกเขานอนหลับอยู่ หรือชาวตำบลนั้นได้ปลอดภัยกระนั้นหรือ ? จากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในเวลาสาย ขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกันอยู่** ﴿ คือ เล่นกันอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และลืมคำเตือนของอัลลอฮฺไป ﴾ **แล้วพวกเขาได้ปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ?** ﴿ คือ อันตรายต่างๆ การลงโทษ เดชานุภาพของพระองค์ที่จะลงโทษพวกเขาในสภาพที่ลืม และสนุกสนานกันอย่างเพลิดเพลิน ﴾ **ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮฺ นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น** ﴿ และด้วยเหตุนี้ อัลฮะซัน อัลบัศรี ﷺ จึงได้กล่าวว่า ผู้ศรัทธา (มุอฺมิน) นั้นแม้จะปฏิบัติสิ่งที่เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺก็ยังรู้สึกหวาดหวั่น เกรงกลัว ในขณะที่คนชั่วนั้นมักกระทำสิ่งที่เป็นบาปและฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์โดยที่เขารู้สึกปลอดภัย

﴿ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ أَن لَّوْ نَشَآءُ أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ ﴾

**100. และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่ผู้ที่ได้รับแผ่นดินสืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอกหรือ ? ว่า หากเราประสงค์ (ที่จะลงโทษพวกเขา) แล้ว เราก็ได้ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยบาปกรรมของพวกเขา และเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน**

อิบนุ อับบาส ﷺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่ผู้ที่ได้รับแผ่นดินสืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอกหรือ ?** ﴿ หรือว่า เรายังมิได้อธิบายให้พวกเขาทราบดอกหรือว่า หากเราประสงค์ เราก็ลงโทษพวกเขาแล้ว ด้วยบาปความผิดของพวกเขา มุญาฮิด และคนอื่นๆ ก็ได้กล่าวเอาไว้ในทำนองเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 12/580)*

และ อบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้กล่าวไว้ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หรือว่า เรายังมิได้อธิบายให้บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดินสืบทอด หลังจากที่กลุ่มชนอื่นที่อยู่ก่อน

พวกเขาได้พินาศไปแล้ว ผู้ที่รับช่วงต่อมาก็ดำเนินตามแนวทางของพวกเขา ทำงานเช่นงานของพวกนั้นทำ และฝ่าฝืนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา ﴿ **หากเราประสงค์ (ที่จะลงโทษพวกเขา) แล้ว** ﴾ คือ พระองค์ตรัสว่า หากเราประสงค์แล้วละก็ เราก็ทำกับพวกเขาอย่างเช่นที่เราเคยทำกับผู้ที่อยู่ก่อนพวกเขามาแล้ว ﴿ **เราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา** ﴾ พระองค์ตรัสว่า เราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา ﴿ **แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน** ﴾ คำตักเตือนของพระองค์ และสิ่งที่ทำให้เขาระลึกได้

*(อัฏฏอบะรี 12/579)*

(ฉันขอกล่าวว่า) เช่นนี้แหละที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ﴾

**“ยังมิเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือว่า กี่มากน้อยแล้ว ที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาหลายศตวรรษโดยที่พวกเขา (พวกปฏิเสธชาวมักกะฮฺ) ได้พบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา แท้จริง ในการลงโทษเช่นนั้นแหละ เป็นอุทาหรณ์สำหรับผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 128)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴾

**“ยังมิเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือว่า กี่มากน้อยแล้ว ที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาไปหลายศตวรรษ โดยที่พวกเขา (พวกปฏิเสธชาวมักกะฮฺ) ได้ไปพบเห็นมาในที่พักอาศัยของพวกเขา แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณอันมากหลาย แล้วพวกเขายังไม่เชื่อฟังอีกหรือ”**

*(ซูเราะฮฺ อัซซัจญ์ดะฮฺ อายะฮฺที่ 26)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ

﴿ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ ﴾

**"และพวกเจ้ามิได้สาบานก่อนนี้ดอกหรือว่า พวกเจ้าจะไม่สูญสลาย และพวกเจ้าได้พำนักอยู่ในสถานที่ของบรรดาผู้ที่อธรรมแก่ตัวของเขาเอง และเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้วว่า เราได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไร และเราได้ยกอุทาหรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 44 และ 45)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴾

**"และกี่มากน้อยแล้วจากประชาชาติในอดีตที่เราได้ทำลายพวกเขา เจ้าได้เห็นผู้ใดในหมู่พวกเขา หรือได้ยินเสียงกระซิบของพวกเขานั้นไหม ?"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 98)*

และอายะฮฺอื่นๆ ที่ชี้ให้เห็นถึงการลงโทษของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อศัตรูของพระองค์ และประทานความโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรัก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสต่อดังที่ปรากฏในอายะฮฺถัดไปนี้ พระองค์ตรัสสมจริง และทรงเป็นผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

﴿ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ﴾

**101. บรรดาตำบลเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้าทราบถึงข่าวคราวของมัน และแท้จริงนั้น บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วใช่ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงประทับตราลงบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย**

**102. และเราไม่พบว่ามีสัญญาใด ๆ สำหรับส่วนมากในหมู่พวกเขา และแน่นอน เราได้พบว่าพวกเขาส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด**

หลังจากที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าให้นบีของพระองค์ ﷺ ทราบถึงข่าวคราวของกลุ่มชนนบีนูฮฺ, ฮูด, ศอและฮฺ, ลูฏ และชุอัยบฺ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้ผู้ปฏิเสธจากกลุ่มชนเหล่านั้นประสบกับความพินาศ และทรงให้ผู้ศรัทธามีชีวิตรอดปลอดภัย โดยทรงแจกแจงสิ่งที่เป็นสัจธรรมด้วยหลักฐานที่ชัดแจ้งผ่านบรรดารอซูลของพระองค์ไปแล้ว เพื่อมิให้พวกเขามีข้ออ้างในการที่จะปฏิเสธดื้อดึง พระองค์จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **บรรดาตำบลเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้าทราบ** ﴾ โอ้ มุฮัมมัด ﴿ **ถึงข่าวคราวของมัน** ﴾ หมายถึงเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเมืองเหล่านั้น ﴿ **และแท้จริงนั้น บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว** ﴾ คือ หลักฐานอันชัดแจ้งที่ยืนยันความสัตย์จริงและความถูกต้องของสิ่งที่บรรดารอซูลนำมาแจ้งแก่พวกเขา ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾

**"และเรามิเคยลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะส่งศาสนทูตลงมา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 15)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ۖ ...... ﴾ الآية

**"มันคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของตำบลต่าง ๆ ที่เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้า ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว และเรามิได้อธรรมต่อพวกเขาแต่ทว่า พวกเขาอธรรมต่อตัวพวกเขาเอง......"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 100 และ 101)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **แต่แล้วใช่ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่** ﴾ ตัว ب ในส่วนของประโยค بِمَا كَذَّبُوا ให้ความหมายเชิงเหตุและผล ( سَبَبِيَّة ) กล่าวคือพวกเขาไม่ศรัทธาต่อสิ่งที่บรรดารอซูลนำมาเผยแผ่ เนื่องจากพวกเขา

ปฏิเสธสัจธรรมมาตั้งแต่ต้นแล้ว อิบนุ อะฏิยะฮฺ เป็นผู้รายงานทัศนะนี้ ซึ่งก็เป็นคำอธิบายที่มีน้ำหนัก ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ ﴾

**"และอะไรเล่า ? ที่จะให้พวกเจ้ารู้ได้ แท้จริง สัญญาณนั้น เมื่อมันมาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา และเราได้พลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขา เช่นเดียวกับสิ่งที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้นในครั้งแรก และเราจะปล่อยให้พวกเขาระเหเร่ร่อนอยู่ในความละเมิดของพวกเขาต่อไป"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 109 และ 110)*

และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงประทับตราลงบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และเราไม่พบว่ามีสัญญาใด ๆ สำหรับส่วนมากในหมู่พวกเขา และแน่นอน เราได้พบว่าพวกเขาส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด** ﴾ คือความจริงเราพบว่าพวกเขาส่วนมากเป็นคนชั่ว ออกห่างจากการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ทั้งนี้ สัญญาที่พระองค์ตรัสถึงนั้น หมายถึงสำนึกพื้นฐานโดยธรรมชาติที่พระองค์ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา โดยพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขารู้ตั้งแต่เมื่อครั้งที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณแล้วว่า พระองค์คือผู้อภิบาลและเป็นเจ้าของชีวิตของพวกเขา จึงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรคู่แก่การเคารพภักดี นอกจากพระองค์ ซึ่งพวกเขาก็ยอมรับในประเด็นดังกล่าวโดยดุษณี พร้อมกับให้สัตย์ปฏิญาณว่าจะน้อมรับบัญชาของพระองค์ แต่แล้วพวกเขาก็ผิดสัญญาโดยทิ้งพระองค์ไว้เบื้องหลัง แล้วหันไปกราบไหว้สิ่งอื่นเคียงคู่พระองค์โดยปราศจากหลักฐาน และข้อยืนยันโดยสิ้นเชิงทั้งในแง่ของสติปัญญาและบทบัญญัติศาสนา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้ที่มีกมลสันดานอันบริสุทธิ์ย่อมมิอาจรับได้กับพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ บรรดาศาสทูตของอัลลอฮฺนับตั้งแต่ท่านแรกจวบจนท่านสุดท้ายต่างก็ห้ามปรามมิให้กระทำเช่นนั้น ดังที่มีรายงานหะดีษบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิมระบุว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

( إِنِّيْ خَلَقْتُ عِبَادِيْ حُنَفَاءَ ، فَجَاءَتْهُمُ الشَّيَاطِيْنُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِيْنِهِمْ وَحَرَّمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَحْلَلْتُ لَهُمْ )

***"ความจริง ข้า (อัลลอฮฺ) ได้บังเกิดบ่าวของข้าเป็นคนที่เที่ยงตรง แล้วบรรดาชัยฏอน***

*ได้มายังพวกเขา แล้วมันได้ทำให้พวกเขาหันเหออกจากศาสนาของพวกเขา และห้ามพวกเขามิให้กระทำสิ่งที่ข้าได้อนุมัติแก่พวกเขา"*

*(มุสลิม 4/2197)*

และในเศาะฮีฮฺ อัลบุคอรี และมุสลิม ได้ระบุว่า

( كُلُّ مَوْلُوْدٍ يُوْلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجِّسَانِهِ )

*"เด็กทุกคนจะถูกให้เกิดมาบนสภาพบริสุทธิ์ แล้วบิดามารดาของเขาจะทำให้เขาเป็นยิว เป็นคริสต์ และเป็นพวกบูชาไฟ......."* ไปจนจบฮะดีษ

*(ฟัตฮุลบารี 3/290 และมุสลิม 4/2047)*

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ فَظَلَمُوا۟ بِهَا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ ﴾

**103. แล้วหลังจากพวกเขา (บรรดาศาสนทูตเหล่านั้น) เราได้ส่งมูซาและสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปยังฟิรฺเอานฺ และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น ดังนั้น เจ้าจงพิจารณาดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้ที่ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร ?**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แล้วหลังจากพวกเขา** ﴿ หมายถึงบรรดารอซูลที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้ เช่น นูฮฺ, ฮูด, ศอและฮฺ, ลูฏ และชุอัยบฺ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾ **เราได้ส่งมูซาและสัญญาณต่าง ๆ ของเรา** ﴿ คือด้วยมัวะอฺญิซาต และข้อยืนยันอันชัดแจ้งมากมายไปยังฟิรฺเอานฺ ซึ่งเป็นกษัตริย์ปกครองอียิปต์ในสมัยนบีมูซา عليه السلام ﴾ **และบรรดาบุคคลชั้นนำเของเขา** ﴿ ในกลุ่มชนนั้น ﴾ **แต่พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น** ﴿ คือ ไม่ยอมเชื่อ ไม่ยอมรับ ดื้อดึง และดื้อรั้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴾ وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿

**"และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยุติธรรม และเย่อหยิ่ง ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขา**

**เชื่อมั่นมัน ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาคนชั่วนั้นจะเป็นเช่นไร ?”**
*(ซูเราะฮฺ อัลนัมลฺ อายะฮฺที่ 14)*

คือ พวกเขาได้ขัดขวางทางของอัลลอฮฺ ปฏิเสธศาสนทูตของพระองค์ คือ เจ้าพิจารณาดูเถิดว่า เราได้ทำกับพวกเขาอย่างไร ? คือ เราได้ทำให้พวกเขาจมน้ำตายไปต่อหน้าต่อตาของมูซาและกลุ่มชนของเขา นี้เป็นการลงโทษที่รุนแรงต่อฟิรฺเอาน์และกลุ่มชนของเขา และเป็นการปลอบใจศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาด้วย

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرۡعَوۡنُ إِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٠٤﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ قَدۡ جِئۡتُكُم بِبَيِّنَةٖ مِّن
رَّبِّكُمۡ فَأَرۡسِلۡ مَعِيَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ جِئۡتَ
بِـَٔايَةٖ فَأۡتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾ ﴾

**104. และมูซาได้กล่าวว่า โอ้ ฟิรฺเอาน์ แท้จริง ฉันคือศาสนทูตที่มาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก**

**105. เป็นความถูกต้องในการที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากเป็นความจริงเท่านั้น ที่จริง ฉันได้นำหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงมอบวงศ์วานอิสรออีลไปกับฉันเถิด**

**106. เขา (ฟิรฺเอาน์) กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็จงนำมันมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงการโต้ตอบของมูซากับฟิรฺเอาน์ ซึ่งมูซาได้แสดงหลักฐานตลอดจนสัญญาณต่าง ๆ ที่ชัดแจ้งต่อหน้าฟิรฺเอาน์ และกลุ่มชนของเขาที่เป็นชาวคอปติกอียิปต์ โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสบอกให้ทราบเอาไว้ว่า ﴿ **และมูซาได้กล่าวว่า โอ้ ฟิรฺเอาน์ แท้จริง ฉันคือศาสนทูตที่มาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ﴾ ซึ่งเป็นผู้ที่บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างได้ส่งฉันมา ﴿ **เป็นความถูกต้องในการที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากเป็นความ**

**จริงเท่านั้น** ﴾ คือเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ฉันจะไม่กล่าวสิ่งใดๆ เกี่ยวกับพระองค์นอกจากสิ่งที่เป็นความจริง และความถูกต้องเท่านั้น เพราะฉันรู้ดีถึงความยิ่งใหญ่และสถานะอันสูงส่งของพระองค์ ﴿ **ที่จริง ฉันได้นำหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว** ﴾ ซึ่งเป็นหลักฐานขั้นเด็ดขาดจากอัลลอฮฺ ที่พระองค์ได้ประทานมันให้แก่ฉัน ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันว่าสิ่งที่ฉันได้นำมานั้นเป็นความจริง ﴿ **ดังนั้น จงมอบวงศ์วานอิสรออีลไปกับฉันเถิด** ﴾ คือ จงปล่อยให้พวกเขาเป็นอิสระจากการเป็นทาสของท่าน และจากการบังคับขู่เข็ญของท่านเถิด ปล่อยให้พวกเขากราบไหว้ เคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านและของพวกเขาเถิด เพราะพวกเขานั้นสืบเชื้อสายมาจากอิสรออีลผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ซึ่งก็คือ นบียะอฺกูบ บุตรของนบีอิสฮาก บุตรของนบีอิบรอฮีม عليه السلام ﴿ **เขา (ฟิรฺเอาน์) กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มา ก็จงนำมันมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง** ﴾ คือ ฟิรฺเอาน์ ได้กล่าวว่า ฉันไม่เชื่อตามที่ท่านพูดหรอก และจะไม่ทำตามที่ท่านขอดอก แล้วถ้าท่านมีหลักฐานจริง ก็จงแสดงออกมาให้เราเห็น หากท่านพูดจริงตามที่ท่านกล่าวอ้าง

﴿ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ
بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ ﴾

107. **แล้วเขา (มูซา) ได้โยนไม้เท้าของเขาไป แล้วทันใดนั้น มันก็กลายเป็นงูจริง ๆ**

108. **และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใดนั้น มันก็กลายเป็นสีขาวบริสุทธิ์แก่บรรดาผู้ที่มองดูอยู่**

## ไม้เท้าของมูซา عليه السلام และมือของเขามีแสงสีขาว

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนุ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า (มันก็กลายเป็นงูจริงๆ) คือ เป็นงูตัวใหญ่เพศผู้

*(อัฏฏอบะรี 13/16)*

และอัสสุดดีย์ และอัฏเฏาะฮาก ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/15 และ 17)*

และในฮะดีษอัลฟุตูน จากรายงานของยะซีด บุตรของฮารูน จาก อัลอัศบัฆ บุตรของซัยดฺ จากอัลกอเซ็ม บุตรของอบีอัยยูบ จาก สะอีด บุตรของญุบัยรฺ จากอิบนิ อับบาส ได้กล่าวเกี่ยวกับข้อความอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **แล้วเขา (มูซา) ได้โยนไม้เท้าของเขาไป** ﴿ แล้วมันได้กลายเป็นงูตัวใหญ่มาก อ้าปากเลื้อยไปอย่างรวดเร็วยังฟิรฺเอาน์ แล้วเมื่อฟิรฺเอาน์ได้เห็นว่ามันเลื้อยไปที่เขาก็กระโจนลุกขึ้นจากบัลลังก์พร้อมกับร้องวิงวอนขอให้มูซาช่วยหยุดมันไม่ให้ทำร้ายเขา มูซาก็ได้สั่งให้มันหยุด

*(อัฏฏอบะรี 13/16)*

และอัสสุดดีย์ได้กล่าวเกี่ยวกับข้อความอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **แล้วทันใดนั้น มันก็กลายเป็นงูจริง ๆ** ﴿ คำว่า อัษษัวะอฺบาน **اَلثُّعْبَانُ** นั้นคือ งูเพศผู้ อ้าปากได้กว้างมาก ปากล่างของมันทาบอยู่กับพื้นดิน ส่วนปากบนนั้น สูงถึงกำแพงวัง ต่อจากนั้นมันก็มุ่งไปที่ฟิรฺเอาน์อย่างรวดเร็ว เมื่อฟิรฺเอาน์เห็นมันรวดเร็วทำท่าทำทางเช่นนั้น ก็ตกใจตะโกนเรียกมูซาให้หยุดมันไว้ ฉันเชื่อท่านแล้ว ฉันจะปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน แล้วมูซา ﷵ ก็จับมันไว้มันก็กลายเป็นไม้เท้าอย่างเดิม

*(อัฏฏอบะรี 13/15)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใดนั้น มันก็กลายเป็นสีขาวบริสุทธิ์แก่บรรดาผู้ที่มองดูอยู่** ﴿ คือเอามือของเขาออกมาจากเสื้อเกราะหลังจากที่เอามันเข้าไป ทันใดนั้นก็มีแสงสีขาวออกมามีประกาย โดยที่มือของเขามิได้เป็นโรคด่าง และป่วยแต่ประการใด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดำรัสว่า

﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ..... ﴿ الآية

**"และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในกระเป๋าเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาวปราศจากอันตรายใด ๆ....."** ไปจนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลนัมลฺ อายะฮฺที่ 12)*

หมายถึง โดยไม่ได้เป็นโรคด่างขาว แล้วเมื่อเอามือกลับเข้าไปยังแขนเสื้ออย่างเดิม สีก็กลับมาเป็นอย่างเดิม ซึ่งมุญาฮิด และคนอื่นก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/17)*

﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ ﴾

109. บรรดาผู้นำจากกลุ่มชนของฟิรฺเอานฺ ได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือนักมายากลผู้รอบรู้

110. เขาต้องการที่จะขับไล่พวกเจ้าออกไปจากแผ่นดินของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจะใช้ให้ทำสิ่งใด

## คำพูดของกลุ่มชนของฟิรฺเอานฺเกี่ยวกับมูซา عليه السلام ว่าเขาเป็นนักมายากล และพวกเขาตกลงกันว่าให้เกณฑ์นักมายากลมาต่อกรกับเขา

คำว่า "อัลมะละอุ" ٱلْمَلَأُ คือ บรรดาผู้นำในกลุ่มชนของฟิรฺเอานฺ ก็เห็นด้วยกับคำพูดของฟิรฺเอานฺ หลังจากที่เขาได้สงบสติอารมณ์แล้ว และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของเขา และได้กล่าวกับคนรอบข้างว่า (แท้จริง ผู้นี้คือนักมายากลผู้รอบรู้) ดังนั้น ผู้คนรอบข้างก็เห็นด้วยและพูดตามฟิรฺเอานฺ และได้ปรึกษาหารือว่าจะตั้งรับกับมูซาอย่างไรดี และมีหนทางใดบ้างที่จะหยุดยั้งหรือทำลายความน่าเชื่อถือของมูซา เพื่อเผยให้เห็นว่าสิ่งที่มูซากล่าวอ้างนั้นเป็นเพียงคำโกหกหลอกลวง? ทั้งนี้ฟิรฺเอานฺและเหล่าบริวารกลัวว่าผู้คนจะหลงคล้อยตามเวทมนตร์ของมูซา (ตามที่พวกเขาเชื่อ) ซึ่งจะทำให้มูซาโดดเด่นเป็นที่นับถือ และสามารถนำพวกวงศ์วานอิสรออีลออกไปจากแผ่นดินอียิปต์ได้ ซึ่งท้ายที่สุดสิ่งที่ฟิรฺเอานฺและพวกพ้องกลัวก็ได้เกิดขึ้นจริง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴾

**"และเราได้ให้ฟิรฺเอานฺและฮามาน ตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสองได้เห็นในสิ่งที่พวกเขามีความกลัว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศอศ อายะฮฺที่ 6)*

เมื่อได้ประชุมตกลงกันแล้ว ก็เห็นด้วยที่จะให้นักมายากลของตนเอง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในอาณาจักรขณะนั้น ต่อสู้กับเขา โดยที่อัลลอฮฺได้กล่าวไว้ในดำรัสของพระองค์ในอายะฮฺที่ 111 และ 112 ของซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ ว่า

﴿ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ ﴾

**111. พวกเขากล่าวว่า จงประวิงเวลาแก่เขา และพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปรวบรวม (นักมายากล) ในเมืองต่าง ๆ เอาไว้**

**112. พวกเขาก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากลที่รอบรู้**

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า คำว่า أَرْجِهْ มีความหมายว่า أَخِّرْهُ แปลว่า "ประวิงเวลาแก่เขาไปอีกหน่อย" และคำว่า أَرْسِلْ มีความหมายว่า "จงส่งไป" และคำว่า فِي الْمَدَائِنِ คือ ไปในแคว้นต่าง ๆ และหัวเมืองที่อยู่ในการปกครองของท่าน และคำว่า حَاشِرِينَ คือ ให้คนไปเกณฑ์ หรือรวบรวมบรรดานักมายากลมา ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในสมัยนั้น ทั้งนี้ พวกบริวารของฟิรฺเอานฺจึงคิดว่าสิ่งที่ปรากฏกับมูซานั้นเป็นเพียงเวทมนตร์คาถาอย่างเดียวกับที่พวกนักมายากลใช้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงให้ไปเกณฑ์นักมายากลมาสู้กับมูซาในลักษณะเดียวกับสิ่งที่มูซาแสดงให้พวกเขาเห็น ดังที่ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานที่ว่า

﴿ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ ﴾

**"ดังนั้น เราก็จะนำมาซึ่งเล่ห์กลนั้นแก่เจ้าเช่นเดียวกัน เจ้าจงกำหนดขึ้นระหว่างเรากับเจ้า ณ สถานที่โล่งแห่งหนึ่ง โดยที่เราจะไม่ผิดสัญญา และตัวเจ้าด้วย มูซากล่าวว่า กำหนดวันของพวกเจ้าคือวันรื่นเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันในตอนสาย ฟิรฺเอานฺ ได้กลับออกไป เพื่อไปร่วมมือกันวางแผนการของเขา แล้วได้มายังที่นัดหมาย"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 58 – 60)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

**113. และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรฺเอาน์ โดยกล่าวว่า แน่นอน พวกเราจะต้องได้รางวัล ถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ**

**114. เขา (ฟิรฺเอาน์) กล่าวว่า ใช่แล้ว และแท้จริงนั้น พวกเจ้าจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด (กับเรา)**

## บรรดานักมายากลได้มารวมตัวกัน และได้พบกับมูซา ﷺ และแสดงกลด้วยเชือก และไม้เท้าของพวกเขาให้กลายเป็นงู

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงเงื่อนไขระหว่างฟิรฺเอาน์กับบรรดานักมายากลที่มาแสดงต่อสู้กับมูซา ﷺ หากพวกเขาชนะมูซา พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนจากฟิรฺเอาน์ และจะได้ทุกอย่างที่พวกเขาปรารถนา พวกเขาจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นคนใกล้ชิดอีกด้วย เมื่อได้รับการยืนยันอย่างหนักแน่นจากฟิรฺเอาน์ พวกนักมายากลก็กล่าวว่า

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾
قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

**115. พวกเขากล่าวว่า โอ้มูซา ท่านจะโยนก่อน หรือว่า พวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน**

**116. เขา (มูซา) กล่าวว่า พวกเจ้าจงโยนก่อนเถิด ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยนออกไป พวกเขาก็ทำให้ลวงตาผู้คน และทำให้พวกเขากลัว และพวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง**

นี่ถือเป็นการต่อสู้ในเรื่องมายากลกับมูซา عليه السلام ตามคำพูดของพวกเขาที่ว่า ﴿ **ท่านจะโยนก่อน หรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน** ﴾ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴾

**"หรือว่า พวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 65)*

แล้ว มูซา عليه السلام จึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงโยนก่อน

บางท่านกล่าวว่า เคล็ดลับในเรื่องนี้ อัลลอฮฺทรงทราบดี คือ เพื่อที่ผู้คนจะได้เห็น และครุ่นคิดในสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นแสดงออกมาจนเมื่อการแสดงที่ดูน่าอัศจรรย์นั้นเสร็จสิ้นลง ผู้คนก็จะได้เห็นสิ่งที่แสดงถึงสัจธรรมอันชัดแจ้งสมดังที่พวกเขาได้ร้องขอและเฝ้ารอ อันจะมีผลต่อความรู้สึกมากยิ่งขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงก็เป็นเช่นนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยนออกไป พวกเขาก็ทำให้ลวงตาผู้คน และทำให้พวกเขากลัว** ﴾ คือ พวกนักมายากลใช้วิธีลวงตาให้ผู้คนหลงเชื่อว่าสิ่งที่พวกเขาแสดงอยู่นั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงการแสดงกลหลอกสายตาเท่านั้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ ﴾

**"มูซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา เรากล่าวว่า เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริง สิ่งที่พวกเขาทำขึ้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบกับความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 67 - 69)*

ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า พวกเขาได้โยนเชือกเส้นใหญ่ และไม้ยาวลงไป เขาเล่าว่า แล้วมันหันมา เป็นภาพลวงตาให้ดูเหมือนว่า มันเลื้อยได้เคลื่อนไหวได้

*(อัฏฏอบะรี 13/28)*

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ ﴾

117. และเราได้วะฮีย์ (มีอายะฮฺ) แก่มูซาว่า จงโยนไม้เท้าของเจ้า แล้วทันใดนั้น มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาลวงตาเอาไว้

118. และความจริงก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขากระทำขึ้นก็ตกไป

119. แล้วที่โน่นแหละ พวกเขาก็ได้รับความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อยไป

120. และบรรดานักมายากล ก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ (โดยยอมรับความจริง)

121. โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

122. คือพระผู้อภิบาลของมูซา และฮารูน

## มูซา عليه السلام ได้ชัยชนะ และบรรดานักมายากลได้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์ได้วะฮีย์ ไปยังมูซาผู้เป็นบ่าว และรอซูลของพระองค์ ในสถานการณ์อันยิ่งใหญ่นั้น ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงจำแนกให้เห็นระหว่างความจริงกับความเท็จ โดยสั่งให้มูซาโยนไม้เท้าที่ถืออยู่ในมือขวาลงไป ﴿ **แล้วทันใดนั้น มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาลวงตาเอาไว้** ﴾ คือ กลืนสิ่งที่พวกเขาโยนออกไปและลวงตาให้เห็นว่าเป็นความจริงทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเป็นสิ่งมดเท็จหลอกลวง

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า งูของมูซาได้กลืนกินบรรดาเชือกและท่อนไม้ของพวกนักมายากลเสียจนหมดตลอดทางที่มันเลื้อยผ่าน พวกนักมายากลได้เห็นเช่นนั้นก็รู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอำนาจที่มาจากฟากฟ้ามิได้เป็นมายากลหรือเวทมนตร์คาถาอย่างแน่นอน พวกเขาจึง

ก้มลงสุญูดพร้อมกับกล่าวว่า ﴿ **พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก คือ พระผู้อภิบาลของมูซา และฮารูน** ﴾

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า สิ่งที่มูซาได้โยนลงไปนั้น มันได้กลายเป็นงูใหญ่ เริ่มกลืนเชือก และไม้ของพวกเขา กลืนแล้ว กลืนเล่า จนหมดไม่มีเหลืออยู่ แล้วมูซาก็ได้หยิบมันขึ้นมา แล้วมันได้กลับกลายเป็นไม้เท้าอยู่ในมือเขาเช่นเดิม และบรรดานักมายากลก็ได้ก้มลงกราบ โดยกล่าวว่า เราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว ซึ่งเป็นพระผู้อภิบาลของมูซา และฮารูน หากมูซาเป็นนักมายากลอย่างที่คิดกัน พวกเราก็คงไม่พ่ายแพ้อย่างราบคาบเช่นนี้

*(อัฏฏอบะรี 13/30)*

อัลกอเซ็ม อิบนุ อบีบัซซะฮฺ ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺได้วะฮีย์แก่มูซาให้โยนไม้เท้าของเขาลงไป ทันใดนั้น มันก็กลายเป็นงูตัวใหญ่ อ้าปากงับสิ่งที่นักมายากลโยนลงไปจนหมด นักมายากลจึงก้มลงกราบโดยไม่เงยศีรษะขึ้นเลย จนกระทั่งพวกเขาได้เห็นสวรรค์ และนรก และผลตอบแทนแก่ชาวสวรรค์และชาวนรก

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنتُم بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ
مَّكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾
لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنقِمُ مِنَّا إِلَّا
أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾ ﴾

123. ฟิรฺเอานฺ กล่าวว่า พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกเจ้า กระนั้นหรือ ? แท้จริง นี่คืออุบายหนึ่งที่พวกเจ้าได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองให้ออกไปจากเมืองเสีย แล้วพวกเจ้าจะได้รู้

124. ข้าสาบานว่า จะตัดมือ และเท้าของพวกเจ้าสลับข้างกัน แล้วข้าจะตรึง (เสียบประจาน) พวกเจ้าทั้งหมดไว้ (ที่ต้นอินทผลัม)

125. พวกเขากล่าวว่า แท้จริง พวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา

126. และท่านจะไม่แก้แค้น นอกจากว่า เราศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระผู้อภิบาลของเราเท่านั้น เมื่อมันได้มายังเรา โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดเทความอดทนลงมาบนพวกเราด้วยเถิด และโปรดให้เราตายในฐานะเป็นมุสลิมด้วย

## ฟิรฺเอาน์ขู่บรรดานักมายากล หลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธาแล้ว และคำตอบของพวกเขาต่อฟิรฺเอาน์

อัลลอฮฺ ﷻ บอกให้เราทราบว่าภายหลังจากที่บรรดานักมายากลศรัทธาต่อมูซา ฟิรฺเอาน์ก็ได้ข่มขู่พวกเขา และแสดงท่าทีกล่าวหาใส่ร้าย ดังที่ได้มีระบุอยู่ในอัลกุรอานว่า ﴿ **นี่คืออุบายหนึ่งที่พวกเจ้าได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองให้ออกไปจากเมืองเสีย** ﴾ คือที่มูซามีชัยเหนือพวกเจ้าในวันนี้ก็เป็นเพราะพวกเจ้าได้ปรึกษาหารือ และยินยอมกันมาก่อนแล้ว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ ﴾

**"แท้จริง เขาต้องการเป็นหัวหน้าของพวกเจ้า ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 71)*

ทั้งนี้ฟิรฺเอาน์และผู้ที่มีสติปัญญาทุกคนต่างก็รู้ดีว่าสิ่งที่ฟิรฺเอาน์พูดไปนั้นเป็นเรื่องมดเท็จอย่างสิ้นเชิง เพราะว่านบีมูซา ﷺ นั้น นับตั้งแต่วันที่ท่านเดินทางมาจากเมืองมัดยัน ก็มุ่งเรียกร้องเชิญชวนฟิรฺเอาน์ให้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ โดยนำอภินิหาร และหลักฐานมายืนยันว่าเป็นศาสนทูตจากอัลลอฮฺจริง จนทำให้ฟิรฺเอาน์ต้องบัญชาให้หัวเมืองแว่นแคว้นต่างๆ ที่อยู่ภายใต้อาณาจักรการปกครองของเขารวบรวมนักมายากลจากที่ต่างๆ ทั่วอียิปต์ก่อนที่จะผ่านการคัดเลือกอีกครั้งโดยฟิรฺเอาน์และเหล่าขุนนาง โดยฟิรฺเอาน์ได้สัญญากับพวกเขาว่าหากเอาชนะมูซาได้จะได้รับรางวัลตอบแทนอย่างงดงาม ด้วยเหตุนี้พวกนักมายากลจึงต่างหวังที่จะมีชัยชนะในการประลอง

ครั้งนี้ เพื่อที่จะได้รับรางวัลและความดีความชอบจากฟิรฺเอาน์ ในขณะที่มูซาไม่เคยรู้จักพวกเขามาก่อนเลยแม้แต่คนเดียว ไม่เคยพบไม่เคยพูดคุยด้วย ข้อเท็จจริงข้อนี้ฟิรฺเอาน์ก็รู้ดี แต่ที่พูดออกมาเช่นนั้นก็เพื่อเบี่ยงเบนประเด็นและโน้มน้าวประชาชนผู้โง่เขลาเบาปัญญาซึ่งอยู่ใต้การปกครองของเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾

**"ด้วยเหตุนี้ (ฟิรฺเอาน์) ได้หลอกลวงกลุ่มชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังว่า แท้จริง พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ฝ่าฝืน"**

*(ซูเราะฮฺ ซุครุฟ อายะฮฺที่ 54)*

และกลุ่มชนที่เชื่อคำกล่าวอ้างของฟิรฺเอาน์ที่ว่า

﴿ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴾

**"ฉันคือ พระเจ้าสูงสุดของพวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อันนาซิอ๊าต อายะฮฺที่ 24)*

อัสสุดดีย์ได้กล่าวในการอธิบายอัลกุรอานของเขา โดยนำมาจาก อิบนิ มัสอูด, อิบนิ อับบาส และเศาะฮาบะฮฺคนอื่นเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง นี่คืออุบายหนึ่งที่พวกเจ้าได้วางแผนมันไว้ในเมือง** ﴿ โดยเขาได้กล่าวว่า มูซา عليه السلام และหัวหน้าบรรดานักมายากลได้พบกัน แล้วมูซาได้กล่าวแก่เขาว่า บอกให้ฉันทราบซิว่า ถ้าฉันชนะท่าน ท่านจะเชื่อฉันและยืนยันว่า สิ่งที่ฉันได้นำมานั้น เป็นความจริงไหม ? หัวหน้ามายากล ได้กล่าวตอบว่า แน่นอน พรุ่งนี้ฉันจะนำมายากลโดยที่ไม่มีมายากลใดจะชนะมันได้ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากท่านชนะฉันได้ แน่นอน ฉันต้องเชื่อท่านและจะยืนยันว่า ที่ท่านนำมานั้นเป็นความจริง ซึ่งฟิรฺเอาน์ก็มองดูทั้งสองอยู่ ว่ากันว่าด้วยเหตุนี้ฟิรฺเอาน์จึงพูดเช่นนั้น ﴾ **เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองให้ออกไปจากเมืองเสีย** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/33)*

ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองให้ออกไปจากเมืองเสีย** ﴿ นั้นหมายถึง พวกเจ้าวางแผนที่จะร่วมมือกับมูซาก่อตั้งรัฐที่มีความเข้มแข็ง แล้วขับไล่บรรดาขุนนาง และผู้มีตำแหน่งออกไป เพื่อที่อำนาจการปกครองจะได้ตกอยู่ในมือของพวกเจ้า ﴾ **แล้วพวกเจ้าจะได้รู้** ﴿ ว่า ข้าจะตอบโต้อย่างไรกับพวกเจ้า แล้วยังได้พูดจาขู่ไว้อีกว่า ﴾ **ข้าสาบานว่าจะตัดมือ และเท้าของพวกเจ้าสลับข้างกัน** ﴿ คือ ตัดมือขวาและเท้าซ้าย

หรือมือซ้ายเท้าขวา ในทำนองนั้น ﴿ **แล้วข้าจะตรึง (เสียบประจาน) พวกเจ้าทั้งหมดไว้** ﴾ โดยได้มีกล่าวไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า ﴿ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ ﴾ **"ไว้ที่ต้นอินทผลัม"** *(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 71)*

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า "คนแรกที่ทำการเสียบประจาน และตัดมือ และเท้าสลับข้างกันก็คือ ฟิรฺเอาน์"

*(อัฏฏอบะรี 13/34)*

และคำพูดของบรรดานักมายากลที่ว่า ﴿ **แท้จริง พวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา** ﴾ คือ พวกเราต้องกลับไปสู่พระองค์อย่างแน่นอน และการลงโทษของพระองค์นั้นรุนแรงกว่าการลงโทษของเจ้านัก และหากพวกเรายอมสิโรราบต่อสิ่งที่เจ้าเรียกร้องในวันนี้หรือลุ่มหลงในมายากลอันหลอกลวงตามความต้องการของเจ้าแล้วไซร้พระองค์ก็จะทรงลงทัณฑ์พวกเราอย่างเจ็บแสบยิ่งกว่าการลงทัณฑ์ของเจ้าอย่างแน่นอน ดังนั้น วันนี้พวกเราต้องอดทนต่อการลงโทษของเจ้า เพื่อที่เราจะได้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงกล่าวว่า ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดเทความอดทนลงมาบนพวกเราด้วยเถิด** ﴾ คือ ให้พวกเราอดทนเพื่อศาสนาของพระองค์ และให้พวกเรายืนหยัดอย่างมั่นคง ﴿ **และโปรดให้เราตายในฐานะเป็นมุสลิมด้วย** ﴾ คือ เป็นผู้ปฏิบัติตามนบีของพระองค์ คือ มูซา عليه السلام และพวกเขา (พวกนักมายากล) ก็ได้กล่าวแก่ฟิรฺเอาน์ ว่า

﴿ فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ
مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ ﴾

**"ท่านจงทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำเถิด แท้จริง ท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของเรา เพื่อพระองค์จะได้ทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยให้ในสิ่งที่ท่านบังคับเราให้กระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รอบรู้ดียิ่ง และทรงยั่งยืนตลอดไป ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระผู้อภิบาลของเขาในสภาพของผู้ที่กระทำความผิด แน่นอน เขาจะได้นรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตาย**

**และไม่เป็นในนั้น (คืออยู่อย่างทรมานเป็นที่สุด) และผู้ใดมาหาพระองค์ โดยเป็นผู้ศรัทธา เขาได้กระทำความดีต่าง ๆ เอาไว้ ชนเหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขานั้นจะมีตำแหน่งอันสูงส่ง”**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 72 - 75)*

เท่ากับว่าในตอนเช้า พวกเขาเป็นนักมายากล แล้วในตอนเย็นพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ตายชะฮีดชั้นเยี่ยม (คือเป็นผู้ที่ตายในฐานะผู้ปกป้องศาสนาของอัลลอฮฺ)

อิบนุ อับบาส, อุบัยดฺ อิบนุ อุมัยรฺ, กอตาดะฮฺ และ อิบนุ ญุร็อยญ์ ได้กล่าวว่า “ในตอนเช้าพวกเขาเป็นนักมายากล และในตอนเย็น เป็นผู้ที่ตายชะฮีด”

*(อัฏฏอบะรี 13/36)*

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا
قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

127. บรรดาผู้นำจากกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์ได้กล่าวว่า ท่านจะปล่อยมูซาและพวกพ้องของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และละเมิดต่อท่าน และบรรดาที่เคารพสักการะของท่าน กระนั้นหรือ ? เขา (ฟิรฺเอาน์) กล่าวว่า เราจะฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา และแท้จริง เราเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา

128. มูซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ และจงอดทนเถิด แท้จริง แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และบั้นปลายนั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย

129. พวกเขากล่าวว่า พวกเราได้รับการทารุณ ทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา และหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา (มูซา) กล่าวว่า หวังว่าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงทำลายศัตรูของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าสืบช่วงแทนในแผ่นดิน แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกเจ้าจะทำอย่างไร ?

## การยุยงโดยกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์ และฟิรฺเอาน์เตรียมสังหารวงศ์วานอิสรออีล และวงศ์วานอิสรออีลได้ร้องเรียนต่อมูซา ﷺ และมูซา ﷺ ได้สัญญาว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะช่วยเหลือพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงสิ่งที่บรรดาผู้นำของฟิรฺเอาน์ได้วางแผนและความเคียดแค้นในใจของพวกเขาที่มีต่อมูซา ﷺ และกลุ่มชนของเขา โดยพวกเขาได้พูดกับฟิรฺเอาน์ตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกไว้ว่า ﴾ **บรรดาผู้นำจากกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์ได้กล่าวว่า** ﴿ คือกล่าวกับฟิรฺเอาน์ว่า ﴾ **ท่านจะปล่อยมูซาและพวกพ้องของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน** ﴿ คือปล่อยให้พวกเขาทำความเสียหายชักจูงคนที่อยู่ในการปกครองของท่านไปเคารพพระเจ้าของมูซา แทนที่จะเคารพกราบไหว้ท่านอย่างนั้นหรือ? น่าตลกยิ่งนักพวกเขากล่าวว่า มูซาและพวกพ้องจะก่อความเสียหายทั้งที่ฟิรฺเอาน์และบริวารของเขาเองต่างหากที่เป็นผู้สร้างความเสียหาย แต่พวกเขากลับไม่รู้สึกรู้สา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงกล่าวว่า ﴾ **และละเมิดต่อท่าน และบรรดาที่เคารพสักการะของท่าน กระนั้นหรือ ?** ﴿

อัสสุดดีย์ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และละเมิดต่อท่าน และบรรดาที่เคารพสักการะของท่าน** ﴿ คำว่า บรรดาที่เคารพสักการะของฟิรฺเอาน์ ตามที่ อิบนุ อับบาสเข้าใจคือ "วัว" นั่นเอง เพราะกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์นั้น เมื่อพวกเขาเห็นวัวที่รูปร่างดี ฟิรฺเอาน์ก็จะใช้ให้พวกเขากราบไหว้ แล้วด้วยเหตุนี้ อัซซามิรีจึงได้ปั้นวัวขึ้นมา โดยทำให้มีเสียงร้องออกมาด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13 /38)*

ซึ่งฟิรฺเอาน์ก็ได้ตอบคำถามของบริวารของเขาว่า ﴿ **เราจะฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา** ﴾ นี่เป็นครั้งที่สองที่ฟิรฺเอาน์ทำเช่นนี้ โดยเขาเคยฆ่าล้างบนีอิสรออีลมาแล้วครั้งหนึ่ง ก่อนที่มูซาจะเกิด เพราะกลัวว่ามูซาจะเกิดมา (ตามคำทำนาย) แต่แล้วเรื่องที่เป็นไปก็ผิดไปจากที่ฟิรเอาน์มุ่งหมาย ในครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อฟิรฺเอาน์ต้องการจะทำให้บนีอิสรออีลตกต่ำ และบีบคั้นรังแกพวกเขา ผลที่ออกมาก็กลับตรงกันข้ามกับสิ่งที่เขาต้องการ กล่าวคือ อัลลอฮฺทรงทำให้บนีอิสรออีลมีเกียรติ และทำให้ฟิรฺเอาน์ตกต่ำ และทรงทำให้เขาและบริวารของเขาต้องจมน้ำตายกันหมด และเมื่อฟิรฺเอาน์ตั้งใจที่จะทำร้ายชาวอิสรออีลอีก อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้เล่าไว้ในอัลกุรอานอีกว่า ﴿ **มูซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ และจงอดทนเถิด** ﴾ โดยเขาได้ให้สัญญากับกลุ่มชนของเขาถึงบั้นปลายส่วนที่พักอาศัยมันจะกลายเป็นของพวกเขาในที่สุด โดยเขากล่าวว่า ﴿ **แท้จริง แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และบั้นปลายนั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย พวกเขากล่าวว่า พวกเราได้รับการทารุณ ทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา และหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา** ﴾ คือ พวกเขาได้ทำกับพวกเราเหมือนที่ท่านได้เห็นสภาพตกต่ำในขณะนี้ก่อนที่ท่านมา และหลังจากที่ท่านมาแล้ว และมูซาได้กล่าวให้พวกเขาทราบถึงสภาพในปัจจุบัน และในอนาคตจะกลายเป็นสภาพหนึ่งว่า ﴿ **หวังว่าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงทำลายศัตรูของพวกเจ้า** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺนี้ ถือเป็นคำกล่าวส่งเสริมให้พวกเขามุ่งมั่นที่จะกตัญญูต่อพระองค์ เมื่อได้ความสุขสบาย และภัยต่างๆ หมดไป

﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِن تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ ﴾

130. และแน่นอน เราได้ลงโทษวงศ์วานของฟิรฺเอาน์ด้วยความแห้งแล้ง และการขาดแคลนผลไม้ต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ระลึก

131. ครั้นเมื่อความดีได้มายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือสิทธิ

**ของเรา และหากความชั่วใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ถือเอานบีมูซาเป็นลางร้าย และผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาด้วย พึงรู้เถิดว่า ที่จริงลางร้ายของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮฺต่างหาก แต่ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้**

## วงศ์วานของฟิรฺเอาน์ ถูกทดสอบด้วยความแห้งแล้ง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แน่นอน เราได้ลงโทษวงศ์วานของฟิรฺเอาน์** ﴿ คือ ทดสอบพวกเขา ﴾ **ด้วยความแห้งแล้ง** ﴿ คือ ให้ประสบกับความหิวโหย อันเนื่องจากความแห้งแล้ง และการเพาะปลูกน้อย ﴾ **และการขาดแคลนผลไม้ต่าง ๆ** ﴿ มุญาฮิดได้กล่าวว่า และอื่นๆ จากนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13 /46)*

อบูอิสฮาก ได้กล่าวโดยนำมาจาก รอญาอฺ อิบนิ ฮัยวะฮฺ ว่า ปรากฏว่า ต้นอินทผลัมนั้นไม่ออกผลนอกจากเพียงลูกเดียว

*(อัฏฏอบะรี 13 /46)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อว่าพวกเขาจะได้ระลึก ครั้นเมื่อความดีได้มายังพวกเขา** ﴿ คือ มีผลไม้สมบูรณ์ และมีเครื่องยังชีพมากๆ ﴾ **พวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือ สิทธิของเรา** ﴿ นี่คือ สิ่งที่เราสมควรจะได้รับ ﴾ **และหากความชั่วใด ๆ ประสบแก่พวกเขา** ﴿ เช่น เกิดความแห้งแล้ง แร้นแค้น ﴾ **พวกเขาก็ถือเอานบีมูซาเป็นลางร้าย และผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาด้วย** ﴿ คือ ถือว่าเป็นสาเหตุมาจากนบีมูซา และสิ่งที่พวกเขานำมา ﴾ **พึงรู้เถิดว่า ที่จริงลางร้ายของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮฺต่างหาก** ﴿

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ที่ประสบกับพวกเขานั้นมาจากอัลลอฮฺ ﴾ **แต่ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้** ﴿

۞ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ
أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

132. และพวกเขากล่าวว่า ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเรา เพื่อที่จะลวงเราให้หลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน

133. แล้วเราได้ส่ง (ให้เกิด) น้ำท่วมแก่พวกเขา และตั๊กแตน และเหา และกบ และเลือด มาเป็นสัญญาณอันชัดเจนแก่พวกเขา แต่แล้วพวกเขาโอหัง และได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

134. และเมื่อมีการลงโทษแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ มูซาจงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ที่ท่านเถิด ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่นอน เราจะศรัทธาต่อท่าน และแน่นอน เราจะส่งวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน

135. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง ซึ่งพวกเขาไปถึงกำหนดนั้นแล้ว ทันใดพวกเขาก็ผิดสัญญา

## กลุ่มชนของฟิรฺเอานฺดื้อดึง ดื้อรั้น การลงโทษของอัลลอฮฺ ﷻ จึงประสบกับพวกเขา

บรรดาอายะฮฺเหล่านี้ เป็นเรื่องราวที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้เราทราบถึงความดื้อรั้นของกลุ่มชนฟิรฺเอานฺ ต่อสัจธรรม และพยายามที่จะทำแต่ความชั่ว โดยปรากฏออกมาจากคำพูดของพวกเขาที่ว่า ﴾ **ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเรา เพื่อที่จะลวงเราให้**

**หลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน ﴾** พวกเขากล่าวออกมาอย่างชัดเจนว่า ไม่ว่าสัญญาณใด หลักฐานใด และเหตุผลที่ได้นำมายืนยัน เราก็ไม่ยอมรับจากท่าน และไม่เชื่อท่าน และไม่ศรัทธาต่อท่าน ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า **﴿ แล้วเราได้ส่ง (ให้เกิด) น้ำท่วมแก่พวกเขา ﴾**

ในรายงานหนึ่งจาก อิบนิ อับบาส บอกว่า ฝนตกหนักมากจนเกิดน้ำท่วม ทำให้พืชและผลไม้เสียหายหนัก

และอีกรายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า มีคนตายเป็นจำนวนมากด้วย

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า "อัฏฏูฟาน" คือ เกิดน้ำท่วม และมีโรคต่างๆ ระบาดด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13 /50)*

ส่วนคำว่า اَلْجَرَادَ ที่แปลว่า "ตั๊กแตน" นั้น เป็นที่ทราบกันดี และกินได้ด้วย เพราะมีปรากฏในฮะดีษเศาะฮีฮฺ รายงานจาก อบียะอฺฟูร ได้กล่าวว่า ฉันได้ถามอับดัลลอฮฺ อิบนะ อบีเอาฟา เกี่ยวกับตักแตน แล้วเขา ได้กล่าวว่า พวกเราได้ออกสงครามร่วมไปกับท่านรอซูล ﷺ 7 ครั้ง โดยพวกเรากินตั๊กแตน

*(ฟัตฮุลบารี 9 /535, มุสลิม 3/1546)*

อิมามอัชชาฟิอี, อิมามอะหฺมัด อิบนุ ฮัมบัล และ อิบนุมาญะฮฺ ได้รายงานฮะดีษโดยนำมาจาก อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนิ ซัยดฺ อิบนิ อัสลัม จากบิดาของเขา จากอิบนิ อุมัรฺ จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( أُحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : اَلْحُوْتُ وَاْلجَرَادُ وَاْلكَبِدُ وَالطِّحَالُ )

***"เป็นที่อนุญาตแก่เรา สัตว์ตายเอง 2 อย่าง และเลือด 2 อย่าง (คือ) ปลา และตั๊กแตน, ตับ และม้าม (ของสัตว์)"***

*(มุสนัดอัชชาฟิอี 2/173, อะหฺมัด 2/97 และ อิบนุมาญะฮฺ 2/1073)*

และ อิบนุ อบีนะญีฮฺ ได้กล่าว โดยนำมาจากมุญาฮิดเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **﴿ แล้วเราได้ส่ง (ให้เกิด) น้ำท่วมแก่พวกเขา และตั๊กแตน ﴾** โดยเขากล่าวว่าปรากฏว่า ตั๊กแตนนั้นมันจะกัดกินตะปูที่ประตูจนเสียหาย เหลือแต่ไม้

*(อัฏฏอบะรี 13 /67)*

ส่วน اَلْقُمَّلَ ที่แปลว่า "เหา" นั้น มีรายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า มันคือ คล้ายๆ กับแมลง ซึ่งออกมาจากข้าวสาลี

*(อัฏฏอบะรี 13 /54)*

และจาก อิบนิ อับบาส อีกเหมือนกัน มันคือ “อัดดุบา” คือคล้ายๆ ตั๊กแตนตัวเล็กๆ ไม่มีปีก

*(อัฏฏอบะรี 13 /54)*

เช่นนี้แหละที่ มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าว

รายงานจาก อัลฮะซัน และ สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ ว่า “อัลกุมมัล” คือ เป็นแมลงสีดำตัวเล็กๆ

*(อัฏฏอบะรี 13 /55)*

อบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานจาก สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ ได้เล่าว่า เมื่อ มูซา ﷺ ได้มาที่ฟิรฺเอาน์ เขาได้กล่าวแก่ฟิรฺเอาน์ว่า ขอท่านได้ส่งบนีอิสรออีล ไปกับฉันเถิด แต่เขาไม่ยอมส่ง แล้วอัลลอฮฺก็ได้ทำให้น้ำท่วมใหญ่แก่พวกเขา โดยให้ฝนตกหนัก เกิดน้ำท่วม เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน พืชผล ธัญญาหาร ซึ่งทำให้พวกเขากลัว พวกเขาจึงกล่าวแก่มูซาว่า ขอท่านได้ขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้ปลดเปลื้องเรื่องน้ำท่วมให้แก่พวกเราด้วย แล้วเราจะศรัทธาต่อท่าน และจะส่งวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน แล้วมูซาก็ขอต่อพระเจ้าของเขา น้ำก็หยุดท่วม แต่พวกเขาก็ยังไม่ศรัทธา และยังไม่ปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไป แล้วในปีนั้นพืชพันธุ์ธัญญาหาร ผลไม้ และหญ้าที่ไม่เคยงอกงาม ก็เจริญงอกงามเป็นอย่างดี พวกเขาได้กล่าวว่า เช่นนี้แหละที่เราเคยคาดหวัง แล้วอัลลอฮฺก็ได้ส่งฝูงตั๊กแตนลงมาทำลายจนหมด เมื่อพวกเขาเห็นร่องรอยเช่นนั้น ก็ทราบทันทีว่าตั๊กแตนต้องทำลายพืชผลจนหมดแน่ พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย ขอท่านได้ขอต่อพระเจ้าของท่านให้ปลดเปลื้องเรื่องตั๊กแตนไปที แล้วเราจะศรัทธาต่อท่าน และจะปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน แล้วมูซาได้ขอต่อพระเจ้าให้เรื่องตั๊กแตนผ่านไป พวกเขาก็ยังไม่ศรัทธา และยังไม่ยอมปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไป หลังจากนั้นพวกเขาก็เก็บเกี่ยวพืชผลแล้วนำไปเก็บในบ้าน โดยพวกเขาคิดว่า เราเก็บเกี่ยวแล้วคงไม่มีปัญหาใดๆ อีก

พอเรื่องตั๊กแตนผ่านพ้นไป ที่พักอาศัย และบ้านของพวกวงศ์วานฟิรฺเอาน์ก็เต็มไปด้วยกองทัพเหา มันได้สร้างความลำบากให้แก่ผู้คนแล้ว มันยังเป็นอันตรายต่ออาคารบ้านเรือนอีกด้วย เมื่อพวกเขาทนไม่ไหวก็กล่าวแก่มูซาว่า ขอท่านขอต่อพระเจ้าของท่านให้ปลดเปลื้องเรื่องของเหาให้พ้นไปจากพวกเราที เราก็จะศรัทธาต่อท่าน และจะปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน เมื่อมูซาได้ขอต่อพระเจ้าให้ขจัดออกไป พวกเขาก็ยังไม่ยอมปล่อยวงศ์วานอิสรออีลไป แล้วขณะที่มูซายังนั่งอยู่ ก็ได้ยินเสียงกบร้อง ฟิรฺเอาน์ถามว่า มีอะไรอีกเล่า ? และแล้วก็มีกองทัพกบเข้ามาเต็มไปหมด มาอยู่ปะปนกับผู้คนทับถมกันสูงไปจนกระทั่งถึงเคราของผู้คน พออ้าปากจะพูด กบก็กระโดดเข้าไปในปาก แล้วพวกเขาก็อดรนทนไม่ไหว จึงขอร้องให้มูซา ขอต่อพระเจ้า

ให้เอากบออกไปจากพวกเรา แล้วเราจะศรัทธา และปล่อยชาวอิสรออีลไปกับมูซา แต่พอมูซาขอต่อพระเจ้าให้ขจัดออกไป พวกเขาก็ยังไม่ศรัทธา และแล้วอัลลอฮฺก็ทรงทำให้ในแหล่งน้ำเต็มไปด้วยเลือด สีแดงจ้า แม้กระทั่งในภาชนะที่ใส่น้ำอยู่ก็เป็นสีเลือดไปทั้งหมด แล้วผู้คนก็ได้มาร้องเรียนต่อฟิรฺเอาน์ว่า ขณะนี้เราได้ถูกทดสอบให้น้ำกลายเป็นเลือด น้ำดื่มก็ไม่มีจะดื่ม ฟิรฺเอาน์จึงกล่าวว่า นี่เป็นเพียงมายากลของมูซา พวกเขาจึงตอบกลับไปว่า จะเป็นมายากลได้อย่างไร ในเมื่อเราพบว่าในภาชนะของเราทุกใบเต็มไปด้วยเลือด พวกเขาก็มาขอร้องให้มูซาขอต่อพระเจ้าให้ผ่านพ้นไป แล้วเราจะศรัทธาต่อเขา และจะปล่อยชาวอิสรออีลไปกับมูซา เมื่อมูซาขอให้พระเจ้าขจัดปัญหาดังกล่าวไปแล้ว พวกเขาก็ยังไม่ศรัทธาและไม่ปล่อยให้วงศ์วานอิสรออีลไปกับมูซา

ความจริงได้มีรายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ จาก อิบนิ อับบาส, อัสสุดดีย์, กอตาดะฮฺ และนักปราชญ์คนอื่นที่เป็นชาวสะลัฟอีกด้วย

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก อิบนุ ยะซารฺ ﷺ ได้กล่าวว่า ฟิรฺเอาน์ ศัตรูของอัลลอฮฺ ได้กลับไปจากที่มีชุมนุมกันอย่างผิดหวัง เมื่อบรรดานักมายากลของเขาได้ศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้าของมูซา عليه السلام แต่ฟิรฺเอาน์ก็ยังดื้อรั้นอยู่ในความชั่วเช่นเดิม อัลลอฮฺได้ทรงให้ มูซา عليه السلام นำสัญญาณต่างๆ หลายอย่างมาให้เห็น เช่น เกิดปีแห้งแล้ง, เกิดน้ำท่วมทำให้ชีวิต และทรัพย์สินเสียหาย ส่งกองทัพตั๊กแตนมาทำลายพืชผลทางเกษตร ส่งกองทัพเหาเขาไปทำลายผู้คน และบ้านเรือน ส่งกบเข้าไปอยู่ในบ้าน และให้น้ำทั้งในแม่น้ำลำคลองในภาชนะกลายเป็นเลือด เป็นสัญญาณที่ปรากฏขึ้นตามๆ กันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการที่พระองค์ทำให้เกิดน้ำท่วมนั้น ก็ด้วยการให้น้ำเอ่อล้นบนพื้นดินและก็หยุดนิ่งไม่ลดลง ทำให้พวกเขาไม่สามารถที่จะเพาะปลูกทำการเกษตรได้ และไม่สามารถจะทำงานใดๆ ได้เลย กระทั่งเกิดภาวะอดอยากขึ้น เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนั้น พวกเขาก็กล่าวแก่มูซา ตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานว่า ﴿ **โอ้ มูซาจงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ที่ท่านเกิด ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่นอน เราจะศรัทธาต่อท่าน และแน่นอน เราจะส่งวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน** ﴾ มูซาจึงขอต่อพระผู้อภิบาลของเขาให้ปลดเปลื้องภัยให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่รักษาสัญญาตามที่พวกเขาพูดไว้

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ส่งฝูงตั๊กแตนลงมา แล้วมันได้กินต้นหมากรากไม้จนเสียหายไปหมด แม้กระทั่งหมุดประตูที่ทำจากเหล็ก พวกมันก็แทะทำลายจนบ้านเรือนของพวกเขาพังทลายลงมา แล้วเมื่อพวกเขาหมดปัญญาไม่รู้จะป้องกันอย่างไร ก็มาพูดกับมูซา عليه السلام มาขอให้ขอต่อพระเจ้าให้ปลดเปลื้องเรื่องนั้นให้ผ่านพ้นไป โดยได้ให้สัญญาเหมือนเช่นเคย พอมูซาทำให้แล้ว ก็บิดพลิ้ว ไม่ปฏิบัติตามที่พูดไว้เลย

หลังจากนั้น อัลลอฮ ﷻ ก็ได้ส่งฝูงเหาเข้ามาในบ้านของพวกเขา ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นี้ มีรายงานกล่าวมาว่า อัลลอฮฺ ได้มีคำสั่งใช้ให้ มูซา عليه السلام เดินไปที่กองทรายใหญ่ แล้วเมื่อไม้เท้าของเขาฟาดลงที่กองทรายนั้น ทันใดนั้น ฝูงเหาก็แตกกระจายออกมาจากกองทราย จนกระทั่งเข้าไปในบ้านในอาหารของพวกเขาเต็มไปหมด จะนอนพักผ่อนก็ไม่ได้ จะกินอาหารก็ไม่ได้ เมื่อเกิดความลำบากยากเข็ญเช่นนั้น พวกเขาก็มาขอร้องให้ มูซา عليه السلام ขอให้พระเจ้าปัดเป่าให้ มูซาก็ขอให้ จนกระทั่งเรื่องนี้หมดไป พวกเขาก็ผิดสัญญาเช่นเดิม

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ส่งฝูงกบเป็นจำนวนมากเข้าไปในบ้านที่พักอาศัยของพวกเขาไปอาศัยอยู่เต็มไปหมดทั้งในอาหาร และภาชนะต่าง ๆ เมื่อพวกเขาเกิดความลำบากเช่นนั้น ก็ขอให้มูซา عليه السلام ช่วยเช่นเคย และให้สัญญาเดิม แต่พอช่วยแล้ว ก็ผิดสัญญาเช่นเดิม

หลังจากนั้น พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ก็ทำให้น้ำทั้งหมดในแถบนั้นกลายเป็นเลือด เมื่อพวกเขาวักน้ำขึ้นมา มันก็เป็นเลือดสีแดง ซึ่งทำให้พวกเขาลำบากมาก ก็มาขอต่อมูซา عليه السلام ให้ช่วยพวกเขาอีก แล้วก็ผิดสัญญาเช่นเคย

*(อัฏฏอบะรี 13 /63)*

﴿فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾﴾

**136. แล้วเราได้ลงโทษพวกเขา โดยให้พวกเขาจมน้ำในทะเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา และพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณต่าง ๆ เหล่านั้น**

**137. และเราได้ให้เป็นมรดกแก่กลุ่มชนที่เคยอ่อนแอที่อยู่ทางทิศตะวันออกของแผ่นดิน และทางทิศตะวันตกของแผ่นดิน อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำเริญนั้น และถ้อยคำแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า**

อันสวยงามยิ่งนั้น ครบถ้วนแล้วแก่วงศ์วานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรฺเอานฺ และพวกพ้องของเขาได้กระทำไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้

## วงศ์วานของฟิรฺเอานฺจมน้ำตายในทะเล และวงศ์วานของอิสรออีล ได้รับช่วงแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่า เมื่อฟิรฺเอานฺ และกลุ่มชนของเขาได้ฝ่าฝืน และดื้อรั้นทั้งที่อัลลอฮฺทรงทดสอบพวกเขาหลายครั้งหลายหนต่อเนื่องกัน อัลลอฮฺจึงลงโทษพวกเขาให้จมน้ำตายในทะเล โดยที่พระองค์ได้มีคำสั่งให้ นบีมูซา ﵇ เอาไม้เท้าของท่านฟาดลงไปในทะเล แล้วน้ำในทะเลก็แยกเป็นทางเดิน ทำให้ท่านและวงศ์วานอิสรออีลหนีข้ามไปได้ และเมื่อฟิรฺเอานฺ และทหารของเขาไล่ตามลงไปในทะเลจนครบหมดทุกคน น้ำทะเลก็ท่วมพวกเขาทำให้ทั้งหมดจมน้ำตาย อันเนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน ไม่เชื่อสัญญาณเตือนต่างๆ ของพระองค์ และอัลลอฮฺ ﷻ ยังบอกให้ทราบอีกว่า กลุ่มชนที่รับช่วงต่อจากพวกเขาทั้งด้านตะวันออก และตะวันตกของแผ่นดิน ก็คือวงศ์วานอิสรออีลซึ่งเคยเป็นกลุ่มชนที่อ่อนแอ

มีรายงานจาก อัลฮะซัน อัลบัศรี, กอตาดะฮฺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ทางทิศตะวันออกของแผ่นดิน และทางทิศตะวันตกของแผ่นดิน อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำเริญนั้น** ﴾ หมายถึง ดินแดนชาม

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และถ้อยคำแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้น ครบถ้วนแล้วแก่วงศ์วานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน** ﴾

มุญาฮิด และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าว นั่นคือ ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ
﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا
يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ ﴾

**"และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน และเราจะทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ และทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดิน และเราได้ให้ฟิรฺเอาน์ และฮามาน ตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสองได้เห็นในสิ่งที่พวกเขามีความกลัว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 5 และ 6)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรฺเอาน์ และพวกพ้องของเขาได้กระทำไว้** ﴿ คือ เราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรฺเอาน์ และพวกพ้องของเขาได้ทำเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นราชวัง, อาคาร, บ้านเรือน และสิ่งที่พวกเขาเพาะปลูกเอาไว้ พินาศไปหมด ﴾ **และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้** ﴿

อิบนุ อับบาส และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า คำว่า **يَعْرِشُوْنَ** คือ ที่พวกเขาสร้างเอาไว้

*(อัฏฏอบะรี 13/78 และ 79)*

﴿ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (١٣٨) إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٣٩) ﴾

**138. และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลข้ามทะเลไปได้ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งประจำอยู่ที่บรรดาเจว็ดของพวกเขา พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้ มูซา จงให้มีขึ้นแก่เราด้วยเถิด ซึ่งสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เคารพสักการะอยู่หลายองค์ เขากล่าวว่า แท้จริง พวกเจ้าเป็นพวกที่โฉดเขลา**

**139. แท้จริง ชนเหล่านี้แหละ สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล**

## วงศ์วานอิสรออีลข้ามทะเล (แดง) ไป และผ่านไปเห็นรูปเคารพ (เจว็ด)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงคำพูดโง่ๆ ของวงศ์วานอิสรออีลบางคนแก่นบีมูซา عليه السلام เมื่อพวกเขาข้ามทะเลแดง หนีจากการตามล่าของฟิรฺเอาน์ไปได้แล้ว โดยได้เห็นอำนาจของอัลลอฮฺที่ได้ช่วยพวกเขาให้รอดปลอดภัยไปได้ด้วยสายตาของพวกเขาเอง ﴾ **แล้วพวกเขาก็มา** ﴿ คือ เดินทางผ่าน ﴾ **ยังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งประจำอยู่ที่บรรดาเจว็ดของพวกเขา** ﴿

นักอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน (มุฟัซซิรีน) บางคนได้กล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้น เป็นชาวกันอาน บางท่านบอกว่าเป็นชาวเผ่าลัคม์

อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า พวกเขากำลังกราบไหว้เจว็ดที่มีรูปร่างเป็นวัว ซึ่งสิ่งนั้นทำให้วงศ์วานอิสรออีลเกิดความเคลือบแคลงสงสัย และนำไปสู่การกราบไหว้รูปปั้นวัวในเวลาต่อมา แล้วพวกเขาจึงกล่าวว่า ﴾ **โอ้ มูซา จงให้มีขึ้นแก่เราด้วยเถิด ซึ่งสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เคารพสักการะอยู่หลายองค์ เขากล่าวว่า แท้จริง พวกเจ้าเป็นพวกที่โฉดเขลา** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/80)*

คือ โฉดเขลา โง่เง่า ต่อความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ และความสูงส่งของพระองค์จริงๆ โดยที่พระองค์ ทรงสะอาดบริสุทธิ์จากหุ้นส่วนใดๆ และการเหมือนกับสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น ﴾ **แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย** ﴿ คือ ถูกให้พินาศไปสิ้น ﴾ **และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล** ﴿

อิมาม อบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานเอาไว้ในการอธิบายอายะฮฺนี้ โดยนำมาจากอบีวากิด อัลลัยษี ว่า พวกเขาได้เคยออกจากเมืองมักกะฮฺไปที่ฮุเนน พร้อมกับท่านรอซูล ﷺ โดยเขาได้เล่าว่า ปรากฏว่า พวกกุฟฟารฺ (พวกปฏิเสธศรัทธา) นั้น มีต้นพุทราอยู่ต้นหนึ่งที่พวกเขาจะมานั่งประจำกันอยู่ที่นั่น และเอาอาวุธของพวกเขาแขวนไว้ที่ต้นไม้นั้น ซึ่งต้นไม้นั้นถูกเรียกว่า "ที่แขวนอันเป็นมงคล" เขาเล่าว่า แล้วพวกเขาก็ผ่านต้นพุทราต้นใหญ่ใบเขียวชอุ่มต้นนั้น เขาเล่าว่า แล้วพวกเราได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ทำให้เรามีที่แขวนอันเป็นมงคล ดังเช่นที่พวกเขามีที่แขวนนั้นด้วยเถิด แล้วท่านได้กล่าวว่า

( قُلْتُمْ وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ ، كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوْسَى لِمُوْسَى : اِجْعَلْ لَنَا إِلَـٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ، إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَاهُمْ فِيْهِ وَبَاطِلٌ مَاكَانُوْا يَعْمَلُوْنَ )

"ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ พวกเจ้าได้พูดเช่นที่กลุ่มชนของมูซาได้พูดแก่มูซาว่า ﴾ **(จงให้มีขึ้นแก่เราด้วยเถิด) ซึ่งสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เคารพสักการะอยู่หลายองค์ เขากล่าวว่า แท้จริง พวกเจ้าเป็นพวกที่โฉดเขลา แท้จริง ชนเหล่านี้แหละ สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/82)*

﴿ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۖ
يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ ﴾

**140. เขากล่าวว่า อื่นจากอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะให้แก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงเทิดพวกเจ้าไว้เหนือประชาชาติในสากลโลก ?**

**141. และจงระลึกถึงขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรฺเอาน์ โดยที่พวกเขาบังคับขู่เข็ญพวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง พวกเขาได้ฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเจ้า และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเจ้า และในเรื่องนั้น คือการทดสอบอันสำคัญจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า**

## ให้วงศ์วานอิสรออีล ระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

นบีมูซา عَلَيْهِ السَّلَامُ ได้เตือนให้วงศ์วานอิสรออีล ระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเขา โดยให้พวกเขาหลุดพ้นจากการเป็นเชลยของฟิรฺเอาน์ และการถูกบังคับเคี่ยวเข็ญ ตลอดจนความตกต่ำและต่ำต้อยในชีวิตที่ผ่านมา กลายมาเป็นอิสรชนรอดพ้นจากศัตรูของพวกเขา และให้พิจารณาดูความพินาศ ความหายนะ ด้วยการจมน้ำตายของฟิรฺเอาน์ และพวกพ้อง ตลอดจนความล่มสลายของอาณาจักรของเขา ซึ่งได้อธิบายมาแล้วในซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ

﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾﴾

**142. และเราได้ให้สัญญาแก่มูซาสามสิบคืน และเราได้ให้มันครบอีกสิบ ดังนั้น กำหนดเวลา แห่งพระผู้อภิบาลของเขาจึงครบสี่สิบคืน และมูซาได้กล่าวแก่ฮารูน พี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในกลุ่มชนของฉัน และจงปรับปรุงแก้ไข และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ทำชั่ว**

## มูซา عليه السلام ได้ถือศีลอด และมุ่งไปเข้าเฝ้าอัลลอฮฺ ﷻ เป็นเวลา 40 คืน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแสดงความโปรดปรานวงศ์วานอิสรออีล โดยการให้ทางนำแก่พวกเขา โดยการที่พระองค์ตรัสแก่นบีมูซา عليه السلام และประทานคัมภีร์เตารอตให้ ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีข้อชี้ขาดต่างๆ ให้แก่พวกเขา และมีรายละเอียดของบทบัญญัติสำหรับพวกเขา โดยพระองค์บอกให้ทราบว่า พระองค์ได้สัญญาไว้กับมูซาเป็นเวลา 30 คืน

บรรดานักอธิบายอัลกุรอานได้กล่าวว่า แล้ว มูซา عليه السلام ได้ถือศีลอดจนครบ แล้วเมื่อกำหนดเวลาครบแล้ว จึงได้แปรงฟันด้วยกับกิ่งไม้ แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ก็ใช้ให้เขาทำอีก 10 คืน รวมเป็น 40 คืน แล้วเมื่อครบสมบูรณ์แล้ว มูซา عليه السلام ก็ตั้งใจมุ่งไปที่ภูเขาฏูรฺ ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾﴾

**“โอ้วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย แน่นอน เราได้ช่วยให้พวกเจ้ารอดพ้นจากศัตรูของพวกเจ้าแล้ว และเราได้สัญญาแก่พวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขาฏูรฺ และเราได้ประทานอาหารหวาน และนกคุ่มให้แก่พวกเจ้า”**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 80)*

ซึ่งในขณะนั้น นบีมูซา عليه السلام ได้มอบให้พี่ชายของท่าน คือ นบีฮารูน عليه السلام ให้เป็นผู้ดูแลชาวอิสรออีล และสั่งเสียให้ทำความดี อย่าได้ทำสิ่งที่ไม่ดี ซึ่งถือเป็นการเตือนทั่วไป ซึ่งจริงๆ แล้วนบีฮารูนก็เป็นคนดีของอัลลอฮฺ โดยอัลลอฮฺได้แต่งตั้งให้มาช่วยนบีมูซา عليه السلام

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾﴾

143. และเมื่อมูซา ได้มาตามกำหนดเวลาของเรา และพระผู้อภิบาลของเขาได้ตรัสกับเขา เขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้ฉันเห็นด้วยเถิด โดยที่ฉันจะมองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่า เจ้าจงมองดูที่ภูเขานั้นเถิด ถ้าหากมันมั่นอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า ครั้นเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาได้ปรากฏที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมูซาก็ล้มลงในสภาพที่หมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่า พระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์ ฉันขอลุแก่โทษต่อพระองค์ และฉันนั้น คือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

## มูซา عليه السلام ขออยากมองเห็นพระผู้อภิบาลของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเกี่ยวกับนบีมูซา عليه السلام ว่า เมื่อเขาได้มาตามกำหนดเวลาของอัลลอฮฺ และได้มีการพูดระหว่างอัลลอฮฺ กับมูซา เขาได้ขอต่ออัลลอฮฺ ﷻ ให้ได้มองเห็นพระองค์ โดยเขากล่าวว่า ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้ฉันเห็นด้วยเถิด โดยที่ฉันจะมองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด** ﴾ พยัญชนะ لَنْ ในที่นี้เป็นการปฏิเสธไม่ให้เห็นในโลกนี้ เพราะได้มีฮะดีษที่รายงานโดยต่อเนื่องกันหลายๆ บทจากท่านรอซูล ﷺ ว่า บรรดาผู้ศรัทธาจะเห็นอัลลอฮฺได้ในโลกอาคิเราะฮฺ โดยจะนำมากล่าวเมื่อถึงดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ ﴾

**"ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน จ้องมองไปยังพระผู้อภิบาลของมัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 22-23)*

ในคัมภีร์ก่อนได้ระบุเอาไว้ว่า อัลลอฮฺได้ตรัสแก่มูซา ﷺ ว่า

( يَا مُوْسَى إِنَّهُ لاَ يَرَانِيْ حَيٌّ إِلاَّ مَاتَ ، وَلاَ يَابِسٌ إِلاَّ تَدَهْدَهَ )

**"โอ้มูซา ความจริง เจ้าจะไม่เห็นข้า โดยที่ยังเป็น (มีชีวิต) อยู่ นอกจากได้ตายแล้ว และ (ขณะ) ยังไม่แห้ง นอกจากจะม้วนได้"**

*(จากหนังสือ อัลบิดายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ 3/112)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ครั้นเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาได้ปรากฏที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมูซาก็ล้มลงในสภาพที่หมดสติ** ﴿

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานไว้ในหนังสือมุสนัดของเขา จาก อนัส อิบนิ มาลิก จาก ท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ เขาได้เล่าว่า ท่านได้กล่าวว่า (เพียงเท่านั้น) หมายถึงเพียงมุมนิ้วก้อยออกมาเท่านั้น

*(อะหฺมัด 3/125)*

และอย่างนั้นแหละ ที่อัตติรฺมิซี ได้รายงานเอาไว้ในการอธิบายอายะฮฺนี้ หลังจากเขาได้กล่าวว่า ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ ฆอรีบ

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/451)*

และเช่นเดียวกัน อัลฮากิมได้รายงานฮะดีษไว้ในหนังสือมุสตัดร็อก โดยสายรายงานหลายสายจากฮัมมาด อิบนิ สะละมะฮฺ และเขาได้กล่าวว่า ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ ตามเงื่อนไขของมุสลิม แต่ทั้งสองคือ อัลบุคอรี และมุสลิม มิได้นำเสนอฮะดีษนี้

*(อัลฮากิม 2/320)*

และอัสสุดดีย์ได้กล่าวโดยนำมาจากอิกริมะฮฺ จาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ ﴿ โดยเขาได้กล่าวว่า ไม่ได้เผยอะไรออกมา นอกจากปริมาณเท่านิ้วก้อยเท่านั้น ﴾ جَعَلَهُۥ دَكًّا ﴿ เขาได้กล่าวว่า มันก็ทลายตัวลงเป็นดินไป ﴾ وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ﴿ เขาได้กล่าวว่า มูซาได้ล้มหมดสติ รายงานนี้บันทึกโดย อิบนุ ญะรีร

*(อัฏฏอบะรี 13/97)*

ในเหตุการณ์นี้มีสิ่งที่บ่งบอกว่า เป็นลมล้มหมดสติ นั่นก็คือ ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น** ﴿ เพราะคำว่า **اَلْإِفَاقَةُ** นั้น มีความหมายว่า ฟื้นขึ้น และเพราะว่าจะไม่มีการฟื้นขึ้น นอกจากจะต้องเป็นลมล้มสลบไป พอมูซาฟื้นขึ้นมาแล้ว ﴾ **เขาก็กล่าวว่า พระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์** ﴿ คือ ทรงบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่ และสูงส่งเกินกว่าที่คนหนึ่งคนใดในโลกจะเห็นพระองค์ได้ นอกจากจะต้องตายไปเสียก่อน และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ฉันขอลุแก่โทษต่อพระองค์** ﴿ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า ที่เขาขอลุแก่โทษก็เพราะว่า เขาขอที่จะเห็นพระองค์

และข้อความในอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **และฉันนั้น คือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย** ﴿

อิบนุ อับบาส และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า คำกล่าวของมูซา ที่ว่า "และฉันคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลายจากวงศ์วานอิสรออีล" โดยที่ อิบนุ ญะรีรฺ ได้เลือกเอาทรรศนะนี้

และในอีกรายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า ข้อความจากอัลกุรอานที่ว่า ﴾وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ﴿ หมายความตามที่มูซาพูดเช่นนั้น ก็เพราะว่า ในหมู่ชาวอิสรออีลขณะนั้น ไม่มีใครเลยที่จะเป็นเช่นนั้น

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และมูซาก็ล้มลงในสภาพที่หมดสติ** ﴿ ในเรื่องนี้ อบูสะอีด และ อบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้รายงานมาจากท่านนบี ﷺ ส่วนฮะดีษที่รายงานโดย อบีสะอีด อัลบุคอรี ได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา โดยได้กล่าวว่า

**( جَاءَ رَجُلٌ مِنَ ٱلْيَهُوْدِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ لُطِمَ وَجْهُهُ وَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ إِنَّ رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِكَ مِنَ ٱلأَنْصَارِ لَطَمَ وَجْهِيْ قَالَ ( اُدْعُوْهُ ) ، فَدَعَوْهُ قَالَ (لِمَ لَطَمْتَ وَجْهَهُ ؟ ) قَالَ : يَا رَسُوْلَ اللهِ إِنِّيْ مَرَرْتُ بِاليَهُوْدِيِّ فَسَمِعْتُهُ يَقُوْلُ وَالَّذِيْ اصْطَفَى مُوْسَى عَلَى ٱلبَشَرِ قَالَ: قُلْتُ : وَعَلَى مُحَمَّدٍ ؟ وَأَخَذَتْنِيْ غَضْبَةٌ فَلَطَمْتُهُ فَقَالَ : ( لاَ تُخَيِّرُوْنِيْ مِنْ بَيْنِ ٱلأَنْبِيَاءِ فَإِنَّ النَّاسَ يُصْعَقُوْنَ يَوْمَ ٱلقِيَامَةِ فَأَكُوْنُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيْقُ ، فَإِذَا اَنَا بِمُوْسَى آخِذٌ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ ٱلعَرْشِ ، فَلاَ أَدْرِيْ أَفَاقَ قَبْلِيْ أَمْ جُوْزِيَ بِصَعْقَةِ الطُّوْرِ ؟ )**

*"ชายชาวยิวคนหนึ่งได้มาที่ท่านนบี ﷺ โดยใบหน้าของเขาถูกตบมา และได้กล่าวว่า โอ้ มุฮัมมัด แท้จริง ชายชาวอันศอรฺคนหนึ่งจากบรรดาสาวกของท่าน*

*ได้ตบใบหน้าของฉัน ท่านกล่าว "พวกท่านจงไปเรียกเขามาซิ" แล้วพวกเขาก็ได้เรียกเขามา และท่านได้ถามว่า "เพราะอะไรเจ้าจึงได้ตบหน้าเขา ?" เขาได้ตอบว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ฉันได้ผ่านไปที่ชาวยิวคนนั้น แล้วฉันได้ยินเขาพูดว่า ขอสาบานต่อผู้ที่ได้คัดเลือกมูซาเหนือมนุษย์ทั้งหลาย เขาเล่าว่า ฉันจึงกล่าวถามว่า เหนือกว่ามุฮัมมัดอีกหรือ ? ซึ่ง (คำพูดของเขา) มันทำให้ฉันโกรธ แล้วฉันจึงตบใบหน้าเขา ท่านนบีจึงกล่าวว่า "พวกท่านจงอย่าได้กล่าวว่าฉันดีกว่านบีคนอื่น ๆ เพราะผู้คนนั้นจะถูกทำให้สลบในวันกิยามะฮฺ แล้วฉันเป็นคนแรกที่ได้ฟื้นขึ้นมา ทันใดนั้นฉันก็เห็นมูซากำลังจับเสาต้นหนึ่งจากบรรดาเสาบัลลังก์ของอัลลอฮฺ ดังนั้น ฉันไม่ทราบว่า เขาฟื้นมาก่อนฉัน หรือไม่ได้ถูกทำให้สลบเพราะสลบไปแล้วที่ภูเขาฏูรฺ ?"*

*(ฟัตฮุลบารี 8/152)*

และความจริง อัลบุคอรี ได้บันทึกไว้อีกหลายบทในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา และมุสลิมก็ได้บันทึกไว้ในฮะดีษที่เกี่ยวกับบรรดานบี และอบูดาวูด ในเรื่องซุนนะฮฺในหนังสือสุนันของเขา

*(อัลบุคอรี 2412, 3398, 4638, 6917, 7427, 6518 และมุสลิม 2374 และอบูดาวูด 4668)*

ส่วนรายงานจากอบีฮุร็อยเราะฮฺ, อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกเอาไว้, อัลบุคอรี และมุสลิมก็บันทึกเช่นเดียวกัน

*(อะหฺมัด 2/264 , ฟัตฮุลบารี 13/455 และมุสลิม 4/1844)*

﴿ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي
فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ
مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ
قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ ﴾

**144. พระองค์ตรัสว่า โอ้มูซา แท้จริง ข้าได้เลือกเจ้าเหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลายด้วยกับสาส์นของข้า และด้วยถ้อยคำของข้า ดังนั้นเจ้าจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูรู้คุณ**

**145. และเราได้บันทึกคำตักเตือนทุกสิ่ง และแจกแจงทุกอย่างไว้ให้แก่เขาในแผ่นจารึก ดังนั้น เจ้าจงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด พวกเขาก็จะยึดสิ่งที่ดีที่สุดของมัน ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของคนชั่วทั้งหลาย**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงคัดเลือกมูซา عليه السلام (ให้ทำหน้าที่) และให้แผ่นจารึกแก่เขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวให้เราทราบว่า พระองค์ได้ทรงพูดกับมูซา عليه السلام ว่า พระองค์ได้ทรงคัดเลือกเขาเหนือกว่าคนในสมัยของเขาให้เป็นผู้นำสาส์น และดำรัสของพระองค์มาเผยแผ่ และเป็นที่ทราบกันดีโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่าท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้น เป็นนายแห่งลูกหลานของอาดัมไม่ว่าจะเป็นคนรุ่นก่อนจากท่าน หรือหลังจากท่าน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺจึงได้ทรงเจาะจงเอาท่านเป็นนบี และรอซูลท่านสุดท้ายของโลกนี้ ซึ่งบัญญัติศาสนาของท่านจะคงอยู่ตลอดไปจวบจนวันสิ้นโลก โดยที่ผู้ปฏิบัติตามท่านนั้นจะมีมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติตามนบี และรอซูลท่านอื่นๆ ทั้งมวล และถือว่าท่านนั้นมีเกียรติและประเสริฐมากรองลงมาก็คือ นบีอิบรอฮีมอัลคอลีล عليه السلام และรองลงมาก็คือ นบีมูซา عليه السلام บุตรของอิมรอน ซึ่งพูดกับอัลลอฮฺ ซึ่งเรียกกันว่า كَلِيمُ الرَّحْمٰنِ عليه السلام นั่นเอง และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสแก่เขาว่า ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า** ﴾ จากคำพูด และความมั่นใจ ﴿ **และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูรู้คุณ** ﴾ โดยจะไม่ทำอะไรเกินความสามารถ หลังจากอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์ได้ทรงบันทึกทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำ และรายละเอียดต่างๆ ไว้ในแผ่นจารึกแล้ว กล่าวกันว่าแผ่นบันทึกนั้นทำด้วยเพชร และแท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ได้บันทึกให้แก่เขา คำแนะนำตักเตือนข้อชี้ขาดที่เป็นรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นที่อนุมัติ และเป็นที่ต้องห้ามซึ่งแผ่นจารึกนี้คลุมไปถึงคัมภีร์เตารอต ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสถึงเรื่องนี้ว่า

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾ ﴾

**"และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา หลังจากที่เราได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ปวงมนุษย์ เป็นแนวทางที่ถูกต้อง เป็นความเมตตา หวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกอศ็อศ อายะฮฺที่ 43)*

บางท่านบอกว่า คำว่า اَلْأَلْوَاح ที่แปลแผ่นจารึกที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานให้แก่มูซานั้น เป็นแผ่นจารึกก่อนคัมภีร์เตารอต ซึ่งอัลลอฮฺทรงทราบดี

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง** ﴾ คือ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเชื่อฟัง และปฏิบัติตาม ﴿ **และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด พวกเขาก็จะยึดสิ่งที่ดีที่สุดของมัน** ﴾

ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้กล่าวว่า อบูสะอีด ได้เล่าให้เราฟัง โดยนำมาจาก อิกริมะฮฺ จาก อิบนิ อับบาส ว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้มูซา عليه السلام ยึดปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เข้มงวดที่สุดในบรรดาสิ่งที่กลุ่มชนของเขาถูกสั่งใช้ให้ปฏิบัติ

*(อัฏฏอบะรี 13/110)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของคนชั่วทั้งหลาย** ﴾ คือ พวกท่านจะได้เห็นบั้นปลายของผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของข้า และออกห่างจากการเชื่อฟังข้า เขาจะไปสู่ความหายนะ และพินาศอย่างไร

﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ ﴾

146. ข้าจะหันเหบรรดาผู้ที่ยโสในแผ่นดินโดยไม่บังควรออกจากบรรดาอายะฮฺของข้า และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ยึดถือมัน และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขาก็จะยึดถือมัน นั่นก็เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิเสธ

**บรรดาอายะฮฺของเรา และพวกเขาจึงได้เป็นผู้หลงลืมอายะฮฺเหล่านั้น**

**147. และบรรดาผู้ปฏิเสธอายะฮฺของเรา และการพบกับวันปรโลกนั้น บรรดาการงานของพวกเขานั้นย่อมไร้ผล พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำเท่านั้น**

## บรรดาผู้ยโสโอหังถูกห้ามจากบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ข้าจะหันเหบรรดาผู้ที่ยโสในแผ่นดินโดยไม่บังควร** ﴾ คือ ข้าจะขัดขวางมิให้พวกเขาเข้าใจเหตุผล และหลักฐานต่างๆ ที่บ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของข้า ศาสนบัญญัติของข้า และข้อชี้ขาดของข้า มิได้เข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ยโสจากการที่จะเชื่อฟัง และยโสโอหังต่อผู้คน โดยไม่บังควรมาแล้ว อัลลอฮฺจึงให้พวกเขาตกต่ำอยู่ในความโง่เง่า ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ ﴾

**“และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขาเช่นเดียวกับสิ่งที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้นในครั้งแรก และเราจะปล่อยให้พวกเขาระเหเร่ร่อนอยู่ในความละเมิดของพวกเขาต่อไป”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 110)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ﴾

**“ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหไป (จากแนวทางที่เที่ยงตรง) อัลลอฮฺ ก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไป”**

*(ซูเราะฮฺ อัศศ็อฟ อายะฮฺที่ 5)*

และ ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ ว่า “อัลลอฮฺจะทรงถอดถอนออกไปจากพวกเขา ความเข้าใจ

อัลกุรอาน และจะให้พวกเขาหันเหออกจากบรรดาอายะฮฺอัลกุรอานของพระองค์"

*(อัฏฏอบะรี 13/112)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า "นี่แสดงให้เห็นว่า ข้อความนี้เป็นการบ่งชี้ถึงประชาชาตินี้"

*(อัฏฏอบะรี 13/113)*

ฉันขอกล่าวว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น เพราะว่าคำพูดของ อิบนุ อุยัยนะฮฺ นั้น หมายความว่า เรื่องนี้ครอบคลุมทุกประชาชาติ โดยไม่มีการจำแนกระหว่างคนหนึ่งคนใด อัลลอฮฺทรงทราบดี

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น** ﴿ ก็ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ ﴾

**"แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 96 และ 97)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ยึดถือมัน** ﴿ คือถึงทางแห่งความถูกต้อง หรือทางแห่งความปลอดภัยได้ปรากฏให้พวกเขาเห็น พวกเขาก็จะไม่เดินไปทางนั้น และถ้าหนทางแห่งความหายนะ และหลงผิดละก็ พวกเขาก็จะยึดเอาทางนั้น ต่อจากนั้น พระองค์ได้ให้เหตุผลถึงบั้นปลายของพวกที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **นั่นก็เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของเรา** ﴿ คือ หัวใจของพวกเขาได้ปฏิเสธมัน ไม่ยอมรับมันไปแล้ว ﴾ **และพวกเขาจึงได้เป็นผู้หลงลืมอายะฮฺเหล่านั้น** ﴿ คือ ไม่รู้ว่ามีสิ่งใดอยู่ในอายะฮฺเหล่านั้น

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และบรรดาผู้ปฏิเสธอายะฮฺของเรา และการพบกับวันปรโลกนั้น บรรดาการงานของพวกเขานั้นย่อมไร้ผล** ﴿ คือ ใครที่ทำเช่นนั้น และยังคงทำต่อไปจนสิ้นชีวิต ผลงานของเขาก็เสียหายหมด

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำเท่านั้น** ﴿ คือ เราจะตอบแทนให้แก่พวกเขาตามผลงานของพวกที่เคยทำเอาไว้ก่อน ถ้าทำดีก็ได้ดี แต่ถ้าทำชั่วก็ได้ชั่ว

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

**148. และกลุ่มชนของมูซาได้ยึดเอาลูกวัวที่เป็นรูปร่าง ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับของพวกเขาหลังจากนั้น ซึ่งลูกวัวนั้นมีเสียงร้อง พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริง มันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็แนะนำทางใดทางหนึ่งให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย พวกเขาได้ยึดถือลูกวัวนั้น และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้อธรรม**

**149. และเมื่อพวกเขาได้เสียใจต่อการกระทำ และได้เห็นว่าพวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า แน่นอน ถ้าหากพระผู้อภิบาลของเรามิได้เมตตาแก่เรา และมิได้อภัยโทษให้แก่เราแล้ว แน่นอน พวกเราก็ต้องตกอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน**

## เรื่องการกราบไหว้ลูกวัว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้เราทราบเกี่ยวกับวงศ์วานอิสรออีล ที่หลงทางไปเคารพบูชาลูกวัวที่อัซซามิรี ได้ทำขึ้นโดยหล่อขึ้นจากเครื่องประดับที่พวกเขายืมมาจากพวกคอปติก และเอาดินจากรอยเท้าม้าของญิบรีล عليه السلام มาเป็นส่วนผสม ก็ทำให้ลูกวัวที่หล่อขึ้นมานั้นมีเสียงร้องออกมาได้

คำว่า خُوَارٌ แปลว่า เสียงร้องของวัว

การกระทำดังกล่าวนั้น ได้กระทำขึ้นหลังจากที่มูซา عليه السلام มีกำหนดเวลาไปพบพระผู้อภิบาลของท่าน ณ ภูเขาฏูร โดยที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสบอกให้ทราบเกี่ยวกับพระองค์ ว่า

﴿ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴾

**"พระองค์ตรัสว่า แท้จริง เราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า หลังจากที่เจ้าได้จากมา และ อัซซามิรี ก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 85)*

และบรรดานักอธิบายอัลกุรอานได้มีความเห็นไม่ตรงกันในเรื่องลูกวัวตัวนี้ ว่า มันได้กลายเป็นลูกวัวที่มีเนื้อ มีเลือด มีเสียงร้อง หรือว่ามันยังคงเป็นวัวที่หล่อขึ้นจากทองคำ เพียงแต่มีวิธีการทำให้ลมผ่านแล้วมีเสียงร้องคล้ายวัว โดยมีความเห็นเป็น 2 ทรรศนะด้วยกัน *วัลลอฮุอะอฺลัม* (อัลลอฮฺทรงทราบดี)

กล่าวกันว่า วงศ์วานอิสรออีลนั้น เมื่อลูกวัวที่พวกเขาหล่อขึ้นมีเสียงร้องออกมาได้ พวกเขาก็เต้นรำกันอย่างสนุกสนานไปรอบวัวนั้นและรู้สึกทึ่ง และพวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของพวกเรา และพระเจ้าของมูซา ซึ่งเขาได้หลงลืมไป โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ ﴾

**"พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแก่พวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษ และให้คุณแก่พวกเขาเลย"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 89)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอายะฮฺนี้ว่า ﴿ **พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็แนะนำทางใดทางหนึ่งให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย** ﴾ คือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิพวกเขาในการที่พวกเขากราบไหว้ลูกวัว ซึ่งเป็นเพียงร่างที่มีเสียงร้อง แต่ไม่สามารถพูดคุยกับพวกเขาหรือชี้แนะพวกเขาไปสู่หนทางแห่งความดีงามได้ และลืมพระผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ตลอดจนเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง พวกเขาตาบอดหลงทางอย่างไกลลิบ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อพวกเขาได้เสียใจต่อการกระทำ และได้เห็นว่าพวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า แน่นอน ถ้าหากพระผู้อภิบาลของเรามิได้เมตตาแก่เรา และมิได้อภัยโทษให้แก่เราแล้ว** ﴾

บางท่านได้อ่านว่า لَئِنْ لَمْ تَرْحَمْنَا ด้วยพยัญชนะ ت ที่คำว่า تَرْحَمْنَا และอ่าน رَبَّنَا โดยเป็นมุนาดา และอ่าน ( وَتَغْفِرْلَنَا ) لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخَاسِرِيْن แน่นอน พวกเราก็ต้องตกอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน นี่ถือเป็นการสารภาพผิดจากพวกเขา และมุ่งสู่อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٥١﴾

150. และเมื่อมูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความโกรธ และเสียใจ เขาได้กล่าวว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกเจ้าทำหน้าที่แทนฉันหลังจากฉัน (ไปเข้าเฝ้าอัลลอฮฺ) พวกเจ้าด่วนกระทำไปก่อนคำสั่งของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า กระนั้นหรือ ? และเขาได้โยนแผ่นจารึกลง และจับศีรษะของพี่ชายของเขา โดยดึงมายังเขา เขา (นบีฮารูน) กล่าวว่า โอ้ ลูกของแม่ แท้จริง กลุ่มชนเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้น จงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลย และจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้น

151. เขา (มูซา) ได้กล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอภัยโทษแก่ฉันและพี่ชายของฉันด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกเราเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้เมตตาทั้งหลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง มูซา عليه السلام นั้น เมื่อเขาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขา จากการไปเข้าเฝ้าพระผู้อภิบาลของเขา ในสภาพที่โกรธและเสียใจ โดย อบุดดัรฺดาอฺ ได้กล่าวว่า เขาโกรธมาก ﴾ **เขาได้กล่าวว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกเจ้าทำหน้าที่แทนฉันหลังจากฉัน (ไปเข้าเฝ้าอัลลอฮฺ)** ﴿ สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำ ก็คือการกราบไหว้ลูกวัว ซึ่งเป็นการกระทำที่เลวร้ายมาก

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่กล่าวไว้ในอัลกุรอาน ว่า ﴾ **พวกเจ้าด่วนกระทำไปก่อนคำสั่งของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า กระนั้นหรือ ?** ﴿ คือ พวกเจ้านั้นได้รีบทำไปก่อนที่ฉันจะกลับมายังพวกเจ้า โดยที่นั่นเป็นการกำหนดจากอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ?

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่กล่าวไว้ในอัลกุรอาน ว่า ﴾ **และเขาได้โยนแผ่นจารึกลงและจับศีรษะของพี่ชายของเขา โดยดึงมายังเขา** ﴿ ในเรื่องนี้ เป็นหลักฐานชี้ให้เห็นตามที่ได้มีมาในฮะดีษที่ว่า

( لَيْسَ الْخَبَرُ كَالْـمُعَايَنَةِ )

*"การบอกเล่านั้นไม่ใช่เช่นการเห็นด้วยตา"*

*(อะหฺมัด 1/271)*

จากบริบทของเรื่องนั้น การที่มูซาได้โยนแผ่นจารึกลงก็ด้วยความโกรธกริ้วต่อกลุ่มชนของเขา นี่เป็นทรรศนะของนักปราชญ์ส่วนใหญ่ทั้งชาวสะลัฟ (นักปราชญ์ในช่วง 300 ปี) และชาวคอลัฟ (นักปราชญ์ในช่วงหลังจาก 300 ปี)

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจับศีรษะของพี่ชายของเขา โดยดึงมันมายังเขา** ﴿ เพราะกลัวว่า เขาจะหย่อนยานในการห้ามพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดำรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴾ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ ﴿

**"เขา (มูซา) กล่าวว่า โอ้ ฮารูนเอ๋ย อะไรเล่าที่ยับยั้งท่านไว้ เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉัน กระนั้นหรือ ? เขา (ฮารูน) กล่าวว่า โอ้ ลูกของแม่ฉันเอ๋ย อย่าดึงเครา และศีรษะของฉันสิ แท้จริง ฉันกลัวว่าท่านจะกล่าว (แก่ฉัน) ว่า ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสรออีล และท่านไม่คอยฟังคำสั่งของฉัน"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 92 - 94)*

และ ณ ที่นี้ เขา (ฮารูน) ได้กล่าวว่า ﴾ **โอ้ ลูกของแม่ แท้จริง กลุ่มชนเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้น จงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจ**

**ต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลย และจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้น ﴾** คือ ท่านจงอย่าได้พยายามห้ามฉันต่อหน้าพวกเขาเลย และจงอย่านับฉันร่วมในกลุ่มของพวกอธรรมเลย และนบีฮารูนได้กล่าวว่า โอ้ ลูกของแม่ ก็เพื่อที่จะให้นบีมูซาใจอ่อนลง ไม่ทำอะไรรุนแรง เพราะเขาก็เป็นพี่น้องพ่อและแม่เดียวกัน แล้วเมื่อนบีมูซา ﷺ ได้ทราบความจริงว่านบีฮารูนมิได้มีส่วนร่วมเช่นนั้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบไว้ในตอนหนึ่งว่า

﴿ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ ﴾

**"และโดยแน่นอน ฮารูนได้กล่าวแก่พวกเขาก่อนแล้วว่า โอ้ กลุ่มชนของฉันเอ๋ย แท้จริง พวกเจ้าถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว และแท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเจ้านั้นคือพระผู้ทรงกรุณา ดังนั้น พวกเจ้าจงปฏิบัติตามฉัน และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉันเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 90)*

แล้วขณะนั้น ﴿ **เขา (มูซา) ได้กล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอภัยโทษแก่ฉัน และพี่ชายของฉันด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกเราเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้น คือผู้ที่ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้เมตตาทั้งหลาย ﴾**

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานมาจาก อิบนุ อับบาส โดยเล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( يَرْحَمُ اللهُ مُوْسَى لَيْسَ الْمُعَايِنُ كَالْمُخْبِرِ أَخْبَرَهُ رَبُّهُ عَزَّوَجَلَّ أَنَّ قَوْمَهُ فُتِنُوْا بَعْدَهُ فَلَمْ يُلْقِ الْأَلْوَاحَ فَلَمَّا رَآهُمْ وَعَايَنَهُمْ اَلْقَى الْأَلْوَاحَ )

***"ขออัลลอฮฺ ทรงเมตตาแก่มูซา การเห็นด้วยตานั้น ไม่เหมือนกับการบอกเล่าให้ทราบ กล่าวคือ พระผู้อภิบาลของมูซา ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้บอกให้มูซาทราบว่า กลุ่มชนของเขาได้กระทำให้หลงผิด หลังจากที่เขาไม่อยู่ แต่มูซาก็ยังไม่ได้โยนแผ่นบัญญัติลง กระทั่งเมื่อมูซาได้เห็นพวกเขา (กระทำเช่นนั้น) ด้วยตาตัวเอง จึงโยนแผ่นบัญญัติลง (ด้วยความไม่พอใจ)"***

*(อิบนุมาญะฮฺ 2/380)*

﴿ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ ﴾

152. แท้จริง บรรดาผู้ที่ยึดเอาลูกวัว (เป็นการเคารพบูชา) นั้น ความกริ้วโกรธจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และความตกต่ำในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ จะประสบแก่พวกเขา และในทำนองเดียวกันเราจะตอบแทน (โดยการลงโทษ) แก่บรรดาผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จขึ้น

153. และบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวกลับใจหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาหลังจากนั้น

ส่วนความกริ้วโกรธของอัลลอฮฺที่ประสบกับวงศ์วานอิสรออีลในการที่พวกเขากราบไหว้ลูกวัวที่ถูกปั้นขึ้นมานั้น แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ไม่ทรงรับการกลับตัวกลับใจของพวกเขา จนกว่าพวกเขาบางส่วนจะต้องฆ่าอีกบางส่วน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺที่ว่า

﴿ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾

**"ดังนั้น พวกเจ้าจงกลับสู่พระผู้บังเกิดของพวกเจ้า แล้วจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง ดังกล่าวนั้นเป็นการดีแก่พวกเจ้า ณ พระผู้บังเกิดของพวกเจ้า ภายหลังพระองค์ก็ได้ทรงอภัยโทษแก่พวกเจ้า แท้จริง พระองค์ คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 54)*

ส่วนความตกต่ำนั้น พระองค์ก็ทรงให้พวกเขาตกต่ำในชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทน (โดยการลงโทษ) แก่บรรดาผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จขึ้น** ﴿ โดยจะประสบแก่ทุกคนที่อุปโลกน์ขึ้น

ดังเช่นที่ อัลฮะซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า ถึงแม้สิ่งที่เขาอุปโลกน์ และอุตริทำนั้น จะอยู่บนบ่าของพวกเขา และล่อจะพาพวกเขาเดินไปอย่างรวดเร็ว และเสียงกระทืบเท้าของมัน จะดังเป็นจังหวะๆ ก็ตาม (แต่พวกเขาก็ยังลำบากลำบนเหนื่อยยาก ทุรนทุรายอยู่นั่นเอง) และอย่างนี้แหละที่ อัยยูบ อัซซัคติยานี ได้รายงานมาจาก อบีกิลาบะอฺ อัลญัรฺมี ว่า ความจริงเขาได้อ่านอายะฮฺนี้ที่ว่า ﴾ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُفۡتَرِينَ ﴿ แล้ว เขาได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขาคือผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จ ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนอย่างสาสมในวันกิยามะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/135)*

และ ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้กล่าวว่า ทุกๆ คน ที่ทำบิดอะฮฺ จะตกต่ำ (ในวันกิยามะฮฺ)

*(อัฏฏอบะรี 13/136)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงเตือนบรรดาบ่าวของพระองค์ ว่า ความจริง พระองค์จะทรงรับการกลับตัวกลับใจของพวกเขาจากความผิดทุกอย่างที่เขากระทำมา แม้กระทั่งการปฏิเสธพระองค์, ตั้งภาคีต่อพระองค์, กระทำตัวเป็นคนตลบตะแลง หน้าไหว้หลังหลอก และออกนอกลู่นอกทาง โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องกลับตัวกลับใจ และทำดี และด้วยเหตุนี้ พระองค์ได้ติดตามอายะฮฺนี้ ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **และบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวกลับใจหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น** ﴿ โอ้ มุฮัมมัด ศาสนทูตแห่งการกลับตัวกลับใจ และเป็นนบีแห่งความเมตตา ﴾ **ย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาหลังจากนั้น** ﴿

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ มัสอูด ว่า ความจริงเขาได้ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น คือ เรื่องที่ชายคนหนึ่งที่ทำซินา (ละเมิดทางเพศกับหญิงคนหนึ่ง) หลังจากนั้นทั้งสองก็แต่งงานกัน แล้วเขาก็อ่านอายะฮฺนี้ที่ว่า

﴾ وَٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِهَا وَءَامَنُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿

โดยเขา (คือ อับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด) ได้อ่านอายะฮฺนี้ ถึง 10 ครั้ง โดยไม่ได้ใช้ให้พวกเขาทำอะไร และห้ามมิให้พวกเขาทำอะไร

*(อัดดุรรุลมันษูรฺ 3/566)*

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

**154. และเมื่อความกริ้วโกรธได้สงบลงจากมูซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไป และในสิ่งที่ถูกจารึกนั้นมีคำแนะนำ และความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา**

## มูซา ﷵ ได้เก็บรวบรวมแผ่นจารึก หลังจากความกริ้วโกรธได้สงบลง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเมื่อความกริ้วโกรธ** ﴿ แก่กลุ่มชนของเขา ﴾ **ได้สงบลงจากมูซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึก** ﴿ ที่โยนลงไปในขณะโกรธเพราะพวกเขากราบไหว้ลูกวัวกัน ﴾ **นั้นไป และในสิ่งที่ถูกจารึกนั้นมีคำแนะนำ และความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา** ﴿

นักอธิบายกุรอานจำนวนมากได้กล่าวว่า แผ่นจารึกนั้นเมื่อเขาได้โยนมันลงไป มันก็แตกไปบ้าง แล้วท่านก็ได้เก็บรวบรวมมัน และด้วยเหตุนี้ ชาวสะลัฟบางคนจึงได้กล่าวว่า เขาก็พบว่าในแผ่นจารึก ระบุทางนำ และความเมตตาอยู่ด้วย ซึ่งมันก็ไม่ได้แตกละเอียดไปทั้งหมด คือแตกไปส่วนใหญ่ก็ยังคงอยู่

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ

ٱلْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ وَٱكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي ٱلْآخِرَةِ إِنَّا
هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ
شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَاةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

**155. และมูซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคนจากกลุ่มชนของเขา สำหรับกำหนดเวลาของเรา ครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรงได้คร่าพวกเขา เขากล่าวว่า โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว พร้อมทั้งฉันด้วย พระองค์ก็จะทรงทำลายพวกเรา เนื่องด้วยการกระทำของผู้โฉดเขลาในหมู่พวกเรา กระนั้นหรือ ? มันมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการทดสอบของพระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิดไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงให้ทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์นั้นคือ ผู้ทรงคุ้มครองพวกเรา ดังนั้น โปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกเรา และทรงเมตตาพวกเราด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงดีเยี่ยมในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย**

**156. และโปรดได้ทรงกำหนดความดีให้แก่พวกเราในโลกนี้ และในปรโลกด้วยเถิด แท้จริง พวกเราสำนึกผิดต่อพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของข้านั้น ข้าจะให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์ และความเมตตาของข้านั้น กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง ซึ่งสิ่งที่ข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง และชำระซะกาต และแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อบรรดาอายะฮฺของเรา**

## ชาย 70 คน จากวงศ์วานอิสรออีล ได้ไปตามนัดกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพินาศไปทั้งหมด

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า อัลลอฮฺได้มีคำสั่งให้มูซาคัดเลือกชายจำนวน 70 คน จากกลุ่มชนของเขา หลังจากนั้นมูซา

ก็นำพวกเขาออกไปยังลานกว้างเพื่อที่จะวิงวอนขอพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งในบรรดาดุอาอฺที่พวกเขาขออัลลอฮฺนั้น ก็มีคำขอที่ว่า โอ้ อัลลอฮฺกรุณาประทานให้แก่พวกเราด้วยเถิด ในสิ่งที่พระองค์ไม่เคยประทานให้แก่ผู้ใดก่อนจากพวกเรา และหลังจากพวกเราด้วยเถิด แต่อัลลอฮฺไม่ทรงชอบการขอเช่นนั้น และความไหวของภูเขาได้ทำให้พวกเขาพินาศไปหมดสิ้น มูซาได้กล่าวว่า ﴾ **โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว พร้อมทั้งฉันด้วย......** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/141)*

และ อัสสุดดีย์ได้เล่าว่า แท้จริง อัลลอฮฺได้ทรงใช้ให้มูซานำพวกเขามาจำนวน 30 คน จากวงศ์วานอิสรออีล เพื่อขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺที่ได้กราบไหว้ลูกวัว และได้นัดเวลากับพวกเขา ﴾ **และมูซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคน** ﴿ โดยได้คัดเลือกด้วยตัวเอง แล้วก็นำพวกเขาไป เพื่อให้พวกเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ อันเนื่องจากการกราบไหว้ลูกวัว แล้วเมื่อพวกเขามาถึงสถานที่ดังกล่าว พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะยังไม่เชื่อท่าน โอ้ มูซาเอ๋ย จนกว่าพวกเราจะเห็นอัลลอฮฺอย่างเปิดเผย เพราะท่านนั้นเคยพูดกับพระองค์ ดังนั้น ขอท่านจงทำให้เราเห็นเถิด แล้วเสียงกัมปนาทก็เอากับพวกเขา พวกเขาก็ตายหมดสิ้น แล้วมูซาก็ลุกขึ้นยืนร้องไห้ และขอต่อพระองค์ โดยเขากล่าวว่า โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะพูดกับวงศ์วานอิสรออีลอย่างไร ? เมื่อฉันพบพวกเขา โดยที่พระองค์ได้ทำลายคนดีๆ ของพวกเขาไปจนหมดสิ้น ﴾ **โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว พร้อมทั้งฉันด้วย** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/140)*

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า มูซาได้คัดเลือกชายจำนวน 70 คน จากวงศ์วานอิสรออีล โดยคัดเลือกคนดีๆ ไป และเขาได้กล่าวว่า พวกท่านจงออกเดินทางไปยังอัลลอฮฺ ไปขออภัยโทษต่อพระองค์ ถึงสิ่งที่พวกท่านได้ทำเอาไว้ และขอกลับตัวกลับใจต่อพระองค์เสีย โดยพวกท่านจะต้องถือศีลอด ทำความสะอาดร่างกาย และเสื้อผ้า แล้วท่านก็นำพวกเขาไปยังเขาฏูรฺซีนาย ตามที่พระองค์ได้นัดหมายกำหนดเวลาเอาไว้ หลังจากที่ชาย 70 คนนั้น ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของมูซาและออกเดินทางไปกับท่านเพื่อพบอัลลอฮฺ พวกเขาก็ได้กล่าวแก่มูซาว่า ขอท่านได้ขอให้พวกเราได้ฟังพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเราด้วย มูซาตอบว่า ได้ ฉันจะขอให้ แล้วเมื่อมูซาใกล้ที่จะไปถึงภูเขานั้น เสาที่แบกรับก้อนเมฆอยู่ก็ตกลงมา จนกระทั่งทำให้ภูเขาทั้งลูกพังทลายลงมา และเมื่อมูซาไปถึงบริเวณนั้น และได้กล่าวแก่กลุ่มชนนั้น พวกท่านจงเข้ามาใกล้ๆ อีก และปรากฏว่า มูซานั้น เมื่ออัลลอฮฺตรัสกับเขา ที่หน้าผากของมูซานั้นจะมีรัศมีสีขาวปรากฏอยู่ โดยจะไม่มีมนุษย์คนใดสามารถที่จะมองได้ พระองค์จึงทรงทำให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่ จนกระทั่งกลุ่มชนของเขาได้เข้ามาใกล้บริเวณที่ก้อนเมฆตกอยู่ พวกเขาก็ก้มลงสุญูด และก็ได้ยินเสียง

พระองค์กำลังตรัสกับมูซาอยู่ โดยสั่งใช้ให้ทำนั่นสั่งห้ามมิให้ทำนี่ แล้วเมื่ออัลลอฮฺได้ตรัสกับมูซาเสร็จสิ้นแล้ว เมฆที่ปกคลุมมูซาอยู่ก็จางลง แล้วเขาได้หันหน้ามายังกลุ่มชนของเขา พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ มูซา พวกเราจะยังไม่เชื่อท่าน จนกว่าเราจะเห็นอัลลอฮฺอย่างชัดแจ้ง และความไหวตัวของแผ่นดิน และเสียงกัมปนาทก็ประสบกับพวกเขา แล้ววิญญาณของพวกเขาก็ออกจากร่าง พวกเขาทั้งหมดก็เสียชีวิต แล้วมูซาก็ได้ลุกขึ้นยืน แล้วกล่าววิงวอนกับพระองค์ว่า ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว พร้อมทั้งฉันด้วย** ﴾ พวกเขาทำโง่ๆ จริงๆ แล้วพระองค์จะทำให้วงศ์วานอิสรออีล หลังจากฉันพินาศอีกไหม ?"

*(อัฏฏอบะรี 13/140)*

และ อิบนุ อับบาส, กอตาดะฮฺ, มุญาฮิด และอิบนุ ญะรีรฺ ได้เล่าว่า ความไหวตัวของแผ่นดินได้ประสบกับพวกเขา อันเนื่องจากพวกเขาไม่พยายามขัดขวางกลุ่มชนของพวกเขา มิให้กราบไหว้รูปปั้นลูกวัว และไม่ห้ามพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 13/143 และ 144)*

สิ่งที่สนับสนุนทรรศนะนี้คือ คำกล่าวของนบีมูซาที่ว่า ﴿ **พระองค์ก็จะทรงทำลายพวกเรา เนื่องด้วยการกระทำของผู้โฉดเขลาในหมู่พวกเรา กระนั้นหรือ ?** ﴾ และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **มันมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการทดสอบของพระองค์เท่านั้น** ﴾ คือ เป็นการทดสอบของพระองค์

อิบนุ อับบาส, สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ, อะบุลอาลียะฮฺ, อัรฺรอเบียะอฺ อิบนุ อนัส และคนอื่นๆ ที่เป็นนักปราชญ์ทั้งชาวสะลัฟ และคอลัฟ อีกหลายท่านก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/151)*

ซึ่งดังกล่าวนั้น ไม่มีความหมายเป็นอย่างอื่น โดยกล่าวว่า แท้จริง เรื่องทั้งหมดนั้น เป็นเรื่องของพระองค์ ข้อชี้ขาดก็เป็นของพระองค์ ดังนั้น สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์แล้วไซร้ มันก็ต้องเกิดขึ้น โดยที่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และจะให้ได้รับทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีคำแนะนำแก่ผู้ที่พระองค์ให้หลงทาง และไม่มีการหลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงให้คำแนะนำ พระองค์จะไม่ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงขัดขวาง และไม่มีการขัดขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงให้ อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์ และข้อชี้ขาดทั้งมวลก็เป็นสิทธิของพระองค์ ตลอดจนการบังเกิด และคำสั่งใช้ก็เป็นของพระองค์

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พระองค์นั้นคือ ผู้ทรงคุ้มครองพวกเรา ดังนั้น โปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกเรา และทรงเมตตาพวกเราด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงดีเยี่ยมในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย** ﴾

คำว่า اَلْغُفْرُ มีความหมายว่า "การปกปิด" ไม่เอาโทษในความผิดที่กระทำ และคำว่า اَلرَّحْمَةُ ที่แปลว่า "ความเมตตา" นั้น ถ้าคำๆ นี้มาอยู่คู่กับคำว่า اَلْغُفْرُ จะให้ความหมายว่าขอพระองค์อย่าให้เราทำความผิดดังกล่าวอีกในอนาคต

ส่วนดำรัสที่ว่า وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ มีความหมายว่า ไม่มีผู้ใดให้อภัยในความผิดได้นอกจากพระองค์เท่านั้น

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และโปรดได้ทรงกำหนดความดีให้แก่พวกเราในโลกนี้ และในปรโลกด้วยเถิด** ﴿ นี่เป็นช่วงแรกของการขอพรให้ปัดเป่าความไม่ดีออกไป และให้ประสบแต่ความดี คือ ขอให้พวกเราประสบแต่ความดีทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า และคำว่า اَلْحَسَنَةَ นั้น ได้เคยอธิบายมาแล้วในซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง พวกเราสำนึกผิดต่อพระองค์แล้ว** ﴿ คือ พวกเรากลับตัว ไปสู่แนวทางของพระองค์ และกลับตัวกลับใจไปสู่พระองค์แล้ว โดยที่ อิบนุ อับบาส, สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ, มุญาฮิด, อะบุลอาลียะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อิบรอฮีม อันนะคออี, อัสสุดดีย์, กอตาดะฮฺ และคนอื่นก็กล่าวเช่นนั้น และหลักภาษาก็เป็นเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/154 และ 155)*

## ความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ จะถูกบันทึกให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง สะอาดบริสุทธิ์ ยอมจำนนต่อบรรดาอายะฮฺของพระองค์และต่อรอซูลของพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตอบแก่องค์ของพระองค์เอง ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **การลงโทษของข้านั้น ข้าจะให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์ และความเมตตาของข้านั้น กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง** ﴿ คือ ข้าจะกระทำตามที่ข้าประสงค์ จะตัดสินชี้ขาดตามที่ข้าต้องการ สำหรับข้ามีวิทยปัญญา มีความเที่ยงธรรมในทุกสิ่ง พระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ﴿ ถือเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ครอบคลุมไปทั่ว ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ได้บอกให้ทราบถึงมลาอิกะฮฺที่แบกบัลลังก์ของพระองค์ และผู้ที่อยู่รอบๆ บริเวณนั้น ว่า ความจริงพวกเขากล่าวว่า

﴾ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴿

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงแผ่ความเมตตา และความรู้ไปทั่วทุกสิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ฿ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 7)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจาก ญุบดุบ คือ อิบนุ อับดุลลอฮฺ อัลบะญะลี ﷺ ได้เล่าว่า ชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งได้มาแล้ว เขาได้ผูกพาหนะ (อูฐ) ของเขา แล้วยังเอาเชือกของเขาคล้อง เขาให้มันนอนอยู่ หลังจากนั้นก็เข้ามาละหมาดตามท่านรอซูล ﷺ เมื่อท่านรอซูล ﷺ ละหมาดเสร็จ เขาก็กลับมาที่พาหนะของเขา และเอาเชือกคล้องขาอูฐออก หลังจากนั้นก็ขึ้นขี่มันแล้วกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า

( اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ وَمُحَمَّدًا وَلاَ تُشْرِكْ فِيْ رَحْمَتِنَا أَحَدًا )

*"โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้โปรดเมตตาฉัน และมุฮัมมัดด้วย และขอพระองค์ทรงอย่าให้ผู้ใดได้รับความเมตตาเหมือนอย่างที่เราได้รับเลย"*

แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( أَتَقُوْلُوْنَ هَذَا أَضَلُّ أَمْ بَعِيْرُهُ أَلَمْ تَسْمَعُوْا مَا قَالَ ؟ ) قَالُوْا : بَلَى قَالَ ( لَقَدْ حَظَّرْتَ رَحْمَةً وَاسِعَةً إِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ خَلَقَ مِائَةَ رَحْمَةٍ فَأَنْزَلَ رَحْمَةً يَتَعَاطَفُ بِهَا الْخَلْقُ جِنُّهَا وَإِنْسُهَا وَبَهَائِمُهَا وَأَخَّرَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِيْنَ رَحْمَةً أَتَقُوْلُوْنَ هُوَ اَضَلُّ أَمْ بَعِيْرُهُ )

*"พวกท่านคิดว่าระหว่างชายคนนี้กับอูฐของเขา ใครหลงผิดยิ่งกว่า? พวกท่านได้ยินคำพูดที่เขากล่าวไหม ? พวกเขาตอบว่า ได้ยินครับ ท่านนบีจึงกล่าวกับชายคนดังกล่าวว่า "ที่ท่านกล่าวมานั้นเป็นการจำกัดความเมตตาอันกว้างขวาง (ของอัลลอฮฺ)" แท้จริง อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้สร้างไว้ถึง 100 ความเมตตา แล้วพระองค์ได้ประทานลงมาเพียงหนึ่งความเมตตาเท่านั้น ซึ่งทำให้สิ่งที่ถูกบังเกิดมา ทั้งญิน, มนุษย์ และสัตว์เดรัจฉาน มีความอ่อนโยนต่อกันและกัน และพระองค์ยังเอาเก็บไว้ ณ ที่พระองค์อีก 99 ความเมตตา พวกท่านคิดว่าระหว่างเขากับอูฐของเขา ใครหลงยิ่งกว่า"*

*(อะหฺมัด 4/312)*

และฮะดีษนี้ยังบันทึกโดย อะหฺมัด และ อบูดาวูด อีกด้วย

*(อบูดาวูด 5/197)*

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกอีก โดยนำมาจาก ซัลมาน จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مِائَةَ رَحْمَةٍ فَمِنْهَا رَحْمَةٌ يَتَرَاحَمُ بِهَا الْخَلْقُ وَبِهَا تَعْطِفُ الْوُحُوْشُ عَلَى أَوْلَادِهَا وَأَخَّرَ تِسْعَةً وَتِسْعِيْنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ )

***"แท้จริง สำหรับอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งนั้น มีอยู่ 100 ความเมตตา จากจำนวนนั้น มีความเมตตาหนึ่งสิ่งที่ถูกบังเกิดมา (ในโลกนี้) ให้ความเมตตาต่อกัน และด้วยความเมตตานั้น บรรดาสัตว์ป่าก็จะอ่อนโยนต่อลูกๆ ของมัน และพระองค์จะเก็บไว้อีก 99 ความเมตตา ไว้ในวันอาคิเราะฮฺ"***

*(อะหฺมัด 5/439)*

และมุสลิมก็ได้บันทึกเอาไว้คนเดียว

*(มุสลิม 4/2108)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ซึ่งสิ่งที่ข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง...** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ คือ ข้าจะให้พวกเขาได้รับความเมตตาอันเป็นความโปรดปรานจากข้า และเป็นความดีงามที่พวกเขาพึงได้รับ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดำรัสไว้ว่า

﴿ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ﴾

**"พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้กำหนดความเอ็นดูเมตตาไว้ที่องค์ของพระองค์แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 54)*

และดำรัสของพระองค์ ที่ว่า ﴾ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ﴿ คือ ข้าจะให้ความเมตตาแก่ผู้ที่มีลักษณะดังที่จะกล่าวต่อไปนี้ ซึ่งพวกเขาก็คือประชาชาติของนบีมุฮัมมัดนั่นเอง โดยลักษณะที่ว่านั้นคือพวกเขาเป็นผู้ที่ออกห่างจากการตั้งภาคีและสิ่งที่เป็นบาปความผิดต่างๆ โดยเฉพาะบาปใหญ่

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และชำระซะกาต** ﴿ บางท่านบอกว่า เป็นซะกาตในเรื่องชีวิต แต่บางท่านบอกว่า เป็นซะกาตในเรื่องทรัพย์ ซึ่งอาจตีความหมายไว้กว้างๆ คลุมถึงทั้งสองอย่าง แต่เพราะอายะฮฺนี้เป็นอายะฮฺที่ถูกประทานลงที่มักกะฮฺก่อนอพยพไปสู่นครมะดีนะฮฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อบรรดาอายะฮฺของเรา** ﴿ คือ ยอมเชื่อต่ออายะฮฺอัลกุรอาน

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾﴾

**157. คือ บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามรอซูล ผู้เป็นนบีที่อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น ที่พวกเขาพบว่า เขาถูกจารึกอยู่ที่พวกเขา ทั้งในคัมภีร์เตารอต และอินญีล โดยที่เขาจะใช้ให้พวกเขากระทำความดี และห้ามพวกเขามิให้กระทำความชั่ว และจะอนุมัติสิ่งที่ดี ๆ ให้แก่พวกเขา และจะห้ามสิ่งเลว ๆ แก่พวกเขา และจะปลดเปลื้องภาระหนักของพวกเขา และห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขาออกไปจากพวกเขา ดังนั้น บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขา และช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้แหละ คือ บรรดาผู้ที่ได้รับความสำเร็จ**

## คุณลักษณะของท่านรอซูล ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **คือ บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามรอซูล ผู้เป็นนบีที่อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น ที่พวกเขาพบว่า เขาถูกจารึกอยู่ที่พวกเขา ทั้งในคัมภีร์เตารอต และอินญีล** ﴿ นี่คือ ลักษณะของมุฮัมมัด ﷺ อยู่ในบรรดาคัมภีร์ของนบีต่าง ๆ ที่ได้แจ้งให้ประชาชาติของพวกเขาว่า ท่านจะถูกส่งมา และพวกเขาได้ใช้ให้ประชาชาติของพวกเขาปฏิบัติตามท่าน ซึ่งบรรดาลักษณะของท่านนั้น มีอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา ซึ่งบรรดาผู้รู้ และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาทราบเป็นอย่างดี ดังที่อิมามอะหฺมัด อิบนุ ฮัมบัล ได้รายงานมาจาก อบีศ็อครฺ อัลอุก็อยลี เล่าว่า ชายชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งได้เล่าให้ฉันฟังว่า ฉันได้นำนมสดที่ฉันรีดเข้าไปในเมืองมะดีนะฮฺในช่วงที่ท่านรอซูล ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อฉันเสร็จจากการขายนมสด ฉันได้กล่าวแก่ตัวเองว่า

ฉันจะต้องพบกับชายคนนั้นให้ได้ เพื่อฉันจะได้ฟังเขาพูด เขาเล่าว่า แล้วฉันได้พบว่า ท่านเดินผ่านมาโดยมีอบูบักรฺและอุมัรฺอยู่ด้วย ฉันก็เดินตามพวกเขาไป จนกระทั่งมาพบชายชาวยิวคนหนึ่งกำลังกางคัมภีร์เตารอต อ่านเพื่อปลอบใจตัวเอง อันเนื่องจากลูกชายของเขาใกล้จะตาย แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่อผู้ที่ประทานคัมภีร์เตารอตลงมา ท่านพบในคัมภีร์ของท่านไหมว่า มีลักษณะของฉันและการปรากฏตัวของฉันออกมาบ้างไหม ? เขาสั่นศีรษะบอกว่า ไม่ แล้วลูกชายของเขา ได้กล่าวว่า มี ขอสาบานต่อผู้ที่ประทานคัมภีร์เตารอตลงมา พวกเราพบในคัมภีร์ของเราถึงลักษณะของท่าน และการมาของท่าน และฉันขอปฏิญาณว่า แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และขอปฏิญาณว่า ท่านนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ แล้วท่านที่ได้กล่าวว่า พวกท่านจงนำตัวชายชาวยิวคนนี้ออกไปจากพี่น้องของท่าน หลังจากนั้นเขาก็เสียชีวิต ท่านนบีก็ได้จัดการห่อศพเขา และละหมาดให้แก่เขา

*(อะหฺมัด 5/411)*

ฮะดีษบทนี้ เป็นฮะดีษที่ดี แข็งแรง และมีรายงานอีกบทสนับสนุน ซึ่งเป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ รายงานโดยอนัส

*(ฟัตฮุลบารี 3/259)*

อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อะฏออฺ อิบนิ ยะซารฺ ได้เล่าว่า ฉันได้พบกับ อับดุลลอฮฺ อิบนิ อัมรฺ แล้วฉันได้กล่าวว่า ขอท่านได้บอกให้ฉันทราบถึงลักษณะของท่านนบี ﷺ ในคัมภีร์เตารอตด้วยเถิด เขาตอบว่า ได้สิ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ความจริง ท่านนั้นมีลักษณะในคัมภีร์เตารอต เช่นเดียวกับลักษณะที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ يَاأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ ﴾

**“โอ้ นบีเอ๋ย แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้แจ้งข่าวร้าย”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ อายะฮฺที่ 45)*

ท่านเป็นผู้ที่คอยปกป้องคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น อัลลอฮฺบอกว่า เขาเป็นบ่าวของข้า เป็นศาสนทูตของข้า ข้าได้ตั้งชื่อเขาว่า ผู้ที่มอบหมาย ท่านไม่เป็นคนที่พูดจาโหวกเหวก แข็งกระด้าง อัลลอฮฺจะไม่เอาท่านกลับไปจนกว่าท่านจะทำให้ศาสนาเที่ยงตรง โดยพวกเขาจะกล่าวปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์จะทำให้ท่านเปิดหัวใจของคนที่ปกปิดอยู่ และเปิดหูเปิดตา ยอมรับฟังสัจธรรม อะฏออฺ กล่าวว่า หลังจากนั้นฉันได้พบกับกะอับ ฉันจึงถามเขาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งกะอับก็ตอบตรงตามที่อับดุลลอฮฺกล่าวมาทุกตัวอักษร

*(อัฏฏอบะรี 13/164)*

ความจริง อัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา โดยหลังจากข้อความ وَلَا صَخَّابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ ) เขาระบุเพิ่มเติมว่า ( لَيْسَ بِفَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ ) وَلَكِنْ يَعْفُو وَيَصْفَحُ ) หมายความว่า *"และเขาไม่ใช่ผู้ที่เอะอะเสียงดังในตลาด และจะไม่ตอบโต้ความชั่วด้วยความชั่ว และเขาจะอภัยและยกโทษให้"*

*(ฟัตฮุลบารี 4/402)*

และอัลบุคอรีได้กล่าวถึงฮะดีษของ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อัมรฺ หลังจากนั้นก็ได้กล่าวว่า ชาวสะลัฟหลายท่านเรียกคัมภีร์ของชาวคัมภีร์โดยกว้างๆ ว่าเตารอต และความจริงได้มีฮะดีษบางบท ในความหมายทำนองเดียวกันนี้ *วัลลอฮุอะอฺลัม*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โดยที่เขาจะใช้ให้พวกเขากระทำความดี และห้ามพวกเขามิให้กระทำความชั่ว** ﴿ นี่ถือเป็นลักษณะของท่านรอซูล ﷺ ที่มีระบุอยู่ในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ซึ่งสภาพของท่านนบี ก็เป็นเช่นนี้ ท่านจะไม่ใช้อะไรนอกจากสิ่งที่เป็นความดี และจะไม่ห้ามอะไร นอกจากเป็นความชั่ว ดังที่ อับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด ได้กล่าวว่า หากท่านได้ยินอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ﴿ ก็จงสดับรับฟังให้ดี เพราะสิ่งที่จะตามมานั้นจะเป็นความดีที่ท่านจะถูกใช้ให้กระทำ หรือไม่ก็เป็นความชั่วที่ท่านถูกห้ามมิให้กระทำ และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านนบี ﷺ มากำชับใช้ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และห้ามมิให้เคารพภักดีต่อสิ่งอื่น ดังเช่นที่พระองค์ได้ส่งบรรดารอซูล ท่านก่อนๆ มา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿

**"และโดยแน่นอน เราได้ส่งศาสนทูตมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจงออกห่างจากพวกเจว็ด"**

*(ซูเราะฮฺ อันนะฮฺลฺ อายะฮฺที่ 36)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และจะอนุมัติสิ่งที่ดี ๆ ให้แก่พวกเขา และจะห้ามสิ่งเลว ๆ แก่พวกเขา** ﴿ คือจะอนุมัติให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยกำหนดให้เป็นของต้องห้ามสำหรับพวกเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นปศุสัตว์บางประเภทที่พวกเขาทึกทักเอาเองว่าไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขาหรือสิ่งอื่นๆ ขณะเดียวกันก็ห้ามพวกเขาจากสิ่งที่ไม่ดี อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า เช่น เนื้อสุกร ดอกเบี้ย

*(อัฏฏอบะรี 13/166)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจะปลดเปลื้องภาระหนักของพวกเขา และห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขาออกไปจากพวกเขา** ﴿ กล่าวคือ รอซูลได้นำมาซึ่งบัญญัติที่ง่าย

ต่อการปฏิบัติและเป็นความเมตตา โดยที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่เจ้าเมืองทั้งสองของเขา คือ มุอาซ อิบนุ ญะบัล และ อบูมูซา อัลอัชอะรี เมื่อท่านได้แต่งตั้งให้ทั้งสองไปแคว้นเยเมน ว่า

( بَشِّرَا وَلاَ تُنَفِّرَا وَيَسِّرَا وَلاَ تُعَسِّرَا وَتَطَاوَعَا وَلاَ تَخْتَلِفَا )

***“ท่านทั้งสองจงแจ้งข่าวดี อย่าทำให้พวกเขาต้องหนีออกไป และทั้งสองจงอำนวยความสะดวก อย่าทำให้เกิดความลำบาก และทั้งสองจงร่วมมือกัน อย่าแตกแยกกัน”***

*(ฟัตฮุลบารี 5/188)*

และเพื่อนของท่านคือ อบูบัรฺซะฮฺ อัลอัสละมี ได้เล่าว่า ฉันเคยอยู่กับท่านรอซูล และได้เห็นว่าท่านนำมาซึ่งบทบัญญัติที่ง่ายต่อการปฏิบัติในขณะที่บทบัญญัติของประชาชาติในยุคก่อนนั้นได้สร้างความลำบากแก่พวกเขา แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้ประชาชาตินี้ได้รับความยืดหยุ่นผ่อนปรน และมีความง่ายดายในทุกๆ ด้าน และด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ اللهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِيْ مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ تَقُلْ أَوْ تَعْمَلْ )

***“แท้จริง อัลลอฮฺทรงอะลุ้มอล่วยให้แก่ประชาชาติของฉันในสิ่งที่พูดกับใจตัวเอง โดยไม่กล่าวออกมา หรือยังไม่กระทำ”***

*(ฟัตฮุลบารี 9/300)*

และ ท่านนบี ﷺ ยังได้กล่าวไว้อีกว่า

( رُفِعَ عَنْ أُمَّتِيْ الْخَطَأُ وَالنِّسْيَانُ وَمَا اسْتُكْرِهُوْا عَلَيْهِ )

***“ความผิด การหลงลืม และสิ่งที่พวกเขาถูกบังคับจะถูกยกจากประชาชาติของฉัน”***

*(อิบนุมาญะฮฺ 1/659)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ทรงแนะนำให้ประชาชาตินี้ กล่าวว่า

﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

**“โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืม หรือ**

**ผิดพลาดไป โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใดๆ แก่พวกเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมันแก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าให้พวกเราแบกสิ่งที่พวกเราไม่มีกำลังที่จะแบกมันได้ และได้โปรดอภัยแก่พวกเรา และยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาต่อพวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้นคือผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้น ได้โปรดช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือบรรดากลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด”**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 286)*

ได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิมว่า แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสหลังจากทุกๆ คำวิงวอนข้างต้นว่า ข้าได้ทำแล้ว ข้าได้ทำแล้ว และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขา และช่วยเหลือเขา** ﴿ คือ ให้ความยิ่งใหญ่แก่เขา และให้เกียรติเขา และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้** ﴿ คือ คัมภีร์อัลกุรอาน และวะฮีย์ที่ท่านได้นำมันมาเผยแผ่แก่มวลมนุษย์ ﴾ **ชนเหล่านี้แหละ คือ บรรดาผู้ที่ได้รับความสำเร็จ** ﴿ ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ ﴾

**158. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง ฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกเจ้าทั้งหลาย สำหรับพระองค์นั้นมีอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็น และทรงให้ตาย ดังนั้น พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ผู้เป็นนบีที่อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ**

## สาส์นของนบีของเรา คือ มุฮัมมัด ﷺ นั้น คลุมไปถึง (ประชากรโลกทั้งมวล)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่นบี และรอซูลของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ ว่า 《 **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย** 》 ข้อความนี้เป็นสาส์นของอัลลอฮฺไปยังคนผิวแดง, ผิวดำ ทั้งคนอาหรับ และคนอื่นจากอาหรับทั้งมวล 《 **ฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกเจ้าทั้งหลาย** 》 คือ พวกเจ้าทั้งหมด คำพูดเช่นนี้ถือเป็นเกียรติและความยิ่งใหญ่ของนบีมุฮัมมัด ﷺ เพราะท่านเป็นนบี และรอซูลท่านสุดท้ายของโลกนี้ ที่ได้ส่งมายังมนุษย์ทั้งมวล ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺ นั้นคือ ผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกเจ้า และอัลกุรอานนี้ ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ใช้มันตักเตือนพวกเจ้า และผู้ที่ (อัลกุรอานนี้) ไปถึง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 19)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ﴾

**"และผู้ใดจากพรรคต่าง ๆ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน) ไฟนรก คือ สัญญาของเขา"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 17)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ﴾

**"และเจ้า (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นว่า พวกเจ้ามอบ (ตัวต่ออัลลอฮฺ) แล้วหรือ ? ถ้าหากพวกเขาได้มอบแล้วแน่นอน พวกเขาก็ได้รับแนวทางอันถูกต้อง แล้วถ้าหากพวกเขาผินหลังให้**

**แท้จริง หน้าที่ของเจ้านั้นเพียงประกาศให้พวกเขาทราบเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 20)*

บรรดาอายะฮฺในเรื่องนี้มีมากมาย เช่นเดียวกับบรรดาฮะดีษ ก็มีมากเกินกว่าที่จะนำมากล่าวทั้งหมดได้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในศาสนาอิสลามว่าท่านนบี ﷺ นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ มาสู่มนุษย์ทั้งมวล

อิมามอัลบุคอรี ได้รายงานฮะดีษในการอธิบายอายะฮฺนี้ โดยรายงานมาจาก อะบิด ดัรฺดาอฺ เล่าว่า ได้เกิดการโต้เถียงกันระหว่าง อบูบักรฺ กับอุมัรฺ แล้วอบูบักรฺก็ทำให้อุมัรฺโกรธ อุมัรฺจึงเดินออกไปด้วยความโกรธ แล้วอบูบักรฺก็ตามออกไป ขอให้อุมัรฺอภัยให้ แต่อุมัรฺไม่ยอมพร้อมกับปิดประตูบ้านใส่หน้าอบูบักรฺ อบูบักรฺจึงมุ่งไปสู่ท่านรอซูล ﷺ แล้ว อะบุดดัรฺดาอฺ ได้เล่าโดยที่พวกเราอยู่กับท่านรอซูลด้วยว่า แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( أَمَّا صَاحِبُكُمْ هَذَا فَقَدْ غَامَرَ )

***"พึงทราบเถิด เพื่อนคนนี้ของพวกท่านได้โกรธอย่างแน่นอน"***

เขา (อะบุดดัรฺดาอฺ) ได้เล่าว่า และอุมัรฺได้เสียใจต่อเรื่องที่เกิดขึ้น เขาก็มาจนกระทั่งมาให้สลามต่อท่านนบี ﷺ และนั่งลง และเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ท่านรอซูลฯ ﷺ ฟัง อะบุดดัรฺดาอฺ ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ก็โกรธ และ อบูบักรฺ ก็ได้เริ่มกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความจริงแล้วฉันเป็นฝ่ายที่อธรรมมากกว่า แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้กล่าวว่า

( هَلْ أَنْتُمْ تَارِكُوْ لِيْ صَاحِبِيْ ؟ إِنِّيْ قُلْتُ : يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّيْ رَسُوْلُ اللهِ إِلَيْكُمْ جَمِيْعًا فَقُلْتُمْ كَذَبْتَ وَقَالَ أَبُوْبَكْرٍ صَدَقْتَ ؟ )

***"พวกท่านอย่าสร้างความเดือดร้อนแก่สหายของฉันคนนี้ (อบูบักรฺ) ได้ไหม? เพราะในวันที่ฉันประกาศว่า มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทั้งมวล แต่พวกท่านก็กล่าวแก่ฉันว่า ท่านโกหก ในขณะที่อบูบักรฺได้กล่าวว่า ท่านพูดจริง"***

*(ฟัตฮุลบารี 8/153 โดยที่อัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษนี้เพียงคนเดียว)*

และอิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส โดยเป็นฮะดีษมัรฺฟัวะอฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

(أُعْطِيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ نَبِيٌّ قَبْلِيْ وَلاَ أَقُوْلُهُ فَخْرًا ، بُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ

كَافَّةً الأَحْمَرِ وَالأَسْوَدِ ، وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيْرَةَ شَهْرٍ ، وَأُحِلَّتْ لِيَ الغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لأَحَدٍ قَبْلِيْ ، وَجُعِلَتْ لِيَ الأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُوْرًا ، وَأُعْطِيْتُ الشَّفَاعَةَ فَأَخَّرْتُهَا لأُمَّتِي يَوْمَ القِيَامَةِ فَهِيَ لِمَنْ لاَ يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا )

*"ฉันได้รับ 5 ประการที่ไม่เคยมีนบีคนใดก่อนฉันได้รับมัน และฉันจะไม่พูดเรื่องนี้เพื่อโอ้อวดแต่อย่างใด ฉันได้ถูกส่งมายังมนุษย์ทั้งมวล ทั้งผิวแดง และดำ ฉันได้รับความช่วยเหลือ (ให้ศัตรูหวาดกลัว) เป็นระยะทางเดินหนึ่งเดือน ทรัพย์สงครามได้เป็นที่อนุมัติแก่ฉัน โดยที่ไม่เคยอนุมัติแก่ผู้ใดก่อนจากฉัน แผ่นดินถูกทำให้เป็นที่สุญูด (กราบ) และใช้ทำความสะอาดได้ และฉันได้รับการให้ความช่วยเหลือ แล้วฉันได้เอามันไว้สุดท้ายเพื่อประชาชาติของฉันในวันกิยามะฮฺ สำหรับผู้ที่ไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีต่ออัลลอฮฺ"*

*(อะหฺมัด 1/301 สายรายงานของฮะดีษนี้ดี แต่พวกเขา (นักวิชาการคนอื่นๆ) มิได้นำมันออกมา)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **สำหรับพระองค์นั้นมีอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็น และทรงให้ตาย** ﴿ นี่คือคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ

และในดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **ศาสนทูตของอัลลอฮฺ** ﴿ คือที่พระองค์ได้ส่งฉันมา โดยที่พระองค์นั้นคือผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่ง เป็นพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง และเป็นผู้มีอำนาจให้เป็นให้ตายได้ และเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ผู้เป็นนบีที่อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น** ﴿ อัลลอฮฺทรงบอกให้พวกเขาทราบว่า ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกเขา ต่อจากนั้น พระองค์ก็ได้ใช้ให้พวกเขาปฏิบัติตามท่าน และศรัทธาต่อท่าน คำว่า ﴾ **นบีที่อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น** ﴿ ก็คือนบีที่พวกเขาได้สัญญาว่าจะปฏิบัติตาม และพวกเขาได้รับทราบมาแล้วจากบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ซึ่งมีลักษณะระบุไว้ในคัมภีร์ก่อนๆ แล้ว และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ النَّبِيَّ الأُمِّيَّ ﴿

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และดำรัสทั้งหลายของพระองค์** ﴿ คือ เขาเชื่อดำรัสของพระองค์ และกระทำตาม คือ ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาให้แก่เขา จากพระผู้อภิบาลของเขา ﴾ **และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด** ﴿ คือ ดำเนินตามทางของเขา และก้าวตามร่องรอยของเขา ﴾ **เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ** ﴿ คือไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง

﴿ وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾ ﴾

**159. และจากกลุ่มชนของมูซานั้น มีกลุ่มหนึ่งที่ให้คำแนะนำด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้น พวกเขามีความเที่ยงธรรม**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้เราทราบเกี่ยวกับวงศ์วานอิสรออีลว่า แท้จริง ส่วนหนึ่งจากพวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่ปฏิบัติตามสัจธรรม และมีความเที่ยงธรรม ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴾

**"จากบรรดาชาวคัมภีร์นั้น มีกลุ่มหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้นพวกเขาก็สุญูด"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 113)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ ﴾

**"และแท้จริงในหมู่ชาวคัมภีร์นั้น มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮฺ โดยที่พวกเขาจะไม่เปลี่ยนอายะฮฺของอัลลอฮฺกับราคาเพียงเล็กน้อย ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับผลตอบแทนของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 199)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ

الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ ﴾

"บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่พวกเขามาก่อน (อัลกุรอาน) พวกเขาก็ได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานด้วย และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า เราศรัทธาต่อมันแล้ว แท้จริง มันคือสัจธรรมที่มาจากพระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราเป็นมุสลิมมาก่อนหน้านี้ ชนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง เนื่องจากพวกเขาได้อดทน และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา"

*(ซูเราะฮฺ อัลกอศ็อศ อายะฮฺที่ 52 - 54)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ
سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ ﴾

"แท้จริง บรรดาผู้ที่ได้รับความรู้ก่อนหน้านั้น เมื่อมันได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะหมอบราบลงเพื่อกราบ และพวกเขากล่าวว่า พระผู้อภิบาลของเราผู้ทรงมหาบริสุทธิ์ สัญญาของพระผู้อภิบาลของเรานั้น แน่นอน ย่อมถูกนำมาปฏิบัติอย่างครบถ้วน และพวกเขาจะหมอบราบลงกราบพลางร้องไห้ และมันจะเพิ่มความสำรวมแก่พวกเขา"

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 107 - 109)*

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ

وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ
اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

160. และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเหล่า คือ สิบสองกลุ่ม และเราได้มีอายะฮฺแก่มูซา ขณะที่กลุ่มชนของเขาได้ขอน้ำจากเขาว่า จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พวยพุ่งออกมาจากก้อนหินนั้น แท้จริง กลุ่มชนแต่ละกลุ่มเหล่านั้นย่อมรู้แหล่งน้ำของตน และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา และเราได้ประทานของหวาน และนกคุ่มลงมาให้แก่พวกเขา พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งดี ๆ ที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเถิด และพวกเขาหาได้อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่า พวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

161. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอาศัยอยู่ในเมืองนี้เถิด และจงบริโภคในเมืองนั้น ณ ที่ใดก็ได้ที่พวกเจ้าประสงค์ และจงกล่าวว่า ฮิฏเฏาะฮฺ และจงเข้าประตูนั้นไปในสภาพผู้โน้มศีรษะลงด้วยความคารวะ เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนให้แก่บรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลาย

162. แล้วบรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น ก็ได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่ง ซึ่งมิใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้ามายังพวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาอธรรม

ความจริงเรื่องนี้ได้อธิบายมาแล้วในซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมะดะนียะฮฺ แต่ข้อความในที่นี้เป็นมักกียะฮฺ โดยที่เราได้เคยแจ้งให้ทราบถึงความแตกต่างกันมาแล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นที่จะต้องทบทวนอีกในที่นี้ การสรรเสริญเป็นสิทธิแด่อัลลอฮฺ

﴿ وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

**163. และเจ้าจงถามพวกเขาถึงเมืองที่อยู่ใกล้ทะเล ขณะที่พวกเขาได้ละเมิดในวันเสาร์ ขณะที่ฝูงปลาได้มายังพวกเขาในวันเสาร์ ในสภาพลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ และในวันที่พวกเขาไม่ถือว่าเป็นวันเสาร์ ฝูงปลาเหล่านั้นก็หาได้มายังพวกเขาไม่ ดังกล่าวนั้น เราจะทดสอบพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขากระทำชั่ว**

## ชาวยิวละเมิดข้อห้ามในวันเสาร์

ข้อความตอนนี้ เป็นการอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ ﴾

**"และแน่นอน พวกเจ้าทราบดีอยู่แล้ว ถึงพวกเจ้าที่ได้ละเมิด (จับสัตว์น้ำ) ในวันเสาร์...."** ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 65)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่นบีของท่าน ﷺ ว่า ﴿ **และเจ้าจงถามพวกเขา** ﴾ คือ เจ้าจงถามชาวยิวที่มาปรากฏตัวต่อหน้าท่าน ถึงเรื่องราวของพวกพ้องของเขาที่เคยฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ แล้วความโกรธกริ้วและการลงโทษของพระองค์ก็ประสบกับพวกเขาอย่างไม่ทันตั้งตัว อันเนื่องจากพฤติกรรมของพวกเขา และการที่พวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งด้วยความเจ้าเล่ห์ และเจ้าจงตักเตือนพวกเขาในการที่พวกเขาได้ปกปิดลักษณะของเจ้าที่พวกเขาพบในคัมภีร์ของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่ต้องประสบกับสิ่งที่พวกพ้องของพวกเขาเคยประสบมาแล้วในอดีต

เมืองที่กล่าวถึงนี้คือเมือง อัยละฮฺ ซึ่งอยู่บนริมชายฝั่งทะเลแดงกับภูเขาฏูรฺซีนาย

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าโดยนำมาจาก ดาวูด อิบนิล ฮุศ็อยนฺ จาก อิกริมะฮฺ จาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ ﴾

ตำบล หรือเมืองนั้น เรียกกันว่า "อัยละฮฺ" ซึ่งอยู่ระหว่างเมืองมัดยันกับภูเขาฏูรฺซีนาย *(อัฏฏอบะรี 13/180)*

และเช่นเดียวกับที่ อิกริมะฮฺ, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และ อัสสุดดีย์ก็ได้กล่าวเช่นนั้น *(อัฏฏอบะรี 13/180 และ 181)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ขณะที่พวกเขาได้ละเมิดในวันเสาร์** ﴿ คือ พวกเขาละเมิด และฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺที่ห้ามมิให้พวกเขาจับปลาในวันเสาร์ ซึ่งดังกล่าวนั้น ﴾ **ขณะที่ฝูงปลาได้มายังพวกเขาในวันเสาร์ ในสภาพลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ** ﴿ อัฏเฎาะฮาก ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ฝูงปลาได้มาปรากฏตัวให้เห็นบนผิวน้ำเลยทีเดียว *(อัฏฏอบะรี 13/183)*

อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และในวันที่พวกเขาไม่ถือว่าเป็นวันเสาร์ ฝูงปลาเหล่านั้นก็หาได้มายังพวกเขาไม่** ﴿ คือ เราจะทดสอบพวกเขาโดยให้ปลาปรากฏแก่พวกเขาเหนือผิวน้ำในวันเสาร์ซึ่งเป็นวันที่ต้องห้าม และไม่ปรากฏออกมาให้เห็นในวันที่ให้ล่าปลาได้ ﴾ **ดังกล่าวนั้น เราจะทดสอบพวกเขาเนื่องด้วยการที่พวกเขากระทำชั่ว** ﴿ คือทำชั่วด้วยการไม่เชื่อฟังคำสั่งของอัลลอฮฺ ไม่ภักดีต่อพระองค์ *(อัฏฏอบะรี 13/183)*

พวกเหล่านั้น ใช้เล่ห์กลในการฝ่าฝืนข้อห้ามของอัลลอฮฺ ด้วยวิธีการที่ดูภายนอกไม่ได้เป็นการฝ่าฝืน แต่โดยเนื้อแท้แล้วเป็นการกระทำสิ่งที่ต้องห้าม ท่านอิมามอบูอับดิลลาฮฺ อิบนิ บัฏเฏาะฮฺ ﷺ ซึ่งเป็นนักนิติศาสตร์อิสลามคนหนึ่งได้รายงานมาจากอบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ تَرْتَكِبُوْا مَا ارْتَكَبَتِ الْيَهُوْدُ فَتَسْتَحِلُّوْا مَحَارِمَ اللهِ بِأَدْنَى الْحِيَلِ )

*"พวกท่านจงอย่ากระทำอย่างที่ชาวยิวกระทำ โดยการทำสิ่งที่อัลลอฮฺห้ามให้กลายเป็นสิ่งที่อนุมัติด้วยเล่ห์กลที่ต่ำช้าที่สุด"*

*(จากหนังสือ อัซซิฟาฟ 192 โดยที่ฮะดีษนี้ สายรายงานดี)*

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ٱللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا۟ مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا
نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ
ظَلَمُوا۟ بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا۟ عَن مَّا
نُهُوا۟ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ﴿١٦٦﴾

**164. และจงระลึกขณะที่กลุ่มชนหนึ่งในพวกเขากล่าวว่า เพราะเหตุใดเล่า พวกเจ้าจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮฺจะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง ? พวกเขากล่าวว่า (การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง**

**165. ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน เราก็ได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้ามปรามการทำชั่วให้รอดพ้น และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น ด้วยการลงโทษอันรุนแรง เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด**

**166. ครั้นเมื่อพวกเขาได้ละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูกห้าม เราก็ประกาศิตแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นลิงที่ต่ำต้อยเถิด**

## พวกเขา (ชาวยิว) ถูกทำให้กลายร่างเป็นลิง และพวกที่ห้ามปรามรอดพ้น ยกเว้นพวกที่นิ่งเฉย

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ชาวเมืองอัยละฮฺ ได้ทราบว่า แท้จริง พวกเขาได้แยกกลายเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มหนึ่งทำการฝ่าฝืนสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงห้าม และทำการจับปลา หรือล่าปลาในวันเสาร์ ดังที่ได้กล่าวอธิบายมาแล้วในซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ กลุ่มที่สอง ห้ามปรามมิให้ทำเช่นนั้น และแยกตัวออกจากพวกเขา ส่วนกลุ่มที่สาม นิ่งเฉยไม่ทำตาม และไม่ห้ามปราม แต่พวกเขาได้กล่าวแก่พวกที่ห้ามปรามว่า ﴾ **เพราะเหตุใดเล่า พวกเจ้าจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮฺจะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง ?** ﴿

เพราะอะไร พวกเจ้าจึงห้ามพวกนั้น โดยที่พวกเจ้าก็ทราบดีว่า พวกเขานั้นต้องพินาศอย่างแน่นอน และสมควรที่จะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮฺ ดังนั้น จึงไม่มีประโยชน์อันใดที่พวกเจ้าจะห้ามพวกเขา พวกที่ห้ามจึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ﴾ **(การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า** ﴿ ในเรื่องที่พระองค์ทรงสั่งให้เราทำความดี และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี ﴾ **และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง** ﴿ คือ พวกเขากล่าวว่า หวังว่าการห้ามและการทักท้วงติงในเรื่องนั้นจะทำให้พวกเขายำเกรงต่ออัลลอฮฺในสิ่งที่พวกเขาจะละเมิด และละทิ้งพฤติกรรมดังกล่าว พร้อมกับสำนึกผิดกลับตัวกลับใจ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน** ﴿ คือ เมื่อผู้ที่ถูกเตือนดื้อดึง ไม่ยอมฟังคำตักเตือน และทักท้วงติง และดื้อดึงที่จะละเมิด ﴾ **เราก็ได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้ามปรามการทำชั่วให้รอดพ้น และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น** ﴿ คือ พวกที่ทำความชั่วนั่นเอง ﴾ **ด้วยการลงโทษอันรุนแรง** ﴿ โดยพระองค์ได้ระบุเอาไว้ว่า บรรดาพวกที่ห้ามปรามนั้นจะรอดพ้นปลอดภัย และบรรดาผู้ที่ทำชั่วนั้นจะพินาศ แต่พระองค์ไม่ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่นิ่งเงียบไม่ห้ามปราม เพราะว่าการตอบแทนนั้นขึ้นอยู่กับการกระทำ กล่าวคือพวกเขาเหล่านั้นไม่คู่ควรที่จะได้รับคำชื่นชม พระองค์จึงมิได้ชื่นชมพวกเขา ในขณะเดียวกันพวกเขาก็มิได้กระทำความผิดร้ายแรงถึงขนาดที่สมควรได้รับคำตำหนิอย่างรุนแรง

อิกริมะฮฺ เล่าว่า อิบนุ อับบาส เคยกล่าวว่า “ฉันไม่รู้ว่าคนกลุ่มที่กล่าวว่า ﴾ **เพราะเหตุใดเล่า พวกเจ้าจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮฺจะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา** ﴿ นั้น รอดพ้นจากการลงโทษหรือไม่?” อิกริมะฮฺ เล่าต่อว่า “ฉันจึงแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว กระทั่งอิบนุ อับบาส ได้คำตอบว่า พวกเขาเหล่านั้นรอดพ้นจากการลงโทษ อิบนุ อับบาส จึงมอบชุดคลุมให้แก่ฉันตัวหนึ่งเป็นรางวัล”

*(อัฏฏอบะรี 13/187)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น ด้วยการลงโทษอันรุนแรง** ﴿ จากข้อความนี้เข้าใจได้ว่า คนที่ยังเหลืออยู่นั้นรอดปลอดภัย

คำว่า بَئِيسٍ มีความหมายตามคำกล่าวของมุญาฮิด ว่า “รุนแรง”

*(อัฏฏอบะรี 13/202)*

ในรายงานหนึ่ง บอกว่ามีความหมายว่า أَلِيمٍ แปลว่า “เจ็บแสบ”

กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า مُوْجِعٍ แปลว่า “เจ็บปวด”

แต่ทั้งหมดนั้น มีความหมายใกล้เคียงกัน *วัลลอฮุอะอฺลัม* (อัลลอฮฺทรงทราบดี)

และดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴿ خَاسِئِينَ ﴾ มีความหมายว่า ต่ำต้อย ตกต่ำ ถูกดูถูกเหยียดหยาม

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

**167. และจงระลึกถึงขณะที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้แจ้งให้ทราบว่า แน่นอน พระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขาจนถึงวันกิยามะฮฺ ซึ่งผู้ที่จะบังคับขู่เข็ญพวกเขา ด้วยการทรมานอันร้ายแรง แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษ และแท้จริง พระองค์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

## ความตกต่ำตลอดไปของชาวยิว

คำว่า تَأَذَّنَ อยู่ในตาชั่ง تَفَعَّلَ มาจากคำว่า اَلْأَذَانُ แปลว่า "แจ้งให้ทราบ" โดยที่มุญาฮิดได้กล่าวเช่นนั้น ในขณะที่บางท่านระบุว่าหมายถึง أَمَرَ แปลว่า "สั่งใช้" ซึ่งรูปประโยคที่ดูหนักแน่นนี้ ได้แฝงความหมายในเชิงสาบานด้วย ด้วยเหตุนี้ คำต่อมา คือคำว่า لَيَبْعَثَنَّ จะมีอักษร ل ประกอบอยู่ด้วย ﴿ **แน่นอน พระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขา** ﴾ คือเหนือพวกชาวยิว ﴿ **จนถึงวันกิยามะฮฺ ซึ่งผู้ที่จะบังคับขู่เข็ญพวกเขา ด้วยการทรมานอันร้ายแรง** ﴾ ด้วยสาเหตุที่พวกเขาดื้อดึง และฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ และศาสนบัญญัติของพระองค์และละเมิดสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามด้วยเล่ห์กลและเล่ากันว่า แท้จริง มูซา عليه السلام เคยกำหนดภาษีเกี่ยวกับที่ดินเป็นเวลาถึง 7 ปี บางรายงานบอกว่า 13 ปี โดยมูซาเป็นคนแรกที่กำหนดภาษีที่ดินนี้ขึ้นมา หลังจากนั้นวงศ์วานอิสรออีลก็ถูกบังคับเคี่ยวเข็ญจากพวกกรีก พวกกุชดานและพวกกุลดาน หลังจากนั้นก็ถูกบังคับขู่เข็ญจากชาวคริสต์ โดยชาวคริสต์ได้เก็บภาษีหัว และที่ดินจากพวกเขา หลังจากนั้นก็เป็นรัฐอิสลาม โดยท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งก็มีทั้งภาษีหัว และภาษีที่ดินอีกด้วย

อัลเอาฟีย์ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า มันเป็นการตกต่ำ และถูกเก็บภาษีหัวจากพวกเขาด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13/205)*

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานมาจาก สะอีด อิบนิล มุซัยยิบ ได้กล่าวว่า พวกอัมบาฏ ก็เคยส่งคนมาเก็บภาษีหัวอีกด้วย

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/240)*

ฉันขอกล่าวว่า เรื่องท้ายสุดของพวกเขาก็คือ พวกเขาได้ออกมาเป็นผู้ให้การสนับสนุนดัจญาล บรรดามุสลิมจึงได้ฆ่าพวกเขาร่วมกับท่านนบีอีซา บุตรของมัรฺยัม عليه السلام ซึ่งที่กล่าวมานั้นเป็นเหตุการณ์ที่ใกล้วันสิ้นโลก

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษ** ﴾ คือสำหรับคนที่ทำชั่ว และฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์ ﴿ **และแท้จริงพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴾ สำหรับผู้ที่กลับตัวกลับใจต่อพระองค์ ข้อความนี้เป็นเรื่องที่เอาความเมตตามาไว้ใกล้กับการลงโทษ เพื่อที่ผู้คนจะได้ไม่หมดหวัง ซึ่งจะเห็นว่าอัลลอฮฺมักจะกล่าวถึงสิ่งที่เป็นการส่งเสริมให้มีความหวังและการขู่สำทับไว้คู่กันอยู่บ่อยครั้งในอัลกุรอาน เพื่อให้หัวใจของเราอยู่ระหว่างความหวังและความกลัว

﴿ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ
وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ
مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ
وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ
عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا
مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾
وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾ ﴾

**168. และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่ม ๆ ในแผ่นดิน จากพวกเขานั้นมีคนดี และจากพวกเขานั้นมีอื่นจากนั้น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งที่ดี ๆ และสิ่งที่ชั่ว ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา**

169. แล้วได้มีกลุ่มชนที่ชั่วกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์เอาไว้ โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่ามันจะถูกอภัยให้แก่เรา และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับมันเอาไว้อีก มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ? ซึ่งข้อสัญญาของคัมภีร์ที่ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้นแล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ ?

170. และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และปฏิบัติละหมาดนั้น แท้จริง เราจะไม่ให้รางวัลของผู้ปรับปรุงทั้งหลายต้องสูญไป

## วงศ์วานอิสรออีลจะกระจัดกระจายไปในแผ่นดิน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวให้ทราบว่า พระองค์ได้แยกให้พวกวงศ์วานอิสรออีล กระจัดกระจายไปบนแผ่นดินเป็นกลุ่ม เป็นพวก ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَقُلْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ لِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱسْكُنُوا۟ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْـَٔاخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ ﴾

**“และเราได้กล่าวแก่วงศ์วานอิสรออีลหลังจากเขาว่า จงพำนักอยู่ในแผ่นดินนี้ ดังนั้นเมื่อสัญญาณแห่งวันสิ้นโลกได้มาถึง เราจะนำพวกเจ้าทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 104)*

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴾ **จากพวกเขานั้นมีคนดี และจากพวกเขานั้นมีอื่นจากนั้น** ﴿ คือในหมู่พวกเขานั้นมีคนดี และมีคนไม่ดี ดังเช่นคำพูดของญิน ที่ว่า

﴿ وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ ﴾

**“และแท้จริง ในหมู่พวกเรานั้นมีคนดี และในหมู่พวกเราก็มีคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน”**

*(ซูเราะฮฺ อัลญิน อายะฮฺที่ 11)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งที่ดี ๆ และสิ่งที่ชั่ว ๆ** ﴿ คือ ให้มีความสมบูรณ์พูนสุข, มีความยากลำบาก, มีความรัก, มีความกลัว, มีสุขภาพดี และมีความทุกข์ต่างๆ ﴾ **เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา** ﴿

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แล้วได้มีกลุ่มชนที่ชั่วกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์เอาไว้ โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้** ﴿ โดยที่ในอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หลังจากยุคของชนกลุ่มนั้นซึ่งมีทั้งคนดีและคนไม่ดีคละเคล้ากันไป ก็ได้มีชนรุ่นหลังรับช่วงต่อ ซึ่งไม่มีความดีใดๆ เลยในหมู่พวกเขา โดยพวกเขารับช่วงการศึกษาคัมภีร์ ซึ่งก็คือคัมภีร์เตารอต

และมุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้** ﴿ ว่า พวกเขาขวนขวายให้ได้มาซึ่งความสุขทางโลกทุกอย่างโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นสิ่งที่ฮะลาลหรือฮะรอม แล้วก็หวังการอภัยโทษจากอัลลอฮฺ ﴾ **และกล่าวว่า มันจะถูกอภัยให้แก่เรา และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับมันเอาไว้อีก** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/212)*

กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้** ﴿ คือ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขาเป็นผู้รับช่วงที่ชั่วช้า ﴾ **ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์เอาไว้** ﴿ หลังจากบรรดานบี และรอซูลของพวกเขา โดยอัลลอฮฺได้ให้พวกเขารับช่วง และได้สัญญากับพวกเขา

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ ﴾

**"ภายหลังจากพวกเขา ชนชั่วก็ได้สืบช่วงต่อมา พวกเขาได้ละทิ้งละหมาด และปฏิบัติตามความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็ประสบกับความหายนะ"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 59)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่า มันจะถูกอภัยให้แก่เรา** ﴿ คือ พวกเขาหวังลม ๆ แล้ง ๆ ด้วยความหลงตัวเองว่า อัลลอฮฺจะทรงอภัยให้ ﴾ **และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับมันเอาไว้อีก** ﴿ คือไม่มีสิ่งใดที่จะมาเบี่ยงเบนความสนใจหรือห้ามมิให้พวกเขากระทำเช่นนั้นได้ ทุกครั้งที่มีสิ่งที่เป็นความสุขทางโลกผ่านเข้ามาในชีวิตของพวกเขา พวกเขาก็กินมันโดยไม่สนใจ

ว่าเป็นที่ฮะลาล (อนุมัติ) หรือฮะรอม (ต้องห้าม)

*(อัฏฏอบะรี 13/213)*

และอัสสุดดีย์ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ ﴾ ไปจนถึงข้อความที่ว่า ﴿ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ ﴾ โดยเขากล่าวว่า ปรากฏว่า วงศ์วานอิสรออีลนั้น ทุกครั้งที่พวกเขาเข้าหาผู้พิพากษาก็จะมีการเรียกรับสินบนในการตัดสินคดีความ คนดีๆ ของพวกเขาจึงรวมตัวกัน และสัญญากันว่าจะไม่ทำเช่นนั้นอีก และผู้พิพากษาก็จะไม่เรียกรับสินบนอีก ส่วนคนที่ให้สินบนและคนที่รับสินบนนั้น เมื่อมีคนพูดว่า ทำไมต้องรับสินบนในการตัดสินด้วย? เขาก็จะตอบว่า ในที่สุดเราก็จะได้รับการอภัย ส่วนคนที่ไม่เห็นด้วยก็วิพากษ์วิจารณ์กันไป เมื่อเปลี่ยนผู้พิพากษาคนใหม่ โดยให้คนที่เคยวิพากษ์วิจารณ์มาทำหน้าที่แทน เขาก็กลับรับสินบนเสียเอง โดยกล่าวว่า หาก็คนอื่นๆ อยู่ในตำแหน่งที่ได้ผลประโยชน์ทางโลกเช่นนี้ก็คงรับเอาไว้เช่นเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/213)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ? ซึ่งข้อสัญญาของคัมภีร์ที่ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากความจริงเท่านั้น.....** ﴿ จนกระทั่งจบอายะฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตำหนิพวกเขา ในการที่พวกเขาทำเช่นนั้น ทั้งๆ ที่พวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญากับพระองค์แล้วว่าจะชี้แจงสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงแก่ผู้คนและไม่ปกปิดเอาไว้ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ
وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ ١٨٧ ﴾

**"และจงระลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺทรงเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่าแน่นอนยิ่ง พวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์นั้นให้แจ่มแจ้งแก่ผู้คนทั้งหลาย และพวกเจ้าจะต้องไม่ปิดบังมัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันทิ้งไว้เบื้องหลังของพวกเขา และได้เปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนมานั้นช่างเลวสิ้นดี"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 187)*

และ อิบนุ ญุร็อยญ์ ได้เล่าว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺที่ว่า ﴾ **มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ? ซึ่งข้อสัญญาของคัมภีร์ที่ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากความจริงเท่านั้น** ﴿ โดยเขากล่าวว่า "พวกเขาหวังต่ออัลลอฮฺ ว่าพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา โดยที่พวกเขายังคงกลับไปทำอีก โดยไม่กลับตัวกลับใจเลย"

*(อัฏฏอบะรี 13/215)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และที่พำนักแห่งปรโลกนั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ ?** ﴾ พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบถึงผลตอบแทนอันมากมาย และเตือนให้ทราบถึงการลงโทษในบั้นปลาย และผลตอบแทนความดี ณ ที่พระองค์นั้นมีมากมาย สำหรับผู้ที่ไม่กระทำสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และมุ่งมั่นต่อการภักดีต่อพระองค์จริงๆ

﴿ **พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ** ﴾ บรรดาผู้ที่หลงไปกับความสุขเพียงเล็กน้อยในโลกดุนยาแลกกับความโปรดปรานที่พระองค์เตรียมไว้ให้นั้น ไม่มีสติปัญญาพอที่จะห้ามมิให้พวกเขาลุ่มหลงอยู่กับความเขลาและการอธรรมต่อตนเองดอกหรือ ?

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้สรรเสริญผู้ที่ยึดมั่นในคัมภีร์ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ ดังที่มีระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์โดยพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์** ﴾ คือ เชื่อตามคัมภีร์ ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม ﴿ **และปฏิบัติละหมาดนั้น แท้จริง เราจะไม่ให้รางวัลของผู้ปรับปรุงทั้งหลายต้องสูญไป** ﴾

﴿ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ ﴾

**171. จงระลึกถึงขณะที่เราได้ให้ภูเขาลูกนั้นไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งเป็นสิ่งที่ให้ร่มเงา และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา พวกเจ้าจงยึดเอาสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าอย่างจริงจังเถิด และจงระลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น หวังว่าพวกเจ้าจะยำเกรง**

## การยกภูเขาฏูรฺขึ้นเหนือศีรษะชาวยิว อันเนื่องจากพวกเขาดื้อดึง

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จงระลึกถึงขณะที่เราได้ให้ภูเขาลูกนั้นไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา** ﴾ โดยพระองค์ตรัสว่า เราได้ยกมันขึ้น ดังดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

﴿ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ ﴾

**"และเราได้ยกภูเขาฏูรฺขึ้นเหนือพวกเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 154)*

*(อัฏฏอบะรี 13/218)*

และ ซุฟยาน อัษเษารี ได้เล่าโดยนำมาจาก อัลอะอฺมัช จาก สะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ จาก อิบนิ อับบาส ว่า บรรดามลาอิกะฮฺ ได้ยกมันขึ้นไปไว้เหนือศีรษะของพวกเขา และนั่นก็คือ ดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴿ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ ﴾

และ อัลกอเซ็ม อิบนุ อบีอัยยูบ ได้เล่า โดยนำมาจาก สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ จาก อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า หลังจากนั้น มูซา ﷺ ได้นำพวกเขาไปยังแผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์ และได้หยิบเอาแผ่นบัญญัติขึ้นมาหลังจากความโกรธได้ทุเลาลงแล้ว และได้ใช้ให้พวกเขาปฏิบัติตามที่อัลลอฮฺได้บัญชาใช้โดยได้ประกาศให้พวกเขาทราบถึงภาระและหน้าที่ต่างๆ ที่หนักต่อพวกเขา และพวกเขาก็ไม่ยอมรับ จนกระทั่ง อัลลอฮฺได้ให้ภูเขาไหวตัวอยู่เหนือพวกเขา ﴾ **ประหนึ่งเป็นสิ่งที่ให้ร่มเงา** ﴿ เขาได้เล่าว่า บรรดามลาอิกะฮฺได้ยกภูเขาขึ้นไปอยู่เหนือศีรษะของพวกเขา โดยที่อันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษบทนี้ไว้ยาว

*(อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 6/396)*

﴿ وَإِذۡ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَأَشۡهَدَهُمۡ عَلَىٰٓ
أَنفُسِهِمۡ أَلَسۡتُ بِرَبِّكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ شَهِدۡنَآۚ أَن تَقُولُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنۡ هَٰذَا غَٰفِلِينَ ١٧٢ أَوۡ تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أَشۡرَكَ ءَابَآؤُنَا مِن
قَبۡلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةٗ مِّنۢ بَعۡدِهِمۡۖ أَفَتُهۡلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ١٧٣
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ١٧٤ ﴾

**172. จงระลึกถึงขณะที่พระผู้อภิบาลของเจ้า ได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูกๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา และให้พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่า ใช่ครับ พวกเรายืนยัน**

(มิฉะนั้น) พวกเจ้าจะกล่าวในวันกิยามะฮฺว่า แท้จริง พวกเราไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย

173. หรือไม่ พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า ที่จริงนั้น บรรพบุรุษของพวกเราได้ให้มีภาคีขึ้นมาก่อน และพวกเราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา แล้วพระองค์จะทรงทำลายพวกเรา เนื่องด้วยการกระทำของบรรดาผู้ที่ทำให้เสียหาย กระนั้นหรือ ?

174. และในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจงบรรดาอายะฮฺทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา

## อธิบายให้ทราบถึงข้อสัญญาที่เอากับลูกหลานของอาดัม

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง พระองค์ทรงให้ลูกหลานของอาดัมออกมาจากก้นกบของพวกเขา โดยยืนยันต่อตัวของพวกเขาเอง ว่า อัลลอฮฺ คือ พระผู้อภิบาลของพวกเขา ผู้ทรงกรรมสิทธิ์เหนือพวกเขา และพระองค์นั้นคือพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้พวกเขาบังเกิดมาเช่นนั้น โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ﴾

**"ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าเข้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ โดยธรรมชาติของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮฺ"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 30)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( كُلُّ مَوْلُوْدٍ يُوْلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجِّسَانِهِ كَمَا تُوْلَدُ الْبَهِيْمَةُ بَهِيْمَةً جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّوْنَ فِيْهَا مِنْ جَدْعَاءَ )

***"เด็กเกิดใหม่ทุกคนนั้น จะถูกให้เกิดมาบนธรรมชาติ (ที่บริสุทธิ์) แล้วพ่อแม่ของเขาจะทำให้เขาเป็นยิว, เป็นคริสต์ และเป็นผู้บูชาไฟ เช่นเดียวกับสัตว์เดรัจฉานที่คลอด***

***ออกมามีอวัยวะครบสมบูรณ์ พวกท่านก็คงไม่เห็นว่าอวัยวะส่วนใดของมันจะขาดไป"***

*(ฟัตฮุลบารี 3/290, มุสลิม 4/2047)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม รายงานจาก อิยาฎ บิน ฮิมาร เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( يَقُوْلُ اللهُ ! إِنِّيْ خَلَقْتُ عِبَادِيْ حُنَفَاءَ فَجَاءَتْهُمُ الشَّيَاطِيْنُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِيْنِهِمْ وَحَرَّمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَحْلَلْتُ لَهُمْ )

***"อัลลอฮฺ ตรัสว่า ความจริง ข้าได้บังเกิดบ่าวของข้าเป็นผู้ที่เที่ยงตรง แล้วบรรดาชัยฏอน ก็มาที่พวกเขา แล้วทำให้พวกเขาเอนเอียงออกไปจากศาสนาของพวกเขาและมัน (ชัยฏอน) ได้ห้ามสิ่งที่ข้าได้อนุมัติแก่พวกเขา"***

*(มุสลิม 4/2197)*

ความจริงได้มีฮะดีษหลายบทระบุถึงการที่อัลลอฮฺได้เอาสัญญากับลูกหลานของอาดัมขณะอยู่ที่กันกบของอาดัม عليه السلام และได้จำแนกพวกเขาให้เป็นชาวด้านขวา และชาวด้านซ้าย

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อนัส อิบนิ มาลิก رضي الله عنه จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( يُقَالُ لِلرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، أَرَأَيْتَ لَوْكَانَ لَكَ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ أَكُنْتَ مُفْتَدِيًا بِهِ قَالَ فَيَقُوْلُ : نَعَمْ فَيَقُوْلُ : قَدْ أَرَدْتُ مِنْكَ أَهْوَنَ مِنْ ذَلِكَ قَدْ أَخَذْتُ عَلَيْكَ فِيْ ظَهْرِ آدَمَ اَنْ لاَ تُشْرِكَ بِيْ شَيْئًا فَأَبَيْتَ إِلاَّ أَنْ تُشْرِكَ بِيْ )

***"ได้ถูกกล่าวแก่ผู้ที่เป็นชาวนรกในวันกิยามะฮฺ ว่า เจ้าจงบอกให้ข้าทราบทีว่า หากเวลานี้ เจ้ามีทุกสิ่งทุกอย่างบนหน้าแผ่นดินอยู่ในครอบครอง เจ้าจะยอมสละมัน (แลกกับการที่ไม่ต้องตกนรก) ไหม? ท่านเล่าว่า แล้วเขาตอบว่า ยอมสิ แล้วพระองค์ตรัสว่า ความจริงที่ข้าต้องการจากเจ้านั้นน้อยเสียกว่าดังกล่าวอีก ความจริง ข้าได้ขอคำมั่นสัญญาจากเจ้าขณะที่เจ้าอยู่ในหลังของอาดัมว่า เจ้าจะต้องไม่เอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นภาคีแก่พระองค์ แต่เจ้าก็ดื้อดึงและตั้งภาคีต่อข้า"***

*(บันทึกโดย อัลบุคอรี, มุสลิม และ อะหฺมัด 3/127)*

อัตติรฺมิซี ได้รายงานฮะดีษขณะที่อธิบายอัลกุรอานอายะฮฺนี้ *(อายะฮฺที่ 172 – 173 – 174 ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ)* โดยรายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لَـمَّا خَلَقَ اللهُ آدَمُ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَسَقَطَ مِنْ ظَهْرِهِ كُلُّ نَسَمَةٍ هُوَ خَالِقُهَا مِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَجعَلَ بَيْنَ عَيْنَيْ كُلِّ اِنْسَانٍ مِنْهُمْ وبِيْصًا مِنْ نُوْرٍ ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ : اَيْ رَبِّ مَنْ هَؤُلاَءِ قَالَ : هَؤُلاَءِ ذُرِّيَّتُكَ فَرَأَىْ رَجُلاً مِنْهُمْ فَأَعْجَبَهُ وَبِيْصُ مَابَيْنَ عَيْنَيْهِ قَالَ : أَيْ رَبِّ مَنْ هَذَا ؟ قَالَ : هَذَا رَجُلٌ مِنْ آخِرِ الْأُمَمِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يُقَالُ لَهُ دَاوُدُ قَالَ : رَبِّ وَكَمْ جَعَلْتَ عُمُرَهُ ؟ قَالَ : سِتِّيْنَ سَنَةً قَالَ : أَيْ رَبِّ وَقَدْ وَهَبْتُ لَهُ مِنْ عُمُرِيْ أَرْبَعِيْنَ سَنَةً فَلَمَّا انْقَضَى عُمْرُ آدَمَ جَاءَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ قَالَ : أَوَلَمْ يَبْقَ مِنْ عُمُرِيْ أَرْبَعُوْنَ سَنَةً ؟ قَالَ : أَوَلَمْ تُعْطِهَا ابْنَكَ دَاوُدَ ؟ قَالَ : فَجَحَدَ آدَمُ فَجَحَدَتْ ذُرِّيَّتُهُ وَنَسِيَ آدَمُ فَنَسِيَتْ ذُرِّيَّتُهُ وَخَطِئَ آدَمُ فَخَطِئَتْ ذُرِّيَّتُهُ )

*"เมื่ออัลลอฮฺ ได้สร้างอาดัมขึ้นมาแล้ว พระองค์ได้ลูบหลังของเขา แล้วทุกวิญญาณของผู้ที่พระองค์จะทรงบังเกิดจากลูกหลานของอาดัมไปจนถึงวันสิ้นโลก ก็ร่วงหล่นลงมาจากหลังของเขา และพระองค์ได้ทำให้ระหว่างตาทั้งสองของทุกคนมีแสงสะท้อนออกมา แล้วพระองค์ก็ได้เอาพวกเขาเสนอให้อาดัมดู แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พวกเหล่านี้เป็นใครกัน พระองค์ได้ตรัสว่า พวกเหล่านี้ เป็นลูกหลานของเจ้า แล้วเขาได้เห็นชายคนหนึ่งจากพวกนั้น มีรัศมีระหว่างดวงตาทั้งสองของเขาชัดเจนมาก เขาจึงถามว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน คนนี้เป็นใคร ? พระองค์ตรัสว่า คนนี้เป็นชายคนหนึ่งจากลูกหลานของเจ้าที่เกิดในช่วงท้ายๆ ประชาชาติ เขาถูกเรียกกันว่าดาวูด เขาถามว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์กำหนดอายุให้เขากี่ปี ? พระองค์ตรัสว่า 60 ปี เขากล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอให้อายุของฉันแก่เขาอีก 40 ปี แล้วเมื่ออายุของเขา (อาดัม) หมด มละกุลเมาตฺ (ทูตผู้เอาชีวิต) ได้มาหาเขา เขากล่าวว่า ท่านได้ให้ลูกของท่านที่ชื่อ ดาวูด ไปแล้วมิใช่หรือ ? ผู้เล่าฮะดีษได้เล่าว่า แล้ว อาดัม ก็ปฏิเสธ และลูกหลานของเขาก็ปฏิเสธ อาดัม ได้ลืมไปแล้ว แล้วลูกหลานของเขาก็ลืมไปแล้ว อาดัม ผิด แล้วลูกหลานของเขาก็ผิดด้วย"*

อัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่า ฮะดีษบทนี้เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ ความจริงได้มีรายงานมาหลายสายด้วยกัน จาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ จากท่านนบี ﷺ

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/457)*

และ อัลฮากิม ได้รายงานฮะดีษไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา และกล่าวว่า เป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ ตามเงื่อนไขของมุสลิม และ อัลบุคอรี แต่มุสลิมมิได้นำเสนอฮะดีษบทนี้

*(อัลฮากิม 2/325)*

บรรดาฮะดีษเหล่านี้ และเช่นเดียวกันนี้ ชี้ให้เห็นว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้ทำให้ลูกหลานของอาดัมออกมาจากก้นกบของเขา และได้จำแนกระหว่างชาวสวรรค์กับชาวนรกเอาไว้ หลังจากนั้น พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿ **และให้พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่า ใช่ครับ** ﴾ คือ พบว่าพวกเขาขอยืนยันในเรื่องดังกล่าว โดยกล่าวกับพระองค์ดังคำพูด และการแสดงออก เพราะว่าการกล่าวยืนยัน บางครั้งก็เป็นคำพูดออกมา ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ قَالُواْ شَهِدْنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَا ..... ﴾

**"พวกเขากล่าวว่า พวกเราขอยืนยันด้วยตัวของพวกเราเอง...."** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 130)*

และบางครั้ง ก็เป็นการแสดงออกของพวกเขา ดังดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُواْ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلْكُفْرِ ﴾

**"ไม่บังควรแก่ผู้ที่สักการะเจว็ดทั้งหลายที่จะบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ในขณะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของเขาเองแล้วซึ่งการปฏิเสธศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 17)*

คือ สภาพของพวกเขา หรือการแสดงของพวกเขาได้ยืนยันแก่เขาอย่างชัดเจนแล้ว โดยที่พวกเขาไม่ได้กล่าวออกมาเป็นคำพูด

และเช่นเดียวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧ ﴾

**"และแท้จริง เขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต อายะฮฺที่ 7)*

เช่นเดียวกัน คำถามนั้น บางครั้งก็เป็นคำพูด และบางครั้งก็เป็นการแสดงออก เช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾

**"และพระองค์ได้ประทานทุกสิ่งแก่พวกเจ้า ตามที่พวกเจ้าขอต่อพระองค์"**

*(ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 34)*

โดยพวกเขาได้กล่าวว่า ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่บ่งบอกก็คือ แท้จริง จุดมุ่งหมายด้วยกับสิ่งนี้ก็คือ นี่แหละ คือ พระองค์ได้ทรงทำให้การยืนยันนั้นเป็นหลักฐานแก่พวกเขาในการทำชิริก (การตั้งภาคี) ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า พวกมุชริกีนนั้นจะปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านรอซูลได้นำมาเรียกร้องเชิญชวน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴿ **พวกเจ้าจะกล่าวในวันกิยามะฮฺว่า** ﴾ คือ พวกเจ้าจะไม่กล่าววันกิยามะฮฺ ว่า ﴿ **แท้จริง พวกเราไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย** ﴾ คือ เรื่องการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ﴿ **หรือไม่ พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกเราได้ให้มีภาคีขึ้นมาก่อน.....** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

175. และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาอายะฮฺของเราแก่เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา ดังนั้น เขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

176. และหากเราประสงค์แล้ว แน่นอน เราก็ยกเขาขึ้นด้วยบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น แต่ทว่า เขาคงมั่นอยู่กับดิน และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้น อุปมาของเขาผู้นั้น ดั่งสุนัข หากเจ้าขับไล่มัน มันก็จะหอบลิ้นห้อย หรือถ้าเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็จะหอบ

ลิ้นห้อย นั่นแหละ คือ อุปมากลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของเรา ดังนั้น เจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

177. เป็นตัวอย่างที่ชั่วช้าจริงๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของเรา และตัวของพวกเขาเองนั่นแหละ ที่พวกเขาเคยอธรรม

## เรื่องราวของ บัลอัม บิน บาอูรออฺ และตัวอย่างของผู้มีความรู้ที่ถอนตัวออกไปจากความรู้ของเขา

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานมาจาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ มัสอูด ﷺ เกี่ยวกับดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาอายะฮฺของเราแก่เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น.......** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ

เขาได้กล่าวว่า หมายถึง "ชายคนหนึ่งจากวงศ์วานอิสรออีล เรียกกันว่า บัลอัม บุตรของ บาอูรออฺ"

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/443)*

และเช่นเดียวกัน ชัวะอฺบะฮฺ และคนอื่นได้รายงานมาจาก มันศูรฺ ก็ว่าเป็นคนนั้น คือ บัลอัม

*(อัฏฏอบะรี 13/253)*

สะอีด อิบนุ อบีอะรูบะฮฺ เล่าโดยนำมาจาก กอตาดะฮฺ จาก อิบนิ อับบาส ว่า คนนั้น คือ ศ็อยฟี อิบนุรฺรอฮิบ

กอตาดะฮฺ ได้เล่าว่า และ กะอับ ได้เล่าว่า เขาคนนั้นเป็นคนหนึ่งจากชาวอัลบัลกออฺ เขาเป็นคนที่สำคัญคนหนึ่ง และปรากฏว่าเขานั้นอาศัยอยู่ที่บัยตุลมักดิส พร้อมกับบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย

อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ﷺ ว่า เขาเป็นคนหนึ่งจากชาวเยเมน เรียกกันว่า บัลอัม อัลลอฮฺได้ให้อายะฮฺต่างๆ แก่เขา แต่เขาก็ละทิ้งมันเสีย

*(อัฏฏอบะรี 13/261)*

และ มาลิก อิบนุ ดีนารฺ ได้เล่าว่า ชายคนดังกล่าวเป็นผู้รู้คนหนึ่งของวงศ์วานอิสรออีล ซึ่งเป็นผู้ที่อัลลอฮฺทรงตอบรับดุอาอฺในยามที่มีเหตุคับขัน พวกเขาก็จะให้ชายคนดังกล่าววิงวอน

ขอดุอาอฺ เมื่อคราวที่นบีมูซาส่งเขาไปเชิญชวนกษัตริย์เมืองมัดยันไปสู่อัลลอฮฺ ก็ปรากฏว่ากษัตริย์ได้มอบทรัพย์สินเงินทองให้แก่เขาเป็นของล่อใจ เขาจึงหันไปยึดตามศาสนาของกษัตริย์และละทิ้งศาสนาที่มูซานำมา

และ อิมรอน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก ฮุศ็อยนฺ จาก อิมรอน อิบนิล ฮาริษ จาก อิบนิ อับบาส ว่า เขาคือ บัลอัม บุตรของ บาอิ๊รฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/253)*

และเช่นเดียวกัน มุญาฮิด และ อิกริมะฮฺ ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/254)*

และ ษะกีฟ ได้กล่าวว่า เขาคนนั้น คือ อุมัยยะฮฺ อิบนุ อบิศศ็อลตฺ

ส่วนทรรศนะที่ร่ำลือเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺนี้ที่จริงแล้ว ก็คือชายคนหนึ่งจากที่ได้กล่าวมาแล้วที่อยู่ในสมัยวงศ์วานอิสรออีล ดังที่ อิบนุ มัสอูด และชาวสะลัฟคนอื่นๆ ได้กล่าวเอาไว้

*(อัฏฏอบะรี 13/253)*

และ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ได้กล่าวว่า เป็นชายคนหนึ่งที่มาจากเมืองแห่งผู้ยิ่งใหญ่ ที่ชื่อ บัลอัม ซึ่งเขาเป็นผู้ที่รู้ว่าพระนามใดเป็นพระนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอัลลอฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/258)*

และ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า เมื่อมูซาได้นำพวกเขามาพำนักในเมืองแห่งบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ บัลอัม ได้มาหาเขา ตลอดจนลูกๆ ของลุง และอาของเขา และกลุ่มชนของเขาด้วย พวกเขาได้กล่าวว่า แท้จริง มูซานั้นเป็นคนแข็งแกร่งมีไพร่พลเป็นจำนวนมาก และถ้ามูซาปรากฏตัวในหมู่พวกเรา เขาจะทำให้เราพินาศ ดังนั้นฉันจึงขอต่ออัลลอฮฺให้ป้องกันพวกเราให้พ้นจากมูซาและพวกของเขา เขากล่าวว่า หากฉันขอต่ออัลลอฮฺให้ป้องกันพวกเราให้พ้นจากมูซาและพวกของเขาแล้วละก็ โลกนี้ของฉัน และโลกหน้าของฉัน ต้องไปจากฉันเป็นแน่ แล้วพวกเขายังคงขอเช่นนั้น กระทั่งบัลอัมยอมขอต่ออัลลอฮฺตามที่พวกเขาต้องการ อัลลอฮฺจึงให้เขาหลุดออกไปจากสภาพที่เขาเคยเป็นอยู่ดังกล่าวนี้ ก็คือดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา......** ﴿ จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/260)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหากเราประสงค์แล้ว แน่นอน เราก็ยกเขาขึ้นด้วยบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น แต่ทว่า เขาคงมั่นอยู่กับดิน และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา** ﴿ คือ แน่นอน เรา (อัลลอฮฺ) ก็ยกเขาขึ้นจากความต่ำต้อย จากสิ่งสกปรกโสมมแห่งโลกนี้ ด้วยอายะฮฺที่เราได้ประทานให้แก่เขา ﴾ **แต่ทว่า เขาคงมั่นอยู่กับดิน** ﴿ คือ เอนเอียงไปสู่ความเพริศแพร้วและความสุขสนุกสนานในโลกนี้เหมือนดังเช่นคนอื่นๆ ที่หลงผิดไป แม้จะเป็นผู้มีสติปัญญาก็ตาม

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก อิบนุ ยะซารฺ จาก ซาเล็ม อะบินนัฎรฺ เล่าว่า เมื่อ มูซา ﷺ ได้ลงพำนักอยู่ในแผ่นดินกันอานในแคว้นชาม กลุ่มชนของบัลอัมได้มาหา แล้วพวกเขาได้กล่าวแก่บัลอัม ว่า นี่คือ มูซา บุตรของอิมรอนแห่งวงศ์วานอิสรออีล ความจริง เขาได้มาที่นี่เพื่อที่จะให้พวกเราออกไปจากบ้านเมืองของเรา และจะเข่นฆ่าเรา และเอาวงศ์วานอิสรออีลมาอยู่แทน และความจริงพวกเราก็เป็นกลุ่มชนของท่าน โดยที่พวกเราไม่มีที่อยู่อาศัย และท่านก็เป็นคนที่อัลลอฮฺทรงตอบรับดุอาอฺ ดังนั้น ท่านจงออกไป แล้วขอพรต่ออัลลอฮฺให้ทรงกำจัดพวกเขาเถิด บัลอัม กล่าวว่า ความหายนะจะประสบแด่พวกเจ้า มูซาเป็นนบีของอัลลอฮฺมีมลาอิกะฮฺคอยปกป้อง ตลอดจนบรรดาผู้ศรัทธา ฉันจะขอดุอาให้อัลลอฮฺทรงจัดการพวกเขาได้อย่างไร ในเมื่ออัลลอฮฺให้ความรู้แก่ฉันได้รู้ผิดรู้ถูก? พวกเขากล่าวว่า แต่พวกเราอาจจะไม่มีที่อยู่อาศัย แล้วพวกเขาก็อ้อนวอนขอร้องอัลอัมทุกวิถีทางจนเขาใจอ่อนยอมทำตามคำขอ แล้วเขาก็ขึ้นขี่ลาของเขามุ่งไปที่ภูเขา เพื่อที่จะไปดูค่ายของทหารแห่งวงศ์วานอิสรออีล นั่นก็คือภูเขาฮุสบาน เมื่อลาเดินไปได้ไม่ไกลนัก มันก็คุกเข่าลงนอน แล้วเขาก็ลงจากลาแล้วตีมันจนกระทั่งมันลุกขึ้นยืน แล้วเขาก็ขี่มัน มันเดินไปไม่ไกลนัก มันก็คุกเข่าลงนอนอีก แล้วเขาก็ตีมันอีก มันก็ลุกขึ้นยืนอีก แล้วอัลลอฮฺก็ทำให้มันพูดได้ โดยมันกล่าวกับเขาว่า "หายนะแล้วบัลอัมเอ๋ย ! ท่านจะไปไหน ? ท่านไม่เห็นมลาอิกะฮฺข้างหน้าฉันหรือ ? ปิดทางข้างหน้าฉันเอาไว้ ท่านจะไปที่นบีของอัลลอฮฺ (คือ มูซา) และบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อจะขอให้อัลลอฮฺลงโทษพวกเขาหรือ ?" แล้วเขาไม่อาจจะทำให้ลาเดินไปได้ เขาจึงตีมัน แล้วอัลลอฮฺก็เปิดทางให้แก่มันตามที่เขาประสงค์ ลาได้เดินไปจนกระทั่งขึ้นไปบนเนินเขาฮุสบาน เขาเห็นค่ายทหารของมูซา และวงศ์วานอิสรออีล เขาก็เริ่มขอสาปแช่งพวกเขา แต่อัลลอฮฺทรงทำให้ลิ้นของเขาเอ่ยขอให้สาปแช่งกลุ่มชนของเขาเอง ส่วนคำขอที่เป็นเรื่องดีซึ่งเขาขอให้แก่กลุ่มชนของเขาอัลลอฮฺก็ทรงเปลี่ยนให้เป็นการขอให้วงศ์วานอิสรออีล แล้วกลุ่มชนของเขาก็กล่าวแก่เขาว่า "โอ้ บัลอัม ท่านรู้หรือไม่ว่าท่านทำอะไรลงไป ? ที่จริงแล้ว ท่านขอพรขอความดีให้แก่กลุ่มชนของมูซา และขอสาปแช่งการลงโทษให้แก่กลุ่มชนของตนเอง" เขาได้กล่าวว่า นี่เป็นสิ่งที่ฉันไม่สามารถจะควบคุมตนเอง นี่เป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ จึงทำให้ลิ้นของฉันพูดไปเช่นนั้นมันหายไปหมดแล้วทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่อีกแล้ว นอกจากเล่ห์กล

ที่ฉันจะใช้หลอกลวง และทำกับพวกเขา คือ พวกท่านจงรวบรวมผู้หญิงสวยๆ และให้พวกนางเอาสินค้าไป แล้วส่งพวกนางไปยังค่ายทหารพวกวงศ์วานอิสรออีล เพื่อเอาสินค้าไปขายที่นั่น และบอกพวกนางว่า พวกเธอจงอย่าหวงเนื้อหวงตัว ผู้ชายที่ต้องการนาง ถ้าหากผู้ชายคนหนึ่งในหมู่พวกเขาทำซินา (ละเมิดทางเพศ) กับนาง ก็คือพอเพียงแก่พวกเขาแล้ว" แล้วพวกเขาก็ทำตามแผน แล้วเมื่อบรรดาผู้หญิงได้เข้าไปในค่าย หญิงชาวกันอานคนหนึ่งชื่อ "กัสบี" เป็นบุตรีของศูรฺ ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มชน ได้เดินผ่านชายคนสำคัญของวงศ์วานอิสรออีล ชื่อ "ซัมรี บิน ชะลูม" ซึ่งเป็นหลานของซัมอูน ลูกของนบียะอฺกู๊บ ลูกของนบีอิสฮากซึ่งเป็นลูกของนบีอิบรอฮีม ﷺ เมื่อเขาเห็นนาง เขาก็รู้สึกพอใจ เขาได้ยืนขึ้น แล้วจับมือนางและนำนางมาหานบีมูซา และกล่าวว่า "ความจริง ฉันคิดว่าท่านจะต้องกล่าวว่า นี่เป็นที่ต้องห้ามแก่เจ้า เจ้าจงอย่าเข้าใกล้นางใช่ไหม ?" ท่าน (นบีมูซา) ตอบว่า "ใช่แล้ว นางเป็นที่ต้องห้ามแก่เจ้า" เขากล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันจะไม่เชื่อฟังท่านในเรื่องนี้" แล้วเขาก็นำนางเข้าไปในกระโจมของเขา แล้วมีเพศสัมพันธ์กับนาง อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ส่งโรคระบาดเข้ามาในวงศ์วานอิสรออีล และปรากฏว่า ฟินฮาศ อิบนุล อีซารฺ อิบนุ ฮารูน ผู้ควบคุมของนบีมูซาไม่อยู่ในขณะที่ซัมรีได้กระทำดังกล่าว แล้วเขาได้มา ขณะที่โรคระบาดได้กระจายไปแล้วในหมู่พวกเขา และข่าวได้กระจายออกไป เขาได้หยิบหอกของเขาซึ่งเป็นเหล็กทั้งดุ้น แล้วก็เข้าไปในห้องที่ทั้งสองกำลังคลอเคลียกันอยู่ แล้วเขาได้จัดการกับทั้งสองด้วยหอกของเขา หลังจากนั้นก็นำทั้งสองออกมา และยกทั้งสองให้สูงไปทางท้องฟ้า โดยเอาหอกวางพาดแขนทั้งสองข้างเอาไว้ทั้งนี้ ฟินฮาศเป็นลูกชายคนโตของอัลอีซาร แล้วเขาเริ่มกล่าวว่า "โอ้อัลลอฮฺ อย่างนี้แหละที่เราได้ทำต่อคนที่ทำชั่วต่อพระองค์" หลังจากนั้นสถานการณ์การระบาดของโรคก็สงบลงซึ่งโรคระบาดในครั้งนั้น ทำให้วงศ์วานอิสรออีลเสียชีวิตไปเป็นอันมาก เนื่องจากมีผู้ติดโรคระบาดเป็นจำนวนถึง 70,000 คน บางรายงานระบุว่าอย่างน้อยก็ 20,000 คน ภายในระยะเวลาไม่นานในตอนกลางวัน

ในเรื่องที่เกี่ยวกับ บัลอัม บิน บาอูรออฺ นั้น อัลลอฮฺได้ประทานอัลกุรอานลงมาเกี่ยวกับเขาว่า ﴿ **และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาอายะฮฺของเราแก่เขาแล้วเขาได้ถอนตัวออกจากบรรดาอายะฮฺเหล่านั้น** ﴾ ไปจนถึงข้อความที่ว่า ﴿ **เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ** ﴾ (สุดอายะฮฺที่ 176 ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ)

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ดังนั้น อุปมาของเขาผู้นั้น ดังสุนัข หากเจ้าขับไล่มัน มันก็จะหอบลิ้นห้อย หรือถ้าเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็จะหอบลิ้นห้อย** ﴾

บรรดานักอธิบายอัลกุรอาน ได้มีความเห็นแตกต่างกันในความหมาย

ในคำอธิบายของ อิบนิ อิสฮาก โดยนำมาจาก ซาเล็ม จาก อะบินนัฎรฺ ว่า แท้จริง บัลอัม นั้นลิ้นของเขาแลบออกมาจนถึงอก

*(อัฏฏอบะรี 13/265)*

ซึ่งการเปรียบเทียบสภาพของเขาเหมือนดั่งสุนัขหอบลิ้นห้อยในทั้งสองสภาพ คือไม่ว่ามันจะถูกไล่หรือปล่อยไว้มันก็มีสภาพไม่ต่างกัน

บางท่านบอกว่า ความหมายคือ สภาพของคนที่หลงผิดและจมปลักอยู่กับความหลงผิดโดยไม่ได้รับประโยชน์จากการเชิญชวนสู่การศรัทธา จะเชิญชวนเขาหรือไม่ก็ไม่ต่างกับสภาพเช่นนี้ และไม่ต่างจากสุนัขที่ลิ้นห้อยทั้งสองสภาพ คือจะไล่มันไปหรือจะปล่อยมันไว้ มันก็มีสภาพเช่นนั้น ซึ่งก็เปรียบได้กับผู้ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการเชิญชวนไปสู่การศรัทธาหรือแนะนำตักเตือน ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ ﴾

**"แท้จริง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเขา ที่เจ้าได้ตักเตือนพวกเขาแล้ว หรือยังมิได้ตักเตือน พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 6)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴾

**"เจ้าจงขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือไม่ก็จงอย่าขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หากเจ้าขออภัยโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮฺก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 80)*

บางท่านบอกว่า หัวใจของคนกาฟิรฺ คนกลับกลอก และคนหลงทางนั้นอ่อนแอ ว่างเปล่าปราศจากทางนำใดๆ ดังนั้น สำนวนคำพูดจึงออกมาเช่นนั้น ซึ่งก็มีการถ่ายทอดมาจากอัลฮะซัน อัลบัศรี และคนอื่นๆ เช่นเดียวกัน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น เจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ** ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวแก่นบีของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ ว่า ﴾ **ดังนั้น เจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขา** ﴿ คือ หวังว่าวงศ์วานอิสรออีลจะใคร่ครวญ

หลังจากที่พวกเขาได้รู้สภาพของบัลอัมและสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา ไม่ว่าจะเป็นการที่อัลลอฮฺทรงทำให้เขาหลงทาง หรือการที่พระองค์ทรงผลักไสเขาให้ห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์ อันเนื่องจากการที่เขาใช้ความโปรดปรานที่อัลลอฮฺมีให้แก่เขาไปในทางที่ผิด นั่นก็คือการที่พระองค์ทรงให้เขาได้รู้ว่าพระนามใดของพระองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งหากผู้ใดวิงวอนขอด้วยพระนามนี้ พระองค์จะทรงตอบรับคำขอ แต่เขากลับใช้ความโปรดปรานดังกล่าวในการขอดุอาให้อัลลอฮฺจัดการกับบรรดาผู้ที่เป็นที่รักของพระองค์และเป็นกลุ่มชนที่ศรัทธามั่นต่อพระองค์ ทั้งยังเป็นผู้ที่ศรัทธาและติดตามมูซา บิน อิมรอน ผู้เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ในยุคนั้น และยังเป็นผู้ที่ได้รับฉายาว่า "กะลีมุลลอฮฺ" (ผู้ที่อัลลอฮฺสนทนาด้วย) และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ** ﴿ คือ จะได้ระมัดระวังมิให้เป็นเช่นบัลอัม เพราะที่จริงแล้วอัลลอฮฺประทานความรู้ให้แก่พวกเขา ทำให้พวกเขาเหนือกว่าพวกอาหรับชนบท และเขายังทราบถึงลักษณะของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นอย่างดี เสียยิ่งกว่าที่พวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเสียอีก ดังนั้นพวกเขาจึงสมควรยิ่งที่จะต้องปฏิบัติ และให้การช่วยเหลือสนับสนุนท่าน และด้วยเหตุนี้ ใครในหมู่พวกเขาได้ฝ่าฝืนสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพระองค์ และปกปิดมันเอาไว้ไม่ยอมให้คนอื่นรู้ อัลลอฮฺจะทรงให้เขาตกต่ำทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เป็นตัวอย่างที่ชั่วช้าจริงๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของเรา** ﴿ คือ ช่างชั่วช้า จึงเปรียบพวกเขาเป็นเสมือนสุนัขที่มันไม่สนใจอะไรนอกจากให้ได้อาหารกินไปวันๆ หนึ่งเท่านั้น ดังนั้น ผู้ใดที่ไม่ยอมรับเอาความรู้ ไม่ยอมรับเอาแนวทางที่ถูกต้อง ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนเองเท่านั้น จึงเปรียบเสมือนสุนัข ดังที่ปรากฏในฮะดีษเศาะฮีฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السَّوْءِ ، اَلْعَائِدُ فِيْ هِبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُوْدُ فِيْ قَيْئِهِ )

*"ไม่มีสำหรับเรา แบบอย่างที่ชั่วช้า ก็คือผู้ที่เอาของให้กลับคืน ก็เป็นเสมือนสุนัขที่มันกลืนอาเจียนของมันเข้าไป"*

*(ฟัตฮุลบารี 5/288)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และตัวของพวกเขาเองนั่นแหละ ที่พวกเขาเคยอธรรม** ﴿ คือ พวกเขามิได้อธรรมต่ออัลลอฮฺดอก แต่พวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง และเข้าสู่ความหายนะเพียงเพื่อความสนุกสนาน และตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตัวเอง

مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

**178. ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้ทางนำ เขาก็เป็นผู้รับทางนำนั้น และผู้ใดที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงทาง ชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่ขาดทุน**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ใครที่อัลลอฮฺทรงแนะนำทางแก่เขา เขาก็ไม่หลงทางอย่างแน่นอน และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง เขาก็ผิดหวัง ขาดทุน หลงทางอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ เพราะว่า อัลลอฮฺ ﷻ นั้น เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด มันก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และถ้าพระองค์ไม่ทรงประสงค์ ก็จะไม่เกิดขึ้น และด้วยเหตุนี้ ได้มีในฮะดีษที่รายงานโดย อิบนิ มัสอูด ؓ ว่า

**( إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَهْدِيْهِ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَلاَ مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلاَ هَادِيَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيْكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ )**

***"แท้จริง การสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญพระองค์ ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ขอคำแนะนำต่อพระองค์ และขออภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ ให้พ้นจากความชั่วในตัวของเรา และการงานที่เลวร้ายของเรา ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงแนะนำ เขาก็ไม่หลงทาง และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง ก็ไม่มีทางที่เที่ยงตรงสำหรับเขา และฉันขอปฏิญาณว่า แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า แท้จริง มุฮัมมัดนั้น เป็นบ่าวของพระองค์ และเป็นศาสนทูตของพระองค์"***

*(เป็นฮะดีษที่ยาว บันทึกโดย อิมามอะหฺมัด, บรรดาเจ้าของหนังสือสุนัน และคนอื่นๆ อะหฺมัด 1/392, อบูดาวูด 2/591, ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 4/237, อันนะซาอี 3/105 และ อิบนุมาญะฮฺ 1/609)*

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

179. และความจริงเราได้ให้ญิน และมนุษย์จำนวนมากเป็นเหยื่อสำหรับนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขามีหัวใจ แต่ไม่ใช้มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา แต่ไม่ใช้มันมอง และพวกเขามีหู แต่ไม่ใช้มันฟัง ชนเหล่านี้แหละ เหมือนกับสัตว์เดรัจฉาน ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่หลงลืม

## การปฏิเสธศรัทธา และการกำหนดของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และความจริงเราได้ให้ญิน และมนุษย์จำนวนมากเป็นเหยื่อสำหรับนรกญะฮันนัม** ﴾ คือ เรา (อัลลอฮฺ) ได้บังเกิด และทำให้เข้านรก คือ เราได้เตรียมพวกเขาไว้สำหรับนรก โดยที่พวกเขากระทำงานที่ทำให้ต้องเข้านรก แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ นั้น เมื่อพระองค์ต้องการที่จะให้มนุษย์เกิดมา พระองค์ทรงทราบอยู่ก่อนแล้วว่า พวกเขาจะทำอะไรก่อนที่จะเป็นตัวเป็นตนออกมา แล้วพระองค์ได้ทรงบันทึกดังกล่าวนั้นเอาไว้ ณ ที่พระองค์ก่อนที่พระองค์จะสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินเป็นเวลาถึง 50,000 ปี

ดังปรากฏในฮะดีษซึ่งบันทึกในเศาะฮีฮฺมุสลิม จากอับดุลลอฮฺ บินอัมร์ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

( إِنَّ اللهُ قَدَّرَ مَقَادِيْرَ الْخَلْقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّموَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ )

***"อัลลอฮฺทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของทุกสรรพสิ่ง ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน เป็นเวลาห้าหมื่นปี โดยบัลลังก์ของพระองค์นั้นอยู่บนน้ำ"***

*(มุสลิม 4/2044)*

และบรรดาฮะดีษในเรื่องนี้มีมากมาย เรื่องการกำหนดของอัลลอฮฺนั้นเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งไม่อาจแจกแจงรายละเอียดได้หมดในที่นี้

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โดยที่พวกเขามีหัวใจ แต่ไม่ใช่มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา แต่ไม่ใช้มันมอง และพวกเขามีหู แต่ไม่ใช้มันฟัง** ﴿ คือ พวกเขาไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอวัยวะต่าง ๆ ดังกล่าวที่อัลลอฮฺได้ประทานมาให้เป็นสื่อไปสู่ทางนำที่ถูกต้อง ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُم مِّن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ﴾

**"และเราได้ทำให้พวกเขามีหู มีตา และมีหัวใจ แต่ทว่า หู, ตา และหัวใจของพวกเขามิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาปฏิเสธอายะฮฺต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ...."** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺกอฟ อายะฮฺที่ 26)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝١٨ ﴾

**"เขาเหล่านั้นเป็นคนหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะกลับมาสู่ทางที่ถูกต้องได้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 18)*

ซึ่งข้อความนี้เกี่ยวกับพวกมุนาฟิกีน (พวกกลับกลอก)

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับคนกาฟิรฺ (ปฏิเสธศรัทธา) ว่า

﴿ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾

**"พวกเขาคือคนหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 171)*

คือ พวกเขาไม่ได้หูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด นอกจากในเรื่องทางนำที่ถูกต้องเท่านั้น ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝٢٣ ﴾

**"และหากอัลลอฮฺทรงรู้ว่า ในตัวของพวกเขานั้นมีความดี แน่นอน ก็จะทรงให้พวกเขาได้ยิน และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยินแล้ว แน่นอน พวกเขาก็**

**ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ชอบผินหลังให้อยู่แล้ว”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 23)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴾

**“เพราะแท้จริง การมองของตานั้นมิได้บอดดอก แต่ทว่า หัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด”**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 46)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ ﴾

**“และผู้ใดผินหลังจากการระลึกถึงพระผู้ทรงกรุณา เราจะเตรียมชัยฏอน ตัวหนึ่งไว้ให้แก่เขา แล้วมันก็จะเป็นสหายของเขา และแท้จริง พวกมัน (ชัยฏอน) จะขัดขวางพวกเขาออกจากทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาคิดว่า พวกเขานั้นอยู่ในทางนำที่ถูกต้องแล้ว”**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุครุฟ อายะฮฺที่ 36 และ 37)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ชนเหล่านี้แหละ เหมือนกับสัตว์เดรัจฉาน** ﴿ คือ พวกเหล่านี้ที่ไม่ยอมรับฟังสัจธรรม มองไม่เห็นทางนำที่ถูกต้อง พวกเขาเหมือนสัตว์เดรัจฉานโดยทั่วไปซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอวัยวะเหล่านั้น นอกจากเพื่อใช้ชีวิตกินอยู่ในโลกนี้เท่านั้น ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِى يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً ﴾

**“และอุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่งที่มันฟังไม่รู้เรื่องนอกจากเสียงเรียก และเสียงตะโกนเท่านั้น”**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 171)*

คือ อุปมาพวกนั้นขณะที่เรียกร้องพวกเขาไปสู่การศรัทธา ก็ดังสัตว์เดรัจฉานที่ผู้เลี้ยงมันเรียก และต้อนไปโดยที่มันได้ยินแต่เสียง แต่ไม่เข้าใจสิ่งที่เจ้าของพูดเลย

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงกล่าวเกี่ยวกับพวกนั้น ว่า ﴾ **ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า** ﴿ คือ ยิ่งกว่าสัตว์เดรัจฉานเสียอีก เพราะสัตว์เดรัจฉานเหล่านั้นจะไม่เข้าใจคำพูด แต่เมื่อคนเลี้ยงส่งเสียงเรียกมันก็ยังตอบสนองอยู่บ้าง ต่างจากบรรดาผู้ปฏิเสธซึ่งไม่ตอบสนองต่อเสียงเรียกแห่งสัจธรรม นอกจากนี้พฤติกรรมของสัตว์เดรัจฉานก็เป็นไปตามธรรมชาติที่อัลลอฮฺทรงสร้างมันขึ้นมา ต่างจากผู้ปฏิเสธซึ่งถูกสร้างมาเพื่อให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และให้เอกภาพแก่พระองค์ แต่เขากลับปฏิเสธที่จะศรัทธาและตั้งภาคีต่อพระองค์ ด้วยเหตุนี้ มนุษย์คนใดเคารพเชื่อฟังอัลลอฮฺก็นับได้ว่ามีความประเสริฐยิ่งกว่ามลาอิกะฮฺเสียอีก ส่วนผู้ที่ปฏิเสธที่จะศรัทธาต่อพระองค์นั้นสัตว์เดรัจฉานยังจะดียิ่งกว่า และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴾ **ชนเหล่านี้แหละ เหมือนกับสัตว์เดรัจฉาน ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่หลงลืม** ﴿

﴿ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ ﴾

**180. และอัลลอฮฺนั้น มีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้น พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงอย่ายุ่งกับบรรดาผู้ที่ทำให้ผิดเพี้ยนกับพระนามของอัลลอฮฺ พวกนั้นจะถูกลงโทษในสิ่งที่พวกเขากระทำ**

## อธิบายให้ทราบถึงพระนามของอัลลอฮฺ ﷻ อันสวยงาม

รายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ؓ ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ لِلهِ تِسْعًا وَتِسْعِيْنَ اِسْمًا ، مِائَةً إِلاَّ وَاحِدًا ، مَنْ اَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَهُوَ وِتْرٌ يُحِبُّ الْوِتْرَ )

***"แท้จริง สำหรับอัลลอฮฺนั้นมี 99 พระนาม (คือ) หนึ่งร้อย ยกเว้นหนึ่ง ใครที่นับมันได้ครบถ้วน เขาได้เข้าสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นจำนวนคี่ พระองค์ทรงชอบจำนวนคี่"***

*(ฮะดีษนี้ทั้งสอง คือ อัลบุคอรี และ มุสลิม ได้นำเสนอไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง ฟัตฮุลบารี 5/417 และ 11/218 และมุสลิม 4/2062)*

และอัตติรฺมิซี ได้บันทึกอยู่ในหนังสือญาเมียะอฺ ของเขาเช่นเดียวกัน

หลังจากนั้น ก็พึงทราบเถิดว่า แท้จริง บรรดาพระนามอันสวยงามนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เพียง 99 พระนามเท่านั้น โดยมีหลักฐานจากฮะดีษได้บันทึกโดยอิมามอะหฺมัด ไว้ในหนังสือมุสนัดของเขาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ มัสอูด ﷺ จากท่านรอซูล ﷺ ว่า ท่านได้กล่าวว่า

( مَا اَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلاَ حَزَنٌ فَقَالَ : اَللّٰهُمَّ إِنِّيْ عَبْدُكَ ابْنُ أَمَتِكَ ، نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِيْ كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيْمَ رَبِيْعَ قَلْبِيْ ، وَنُوْرَ صَدْرِيْ، وَجَلاَءَ حُزْنِيْ ، وَذَهَابَ هَمِّيْ إِلاَّ اَذْهَبَ اللّٰهُ حُزْنَهُ وَهَمَّهُ وَاَبْدَلَ مَكَانَهُ فَرَحًا ، فَقِيْلَ يَا رَسُوْلَ اللهِ أَفَلاَ نَتَعَلَّمُهَا ؟ فَقَالَ (بَلَى يَنْبَغِيْ لِكُلِّ مَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا )

*"ไม่ว่าสิ่งใดที่เป็นความหม่นหมอง และความเศร้าโศกเสียใจที่ได้ประสบกับคนหนึ่งคนใด แล้วเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ ฉันเป็นบ่าวของพระองค์ เป็นบุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ ขม่อมของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ ดำเนินไปในการตัดสินของพระองค์ ยุติธรรมในการกำหนดของพระองค์ ฉันขอต่อพระองค์ด้วยกับทุก ๆ พระนาม ซึ่งเป็นของพระองค์ ที่พระองค์ได้ใช้มันเรียกกับตัวของพระองค์ หรือพระองค์ได้ประทานมันลงมาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ หรือพระองค์ได้ทรงสอนมันแก่ผู้ที่พระองค์บังเกิดมา หรือเป็นผลมาจากความรอบรู้ของพระองค์ ณ ที่พระองค์ ขอให้พระองค์ ทำให้อัลกุรอานเป็นที่เบิกบานแก่หัวใจของฉัน เป็นรัศมีในหัวอกของฉัน ให้ความเศร้าโศกของฉันได้หายไป ให้ความหม่นหมองของฉันได้หายไป นอกจากการที่อัลลอฮฺทรงให้ความเศร้าโศก และความหม่นหมองได้หายไป หรือเปลี่ยนเอาความดีใจมาแทนที่ด้วยเถิด มีผู้กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ เราจะต้องเรียนรู้มันไหม ? แล้วท่านได้ตอบว่า ต้องเรียนรู้สิ สำหรับทุก ๆ คนที่ได้ยินมันจะต้องเรียนรู้มัน"*

*(อะหฺมัด 1/391)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจงอย่ายุ่งกับบรรดาผู้ที่ทำให้ผิดเพี้ยนกับพระนามของพระองค์** ﴿ การกระทำของ

พวกที่ชอบให้ผิดเพี้ยน เช่นพวกเขาได้เรียกเจว็ดของพวกเขาที่เรียกว่า “อัลลาต” ว่าเป็นชื่อของอัลลอฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/282)*

และ อิบนุ ญุร็อยญฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก มุญาฮิด เกี่ยวกับข้อความของอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **และจงอย่ายุ่งกับบรรดาผู้ที่ทำให้ผิดเพี้ยนกับพระนามของอัลลอฮฺ** ﴿ โดยเขากล่าวว่า พวกเขาเอาคำว่า اَللَّاتَ แตกออกมาจากคำว่า اَللهُ และคำว่า “อัลอุซซา” มาจากคำว่า “อัลอะซีซ”

*(อัฏฏอบะรี 13/283)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า พวกเขาจะทำให้ผิดเพี้ยน คือร่วมกันทำให้พระนามของพระองค์นั้นผิดเพี้ยนไป

*(อัฏฏอบะรี 13/283)*

พื้นเดิมของคำว่า اَلْإِلْحَادُ ในภาษาอาหรับคือการทำให้ความหมายหันเหออกไปจากจุดประสงค์ เอนเอียงไปเป็นอย่างอื่น และบิดเบือนออกไป โดยส่วนหนึ่งจากดังกล่าวก็คือคำว่า اَللَّحْدُ หมายถึง ลูกหลุมในการฝังศพ คือทำให้มันเฉไฉออกไปจากทิศกิบลัตนั่นเอง

﴿ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ ﴾

**181. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้น คือ กลุ่มหนึ่ง ซึ่งพวกเขาแนะนำ (ตัวเอง และผู้อื่น) ด้วยความจริง และพวกเขาปฏิบัติอย่างยุติธรรมด้วยความจริง**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้น** ﴿ คือ ส่วนหนึ่งจากประชาชาติทั้งหลาย ﴾ **คือ กลุ่มหนึ่ง** ﴿ ที่ดำเนินอยู่ด้วยความจริงทั้งคำพูด และการกระทำ ﴾ **ซึ่งพวกเขาแนะนำ (ตัวเอง และผู้อื่น) ด้วยความจริง** ﴿ โดยการกล่าว และเรียกร้องไปสู่ความจริง ﴾ **และพวกเขาปฏิบัติอย่างยุติธรรมด้วยความจริง** ﴿ คือ พวกเขากระทำและดำเนินชีวิตด้วยความจริง ซึ่งจุดมุ่งหมายของอายะฮฺนี้ ก็คือ ประชาชาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั่นเอง

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานจาก มุอาวียะฮฺ อิบนิ อบีซุฟยาน เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

﴿ لاَتَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِيْ ظَاهِرِيْنَ عَلَى الْحَقِّ لاَيَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَلاَ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى تَقُوْمُ السَّاعَةُ ﴾

*"กลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉัน ยังปรากฏอยู่บนสัจธรรม โดยที่คนที่ไม่เห็นด้วยกับพวกเขา และคนที่แยกตัวออกจากพวกเขา ก็ไม่อาจจะทำอันตรายกับพวกเขาได้ จนกระทั่งเกิดวันกิยามะฮฺ"*

และในรายงานหนึ่งบอกว่า حَتَّى يَأْتِيَ اَمْرُاللهِ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ "จนกว่าคำสั่งของอัลลอฮฺจะมาโดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้น"

และในรายงานบอกว่า وَهُمْ بِالشَّامِ "โดยที่พวกเขาอยู่ที่แคว้นชาม"

*(ฟัตฮุลบารี 13/451 และ มุสลิม 3/1524)*

﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ ﴾

**182. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาบรรดาอายะฮฺของเรานั้น เราจะจัดการกับพวกเขาเป็นขั้นตอน โดยที่พวกเขาไม่รู้**

**183. และข้าจะประวิงเวลา (แห่งความตาย) ให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นมั่นคงยิ่ง**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาบรรดาอายะฮฺของเรานั้น เราจะจัดการกับพวกเขาเป็นขั้นตอน โดยที่พวกเขาไม่รู้** ﴾ ความหมายของอายะฮฺนี้ ก็คือ อัลลอฮฺจะทรงเปิดประตูแห่งเครื่องยังชีพ และหนทางในการดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ให้แก่พวกเขา จนกระทั่งพวกเขาหลงระเริงในสิ่งที่พวกเขาได้รับ และคิดว่าเขาไม่ได้ทำอะไรผิด ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

﴿ الْعَالَمِينَ ﴾ (٤٥)

**"ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนให้ระลึก เราก็เปิดประตูของทุกสิ่งให้แก่พวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาหลงระเริงต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วทันใดนั้น พวกเขาก็หมดหวัง แล้วได้ถูกตัดขาดจนคนสุดท้ายของกลุ่มผู้อธรรม และการสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 44 และ 45)*

ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และข้าจะประวิงเวลา (แห่งความตาย) ให้แก่พวกเขา** ﴿ คือ จะทำให้พวกเขามีอายุยาวออกไป ﴾ **แท้จริง อุบายของข้านั้นมั่นคงยิ่ง** ﴿ คือ มีความแข็งแกร่งเป็นที่สุด

﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ (١٨٤)

**184. และพวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า ที่สหายของพวกเขานั้น หาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่ เขามิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ที่ตักเตือนที่ชัดแจ้งคนหนึ่งเท่านั้น**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และพวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า** ﴿ คือ พวกที่ปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของเรา ﴾ **ที่สหายของพวกเขานั้น** ﴿ หมายถึง ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ﴾ **หาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่** ﴿ คือ เขามิได้เป็นคนบ้า แต่เขาเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺจริง ๆ ซึ่งมาเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรม ﴾ **เขามิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ที่ตักเตือนที่ชัดแจ้งคนหนึ่งเท่านั้น** ﴿ สำหรับผู้ที่มีสติปัญญา มีหัวใจที่จะรู้ได้ ดังเช่นอัลลอฮฺ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴾ (٢٢)

**"และสหายของเจ้า (คือ มุฮัมมัด) นั้น มิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด"**

*(ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 22)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴾

**“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันขอเตือนพวกเจ้าเพียงข้อเดียวว่า พวกเจ้าจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮฺ (ครั้งละ) สองคน และคนเดียว แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะพบว่า) สหายของพวกเจ้านั้น มิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกเจ้า ถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น”**

*(ซูเราะฮฺ สะบะ อายะฮฺที่ 46)*

พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ขอให้พวกเจ้าลุกขึ้นยืนอย่างสงบมุ่งตรงต่ออัลลอฮฺ ด้วยใจบริสุทธิ์ ไม่ลำเอียง และไม่ดื้อดึง โดยพร้อมเพรียงกันหรือโดยลำพัง คิดดูให้ดีว่า ผู้ที่นำสาส์นจากอัลลอฮฺมายังพวกเจ้าเป็นบ้าหรือไม่? แล้วเมื่อพวกเจ้าคิดให้ดีโดยบริสุทธิ์ใจ พวกเจ้าก็จะทราบว่า เขาผู้นั้นเป็นศาสนทูตโดยแท้จริงอย่างแน่นอน

กอตาดะฮฺ อิบนุ ดะอามะฮฺ กล่าวว่า เราได้รับการบอกเล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้เคยมาที่ภูเขาเศาะฟา แล้วมาตะโกนเรียกตระกูลนั้นตระกูลนี้ที่เป็นชาวกุเรช และเตือนให้ทราบถึงการไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺ แล้วจะได้รับการลงโทษอย่างนี้ แล้วมีคนกล่าวว่า ชายคนนี้เป็นบ้าไปแล้ว เขาส่งเสียงตะโกนโหวกเหวกเช่นนั้นจนถึงเช้าแล้วอัลลอฮฺจึงได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า ﴾ **และพวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า ที่สหายของพวกเขานั้น หาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่ เขามิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ที่ตักเตือนที่ชัดแจ้งคนหนึ่งเท่านั้น** ﴿

﴿ أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ ﴾

**185. และพวกเขามิได้มองดูอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อัลลอฮฺ ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และอาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขานั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว และก็คำพูดใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากัน หลังจากอัลกุรอาน**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธอายะฮฺของเราเหล่านั้น ไม่พินิจพิจารณาดูหรือว่าอัลลอฮฺทรงมีอำนาจและเดชานุภาพมากเพียงไรในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ตลอดจนทุกสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นซึ่งอยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เพื่อที่พวกเขาจะได้คิดใคร่ครวญและตระหนักว่าสิ่งเหล่านั้นมีขึ้นได้ด้วยเดชานุภาพของผู้ซึ่งไม่มีผู้ใดเทียบเคียงหรือเสมอเหมือนพระองค์ มีแต่พระองค์เท่านั้นที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขาใคร่ครวญได้เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะได้ศรัทธาต่อพระองค์ และเชื่อฟังศาสนทูตของพระองค์ กลับตัวกลับใจเคารพภักดีต่อพระองค์ พร้อมสลัดบรรดาเจว็ดรูปปั้นและสิ่งที่เป็นภาคีต่อพระองค์ และระวังว่าอายุขัยของพวกเขานั้นใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว ซึ่งพวกเขาก็จะตายไปในสภาพที่ปฏิเสธศรัทธา แล้วจะต้องไปรับการลงโทษจากอัลลอฮฺอย่างแสนสาหัส

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และก็คำพูดใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากัน หลังจากอัลกุรอาน** ﴾ คือหลังจากที่มุฮัมมัดได้ตักเตือนและสำทับพวกเขาด้วยสิ่งที่นำมาจากอัลลอฮฺผ่านอายะฮฺต่างๆ ในคัมภีร์ของพระองค์ แล้วจะมีการตักเตือนและการขู่สำทับใดอีกหรือที่พวกเขาจะเชื่อฟังและศรัทธา ในเมื่อพวกเขาไม่เชื่อคำพูดเหล่านี้ที่มุฮัมมัดนำมาจากอัลลอฮฺผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ 

**186. ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว ก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ อีกสำหรับเขา และพระองค์จะทรงปล่อยให้พวกเขาระเหเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขาต่อไป**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ผู้ใดที่อัลลอฮฺได้บันทึกไว้ให้พวกเขาหลงทาง ก็ไม่มีผู้ให้คำแนะนำใดๆ อีกแก่เขา แล้วถ้าเขายังไม่พิจารณาตัวของเขาเองให้ดีซ้ำไปซ้ำมา แน่นอน เขาจะไม่ได้รับการตอบแทนความดีใดๆ เลย อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ﴾

**"และผู้ใดที่อัลลอฮฺประสงค์ที่จะทดสอบเขาแล้ว เจ้าก็ไม่มีสิทธิ์แต่อย่างใดที่จะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 41)*

และเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้อีกว่า

﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงดูว่า มีอะไรในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน แต่สัญญาณและการตักเตือนจะไม่อำนวยประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 101)*

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ ﴾

**187. พวกเขาจะถามเจ้าถึงวันสิ้นโลกว่า มันจะเกิดขึ้นเมื่อใด ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น เวลาของมันไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกะทันหัน พวกเขาถามเจ้าประหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้รู้เรื่องนั้นดี จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้น อยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทว่า คนส่วนมากไม่รู้**

## อธิบายให้ทราบถึงวันสิ้นโลก และบรรดาสัญญาณของมัน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พวกเขาจะถามเจ้าถึงวันสิ้นโลก** ﴾ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ﴾

**"ผู้คนจะถามเจ้าเกี่ยวกับวันโลกอวสาน......."**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ อายะฮฺที่ 63)*

บางท่านกล่าวว่า อายะฮฺได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับชาวกุเรช

บางท่านบอกว่า เกี่ยวกับชาวยิวกลุ่มหนึ่ง

ทรรศนะแรกใกล้เคียงกว่า เพราะอายะฮฺอยู่ในซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ทั้งนี้พวกเขาถามถึงวันโลกอวสาน โดยไม่เชื่อว่าจะเกิดขึ้นจริงและเป็นไปได้ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ ﴾

**"และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 48)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ ﴾

**"บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้ เร่งเร้าจะให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวาดกลัวในเรื่องวันอวสาน และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง พึงรู้เถิดว่า แท้จริงบรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องวันอวสานนั้น อยู่ในการหลงผิดอย่างไกลลิบ"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 18)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **มันจะเกิดขึ้นเมื่อใด?** ﴾

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า มีความหมายว่า **مُنْتَهَاهَا** คือ การสิ้นสุดของโลกนี้ และเริ่มเข้าเวลาอวสานของโลกนี้

*(อัฏฏอบะรี 13/294)*

﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น เวลาของมันไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น** ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ศาสนทูตของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ เมื่อเขาถูกถามถึงวันอวสานโลกให้เขาตอบไปว่า มีเพียงอัลลอฮฺ ﷻ เท่านั้นที่ทรงรู้ พระองค์จะทรงเป็นผู้เปิดเผยถึงเวลาของมันให้ทราบได้ว่ากำหนดเวลานั้นเมื่อใด ไม่มีผู้ใดจะล่วงรู้เรื่องดังกล่าวนอกจากพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **มันหนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน** ﴿

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้เล่าโดยนำมาจากมะอฺมัรฺ จาก ภอตาดะฮฺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ﴿ คือ ความรู้ในเรื่องนี้ มันหนักอึ้งแก่บรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินมากทีเดียว เพราะพวกเขาไม่รู้เลย

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/244)*

มะอฺมัรฺ ได้เล่าว่า ฮะซัน ได้กล่าวว่า เมื่อเวลาของมันได้มา คือได้เกิดขึ้น มันก็เกิดความหนักอึ้ง ยากลำบากแก่บรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเขากล่าวว่า มันเป็นเรื่องใหญ่แก่พวกเขามาก

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/245)*

อัฎเฎาะฮาก ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ﴿ คือ ไม่มีสิ่งใดที่ถูกให้มีขึ้นในโลกนี้ นอกจากจะต้องมีอันตรายประสบแก่พวกเขาในวันอวสานโลก

และ อิบนุ ญุร็อยจญ์ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ﴿ คือ เมื่อมันมาถึง ฟ้าจะแตก ดวงดาวจะกระจัดกระจายปลิวว่อน ดวงอาทิตย์จะถูกม้วน ภูเขาเคลื่อนย้ายไปได้ ดังปรากฏตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเอาไว้ นั่นก็คือความหนักอึ้ง และความรุนแรงของมัน

อัสสุดดีย์ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ﴿ คือ มันจะเกิดขึ้นโดยกะทันหัน ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าได้ขณะที่มันจะเกิดขึ้น ไม่ว่ามลาอิกะฮฺที่อยู่ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ บรรดานบี และรอซูล

*(อัฏฏอบะรี 12/295)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกะทันหัน** ﴿ โดยไม่ทันรู้ตัว ทันทีทันใด

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ لَا تَأۡتِيكُمۡ إِلَّا بَغۡتَةٗ ﴿ คือ

อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดให้มันเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน โดยไม่รู้ตัว ท่านนบี ﷺ เคยกล่าวว่า

( إِنَّ السَّاعَةَ تَهِيْجُ بِالنَّاسِ وَالرَّجُلُ يُصْلِحُ حَوْضَهُ وَالرَّجُلُ يَسْقِيْ مَاشِيَتَهُ وَالرَّجُلُ يُقِيْمُ سِلْعَتهُ فِي السُّوْقِ وَيَخْفِضُ مِيْزَانَهُ وَيَرْفَعُهُ )

*"การเกิดโลกาพินาศนั้น มันจะทำให้ผู้คนตกใจ โดยที่บางคนกำลังซ่อมบ่อน้ำ บางคนกำลังให้สัตว์เลี้ยงดื่มน้ำ และบางคนกำลังขายสินค้าอยู่ในตลาด กำลังดูตาชั่งว่ามันต่ำหรือสูง"*

*(อัฏฏอบะรี 13/297)*

อัลบุคอรี ได้บันทึกรายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا ، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَآهَا النَّاسُ آمَنُوْا أَجْمَعُوْنَ ، فَذَلِكَ حِيْنَ لاَ يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِيْ إِيْمَانِهَا خَيْرًا وَلَتَقُوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلاَنِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلاَيَتَبَايَعَانِهِ وَلاَ يَطْوِيَانِهِ وَلَتَقُوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدِ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقْحَتِهِ فَلاَيَطْعَمُهُ وَلَتَقُوْمَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يَلِيْطُ حَوْضَهُ فَلاَ يَسْقِيْ فِيْهِ وَلَتَقُوْمَنَّ السَّاعَةُ وَالرَّجُلُ قَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيْهِ فَلاَ يَطْعَمُهَا )

*"วันอวสานโลกจะยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นจากทางที่มันตก แล้วถ้ามันขึ้น (ทางนั้น) และบรรดาผู้คนมองเห็น พวกเขาทั้งมวลก็ได้ศรัทธา (ต่ออัลลอฮฺ) ดังกล่าวนั้น การศรัทธาของผู้คนจะไม่ยังประโยชน์ให้แก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใดที่ชีวิตนั้นไม่เคยศรัทธามาก่อน หรือไม่เคยได้รับความดีใดๆ มาก่อน และวันอวสานโลกจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยที่ชายสองคนได้เอาผ้าของเขาทั้งสองมาคลี่ดูโดยที่ยังไม่ทันได้ซื้อขายกันและไม่ทันพับมันเลย และวันอวสานโลกจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยที่คนหนึ่งซึ่งเขาได้รีดนมมาและยังไม่ทันจะดื่มเป็นอาหารเลย และวันอวสานโลกจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยที่คนหนึ่งยังปูพื้นบ่อน้ำของเขาอยู่และยังไม่ทันเทใส่น้ำลงไปเลย และวันอวสานโลกจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยที่ชายคนนั้น กำลังยกอาหารจะใส่ปาก แต่ยังไม่ทันกินเลย*

*(ฟัตฮุลบารี 11/360)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาถามเจ้าประหนึ่งว่า เจ้านั้นเป็นผู้รู้เรื่องนั้นดี** ﴾ พระองค์กล่าวว่า เสมือนว่าเจ้ากับพวกเขานั้นรักกันเหมือนท่านเป็นเพื่อนของพวกเขา อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า เมื่อผู้คนได้ถามท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับวันอวสานโลก พวกเขาได้ถามมุฮัมมัด เสมือนเป็นคำถามของกลุ่มชนที่พวกเขาเห็นว่า มุฮัมมัดนั้นรู้เรื่องนั้นดี แล้วอัลลอฮฺจึงได้ประทานวะฮีย์ลงมาที่ท่านให้ท่านแจ้งว่า ความรู้ในเรื่องวันอวสานโลกนั้นอยู่ ณ ที่พระองค์ ไม่มีใครจะรู้ได้แม้จะเป็นมลาอิกะฮฺหรือบรรดารอซูลก็ตาม

*(อัฏฏอบะรี 13/298)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ จาก มุญาฮิด รายงานโดย อบีนะเญียะฮฺ และคนอื่นๆ เกี่ยวกับอายะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ﴾ คือ ท่านได้รู้ดีถึงคำถามที่เกี่ยวกับวันอวสานโลกแล้วใช่ไหม ? เพื่อที่ท่านจะได้รู้ถึงเวลาของมัน

และด้วยเหตุนี้ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้น อยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทว่า คนส่วนมากไม่รู้** ﴾ และด้วยเหตุนี้ เมื่อญิบรีล ﷺ ได้มาในรูปร่างของชาวอาหรับเพื่อมาสอนผู้คนให้รู้เรื่องศาสนาของพวกเขา มานั่งที่ท่านรอซูล ﷺ ในฐานะผู้ถามที่ขอคำแนะนำ และเขาได้ถามท่านนบี ﷺ ถึงเรื่องอัลอิสลาม แล้วเรื่องอีมาน แล้วเรื่องอัลเอียะฮฺซาน (ความดี) หลังจากนั้นเขาได้ถามว่า เมื่อใดโลกจะอวสาน ? ท่านรอซูล ﷺ จึงตอบว่า **مَاالْمَسْئُوْلُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ** คือ ผู้ที่ถูกถามในเรื่องนี้ก็ไม่รู้ดีไปกว่าผู้ที่ถาม (ทั้งผู้ถาม และผู้ถูกถามก็ไม่รู้เหมือนกัน) หลังจากนั้นท่านนบี ﷺ ก็ได้อ่านอายะฮฺอัลกุรอาน ที่ว่า

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ..... ﴾ الآية

**"แท้จริง อัลลอฮฺนั้น ความรู้แห่งวันอวสานนั้นมีอยู่ ณ ที่พระองค์...."** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 34)*

และในอีกรายงานหนึ่ง มีคนมาถามท่านถึงบรรดาสัญญาณแห่งวันสิ้นโลก แล้วท่านได้อธิบายถึงสัญญาณวันสิ้นโลกให้เขาฟัง หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า

( فِيْ خَمْسٍ لاَ يَعْلَمُهُنَّ إِلاَّ اللهُ وَقَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ )

***"มี 5 สัญญาณ ซึ่งไม่มีผู้ใดที่จะรู้มันได้ นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น"***

และท่านได้อ่านอายะฮฺนี้ (คืออายะฮฺที่ 34 ซูเราะฮฺ ลุกมาน)

ในเรื่องสัญญาณวันสิ้นโลกที่ได้มีการถามตอบระหว่างท่านนบี ﷺ และญิบรีลที่แปลงร่างมาเป็นคน เมื่อเขาถามท่านนบี และเมื่อท่านตอบไปแล้ว ญิบรีล ก็จะต้องกล่าวว่า صَدَقْتَ ซึ่งแปลว่า ท่านพูดถูกแล้ว ซึ่งคำๆ นี้ทำให้บรรดาเศาะฮาบะฮฺที่นั่งฟังอยู่ด้วยประหลาดใจมาก ผู้ถามได้ถาม และตอบยืนยันว่า ถูกต้องแล้ว แล้วเมื่อผู้ถามกลับไป ท่านรอซูล ﷺ จึงได้กล่าวว่า

( هَذَا جِبْرِيْلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِيْنَكُمْ )

***"ท่านนี้คือ ญิบรีล เขาได้มาหาพวกท่าน เพื่อมาสอนพวกท่านให้รู้ศาสนาของพวกท่าน"***

*(ฟัตฮุลบารี 1/140)*

และในอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า

( وَمَا أَتَانِيْ فِيْ صُوْرَةٍ إِلاَّ عَرَفْتُهُ فِيْهَا إِلاَّ صُوْرَتَهُ هَذِهِ )

***"และไม่ว่าในรูปใดที่เขามาหาฉัน ฉันก็รู้จักเขาในรูปนั้น นอกจากในรูปของเขานี้แหละ"***

และมุสลิม ได้บันทึกรายงานไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา รายงานโดย อาอิชะฮฺ رضي الله عنها เล่าว่า

( كَانَتِ الْأَعْرَابُ إِذَا قَدِمُوْا عَلَى رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلُوْهُ عَنِ السَّاعَةِ : مَتَى السَّاعَةُ ؟ فَيَنْظُرُ إِلَى اَحْدَثِ اِنْسَانٍ مِنْهُمْ فَيَقُوْلُ : إِنْ يَعِشْ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى قَامَتْ عَلَيْكُمْ سَاعَتُكُمْ )

***"บรรดาชาวอาหรับชนบทนั้น เมื่อพวกเขาเข้ามาหาท่านรอซูล ﷺ พวกเขาก็ถามท่านเกี่ยวกับวันสิ้นโลกว่า เมื่อไรจะเกิดวันสิ้นโลก ? แล้วท่านก็จะมองดูคนที่อายุอ่อนที่สุดในหมู่พวกเขา แล้วกล่าวว่า หากคนนี้มีชีวิตอยู่ เขาก็คงยังไม่พบกับความแก่ชรา จนกระทั่งวันสิ้นโลกของพวกท่านได้เกิดขึ้นแก่พวกท่าน"***

*(มุสลิม 4/2269)*

หมายความว่า “พวกเขาจะตายไปก่อนที่จะแก่ชรา และจะไปในโลกบัรฺซัคเสียก่อน”

และมุสลิมได้รายงานจาก อนัส ว่า แท้จริง ชายคนหนึ่งได้ถามท่านรอซูล ﷺ เกี่ยวกับวันสิ้นโลก แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้ตอบว่า

( إِنْ يَعِشْ هَذَا الْغُلاَمُ فَعَسَى أَنْ لاَ يُدْرِكَهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُوْمَ السَّاعَةُ )

*“หากเด็กคนนี้มีชีวิตอยู่ หวังว่าความแก่ชราจะไม่ประสบกับเขา จนกว่าวันสิ้นโลกจะเกิดขึ้น”*

*(มุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้เพียงคนเดียว ฮะดีษเลขที่ 4/2270)*

รายงานจาก ญาบิรฺ อิบนิ อับดิลลาฮฺ ได้เล่าว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตไปประมาณหนึ่งเดือน ว่า

( تَسْأَلُوْنِيْ عَنِ السَّاعَةِ ، وَإِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللهِ ، وَأُقْسِمُ بِاللهِ مَا عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ الْيَوْمَ مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوْسَةٍ تَأْتِيْ عَلَيْهَا مِائَةُ سَنَةٍ )

*“พวกท่านถามฉันถึงวันสิ้นโลก ที่จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ และฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไม่มีบนหน้าโลกทุกวันนี้ที่คนหนึ่งจะยังหายใจถึง 100 ปี”*

*(บันทึกโดย มุสลิม)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานจาก อิบนิ อุมัรฺ เช่นเดียวกัน โดย อิบนุ อุมัรฺ ได้เล่าว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ มีจุดมุ่งหมายว่า ในศตวรรษหลังๆ นี้จะพินาศไปก่อน คืออยู่ไม่ถึง 100 ปี

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกรายงานจาก อิบนิ มัสอูด ﷺ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

( لَقِيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِىَ بِيْ إِبْرَاهِيْمَ وَمُوْسَىْ وَعِيْسَى ، فَتَذَاكَرُوْا اَمْرَ السَّاعَةِ قَالَ – فَرَدُّوْا اَمْرَهُمْ إِلَى إِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فَقَالَ : لاَعِلْمَ لِيْ بِهَا ، فَرَدُّوْا أَمْرَهُمْ إِلَى مُوْسَى فَقَالَ : لاَ عِلْمَ لِيْ بِهَا ، فَرَدُّوْا أَمْرَهُمْ إِلَى عِيْسَى فَقَالَ عِيْسَى : أَمَّا وَجْبَتُهَا فَلاَ يَعْلَمُ بِهَا أَحَدٌ إِلاَّ اللهُ عَزَّوَجَلَّ وَفِيْمَا عَهِدَ إِلَيَّ رَبِّيْ عَزَّوَجَلَّ أَنَّ الدَّجَالَ خَارِجٌ – قَالَ – وَمَعِيْ قَضِيْبَانِ ، فَإِذَا رَآنِيْ ذَابَ كَمَا يَذُوْبُ

الرَّصَاصُ ، قَالَ فَيُهْلِكُهُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ إِذَا رَآنِيْ حَتَّى إِنَّ الشَّجَرَ وَالْحَجَرَ يَقُوْلَ : يَا مُسْلِمُ إِنَّ تَحْتِيْ كَافِرًا فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ قَالَ فَيُهْلِكُهُمُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ثُمَّ يَرْجِعُ النَّاسُ إِلَى بِلاَدِهِمْ وَاَوْطَانِهِمْ ، قَالَ : فَعِنْدَ ذَلِكَ يَخْرُجُ يَأْجُوْجُ وَمَأْجُوْجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُوْنَ فَيَطَأُوْنَ بِلاَدَهُمْ لاَ يَأْتُوْنَ عَلَى شَيْءٍ إِلاَّ اَهْلَكُوْهُ وَلاَيَمُرُّوْنَ عَلَى مَاءٍ إِلاَّ شَرِبُوْهُ ، قَالَ : ثُمَّ يَرْجِعُ النَّاسُ إِلَيَّ فَيَشْكُوْنَهُمْ فَأَدْعُوْاللهَ عَزَّوَجَلَّ عَلَيْهِم فَيُهْلِكُهُمْ وَيُمِيْتُهُمْ حَتَّى تَجْوَى الْأَرْضُ مِنْ نَتْنِ رِيْحِهِمْ أَيْ تُنْتِنُ، قَالَ فَيُنْزِلُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ الْمَطَرَ فَيَجْتَرِفُ اَجْسَادَهُمْ حَتَّى يَقْذِفَهُمْ فِيْ الْبَحْرِ )

*"ในคืนหนึ่ง (คืน อิสรออฺ และ เมียะอฺรอจ) ที่ฉันได้ถูกให้เดินทางไป ฉันได้พบกับนบีอิบรอฮีม, นบีมูซา และ นบีอีซา โดยที่พวกเขากำลังพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องวันสิ้นโลก และพวกเขาก็นำเรื่องดังกล่าวไปปรึกษานบีอิบรอฮีม ﷺ แล้วเขาตอบว่า ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้ พวกเขาจึงนำเรื่องดังกล่าวไปถามนบีมูซา แล้วเขาตอบว่า ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้ พวกเขาจึงนำเรื่องดังกล่าวไปถามนบีอีซา แล้วนบีอีซา ได้กล่าวว่า สำหรับความรู้ในเรื่องนั้น ไม่มีผู้ใดจะทราบได้นอกจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น และในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้ให้สัญญากับฉันก็คือ ดัจญาลจะออกมา เขา อีซา เล่าว่า สำหรับฉันนั้นมีไม้กระบองอยู่ 2 อัน เมื่อมัน (ดัจญาล) เห็นฉันละก็ มันจะหายตัวไป เช่นการละลายของตะกั่วทีเดียว เขาเล่าว่า แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงให้มันพินาศ เมื่อมันเห็นฉัน แม้กระทั่งต้นไม้และก้อนหิน ก็จะกล่าวว่า โอ้มุสลิมเอ๋ย แท้จริง ใต้ฉันนี้มีกาฟิรฺอยู่ จงมาที่นี่เถิด มาฆ่ามันเสีย เขาเล่าว่า แล้วอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งก็ได้ทำให้พวกมันพินาศ ผู้คนก็จะกลับไปยังประเทศ และถิ่นฐานของพวกเขา เขาเล่าว่า ขณะนั้น ยะอฺญูจญ์และมะอฺญูจญ์ ก็จะออกมา และพวกมันจะหลั่งไหลกันลงมาจากทุกทิศทุกทาง แล้วมันจะย่ำไปในประเทศต่าง ๆ ของพวกเขา ไม่ว่าพวกมันไปที่ใดก็จะทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าแหล่งน้ำที่ไหนที่มันผ่านไป มันจะต้องดื่มทุกครั้งไป อีซาเล่าว่า แล้วผู้คนก็กลับมาที่ฉันมาร้องเรียนเกี่ยวกับพวกมัน ฉันจึงขอพรต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งให้จัดการกับพวกมัน และพระองค์ก็ทรงให้พวกมันพินาศ และตายไป จนกระทั่งแผ่นดินเต็มไปด้วยกลิ่นเหม็นของพวกมัน เขาเล่าว่า แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ฝนตกลงมา (ชำระล้างกลิ่น) แล้วเอาร่างของพวกมันไปโยนทิ้งในทะเล"*

อิมามอะหุมัด ได้กล่าวว่า ยะซีด อิบนุ ฮารูน ได้เล่าว่า หลังจากนั้น เทือกเขาก็ถูกระเบิด แผ่นดิน ก็จะแยกออก ดังเช่นแผ่นหนัง หลังจากนั้นก็ได้กลับไปยังฮะดีษที่เล่าโดย ฮุชัยมฺ ว่า

( فَفِيْمَا عَهِدَ إِلَيَّ رَبِّيْ عَزَّوَجَلَّ أَنْ ذَلِكَ إِذَا كَانَ كَذَلِكَ فَإِنَّ السَّاعَةَ كَالْحَامِلِ الْمُتِمِّ لاَ يَدْرِيْ اَهْلُهَا مَتَى تُفَاجِئُهُمْ بِوِلاَدَتِهَا لَيْلاً أَوْ نَهَارًا )

*"ในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉัน อัซซะวะญัลละ ได้เอาสัญญากับฉัน แท้จริงดังกล่าวนั้น ถ้ามันเป็นเช่นนั้น วันสิ้นโลกก็เปรียบเสมือนหญิงท้องแก่ที่ครบกำหนดคลอดแล้ว ซึ่งคนในครอบครัวของนางไม่รู้เลยว่าจะคลอดออกมาเวลาไหน ในเวลากลางคืน หรือเวลากลางวัน"*

*(อะหฺมัด 1/375)*

และ อิบนุมาญะฮฺ ก็ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วยสำนวนที่ใกล้เคียงกัน

*(อิบนุมาญะฮฺ 2/1365)*

บรรดาท่านเหล่านั้นเป็นบรรดารอซูลระดับสำคัญยิ่ง พวกเขาก็ยังไม่ทราบว่าวันอวสานโลกจะเกิดขึ้นเมื่อใด โดยพวกเขานำเรื่องดังกล่าวกลับไปถามนบีอีซา ﵇ ซึ่งท่านก็ได้พูดถึงสัญญาณต่างๆ ของวันสิ้นโลก เพราะท่านจะลงมาอีกครั้งในช่วงท้ายๆ ของประชาชาตินี้ เพื่อที่จะเป็นผู้มาดำเนินใช้บัญญัติท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ลงมาฆ่าดัจญาล และทำลายพวกยะอฺญูจญ์และมะอฺญูจญ์ ด้วยผลจากคำวิงวอนของท่าน ท่านจึงบอกให้ทราบถึงสิ่งที่อัลลอฮฺทรงบอกให้ท่านรู้

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกฮะดีษที่รายงานโดย ฮุซัยฟะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ถูกถามเกี่ยวกับวันสิ้นโลก แล้วท่านได้ตอบว่า

( عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ عَزَّوَجَلَّ لاَيُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَا إِلاَّ هُوَ وَلَكِنْ سَأُخْبِرُكُمْ بِمَشَارِيْطِهَا وَمَا يَكُوْنَ بَيْنَ يَدَيْهَا إِنَّ بَيْنَ يَدَيْهَا فِتْنَةً وَهَرْجًا قَالُوْا يَارَسُوْلَ اللهِ ! الْفِتْنَةُ قَدْ عَرَفْنَاهَا فَمَا الْهَرْجُ ؟ قَالَ : بِلِسَانِ الْحَبَشَةِ الْقَتْلُ قَالَ : وَيُلْقَى بَيْنَ النَّاسِ التَّنَاكُرُ فَلاَ يَكَادُ اَحَدٌ يَعْرِفُ أَحَدًا )

*"ความรู้เกี่ยวกับวันสิ้นโลกนั้นอยู่ ณ พระผู้อภิบาลของฉัน โดยเวลาที่แน่นอน ของมันจะไม่มีผู้ใดเปิดเผยได้นอกจากพระองค์เท่านั้น แต่ฉันจะบอกให้ท่านทราบ*

*ถึงสัญญาณต่างๆ ของมัน และสิ่งที่จะเกิดก่อนถึงวันนั้น แท้จริงระหว่างที่จะถึงวันนั้น จะมีความยุ่งเหยิงปั่นป่วน และมี อัลฮัรฺญ์ พวกเขากล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความปั่นป่วนนั้นเราทราบมันดีอยู่แล้ว แต่ อัลฮัรฺญ์ นั้นคืออะไร ? ท่านตอบว่า ตามภาษาของชาวอบิสสิเนีย มีความหมายว่า การฆ่ากัน ท่านได้กล่าวต่อไปว่า ความไม่แยแสต่อกันได้ถูกโยนใส่ลงมาในผู้คน ดังนั้น คนหนึ่งคนใดจึงแทบจะไม่รู้จักอีกคนหนึ่ง"*

*(อะหฺมัด 5/389)*

ไม่มีคนใดจากเจ้าของหนังสือฮะดีษทั้งหลายได้รายงานจากฮะดีษโดยใช้สำนวนนี้

รายงานจาก ฏอริก อิบนิ ชิฮาบ ได้เล่าว่า ปรากฏว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้น ยังกล่าวถึงสภาพของวันสิ้นโลกอยู่บ่อยครั้ง จนกระทั่งอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานมาที่ว่า

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ ﴾

**"พวกเขาจะถามเจ้าถึงวันอวสาน (วันกิยามะฮฺ) ว่าเมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ?"**

*(ซูเราะฮฺ อันนาซิอาด อายะฮฺที่ 42)*

*(อัฏฏอบะรี 13/292)*

และ อันนะซาอี ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ด้วย

*(อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 6/506)*

ฮะดีษบทนี้ สายรายงานดีแข็งแรง แล้วนบีผู้อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็นท่านนี้ ถือเป็นนายแห่งศาสนทูตทั้งหลาย และเป็นนบีท่านสุดท้ายของโลกนี้ นั่นก็คือ นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นศาสดาแห่งความเมตตา นบีแห่งการกลับตัวกลับใจ เป็นนบีที่เผชิญหน้ากับศัตรูด้วยความกล้าหาญจนวาระสุดท้าย อยู่เคียงบ่าเคียงไหล่กับบรรดาสาวก และนำผู้คนเดินไปยังทุ่งรวมคนในวันปรโลก โดยที่ท่านเคยพูด ดังปรากฏในหนังสือเศาะฮีฮฺจากฮะดีษที่รายงานโดย อนัส และ สะฮัล บินสะอัด رضي الله عنهما ว่า

( بُعِثْتُ اَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ )

***"ฉันได้ถูกแต่งตั้งมาโดยวันอวสานโลก ก็ดังเช่นสองนิ้วนี้"*** โดยที่ท่านได้ชูนิ้วชี้และนิ้วกลางของท่านไว้คู่กัน

*(ฟัตฮุลบารี 11/355)*

แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ท่านตอบไปว่า เรื่องของวันอวสานโลกนั้นมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ เมื่อท่านถูกถาม โดยพระองค์ได้สั่งให้รอซูลของพระองค์กล่าวตอบว่า

﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้น อยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทว่าคนส่วนมากไม่รู้** ﴾

﴿ قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨ ﴾

**188. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่นอน ฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดี ๆ ไว้มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่แตะต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวร้าย และข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น**

## ท่านรอซูล ﷺ จะไม่ทราบสิ่งเร้นลับ และไม่มีอำนาจครอบครองประโยชน์และโทษใดแม้กระทั่งเพื่อตัวของท่านเอง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ท่านรอซูลมอบหมายเรื่องต่าง ๆ ไว้แก่พระองค์ และให้บอกเกี่ยวกับตัวเองว่า ไม่รู้เรื่องเร้นลับที่จะเกิดในอนาคต และไม่เคยได้เห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด นอกจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเผยให้เห็นเท่านั้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ فَلَا يُظۡهِرُ عَلَىٰ غَيۡبِهِۦٓ أَحَدًا ٢٦ ﴾

**"พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลญิน อายะฮฺที่ 26)*

อัฏเฏาะฮาก ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺที่มีข้อความว่า ﴿ **และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่นอน ฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดี ๆ ไว้มากมายแล้ว** ﴾ หมายความว่าต้องกอบโกยทรัพย์สินไว้มากมาย และในบางรายงานบอกว่า แน่นอน ฉันก็ต้องรู้ว่า

จะซื้อสิ่งใดเอามาเพื่อหาผลกำไร และจะไม่ขายสิ่งนั้นไป นอกจากต้องได้กำไรมากมาย ﴿ **และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่แตะต้องฉันได้** ﴾ คือ ความยากจนก็คงจะไม่ประสบแก่ฉัน

*(อัดดุรฺรุลมันษูรฺ 3/622)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า คนอื่นๆ ได้กล่าวว่า ความหมายดังกล่าวก็คือ ถ้าฉันรู้สิ่งเร้นลับแล้วละก็ ในปีที่มีความอุดมสมบูรณ์ฉันก็ต้องเตรียมข้าวของเอาไว้สำหรับปีที่จะเกิดความแห้งแล้ง และเตรียมซื้อสินค้ามาตุนเอาไว้ในช่วงที่ราคาถูก เพื่อเตรียมการสำหรับยุคที่ของแพง

และ อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวเกี่ยวดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่มีความหมายว่า ﴿ **และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่แตะต้องฉันได้** ﴾ แน่นอน สิ่งที่เป็นความไม่ดีมันจะต้องห่างไกลจากฉัน ไม่เข้ามาประสบกับฉันเป็นแน่

*(อัฏฏอบะรี 13/302)*

หลังจากนั้น เขาได้บอกให้ทราบว่า ที่จริง เขาเป็นผู้แจ้งข่าวร้าย และข่าวดีเท่านั้น คือ แจ้งข่าวร้ายเกี่ยวกับการลงโทษต่างๆ และข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าจะได้สวนสวรรค์เป็นการตอบแทนความดี ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ ﴾

**"แท้จริง เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้นำมันไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยำเกรง และเจ้าจะได้นำมันไปตักเตือนกลุ่มชนที่ดื้อรั้น"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 97)*

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۖ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۖ
فَلَمَّا أَثْقَلَت دَّعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا ۚ
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ ﴾

189. พระองค์นั้นคือ ผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตเดียว และได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครองของมัน เพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้มีเพศสัมพันธ์กัน นางก็ตั้งครรภ์อ่อน ๆ แล้วนางก็ผ่านมันไป ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก เขาทั้งสองก็วิงวอนต่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้แก่เราแล้ว แน่นอน เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณทั้งหลาย

190. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานบุตรที่ดีให้เขาทั้งสอง เขาทั้งสอง (สามีภรรยา) ก็ให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮฺนั้นทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะให้มีภาคีขึ้น

## มนุษย์ทุกคนเป็นลูกของอาดัม عليه السلام

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้ทราบว่า พระองค์ทรงบังเกิดมนุษย์ทั้งมวลบนโลกใบนี้ ตั้งแต่มนุษย์คนแรกคือ อาดัม عليه السلام และพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของเขา คือ เฮาวาอฺ มาจากเขาเอง หลังจากนั้น มนุษย์ก็ได้แพร่กระจายออกไปจากทั้งสองอย่างมากมาย ดังเช่นอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ ﴾

**"โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ทำให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูล เพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริง ผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮฺ นั้นคือ ผู้ที่ยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮุจญุรอต อายะฮฺที่ 13)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ..... ﴾ الآية

**“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้มีชายและหญิงจำนวนมากมายแพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น”**

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 1)*

และในอายะฮฺนี้ คืออายะฮฺที่ 189 ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ ที่มีความหมายว่า ﴿ **และได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครองของมัน เพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสุขกับนาง** ﴾ คือ เพื่อที่เขาจะได้ประสานเข้าได้กับนาง และอาศัยอยู่ด้วยกัน ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾

**“และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขกับนาง และทรงให้มีความรักใคร่ และเมตตาระหว่างพวกเจ้า”**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 21)*

ไม่มีความอ่อนโยนใดๆ ที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่า ความอ่อนโยนระหว่างสามีภรรยา ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ทรงกล่าวไว้ว่า พวกหมอเวทมนตร์อาจสามารถที่จะทำให้สามีภรรยาแยกทางกันได้

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้มีเพศสัมพันธ์กัน นางก็ตั้งครรภ์อ่อนๆ** ﴾ ดังกล่าวนั้น เป็นตอนแรกของการตั้งครรภ์ นางจะยังไม่มีความเจ็บปวดอะไรมากนัก ซึ่งขั้นตอนของมันก็จะเริ่มจากการเป็นอสุจิ เป็นเลือดก้อน และเนื้อก้อนตามลำดับ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แล้วนางก็ผ่านมันไป** ﴾ ตามขั้นตอนต่างๆ นั้น

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า ครรภ์นั้นได้ผ่านขั้นตอนต่างๆ ไป

*(อัฏฏอบะรี 13/305)*

มีรายงานจาก อัลฮะซัน, อิบรอฮีม อันนะคออี และ อัสสุดดีย์เช่นเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/304 และ 305)*

และ มัยมูน อิบนุ มะฮฺรอน จากบิดาของเขาว่า คือ ได้ผ่านขั้นตอนเบาๆ ไป

อัยยูบ ได้เล่าว่า ฉันได้ถามอัลฮะซัน เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ فَمَرَّتْ بِهِ ﴾ เขาตอบว่า ถ้าหากว่าท่านเป็นผู้ชายชาวอาหรับ ท่านจะรู้ว่าคำดังกล่าวหมายถึงอะไร คือ ครรภ์

ของนางกำลังผ่านขั้นตอนไป

*(อัฏฏอบะรี 13/304)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ فَمَرَّتْ بِهِ ﴾ คือ ครรภ์ของนางปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ

*(อัฏฏอบะรี 13/305)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า ข้อความนั้นคือ ในครรภ์จะมีเสียงน้ำเคลื่อนไปมา เมื่อนางยืนและนั่ง

*(อัฏฏอบะรี 13/304)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า คือ การตั้งครรภ์ได้ดำเนินไปเรื่อยๆ บางครั้งจะเกิดความสงสัยว่า ตัวเองตั้งครรภ์หรือไม่ ﴿ **ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก** ﴾ คือ ครรภ์มีน้ำหนักมากขึ้น

*(อัฏฏอบะรี 13/305)*

และ อัสสุดดีย์ได้กล่าวว่า เด็กในท้องของนางตัวใหญ่ขึ้น

*(อัฏฏอบะรี 13/305)*

﴿ **เขาทั้งสองก็วิงวอนต่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้แก่เราแล้ว** ﴾ คือ เป็นคนครบสมบูรณ์ ดังที่อัฏเฏาะฮาก ได้กล่าว

และ อัลฮะซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า ถ้าหากพระองค์ได้ประทานเด็กชายให้แก่เรา *(อัฏฏอบะรี 13/306)* ﴿ **แน่นอน เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณทั้งหลาย ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานบุตรที่ดีให้เขาทั้งสอง เขาทั้งสอง (สามีภรรยา) ก็ให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮฺนั้นทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะให้มีภาคีขึ้น** ﴾

อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อัลฮะซัน เกี่ยวกับข้อความอัลกุรอาน ที่ว่า ﴿ جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا ﴾ เรื่องนี้ปรากฏอยู่ในบางศาสนา บางนิกาย มิได้หมายความว่าเป็นการกระทำของอาดัม

*(อัฏฏอบะรี 13/314)*

และมีรายงานว่า อัลฮะซัน กล่าวว่า หมายถึงลูกหลานของอาดัมที่ได้ตั้งภาคี

รายงานจาก กอตาดะฮฺ ว่า อัลฮะซัน ได้กล่าวว่า พวกที่ชอบทำชิริก ก็คือ พวกยะฮูดี, นะศอรอ เมื่ออัลลอฮฺได้ประทานลูกมาให้แก่เขา เขาสอนให้เป็นชาวยิว และคริสต์ไปหมด

*(อัฏฏอบะรี 13/315)*

เรื่องนี้สายรายงานถูกต้อง จาก อัลฮะซัน ﷺ ว่า เขาได้อธิบายอายะฮฺนี้ไว้เช่นนั้น ซึ่งถือเป็นหนึ่งในคำอธิบายที่ดีที่สุดสำหรับอายะฮฺนี้

ทั้งนี้ ข้อความในบริบทนี้มิได้หมายถึงอาดัมและเฮาวาอฺแต่ประการใด แต่หมายถึงลูกหลานของท่านที่เป็นผู้ตั้งภาคี ข้อความลักษณะนี้เป็นเหมือนการกล่าวถึงตัวบุคคล แต่เป้าหมายที่แท้จริงคือ ประเภทของสิ่งที่ถูกกล่าวถึงนั้นก็คือมนุษย์

﴿ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ
لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا
يَتَّبِعُوكُمْ ۚ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ ۖ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
ۗ قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾ إِنَّ وَلِيِّيَ
اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ
﴿١٩٧﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ ﴾

191. พวกเขาจะให้สิ่งที่ไม่บังเกิด (ประโยชน์) อันใด มีหุ้นส่วนกับพระองค์ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกให้มีขึ้นกระนั้นหรือ ?

192. และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองได้

193. และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขาไปสู่ทางนำที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตามพวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า ไม่ว่าพวกเจ้าจะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่ก็ตาม

194. แท้จริง บรรดาผู้ที่เจ้าวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺนั้น คือผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง จงวิงวอนขอพวกเขาเถิด แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

195. พวกมัน (เจว็ด) มีเท้าที่ใช้เดิน กระนั้นหรือ ? หรือว่าพวกมันมีมือที่ใช้จัดการอย่างรุนแรงได้ ? หรือว่าพวกมันมีตาที่ใช้มอง ? หรือว่าพวกมันมีหูที่ใช้ฟัง ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคีของพวกเจ้าเถิด แล้วจงวางอุบายเพื่อกำจัดฉันด้วย แต่ไม่ต้องยืดเวลาให้แก่ฉันเลย

196. แท้จริง ผู้คุ้มครองฉัน คือ อัลลอฮฺ ผู้ประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาคนดีทั้งหลาย

197. และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์ พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

198. และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ไปสู่ทางนำที่ถูกต้อง พวกมันก็จะไม่ได้ยิน และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น

## พระเจ้าของพวกบูชาเจว็ด บังเกิดใครก็ไม่ได้ ช่วยเหลือใครก็ไม่ได้ และไม่มีอำนาจใดๆ เลย

นี่ถือเป็นการตำหนิจากอัลลอฮฺ ﷻ แก่พวกบูชาเจว็ดที่กราบไหว้มันพร้อมกับอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นรูปเคารพ เจว็ด หรือรูปปั้นก็ตาม เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านั้นมันถูกทำขึ้นมา ไม่มีอำนาจใดๆ ไม่ให้ประโยชน์ และไม่ให้โทษ มองไม่เห็นไม่ได้ยิน ช่วยอะไรไม่ได้แม้แต่ตัวของมันเอง มันเป็นวัตถุ เคลื่อนไหวก็ไม่ได้ ผู้ที่กราบไหว้พวกมันยังมีความสามารถมากกว่าเสียอีก

ทั้งในด้านการได้ยิน การมองเห็น หรือพละกำลัง ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **พวกเขาจะให้สิ่งที่ไม่บังเกิด (ประโยชน์) อันใด มีหุ้นส่วนกับพระองค์ ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกให้มีขึ้นกระนั้นหรือ ?** ﴿ คือพวกเจ้าจะให้พวกเหล่านี้ที่เป็นวัตถุถูกกระทำขึ้นมา และไม่สามารถทำอะไรได้เลย มาคู่เคียงกับอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ? ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ ﴾

**"โอ้มนุษย์เอ๋ย อุทาหรณ์ได้ถูกยกมากล่าวไว้แล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงฟังมันให้ดี แท้จริง บรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮฺนั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง ถึงแม้ว่า พวกมันจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันนั้นพาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถจะเอามันกลับคืนมาจากแมลงวันได้ ทั้งผู้ขอ และผู้ถูกขอช่างอ่อนแอแท้ ๆ พวกเขามิได้ให้เกียรติอัลลอฮฺ ตามที่ควรจะให้เกียรติต่อพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 73 และ 74)*

อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบว่า บรรดาพระเจ้าของพวกบูชาเจว็ดนั้น ถึงแม้จะเอาทั้งหมดมารวมกัน ก็ไม่มีความสามารถที่จะสร้างแมลงวันขึ้นมาสักตัวหนึ่ง แล้วถ้าหากแมลงวันนำเอาเศษอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ ของพวกเขาไป พวกมันก็ไม่สามารถที่จะนำกลับมาได้ เมื่อสภาพเป็นเช่นนี้แล้ว จะหวังอะไรจากพวกมันที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้ แม้แต่ตัวเองก็ยังช่วยไม่ได้เลย และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า มันมิได้บังเกิดสิ่งใดขึ้นมาเลย มนุษย์เป็นผู้สร้างมันขึ้นมา ดังเช่น ที่ อัลคอลีล นบีอิบรอฮีม عليه السلام ได้กล่าวว่า ﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿ **"พวกเจ้าเคารพภักดีสิ่งที่พวกเจ้าแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ ?"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 95)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ** ﴿ แก่พวกที่กราบไหว้มันได้ ﴾ **และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองได้** ﴿ คือมันไม่สามารถปกป้องแม้แต่ตัวของมันเองให้รอดพ้นจากผู้ประสงค์ร้าย ดังเช่น นบีอิบรอฮีม عليه السلام ได้ทำลายเจว็ดของกลุ่มชนของเขา ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเกี่ยวกับเขาไว้ในดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

﴿ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ ﴾

**"แล้วเขา (อิบรอฮีม) หันไปตีพวกมัน (เจว็ด) ด้วยมือขวา (ซึ่งถือขวานอยู่)"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 93)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ ﴾

**"ดังนั้น เขาได้ทำให้มันพินาศ เหลือไว้เพียงรูปปั้นตัวใหญ่สำหรับพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ อายะฮฺที่ 58)*

และเช่นเดียวกับที่เคยปรากฏกับมุอาซ บิน อัมรฺ บิน อัลญะมัวฮฺ และมุอาซ บิน ญะบัล ซึ่งทั้งสองนั้นเป็นคนหนุ่มที่เข้ารับอิสลามตั้งแต่ที่ท่านรอซูลไปอยู่ที่เมืองมะดีนะฮฺ โดยทั้งสองได้แอบย่องเข้าไปทุบทำลายเจว็ดของพวกมุชริกในเวลากลางคืน แล้วเอาเศษที่แตกหักมาทำเชื้อเพลิงให้บรรดาหญิงหม้าย เพื่อที่กลุ่มชนของพวกเขาจะได้ฉุกคิดและดึงสติกลับคืนมา อัมรฺ บิน อัลญะมัวฮฺ พ่อของมุอาซซึ่งเป็นผู้นำเผ่าก็มีเจว็ดอยู่ตัวหนึ่งที่เขากราบไหว้บูชา และคอยปะพรมน้ำหอมอยู่ตลอด เด็กหนุ่มทั้งสองได้แอบย่องเข้าไปในห้องเจว็ดนั้นในยามวิกาล แล้วจัดการคว่ำเจว็ดกลับหัวลง แล้วเอาสิ่งปฏิกูลป้ายจนสกปรกเลอะเทอะ เมื่ออัมรฺ บิน อัลญะมัวฮฺ มาเห็นเจว็ดในสภาพดังกล่าวก็จัดแจงเช็ดล้างทำความสะอาดและปะพรมน้ำหอมเสียใหม่ พร้อมกับวางดาบข้างๆ เจว็ด และกล่าวว่า เอาดาบนี้ไว้ป้องกันตัว หลังจากนั้นเด็กหนุ่มทั้งสองก็กลับมาทำเหมือนที่เคยทำอีกครั้ง ซึ่งอัมรฺ บิน อัลญะมัวฮฺ ก็ทำเช่นเดิม จนมีอยู่ครั้งหนึ่ง เด็กหนุ่มทั้งสองนำเจว็ดตัวนั้นไปมัดรวมกับซากลูกหมาแล้วจับหย่อนลงไปในบ่อบริเวณใกล้เคียง เมื่ออัมรฺ บิน อัลญะมัวฮฺ มาพบเจว็ดอยู่ในสภาพดังกล่าวก็ครุ่นคิดและเข้าใจว่าแนวทางที่ตนยึดอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ผิด พร้อมกับกล่าวบทกลอนซึ่งมีความหมายว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากเจ้าเป็นพระเจ้าที่แท้จริงก็คงไม่มานอนจมอยู่กับหมาเช่นนี้ หลังจากนั้นอัมรฺก็เข้ารับอิสลามและปฏิบัติตัวตามบัญญัติศาสนาอย่างดี จนท้ายที่สุด เขาก็เสียชีวิตในสมรภูมิในฐานะเป็นชะฮีด (ตายในสงครามปกป้องศาสนาอิสลาม) ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยในตัวเขาและทรงมอบสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์เป็นการตอบแทน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขาไปสู่ทางนำที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตามพวกเจ้า.....** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ หมายความว่าบรรดาเจว็ดเหล่านั้น ไม่ได้ยินคำเรียกร้องเชิญชวนของใครทั้งสิ้น ดังเช่น นบีอิบรอฮีม ได้กล่าวแก่คุณพ่อของเขาว่า

﴿ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴾

**"โอ้พ่อจ๋า ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งอื่นที่ไม่ได้ยิน ไม่เห็น และไม่ให้ประโยชน์อันใดแก่ท่านเลย"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 42)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ที่จริงแล้ว มันเป็นบ่าวเช่นเดียวกับผู้ที่กราบไหว้พวกมัน กล่าวคือมันเป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาเช่นกัน แต่มนุษย์ยังดีกว่าพวกมันเสียอีก เพราะมนุษย์ยังได้ยิน ยังมองเห็น และต่อสู้ปกป้องตัวเองได้บ้าง แต่เจว็ดนั้นมันทำอะไรไม่ได้เลย

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคีของพวกเจ้าเถิด.....** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ คือ จงขอความช่วยเหลือต่อพวกมัน ให้มาทำร้ายฉันเถิด อย่าได้รีรอเป็นอันขาด และจงพยายามเข้า ﴿ **แท้จริงผู้คุ้มครองฉัน คือ อัลลอฮ ผู้ประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาคนดีทั้งหลาย** ﴾ คือ อัลลอฮฺทรงเป็นผู้คุ้มครอง ให้ความพอเพียง ให้ความช่วยเหลือเป็นผู้รับมอบหมาย และเป็นผู้ให้ที่พักพิง โดยพระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองฉันทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า และเป็นผู้คุ้มครองคนดีๆ ทั้งหลาย อย่างนี้แหละ ที่นบีฮูด عليه السلام ได้กล่าวตอบกลุ่มชนของท่านที่ได้กล่าวแก่ท่านว่า

﴿ إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِن دُونِهِ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي
وَرَبِّكُم ۚ مَّا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ ﴾

**"เราจะไม่กล่าวอย่างใด เว้นแต่พระเจ้าบางองค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริง ฉันขอให้อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน แล้วพวกเจ้าจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริง ฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ตั้งภาคีกันอื่นจากพระองค์ ดังนั้น พวกเจ้าทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกเจ้าอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย แท้จริง ฉันขอมอบหมายต่อพระผู้อภิบาลของฉัน และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานใดๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำขมับมันไว้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันนั้นอยู่บนทางที่เที่ยงตรง"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 54 - 56)*

และดังเช่นคำกล่าวของ อัลคอลีล นบีอิบรอฮีม عليه السلام ได้กล่าวว่า

﴿ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ ﴾

**"ทั้งตัวของพวกเจ้าเอง และบรรพบุรุษของพวกเจ้าแต่กาลก่อนนั้น แท้จริง พวกเขาคือศัตรูของฉัน นอกจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรงชี้ทางนำให้แก่ฉัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 76 – 78)*

และคำพูดของ อิบรอฮีม อัลคอลีล พูดกับบิดาของเขา และกลุ่มชนของเขาว่า

﴿ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ ﴾

**"นอกจาก (อัลลอฮฺ) ทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริง พระองค์จะทรงชี้ทางนำที่ถูกต้องให้แก่ฉัน และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้คำกล่าว (ชะฮาดะฮฺ) อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา หวังว่า พวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุครุฟ อายะฮฺที่ 27 และ 28)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง บรรดาผู้ที่เจ้าวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺนั้น...** ﴾ ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ เป็นการเน้น หรือย้ำข้อความที่กล่าวมาก่อนแล้ว นอกเสียจากว่า มันเป็นรูปสำนวนของบุรุษที่ 2 ส่วนก่อนนั้นเป็นรูปบุรุษที่ 3

และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย** ﴾

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ไปสู่ทางนำที่ถูกต้อง พวกมันก็จะไม่ได้ยิน และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น** ﴾

และดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ..... ﴾ الآية

**"หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า..."** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ฟาฏิรฺ อายะฮฺที่ 14)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น** ﴿

ที่จริงแล้ว ที่กล่าวว่า يَنظُرُونَ إِلَيْكَ คือ พวกมันหันมายังพวกเจ้าด้วยสายตาที่ดูจะมองเห็น ซึ่งที่จริงแล้ว มันเป็นวัตถุ มองอะไรไม่เห็นเลย

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾
وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

**199. เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำความดี และจงหันเหออกไปจากผู้ที่โฉดเขลาทั้งหลายเถิด**

**200. และหากมีการกระซิบกระซาบใด ๆ จากชัยฏอน ที่กำลังกระซิบกระซาบเจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ ซัยดฺ อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย** ﴿ อัลลอฮฺทรงใช้ให้ท่านนบีให้อภัย ผ่อนผันให้กับพวกมุชริกีนเป็นเวลา 10 ปี หลังจากนั้น พระองค์ก็ใช้ให้ท่านเอาหนักแก่พวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 13/328)*

และมีหลายรายงานว่า มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสนี้ว่า คือ ให้อนุโลม และอภัยในเรื่องมารยาทของผู้คน และการกระทำของพวกเขา โดยไม่สอดส่อง และสอดแนมแต่ประการใด

*(อัฏฏอบะรี 13/327)*

ฮิชาม อิบนุ อุรฺวะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจากบิดาของเขาว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ ให้อภัยในเรื่องมารยาทของผู้คน

*(อัฏฏอบะรี 13/327)*

และในรายงานหนึ่งว่า จงให้อภัยสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่าน ในเรื่องมารยาทของผู้คน

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ อัลบุคอรี รายงานจาก ฮิชาม จากบิดาของเขาคือ อุรฺวะฮฺ จากพี่ชายของเขา คือ อับดุลลอฮฺ อิบนุซ ซุบัยรฺ ได้กล่าวว่า ข้อความอัลกุรอานที่ว่า ﴿ خُذِ الْعَفْوَ ﴾ ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับมารยาทของผู้คน

*(ฟัตฮุลบารี 8/155)*

และในรายงานหนึ่งที่บันทึกอยู่ในหนังสืออื่นจากบุคอรี รายงานโดย ฮิชาม จากบิดาของเขา จาก อิบนิ อุมัรฺ ก็เช่นเดียวกัน

*(ฟัตฮุลบารี 8/156)*

และอีกรายงานหนึ่งจาก ฮิชาม จากบิดาของเขา จาก อาอิชะฮฺ ซึ่งทั้งสองก็กล่าวเช่นเดียวกัน *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

*(ฟัตฮุลบารี 8/156)*

อิบนุ ญะรีรฺ และ อิบนุ อบีฮาติม ก็ได้รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ทุกข้อหมด ว่า ยูนุส ได้เล่าให้เราฟัง ว่า ซุฟยาน คือ อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้เล่าให้เราฟัง จากอุบัยยฺ ว่า เมื่อ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ประทานอายะฮฺนี้ให้กับท่านนบี ﷺ คืออายะฮฺที่ว่า

﴿ خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴾

ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า โอ้ ญิบรีล นี่คืออะไร ? ญิบรีล ตอบว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ได้ทรงใช้ท่านให้อภัยต่อคนที่อธรรมต่อท่าน และให้อภัยต่อคนที่ทำไม่ดีต่อท่าน และติดต่อวงศ์ญาติกับผู้ที่ตัดขาดกับท่าน

*(อัฏฏอบะรี 6/154, อิบนุ อบีฮาติม 5/1638)*

อัลบุคอรี ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴾ ว่า คือ ประเพณีที่เป็นที่ทราบกันดี

หลังจากนั้น อัลบุคอรีได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส ﵄ ว่า เขาได้เล่าว่า อุยัยนะฮฺ อิบนุ ฮิศนฺ อิบนุ ฮุซัยฟะฮฺ ได้เดินทางเข้ามา และพักอยู่ที่บ้านลูกพี่ลูกน้องของเขา อัลฮุรฺ อิบนุ ก็อยสฺ ซึ่งเขาเป็นคนหนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับท่านอุมัรฺ โดยที่ปรากฏว่า บรรดาคนที่ใกล้ชิดกับ เคาะลีฟะฮฺ อุมัรฺ นั้น มีทั้งคนสูงอายุและคนหนุ่ม แล้ว อุยัยนะฮฺ ได้พูดกับญาติของเขาว่า โอ้ ลูกของน้องชาย ท่านเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเจ้าเมืองคนนี้ ช่วยขออนุญาตให้ฉันเข้าไปพบหน่อยเถิด พี่น้องของเขาก็รับปากว่าจะขออนุญาตให้ อิบนุ อับบาส ได้เล่าว่า และแล้ว อัลฮุรฺ ก็ขออนุญาตให้อุยัยนะฮฺ แล้วท่านเคาะลีฟะฮฺ ก็อนุญาต แล้วเมื่อเขาได้เข้าไปที่ท่านเคาะลีฟะฮฺ เขาก็กล่าวว่า โอ้ ท่านอิบนัล คอฏฏอบ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ท่านไม่เคยให้อะไรฉันเลย และไม่ตัดสิน

ระหว่างเราด้วยความเที่ยงธรรม ท่านเคาะลีฟะฮฺอุมัรฺรู้สึกโกรธ จนกระทั่งคิดจะจัดการกับเขา แล้ว อัลฮุรฺ ก็พูดกับท่านว่า โอ้ท่านเจ้าเมือง แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ได้เคยกล่าวแก่นบี ﷺ ว่า ﴾ **เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำความดี และจงหันเหออกไปจากผู้ที่โฉดเขลาทั้งหลายเถิด** ﴿ และแท้จริง ชายคนนี้เป็นคนหนึ่งจากพวกโฉดเขลา ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เมื่อท่านอุมัรฺได้ฟังอายะฮฺดังกล่าวท่านก็ยั้งมือไว้ทันที ทั้งนี้ท่านอุมัรฺนับเป็นผู้ที่ยึดถือปฏิบัติตามคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง อย่างเคร่งครัดยิ่ง

*(ฟัตฮุลบารี 8/155 ซึ่งอัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษนี้เพียงคนเดียว)*

นักปราชญ์บางท่านได้กล่าวว่า มนุษย์นั้นมี 2 ประเภท คือ คนดี ก็จะได้รับความดีตอบแทนตามที่กระทำเอาไว้ และคนชั่ว ท่านก็จงแนะนำให้เขาทำความดี แต่ถ้าเขายังดื้อดึง ฝ่าฝืนอยู่ก็อย่าไปยุ่งกับเขา ซึ่งแน่นอน เขาก็คงจะต้องได้รับความไม่ดีเป็นการตอบแทน ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเอาไว้ว่า

﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ ﴿

**"เจ้าจงปราบความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์โอ้พระผู้อภิบาลของฉันให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ฉัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 96 - 98)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴾ وَلَا تَسْتَوِي ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ ﴿

**"และความดี และความชั่วนั้น หาได้เท่าเทียมกันไม่ เจ้าจงขับไล่ (ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่มันดีกว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้ากับระหว่างเขาเคยเป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทสนมกัน และไม่มีผู้ใดได้รับมัน (คุณธรรมดังกล่าว) นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากผู้ที่มี**

**โชคลาภอันใหญ่หลวง (หมายถึงคำสั่งเรื่องนี้) และหากว่าการยุแหย่ใด ๆ จากชัยฏอน มายั่วยุ ก็จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้"**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 34 – 36)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺนี้ (ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 200) อีกว่า ﴾ **และหากมีการกระซิบกระซาบใด ๆ จากชัยฏอน ที่กำลังกระซิบกระซาบเจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้** ﴿

บรรดาอายะฮฺทั้ง 3 ในซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ, ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน และในซูเราะฮฺ ฮามีม อัสสะญะดะฮฺ โดยไม่มีอายะฮฺที่ 4 อีก แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแนะนำไว้ในอายะฮฺทั้งสามถึงการปฏิบัติต่อคนชั่วที่เป็นมนุษย์ โดยให้กระทำสิ่งที่กล่าวมา ซึ่งอาจจะทำให้พวกเขาหยุดกระทำชั่ว และหยุดการดื้อรั้นได้ โดยอนุมัติของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งได้ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้ากับระหว่างเขาเคยเป็นอริกัน ก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทสนมกัน ﴿ ต่อจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ทรงแนะนำให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ ให้พ้นไปจากชัยฏอน และญิน เพราะพวกมันจะคอยขัดขวางความดีที่จะมาประสบกับเจ้า ที่มันต้องการก็คือ ให้เจ้าพินาศและหายนะเท่านั้น เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อเจ้าและบรรพบุรุษมาก่อนแล้ว

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวในการอธิบายดำรัสของอัลลอฮฺ ที่ว่า ﴾ **และหากมีการกระซิบกระซาบใด ๆ จากชัยฏอน ที่กำลังกระซิบกระซาบเจ้าอยู่** ﴿ คือ หากชัยฏอนทำให้เจ้าโกรธจนไม่อาจจะหันหลังให้คนโฉดเขลาได้ และทำให้เจ้าคิดแก้แค้นเขา ﴾ **ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเถิด** ﴿ คือจงขอให้อัลลอฮฺทำให้เจ้ารอดพ้นจากการกระซิบกระซาบของชัยฏอน ﴾ **แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้** ﴿ คือทรงได้ยินคำพูดของคนโฉดเขลาที่มีต่อเจ้า และการที่เจ้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้รอดพ้นจากการกระซิบกระซาบของชัยฏอน ตลอดจนคำพูดอื่น ๆ ของมนุษย์ ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากที่กล่าวมาที่พระองค์ไม่รู้ พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่จะช่วยให้เจ้ารอดพ้นจากการกระซิบกระซาบของชัยฏอน ตลอดจนการกระทำอื่น ๆ ที่เกิดจากมนุษย์

*(อัฏฏอบะรี 13/332)*

และเราได้เคยนำฮะดีษที่เกี่ยวกับการขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากความเลวร้ายต่าง ๆ ของชัยฏอน และอื่น ๆ ไว้ในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้มาแล้ว จึงจะไม่นำมากล่าวในตอนนี้อีก

﴿ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ ﴾

201. แท้จริง บรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้นำใด ๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ระลึกได้ แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น

202. และพี่น้องของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการทำผิด แล้วพวกมันก็จะไม่ลดละ

## แนวทางของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮฺ ﷻ ขณะที่เกิดการกระซิบกระซาบจากชัยฏอน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงบรรดาบ่าวของพระองค์ผู้ยำเกรง เชื่อฟังพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาใช้ และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม คือพวกเขานั้น เมื่อมีคำชี้นำใดๆ จากชัยฏอน มาประสบกับพวกเขา

คำว่า ﴿ طَائِفٌ ﴾ บางท่านอ่านว่า طَيْفٌ เป็นการอ่านที่ร่ำลือทั้งสอง บางท่านบอกว่า มีความหมายเดียวกัน แต่บางท่านบอกว่า ความหมายต่างกัน โดยที่บางท่านอธิบายว่า เป็นความโกรธกริ้ว ไม่พอใจ

บางท่านว่า : ชัยฏอนเข้าสิง หรือเข้าครอบงำ

บางท่านว่า : หม่นหมองด้วยการกระทำบาป

บางท่านว่า : ประสบกับความผิด

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **พวกเขาก็ระลึกได้** ﴾ ถึงการลงโทษของอัลลอฮฺ, การตอบแทนผลบุญอย่างมากมายของพระองค์, ข้อสัญญาที่ดี และข้อสัญญาร้ายของพระองค์ แล้วเขาขออภัยโทษกลับตัวกลับใจ ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ และกลับสู่คำสอนของพระองค์โดยทันที ﴿ **แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น** ﴾ คือ ยืนหยัด และตื่นตัวกระทำดีจากที่เคยไม่ดีมาก่อน

## บรรดาพวกพ้องของชัยฏอน จะช่วยเหลือพวกมันให้กระทำผิด

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพี่น้องของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมัน** ﴿ คือ บรรดาพี่น้องของชัยฏอน ที่เป็นมนุษย์ ดังดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ﴿

**"แท้จริง บรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายนั้นเป็นพี่น้องของชัยฏอน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 27)*

คือ พวกเขาเป็นผู้ที่ติดตามเชื่อฟัง และยอมรับคำสั่งของชัยฏอน ﴾ **จะช่วยเหลือพวกมันในการทำผิด** ﴿ คือ ชัยฏอนจะช่วยเหลือพวกเขาในการกระทำสิ่งที่ฝ่าฝืน อำนวยความสะดวกให้ และทำให้เห็นว่าการกระทำผิดดังกล่าวเป็นเรื่องที่ดี

อิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวคำว่า اَلْمَدُّ มีความหมายว่า الزِّيَادَةُ คือ ทำให้พวกที่ทำความผิดเพิ่มมากขึ้น หมายถึง โง่เง่าเต่าตุ่นเอามากๆ ﴾ **แล้วพวกมันก็จะไม่ลดละ** ﴿ ในการทำความชั่ว บางท่านบอกว่า ความหมายก็คือ แท้จริง ชัยฏอน นั้นมันจะช่วยให้มนุษย์ไม่ยอมลดละ ไม่ยอมเลิกทำความชั่ว ดังเช่นที่อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจากอิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿ เขากล่าวว่า ไม่ใช่แต่มนุษย์ฝ่ายเดียวที่ไม่ยอมเลิกสิ่งที่เขากระทำ ชัยฏอน ก็ไม่ยอมเลิกด้วย ยิ่งช่วยกันทำความชั่วอยู่ร่ำไป

*(อัฏฏอบะรี 13/338)*

คำว่า لَا يُقْصِرُوْنَ คือไม่ยอมหยุดพัก เว้นระยะ และไม่ยอมล่าช้าเลย ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ ﴿

**"เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริง เราได้ปล่อยให้ชัยฏอนมีอำนาจเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อมันจะได้ยุแหย่พวกเขาอย่างจริงจัง"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 83)*

อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า มันจะทำให้พวกเขากังวลที่จะทำความชั่วอยู่ตลอด

*(อัฏฏอบะรี 13/252)*

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

**203. และเมื่อมิได้มีอายะฮฺมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า ไฉนเล่า ? ท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันจะปฏิบัติตาม เฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นอายะฮฺแก่ฉันจากพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น นี่คือหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และ (นี่คือ) ทางนำ และความเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา**

## พวกมุชริกีนเรียกร้องให้มีอายะฮฺมายังพวกเขา

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาก็กล่าวว่า ไฉนเล่า ? ท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง** ﴿ โดยเขากล่าวว่า : ไฉนเล่า ? ท่านจงหามันเอามาให้ได้ และอีกครั้งหนึ่ง เขากล่าวว่า ไฉนเล่า ? ท่านจึงไม่พูดมันออกมา แล้วทำมันขึ้นมา

*(อัฏฏอบะรี 13/341)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ กะษีรฺ จาก มุญาฮิด เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อมิได้มีอายะฮฺมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า ไฉนเล่า ? ท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง** ﴿ เขากล่าวว่า ไฉนเล่า ? ท่านจึงไม่กำหนดมันขึ้นมาเอง โดยพวกเขากล่าวว่า ให้ท่านนำมันออกมาจากตัวของท่านเอง

*(อัฏฏอบะรี 13/341)*

และเช่นเดียวกัน กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และ อับดุรเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวโดยที่ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้เลือกเอาทรรศนะนี้ด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13/341)*

และความหมายของดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อมิได้มีอายะฮฺมายังท่าน** ﴿ ที่เป็นสิ่งมหัศจรรย์ หรือเกินกว่าปกติมาแสดง ซึ่งมันก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ ﴾

**"หากเราประสงค์ เราจะให้มีสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้าลงมายังพวกเขา แล้วคอของพวกเขาก็ยอมก้มลงต่อมัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 4)*

คือ ท่านจะไม่พยายามด้วยตัวของท่านเอง หรือในการขอให้บรรดาสัญญาณต่างๆ จากอัลลอฮฺได้ลงมา จนเราได้เห็นมัน และเชื่อมัน อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นอายะฮฺแก่ฉันจากพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น** ﴿ คือ ฉันจะไม่เสนอต่อพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งในสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ฉันจะปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาใช้ฉันเท่านั้น แล้วกระทำตามที่พระองค์วะฮีย์แก่ฉัน แล้วถ้าพระองค์ส่งอายะฮฺใดมาให้แก่ฉัน ฉันก็รับมันไปปฏิบัติ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงห้าม ฉันก็จะไม่ไปขอ และไปทวงถามแต่ประการใด นอกจากพระองค์จะทรงอนุญาตให้ฉันทำเช่นนั้น เพราะพระองค์ทรงปรีชาญาณต่อพวกเขา หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงแนะนำพวกเขาว่า แท้จริง คัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นหลักฐานที่ชัดเจนและเป็นจริงอยู่แล้ว โดยพระองค์ได้ตรัสว่า ﴾ **นี่คือหลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และ (นี่คือ) ทางนำ และความเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา** ﴿

﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ ﴾

**204. เมื่ออัลกุรอานถูกอ่านขึ้น พวกเจ้าจงสดับฟังมันเถิด และจงนิ่งเงียบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา**

## คำสั่งใช้ให้ฟังอัลกุรอาน

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงกล่าวถึงกุรอานว่า เป็นหลักฐานจากอัลลอฮฺสำหรับมวลมนุษย์ เป็นทางนำ และเป็นความเมตตาจากพระองค์ พระองค์ทรงสั่งให้มนุษย์สดับฟังในขณะที่มีการอ่านอัลกุรอาน เพื่อเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญ และให้เกียรติต่อคัมภีร์ ซึ่งไม่ใช่อย่างที่พวกปฏิเสธชาวกุเรชคิดกัน เนื่องจากคำพูดของพวกเขาที่ว่า

﴿ لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴾

**"พวกเจ้าจงอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทึกในขณะนั้น หวังว่าพวกเจ้าจะมีชัยชนะ"**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 26)*

อิบนุ ญะรีรฺ ได้เล่าว่า อิบนุ มัสอูด ได้กล่าวว่า พวกเราเคยกล่าวสลามซึ่งกันและกันในขณะละหมาด แล้วอัลกุรอาน ได้มีมาว่า

﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾

(ซึ่งความหมายมีอยู่แล้วในอายะฮฺที่ 204 ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ)

﴿ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾ ﴾

**205.และเจ้า (มุฮัมมัด) จงระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าไว้ในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อม และยำเกรง โดยไม่ต้องออกเสียงดังทั้งในยามเช้าและยามเย็น และจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้หลงลืม**

**206.แท้จริง บรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่หยิ่งยโสต่อการเคารพสักการะพระองค์ และจะกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์ และแด่พระองค์เท่านั้น พวกเขาจะก้มลงกราบ (สุญูด)**

## มีคำสั่งให้ระลึกถึงอัลลอฮฺ ﷻ และเคารพภักดีต่อพระองค์ทั้งยามเช้า และยามเย็น

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ระลึกถึงพระองค์ให้มากๆ ตั้งแต่ยามเช้าจนถึงยามเย็น และทรงใช้ให้ปฏิบัติศาสนกิจในเวลาทั้งสองนั้น (คือยามเช้า และยามเย็น) ด้วย

ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴾

**"และจงแซ่ซ้องสดุดี ด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น และก่อนดวงอาทิตย์ตก"**

*(ซูเราะฮฺ ก็อฟ อายะฮฺที่ 39)*

ซึ่งความจริง คำสั่งนี้ปรากฏก่อนที่จะมีการบังคับให้ละหมาดห้าเวลาที่บัญญัติในคืนอัลอิสรออฺ ซึ่งอายะฮฺนี้เป็นอายะฮฺมักกียะฮฺ

แต่ ณ ที่นี้ คือ อายะฮฺนี้ว่า ﴿ بِالْغُدُوِّ ﴾ ทั้งในยามเช้า ﴿ وَالْآصَالِ ﴾ และในยามเย็น

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ด้วยความนอบน้อม และยำเกรง** ﴾ คือ จงระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าไว้ในใจของเจ้า ด้วยความสมัครใจ และยำเกรงต่อพระองค์โดยไม่ส่งเสียงดังออกมา และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **โดยไม่ต้องออกเสียงดัง** ﴾ การกล่าวซิกรุลลอฮฺควรกระทำในลักษณะเช่นนี้ มิใช่ด้วยการส่งเสียงดังจนเกินพอดี

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง ระบุว่า รายงานจาก อบีมูซา อัลอัชอะรี ﷺ ได้เล่าว่า ผู้คนเคยขอพรด้วยเสียงอันดังในการเดินทางบางครั้ง แล้วท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

( يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوْا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لاَ تَدْعُوْنَ أَصَمَّ وَلاَغَائِبًا ، إِنَّ الَّذِيْ تَدْعُوْنَهُ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ، أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ عُنُقِ رَاحِلَتِهِ )

***"โอ้ ผู้คนทั้งหลาย พวกเจ้าจงทำให้ค่อยอยู่ในใจของพวกท่าน เพราะความจริง พวกท่านมิได้ขอพรต่อผู้ที่หูหนวก หรือไม่อยู่ต่อหน้า แท้จริง ผู้ที่พวกท่านขอต่อท่านนั้น ทรงได้ยินอยู่ใกล้ (ท่าน) ยิ่งกว่าคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า ใกล้กับคอพาหนะของเขาเสียอีก"***

*(ฟัตฮุลบารี 6/157, มุสลิม 4/2077)*

จุดมุ่งหมาย คือ ส่งเสริมให้ระลึกถึงอัลลอฮฺให้มากๆ และให้บ่าวของพระองค์ประกอบศาสนกิจทั้งเวลาเช้า และเวลาเย็น เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เป็นคนที่ลืมพระองค์ แล้วด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้ชมเชยบรรดามลาอิกะฮฺ ที่แสดงความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ทั้งกลางคืน และกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง บรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่หยิ่งยโสต่อการเคารพสักการะพระองค์....** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ ความจริง

ที่พระองค์ทรงกล่าวถึงมลาอิกะฮฺเช่นนี้ ก็เพื่อให้พวกเขาเป็นแบบอย่างให้ปฏิบัติตามในการที่พวกเขาเคารพภักดี และประกอบศาสนกิจต่อพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงมีบัญญัติให้พวกเราสุญูด (กราบ) ต่อพระองค์เมื่ออ่านถึงอายะฮฺนี้ อันเนื่องจากพระองค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้กล่าวถึงการสุญูดของมลาอิกะฮฺเอาไว้ในอายะฮฺนี้ด้วย ดังที่ได้มีระบุอยู่ในฮะดีษที่ว่า

( أَلاَ تَصُفُّوْنَ كَمَا تَصُفُّ الْمَلاَئِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا ، يُتِمُّوْنَ الصُّفُوْفَ الأَوَّلَ فَالأَوَّلَ وَيَتَرَاصُّوْنَ فِيْ الصَّفِّ )

*"พึงทราบเถิด พวกท่านจะต้องตั้งแถว ดังที่บรรดามลาอิกะฮฺได้ตั้งแถว ณ ที่พระผู้อภิบาลของเขา โดยพวกเขาจะให้แถวแรก ๆ เต็มเสียก่อน และจะยืนชิดกันในแถวด้วย"*

*(มุสลิม 1/322)*

อายะฮฺนี้เป็นจุดแรกในอัลกุรอาน ที่มีบัญญัติให้ผู้ที่อ่านหรือฟังทำการสุญูด (สัจญ์ดะฮฺ) ตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์

# تفسير سورة الأنفال

## การอธิบายซูเราะฮฺ อัลอันฟาล"

وهي مدنية โดยเป็นซูเราะฮฺ มะดะนียะฮฺ

ซูเราะฮฺนี้มี 75 อายะฮฺ จำนวนคำ 1,631 คำ

จำนวนอักษร 5,294 อักษร

*วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

## سورة الأنفال

## ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

**ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنفَالِ ۖ قُلِ الْأَنفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ



1. **พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับทรัพย์สินจากสงคราม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินจากสงครามนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ และของรอซูล ดังนั้น พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพวกเจ้า และจงเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์เถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา**

## อธิบายคำว่า "อัลอันฟาล" اَلْأَنْفَالُ

อัลบุคอรี ได้เล่าว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า คำว่า "อัลอันฟาล" คือ "ทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม"

และอัลบุคอรีได้รายงานจากสะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ ว่า ฉันได้ถาม อิบนิ อับบาส ﷺ เกี่ยวกับซูเราะฮฺ อัลอันฟาล ? เขาตอบว่า "ได้ถูกประทานลงมาในสงครามบะดัรฺ"

*(ฟัตฮุลบารี 8/156)*

ส่วนรายงานที่อัลบุคอรี บันทึกจากอิบนุ อับบาส ﷺ โดยมิได้ระบุสายรายงานไว้นั้น ก็เป็นรายงานที่ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส เช่นเดียวกัน ว่า ความจริงเขาได้กล่าวว่า "อัลอันฟาล" ก็คือ "ทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม ซึ่งปรากฏว่า ทรัพย์นั้นเคยเป็นสิทธิ์ของท่านรอซูล ﷺ โดยเฉพาะ คนอื่นไม่มีสิทธิ์ได้รับส่วนแบ่งแต่อย่างใด"

*(อัฏฏอบะรี 13/378)*

และเช่นเดียวกัน มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อะฏออฺ, อัฏเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, อะฏออฺ อัลคอรอซานี, มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน, อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม และคนอื่นๆ ก็กล่าวเช่นนั้น คือ ทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม

*(อัฏฏอบะรี 13/361 และ 362)*

บางท่านบอกว่า "อันนัฟลุ" اَلنَّفْلُ คือ ทรัพย์ที่อิมาม หรือเจ้าเมืองได้มอบไปให้แก่บางคน อันเนื่องจากยึดมาได้ หรือในทำนองเดียวกัน หลังจากแบ่งส่วนที่กำหนดไว้เดิมแล้ว

บางท่านบอกว่า คือ ทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม และแบ่งเป็นจำนวน 1/5 ซึ่งเป็นสิทธิ์ของท่านรอซูลไปแล้ว

บางท่านบอกว่า "อัลอันฟาล" ก็คือ فَيْءٌ คือ ทรัพย์สินที่ได้มาจากพวกกุฟฟารฺ โดยไม่ต้องทำสงคราม รวมถึงสิ่งที่หลุดจากการครอบครองของพวกเขามายังฝ่ายมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นสัตว์พาหนะ, ทาส, ทาสี หรือสิ่งของอื่นๆ

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อะลี อิบนุ ซอและฮฺ อิบนุ ฮัยยฺ ได้เล่าว่า ฉันได้รับทราบเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَنفَالِ ﴾ โดยเขาได้กล่าวว่า มันคือ "อัสสะรอยา" اَلسَّرَايَا หมายถึง ทรัพย์สินที่ผู้นำมอบให้แก่กองกำลังบางส่วนที่ออกไปปฏิบัติภารกิจเพิ่มเติมจากส่วนแบ่งจากที่พวกเขาได้รับพร้อมกับกำลังพลคนอื่นๆ

## สาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺนี้ลงมา

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก สะอัด อิบนุ มาลิก ว่า ฉันได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ในวันนี้อัลลอฮฺทรงให้ฉันได้แก้แค้นพวกมุชริกีนกันแล้ว ขอท่านได้ให้ดาบเล่มนี้แก่ฉันเถิด แล้วท่านได้กล่าวว่า "แท้จริง ดาบเล่มนี้ ไม่ใช่เป็นของท่าน และไม่ใช่เป็นของฉัน ท่านจงวางมันลงเถิด" เขาเล่าว่า แล้วฉันก็วางมันลง แล้วหันหลังกลับไปพร้อมรำพึงกับตัวเองว่า ดาบเล่มนี้คงจะตกไปอยู่ในการครอบครองของผู้ที่ไม่มีความสามารถที่จะต่อสู้อย่างห้าวหาญเหมือนฉันเป็นแน่แท้ ทันใดนั้นก็มีชายคนหนึ่งเรียกฉันจากทางด้านหลัง เมื่อฉันกลับไปพบท่านรอซูล ฉันก็ถามท่านว่า อัลลอฮฺได้ประทานสิ่งใดลงมาเกี่ยวกับฉันหรือ ? ท่านรอซูลตอบว่า "ท่านเคยขอให้ฉันมอบดาบนี้ให้ ซึ่งความจริงแล้วดาบเล่มนี้ไม่ใช่ของฉัน แต่มีผู้มอบมันให้แก่ฉัน และตอนนี้มันเป็นของท่านแล้ว" สะอัด เล่าว่า และอัลลอฮฺก็ได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมา ﴿ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَنفَالِ قُلِ ٱلْأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ ﴾

*(อะหฺมัด 1/118)*

และ อบูดาวูด, อัตติรฺมิซี, อันนะซาอี ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วย โดย อัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่าเป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ

*(อบูดาวูด 3/177, ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/466 และ อันนะซาอี ในหนังสืออัลกุบรอ 6/348)*

## อีกสาเหตุหนึ่งในการประทานอายะฮฺนี้

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบีอุมามะฮฺ เล่าว่า ฉันได้ถาม อุบาดะฮฺ เกี่ยวกับอัลอันฟาล ? แล้วเขาได้กล่าวว่า อายะฮฺดังกล่าวถูกประทานลงมาเกี่ยวกับเรื่องของพวกเราที่ได้เข้าร่วมสมรภูมิบะดัรฺ ขณะที่พวกเราขัดแย้งกันในเรื่องทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม และทำให้นิสัยของพวกเราไม่ดีในเรื่องนี้ ดังนั้น อัลลอฮฺจึงได้ถอดมันออกไปจากมือของพวกเรา และได้กำหนดมันไปที่ท่านรอซูล ﷺ แล้วท่านก็ได้แบ่งมันให้กับมุสลิมจำนวนเท่าๆ กัน

*(อะหฺมัด 5/322)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานอีก จาก อบีอุมามะฮฺ จาก อุบาดะฮฺ อิบนิศศอมิต โดยเล่าว่า พวกเราได้ออกไปพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ แล้วเราก็ได้ไปร่วมกับท่านในสมรภูมิบะดัรฺ เมื่อเกิดการเผชิญหน้าขึ้น อัลลอฮฺก็ได้ให้ศัตรูนั้นพ่ายแพ้ แล้วกลุ่มหนึ่งก็ออกไล่ตามพวกเขาไปเพื่อฆ่าพวกเขา และกลุ่มหนึ่งก็มุ่งไปที่ค่ายทหารของศัตรูเพื่อเก็บรวบรวมข้าวของและทรัพย์สิน ในขณะที่อีกกลุ่มได้ห้อมล้อมดูแลความปลอดภัยให้ท่านรอซูล ﷺ อยู่โดยที่ศัตรูทำอะไรท่านรอซูลไม่ได้เลย จนกระทั่งเข้าเวลากลางคืน ผู้คนก็มารวมตัวกันอยู่พร้อมหน้ากัน

กลุ่มที่ได้ไปเก็บรวบรวมทรัพย์สินจากสงคราม ก็พูดขึ้นว่า พวกเราเป็นผู้ไปเก็บรวบรวมมา ดังนั้น จึงไม่มีผู้คนที่จะมีส่วนได้ทรัพย์สินนี้เลย

และกลุ่มที่ออกไล่ตามศัตรูไป ก็กล่าวว่า พวกท่านไม่มีสิทธิ์มากไปกว่าพวกเรา เพราะเราเป็นผู้ขัดขวางศัตรูเอาไว้ และเราทำให้พวกเขาพ่ายแพ้

และกลุ่มที่ปกป้องคุ้มครองท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า พวกท่านนั้นไม่มีสิทธิ์มากไปกว่าพวกเรา เพราะพวกเราได้ปกป้องไว้เป็นอย่างดี ท่านรอซูลมิได้ถูกศัตรูทำอันตราย ซึ่งเราสมควรจะได้รับยิ่งกว่า แล้วอายะฮฺนี้ก็ได้ถูกประทานลงมา คืออายะฮฺที่ว่า ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنفَالِ قُلِ الْأَنفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ﴾

แล้วท่านรอซูล ﷺ จึงได้แบ่งทรัพย์สินจากสงครามระหว่างบรรดามุสลิม และปรากฏว่าท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านได้ยกทัพไปต่อสู้ในแผ่นดินศัตรู ท่านได้แบ่งทรัพย์สินไว้ หนึ่งในสี่แล้ว เมื่อท่านและทุกคนได้กลับมาแล้ว ท่านจะแบ่งไว้ 1/3 ซึ่งปรากฏว่า ท่านไม่ค่อยจะชอบทรัพย์สินจากสงครามนัก

*(อะหมัด 5/323)*

และท่านกล่าวว่า ผู้ศรัทธาที่แข็งแกร่งมิได้มีสิทธิ์มากไปกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอกว่า

และ อัตติรฺมิซี และ อิบนุมาญะฮฺ ก็ได้รายงานฮะดีษนี้เช่นเดียวกัน โดย อัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่า ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะซัน

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/468 และ อิบนุมาญะฮฺ 2/950)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพวกเจ้า** ﴿ คือพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮฺในเรื่องต่างๆ ของพวกท่าน และจงปรับปรุงสัมพันธภาพในระหว่างพวกเจ้าให้ดี จงอย่าอธรรมซึ่งกันและกัน อย่าทะเลาะกัน และอย่าขัดแย้งกัน สิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่พวกท่าน ไม่ว่าจะเป็นทางนำที่ถูกต้อง และวิชาความรู้นั้นย่อมดีกว่า การที่พวกท่านทะเลาะกัน ด้วยสาเหตุดังกล่าว อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **และจงเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์เถิด** ﴿ ในการแบ่งทรัพย์สินสงครามในระหว่างพวกเจ้าตามที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ ซึ่งที่จริงแล้ว ท่านจะจัดการแบ่งมัน ดังเช่นที่อัลลอฮฺทรงใช้เพื่อให้เกิดความเที่ยงธรรม และใสสะอาด

และ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า นี่เป็นการตำหนิจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยให้พวกเขายำเกรงอัลลอฮฺ และปรับปรุงสัมพันธภาพในระหว่างพวกเขาให้ดีขึ้น

*(อัฏฏอบะรี 13/384)*

และเช่นเดียวกัน มุญาฮิด ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/384)*

และ อัสสุดดียฺได้กล่าวว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ในระหว่างพวกเจ้า** ﴿ คือ พวกเจ้าจะต้องไม่ด่าทอกัน หรือพูดจาเสียดสีกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/384)*

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ ﴾

2. **แท้จริง บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือ ผู้ที่เมื่อ (คำเตือนของ) อัลลอฮฺได้ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาอายะฮฺของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา อายะฮฺเหล่านั้นก็ได้เพิ่มพูนความศรัทธาให้แก่พวกเขา และแด่พระผู้อภิบาลของพวกเขานั้น พวกเขาจะมอบหมาย**

3. **คือ บรรดาผู้ที่ปฏิบัติละหมาด และส่วนหนึ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค**

4. **ชนเหล่านี้ คือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายขั้น ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมากมาย**

## คุณลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือ ผู้ที่เมื่อ (คำเตือนของ) อัลลอฮฺได้ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง** ﴿ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า พวกมุนาฟิกูน

(พวกกลับกลอก) นั้น ไม่มีสิ่งใดจากการระลึกถึงอัลลอฮฺ เข้าไปในหัวใจของพวกเขา ขณะที่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ไม่มีสิ่งใดจากบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺที่พวกเขาจะเชื่อ และพวกเขาก็ไม่มอบหมายต่ออัลลอฮฺ เมื่ออยู่เพียงลำพังพวกเขาก็ไม่ละหมาด และไม่จ่ายซะกาตในทรัพย์สินของพวกเขา ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงบอกให้ทราบว่า พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธา หลังจากนั้นอัลลอฮฺได้บอกถึงลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธา โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือ ผู้ที่เมื่อ (คำเตือนของ) อัลลอฮฺได้ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง** ﴿ ดังนั้น พวกเขาจึงปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ﴾ **และเมื่อบรรดาอายะฮฺของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา อายะฮฺเหล่านั้นก็ได้เพิ่มพูนความศรัทธาให้แก่พวกเขา** ﴿ เขากล่าวว่า มันได้เพิ่มให้แก่พวกเขาซึ่งความเชื่อมั่น ﴾ **และแด่พระผู้อภิบาลของพวกเขานั้นพวกเขาจะมอบหมาย** ﴿ เขากล่าวว่า พวกเขาไม่หวังอะไรอื่นจากพระองค์แล้ว

*(อัฏฏอบะรี 13/396)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า ข้อความที่ว่า وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ มีความหมายว่า รู้สึกกลัวเกรงและหวาดกลัว

*(อัฏฏอบะรี 13/386)*

และเช่นเดียวกัน อัสสุดดีย์และคนอื่นๆ ก็กล่าวเช่นนั้น นี่คือคุณลักษณะของผู้ศรัทธาที่แท้จริง คือ ผู้ซึ่งคำเตือนของอัลลอฮฺได้ถูกกล่าวขึ้นเมื่อใด หัวใจเขาก็จะเกิดความหวั่นเกรงทันที ซึ่งเป็นเหตุให้กระทำตามคำสั่ง ละทิ้งข้อตักเตือน และข้อห้ามทั้งหลาย ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ ﴾

**"และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใดๆ หรืออยุติธรรมแก่ตนเองแล้วพวกเขาก็ระลึกถึงอัลลอฮฺ และขออภัยต่อความผิดของพวกเขา และใครเล่าที่จะยอมอภัยโทษความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮฺแล้ว และพวกเขามิได้ดื้อรั้นปฏิบัติในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิบัติมา โดยที่พวกเขาก็รู้กันอยู่"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 135)*

และเช่นเดียวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ ﴿

**"และส่วนผู้ที่หวาดกลัวต่อการยืนเบื้องหน้าของพระผู้อภิบาลของเขา และได้หักห้ามจิตใจกิเลสใฝ่ต่ำ ดังนั้น สวนสวรรค์จะเป็นที่พำนักของเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต อายะฮฺที่ 40 และ 41)*

และด้วยเหตุนี้ ซุฟยาน อัษเษารี จึงได้กล่าวว่า ฉันได้ยิน อัสสุดดีย์กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ﴾ โดยเขากล่าวว่า คือชายที่ต้องการจะอธรรม หรือมุ่งที่จะทำความชั่ว แล้วมีผู้กล่าวกับเขาว่า ท่านจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด แล้วหัวใจของเขาก็หวาดกลัวพระองค์

## การศรัทธา (อีมาน) จะเพิ่มพูน เมื่อเขาอ่านบรรดาอายะฮฺอัลกุรอาน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อบรรดาอายะฮฺของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา อายะฮฺเหล่านั้นก็ได้เพิ่มพูนความศรัทธาให้แก่พวกเขา** ﴾ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾

**"และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขาจึงมีผู้กล่าวขึ้นว่า มีใครบ้างในพวกเจ้า ที่บทนี้ทำให้ความศรัทธาเพิ่มขึ้น ? สำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น บทนี้ได้ทำให้การศรัทธาของพวกเขาเพิ่มขึ้น โดยที่พวกเขามีความปีติยินดี"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 124)*

อัลบุคอรี และนักวิชาการคนสำคัญอื่นๆ ได้อ้างอายะฮฺนี้และอายะฮฺอื่นๆ ที่คล้ายกันเป็นหลักฐานว่าอีมานมีการเพิ่ม และมีระดับที่แตกต่างกันในหัวใจของแต่ละคนตามทรรศนะของอุละมาอฺส่วนใหญ่ของประชาชาตินี้ ยิ่งไปกว่านั้นอุละมาอฺหลายท่าน เช่น อิมามชาฟิอี, อิมามอะหฺมัด อิบนิ ฮัมบัล และ อบีอุบัยดฺ ได้รายงานว่า ประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องที่เห็นตรงกันเป็นเอกฉันท์ ดังเช่นที่เราได้อธิบายไว้อย่างละเอียดในตอนต้นของคำอธิบายเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี การสรรเสริญ และความโปรดปรานเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ

## อธิบายเรื่องการตะวักกุล

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **และแด่พระผู้อภิบาลของพวกเขานั้น พวกเขาจะมอบหมาย** ﴿ คือ พวกเขาไม่หวังจากใครอื่น นอกจากพระองค์เท่านั้น และไม่มุ่งต่อใครอื่นนอกจากพระองค์เท่านั้น และไม่หันไปพึ่งพาผู้ใดนอกจากพระองค์ และไม่ร้องขอสิ่งใดจากผู้อื่นและไม่แสวงหาความใกล้ชิดกับผู้ใดนอกจากพระองค์ และพวกเขาทราบว่าสิ่งใดที่พระองค์ประสงค์จะต้องเกิดขึ้น และถ้าพระองค์ไม่ประสงค์ก็จะไม่เกิดขึ้น และแท้จริง พระองค์นั้นจะเป็นผู้ดำเนินการตามอำนาจของพระองค์แต่เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีหุ้นส่วนสำหรับพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่วิพากษ์วิจารณ์ต่อข้อชี้ขาดของพระองค์ พระองค์คือผู้รวดเร็วในการสอบสวน และด้วยเหตุนี้สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ ได้กล่าวว่า การตะวักกุลต่ออัลลอฮฺนั้นเป็นหัวใจสำคัญของการศรัทธา

## อธิบายให้ทราบถึงผลงานของบรรดาผู้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **คือ บรรดาผู้ที่ปฏิบัติละหมาด และส่วนหนึ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค** ﴿ ในอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงการงานของพวกเขาหลังจากที่พระองค์ได้กล่าวถึงเรื่องหลักศรัทธาเชื่อมั่นของพวกเขาแล้ว ซึ่งงานต่างๆ ที่พวกเขาจะต้องปฏิบัตินั้น ก็คือ งานที่ครอบคลุมไปถึงความดีทั้งหลาย นั่นก็คือการดำรงละหมาด ซึ่งถือเป็นหน้าที่ที่เขาจะต้องปฏิบัติต่ออัลลอฮฺ

กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า การดำรงละหมาด ก็คือรักษาเวลาละหมาด โดยการละหมาดให้ตรงเวลา อาบน้ำละหมาดให้ถูกต้อง รุกัวะอฺให้ถูกต้อง และสุญูดให้ถูกต้อง

*(อิบนุ อบีฮาติม 1/3)*

มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน ได้กล่าวว่า การดำรงละหมาดก็คือ รักษาเวลาละหมาดให้ตรงเวลา, อาบน้ำละหมาดให้ถูกต้อง และครบทุกอวัยวะ รุกัวะอฺ และ สุญูดให้สมบูรณ์ อ่านอัลกุรอานในละหมาดให้ถูกต้อง, กล่าวตะชะฮุด และศ่อละวาตต่อท่านนบีให้ถูกและครบถ้วน นี่คือดำรงละหมาด

*(อิบนุ อบีฮาติม 1/37)*

การบริจาคส่วนหนึ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ ก็จะคลุมไปถึงการจ่ายซะกาต และสิทธิต่างๆ ที่บรรดาบ่าวจะต้องจ่ายไปทั้งที่เป็นการบังคับ และส่งเสริม เพราะมนุษย์ทั้งมวลนั้นเปรียบเสมือนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขา และให้พวกเขาบังเกิดมาในโลกนี้

## อธิบายให้ทราบถึงการศรัทธาที่แท้จริง

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ชนเหล่านี้ คือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง** ﴿ คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะดังที่กล่าวมาแล้ว เป็นผู้ศรัทธาที่มีการศรัทธาอย่างแท้จริง

## ผลของการศรัทธาที่เต็มเปี่ยม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายขั้น ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา** ﴿ คือ จะมีที่พำนัก สถานภาพ และระดับต่างๆ ในบรรดาสวนสวรรค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴾ هُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ ﴿

**"พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับขั้น ณ ที่อัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 163)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจะได้รับการอภัยโทษ** ﴿ คือ อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยความผิดให้แก่พวกเขา และจะตอบแทนความดีให้แก่พวกเขา

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ اَهْلَ عِلِّيِّيْنَ لَيَرَاهُمْ مِنْ أَسْفَلَ مِنْهُمْ كَمَا تَرَوْنَ ٱلْكَوْكَبَ ٱلْغَابِرَ فِيْ أُفُقٍ مِنْ آفَاقِ السَّمَاءِ ) قَالُوْا : يَارَسُوْلَ اللهِ ، تِلْكَ مَنَازِلُ ٱلْأَنْبِيَاءِ لَايَنَالُهَا غَيْرُهُمْ فَقَالَ : ( بَلَى وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ ! رِجَالٌ آمَنُوْا بِاللهِ وَصَدَّقُوْا ٱلْمُرْسَلِيْنَ )

***"แท้จริง ชาว (สวรรค์) ที่อยู่สูงนั้น คนที่อยู่ด้านล่างในระดับที่ต่ำกว่าจะมองเห็นพวกเขา ดังเช่น ที่พวกท่านได้เห็นดวงดาวที่ลับไปจากฟากฟ้า พวกเขา (บรรดาสาวก) กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ นั่นเป็นที่พำนักของบรรดานบี ซึ่งไม่มีคนอื่นๆ จะไปถึงได้ แล้วท่านได้ตอบว่า เปล่าเลย ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ (เหล่านั้น) คือบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเชื่อต่อบรรดารอซูล"***

*(ฟัตฮุลบารี 6/368 และ มุสลิม 4/3177)*

ในฮะดีษอีกบทหนึ่งรายงานโดย อิมามอะหฺมัด และบรรดาเจ้าของหนังสือสุนัน จากฮะดีษที่รายงานโดย อะฏิยะฮฺ จาก อบีสะอีด เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ اَهْلَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى كَمَا تَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الْغَابِرَ فِيْ أُفُقِ السَّمَاءِ ، وَأَنَّ اَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ مِنْهُمْ وَأَنْعَمَا )

*“แท้จริง ชาวสวรรค์นั้น พวกเขาจะเห็นผู้ที่อยู่ในระดับอันสูงส่งเหล่านั้น ดังเช่นที่พวกท่านเห็นดวงดาวที่ลับไปจากฟากฟ้า และแท้จริง อบูบักรฺ และ อุมัรฺ ก็เป็นส่วนหนึ่งจากพวกนั้น และทั้งสองได้รับความโปรดปรานด้วย”*

*(อะหฺมัด 3/27, อบูดาวูด 4/287, ตัวะฮุฟะตุลอะฮฺวะซี 8/142 และ อิบนุมาญะฮฺ 1/37)*

﴿ كَمَآ أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيْتِكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ۝٥ يُجَٰدِلُونَكَ فِى ٱلْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ۝٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحْدَى ٱلطَّآئِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ ٱلشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقْطَعَ دَابِرَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۝٧ لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ۝٨ ﴾

**5. เช่นเดียวกับการที่พระผู้อภิบาลของเจ้า ให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า เนื่องด้วยความจริง และแท้จริง กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้นรังเกียจ (ที่จะทำการสู้รบกับศัตรู)**

**6. พวกเขาโต้เถียงกับเจ้าในความจริง หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น ประหนึ่งว่า พวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตาย โดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่**

7. และจงระลึกขณะที่อัลลอฮฺได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเจ้า ซึ่งหนึ่งในสองกลุ่มว่า มันเป็นของพวกเจ้า และพวกเจ้าชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มีกำลังอาวุธนั้นเป็นของพวกเจ้า แต่อัลลอฮฺทรงต้องการให้ความจริงประจักษ์เป็นจริงขึ้น ด้วยดำรัสของพระองค์ และจะทรงตัดขาดซึ่งคนสุดท้ายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

8. เพื่อพระองค์จะทรงให้สิ่งที่เป็นจริง ได้ประจักษ์เป็นความจริง และสิ่งเท็จได้ประจักษ์เป็นสิ่งเท็จ และแม้ว่าบรรดาผู้กระทำความผิดไม่พอใจก็ตาม

## การปฏิบัติตามรอซูล ﷺ ทำให้เกิดความดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เช่นเดียวกับการที่พระผู้อภิบาลของเจ้า ให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า เนื่องด้วยความจริง** ﴾

นักวิชาการบางท่าน ได้กล่าวว่า ข้อความนี้ ทำให้เกิดความดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา คือการที่พวกเขายำเกรงต่อพระผู้อภิบาลของเขาทำดีต่อกัน และเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ซึ่งความหมายในที่นี้ก็คือ แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ดังเช่นที่เกิดกับพวกเจ้าขณะที่พวกเจ้ามีความเห็นไม่ตรงกันในเรื่องทรัพย์จากสงคราม และโต้เถียงกันในเรื่องดังกล่าวนั้น อัลลอฮฺทรงให้การแบ่งทรัพย์สงครามเป็นสิทธิของพระองค์ผ่านการแบ่งของท่านรอซูล ซึ่งท่านก็ได้แบ่งด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค ซึ่งดังกล่าวนั้นถือเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าอย่างแท้จริง และเช่นเดียวกัน เมื่อพวกเจ้าไม่ชอบที่จะออกไปเผชิญหน้ากับศัตรูในการสู้รบ โดยที่อีกกลุ่มหนึ่งได้ออกไปช่วยเหลือปกป้องศาสนาของพวกเขา และเป็นเหตุทำให้เกิดชัยชนะ และการเกิดการพิชิตขึ้นในภายหลัง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ ﴾

**"การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่รังเกียจแก่พวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า**

**และอาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดี แต่พวกเจ้าไม่รู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 216)*

อัสสุดดีย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแท้จริง กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้นรังเกียจ** ﴾ ที่จะทำการสู้รบกับศัตรู ﴿ **พวกเขาโต้เถียงกับเจ้าในความจริง หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น** ﴾

นักวิชาการบางคนอธิบายว่า หมายถึง พวกเขาถามเจ้าถึงเรื่องทรัพย์สินจากสงคราม เพื่อต้องการจะโต้เถียงกับเจ้าอย่างที่พวกเขาเคยโต้เถียงกับเจ้ามาแล้ว ในวันสมรภูมิบะดัรฺ โดยพวกเขากล่าวว่า ท่านได้ให้เราออกไปดักกองคาราวาน โดยมิได้บอกให้พวกเราทราบเลยว่าจะมีการสู้รบ ถ้าเราทราบ เราจะได้เตรียมการ...? ﴿ **แต่อัลลอฮฺทรงต้องการให้ความจริงประจักษ์เป็นจริงขึ้น ด้วยดำรัสของพระองค์** ﴾ คือ พระองค์ต้องการที่จะให้เผชิญหน้ากับกลุ่มนั้น ที่มีความแข็งแกร่งพร้อมสู้รบ เพื่อจะให้พวกเจ้าได้รับชัยชนะ และช่วยเหลือพวกเจ้าให้ชนะพวกเขา เพื่อให้ศาสนาของพวกเจ้าปรากฏขึ้น และคำว่า อัลอิสลาม จะได้สูงส่งเป็นที่ประจักษ์เหนือศาสนาทั้งหลาย โดยที่พระองค์นั้นทรงทราบดีถึงบั้นปลายของกิจการทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ได้วางแผนไว้แก่พวกเจ้าเป็นอย่างดีแล้ว ถึงแม้ว่าบรรดาบ่าวของพระองค์จะชอบสิ่งที่ตรงกันข้าม ซึ่งพวกเขาเห็นดีเห็นงาม ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ﴾

**"การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่รังเกียจแก่พวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 216)*

และมุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ﵀ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ อับบาส ว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้ทราบว่า กองคาราวานของอบีซุฟยานได้มุ่งหน้ามาจากแคว้นชาม ท่านก็เรียกร้องให้บรรดามุสลิมออกไปดักพวกเขา และท่านได้กล่าวว่า

( هَذِهِ عِيْرُ قَرَيْشٍ فِيْهَا اَمْوَالُهُمْ ، فَاخْرُجُوْا إِلَيْهَا لَعَلَّ اللهَ أَنْ يُنَفِّلَكُمُوْهَا )

***"นี่เป็นกองคาราวานของชาวกุเรช ในกองคาราวานมีทรัพย์สินของพวกเขา พวกเจ้าจงออกไปยังพวกเขาเถิด เพื่อว่าอัลลอฮฺจะทรงมอบทรัพย์สินเหล่านั้นแก่พวกเจ้า"***

แล้วผู้คนก็พากันออกไป บางคนออกอย่างรวดเร็วแต่บางคนก็ทำอืดอาด นั่นก็เพราะว่า พวกเขาไม่คิดว่า ท่านรอซูล ﷺ จะให้พวกเขาเผชิญหน้ากับสงคราม และปรากฏว่า อบูซุฟยาน ได้เรียกรวมคนเมื่อใกล้จะมาถึงแคว้นฮิญาซ โดยให้คนคอยสอดแนมข่าวคราวต่างๆ และสอบถามเมื่อพบกับผู้เดินทาง เพราะกลัวจะเกิดเหตุการณ์ไม่ดี จนกระทั่งเขาได้ทราบระแคะระคายจากคนเดินทางว่า แท้จริง มุฮัมมัด ได้เกณฑ์สมัครพรรคพวกของเขาออกมาดักกองคาราวาน เขาจึงระมัดระวังเป็นพิเศษ และได้ว่าจ้างให้ ฏ็อมฏ็อม อิบนุ อัมรฺ อัลฆิฟารี ให้รีบเดินทางไปแจ้งข่าวแก่ชาวมักกะฮฺทราบเป็นการด่วน โดยให้เกณฑ์ชาวกุเรชมักกะฮฺ มาปกป้องทรัพย์สินของพวกเขา โดยที่ท่านรอซูล ﷺ ได้นำสหายของเขาออกไป จนกระทั่งไปถึงทางหุบเขาแห่งหนึ่งที่มีชื่อเรียกกันว่า ซัฟรอน แล้วก็มีข่าวมาว่า ชาวกุเรชได้เดินทางมาเพื่อปกป้องกองคาราวานของพวกเขา แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ปรึกษาหารือกับพรรคพวก และแจ้งให้พวกเขาทราบถึงเรื่องของชาวกุเรช ที่จะเดินทางมา แล้ว อบูบักรฺ ﷺ ก็ได้ลุกขึ้นยืน และกล่าวว่า ก็ดีแล้ว หลังจากนั้น อุมัรฺ ﷺ ก็กล่าวว่า ก็ดีแล้ว หลังจากนั้น อัลมิกด๊าด อิบนุ อัมรฺ ก็ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ จงดำเนินการต่อไปตามที่อัลลอฮฺทรงใช้ท่าน เราพร้อมอยู่เคียงข้างท่าน ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เราจะไม่กล่าวกับท่านดังเช่นที่วงศ์วานอิสรออีลได้กล่าวแก่นบีมูซา ที่ว่า "ท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วออกไปต่อสู้กับศัตรู ส่วนเราจะนั่งดูอยู่ที่นี่" แต่เราขอกล่าวว่า "ท่านและพระเจ้าของท่านจงออกไปสู้รบ พวกเราจะออกไปสู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กับท่านทั้งสอง ขอสาบานต่อผู้ที่ส่งท่านมาด้วยสัจธรรม หากท่านนำพวกเราไปต่อสู้ยังเมืองอบิสสิเนีย เราก็จะตามท่านไปโดยไม่ย่อท้อ จนกระทั่งบรรลุเป้าหมาย" แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็กล่าวแก่เขาว่า ดีแล้ว และท่านได้ขอพรให้เขาประสบแต่ความดี หลังจากนั้น ท่านรอซูล ﷺ ก็ได้กล่าวว่า

( أَشِيْرُوْا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ )

***"พวกท่านจงชี้แนะให้แก่ฉันด้วย โอ้ผู้คนทั้งหลาย"***

ที่จริงแล้ว ท่านหมายถึงชาวอันศอรฺ เพราะว่า พวกเขามีจำนวนมาก ทั้งนี้ ก็เพราะว่า ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่ท่านที่ อัลอะกอบะฮฺ พวกเขาเคยกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความจริง พวกเราไม่อยู่ในการรับผิดชอบต่อท่าน จนกว่าท่านจะไปถึงบ้านของเรา แล้วเมื่อท่านไปถึงแล้ว ท่านก็อยู่ในการดูแลของพวกเรา เราจะคอยปกป้องท่าน ดังเช่นที่

เราดูแลปกป้องลูกหลานของเรา และสตรีของเรา ปรากฏว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้น เคยกลัวว่าพวกเขาจะไม่ช่วยเหลือ แต่เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้พูดเช่นนั้นแล้ว สะอัด อิบนุ มุอาซ ก็ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ คำพูดของท่านนั้นเสมือนว่า ท่านต้องการเรา โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ.....? ท่านตอบว่า "ใช่แล้ว" แล้ว สะอัด ก็ได้กล่าวต่อไปว่า ความจริง เราได้ศรัทธาต่อท่านแล้ว เชื่อท่านแล้ว และเป็นพยานยืนยันว่า สิ่งที่ท่านนำมานั้นเป็นความจริง และเราได้ให้สัญญาแก่ท่านแล้วว่า เราจะเชื่อฟัง และปฏิบัติตามท่าน ดังนั้น ท่านจงดำเนินต่อไปเถิด โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ตามที่อัลลอฮฺทรงบัญชาใช้ท่านเถิด ขอสาบานต่อผู้ที่ได้ส่งท่านมาด้วยความจริง หากท่านนำเราไปที่ทะเล แล้วท่านลงไปในทะเล เราก็จะลงตามท่านไป จะไม่มีใครในหมู่พวกเรา แม้แต่คนเดียวที่จะล่าช้าต่อท่าน และฝ่าฝืนท่าน พวกเราไม่รังเกียจที่จะเผชิญหน้ากับศัตรูของเราในวันพรุ่ง เราจะอดทนขณะเกิดสงคราม จะเชื่อฟังท่านเมื่อเผชิญหน้ากับศัตรู หวังว่า อัลลอฮฺคงจะให้ท่านได้เห็นพวกเราเป็นที่สบายอกสบายใจ ขอท่านได้โปรดนำเราออกไปด้วยความสิริมงคลจากอัลลอฮฺ จากคำพูดดังกล่าว ท่านรอซูล ﷺ รู้สึกดีใจเป็นที่สุดกับคำพูดของ สะอัด และทำให้ท่านรู้สึกกระฉับกระเฉงเป็นที่สุด หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า

( سِيْرُوْا عَلَى بَرَكَةِ اللهِ وَأَبْشِرُوْا فَإِنَّ اللهَ قَدْ وَعَدَنِيْ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ ، وَاللهِ لَكَأَنِّيْ الْآنَ أَنْظُرُ إِلَى مَصَارِعِ الْقَوْمِ )

*"พวกท่านจงออกเดินทางด้วยความสิริมงคลจากอัลลอฮฺ และจงรับข่าวดี เพราะแท้จริง อัลลอฮฺนั้นได้ทรงสัญญากับฉันไว้หนึ่งในสองกลุ่ม ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขณะนี้เสมือนว่าฉันกำลังมองไปยังซากศพของกลุ่มชนนั้นอยู่"*

*(อัฏฏอบะรี 13/399)*

อัลเอาฟีย์ ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส เช่นเดียวกันนี้

*(อัฏฏอบะรี 13/403)*

และเช่นเดียวกัน อัสสุดดีย์, กอตาดะฮฺ, อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม และคนอื่นๆ จากบรรดานักปราชญ์ทั้งชาวสะลัฟและคอลัฟก็ได้กล่าวเอาไว้

*(อัฏฏอบะรี 13/403 - 405)*

และเราได้รวบรวมโดยสรุปจากคำพูดของพวกเขา และถือว่า เป็นการพอเพียงแล้วจากการเล่าของ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

9. **จงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือในยามคับขันต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และพระองค์ก็ได้ตอบสนองแก่พวกเจ้าโดยว่า แท้จริง ข้าจะเสริมให้พวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮฺหนึ่งพันตน ทยอยกันลงมา**

10. **และอัลลอฮฺนั้น มิได้ทรงให้มันมีขึ้น นอกจากเป็นข่าวดีเท่านั้น และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้าจะสงบขึ้น และไม่มีการช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากอัลลอฮฺเท่านั้น แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## บรรดามุสลิมขอความช่วยเหลือในยามคับขันต่ออัลลอฮฺ ﷻ และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบรับการขอของพวกเขา โดยส่งบรรดามลาอิกะฮฺลงมาช่วย

อัลบุคอรี ได้กล่าวไว้ในหนังสืออัลมะฆอซี บทที่เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือในยามคับขันต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และพระองค์ก็ได้ตอบสนองแก่พวกเจ้าว่า** ﴾ ไปจนถึงดำรัสของพระองค์ ที่ว่า ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ซึ่งมีความหมายว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ *(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 13)*

หลังจากนั้นอัลบุคอรีก็ได้รายงานจาก อิบนิ มัสอูด เล่าว่า ฉันได้อยู่ร่วมเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเกิดขึ้นกับอัลมิกดาด บิน อัลอัสวัด ซึ่งหากฉันเป็นผู้ที่มีบทบาทในเหตุการณ์ดังกล่าว ฉันควรจะดีใจยิ่งกว่าการได้รับสิ่งอื่นใดในโลกนี้ กล่าวคือ ในครั้งนั้นอัลอัสวัดได้มาหาท่านนบี ขณะที่ท่านกำลังขอดุอาให้อัลลอฮฺทรงจัดการพวกมุชริกีน แล้วเขา (อัลมิกด๊าด) ได้กล่าวว่า เราจะไม่กล่าวดังเช่นกลุ่มชนของนบีมูซา กล่าวเป็นคำขาดที่ว่า "ท่านและพระเจ้าของท่านจง

ออกไปสู้เถิด แต่เราขอต่อสู้อยู่ด้านขวาและด้านซ้ายของท่าน อยู่ข้างหน้าและข้างหลังท่าน" แล้วฉันเห็นท่านนบี ﷺ มีใบหน้าสดใส ดีใจกับคำพูดของเขา

*(ฟัตฮุลบารี 7/335)*

หลังจากนั้น อัลบุคอรีรายงานจาก อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวในวันสมรภูมิบะดัร ว่า

( اَللَّهُمَّ ! اَنْشُدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ ، اَللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ لَمْ تُعْبَدْ )

***"โอ้ อัลลอฮฺ ฉันภาวนาขอให้สัญญาของพระองค์เป็นเช่นนั้นเถิด โอ้อัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงประสงค์ (เป็นอย่างอื่น) พระองค์ก็จะไม่ถูกให้การเคารพภักดี"***

แล้ว อบูบักรฺ ก็ได้จับมือท่าน แล้วกล่าวว่า พอเพียงแก่ท่านแล้ว แล้วท่านก็ออกไปโดยท่านกล่าวว่า

( سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ )

***"ทั้งหมดจะถูกให้พ่ายแพ้ และหันหลังหนี"***

*(ฟัตฮุลบารี 7/335 และบันทึกโดย อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 6/477)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง ข้าจะเสริมให้พวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮฺหนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา** ﴾ ดังที่ ฮารูน อิบนุ ฮุบัยเราะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนุ อับบาส ว่า คำว่า مُرْدِفِيْنَ คือทยอยตามกันลงมา

*(อัฏฏอบะรี 13/412)*

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้รายงาน โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า อัลลอฮฺ ได้ทรงช่วยเหลือนบีของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา โดยส่งมลาอิกะฮฺมาเป็นจำนวนพันตน โดยให้ญิบรีล คุมลงมา 500 ตน และมิกาอีล คุมลงมาอีก 500 ตน

*(อัฏฏอบะรี 13/423)*

อิมามอบูญะอฺฟัร ได้รายงานโดยนำมาจาก อิบนุ ญะรีร และ มุสลิม จาก อิบนิ อับบาส และอุมัร ฮะดีษบทหนึ่งมีข้อความว่า "ขณะที่มุสลิมคนหนึ่งได้ไล่ตามมุชริกีนไปติดๆ ก็ได้ยินเสียงแส้ฟาดลงบนคนมุชริกนั้น และได้ยินเสียงคนขี่ม้ากล่าวว่า ฮัยซุม เข้าไปใกล้ๆ และเมื่อเขามองไปที่คนมุชริกคนนั้น ก็เห็นเขาล้มลงนอนหงาย เขามองไปที่ใบหน้าของคนมุชริก ก็เห็นจมูกของเขาแตก ใบหน้าแตกเลือดแดงฉาน ตัวของเขาเขียวไปทั้งหมด และแล้วชายชาวอันศอรคนหนึ่งก็เข้ามา แล้วมาเล่าเรื่องดังกล่าวให้ท่านรอซูล ﷺ ฟัง ท่านได้กล่าวว่า จริง เหตุการณ์

ดังกล่าวนั้น มาจากฟ้าชั้นที่สาม ในวันนั้น พวกมุชริกีน ถูกสังหารไป 70 คน และถูกจับเป็นเชลยอีก 70 คน

*(อัฏฏอบะรี 13/409, มุสลิม 3/1383, 1384)*

อัลบุคอรี ได้กล่าวไว้ในบทที่ว่า บรรดามลาอิกะฮฺ ได้มาปรากฏตนในสมรภูมิบะดัรฺ แล้วเขาก็รายงานจากริฟาอะฮฺ อิบนุ รอเฟียะอฺ อัซซุรอกี ซึ่งเป็นผู้ที่ร่วมสมรภูมิบะดัรฺด้วย โดยเขาเล่าว่า ญิบรีล ได้มาที่ท่านนบี ﷺ แล้วถามว่า พวกท่านมองผู้ที่เข้าร่วมสมรภูมิบะดัรฺอย่างไร ท่านตอบว่า พวกเขาเป็นมุสลิมที่ดีที่สุดกลุ่มหนึ่ง หรือคำตอบในทำนองนั้น เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า ก็เช่นเดียวกับบรรดามลาอิกะฮฺที่จะร่วมในสมรภูมิบะดัรฺ

*(ฟัตฮุลบารี 7/362)*

อัลบุคอรี ได้รายงานฮะดีษบทนี้เป็นเอกเทศ ซึ่งความจริง อัฏฏ็อบรอนี ได้รายงานเอาไว้ในหนังสืออัลมัวะอฺญัม อัลกะบีรฺ จากฮะดีษที่รายงาน โดยรอเฟียะอฺ อิบนุ คอดีจ ซึ่งยังถือว่าผิดพลาด แต่ที่ถูกนั้นคือรายงานของอัลบุคอรี วัลลอฮุอะอฺลัม ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง ระบุว่าแท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่ อุมัรฺ เมื่อเขาได้ปรึกษากับท่าน ในการสังหาร ฮาติบ อิบนุ อบีบัลตะอะฮฺ โดยท่านได้กล่าวว่า

( إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ اللهَ قَدِ اطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ اعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ )

***"ความจริง เขาได้เข้าร่วมในสมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งเป็นไปได้ว่าอัลลอฮฺอาจจะทรงมองไปยังบรรดาผู้ที่สู้รบในสมรภูมิบะดัรฺ แล้วกล่าวกับพวกเขาว่า พวกเจ้าจงทำตามที่พวกเจ้าประสงค์เถิด แท้จริง ข้าได้อภัยโทษให้แก่พวกเจ้าแล้ว"***

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น มิได้ทรงให้มันมีขึ้น นอกจากเป็นข่าวดีเท่านั้น....** ﴿ จนกระทั่งจบอายะฮฺ คือการที่อัลลอฮฺได้ส่งบรรดามลาอิกะฮฺลงมา และบอกให้พวกท่านทราบก็ไม่มีอะไรอื่น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า ﴾ **และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้าจะสงบขึ้น** ﴿ ถ้าหากพระองค์ไม่ทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้ชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเจ้าได้ และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และไม่มีการช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากอัลลอฮฺเท่านั้น** ﴿ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن

لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

**"และเมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จงฟันคอเสีย จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้น จะปล่อยเป็นไท หรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้ว แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษแก่พวกเขา แต่ทั้งนี้ เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเจ้ากับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮฺ พระองค์จะไม่ทรงให้การงานของพวกเขาไร้ผลเป็นอันขาด พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขา และจะทรงปรับปรุงสภาพพวกเขาให้ดีขึ้น และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขารู้แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 4, 5, 6)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ ﴾

**"และบรรดาวันเหล่านั้น เราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์ เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงทราบถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และเพื่อเอาบรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงครามจากพวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้น ไม่ทรงรักผู้อธรรมทั้งหลาย และเพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงขัดเกลาบรรดาผู้ที่ศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงขจัดบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาให้หมดไป"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 140 และ 141)*

นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺได้บัญญัติเรื่องการต่อสู้ระหว่างผู้ศรัทธากับพวกปฏิเสธ และความจริงอัลลอฮฺ ﷻ ได้เคยลงโทษบรรดาประชาชาติก่อนๆ ที่ปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อบรรดานบีก่อนๆ อย่างรุนแรงมาแล้วมากมาย ดังเช่นพระองค์เคยทำลายกลุ่มชนของนบีนูฮฺ โดยให้น้ำท่วมใหญ่ และให้กลุ่มชนอ๊าดรุ่นแรก ประสบกับลมเย็นจนหนาวตาย ให้กลุ่มชนษะมูด ประสบกับเสียงกัมปนาท, ให้กลุ่มชนของนบีลูฏ ประสบกับแผ่นดินถล่ม ธรณีสูบ และหินร้อนจากนรก และให้กลุ่มชนของนบีชุอัยบฺ ประสบกับวันอันมืดมน แล้วเมื่ออัลลอฮฺได้ส่งนบีมูซา ﷺ พระองค์ทรงให้ฟิรฺเอาน์และกลุ่มชนของเขาจมน้ำในทะเลแดงตาย หลังจากนั้น พระองค์ก็ได้ประทานคัมภีร์เตารอตลงมา

ให้กับบนีมูซา โดยได้มีบัญญัติเกี่ยวกับการต่อสู้กับผู้ปฏิเสธศรัทธา โดยที่ข้อบัญญัติต่างๆ นั้นยังคงใช้อยู่หลังจากนั้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ ﴾

**“และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา หลังจากที่เราได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ปวงมนุษย์”**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 43)*

และบรรดาผู้ศรัทธาได้สังหารบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างต่ำต้อยสุดๆ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสแก่บรรดาผู้ศรัทธาแห่งประชาชาตินี้ว่า

﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾

**“พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮฺจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า และจะทรงหยามพวกเขา และจะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มผู้ศรัทธาทั้งหลาย”**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 14)*

ด้วยเหตุนี้ จึงปรากฏว่า การที่หัวหน้าชาวกุเรช ผู้ปฏิเสธได้ถูกสังหารด้วยน้ำมือศัตรูของพวกเขา ที่พวกเขารอคอยมาเป็นเวลานานได้สมประสงค์ จึงทำให้หัวใจของพวกเขาดีขึ้น ดังนั้น การที่ อบูญะฮัล ถูกสังหารในสงครามครั้งนี้ จึงถือเป็นการตายที่ต่ำต้อย ตกต่ำเป็นที่สุด และเช่นเดียวกับการตายของ อบูละฮับ ซึ่งทั้งสองเป็นศัตรูตัวฉกาจของท่านรอซูล ﷺ และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ** ﴾ คือ อัลลอฮฺทรงเดชานุภาพ ตลอดจนรอซูลของพระองค์ด้วย และบรรดาผู้ศรัทธาก็จะได้รับชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ ﴾

**“แท้จริง เราจะช่วยเหลือบรรดารอซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ และวันที่พยานทั้งหลายจะยืนขึ้นเป็นพยาน”**

*(ซูเราะฮฺ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 51)*

และพระองค์ตรัสว่า ﴾ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ ในสิ่งที่พระองค์ได้ให้เป็นบัญญัติเอาไว้ในเรื่องการต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธา โดยที่สามารถยังความเสียหาย และพินาศต่อพวกเขาได้ด้วยพลัง และการช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ ﷻ

﴿ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ
مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ
قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ
أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٤﴾ ﴾

**11. จงระลึกถึงขณะที่พระองค์ทรงให้มีการงีบหลับครอบงำพวกเจ้าด้วยความปลอดภัยจากพระองค์ และทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า เพื่อทรงชำระพวกเจ้าด้วยน้ำนั้น และทรงให้หมดไปจากพวกเจ้า ซึ่งความโสมมของชัยฏอน และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจของพวกเจ้า และทรงให้เท้ามั่นคงด้วยน้ำนั้น**

**12. และจงระลึกถึงขณะที่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าประทานอายะฮฺแก่มลาอิกะฮฺ ว่า แท้จริง ข้านั้นร่วมอยู่กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้น พวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ที่ศรัทธามั่นคงเถิด ข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนของปลายนิ้วมือของพวกเขา**

**13. นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์แล้ว แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ**

**14. ดังกล่าวนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรสมันเถิด และแท้จริง สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือ การลงโทษแห่งไฟนรก**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้เกิดการง่วงนอนแก่บรรดามุสลิม

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้พวกเขาระลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา โดยการให้พวกเขางีบหลับไปขณะหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของพวกเขาเอง และเพื่อให้พวกเขาหลุดพ้นจากความกลัว และความกังวลที่ศัตรูมีจำนวนมาก แต่พวกเขามีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งเช่นเดียวกับเหตุการณ์นี้ พระองค์ก็ทรงให้เกิดแก่พวกเขาในวันสมรภูมิอุฮุด ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดรัสว่า

﴿ ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنۢ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ ...... ﴾ الآية

**“แล้วพระองค์ได้ประทานความปลอดภัยให้แก่พวกเจ้า หลังจากความเศร้าโศกนั้น คือให้มีการงีบหลับครอบคลุมกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งตัวของพวกเขาเอง ทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ......”** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 154)*

อบูฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าว่า ผมเป็นคนหนึ่งที่ประสบกับการงีบหลับในวันสมรภูมิอุฮุด โดยที่ดาบได้หล่นไปจากมือของผมเอง เมื่อหยิบขึ้นมา ก็หล่นไป เป็นอย่างนั้นหลายครั้งหลายหน และคนอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน

อัลฮาฟิซ อบูยะอฺลา ได้รายงานจาก อะลี ؓ ได้เล่าว่า ในหมู่พวกเราไม่มีคนขี่ม้าเลยสักคนในวันสมรภูมิบะดัรฺ นอกจาก อัลมิกดาด เท่านั้น ความจริงฉันได้เห็นพวกเรา ซึ่งไม่มีใครในหมู่พวกเรา นอกจากนอนหลับกัน ยกเว้นท่านรอซูล ﷺ ท่านละหมาดอยู่ใต้ต้นไม้ และร้องไห้ จนกระทั่งเวลาศุบฮิ

*(มุสนัด อบียะอฺลา 1/242)*

มีรายงานจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ มัสอูด ﷺ ว่า การง่วงนอนในขณะสงครามนั้นเป็นความเมตตาจากอัลลอฮฺเพื่อให้รู้สึกปลอดภัย แต่ในขณะละหมาดนั้นมาจากการกระซิบกระซาบของชัยฏอน

*(อัฏฏอบะรี 13/419)*

กอตาดะฮฺ เล่าว่า การง่วงนอนเกิดในศีรษะ ส่วนการงีบหลับมันเกิดในหัวใจ

*(อิบนุ อบีฮาติม 5/1664)*

ฉันจึงขอกล่าวว่า ส่วนการง่วงนอนที่เกิดขึ้นในสมรภูมิอุฮุดนั้น เรื่องนี้เป็นที่ร่ำลือกันมาก ส่วนอายะฮฺอัลกุรอานนี้ ที่จริงแล้วตามเนื้อเรื่องเกิดขึ้นในสมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งเป็นหลักฐานว่าในสมรภูมิบะดัรฺก็เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวเช่นเดียวกัน และเสมือนว่าเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ศรัทธา ขณะเกิดความคับขัน และความลำบาก ทั้งนี้เพื่อที่จิตใจของพวกเขาจะเกิดความปลอดภัย และมั่นคงด้วยการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ เรื่องนี้เป็นความโปรดปราน และเมตตาจากอัลลอฮฺ ต่อพวกเขานั่นเอง และเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ ﴾

**"แท้จริง หลังจากมีความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย และแท้จริง หลังจากความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชัรฺ อายะฮฺที่ 5 และ 6)*

และด้วยเหตุนี้ จึงได้มีระบุอยู่ในฮะดีษเศาะฮีฮฺว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้น ในวันสมรภูมิบะดัรฺ ท่านได้พักอยู่ในกระโจม พร้อมกับอบูบักรฺ อัศศิดดีก ﷺ โดยที่ทั้งสองขอพรต่ออัลลอฮฺ แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ง่วงนอน แล้วท่านได้ตื่นนอน โดยมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แล้วกล่าวว่า

( اَبْشِرْ يَا اَبَابَكْرٍ هَذَا جِبْرِيْلُ عَلَى ثَنَايَاهُ النَّقْعُ ) ثُمَّ خَرَجَ مِنْ بَابِ الْعَرِيْشِ وَهُوَ يَتْلُوْ قَوْلَهُ تَعَالَى ﴿ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴾ )

***"จงรับข่าวดีเถิด อบูบักรฺ นี่คือ ญิบรีล ซึ่งตามตัวของเขาเต็มไปด้วยฝุ่น** (บ่งบอกว่าอัลลอฮฺจะให้ความช่วยเหลือ) **แล้วท่านนบี ก็ได้ออกทางประตูกระโจม แล้วท่านก็อ่านดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า** ﴿ **ทั้งหมดจะพ่ายแพ้ และหันหลังหนี** ﴾ "*

*(จากหนังสือ ดะลาอิลุนนุบูวะฮฺ 5/54)*

## ฝนได้ตกในคืนสมรภูมิบะดัรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **และทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า** ﴿

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ได้กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้ลงพัก เมื่อได้เดินทางไปถึงทุ่งบะดัรฺ โดยระหว่างกองทัพมุสลิมกับแหล่งน้ำนั้นมีเนินทรายขนาดใหญ่อยู่ ขณะนั้นบรรดามุสลิมอยู่ในสภาพที่อ่อนแรงมาก ชัยฏอนจึงกระซิบกระซาบทำให้หัวใจของพวกเขากังวล และคิดไปว่า พวกเขาเป็นคนที่อัลลอฮฺรัก และในหมู่พวกเขาก็ยังมีรอซูลของอัลลอฮฺอยู่ด้วย แต่พวกมุชริกูนก็คุมแหล่งน้ำเอาไว้ แล้วในที่สุด อัลลอฮฺก็ทรงให้ฝนตกหนักลงมา ทำให้มุสลิมมีน้ำดื่ม และทำความสะอาดร่างกาย และทำให้พื้นทรายแน่นเมื่อถูกน้ำฝน ทำให้สัตว์และผู้คนเดินไปมาได้สะดวกขึ้น การกระซิบกระซาบของชัยฏอนที่ทำให้พวกเขากังวลก็หายไป และในที่สุดอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงเสริมกำลังของบรรดามุสลิมที่มีจำนวนน้อยด้วยพลังของบรรดามลาอิกะฮฺจำนวนหนึ่งพันตน โดยให้ญิบรีลคุมมาห้าร้อยตนและมิกาอีล คุมมาอีกห้าร้อยตน

*(อัฏฏอบะรี 13/423)*

และรายงานที่ดีที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้คือรายงานที่อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจากอิสฮาก อิบนิ ยะซารฺ ؒ เจ้าของหนังสืออัลมะฆฺอซี ว่า ยะซีด อิบนุ รูมาน ได้เล่าให้ฉันฟัง จากอุรฺวะฮฺ อิบนิซซุบัยรฺ ได้เล่าว่า อัลลอฮฺได้ทรงให้มีฝนลงมาจากฟากฟ้าส่งผลให้พื้นดินส่วนที่ท่านรอซูลและเศาะฮาบะฮฺอยู่จับตัวกันจนทำให้เดินย่ำได้ ในขณะเดียวกันก็ทำให้พื้นดินฝั่งกุเรชเจิ่งนองไปด้วยน้ำจนเคลื่อนทัพไม่ได้

*(อัลวากิดี ในหนังสือ อัลมะฆฺอซี 1/45)*

มุญาฮิด เล่าว่า อัลลอฮฺได้ทรงให้ฝนตกลงมาที่พวกเขา ก่อนที่พวกเขาจะงีบหลับไป ทำให้ฝุ่นที่ฟุ้งอยู่สงบลง ทำให้พื้นทรายแน่นขึ้น ทำให้เดินได้อย่างมั่นคง และจิตใจก็ดีขึ้น

*(อัฏฏอบะรี 13/425)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อทรงชำระพวกเจ้าด้วยน้ำนั้น** ﴿ จากฮะดัษเล็กและฮะดัษใหญ่ที่ร่างกายให้สะอาดบริสุทธิ์ ﴾ **และทรงให้หมดไปจากพวกเจ้า ซึ่งความโสมมของชัยฏอน** ﴿ ที่มันกระซิบกระซาบพวกเจ้าให้เกิดความกังวล และไม่สบายใจ ซึ่งการทำให้จิตใจบริสุทธิ์ผุดผ่องไร้กังวล ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับชาวสวรรค์ว่า

﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ ﴿

**"บนพวกเขามีผ้าสีเขียวทำด้วยไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน (นี่เป็นการประดับประดาภายนอก)"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 21)*

และอัลลอฮฺได้ตรัสอีกว่า

﴿ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴾

**"และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 21)*

ซึ่งข้อความช่วงหลังจากซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 21 เป็นการบ่งบอกให้ทราบว่าทำให้ภายในร่างกายอิ่มเอิบ และสุขสบาย

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า ﴾ **และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจของพวกเจ้า** ﴿ ให้มีความสามัคคี อดทน ยืนหยัดในการต่อสู้กับศัตรู ถือเป็นการทำให้เกิดความฮึกเหิม และแกร่งกล้าภายใน ﴾ **และทรงให้เท้ามั่นคงด้วยน้ำนั้น** ﴿ คือ ทำให้เกิดความกล้าหาญแสดงออกมาภายนอก *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาให้บรรดามลาอิกะฮฺลงมาช่วย เพื่อให้หัวใจของบรรดาผู้ศรัทธาเกิดความมั่นคง ไม่กังวล และต่อสู้ด้วยความฮึกเหิม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **และจงระลึกถึงขณะที่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าประทานอายะฮฺแก่มลาอิกะฮฺ ว่า แท้จริง ข้านั้นร่วมอยู่กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้น พวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ที่ศรัทธามั่นคงเถิด** ﴿

นี่ถือเป็นความโปรดปรานที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเปิดเผยให้พวกเขาทราบ เพื่อที่พวกเขาจะได้ขอบคุณต่อพระองค์ในความโปรดปรานนั้น โดยที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ ทรงสิริมงคล และทรงประเสริฐยิ่ง โดยพระองค์ได้สั่งให้บรรดามลาอิกะฮฺให้ลงมาช่วยเหลือนบีของพระองค์ ปกป้องศาสนาของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา และสั่งให้พวกเขาช่วยให้บรรดาผู้ศรัทธายืนหยัดต่อสู้อย่างมั่นคง

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา** ﴿ คือ พวกเจ้าจงมั่นคงยืนหยัด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย และจงปกป้องตัว

เองจากศัตรูของพวกเจ้า โดยข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขา และทำให้พวกเขาตกต่ำ เพราะพวกเขาไม่เชื่อคำสั่งของข้า และไม่เชื่อศาสนทูตของข้า ﴾ **และพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนของปลายนิ้วมือของพวกเขา** ﴿ คือ จงฟันส่วนที่สำคัญ ๆ ไม่ว่าจะเป็นมือ หรือเท้าของพวกเขา

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ที่ว่า ﴾ فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ ﴿ บางท่านบอกว่า หมายถึงศีรษะ และบางท่านบอกว่า ก้านคอ โดยที่อัฎเฎาะฮาก และ อะฏิยะฮฺ อัลเอาฟีย์ ก็ได้กล่าวเช่นนั้น สิ่งที่ยืนยันความหมายนี้ คืออัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงชี้แนะต่อบรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا ٱلْوَثَاقَ ﴿

**“และเมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จงฟันคอเสีย จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จงจับพวกเขาเป็นเชลย”**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 4)*

อัรฺรอเบียะอฺ อิบนุ อนัส ได้กล่าวว่า ปรากฏว่า ผู้คนในวันสมรภูมิบะดัรฺนั้นสามารถแยกแยะผู้ตายที่ถูกมลาอิกะฮฺสังหาร และผู้ตายที่ถูกพวกเขาสังหารได้โดยดูจากลักษณะการฟันขา และฟันนิ้วมือ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ وَٱضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿ ข้อความนี้ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า ความหมายก็คือ พวกท่านจงฟันศัตรูของพวกท่าน โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ทุกส่วนทุกข้อ ทั้งที่มือ และเท้าของพวกเขา ส่วนคำว่า بَنَانٌ เป็นพหูพจน์ของคำว่า بَنَانَةٌ

อัลเอาฟีย์ ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า เขาได้เล่าถึงเรื่องราวในวันสมรภูมิบะดัรฺ ไปจนกระทั่งเขาเล่าว่า อบูญะฮัล ได้กล่าวว่า พวกท่านจงอย่าฆ่าพวกเขาให้ตาย แต่จงจับพวกเขาเพื่อพวกท่านจะได้สั่งสอนพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไป ไม่ว่าจะเป็นการโจมตีศาสนาของพวกท่าน เกลียดชังเจว็ด หันหลังให้กับอัลลาตและอัลอุซซา อัลลอฮฺจึงได้บัญชาแก่บรรดามลาอิกะฮฺ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง ข้านั้นร่วมอยู่กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้น พวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ที่ศรัทธามั่นคงเถิด ข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนของปลายนิ้วมือของพวกเขา......** ﴿ ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ แล้ว อบูญะฮัล ก็ถูกฆ่า ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขาด้วย โดยเขาตายอยู่ร่วมกับจำนวน 69 คน และ อุกบะฮฺ อิบนุ อบีมุอัยฏ ก็ถูกจับเป็นเชลย และก็ถูกฆ่าไปอีกคนหนึ่ง จึงครบจำนวน 70 คน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้

ตรัสว่า ﴾ **นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴿ คือ ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลไม่ยอมเชื่อฟังทั้งสอง เขาดำเนินไปในทางที่ลำบาก ละทิ้งบัญญัติศาสนา ไม่ยอมศรัทธา ﴾ **และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์แล้ว แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ** ﴿ ซึ่งคนที่ฝ่าฝืนเช่นนั้นก็จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง และเจ็บแสบยิ่ง เพราะพระองค์นั้นทรงสูงส่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น ﴾ **ดังกล่าวนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรสมันเถิด และแท้จริง สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือ การลงโทษแห่งไฟนรก** ﴿ คือ เป็นการตอบโต้ต่อพวกปฏิเสธ ซึ่งพวกเขาจะได้รับทั้งการลงโทษในโลกนี้ และในปรโลกอีกด้วย

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّو
هُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ
مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ ﴾

**15. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อนออกมา พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา**

**16. และไม่มีใครหันหลังหนีพวกเขาในวันนั้น ยกเว้นผู้ที่เตรียมการเพื่อทำการสู้รบ หรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แน่นอน เขาย่อมนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮฺกลับไป และที่อยู่ของเขานั้นคือ นรกญะฮันนัม ซึ่งเป็นที่กลับที่เลวร้ายยิ่ง**

## ห้ามมิให้หันหลังหนีในวันที่เผชิญหน้ากับศัตรู และบทลงโทษสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงขู่สำทับผู้ที่หนีในวันที่เผชิญหน้ากับศัตรูว่าจะต้องถูกลงโทษด้วยไฟนรก โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อนออกมา** ﴿ คือ เมื่อพวกท่านอยู่ใกล้กับพวกเขา ﴾ **พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา** ﴿ คือ หันหลังหนีปล่อยพวกเพื่อนๆ เอาไว้ ﴾ **และไม่มีใครหันหลังหนีพวกเขาในวันนั้น**

**ยกเว้นผู้ที่เตรียมการเพื่อทำการสู้รบ** ﴾ คือ หาหนทางเผชิญหน้าเพื่อเป็นกลลวงให้เขาเห็นว่ากลัว แล้วเขาไล่ตามไป แล้ววางแผนเพื่อฆ่าเขาในกรณีเช่นนั้นไม่เป็นไร ซึ่ง สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ และอัสสุดดีย์ได้กล่าวเอาไว้

*(อัฏฏอบะรี 13/436 และ 437)*

และ อัฏเฎาะฮาก ได้กล่าวว่า วิ่งล้ำหน้าเพื่อนเข้าไปหาศัตรู และเปิดช่องว่างให้เพื่อนเข้าจู่โจมด้วย ﴿ **หรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น** ﴾ คือ หนีเพื่อไปร่วมกับมุสลิมอีกกลุ่มหนึ่ง และร่วมมือกันสู้รบกับศัตรู กรณีนี้ ก็ถือว่าเป็นที่อนุญาต หรือหากเป็นกองกำลังเล็กๆ ที่หนีกลับไปหาแม่ทัพหรือผู้นำสูงสุดก็เข้าข่ายข้ออนุโลมดังกล่าว อุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ﷺ ได้เล่าเกี่ยวกับ อบีอุบัยดฺ เมื่อเขาถูกสังหารที่สมรภูมิสะพานในแผ่นดินเปอร์เซีย อันเนื่องจากทหารของฝ่ายเปอร์เซียมีจำนวนมาก แล้วอุมัรฺ ได้กล่าวว่า หากเขาหนีมายังฉัน ฉันจะเป็นกลุ่มคนซึ่งเป็นที่อนุโลมให้เขาหนีมาหาได้ อย่างนี้แหละที่มุฮัมมัด อิบนุ ซีรีน ได้รายงานจากอุมัรฺ

และในรายงานหนึ่งของ อบีอุษมาน อันนะฮฺดี จาก อุมัรฺ เล่าว่า เมื่อ อบูอุบัยดฺ ได้ถูกสังหาร อุมัรฺ ได้กล่าวว่า โอ้ทหารทั้งหลาย ฉันคือกลุ่มของพวกท่าน

และ มุญาฮิด ได้เล่าว่า อุมัรฺ ได้กล่าวว่า ฉันเป็นกลุ่มของมุสลิมทุกคน

และ อับดุลมาลิก อิบนุ อุมัยรฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อุมัรฺ ว่า โอ้ผู้คนทั้งหลายอย่าให้อายะฮฺอัลกุรอานนี้ทำให้พวกท่านเข้าใจผิด ที่จริงแล้วอายะฮฺนี้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมรภูมิบะดัรฺ และฉันนั้นเป็นกลุ่มของมุสลิมทุกคน

และ อิบนุ อบีฮาติม ได้เล่าว่า บิดาของฉันได้เล่าให้เราฟังว่า ฮัซซาน อิบนุ อับดิลลาฮฺ อัลมิศรี ได้เล่าให้เราฟังว่า ค็อลลาด อิบนุ สุลัยมาน อัลฮัฎรอมี ได้เล่าให้เราฟังว่า นาเฟียะอฺ ได้เล่าให้เราฟังว่า ความจริง เขาได้ถาม อิบนุ อุมัรฺ โดยกล่าวว่า เราเป็นกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งไม่มั่นคงที่จะต่อสู้กับศัตรูของเรา และเราไม่รู้ว่ากลุ่มที่ว่านั้นหมายถึงผู้ใด? ผู้นำของเราหรือทัพของเรา? แล้วเขา (อิบนุ อุมัรฺ) ได้กล่าวว่า แท้จริง กลุ่มนั้นคือ ศาสนทูตของอัลลอฮฺ นาเฟียะอฺ จึงกล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อนออกมา....** ﴾ จนจบอายะฮฺ เขา (อิบนุ อุมัรฺ) ได้กล่าวว่า ที่จริงแล้ว อายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาในวันสมรภูมิบะดัรฺ ไม่ใช่ก่อนจากนั้น และหลังจากนั้น

อัฎเฎาะฮาก ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **หรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น** ﴾ คำว่า مُتَحَيِّزًا คือ ผู้ที่หนีออกไปหาท่านนบี และบรรดาสาวกของท่าน และเช่นเดียวกับคนที่หนีไปในปัจจุบัน เพื่อไปหาเจ้าเมืองของเขาและเพื่อนๆ ของเขา

*(อัฏฏอบะรี 13/437)*

ส่วนถ้าปรากฏว่า การหนีของเขา มิใช่เกิดจากสาเหตุดังกล่าว ก็ถือว่าเป็นที่ต้องห้าม เป็นบาปใหญ่ เพราะ อัลบุคอรี และ มุสลิม ได้บันทึกรายงานไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اِجْتَنِبُوْا السَّبْعَ الْمُوْبِقَاتِ ) قِيْلَ يَا رَسُوْلَ اللهِ ! وَمَا هُنَّ ؟ قَالَ ! ( اَلشِّرْكُ بِاللهِ وَالسِّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِيْ حَرَّمَ اللهُ إِلاَّ بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيْمِ وَالتَّوَلِّي يَوْمَ الزَّحْفِ وَقَذْفُ الْـمُحْصَنَاتِ الْغَافِلاَتِ الْمُؤْمِنَاتِ )

*"พวกท่านจงออกห่างเจ็ดประการที่หายนะ เขากล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ มันคืออะไรบ้าง ? ท่านได้ตอบว่า (คือ) การชิริก (ตั้งภาคี) ต่ออัลลอฮฺ, ไสยศาสตร์, การฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้าม นอกจากด้วยเหตุอันควร, การกินดอกเบี้ย, การกินทรัพย์ของเด็กกำพร้า, การหันหลังหนีในวันที่เผชิญหน้ากับศัตรู และการกล่าวหาหญิงบริสุทธิ์ที่ไม่รู้เรื่องว่า ละเมิดทางเพศ"*

*(ฟัตฮุลบารี 5/469, มุสลิม 1/92)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **แน่นอน เขาย่อมนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮฺกลับไป และที่อยู่ของเขา** ﴾ บั้นปลายของเขาที่พำนักของเขา ﴿ **คือ นรกญะฮันนัม** ﴾

﴿ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَـٰكِنَّ اللَّـهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَـٰكِنَّ اللَّـهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّـهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّـهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ ﴾

**17. พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่ทว่า อัลลอฮฺต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา และพวกเจ้ามิได้ขว้าง (พวกเขา) ดอก ขณะที่เจ้าขว้าง แต่ทว่า อัลลอฮฺต่างหากที่ขว้างไป และเพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ที่ศรัทธาอย่างดีงามจากพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

**18. นั่นแหละ (คือ การตอบแทนอย่างดีงาม) และแท้จริง อัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทำให้อุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอ่อนแอ**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงฆ่าบรรดาพวกปฏิเสธศรัทธา และโยนดินใส่พวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายให้ทราบว่า พระองค์คือผู้ทำให้เกิดการกระทำของบรรดาบ่าวของพระองค์ และแท้จริง พระองค์คือผู้ทรงคู่ควรได้รับการสรรเสริญในทุกการกระทำที่ออกมาจากพวกเขาที่เป็นความดี เพราะพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ทรงช่วยเหลือพวกเขา และทำให้พวกเขาได้กระทำสิ่งเหล่านั้น และด้วยเหตุนี้ พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿ **พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่ทว่าอัลลอฮฺต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา** ﴾ คือ ไม่ได้มาจากพลังของพวกเจ้า ที่พวกเจ้าได้ฆ่าศัตรูของพวกเจ้า โดยที่พวกเขามีจำนวนมากกว่าพวกเจ้า แต่พระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้าได้ชัยชนะเหนือพวกเขา ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ ﴾ الآية

**"และความจริง อัลลอฮฺได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่สมรภูมิบะดัรฺมาแล้ว ทั้งที่พวกเจ้ามีกำลังด้อยกว่า......"** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 123)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้อีกว่า

﴿ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ
عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴾

**"แท้จริง อัลลอฮฺได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้ว ในสนามรบหลายแห่ง และในวันสมรภูมิฮุนัยนฺด้วย ขณะที่จำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงพอใจ แล้วมันก็มิได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็คับแคบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่ แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 25)*

อัลลอฮฺทรงบอกให้รู้ว่าที่ได้รับชัยชนะนั้น มิใช่เพราะมีกำลังพลจำนวนมาก และมิใช่เพราะการสวมใส่เกราะป้องกัน หรืออาวุธที่ใช้ แต่ชัยชนะนั้นมาจากอัลลอฮฺ ﷻ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเอาไว้ ว่า

﴿ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾

**"กี่มากน้อยแล้ว ที่พวกน้อยเอาชนะพวกมากได้ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และ**

**อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่กับผู้อดทนทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 249)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวแก่นบีของพระองค์ เกี่ยวกับการกอบดินฝุ่น แล้วขว้างใส่ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันสมรภูมิบะดัรฺ ขณะที่ออกมาจากกระโจม หลังจากขอพรและวิงวอนต่ออัลลอฮฺ แล้วขว้างไปทางพวกนั้น โดยกล่าวว่า شَاهَتِ الْوُجُوْهُ "ขอให้บรรดาใบหน้าของพวกเขาเสียโฉม" หลังจากนั้น ท่านก็บอกให้บรรดาเศาะฮาบะฮฺยกทัพออกไป แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้เม็ดดินฝุ่นนั้น ไปถึงดวงตาของพวกมุชริกีน และได้ประสบกับความมืดมัว และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และพวกเจ้ามิได้ขว้าง (พวกเขา) ดอก ขณะที่เจ้าขว้าง แต่ทว่า อัลลอฮฺต่างหากที่ขว้างไป** ﴾

*(อัฏฏอบะรี 13/437)*

คือ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงทำให้ฝุ่นนั้นไปถึงใบหน้าของพวกเขา ไม่ใช่มุฮัมมัดและบรรดาสาวกได้ทำ

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า มุฮัมมัด อิบนุ ญะอฺฟัรฺ อิบนุซซุบัยรฺ จาก อุรฺวะฮฺ อิบนุซซุบัยรฺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ที่ศรัทธาอย่างดีงามจากพระองค์** ﴾ เพื่อที่พระองค์จะให้บรรดาผู้ศรัทธา ทราบถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา คือ ทำให้พวกเขาได้ชัยชนะต่อบรรดาศัตรู ทั้งๆ ที่พวกศัตรูมีจำนวนมากกว่า และเพื่อที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้ขอบคุณพระองค์ในความโปรดปราน และเมตตานั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/448)*

และอย่างนี้แหละที่ อิบนุ ญะรีรฺ ได้อธิบายเอาไว้ และในฮะดีษมีระบุว่า وَكُلُّ بَلَاءٍ حَسَنٍ أَبْلَانَا ซึ่งมีความหมายว่า และทุกการทดสอบที่ดีนั้น พระองค์ได้ทรงทดสอบพวกเรา

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้** ﴾ คือ พระองค์ทรงได้ยินการขอพร และทรงรู้ถึงผู้ที่สมควรจะได้ชัยชนะ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นั่นแหละ (คือ การตอบแทนอย่างดีงาม) และแท้จริง อัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทำให้อุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอ่อนแอ** ﴾ นี่ถือเป็นข่าวดีอีกประการหนึ่งพร้อมกับชัยชนะ นั่นก็คือ อัลลอฮฺทรงให้พวกเขาทราบว่า พระองค์นั้นคือผู้ที่ทำให้เล่ห์กล และแผนการของผู้ปฏิเสธ ต้องกลายเป็นคนอ่อนแอ และล้มเหลวไปในที่สุด บรรดาการสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ

﴿ إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ
وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ ﴾

**19. หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด แน่นอน การชี้ขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้ากลับไปทำการรุกรานอีก เราก็จะกลับไปช่วยให้พวกเจ้าแพ้อีก พรรคพวกของพวกเจ้านั้น ไม่สามารถที่จะอำนวยประโยชน์อย่างใดให้แก่พวกเจ้าได้เลย และแม้ว่าพวกเขาจะมากมายก็ตาม และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นอยู่ร่วมกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย**

## พวกมุชริกีนตอบรับการตัดสินชี้ขาด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับพวกปฏิเสธ (พวกกาฟิรฺ) ว่า ﴾ **หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด** ﴿ คือ ขอความช่วยเหลือ ขอให้อัลลอฮฺตัดสินชี้ขาดที่จะให้ยุติข้อขัดแย้งระหว่างพวกเจ้ากับระหว่างศัตรูของพวกเจ้า ความจริงสิ่งที่พวกเจ้ารอก็ได้มาปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ตามที่พวกเจ้าขอ ดังเช่นที่ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก และคนอื่นได้เล่าโดยนำมาจาก อัซซุฮฺรี จาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ ษะอฺละบะฮฺ อิบนิ ศุอัยรฺ ว่า แท้จริง อะบา ญะฮัล ได้กล่าวในวันสมรภูมิบะดัรฺ ว่า โอ้อัลลอฮฺ เราไม่เคยตัดขาดวงศ์ญาติกัน และได้มีการนำเรื่องที่เราไม่รู้มาก่อนมาสู่เรา แล้วมันก็สายไปเสียแล้ว และปรากฏว่า ดังกล่าวนี้ เป็นการขอให้มีข้อยุติจากเขา แล้วอายะฮฺนี้ก็ถูกประทานลงมาที่ว่า ﴾ **หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด แน่นอน การชี้ขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว.....** ﴿ ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/453)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ ษะอฺละบะฮฺ ว่า แท้จริง อบูญะฮัล ได้กล่าวขณะที่กลุ่มชนได้เผชิญหน้ากันว่า โอ้อัลลอฮฺ เราได้ตัดขาดวงศ์ญาติหรือ ? ทั้งๆ ที่เขาได้นำสิ่งที่พวกเราไม่เคยรู้มาก่อนมายังพวกเรา แล้วมันก็สายไปแล้ว สิ่งดังกล่าวนี้ก็คือการขอข้อชี้ขาด

*(อะหฺมัด 5/431)*

และ อันนะซาอี ได้นำเสนอไว้ในการอธิบายอัลกุรอาน และเช่นเดียวกัน อัลฮากิม ก็ได้รายงานเรื่องนี้ไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา และเขาได้กล่าวว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้องตามเงื่อนไขอัลบุคอรี และมุสลิม แต่ทั้งสองมิได้นำเสนอเอาไว้

*(อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 6/350 และ อัลฮากิม 2/328)*

และได้มีรายงานเช่นเดียวกันนี้ จาก อิบนิ อับบาส, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, ยะซีด อิบนิ รูมาน และคนอื่นๆ

อัสสุดดีย์ ได้เล่าว่า ปรากฏว่า พวกมุชริกูนนั้น ขณะที่พวกเขามาจากเมืองมักกะฮฺมายังสมรภูมิบะดัรฺ พวกเขาได้เอาตัวไปแนบกับผ้าคลุมอัลกะอฺบะฮฺ พร้อมกับขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺให้ได้ชัยชนะ โดยพวกเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ ได้โปรดช่วยเหลือทหารฝ่ายที่เหนือกว่า, ฝ่ายที่ใจบุญ และมีเกียรติมากกว่า และตระกูลที่ดีกว่า แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด แน่นอน การชี้ขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว** ﴿ คือพระองค์ตรัสว่า ความจริงข้าได้ช่วยตามที่พวกเจ้าขอมาแล้ว คือฝ่ายมุฮัมมัด ﷺ

และ อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม ได้เล่า เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งพระองค์ทรงบอกให้เขาทราบ ที่ว่า

﴿ وَإِذْ قَالُوا۟ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَـٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ ... ﴾ الآية

**“และจงระลึกถึงขณะที่พวกเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ หากปรากฏว่า สิ่งนี้คือความจริงที่มาจากพระองค์แล้วไซร้......”** จนกระทั่งจบอายะฮฺ (ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 32)

*(อัฏฏอบะรี 18/444)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง** ﴿ ต่อสิ่งที่พวกเจ้าปฏิเสธต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์แล้วละก็ ﴾ **มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า** ﴿ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหากพวกเจ้ากลับไปทำการรุกรานอีก เราก็จะกลับไปช่วยให้พวกเจ้าแพ้อีก** ﴿ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا ﴾

**“และหากพวกเจ้ากลับเข้ามา (ก่อกวน) เราก็โต้กลับ”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 8)*

ความหมายก็คือ หากพวกเจ้ากลับไปทำสิ่งที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธและหลงผิดอีก เราก็จะกลับไปทำให้เกิดเหตุการณ์อันเลวร้ายนั้นอีก ﴾ **พรรคพวกของพวกเจ้านั้น ไม่สามารถที่จะอำนวยประโยชน์อย่างใดให้แก่พวกเจ้าได้เลย และแม้ว่าพวกเขาจะมากมายก็ตาม** ﴿ คือ ถึงแม้พวกเจ้าจะรวบรวมผู้คนมาได้มากเท่าใด ก็ไม่สามารถจะอำนวยประโยชน์ได้ และจะต้องแพ้อยู่ร่ำไป เพราะอัลลอฮฺไม่ได้อยู่ข้างพวกเขา ﴾ **และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นอยู่ร่วมกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย** ﴿ เพราะบรรดาผู้ศรัทธานั้นอยู่กับพรรคของท่านนบี ซึ่งเป็นพรรคที่อัลลอฮฺทรงคัดเลือกแล้ว

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ
﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم
مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ﴾

**20. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าผินหลังให้แก่ท่าน (รอซูล) ขณะที่พวกเจ้ากำลังฟังกันอยู่**

**21. และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราได้ยินแล้ว ในขณะเดียวกันพวกเขาก็หาได้ยินไม่**

**22. แท้จริง สัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือที่หูหนวก เป็นใบ้ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช้ปัญญา**

**23. และหากอัลลอฮฺทรงรู้ว่า ในตัวของพวกเขานั้นมีความดี แน่นอนก็จะทรงให้พวกเขาได้ยิน และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยินแล้ว แน่นอน พวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ชอบผินหลังให้อยู่แล้ว**

## มีคำสั่งให้เชื่อฟังอัลลอฮฺ ﷻ และรอซูลของพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้บ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธาให้เชื่อฟังอัลลอฮฺ และเชื่อฟังรอซูลของพระองค์ และทรงเตือนพวกเขามิให้ฝ่าฝืนพระองค์ และอย่าได้เลียนแบบพวกที่ปฏิเสธศรัทธาที่ดื้อดึงต่อพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **และจงอย่าผินหลังให้แก่ท่าน (รอซูล)** ﴿ คือ อย่าได้ละทิ้งการเชื่อฟังต่อท่านรอซูล ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน และจงละทิ้งสิ่งที่ท่านได้เตือน ﴾ **ขณะที่พวกเจ้ากำลังฟังกันอยู่** ﴿ คือหลังจากที่พวกท่านได้ทราบแล้วถึงสิ่งที่ท่านรอซูลได้เรียกร้องพวกท่านไปสู่ ﴾ **และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่กล่าวว่าพวกเราได้ยินแล้ว ในขณะเดียวกันพวกเขาก็หาได้ยินไม่** ﴿

อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า พวกนั้นคือ มุนาฟิกูน เพราะพวกเขาทำตัวว่าเป็นผู้ได้ยินและน้อมรับ แต่ที่จริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/458)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า มนุษย์ประเภทนี้ เป็นพวกที่ถูกบังเกิดมาเลวที่สุด โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง สัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺนั้นคือที่หูหนวก** ﴿ คือ หนวก จากการได้ยินสัจธรรม (เป็นใบ้) จากความเข้าใจ และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช้ปัญญา** ﴿ พวกเหล่านี้ เป็นสัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าสัตว์ทุกประเภท เพราะมันยังเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺ อันเนื่องจากพระองค์ทรงบังเกิดมันมา แต่พวกเหล่านั้นกลับปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อฟังอัลลอฮฺ ทั้งที่ถูกบังเกิดมาเพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงเปรียบพวกมันว่าเป็นสัตว์เดรัจฉานไว้ในดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۚ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿

**"และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น อุปไมยดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่งที่มันฟังไม่รู้เรื่อง นอกจากเสียงเรียก และเสียงตะโกนเท่านั้น พวกเขาคือคนหูหนวกเป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 171)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴾ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿

**"ชนเหล่านี้แหละ เหมือนกับสัตว์เดรัจฉาน ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ คือผู้ที่หลงลืม"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 179)*

บางท่านบอกว่า พวกเหล่านี้ หมายถึง กลุ่มหนึ่งจากเผ่าอับดุดดารฺ ที่เป็นชาวกุเรช มีรายงานมาจาก อิบนิ อับบาส, มุญาฮิด โดยที่ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้เลือกเอาทรรศนะนี้ด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13/460)*

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า พวกเหล่านั้น เป็นพวกมุนาฟิกูน (พวกหน้าไหว้หลังหลอก)

ฉันขอกล่าวว่า ไม่ขัดแย้งกันระหว่างพวกมุชริกูน (พวกบูชาเจว็ด) และพวกมุนาฟิกูน ในเรื่องนี้ เพราะคนทั้งสองกลุ่มต่างถูกบดบังจากความเข้าใจที่ถูกต้องและการทำความดี

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พวกเขาไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้อง และไม่มีเป้าหมายที่ถูกต้อง หากสมมุติว่าพวกเขาเข้าใจ โดยพระองค์ได้ตรัสว่า ﴿ **และหากอัลลอฮฺทรงรู้ว่า ในตัวของพวกเขานั้นมีความดี แน่นอน ก็จะทรงให้พวกเขาได้ยิน** ﴾ คือจะทรงให้พวกเขาเข้าใจ แต่ทว่า ในตัวของพวกเขาไม่มีความดีใดๆ เลย พระองค์จึงไม่ให้พวกเขาเข้าใจ เพราะพระองค์ทรงรู้ดี ﴿ **และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยินแล้ว** ﴾ คือให้เข้าใจแล้ว ﴿ **แน่นอน พวกเขาก็ผินหลังให้** ﴾ จากเรื่องดังกล่าวโดยเจตนา และดื้อดึง หลังจากที่เข้าใจแล้ว ทั้งนี้ ก็เพราะว่า ﴿ **โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ชอบผินหลังให้อยู่แล้ว** ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ ﴾

**24. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮฺ และรอซูลเถิด เมื่อท่านได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงกั้นระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา และแท้จริง ยังพระองค์นั้น พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุม**

## มีคำสั่งให้ตอบรับอัลลอฮฺ ﷻ และรอซูล ﷺ

อัลบุคอรี ได้กล่าวว่า คำว่า اِسْتَجِيْبُوْا แปลว่า أَجِيْبُوْا ตอบรับ ﴿ **ที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา** ﴾ คือเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า

หลังจากนั้นอัลบุคอรีได้มีรายงานจาก อบี สะอีด อิบนิลมุอัลลา رضي الله عنه ได้เล่าว่า ฉันได้ละหมาดอยู่ แล้วท่านนบี ﷺ ได้เดินผ่านฉันแล้วก็เรียกฉัน แต่ฉันยังมิได้ไปหาท่าน จนกว่าฉันได้ละหมาดเสร็จแล้ว ฉันจึงไปหาท่าน แล้วท่านได้กล่าวว่า

( مَا مَنَعَكَ أَنْ تَأْتِيَنِيْ ؟ أَلَمْ يَقُلِ اللهُ ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱسْتَجِيبُوا۟ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾ ثُمَّ قَالَ : ( لَأُعَلِّمَنَّكَ اَعْظَمَ سُوْرَةٍ فِيْ الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ أَخْرُجَ ) فَذَهَبَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَخْرُجَ فَذَكَرْتُ لَهُ وَقَالَ مُعَاذٌ : أَنَّ حَفْصَ بْنَ عَاصِمٍ سَمِعَ أَبَا سَعِيْدٍ رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا وَقَالَ ( اَلْحَمْدُللهِ رَبِّ الْعالَمِيْنَ ) هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِيْ )

*"อะไรมันห้ามท่านมิให้มาหาฉัน ? อัลลอฮฺ มิได้กล่าวหรือว่า* ﴿ **โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮฺ และรอซูลเถิด เมื่อท่านได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา** ﴾ *หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า 'แน่นอน ฉันจะสอนท่านให้รู้ถึงซูเราะฮฺที่สำคัญที่สุดในอัลกุรอาน ก่อนที่ฉันจะออกไป' แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้เดินไปเพื่อที่จะออก (ไปจากมัสญิด) ฉันจึงได้เตือนท่าน และมุอาซได้กล่าวว่า แท้จริง ฮัฟศฺ อิบนิ อาศิม ได้ยิน อะบาสะอีด ซึ่งเป็นคนหนึ่งจากบรรดาสาวกของท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า ซูเราะฮฺนี้คือ (อัลฮัมดุลิลลาฮิร็อบบิลอาละมีน) คือซูเราะฮฺที่อ่านซ้ำไปซ้ำมา 7 ครั้งนั่นเอง"*

*(ฟัตฮุลบารี 8/158)*

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่า โดยนำมาจาก มุฮัมมัด อิบนิ ญะอฺฟัรฺ อิบนิซซุบัยรฺ จากอุรฺวะฮฺ อิบนิซซุบัยรฺ เกี่ยวกับอายะฮฺที่ว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱسْتَجِيبُوا۟ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾

หมายความถึงเวลาเกิดสงคราม ที่อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงทำให้พวกท่านแข็งแกร่ง หลังจาก

ที่เคยอ่อนแอ และให้พวกท่านเข้มแข็ง หลังจากที่เคยอ่อนแอ และทรงปกป้องพวกท่านให้พ้นจากศัตรู หลังจากที่เคยถูกกดขี่ข่มเหง

*(อิบนุ ฮิชาม 2/324)*

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกั้นระหว่างมนุษย์กับหัวใจของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงกั้นระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา** ﴾ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ทรงกั้นระหว่างผู้ศรัทธา กับผู้ปฏิเสธศรัทธา และระหว่างผู้ปฏิเสธศรัทธากับการศรัทธา

*(อัฏฏอบะรี 13/168)*

อัลฮากิม ได้รายงานเรื่องนี้ไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา ซึ่งเป็นฮะดีษเมากู๊ฟ (รายงานสุดแค่เศาะฮาบะฮฺ) และเขาได้กล่าวว่า เป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ โดยที่ อัลบุคอรี และ มุสลิม มิได้นำเสนอฮะดีษบทนี้

*(อัลฮากิม 2/328)*

และเช่นเดียวกับมุญาฮิด, สะอีด, อิกริมะฮฺ, อัฏเฏาะฮาก, อบูซอและฮฺ, อะฏียะฮฺ, มุกอติล อิบนิ ฮัยยาน และ อัสสุดดีย์ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 13/470 และ 471)*

ในรายงานหนึ่งจาก มุญาฮิด เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **อัลลอฮฺนั้นทรงกั้นระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา** ﴾ คือจนกระทั่งเขาได้ทิ้งมันไปโดยไม่มีสติปัญญา

และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า พระองค์ทรงกั้นระหว่างมนุษย์กับหัวใจของเขา แล้วเขาไม่สามารถจะศรัทธา และเชื่ออะไร โดยเขาจะไม่ปฏิเสธ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์

และความจริงได้มีบรรดาฮะดีษหลายบท จากท่านรอซูลฯ ﷺ ที่สอดคล้องกับอายะฮฺนี้

และ อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจาก อนัส อิบนิ มาลิก ﷺ ว่า ปรากฏว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวข้อความนี้หลายครั้ง คือข้อความที่ว่า

( يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ ! ثَبِّتْ قَلْبِيْ عَلَى دِيْنِكَ )

***"โอ้ ผู้ที่ผันแปรบรรดาหัวใจ ได้โปรดทำให้หัวใจฉันมั่นคงต่อศาสนาของพระองค์ด้วยเถิด"***

อนัสเล่าว่า แล้วพวกเราได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ พวกเราได้ศรัทธาต่อ

ท่านแล้ว และศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านได้นำมาแล้ว แล้วท่านยังกังวลเกี่ยวกับพวกเราอีกหรือ ? ท่านได้ตอบว่าใช่ ยังกลัวอยู่ เพราะว่า บรรดาหัวใจนั้น มันอยู่ระหว่างสองนิ้วจากบรรดานิ้วของอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งพระองค์อาจทรงเปลี่ยนแปลงมันไปมาอยู่เสมอ

*(อะหฺมัด 3/112)*

และเช่นเดียวกันนี้ที่ อัตติรฺมิซี ได้รายงานฮะดีษนี้ไว้ในเรื่องอัลก็อดริ ในหนังสือของท่าน และท่านได้กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 6/349 และ 350)*

และ อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษนี้จาก อันเนาวาส อิบนิ ซัมอาน อัลกิลาบี ؓ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

( مَا مِنْ قَلْبٍ إِلاَّ وَهُوَ بَيْنَ أُصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمٰنِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ إِذَا شَاءَ أَنْ يُقِيْمَهُ أَقَامَهُ وَإِذَا شَاءَ أَنْ يُزِيْغَهُ أَزَاغَهُ ) وَكَانَ يَقُوْلُ ( يَامُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ ثَبِّتْ قَلْبِيْ عَلَى دِيْنِكَ ) قَالَ : ( وَالْمِيْزَانُ بِيَدِ الرَّحْمٰنِ يَخْفِضُهُ وَيَرْفَعُهُ )

*"ไม่ว่าหัวใจใด นอกจากมันอยู่ระหว่างสองนิ้วจากบรรดานิ้วมือของพระผู้ทรงกรุณา พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้มันตรง พระองค์ก็ทำให้มันตรง และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้มันเอน พระองค์ก็ทำให้มันเอน" และปรากฏว่า ท่านเคยกล่าวว่า "โอ้ผู้ทรงผันแปรบรรดาหัวใจ ขอพระองค์ได้โปรดทำให้หัวใจของฉันมั่นคงอยู่บนศาสนาของพระองค์ด้วยเถิด" ท่านเคยกล่าวว่า "ตาชั่งนั้นอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระผู้ทรงกรุณา โดยพระองค์จะทำให้มันต่ำ และสูงก็ได้"*

*(อะหฺมัด 4/182)*

และอย่างนี้แหละ ที่ อันนะซาอี และ อิบนุมาญะฮฺ ได้รายงานเอาไว้

*(อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 4/414, อิบนุมาญะฮฺ 1/72)*

﴿ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ ﴾

**25. และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่เพียงประสบแก่ผู้ที่อธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ**

## เตือนให้ระวังการลงโทษโดยทั่วไป

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนบรรดาบ่าวของพระองค์ ผู้ศรัทธาถึงการลงโทษ หรือการทดสอบที่คลุมไปถึงคนชั่ว และคนดี คือจะโดนไปทั่ว โดยไม่เจาะจงเฉพาะคนชั่วคนเลวเท่านั้น ซึ่งไม่อาจจะปกป้องได้ ดังที่ อิมามอะหฺมัดได้รายงานมาจาก มุฏ็อรฺริฟ เล่าว่า พวกเราได้กล่าวแก่อัซซุบัยรฺ ว่า โอ้อะบาอับดัลลอฮฺ พวกท่านออกมาเพื่อสิ่งใด ? พวกท่านได้ทำให้เคาะลีฟะฮฺที่ถูกสังหารหายไป หลังจากนั้น พวกท่านก็มาเท้าทวงเลือดของเขา ? และ อัซซุบัยรฺ ﷺ ได้กล่าวว่า ความจริง พวกเราได้อ่านในสมัยของท่านรอซูล ﷺ สมัยอบูบักรฺ, สมัยอุมัรฺ และสมัยอุษมาน ﷺ ข้อความอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่เพียงประสบแก่ผู้ที่อธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะเท่านั้น** ﴿ โดยที่เราไม่คิดว่า เราจะเป็นคนหนึ่งในพวกนั้น จนกระทั่งมันได้เกิดขึ้นกับพวกเราอย่างที่เกิดขึ้นแล้ว

*(อะหฺมัด 1/165)*

และ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่เพียงประสบแก่ผู้ที่อธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะเท่านั้น** ﴿ หมายถึง บรรดาสาวกของท่านนบี ﷺ โดยเฉพาะเท่านั้น

*(อะหฺมัด 13/474)*

และเขา อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวไว้ในอีกรายงานหนึ่ง โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า อัลลอฮฺทรงใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาต้องไม่ยอมรับสิ่งที่ไม่ดีที่อยู่รอบๆ ตัวพวกเขา ถ้ามิเช่นนั้น จะเป็นเหตุให้อัลลอฮฺลงโทษพวกเขาด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13/474)*

นี่ถือเป็นการอธิบายที่ดีมาก และด้วยเหตุนี้ มุญาฮิด จึงได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่เพียงประสบแก่ผู้ที่อธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะเท่านั้น** ﴿ คือมันจะประสบกับพวกเจ้าด้วย

*(อัฏฏอบะรี 13/475)*

และเช่นเดียวกัน อัฎเฎาะฮาก, ยะซีด อิบนุ อบีฮะบีบ และคนอื่นก็กล่าวเช่นนั้น

และ อิบนุ มัสอูด ได้กล่าวว่า ไม่มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้า นอกจากเขาเข้าอยู่ในการถูกลงโทษด้วย แท้จริง ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ﴾

**"แท้จริง ทรัพย์สมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้าเป็นเครื่องทดสอบ"**

*(ซูเราะฮฺ อัตตะฆฺอบุน อายะฮฺที่ 15)*

ดังนั้น คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าได้ขอความคุ้มครอง เขาจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากความหลงเข้าไปอยู่ในการทดสอบนั้น (บันทึกโดยอิบนุ ญะรีร)

*(อัฏฏอบะรี 13/475)*

และทรรศนะที่ว่า การเตือนนี้คลุมไปถึงบรรดาเศาะฮาบะฮฺ และคนอื่นๆ ด้วย แม้รูปประโยคจะเจาะจงพวกเขาก็ตาม นั่นคือทรรศนะที่ถูกต้อง

และบรรดาฮะดีษที่บ่งชี้ในเรื่องนี้ ได้ระบุถึงการเตือนในเรื่องความยุ่งเหยิง และดังกล่าวนั้นมีเรื่องโดยเอกเทศที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน ถ้าอัลลอฮฺทรงประสงค์ก็ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นกับบรรดาผู้นำ ซึ่งบรรดานักวิชาการได้จัดเอาไว้เป็นส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กล่าวไว้ ณ ที่นี้ ดังเช่น อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกฮะดีษที่รายงานโดย ฮุซัยฟะฮฺ อิบนิล ยะมาน ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ وَلَتَنْهَوُنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوْشِكَنَّ اللهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَدْعُنَّهُ فَلاَ يَسْتَجِيْبُ لَكُمْ )

***"ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ แน่นอน จะต้องใช้ให้ทำความดี และห้ามปรามมิให้ทำความชั่ว หรือถ้ามิเช่นนั้น มันก็ใกล้แล้วที่อัลลอฮฺจะทรงส่งการลงโทษ ณ ที่พระองค์มา หลังจากนั้นเมื่อพวกท่านวิงวอนขอดุอา ดังนั้น พระองค์ก็จะไม่ตอบรับ (คำขอ) ของพวกเจ้า"***

*(อะหฺมัด 5/388)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อะบิรฺ เราะกอด เล่าว่า ฉันได้ออกไปกับนายของฉัน แล้วฉันได้แยกตัวไปที่ฮุซัยฟะฮฺ โดยที่เขากล่าวว่า ในสมัยของท่านรอซูลนั้นคนคนหนึ่งอาจจะเอ่ยคำพูดบางคำออกมา แล้วทำให้เขาถูกตีตราว่าเป็นมุนาฟิก (คนหน้าไหว้หลังหลอก) แต่มาวันนี้

ฉันได้ยินคำพูดเหล่านั้นออกมาจากปากของพวกท่านถึงสี่ครั้ง ระหว่างที่นั่งคุยกัน พวกท่านจงใช้ให้ทำความดีห้ามปรามความชั่ว และสนับสนุนในเรื่องที่ดีเถิด มิฉะนั้นแล้วอัลลอฮฺอาจทรงลงโทษพวกท่านทั้งหมด หรือทรงให้เหล่าคนชั่วขึ้นปกครองพวกท่าน เมื่อถึงเวลานั้น แม้ว่าคนที่ดีๆ จะวิงวอนขอดุอา คำขอของพวกเขาก็จะไม่ถูกตอบรับอีกต่อไป

*(อะหฺมัด 5/390)*

**(ฮะดีษอีกบทหนึ่ง)** อิมามอะหฺมัด ได้รายงานอีก จาก อันนุวะอฺมาน อิบนิ บะชีรฺ ﷺ ว่า ความจริง เขาได้กล่าวคำปราศรัย และได้เอานิ้วมือทั้งสองของเขาชี้ไปที่หูสองข้าง แล้วกล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลกล่าวว่า

**( مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُوْدِ اللهِ وَالْوَاقِعِ فِيْهَا وَالْمُدَاهِنِ فِيْهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ رَكِبُوْا سَفِيْنَةً فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا وَأَوْعَرَهَا وَشَرَّهَا وَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلاَهَا فَكَانَ الَّذِيْنَ فِيْ اَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوُا الْمَاءَ مَرُّوْا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَآذَوْهُمْ فَقَالُوْا لَوْخَرَقْنَا فِيْ نَصِيْبِنَا خَرْقًا فَاسْتَقَيْنَا مِنْهُ وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ تَرَكُوْهُمْ وَأَمْرَهُمْ هَلَكُوْا جَمِيْعًا وَإِنْ اَخَذُوْا عَلَى أَيْدِيْهِمْ نَجَوْا جَمِيْعًا )**

***"อุปมา ผู้ยืนหยัดอยู่บนขอบเขตของอัลลอฮฺ ผู้ตกอยู่ในขอบเขตของอัลลอฮฺ และคนประจบประแจง ดังกลุ่มชนหนึ่งที่โดยสารอยู่ในเรือเดินทะเล แล้วบางคนได้ที่พักด้านล่างของเรือไม่สะดวก และไม่ดี และบางคนได้ที่พักส่วนบนของเรือ แล้วปรากฏว่าคนที่พักอยู่ด้านล่าง เมื่อพวกเขาจะตักน้ำ ก็ต้องไปผ่านคนที่พักข้างบน ก็ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกเขา ดังนั้น คนด้านล่างจึงกล่าวว่า ถ้าเราเจาะเรือในส่วนที่เราพักอยู่ให้เป็นรู เราก็จะได้เอาน้ำมาใช้ได้สะดวก โดยไม่ทำความเดือดร้อนให้คนข้างบน แล้วถ้าปล่อยให้พวกเขาทำเช่นนั้น ตามที่พวกเขาต้องการมันก็จะพินาศกันทั้งหมด แต่ถ้าหากเขาให้ความร่วมมือกัน พวกเขาก็จะปลอดภัยทั้งหมด"***

(อะหฺมัด 4/269)

อัลบุคอรี ได้เสนอฮะดีษบทนี้โดยเอกเทศ ซึ่งมุสลิมมิได้บันทึกโดยที่ อัลบุคอรี ได้บันทึกไว้ในเรื่องการร่วมมือกัน และการเป็นพยาน

*(ฟัตฮุลบารี 5/157 และ 345)*

และ อัตติรฺมิซี ได้ระบุไว้ในเรื่อง อัลฟิตัน

*(ตัวะฮฺฟะอะฮฺวะซี 6/394)*

**(ฮะดีษอีกบทหนึ่ง)** อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษจาก อุมมิ สะละมะฮฺ ภรรยาของท่านนบี ﷺ เล่าว่า ดิฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِذَا ظَهَرَتِ الْمَعَاصِيْ فِيْ أُمَّتِيْ عَمَّهُمُ اللهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ ) فَقُلْتُ يَا رَسُوْلَ اللهِ ! أَمَا فِيْهِمْ أُنَاسٌ صَالِحُوْنَ ؟ قَالَ ( بَلَى ) قَالَتْ : فَكَيْفَ يَصْنَعُ أُوْلَئِكَ ؟ قَالَ (يُصِيْبُهُمْ مَا أَصَابَ النَّاسَ ثُمَّ يَصِيْرُوْنَ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنَ اللهِ وَرِضْوَانٍ )

*"เมื่อบรรดาความชั่วปรากฏขึ้นในประชาชาติของฉัน อัลลอฮฺจะทรงให้การลงโทษจาก ณ ที่พระองค์ คลุมไปทั่วพวกเขา แล้วดิฉันได้กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ในหมู่พวกเขาไม่มีคนดีเลยหรืออย่างไร ? ท่านได้ตอบว่า มีสิ นางถามว่าแล้วคนเหล่านั้นจะทำอย่างไร ? ท่านตอบว่า สิ่งที่ประสบกับผู้คนก็จะประสบกับพวกเขาด้วย หลังจากนั้น พวกเขาก็จะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮฺ และได้รับความพึงพอพระทัยจากพระองค์"*

*(อะหฺมัด 6/304)*

**(ฮะดีษอีกบทหนึ่ง)** อิมามอะหฺมัด ได้รายงานอีก จาก ญะรีรฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( مَا مِنْ قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيْهِمُ بِالْــمَعَاصِيْ هُمْ أَعَزُّ وَأَكْثَرُ مِمَّنْ يَعْمَلُوْنَ ثُمَّ لَمْ يُغَيِّرُوْهُ إِلاَّ عَمَّهُمُ اللهُ بِعِقَابٍ )

*"ไม่ว่ากลุ่มชนใดที่บรรดาความชั่วถูกทำให้มีขึ้นในหมู่พวกเขา โดยที่พวกเขาแข็งแกร่งกว่า และมีจำนวนมากกว่าผู้ที่กระทำ แล้วพวกเขามิได้เปลี่ยนแปลงมันนอกจากว่า อัลลอฮฺจะลงโทษคลุมไปถึงพวกเขาด้วย"*

*(อะหฺมัด 4/364)*

และ อิบนุมาญะฮฺ ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ด้วย

*(อะหฺมัด 4/366 และ อิบนุมาญะฮฺ 2/1329)*

﴿ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ ﴾

**26. และพวกเจ้าจงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อย เป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน โดยที่พวกเจ้ากลัวว่า ผู้คนจะโฉบเฉี่ยวพวกเจ้าไป แล้วพระองค์ทรงให้พวกเจ้ามีที่พักพิง และได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และได้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดี ๆ แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ (พระองค์)**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้บรรดามุสลิมระลึกถึงช่วงที่เคยต่ำต้อย และอ่อนแอ และช่วงที่พวกเขามีพลัง และได้รับชัยชนะ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้บ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาได้ระลึกถึงความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา และความดีของพระองค์ที่ประทานให้แก่พวกเขา โดยที่ก่อนนั้น พวกเขามีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขามีจำนวนมากขึ้น และพวกเขาเคยอ่อนแอ หวาดกลัวศัตรู และพระองค์ทรงให้พวกเขามีพลัง และให้ได้รับชัยชนะ เคยยากจนขันแค้น แล้วพระองค์ได้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีๆ ให้แก่พวกเขา และให้พวกเขาขอบคุณพระองค์ เชื่อฟังพระองค์ และปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ อย่างนั้นแหละ คือ สภาพที่บรรดาผู้ศรัทธาเคยประสบมาก่อนในขณะที่อยู่ในนครมักกะฮฺ ซึ่งพวกเขามีจำนวนน้อย หลบซ่อน ถูกรังแก ข่มเหง กลัวผู้คนจะทำร้ายและลักพาตัวไปจากพวกมุชริก (พวกบูชาเจว็ด, พวกมะญูซี (พวกกราบบูชาไฟ) และพวกโรมัน) ซึ่งพวกมุชริกทั้งหมดนั้นเป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่สภาพการยังคงเป็นอยู่เช่นนั้น จนกระทั่งอัลลอฮฺทรงอนุญาตให้พวกเขาอพยพไปสู่เมืองมะดีนะฮฺ ให้พวกเขามีที่พักพิง พักอาศัยอยู่ที่นั่น มีผู้คอยช่วยเหลือ สนับสนุนในครั้งสงครามบะดัรฺ และอื่นๆ ให้มีทรัพย์สิน และให้เสียสละในการภักดีต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์

กอตาดะฮฺ อิบนุ ดิอามะฮฺ อัสสะดูซี ﵀ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพวกเจ้าจงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อย เป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน** ﴿ โดยเขาได้กล่าวว่า ปรากฏว่า ย่านที่ชาวอาหรับอาศัยอยู่นั้น เป็นย่านที่ตกต่ำที่สุด แร้นแค้น

เป็นที่สุด หิวโหยเป็นที่สุด และยากจนเป็นที่สุด ใครที่มีชีวิตอยู่ ก็อยู่อย่างยากเข็ญ และใครที่ตายลงก็แย่สุดๆ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เราไม่เคยทราบว่าตระกูลใดที่จะลำบากยากเข็ญไปมากกว่าพวกเขา จนกระทั่งอัลลอฮฺให้ศาสนาอิสลามมาปรากฏ และให้ดำรงอยู่ในย่านนั้น และได้ประทานปัจจัยยังชีพให้อย่างกว้างขวาง และด้วยศาสนาอิสลาม อัลลอฮฺจึงได้ประทานให้แก่พวกเขา ดังที่พวกท่านได้เห็นอยู่ ดังนั้น พวกท่านจงขอบคุณอัลลอฮฺที่ได้ให้ความเมตตาและความโปรดปรานนั้น แท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ได้ประทานให้แก่พวกเขา ดังนั้นพวกเจ้าจงขอบคุณ กตัญญูรู้คุณต่อพระองค์ให้มากๆ และคนที่กตัญญูรู้คุณนั้น อัลลอฮฺ จะเพิ่มพูนให้แก่เขาเสมอ

*(อัฏฏอบะรี 13/478)*

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ
وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾﴾

**27. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮฺ และรอซูล และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝากของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่**

**28. และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง ทรัพย์สินของพวกเจ้า และลูกๆ ของพวกเจ้านั้นเป็นสิ่งทดสอบอย่างหนึ่งเท่านั้น และแท้จริง อัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง**

## สาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺนี้ลงมา ห้ามมิให้ทรยศ

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองได้บันทึกเรื่องราวของ ฮาฏิบ อิบนะ อบีบัลตะอะฮฺ ว่า ความจริงเขาได้เขียนจดหมายไปถึงชาวกุเรช บอกให้พวกเขาได้ทราบถึงความมุ่งมั่นของท่านรอซูล ﷺ ที่มีต่อพวกเขาในปีแห่งการพิชิตเมืองมักกะฮฺ อัลลอฮฺทรงเปิดเผยให้รอซูลของพระองค์ทราบเรื่องดังกล่าว ดังนั้น ท่านรอซูลจึงได้ส่งคนไปตามจดหมายนั้นคืนมา และให้นำ ฮาฏิบ เข้ามาพบเขาได้รับสารภาพถึงสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป แล้วท่านอุมัรฺ อิบนุลค็อฏฏอบ ได้ลุกขึ้นกล่าวว่าโอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ จะให้ฉันบั่นคอของเขาไหม? เพราะเขาทรยศต่ออัลลอฮฺ ต่อรอซูลของ

พระองค์ และทรยศต่อบรรดาผู้ศรัทธา ท่านได้กล่าวว่า

( دَعْهُ فَإِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ اللهَ اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ )

***"ปล่อยเขาเถิด เพราะเขาเคยร่วมรบในสมรภูมิบะดัรฺมาแล้ว ใครจะรู้ อัลลอฮฺอาจจะทรงมองไปยังบรรดาผู้ที่ร่วมสมรภูมิบะดัรฺ แล้วตรัสว่า พวกเจ้าจงทำสิ่งที่พวกเจ้าประสงค์เถิด เพราะข้าได้อภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว"***

ฉันขอกล่าวว่า ที่ถูกต้องนั้น อายะฮฺนี้ เป็นอายะฮฺที่บอกไว้กว้างๆ ถึงแม้ว่าจะมีรายงานที่ถูกต้องระบุว่าลงมาโดยสาเหตุเฉพาะ ดังนั้น จงยึดเอาตามความกว้างของถ้อยคำ ไม่ใช่สาเหตุโดยเฉพาะ ตามทรรศนะของนักปราชญ์ส่วนมาก

คำว่า "อัลคิยานะฮฺ" اَلْخِيَانَةُ เป็นคำที่มีความหมายกว้าง คลุมทั้งบาปเล็กและบาปใหญ่

และ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดย นำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴾ **และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝากของพวกเจ้า** ﴿ คำว่า اَلْأَمَانَةُ คือ งานต่างๆ ที่อัลลอฮฺทรงให้ความไว้เนื้อเชื่อใจต่อบ่าวของพระองค์ หมายความถึง งานที่เป็นฟัรฺฎูที่อัลลอฮฺบังคับ และคำตรัสที่ว่า لَاتَخُوْنُوْا คือ لَاتَنْقُضُوْهَا อย่าทำให้ขาดตกบกพร่องนั้นเอง

*(อัฏฏ็อบะรี 13/413)*

อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด ได้กล่าวว่า "อัลลอฮฺ ﷻ ทรงห้ามพวกท่าน มิให้ทรยศต่ออัลลอฮฺและต่อรอซูล ดังเช่นที่พวกมุนาฟิกูนทำ"

*(อัฏฏ็อบะรี 13/483)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง ทรัพย์สินของพวกเจ้า และลูกๆ ของพวกเจ้านั้น เป็นสิ่งทดสอบอย่างหนึ่งเท่านั้น** ﴿ คือ การทดสอบจากอัลลอฮฺ ﷻ แก่พวกท่าน เพราะพระองค์ทรงให้พวกท่านมา เพื่อที่พระองค์จะได้ทราบว่า พวกเขาจะขอบคุณพระองค์หรือไม่ จะเชื่อฟังพระองค์หรือไม่ หรือจะใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นหรือไม่ ? ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴾ إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿

**"แท้จริง ทรัพย์สมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้น เป็นเครื่องทดสอบ และ อัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่"**

*(ซูเราะฮฺ อัตตะฆอบุน อายะฮฺที่ 15)*

และพระองค์ตรัสอีกว่า"

﴿ وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلۡخَيۡرِ فِتۡنَةٗۖ ﴾

**"และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่ว และความดี"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ อายะฮฺที่ 35)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُلۡهِكُمۡ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴾

**"โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้า หันเหออกจากการระลึกถึงอัลลอฮฺ และผู้ใดกระทำเช่นนั้น ชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่ขาดทุน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุนาฟิกูน อายะฮฺที่ 9)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ وَأَوۡلَٰدِكُمۡ عَدُوّٗا لَّكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُمۡۚ

..... ﴾ الآية

**"โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริง ในหมู่คู่ครองของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้น มีบางคนเป็นศัตรูกับพวกเจ้า ฉะนั้น จงระวังต่อพวกเขา......"** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตตะฆอบุน อายะฮฺที่ 14)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแท้จริง อัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง** ﴾ คือ ผลตอบแทนสิ่งที่ประทานให้ และสวนสวรรค์ ซึ่งถือเป็นความดีแก่พวกเจ้าทั้งทรัพย์สิน และลูกหลาน ซึ่งบางทีอาจจะมีศัตรูอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถจะทำอะไรพวกเจ้าได้ อัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ทั้งในโลกนี้และปรโลก และ ณ ที่พระองค์มีสิ่งตอบแทนให้อย่างมากมายในวันกิยามะฮฺ

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ มีรายงานจากท่านรอซูล ﷺ โดยท่านได้กล่าวว่า

( ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيْهِ ، وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيْمَانِ ، مَنْ كَانَ اللهُ وَرَسُوْلُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَمَنْ كَانَ يُحِبُّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلّٰهِ ، وَمَنْ كَانَ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللهُ مِنْهُ )

*"ใครที่มี 3 ประการนี้ เขาต้องได้พบกับความหวานฉ่ำของความศรัทธา คือ ใครที่ปรากฏว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ เป็นที่รักยิ่งแก่เขาในสิ่งที่นอกเหนือจากทั้งสอง และใครที่ปรากฏว่า เขารักคนหนึ่ง โดยที่เขาไม่รักคนๆ นั้น นอกจากเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้น และใครที่การถูกโยนลงไปในนรก เป็นที่รักยิ่งแก่เขามากกว่าที่จะกลับไปยังการปฏิเสธอีก หลังจากที่อัลลอฮฺได้ช่วยให้เขาออกมาจากการปฏิเสธศรัทธาได้"*

*(มุสลิม 1/66)*

แต่ความรักที่เขามีต่อท่านรอซูล ﷺ นั้น เขาจะเอาไว้ก่อนลูกหลาน, ทรัพย์สิน และชีวิตของตนเอง

*(มุสลิม 1/67)*

ดังมีปรากฏอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ ! لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُوْنَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِيْنَ )

*"ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าฉันจะเป็นที่รักแก่เขา มากกว่าตัวของเขา ครอบครัวของเขา ทรัพย์สินของเขา และมนุษย์ทั้งมวล"*

*(ฟัตฮุลบารี 1/75)*

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ ﴾

**29. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงให้มีแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่จำแนกระหว่างความจริงและความเท็จ และจะทรงลบล้างความผิดของพวกเจ้าออกไปจากพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วย และอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง**

อิบนุ อับบาส, อัสสุดดีย์, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน และคนอื่นๆ ได้กล่าวเกี่ยวกับคำว่า **فُرْقَانًا** ว่า มีความหมายว่า "ทางออก" โดยที่มุญาฮิดได้ให้ความหมายเพิ่มเติม "ทางออกทั้งในโลกนี้และโลกหน้า"

*(อัฏฏอบะรี 13/489 และ 490)*

และในรายงานหนึ่งจาก อิบนิ อับบาส คำว่า **فُرْقَانًا** แปลว่า **نَجَاةً** ซึ่งมีความหมายว่า "ทางรอด"

และในรายงานหนึ่งจาก อิบนิ อับบาส คำว่า **فُرْقَانًا** มีความหมายว่า "ชัยชนะ"

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า **فُرْقَانًا** มีความหมายว่า "ข้อจำแนกระหว่างความจริง และความเท็จ" ซึ่งการอธิบายของ อิบนิ อิสฮาก นี้เป็นความหมายที่กว้างกว่าที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งมันคลุมไปถึงทุกความหมายที่ได้กล่าวมาทั้งหมด เพราะว่า คนที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺด้วยการกระทำสิ่งที่พระองค์ใช้ และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ห้าม ซึ่งตรงกับความหมายที่ว่า จำแนกความจริงออกจากความเท็จ ดังกล่าวมานั้น ก็จะเป็นเหตุให้เขาได้รับชัยชนะ พ้นภัย และมีทางออกในเรื่องต่างๆ แห่งโลกนี้ ซึ่งจะทำให้เขามีความสุขในปรโลก และเป็นเหตุให้เขาได้รับผลตอบแทนจากอัลลอฮฺอย่างมากมาย ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾

**"โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮฺ และจงศรัทธาต่อรอซูลของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าเป็นสองเท่า และจะทรงให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิต และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮะดีด อายะฮฺที่ 28)*

﴿ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ ﴾

**30. และจงระลึกถึงขณะที่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้าเพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้า หรือขับไล่เจ้าออกไป โดยพวกเขาวางอุบายกัน และอัลลอฮฺก็ทรงวางอุบาย และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้ที่เยี่ยมกว่าในกระบวนผู้วางอุบาย**

## กล่าวถึงชาวมักกะฮฺวางอุบายที่จะฆ่าท่านนบี ﷺ หรือกักขังท่าน หรือขับไล่ท่าน

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า คำว่า ว่า لِيُثْبِتُوْكَ มีความหมายว่า "เพื่อจับท่านใส่ตรวน"

*(อัฏฏอบะรี 13/491)*

และ อัสสุดดีย์ได้กล่าวว่า คำว่า اَلْإِثْبَاتُ คือ "จับขัง และล่ามโซ่พันธนาการเอาไว้"

*(อัฏฏอบะรี 13/492)*

อิมาม มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก อิบนุยะซารฺ เจ้าของหนังสืออัลมะฆอซี ได้รายงานมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ อบีนะญีฮฺ จาก มุญาฮิด จาก อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า อัลกัลบี ได้เล่าให้ฉันฟัง จาก บาซาน คนรับใช้ของ อุมมิ ฮานิ จาก อิบนิ อับบาส ว่า มีชาวกุเรชระดับหัวหน้าเผ่าต่างๆ กลุ่มหนึ่งได้มาประชุมกัน เพื่อที่จะเข้าไปในสถานที่ที่เรียกกันว่า ดารุนนัดวะฮฺ แล้วอิบลีสได้แปลงร่างเป็นผู้สูงอายุที่น่านับถือมาขัดขวางพวกเขาเอาไว้ แล้วเมื่อพวกเขาเห็นชายแก่คนนั้น พวกเขาก็กล่าวแก่อิบลีสว่า ท่านเป็นใคร ? ชายแก่คนนั้นก็ตอบว่า ฉันเป็นชาวแคว้นนัจญด์ ฉันได้ทราบมาว่า พวกท่านมาประชุมกัน ฉันจึงอยากที่จะมาร่วมประชุมกับพวกท่านด้วย แต่ความคิด และข้อแนะนำของฉันไม่อยากให้พวกท่านปฏิเสธ พวกเขากล่าวว่า งั้นเชิญเข้ามาเลยแล้วชายแก่คนนั้นก็ได้เข้าไปร่วมกับพวกเขาแล้วกล่าวว่า ขอพวกท่านจงพิจารณาดูสภาพของชายคนนี้ (คือ มุฮัมมัด) เกือบจะทำให้พวกท่านยุ่งอยู่กับงานสักหน่อย จึงมีชายคนหนึ่งกล่าวว่า พวกท่านจงขังเขาไว้ในสภาพที่ล่ามพันธนาการ แล้วคอยดูว่าจะมีคนช่วยเขาไหม ? จนกระทั่งเขาพินาศ ดังเช่นคนก่อนจากเขาที่เป็นนักกวีได้เคยพินาศมาแล้ว เช่น ซุฮัยรฺ

และ อันนาบิเฌาะฮฺ ที่จริงเขาก็เหมือนกับคนพวกนั้นแหละ ผู้เล่าได้เล่าว่า แล้วศัตรูของอัลลอฮฺ คือ อิบลีส ที่แปลงตัวเป็นชาวแคว้นนัจญด์ ได้พูดด้วยเสียงอันดังว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ... ที่พวกเจ้าคิดนั้นไม่ใช่ความเห็นที่ดีเลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของเขา (คือ อัลลอฮฺ) ก็จะทำให้เขาออกจากที่คุมขังได้ และไปร่วมกับบรรดาสหายของเขา และเป็นไปได้ที่พวกเขาจะเข้าจู่โจมพวกท่าน ซึ่งพวกท่านก็จะไม่ปลอดภัย และจะให้พวกท่านออกไปจากเมืองของท่าน พวกเขากล่าวว่า ท่านผู้อาวุโสพูดจริง ดังนั้น จงพิจารณาดูวิธีอื่นกัน

อีกคนหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า ทำให้เขาออกไปจากพวกท่านดีกว่า แล้วพวกท่านก็จะสบายจากเขา ถ้าเขาออกไป สิ่งที่เขาทำก็จะไม่เป็นอันตรายแก่พวกท่าน แล้วอะไรหรืออันตรายใดจะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน ? ถ้าเขาหายหน้าไปจากพวกท่านแล้ว พวกท่านก็จะได้สบาย และเรื่องของเขาก็จะไม่เป็นเรื่องของพวกท่านอีกต่อไป ท่านผู้อาวุโสนั้นก็กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ นี่ก็ไม่ใช่ความคิดเห็นที่ดีสำหรับพวกท่าน พวกท่านไม่เห็นหรือว่าเขาพูดจาดี ใจของผู้คนก็ชอบฟังคำพูดของเขา ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ถ้าพวกท่านทำเช่นนั้น แล้วชาวอาหรับได้เข้ามาร่วมกับเขาช่วยสนับสนุนเขา แห่กันมาที่นี่จำนวนมาก เพื่อขับไล่พวกท่านให้ออกไปจากเมืองของพวกท่าน ฆ่าหัวหน้าของพวกท่าน พวกท่านจะทำอย่างไร ? พวกเขาก็กล่าวว่า จริงอย่างที่ท่านผู้อาวุโสพูด ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ จงพิจารณาหาวิธีใหม่เถิด

ผู้เล่าได้เล่าว่า อบูญะฮัล ได้กล่าวว่า ฉันขอเสนอทรรศนะของฉันต่อพวกท่าน เมื่อพวกท่านพิจารณาดู ฉันคิดว่าคงไม่มีความเห็นไหนดีกว่าเป็นแน่ พวกเขาถามว่า ทรรศนะของท่านเป็นอย่างไร ? เขากล่าวว่า ให้คัดเลือกคนหนุ่มที่แข็งแรงแต่ละเผ่ามาเผ่าละหนึ่งคน ให้ดาบคนละเล่ม เมื่อมุฮัมมัดออกมาก็รุมฟันลงไปพร้อมกันเหมือนคนเดียว แล้วเมื่อได้สังหารเขา เลือดของเขาก็จะกระจายไปทั่วทุกเผ่า คิดว่าตระกูลฮาชิมก็คงไม่สามารถจะทำการสู้รบกับเผ่าอาหรับทั้งหมดได้ และคงต้องยอมรับค่าสินไหมทดแทน แล้วเราก็จะไม่ต้องปวดหัวกับเขาอีกต่อไป ผู้อาวุโสท่านนั้น ก็กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ความคิดนี้ตรงกับความคิดของฉัน ฉันเห็นด้วย ในที่สุด ที่ประชุมก็เห็นด้วยตามความคิดนั้น

ผู้เล่าได้เล่าว่า และแล้วญิบรีล ก็ได้มาหาท่านนบี ﷺ แล้วสั่งแก่ท่านนบีว่า อย่าได้นอนในที่นอนของท่านที่เคยนอน โดยบอกให้ทราบถึงแผนการของกลุ่มชนนั้น แล้วท่านรอซูลฯ ﷺ ก็มิได้นอนในที่นอนดังกล่าวในคืนนั้น อัลลอฮฺได้ทรงอนุญาตให้ท่านเดินทางออกไป และอัลลอฮฺก็ได้ประทานซูเราะฮฺ อัลอันฟาล ให้แก่ท่าน หลังจากที่ท่านได้อพยพเข้ามาอยู่ในเมืองมะดีนะฮฺแล้ว โดยกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อท่าน และการทดสอบของพระองค์ให้ท่านทราบ ที่ว่า ﴾**และจงระลึกถึงขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้า หรือขับไล่เจ้าออกไป โดยพวกเขาวางอุบายกัน และอัลลอฮฺก็ทรงวางอุบาย**

**และอัลลอฮุนั้นทรงเป็นผู้ที่เยี่ยมกว่าในกระบวนผู้วางอุบาย** ﴾ และอัลลอฮฺได้ประทานลงมาให้ทราบเกี่ยวกับคำพูดของพวกเขาที่ว่า "หลังจากนั้นจงรอดูสักหน่อย ว่าจะมีคนมาช่วยเขาไหม ? จนกระทั่งเขาพินาศ ดังเช่นคนก่อนจากเขา ที่เป็นนักกวีได้เคยพินาศมาแล้ว โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ أَمۡ يَقُولُونَ شَاعِرٞ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيۡبَ ٱلۡمَنُونِ ﴾

**"หรือพวกเขากล่าวว่า เขาเป็นกวีที่เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 30)*

แล้วในวันนั้นถูกเรียกว่า เป็นวันแห่งความแน่นขนัดของบรรดาผู้ที่มาร่วมประชุมหาข้อยุติ

*(อิบนุ ฮิชาม 1/480 - 482)*

มีรายงานจากอัสสุดดีย์ ก็ในทำนองเดียวกันนั้น

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าโดยนำมาจาก มุฮัมมัด อิบนุ ญะอฺฟัรฺ อิบนุซซุบัยรฺ จาก อุรฺวะฮฺ อิบนุซซุบัยรฺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ที่ว่า وَيَمۡكُرُونَ وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ คือ **"ข้า (อัลลอฮฺ) ได้วางแผนต่อพวกเขาด้วยแผนของข้าอย่างเด็ดขาด จนกระทั่ง ข้าได้ทำให้เจ้า (มุฮัมมัด) รอดพ้นไปจากพวกเขาได้"**

*(อิบนุ ฮิชาม 2/325)*

﴿ وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا قَالُواْ قَدۡ سَمِعۡنَا لَوۡ نَشَآءُ لَقُلۡنَا مِثۡلَ هَٰذَآ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذۡ قَالُواْ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلۡحَقَّ مِنۡ عِندِكَ فَأَمۡطِرۡ عَلَيۡنَا حِجَارَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئۡتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ وَأَنتَ فِيهِمۡۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ﴿٣٣﴾ ﴾

**31. และเมื่อบรรดาอายะฮฺของเราได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง พวกเขาก็กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว หากเราประสงค์ แน่นอน เราก็พูดเช่นนี้แล้ว**

**สิ่งนี้หาใช่อื่นใดไม่ นอกจากมันเป็นถ้อยคำของคนสมัยก่อน ๆ ที่ถูกขีดเขียนไว้เท่านั้น**

**32. และจงระลึกถึงขณะที่พวกเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ หากปรากฏว่าสิ่งนี้คือความจริงที่มาจากพระองค์แล้วไซร้ ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้าตกลงมาดั่งฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำการลงโทษอันเจ็บแสบลงมาแก่พวกเราเถิด**

**33. และพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พวกเขาขออภัยโทษ (ต่อพระองค์)**

## ชาวกุเรชอ้างว่าพวกเขาสามารถร้อยเรียงถ้อยคำ เหมือนกับอัลกุรอานได้

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงการปฏิเสธศรัทธาของชาวกุเรช การฝ่าฝืน และดื้อรั้นของพวกเขา ตลอดจนข้ออ้างที่ไร้สาระขณะที่ฟังบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ เมื่อมันถูกอ่านให้พวกเขาฟัง โดยพวกเขากล่าวว่า ﴾ **เราได้ยินแล้ว หากเราประสงค์ แน่นอน เราก็พูดเช่นนี้แล้ว** ﴿ คำพูดเช่นนี้จากพวกเขาเป็นคำพูดเท่านั้น ไม่มีการกระทำแต่ประการใด ถ้ามิเช่นนั้น ความจริงได้มีการท้าทายไม่รู้ว่ากี่ครั้งให้นำมาสักบทหนึ่งเช่นนั้น แต่ก็ไม่พบว่าพวกเขาจะมีทางนำมาได้ ที่จริงแล้ว คำพูดเช่นนี้ของพวกเขาเป็นเพียงการหลอกลวงตัวของพวกเขาเองและหลอกลวงพวกที่ยังตามเขาในเรื่องไร้สาระเท่านั้น ความจริงมีผู้กล่าวว่า คำพูดดังกล่าวนั้นเป็นคำพูดของอันนัฎรฺ อิบนุล ฮาริษ ขออัลลอฮฺได้สาปแช่งเขาด้วย ดังที่สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ อัสสุดดีย์, อิบนุ ญุร็อยญฺ และคนอื่นได้กล่าวเอาไว้ ซึ่งปรากฏว่าคนคนนี้เคยเดินทางไปประเทศฟาริส (เปอร์เซีย) และได้เรียนรู้เรื่องราวของกษัตริย์ที่โน่น เช่น รุสตุม และอัสฟันดียารฺ และเมื่อเขาเดินทางกลับเข้ามาถิ่นกำเนิด ก็พบว่าอัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านรอซูลไปแล้ว โดยท่านได้อ่านอัลกุรอานให้พวกเขาฟัง ทั้งนี้ ทุกครั้งที่ท่านลุกขึ้นจากที่นั่ง อันนัฎรฺก็จะนั่งแทนท่าน แล้วกล่าวเรื่องราวของกษัตริย์เหล่านั้น พร้อมกับกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ระหว่างฉันกับมุฮัมมัดใครเล่าเรื่องได้ดีกว่ากัน? และด้วยเหตุนี้ ในสมรภูมิบะดัรฺ อัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงทำให้เขาตกเป็นเชลยของมุสลิม และได้มีคำสั่งให้บั่นคอเขาต่อหน้าผู้คน

และคำว่า أَسَاطِيْرُ الْأَوَّلِيْنَ คำว่า اَسَاطِيْر เป็นคำพหูพจน์ของคำ أُسْطُوْرَةٌ ซึ่งมีความ

หมายว่า ถ้อยคำของคนสมัยก่อนที่พวกเขาบันทึกเอาไว้ แล้วเอามาสอน และอ่านให้ผู้คนฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่โกหกไร้สาระสิ้นดี ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้พวกเขาทราบไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่ง ว่า

﴿ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝٥ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝٦ ﴾

**"และพวกเขากล่าวว่า (อัลกุรอาน) เป็นนิยายของคนสมัยก่อนๆ ได้เขียนขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ขึ้นใจ ทั้งเวลาเช้า และเวลาเย็น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ทรงรอบรู้ความลับในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน เป็นผู้ประทานมันลงมา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ (สำหรับผู้ที่กลับตัวกลับใจต่อพระองค์ พระองค์ก็จะรับการอภัยนั้น)"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฟุรฺกอน อายะฮฺที่ 5 และ 6)*

## พวกมุชริกีนเปิดฉากท้าทาย ขอให้ลงโทษพวกเขา

ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงระลึกถึงขณะที่พวกเขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ หากปรากฏว่า สิ่งนี้คือความจริงที่มาจากพระองค์แล้วไซร้ ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้าตกลงมาดั่งฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำการลงโทษอันเจ็บแสบลงมาแก่พวกเราเถิด** ﴾ คำพูดเช่นนี้ เป็นคำพูดของคนที่โง่เง่าจริงๆ โกหก โป้ปดมดเท็จ ดื้อดึง ดื้อรั้นเป็นที่สุด และเป็นเรื่องที่น่าสมเพชเอามากๆ ความจริงแล้ว พวกเขาสมควรที่จะกล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ ถ้าปรากฏว่า มันเป็นความจริงที่มาจากพระองค์แล้วละก็ ขอพระองค์ทรงโปรดให้ทางนำแก่พวกเราด้วยเถิด เราก็จะได้เชื่อฟังปฏิบัติตาม แต่ตรงกันข้ามพวกเขาเริ่มเปิดฉากตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์ และท้าทายให้นำการลงโทษมาโดยเร็วที่สุด ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾

**"และพวกเขาเร่งเร้าเจ้าในเรื่องการลงโทษ และหากมิใช่เวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว การลงโทษก็จะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างแน่นอน และมันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอังกะบู๊ต อายะฮฺที่ 53)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴾

**"และพวกเขากล่าวว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงโปรดเร่งส่วนของเราให้แก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่จะถึงวันชำระสอบสวน"**

*(ซูเราะฮฺ ศอด อายะฮฺที่ 16)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝١ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝٢ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝٣ ﴾

**"มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่มีผู้ปกป้องใด ๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้ (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของทางขึ้นสู่เบื้องสูง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ อายะฮฺที่ 1, 2 และ 3)*

และเช่นเดียวกัน คนโง่จากบรรดาประชาชาติก่อน ดังเช่นกลุ่มชนของนบีชุอัยบฺ ได้กล่าวว่า

﴿ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾

**"ดังนั้น จงให้ส่วนต่าง ๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นผู้พูดจริง"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 187)*

และพวกเขาเหล่านั้น ได้กล่าวว่า ﴿ **โอ้อัลลอฮฺ หากปรากฏว่า สิ่งนี้คือความจริงที่มาจากพระองค์แล้วไซร้ ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้าตกลงมาดั่งฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำการลงโทษอันเจ็บแสบลงมาแก่พวกเราเถิด** ﴾

ชัวะอุบะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อับดุลฮะมีด ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของอัซซิยาดี จาก อนัส อิบนิ มาลิก เล่าว่า เขาคนที่พูดนั้น คือ อบูญะฮัล อิบนุ ฮิชาม และอายะฮฺที่ 33 อัลลอฮฺก็ได้ประทานลงมาให้แก่ท่านนบี ﷺ ﴿ **และพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พวกเขาขออภัยโทษ (ต่อพระองค์)** ﴾"

*(บันทึกโดย อัลบุคอรี ในหนังสือ ฟัตฮุลบารี 8/160)*

## การปรากฏตัวอยู่ของท่านนบี ﷺ และการขออภัยโทษของพวกมุชริกีนทั้งสองนั้น เป็นความหวังที่จะรอดพ้นจากการลงโทษ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **และพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พวกเขาขออภัยโทษ (ต่อพระองค์)** ﴾

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า ปรากฏว่า พวกมุชริกูน นั้นเดินเวียนรอบบัยตุลลอฮฺ และพวกเขากล่าวว่า

( لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ ! لَبَّيْكَ ، لَبَّيْكَ لاَشَرِيْكَ لَكَ )

โอ้ อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้วที่ว่า ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์

แล้วท่านนบี ﷺ ก็กล่าวว่า قَدْ ، قَدْ พอแล้ว พอแล้ว

พวกเขาก็ยังกล่าวว่า

( لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ ، لَبَّيْك لاَ شَرِيْكَ لَكَ إِلاَّ شَرِيْكًا هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ )

โอ้ อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ตอบรับคำบัญชาของพระองค์แล้ว ที่ว่า ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ นอกจากภาคีหนึ่ง ซึ่งเป็นของพระองค์ และสิ่งที่พระองค์ครอบครองอยู่

พวกเขายังกล่าวว่า غُفْرَانَكَ ، غُفْرَانَكَ การอภัยโทษเป็นของพระองค์ การอภัยโทษเป็นของพระองค์

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺนี้มาให้แก่ท่านนบี ที่ว่า

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ﴾

**"และพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา...."** จนจบอายะฮฺ

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ปรากฏว่า มีอยู่สองสิ่งที่ทำให้พวกเขาปลอดภัย คือ ท่าน

นบีปรากฏอยู่ในหมู่พวกเขา และการขออภัยโทษ แล้วท่านนบี ﷺ ได้จากไปเหลือเพียงการขออภัยโทษ

*(อัฏฏอบะรี 13/511)*

อัตติรฺมิซี ได้รายงานมาจาก อบีมูซา เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( أَنْزَلَ اللهُ عَلَيَّ أَمَانَيْنِ لِأُمَّتِيْ ( وَمَاكَانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيْهِمْ وَمَاكَانَ اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ) فَإِذَا مَضَيْتُ تَرَكْتُ فِيْهِمُ الْإِسْتِغْفَارَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ )

***"อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่ฉัน เป็นความหวังสองอย่างให้แก่ประชาชาติของฉัน คือ (และพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พวกเขาขออภัยโทษ (ต่อพระองค์) แล้วเมื่อฉันจากไปแล้ว ฉันก็ทิ้งการขออภัยโทษไว้ในหมู่พวกเขาไปจนถึงวันกิยามะฮฺ"***

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/472)*

และจะยืนยันในเรื่องนี้ได้ ก็คือฮะดีษที่บันทึกโดยอิมามอะหฺมัด ไว้ในหนังสือมุสนัดของเขา และอัลฮากิมได้บันทึกไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา จาก อบีสะอีด ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ الشَّيْطَانَ قَالَ : وَعِزَّتِكَ يَارَبِّ ! لاَ أَبْرَحُ أَغْوِىْ عِبَادَكَ مَادَامَتْ اَرْوَاحُهُمْ فِيْ اَجْسَادِهِمْ فَقَالَ الرَّبُّ وَعِزَّتِيْ وَجَلاَلِيْ ! لاَ أَزَالُ أَغْفِرُهُمْ مَا اسْتَغْفَرُوْنِيْ )

***"แท้จริง ชัยฏอน ได้กล่าวว่า ขอสาบานด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันยังคงล่อลวงบรรดาบ่าวของพระองค์ ตราบที่วิญญาณของพวกเขายังคงอยู่ในร่าง แล้วพระผู้อภิบาลได้ตรัสว่า และด้วยความยิ่งใหญ่ของข้าและความสูงส่งของข้า ข้าจะยังคงอภัยโทษให้แก่พวกเขา ตราบที่พวกเขายังขออภัยโทษต่อข้า"***

*(อะหฺมัด 3/29)*

อัลฮากิม ได้กล่าวว่า สายรายงานฮะดีษถูกต้อง แต่ทั้งสองคือ อัลบุคอรี และมุสลิม มิได้นำเสนอฮะดีษนี้

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا
كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
(٣٤) وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ (٣٥)

34. และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือ ? ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้งที่พวกเขาขัดขวางมิให้เข้ามัสญิดฮะรอม และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นด้วย ผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นใช่ใครอื่นไม่ นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น แต่ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้

35. และมีปรากฏว่า การละหมาดของพวกเขา ณ บ้านของอัลลอฮฺนั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากเสียงหวีดร้อง และการตบมือเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

## การลงโทษพวกมุชริกีน (พวกตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ) เนื่องจากพวกเขากระทำสิ่งที่น่าเกลียด

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พวกมุชริกีนนั้น เป็นพวกที่สมควรจะถูกลงโทษ แต่พวกเขายังไม่ถูกลงโทษในขณะนั้น เนื่องจากท่านรอซูล ﷺ ยังอยู่ในหมู่พวกเขา และถือเป็นการให้เกียรติต่อท่านรอซูลด้วย และเมื่อท่านรอซูลฯ ไม่อยู่ในหมู่พวกเขาแล้ว อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ลงโทษพวกเขาในวันสมรภูมิบะดัรฺ ดังนั้น บรรดาผู้นำหรือหัวหน้าพวกเขาจึงถูกสังหาร และถูกจับเป็นเชลยไปเป็นจำนวนมาก และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแนะนำให้พวกเขารู้จักการขออภัยโทษจากความผิด ซึ่งมีพวกที่กระทำมันปนกัน ทั้งการตั้งภาคี และทำความชั่วต่าง ๆแต่ทว่า บรรดาผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ และบรรดาผู้ที่ขออภัยโทษไม่ได้อยู่ปะปนกับพวกเขา อันตรายและการลงโทษก็จะประสบกับพวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง แต่ที่ยังไม่เกิดกับพวกเขานั้น ก็อันเนื่องจากคนเหล่านั้นยังอยู่ปะปนกับพวกเขา ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดำรัสในวันอัลฮุดัยบียะฮฺ ว่า

﴿ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾

**“พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นพวกเจ้าให้หันห่างจากมัสญิดฮะรอม และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกกักกันไว้ มิให้บรรลุสู่การเชือดของมัน หากมิใช่เพราะมีบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้จักพวกเขา พวกเจ้าก็จะฆ่าพวกเขา แล้วก็จะเป็นเหตุให้เกิดโทษแก่พวกเจ้า เพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้ เพื่ออัลลอฮฺจะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน แน่นอน เราก็จะลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขาอย่างเจ็บปวด”**

*(ซูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ อายะฮฺที่ 25)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือ ? ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้งที่พวกเขาขัดขวางมิให้เข้ามัสญิดฮะรอม และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นด้วย ผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นใช่ใครอื่นไม่ นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น แต่ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้** ﴾ คือว่า อย่างไรที่อัลลอฮฺไม่ลงโทษพวกนั้น ทั้งๆ ที่พวกเขาขัดขวางมิให้เข้ามัสญิดฮะรอมที่อยู่ในเมืองมักกะฮฺ โดยขัดขวางบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งพวกเขาเป็นคนที่นั่น มิให้ละหมาดในมัสญิดนั้น มิให้ทำการฏอวาฟที่นั่น และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴿ **และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นด้วยผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นใช่ใครอื่นไป นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น** ﴾ คือพวกเขา (พวกมุชริกีน) นั้น มิได้เป็นชาวมัสญิด ซึ่งที่จริงแล้วชาวมัสญิดฮะรอมก็คือท่านนบี ﷺ และบรรดาสาวกเท่านั้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ ﴾

**“ไม่บังควรแก่ผู้ที่สักการะเจว็ดทั้งหลายที่จะบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ใน**

**ฐานะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธศรัทธา ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาจะไร้ผล และในนรกนั้นพวกเขาจะคงอยู่ตลอดกาล แท้จริง ที่จะบูรณะมัสญิดของอัลลอฮฺนั้น คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก และได้ปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาต และเขามิได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น ดังนั้น จึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้รับทางนำ"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 17 และ 18)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ..... ﴾ الآية

**"และการขัดขวางให้ออกจากหนทางของอัลลอฮฺ และการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ (และการกีดกันไม่ให้เข้า) มัสญิดฮะรอม และการขับไล่ชาวมัสญิดฮะรอมออกไปนั้น เป็นเรื่องใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮฺ......"** ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 217)*

อัลฮากิม ได้รายงานไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา จาก ริฟาอะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้เรียกชาวกุเรช มารวมกัน แล้วกล่าวว่า

( هَلْ فِيْكُمْ مِنْ غَيْرِكُمْ ؟ فَقَالُوْا : فِيْنَا ابْنُ أُخْتِنَا وَفِيْنَا حَلِيْفُنَا وَفِيْنَا مَوْلاَنَا فَقَالَ : حَلِيْفُنَا مِنَّا وَابْنُ أُخْتِنَا مِنَّا وَمَوْلاَنَا مِنَّا إِنَّ أَوْلِيَائِيْ مِنْكُمُ الْمُتَّقُوْنَ )

***"ในหมู่พวกท่านนั้นมีคนอื่นจากพวกท่านไหม ? แล้วพวกเขาตอบว่า ในหมู่พวกเรานั้น มีลูกชายของพี่ ของน้องสาวเรา ในหมู่พวกเรามีผู้ที่ร่วมสาบานกับเรา และในหมู่พวกเรานั้น มีคนรับใช้ของเรา แล้วท่าน (นบี) ได้กล่าวว่า ผู้ร่วมสาบานกับเรา ก็เป็นพวกเรา ลูกชายของพี่ ของน้องสาวเรา ก็เป็นพวกเรา และคนรับใช้เรา ก็เป็นพวกเรา แท้จริง บรรดาผู้คุ้มครองฉันจากพวกท่านนั้น คือบรรดาผู้ที่ยำเกรง (อัลลอฮฺ)"***

หลังจากนั้น เขาได้กล่าวว่า ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ แต่ทั้งสองคือ อัลบุคอรี และมุสลิม มิได้นำเสนอฮะดีษนี้

*(อัลฮากิม 2/328)*

และ อุรฺวะฮฺ, อัสสุดดีย์และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า ﴿ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ ﴾ เขากล่าวว่า พวกเขาคือ มุฮัมมัด ﷺ และบรรดาเศาะฮาบะฮฺ (สาวก) ของท่าน ﷺ

และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า พวกเขาคือบรรดานักต่อสู้ปกป้องศาสนาของอัลลอฮฺทั้งมวล

หลังจากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงพวกเขาว่า คือพวกที่ยึดมั่นต่อพระองค์ ณ ที่มัสญิดฮะรอม และผู้ที่ปฏิบัติศาสนกิจ และเกี่ยวกับมัสญิดฮะรอม

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และมีปรากฏว่า การละหมาดของพวกเขา ณ บ้านของอัลลอฮฺนั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากเสียงหวีดร้อง และการตบมือเท่านั้น** ﴾

อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุมัรฺ, อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ, อบูรอญาอฺ อัลอะฏอริดี, มุฮัมมัด อิบนุ กะอับ อัลกุรอซี, ฮะญัรฺ อิบนุ อันบัส, นุบัยฏ อิบนุ ชุร็อยฏ, กอตาดะฮฺ และ อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม คือ อัศเศาะฟีรฺ ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏ๊อบะรี 13/522 และ 526)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ปรากฏว่า พวกเขานั้นส่งเสียงหวีดร้อง ตบมือ และยังเอานิ้วมือของพวกเขา เข้าไปในปากของพวกเขาอีกด้วย

*(อัฏฏ๊อบะรี 13/525)*

และรายงานจาก สะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ จาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً** โดยเขากล่าวว่า ปรากฏว่า พวกกุเรชนั้นเดินเวียนรอบบัยตุลลอฮฺ เปลือยกาย, เป่าปาก, ตบมือ,หวีดร้อง

และเช่นเดียวกันนี้ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ, อัลเอาฟีย์ ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส

และเช่นเดียวกัน ได้มีรายงานมาจาก อิบนิ อุมัรฺ, มุญาฮิด, มุฮัมมัด อิบนุ กะอับ, อบีสะละมะฮฺ อิบนิ อับดิรฺเราะฮฺมาน, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, อะฏิยะฮฺ, อัลเอาฟีย์, ฮะญัรฺ อิบนุ อนัส และ อิบนุ อับซา

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อิบนุ อุมัรฺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ﴾ โดยเขากล่าวว่า คำว่า "อัลมุกาอฺ" คือ การเป่าปาก คำว่า "อัตตัศดียะฮฺ" คือ การตบมือ

และรายงานจาก สะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ และ อับดิรฺเราะฮฺมาน เกี่ยวกับคำว่า **تَصْدِيَةً** โดยกล่าวว่า คือ "การที่พวกเขาขัดขวางผู้คนจากหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ "

*(อัฏฏ๊อบะรี 13/527)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา** ﴿

อัฏเฏาะฮาก, อิบนุ ญุรอยญ์ และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า ข้อความนี้คือการที่พวกเขาถูกลงโทษในวันสมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งก็มีทั้งการถูกสังหาร และถูกจับเป็นเชลย

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ ﴾

36. แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะบริจาคทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อขัดขวาง (ผู้ศรัทธา) ให้ออกจากหนทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็จะบริจาคมันต่อไป ภายหลังทรัพย์สินนั้น ก็จะกลายเป็นความเสียใจแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราชัยด้วย และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะถูกต้อนไปสู่นรกญะฮันนัม

37. เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกคนเลวออกจากคนดี และจะทรงให้คนเลวซึ่งบางส่วนของเขาจะอยู่บนอีกบางส่วน โดยจะสุมพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกองพะเนิน แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขา เข้าอยู่ในนรกญะฮันนัม ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

## การบริจาคทรัพย์สินของพวกปฏิเสธศรัทธา เพื่อขัดขวางผู้คนจากหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ แต่มันก็กลับเป็นความเสียใจแก่พวกเขา

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า อัซซุฮฺรี, มุฮัมมัด อิบนุ ยะฮฺยา อิบนุ ฮิบบาน, อาซิม อิบนุ อุมัรฺ อิบนุ กอตาดะฮฺ , อัลฮุศ็อยนฺ อิบนุ อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนุ อัมรฺ อิบนุ สะอีด อิบนิ มุอาซ ได้เล่าให้ฉันฟัง โดยพวกเขาได้กล่าวว่า เมื่อชาวกุเรชได้ประสบกับการสูญเสียชีวิต และ

ถูกจับเป็นเชลยในวันสมรภูมิบะดัรฺ และพวกเขาก็เดินกลับไปยังเมืองมักกะฮฺ และ อบูซุฟยาน ก็นำกองคาราวานสินค้าของเขากลับไป ขณะเดียวกัน อับดุลลอฮฺ อิบนุ อบีรอบีอะฮฺ, อิกริมะฮฺ อิบนุ อบีญะฮัล และ ศ็อฟวาน อิบนุ อุมัยยะฮฺ ก็ได้เดินทางกลับไปพร้อมด้วยชาวกุเรชที่บรรดา พ่อๆ ลูกๆ และบรรดาพี่น้องของพวกเขาที่เสียชีวิต และถูกจับเป็นเชลยในสมรภูมิบะดัรฺ แล้ว พวกเขาได้พูดกับอบูซุฟยาน อิบนุ ฮัรฺบ์ และผู้ที่ร่วมไปกับกองคาราวานสินค้านั้นว่า โอ้ชาวกุเรช ทั้งหลาย แท้จริง มุฮัมมัดนั้น ได้สังหารผู้สืบสายสกุลของพวกท่าน และฆ่าคนดีๆ ของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงช่วยเหลือพวกเราด้วยทรัพย์สินจากการค้าขายนี้ เพื่อให้เราได้ต่อสู้แก้แค้น กับเขาด้วยเถิด หวังว่าเราจะได้แก้แค้นให้แก่พวกเขาด้วย เขาเล่าว่า แล้วในหมู่พวกเขานั้นก็มี ดังที่ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวเอาไว้ ซึ่งอัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า ﴾ **แท้จริง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จะบริจาคทรัพย์สินของพวกเขา** ﴿ ไปจนกระทั่งถึง ข้อความที่ว่า ﴾ **ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน** ﴿

*(อัฏฏอบะรี 13/532)*

และเช่นเดียวกันได้มีรายงานจากมุญาฮิด สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ, อัลฮะกัม อิบนุ อุยัยนะฮฺ, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และ อิบนุ อับซา ว่า อายะฮฺที่กล่าวมานั้น ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ อบูซุฟยาน และทรัพย์สินของเขาที่ช่วยเหลือในสงครามอุฮุด เพื่อสู้รบกับท่านรอซูล ﷺ

*(อัฏฏอบะรี 13/530 และ 531)*

และอัฏเฎาะฮาก ได้กล่าวว่า อายะฮฺที่กล่าวมานั้น ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับชาวสมรภูมิ บะดัรฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/533)*

ทุกๆ ทรรศนะนั้น ถือเป็นการกล่าวไว้กว้างๆ ถึงแม้จะปรากฏว่า สาเหตุแห่งการประทาน ลงมานั้นจะเจาะจงก็ตาม ความจริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พวกปฏิเสธ (กาฟิรฺ) นั้น จะบริจาคทรัพย์สินของพวกเขาก็เพื่อขัดขวางการปฏิบัติตามทางแห่งสัจธรรม แล้วพวกเขาก็จะ ทำเช่นนั้น หลังจากนั้น พวกเขาก็มานั่งเสียใจต่อทรัพย์สินที่สูญเปล่าไป ไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะพวกเขาต้องการที่จะดับรัศมีของอัลลอฮฺ และต้องการให้คำพูดของพวกเขาปรากฏเหนือ ดำรัสของอัลลอฮฺ แต่อัลลอฮฺนั้นจะทรงทำให้รัศมีของพระองค์สว่างจ้าอยู่เสมอ ถึงแม้พวกปฏิเสธ จะไม่ชอบก็ตาม พระองค์จะทรงช่วยเหลือศาสนาของพระองค์อยู่เสมอ จะเป็นผู้ประกาศดำรัส ของพระองค์ และจะทำให้ศาสนาของพระองค์ปรากฏเหนือศาสนาทั้งมวล ดังนั้น ความตกต่ำเช่น นี้จะประสบกับพวกเขาในโลกนี้ และในปรโลกนั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษด้วยไฟนรก ดังนั้น ใครที่มีชีวิตอยู่ก็จะได้เห็นด้วยกับตาของเขาเอง และได้ยินด้วยกับหูของเขาเองถึงความไม่ดี ที่จะประสบกับพวกเขา และใครที่ถูกฆ่าหรือเสียชีวิตไปก็จะต้องไปสู่ความต่ำต้อยชั่วนิรันดร์

และถูกลงโทษตลอดไป และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **แล้วพวกเขาก็จะบริจาคมันต่อไป ภายหลังทรัพย์สินนั้นจะกลายเป็นความเสียใจแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราชัยด้วย และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะถูกต้อนไปสู่นรกญะฮันนัม** ﴿

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกคนเลวออกจากคนดี** ﴿

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ لِيَمِيزَ اللهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ﴿ คือ "อัลลอฮฺจะทรงแยกคนที่มีความสุขออกจากคนที่มีความทุกข์"

*(อัฏฏอบะรี 13/534)*

และเพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ โดยการต่อสู้กับบรรดาศัตรูของพระองค์ที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา และทำความชั่ว ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ..... ﴿ الآية

**"ใช่ว่า อัลลอฮฺจะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเจ้ากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่ จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น และใช่ว่า อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเจ้ามองเห็นสิ่งที่เร้นลับก็หาไม่........"** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 179)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿

**"หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮฺยังมิทรงทราบบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า พร้อมกันนั้น พระองค์ก็จะทรงรู้บรรดาผู้ที่อดทนด้วย"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 142)*

ความหมายในอายะฮฺนี้ก็คือ อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยกับพวกปฏิเสธ โดยให้พวกเขาต่อสู้กับพวกเจ้า และเราได้ให้พวกเขาจ่ายทรัพย์สินออกไป และให้เกิดความตกต่ำขึ้น ﴾ **เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกคนเลวออกจากคนดี และจะทรงให้คนเลวซึ่งบางส่วนของเขาจะอยู่บนอีกบางส่วน โดยจะสุมพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกองพะเนิน** ﴿ คือรวมทั้งหมดไว้เป็น

กองพะเนิน ﴿ **แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขา เข้าอยู่ในนรกญะฮันนัม ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน** ﴾ คือ พวกเหล่านั้นคือ พวกที่ขาดทุนทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

﴿ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَنتَهُوا۟ يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا۟
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَـٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ ۚ نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ
ٱلنَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ ﴾

**38. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้งการกระทำที่แล้วมา ก็จะถูกรับการอภัยโทษที่ผ่านมา หากพวกเขากลับมาต่อต้านอีก แท้จริง แนวทางของคนก่อน ๆ นั้นได้ผ่านมาแล้ว**

**39. และพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าจะไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใด ๆ ปรากฏขึ้น และกิจการทั้งหมดที่เกี่ยวกับศาสนา (อิสลาม) เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเท่านั้น ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง แน่นอน อัลลอฮฺนั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำ**

**40. และหากพวกเขาผินหลังให้ (โดยไม่หยุดยั้ง) ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า ผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม**

## ส่งเสริมสนับสนุนให้พวกปฏิเสธกลับตัวกลับใจ และให้พวกเขากลัวการปฏิเสธศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ดรัสแก่นบีของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้ง** ﴾ จากสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธ สร้างความลำบาก และดื้อดึง โดยเข้ารับอิสลาม เชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และกลับตัว

กลับใจเสีย ﴿ **ก็จะถูกรับการอภัยโทษที่ผ่านมา** ﴾ คือจากการที่พวกเขาปฏิเสธ การทำบาป และทำผิด ดังที่ได้มีกล่าวอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺ รายงานโดย อบีวาอิล จาก อิบนิ มัสอูด ﷺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( مَنْ أَحْسَنَ فِيْ الْإِسْلَامِ لَمْ يُؤَاخَذْ بِمَا عَمِلَ فِيْ الْجَاهِلِيَّةِ ، وَمَنْ أَسَاءَ فِيْ الْإِسْلَامِ أُخِذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ )

***"ใครที่ได้ทำดีในศาสนาอิสลาม เขาจะไม่ถูกลงโทษในสิ่งที่เขาได้เคยทำมาในสมัยญาฮิลียะฮฺ และใครที่ทำไม่ดีในอิสลาม เขาจะถูกลงโทษทั้งสิ่งที่ทำไว้ก่อนเข้าอิสลาม และหลังเข้ารับอิสลาม"***

*(ฟัตฮุลบารี 12/277)*

และมีระบุในหนังสือเศาะฮีฮฺอีกที่ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اَلْإِسْلَامُ يَجُبُّ مَا قَبْلَهُ وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَاكَانَ قَبْلَهَا )

***"การเข้ารับอิสลามนั้น จะลบล้างสิ่งที่เคยทำผิดก่อนรับอิสลาม และการกลับตัวกลับใจ จะลบล้างสิ่งที่เคยทำมาก่อนหน้า"***

*(มุสลิม 121, อะหฺมัด 4/208)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **หากพวกเขากลับมาต่อต้านอีก** ﴾ คือยังคงดำเนินการเรื่อยไปตามที่พวกเขาคิด ﴿ **แท้จริง แนวทางของคนก่อน ๆ นั้นได้ผ่านมาแล้ว** ﴾ คือแนวทางของเราในช่วงแรกนั้นมันผ่านไปแล้ว เอามาใช้ไม่ได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะยังคงดื้อดึงอยู่ก็ตาม เราจะต้องรักษาพวกเขาด้วยการลงโทษและลงทัณฑ์

## มีคำสั่งให้ต่อสู้เพื่อขจัดการปฏิเสธศรัทธา และตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ﷻ

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าจะไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใด ๆ ปรากฏขึ้น และกิจการทั้งหมดที่เกี่ยวกับศาสนา (อิสลาม) เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเท่านั้น** ﴾

อัลบุคอรี ได้รายงานจาก อิบนิ อุมัรฺ ว่า มีชายคนหนึ่งได้มาแล้วกล่าวว่า โอ้ อะบา อับดิรฺเราะฮฺมาน ท่านมิได้ทำตามที่อัลลอฮฺทรงเตือนในคัมภีร์ของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱقْتَتَلُوا۟ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا ..... ﴾ الآية

**"และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้กับพวกเจ้า ก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่าย......"** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลฮุจญุรอต อายะฮฺที่ 9)*

แล้วอะไรทำให้มันได้ห้ามท่านมิให้ต่อสู้ ดังที่อัลลอฮฺได้กล่าวเอาไว้ ในคัมภีร์ของพระองค์ ? แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้หลานของฉัน ให้ฉันถูกตำหนิเพราะไม่ต่อสู้ตามที่อายะฮฺนี้สั่งใช้ยังจะดีกว่าการที่ฉันจะถูกตำหนิตามอายะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا ..... ﴾ الآية

**"และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล......"** ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 93)*

เขากล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า وَقَاتِلُوْهُمْ حَتَّى لاَتَكُوْنَ فِتْنَةٌ โดยที่อิบนุ อุมัรฺ ได้กล่าวว่า เราได้ทำแล้วในสมัยของท่านรอซูล ﷺ เมื่อศาสนาอิสลามยังมีคนจำนวนน้อยอยู่

อัฏเฎาะฮาก ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า وَقَاتِلُوْهُمْ حَتَّى لاَتَكُوْنَ فِتْنَةٌ เขากล่าวว่า หมายถึง จนกว่าจะไม่มีการตั้งภาคีเกิดขึ้น

*(อัฏฏอบะรี 13/538)*

และเช่นเดียวกัน อะบุลอาลียะฮฺ มุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัรฺรอเบียะอฺ อิบนุ อนัส, อัสสุดดีย์, มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน และ ซัยดฺ อิบนุ อัสลัม ก็กล่าวเช่นนั้น

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า ได้มีข่าวมาถึงฉันจาก อัซซุฮฺรี จากอุรฺวะฮฺ อิบนิซซุบัยรฺ และคนอื่นจากบรรดาผู้รู้ของพวกเราได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า حَتَّى لاَتَكُوْنَ فِتْنَةٌ คือ จนกว่าเรื่องศาสนาของมุสลิมจะไม่ถูกสั่นคลอน

*(อิบนุ อบีฮาติม 5/1701)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และกิจการทั้งหมดที่เกี่ยวกับศาสนา (อิสลาม) เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเท่านั้น** ﴾

อัฏเฎาะฮาก ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ ว่า ให้ความบริสุทธิ์ใจในการที่อัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียว"

*(อิบนุ อบีฮาติม 5/1701)*

อัลฮาซัน, กอตาดะฮฺ และ อิบนุ ญุร็อยญฺ ได้กล่าวเกี่ยวดำรัสของอัลลอฮฺ ดังกล่าวนั้นว่า

ให้เขากล่าวปฏิญาณ ว่า لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ "แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ"

*(อัฏฏอบะรี 13/538 และ 539)*

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า "การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺนั้น จะต้องบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์จริงๆ โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และอะไรที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์จะต้องสลัดมันทิ้งไปให้หมด"

*(อิบนุ ฮิชาม 2/327)*

อับดุรเราะฮฺมาน อิบนิ ซัยดฺ อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺ ดังกล่าวมาว่า "จะต้องไม่มีการปฏิเสธอีกพร้อมกับศาสนาอิสลาม"

*(อัฏฏอบะรี 13/539)*

โดยได้มีการยืนยันความหมายนี้ คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากท่านรอซูล ﷺ ได้

( أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ ، حَتَّى يَقُوْلُوْا : لَاإِلٰهَ إِلَّا اللهُ ، فَإِذَا قَالُوْهَا عَصَمُوْا مِنِّيْ دِمَاءَ هُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ )

***"ฉันได้ถูกใช้ให้ต่อสู้กับผู้คน จนกว่าพวกเขาจะกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ แล้วถ้าพวกเขาได้กล่าวมันแล้ว พวกเขาจะถูกปกป้องคุ้มครองจากฉันซึ่งเลือดเนื้อของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา นอกจากเป็นไปตามสิทธิของมัน และการคิดบัญชีกับพวกเขาขึ้นอยู่กับอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งเพียงองค์เดียว"***

*(ฟัตฮุลบารี 1/15 และมุสลิม 1/53)*

และมีอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองอีก รายงานโดย อบูมูซา อัลอัชอะรี ได้เล่าว่า มีผู้ถามท่านรอซูล ﷺ ถึงผู้ชายที่ต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ อีกคนหนึ่งต่อสู้เพื่อพวกพ้อง และอีกคนหนึ่งต่อสู้เพื่อให้คนอื่นเห็นว่าเก่ง ถามว่าชายคนไหนอยู่ในหนทางของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ? แล้วท่านรอซูล ได้ตอบว่า

( مَنْ قَاتَلَ لِتَكُوْنَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ )

***"ใครที่ต่อสู้เพื่อให้ดำรัสของอัลลอฮฺ สูงส่ง เขาผู้นั้นอยู่ในหนทางของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง"***

*(อัลบุคอรี 123, 2810, 3126 และ 4758)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง** ﴾ ที่จะต้องสู้กับพวกท่านอันเนื่องด้วยเลิกปฏิเสธ พวกท่านก็จะหยุดจากพวกเขา ถึงแม้ว่าพวกท่านจะไม่รู้ภายในจิตใจของพวกเขาก็ตาม ﴿ **แน่นอน อัลลอฮฺนั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำ** ﴾ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ..... ﴾ الآية

**"แต่ถ้าพวกเขากลับตัวกลับใจ และปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาตแล้วไซร้ก็จงปล่อยพวกเขาไป....."** จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 5)*

และในอีกอายะฮฺหนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ﴾

**"ก็ถือว่าเป็นพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 11)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾

**"และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺจะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าศาสนานั้นจะเป็นไปเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้น และถ้าพวกเขายุติ ก็ย่อมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้อธรรมเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 193)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ ระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่อุซามะฮฺ ว่า เมื่อชายคนนั้นได้ยกดาบขึ้นสูง แล้วกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ แล้วเขาก็เอาดาบฟันลงไปแล้วก็ฆ่าเขาแล้ว เขาได้เล่าเรื่องดังกล่าวให้ท่านรอซูล ﷺ ฟัง แล้วท่านรอซูล กล่าวแก่อุซามะฮฺว่า

( أَقَتَلْتَهُ بَعْدَمَا قَالَ لاَإِلَهَ إِلاَّ اللهُ ؟ وَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ يَارَسُوْلَ اللهِ ! إِنَّمَا قَالَهَا تَعَوُّذًا قَالَ : ( هَلَّا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ ؟ )

*"ท่านฆ่าเขา หลังจากที่เขากล่าวคำว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺหรือ ? และท่านจะทำอย่างไรกับประโยคที่ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ในวันกิยามะฮฺเล่า ? เขาตอบว่า ที่จริงแล้ว เขากล่าวเช่นนั้นเพื่อเอาตัวรอด ท่านได้ถามว่า "ท่านเปิดหัวใจของเขาดูหรือ ?" ท่านถามซ้ำไปมากับอุซามะฮฺในวันกิยามะฮฺ ใครจะคุ้มครองท่านได้ ที่ท่านละเมิดคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺ ? อุซามะฮฺ ได้กล่าว จนกระทั่งฉันหวังว่า ฉันยังไม่เคยเข้ารับอิสลามเลย นอกจากในวันนี้"*

*(มุสลิม 1/96)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากพวกเขาผินหลังให้ (โดยไม่หยุดยั้ง) ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า ผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม** ﴾

﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ ﴾

**41. และพึงรู้เถิดว่า ทรัพย์สินใดที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึกนั้น แน่นอน หนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮฺ และเป็นของรอซูล และเป็นของญาติที่ใกล้ชิด (ของท่านรอซูล) และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเรา ในวันแห่งการจำแนกระหว่างการศรัทธาและการปฏิเสธ คือวันที่สองฝ่ายเผชิญหน้ากัน และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง**

## ข้อชี้ขาดในเรื่องทรัพย์ที่ได้จากการทำศึก และที่ได้จากคนกาฟิรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายให้ทราบถึงรายละเอียดของสิ่งที่พระองค์ได้วางเป็นบัญญัติเอาไว้

สำหรับประชาชาตินี้เป็นการเฉพาะต่างจากประชาชาติก่อนๆ ในเรื่องทรัพย์สินที่ได้มาจากการทำสงครามกับบรรดาคนกาฟิรฺ ซึ่งมีทั้งม้า และพาหนะอื่นๆ และทรัพย์อื่นที่ได้มาจากพวกเขา เช่น ทรัพย์ที่ได้มาจากการประนีประนอมกัน หรือทรัพย์ที่พวกเขาได้ตายจากไปโดยไม่มีทายาทรับมรดก, ภาษีหัว, ภาษีที่ดิน และ อื่นๆ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพึงรู้เถิดว่า ทรัพย์สินใดที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึกนั้น แน่นอน หนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮฺ** ﴾ เป็นการเน้นให้ทราบว่าเศษหนึ่งส่วนห้า ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะมากหรือน้อย และไม่ว่าจะเป็นด้าย หรือเข็มก็ตาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾

**“และผู้ใดยักยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายักยอกนั้นมาในวันกิยามะฮฺ แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมเลย”**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 161)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แน่นอน หนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮฺ และเป็นของรอซูล** ﴾

อัฏเฏาะฮาก ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ﵄ ว่า ปรากฏว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้นเมื่อท่านได้ส่งกองทหารออกไปทำการสู้รบ แล้วพวกเขาได้ทรัพย์สินจากสงครามมา ก็จะต้องกำหนดให้หนึ่งในห้าเป็นของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ หลังจากนั้น เขาก็ได้อ่านอายะฮฺที่ว่า

﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ ﴾

และเขา (อิบนุ อับบาส) ได้กล่าวว่า ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ ﴾ เป็นกุญแจที่เริ่มคำพูด ที่ว่า

﴿ لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾

**“เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน”** *(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 284)* ดังนั้น ส่วนของอัลลอฮฺ ﷻ และส่วนของท่านรอซูล ﷺ นั้นอยู่ในส่วนเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/549)*

อย่างนี้แหละ ที่อิบรอฮีม อันนะคออี, อัลฮะซัน อิบนุ มุฮัมมัด อิบนุล ฮะนะฟียะฮฺ, อัลฮะซัน อัลบัศรี, อัชชะอฺบี, อะฏออฺ อิบนุ อบีรอบาฮฺ, อับดุลลอฮฺ อิบนุ บุร็อยดะฮฺ, กอตาดะฮฺ, มุฆีเราะฮฺ และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า แท้จริง ส่วนของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์นั้น เป็นส่วนเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/548 และ 450)*

และสนับสนุนทรรศนะนี้ ก็คือสิ่งที่ อิมามฮาฟิซ อบูบักรฺ อัลบัยฮะกี ได้รายงานเอาไว้ด้วยรายงานที่ถูกต้อง จาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ ชะกี๊ก จากชายคนหนึ่ง (จากบัลก็อยน์) ได้กล่าวว่า ฉันได้มาที่ท่านนบี ﷺ ขณะที่ท่านอยู่ที่วาดีอัลกุรอ โดยที่ท่านกำลังดูม้าอยู่ แล้วฉันได้กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านจะว่าอะไรกับทรัพย์สินจากสงคราม ? แล้วท่านได้กล่าวว่า

(( لِلّٰهِ خُمُسُهَا وَأَرْبَعَةُ اَخْمَاسِهَا لِلْجَيْشِ ) قُلْتُ فَمَا أَحَدٌ أَوْلَى بِهِ مِنْ أَحَدٍ ؟ قَالَ : ( لاَ ) وَلاَ السَّهْمَ تَسْتَخْرِجُهُ مِنْ جَنْبِكَ لَيْسَ أَنْتَ أَحَقَّ بِهِ مِنْ أَخِيْكَ الْمُسْلِمِ )

***"เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ เศษหนึ่งส่วนห้า และอีกสี่ส่วนห้าเป็นของทหาร ฉันได้ถามอีกว่า ไม่มีผู้ใดสมควรยิ่งแก่ผู้ใด ท่านได้ตอบว่า ไม่ ! และไม่มีส่วนที่ท่านจะนำมันออกมาจากข้างๆ ท่าน และไม่ใช่ท่านที่สมควรยิ่งกว่าพี่น้องของท่านผู้เป็นมุสลิม"***

*(อัลบัยฮะกี 6/324)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจาก อัลมิกดาม อิบนิ มะอฺดี กะริบะ อัลกินดี ว่า ความจริงเขาได้นั่งอยู่กับอุบาดะฮฺ อิบนิศศอมิต, อะบิดดัรฺดาอฺ และ อัลฮาริษ อิบนุ มุอาวิยะฮฺ อัลกินดี ؓ โดยที่พวกเขากำลังทบทวนฮะดีษของท่านรอซูล ﷺ แล้วอะบุดดัรฺดาอฺ ได้กล่าวแก่อุบาดะฮฺว่า โอ้อุบาดะฮฺ มีคำพูดของท่านรอซูล ﷺ ในสงครามนั้นๆ เกี่ยวกับเศษหนึ่งส่วนห้าเอาไว้ ? แล้วอุบาดะฮฺ ได้กล่าวว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้นำพวกเขาละหมาดในสมรภูมิหนึ่งโดยใช้อูฐที่ได้มาจากทรัพย์สงครามเป็นที่กำบัง แล้วเมื่อท่านได้ให้สลามแล้ว ท่านลุกขึ้นยืน แล้วหยิบเอาขนอูฐไว้ระหว่างปลายนิ้วมือทั้งสองของท่าน แล้วท่านได้กล่าวว่า

( إِنَّ هَذِهِ مِنْ غَنَائِمِكُمْ وَإِنَّهُ لَيْسَ لِيْ فِيْهَا إِلاَّ نَصِيْبِيْ مَعَكُمْ إِلاَّ الْخُمُسُ ، وَالْخُمُسُ مَرْدُوْدٌ عَلَيْكُمْ ، فَأَدُّوْا الْخَيْطَ وَالْمَخِيْطَ ، وَاَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ وَأَصْغَرَ ، وَلاَتَغُلُّوْا فَإِنَّ الْغُلُوْلَ نَارٌ وَعَارٌ عَلَى اَصْحَابِهِ فِيْ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَجَاهِدُوْا

النَّاسَ فِيْ اللهِ الْقَرِيْبَ وَالْبَعِيْدَ ، وَلاَتُبَالُوْا فِيْ اللهِ لَوْمَةَ لاَئِم ، وَأَقِيْمُوْا حُدُوْدَ اللهِ فِيْ الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ ، وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللهِ فَإِنَّ الْجِهَادَ بَابٌ مِنْ اَبْوَابِ الْجَنَّةِ عَظِيْم يُنْجِيْ بِهِ اللهُ مِنَ الْهَمِّ وَالْغَمِّ )

*"แท้จริง นี่เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาทรัพย์สินสงครามของพวกท่าน และความจริงแล้วมันไม่ใช่ของฉันในนั้น (ทั้งหมด) นอกจากส่วนของฉันร่วมกับพวกท่าน (คือ) นอกจากเศษหนึ่งส่วนห้าเท่านั้น และเศษหนึ่งส่วนห้านั้นก็จะกลับไปยังพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงจ่ายด้ายและเข็มมาด้วย ตลอดจนของใหญ่ของเล็กจากดังกล่าวนั้นด้วย และพวกท่านจงอย่ายักยอกไปเป็นอันขาด เพราะทรัพย์ที่ถูกยักยอกไปนั้นเป็นไฟนรก และเป็นเรื่องที่น่าละอายต่อผู้ที่ยักยอกไปทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และพวกท่านจงต่อสู้กับผู้คนในเรื่องของอัลลอฮฺทั้งที่ใกล้ และไกล โดยไม่ต้องกังวลในเรื่องของอัลลอฮฺต่อคนที่ตำหนิ และพวกท่านจงดำเนินการตามขอบเขตของอัลลอฮฺ ทั้งในยามอยู่บ้านและเดินทาง และพวกท่านจงต่อสู้ไปในหนทางของอัลลอฮฺ เพราะการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺนั้น เป็นประตูหนึ่งจากบรรดาประตูไปสู่สวรรค์ เป็นเรื่องสำคัญที่อัลลอฮฺ จะทรงให้เขารอดพ้นจากความเศร้าโศก และหม่นหมอง"*

*(อะหฺมัด 5/316)*

ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะซันที่สำคัญยิ่ง โดยที่ฉันไม่เคยเห็นเลยในหนังสือฮะดีษทั้งหกด้วยสำนวนนี้ แต่ อิมามอะหฺมัด ก็ได้รายงานไว้อีก รวมทั้ง อบูดาวูด และ อันนะซาอี จากฮะดีษที่รายงานโดย อัมรฺ อิบนิ ชุอัยบฺ จากบิดาของเขา จากปู่ของเขา คือ อับดิลลาฮฺ อิบนิ อัมรฺ จากท่านรอซูล ﷺ เช่นเดียวกัน ในเรื่องเศษหนึ่งส่วนห้า และห้ามยักยอกทรัพย์สินจากสงคราม

*(อะหฺมัด 2/184 และ อบูดาวูด 2694)*

และ อบูดาวูด และ อันนะซาอี ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วยจาก อัมรฺ อิบนิ อันบะซะฮฺ

*(อบูดาวูด 2755)*

และความจริงปรากฏว่า ท่านนบี ﷺ นั้นเคยเลือกเก็บบางส่วนจากทรัพย์สงครามให้แก่ตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นทาสชาย, ทาสหญิง, ม้า, ดาบ หรืออื่นๆ ดังที่ มุฮัมมัด อิบนุ ซีรีน และ อามิรฺ อัชชะอฺบี ได้ระบุเอาไว้ และบรรดานักปราชญ์ส่วนใหญ่ก็พูดตามทั้งสอง

อิมามอะหฺมัด และ อัตติรฺมิซี ได้รายงานฮะดีษ โดยถือว่าเป็นฮะดีษฮะซัน จาก อิบนิ

อับบาส ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้ดาบของท่าน ชื่อ ซัลฟะกอรฺ มาในวันสมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งท่านได้ฝันเห็นมันในวันสมรภูมิอุฮุด

*(อะหฺมัด 1/171 และ อัตติรฺมิซี 1561)*

และรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ رضي الله عنها ได้เล่าว่า ชื่อของท่านหญิงซอฟียะฮฺนั้นมาจากคำว่า "อัศซอฟี" แปลว่า ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่ง อบูดาวูด ได้รายงานฮะดีษนี้ไว้ในหนังสือสุนันของเขา"

*(อบูดาวูด 2994)*

สำหรับส่วนของญาติที่ใกล้ชิดของท่านรอซูล ﷺ นั้นเป็นส่วนแบ่งของตระกูลฮาชิม และตระกูลมุฏฏอลิบ เพราะตระกูลอัลมุฏฏอลิบ นั้นได้เคียงข้างมากับตระกูลฮาชิมในสมัยญาฮิลียะฮฺ และในสมัยเริ่มแรกอิสลาม และเป็นตระกูลที่เข้าร่วมอยู่ในที่กักกันกับท่านรอซูล ﷺ และได้ทำการปกป้องดูแลท่านนบีมาตลอด โดยผู้ที่เป็นมุสลิมในหมู่พวกเขาปกป้องท่านเพราะเชื่อฟังอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และส่วนที่เป็นกาฟิรฺก็ได้ปกป้องท่านเพราะความเป็นญาติพี่น้องและเกียรติศักดิ์ศรีและเชื่อฟังต่ออบีฏอลิบ ซึ่งเป็นลุงของท่านรอซูล ﷺ นั่นเอง

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และบรรดาเด็กกำพร้า** ﴿ คือ เด็กกำพร้าของมุสลิม ﴾ **และบรรดาผู้ขัดสน** ﴿ คือผู้ที่มีความต้องการ ซึ่งพวกเขาหามาได้ไม่พอใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร และเสื้อผ้า ﴾ **และผู้เดินทาง** ﴿ คือ ผู้ที่ต้องการเดินไปในระยะทางที่อนุญาตให้ละหมาดย่อได้ โดยที่พวกเขาไม่มีเงินทองพอสำหรับใช้จ่ายในการเดินทางดังกล่าว โดยจะได้อธิบายรายละเอียดในเรื่องนี้ ในอายะฮฺที่เกี่ยวกับผู้มีสิทธิ์ได้รับซะกาต ซึ่งอยู่ในซูเราะฮฺบะรออะฮฺ หรือซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ *อินชาอัลลอฮุตะอาลา*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเรา** ﴿ คือ พวกเจ้าปฏิบัติตามสิ่งที่เราได้บัญญัติแก่พวกเจ้า ในเรื่องจำนวนเศษหนึ่งส่วนห้าของทรัพย์สินสงคราม หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันอาคิเราะฮฺ ตลอดจนสิ่งที่เราได้ประทานลงมาให้แก่รอซูลของเรา และด้วยเหตุนี้ ได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากฮะดีษที่รายงานโดย อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส เกี่ยวกับฮะดีษที่พูดกับผู้แทนของอับดิลก็อยสฺ ที่ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

( وَآمُرُكُمْ بِأَرْبَعٍ ، وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ آمُرُكُمْ بِالْإِيْمَانِ بِاللهِ ثُمَّ قَالَ : هَلْ تَدْرُوْنَ مَا الْإِيْمَانُ بِاللهِ ؟ شَهَادَةُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ ، وَإِقَامُ الصَّلاَةِ وَإِيْتَاءُ الزَّكَاةِ وَأَنْ تُؤَدُّوْا الْخُمُسَ مِنَ الْمَغْنَمِ )

***"ฉันจะใช้พวกเจ้า 4 ประการ และห้ามพวกเจ้า 4 ประการ (คือ) 1. ใช้ให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ หลังจากนั้นท่านได้ถามว่า พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า อะไรคือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (คือ) ปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น และแท้จริง มุฮัมมัดนั้น เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และ 2. ดำรงละหมาด 3. จ่ายซะกาต และ 4. ท่านจะต้องปฏิบัติ (จ่าย) เศษหนึ่งส่วนห้า จากทรัพย์สินจากสงคราม"***

*(ฟัตฮุลบารี 1/157 และ มุสลิม 1/46)*

ฮะดีษนี้ยาว แล้วท่านนบีได้กำหนดให้การจ่ายเศษหนึ่งส่วนห้าอยู่ในเรื่องการศรัทธาด้วย และความจริง อัลบุคอรี ได้ทำเป็นบทไว้ในเรื่องอัลอีมาน (การศรัทธา) ในหนังสือเศาะฮีฮฺของท่าน โดยท่านได้กล่าวว่า بَابُ أَدَاءُ الْخُمُسِ مِنَ الْإِيْمَانِ "บทเรื่องการจ่ายเศษหนึ่งส่วนห้าเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา" หลังจากนั้น ก็ได้นำฮะดีษที่รายงานโดย อิบนิ อับบาส นี้มากล่าวไว้

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **ในวันแห่งการจำแนกระหว่างการศรัทธา และการปฏิเสธ คือวันที่สองฝ่ายเผชิญหน้ากัน และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง** ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้ระลึกถึงความโปรดปราน และความดีของพระองค์ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดมา โดยการจำแนกให้เห็นระหว่างความจริงกับความเท็จที่สมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งเรื่องวันอัลฟุรฺกอน เพราะว่า อัลลอฮฺได้ทรงให้การศรัทธา สูงส่งกว่าเรื่องที่ไร้สาระ ให้ศาสนาของพระองค์ปรากฏออกมาอย่างเด่นชัด และทรงช่วยเหลือนบีของพระองค์ และบรรดาพรรคพวกของท่านให้ได้รับชัยชนะ

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ และ อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวโดยเอามาจาก อิบนิ อับบาส ว่า วันอัลฟุรฺกอน คือ สมรภูมิบะดัรฺ ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแยกให้เห็นในวันนั้น ระหว่างสัจธรรมและความเท็จ

*(อัฏฏอบะรี 13/561)*

อัลฮากิม ก็ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วย และเช่นเดียวกัน มุญาฮิด, มิกซัม, อุบัยดิลลาฮฺ อิบนุอับดิลลาฮฺ, อัฏเฏาะฮาก, กอตาดะฮฺ, มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน และคนอื่นก็บอกว่า เป็นวันสมรภูมิบะดัรฺ

*(อัฏฏอบะรี 13/561 และ 563)*

﴿ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ
مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن
بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ ﴾

**42. จงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้าอยู่ด้านหุบเขาที่ใกล้กว่า และพวกเขาอยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า และกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า และหากพวกเจ้าต่างให้สัญญากัน แน่นอน พวกเจ้าย่อมขัดแย้งกันแล้วในสัญญานั้น แต่ทว่า เพื่อที่อัลลอฮฺนั้นจะทรงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว เพื่อว่าผู้พินาศ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะได้พินาศลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้มีชีวิตอยู่ (ผู้ศรัทธา) จะได้มีชีวิตอยู่โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

## รายละเอียดบางอย่างในวันสมรภูมิบะดัรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้เราทราบถึงวันอัลฟุรฺกอน ว่า ﴿ **จงระลึกถึงขณะที่พวกเจ้าอยู่ด้านหุบเขาที่ใกล้กว่า** ﴾ คือ เมื่อพวกเจ้าลงตั้งค่ายที่หุบเขาที่ใกล้กับเมืองมะดีนะฮฺ ﴿ **และพวกเขา** ﴾ พวกมุชริกูนลงตั้งค่าย ﴿ **อยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า** ﴾ คือ ไกลไปจากเมืองมะดีนะฮฺ ไปทางด้านเมืองมักกะฮฺ ﴿ **และกองคาราวานนั้น** ﴾ คือ กองคาราวานอูฐที่บรรทุกสินค้านำโดยอบูซุฟยาน ﴿ **อยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า** ﴾ ไปทางด้านชายทะเล ﴿ **และหากพวกเจ้าต่างให้สัญญากัน** ﴾ คือ พวกเจ้ากับพวกมุชริกูน คือ เอาสถานที่หนึ่ง ﴿ **แน่นอน พวกเจ้าย่อมขัดแย้งกันแล้วในสัญญานั้น** ﴾

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า และ ยะฮฺยา อิบนุ อับบาด อิบนุ อับดิลลาฮฺ อิบนุซซุบัยรฺ ได้เล่าให้ฉันฟังจากบิดาของเขาเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า ถึงแม้จะปรากฏว่า สัญญาระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขานั้นเคยพูดกันไว้ แต่เมื่อได้มีข่าวมาถึงพวกเจ้าว่า พวกเขามีจำนวนมากกว่าพวกเจ้ามีจำนวนน้อยกว่า พวกเจ้าก็จะไม่ได้พบกับพวกเขา ﴿ **แต่ทว่า เพื่อที่อัลลอฮฺนั้นจะทรงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไป** ﴾ คือ อัลลอฮฺจะจัดการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยเดชา

สามารถของพระองค์ที่จะให้ศาสนาอิสลาม และมุสลิมสูงส่ง และให้พวกที่ตั้งภาคีตกต่ำ โดยไม่ให้พวกเจ้าท้อแท้ พระองค์จึงได้กระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยความนุ่มนวล อ่อนโยน

*(อิบนุ ฮิชาม 2/328)*

ในฮะดีษที่รายงานโดย กะอับ อิบนุ มาลิก ได้กล่าวว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ และบรรดามุสลิมได้ออกไปนั้น พวกเขาต้องการคาราวานสินค้าของชาวกุเรช จนกระทั่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ให้พวกเขากับศัตรูของพวกเขาต้องเผชิญหน้ากัน โดยมิได้นัดหมายกันแน่นอน

*(อัฏฏอบะรี 13/566)*

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า และ ยะซีด อิบนุ รูมาน ได้เล่าให้ฉันฟัง จากอุรฺวะฮฺ อิบนิซซุบัยรฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ส่งให้ อะลี อิบนุ อบีฏอลิบ, สะอัด อิบนุ อบีวักกอศ และ อัซซุบัยรฺ อิบนุล เอาวาม และบรรดาสาวกอีกจำนวนหนึ่งออกไปสอดแนม เมื่อใกล้ที่จะถึงตำบลบะดัรฺ แล้วพวกเขาได้จับตัวคนบริการน้ำให้แก่ชาวกุเรช ซึ่งเป็นเด็กของเผ่าสะอีด อิบนิลอาศ และเด็กอีกคนหนึ่งของเผ่าอัลฮัจญาจ และพวกเขาได้นำเด็กทั้งสองคนมายังท่านรอซูล ﷺ โดยพบว่าท่านกำลังละหมาด บรรดาเศาะฮาบะฮฺจึงถามทั้งสองว่า พวกเจ้าเป็นใคร ? แล้วทั้งสองคนได้ตอบว่า พวกเราเป็นคนบริการน้ำให้แก่ชาวกุเรช พวกเขาส่งเรามาเป็นคนบริการน้ำ บรรดาเศาะฮาบะฮฺไม่เชื่อที่ทั้งสองบอกนัก โดยพวกเขาหวังว่า ทั้งสองต้องเป็นคนของอบีซุฟยาน แล้วพวกเขาก็เริ่มที่จะทำร้ายทั้งสอง แล้วเมื่อทั้งสองถูกทำร้ายก็กล่าวว่า เราเป็นคนของอบีซุฟยาน แล้วพวกเขาก็ปล่อยทั้งสองไป และท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ก้มลงรุกัวะอฺ และสุญูดสองครั้ง หลังจากนั้น ก็กล่าวสลาม และกล่าวว่า

( إِذَا صَدَقَاكُمْ ضَرَبْتُمُوْهُمَا ، وَإِذَا كَذَبَاكُمْ تَرَكْتُمُوْهُمَا ، صَدَقَا وَاللهِ إِنَّهُمَا لِقُرَيْشٍ اَخْبِرَانِيْ عَنْ قُرَيْشٍ ؟ قَالَا هُمْ وَرَاءَ هَذَا الْكَثِيْبِ الَّذِيْ تَرَى بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالْكَثِيْبُ : الْعَقَنْقَلُ ، فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللهِ ﷺ ( كَمِ الْقَوْمُ ؟ ) قَالَا : كَثِيْرٌ قَالَ : ( وَمَا عُدَّتُهُمْ ؟ ) قَالَا : مَا نَدْرِيْ ، قَالَ : كَمْ يَنْحَرُوْنَ كُلَّ يَوْمٍ ؟ ) قَالَا : يَوْمًا تِسْعًا وَيَوْمًا عَشْرًا ، قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ : ( اَلْقَوْمُ مَابَيْنَ تِسْعِمِائَةٍ إِلَى الْأَلْفِ ) ثُمَّ قَالَ لَهُمَا : ( فَمَنْ فِيْهِمْ مِنْ اَشْرَافِ قُرَيْشٍ ؟ ) قَالَا : عُتْبَةُ بْنُ رَبِيْعَةَ ، وَشَيْبَةُ بْنُ رَبِيْعَةَ ، وَأَبُوْ الْبَخْتَرِيْ بْنِ هِشَامٍ ، وَحَكَمُ بْنُ حِزَامٍ ، وَنَوْفَلُ بْنُ خُوَيْلِدَ ، وَالْحَارِثُ بْنُ عَامِرِ بْنِ نَوْفَلٍ ، وَطُعَيْمَةُ بْنُ عَدِّيْ بْنِ نَوْفَلَ ،

**وَالنَّضْرُبْنُ الْحَارِثِ، وَزَمْعَةُ بْنُ الْأَسْوَدِ ، وَأَبُوْجَهْلِ بِنْ هِشَامٍ ، وَأَمَيَّةُ بْنُ خَلَفٍ ، وَنَبِيْهٌ وَمُنَبِّهٌ ابْنَا الْحَجَّاجِ ، وَسَهْلُ بْنُ عَمْرٍ ، وَعَمْرُوْ بْنُ عَبْدُوُدٍّ ، فَأَقْبَلَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ ( هَذِهِ مَكَّةُ قَدْ اَلقَتْ إِلَيْكُمْ أَفْلاَذَ كَبِدِهَا )**

*"เมื่อเขาทั้งสองพูดจริง พวกท่านก็ทุบตีเขาทั้งสอง และเมื่อเขาทั้งสองพูดโกหก พวกท่านก็ปล่อยเขาทั้งสอง ทั้งสองพูดจริง ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ที่จริงทั้งสองเป็นพวกของชาวกุเรช เจ้าทั้งสองจงบอกให้ฉันทราบเกี่ยวกับชาวกุเรชด้วย เขาทั้งสองกล่าวว่า พวกเขาอยู่ข้างหลังเนินทรายที่ท่านเห็นด้านหุบเขาที่ไกลโน่น และคำว่า อัลกะษีบ นั้นก็คือ ทรายที่เป็นเนินสูง แล้วท่านรอซูล ﷺ จึงได้กล่าวแก่ทั้งสองว่า "กลุ่มนั้นมีเท่าไร ?" ทั้งสองตอบ มีมาก ท่านถามว่า "จำนวนพวกเขาเท่าไร ?" ทั้งสองตอบว่า เราไม่ทราบ ท่านถามว่า พวกเขาเชือดอูฐวันละกี่ตัว ? ทั้งสองตอบว่า บางวัน 9 ตัว และบางวัน 10 ตัว ท่านรอซูล ﷺ จึงได้กล่าวว่า พวกนั้นมีจำนวนระหว่าง 900 ถึง 1,000 คน หลังจากนั้นได้ถามทั้งสองว่า ในจำนวนนั้นมีใครที่เป็นหัวหน้าชาวกุเรชบ้าง ทั้งสองตอบว่า อุตบะฮฺ อิบนุ รอบีอะฮฺ , ชัยบะฮฺ อิบนุ รอบีอะฮฺ, อะนุลบัคตะรี อิบนิ ฮิชาม, ฮะกัม อิบนุ ฮิชาม, เนาฟัล อิบนุ คุวัยลิด, อัลฮาริษ อิบนุ อามิรฺ อิบนิ เนาฟัล, ฏอัยมะฮฺ อิบนุ อาดี อิบนิ เนาฟัล, อันนัฎรฺ อิบนุล ฮาริษ, ซัมอะฮฺ อิบนุล อัสวัด, อบูญะฮัล อิบนิ ฮิชาม, อุมัยยะฮฺ อิบนุ คอลัฟ, นะบิฮฺ และมุนับบะฮฺ ลูกชาย 2 คน ของอัลฮัจญาจ ซะฮัล อิบนุ อัมรฺ และ อัมรฺ อิบนุ อับดุวุด แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้หันมายังผู้คน แล้วกล่าวนี้มาจากมักกะฮฺ ความจริง มักกะฮฺได้โยนคนสำคัญ ๆ มาให้พวกท่านทั้งหมดเลย"*

*(อิบนุ ฮิชาม 2/268)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อว่าผู้พินาศ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะได้พินาศ, ลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้มีชีวิตอยู่ (ผู้ศรัทธา) จะได้มีชีวิตอยู่โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง** ﴿

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า หมายถึง ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะได้ปฏิเสธ หลังจากที่หลักฐานมาถึงเขาแล้ว เขาได้สัญญาณ และได้ข้อคิดแล้ว และผู้ที่ศรัทธาก็จะได้ศรัทธา โดยที่เห็นสัญญาณแล้วเช่นกัน

*(อัฏฏอบะรี 13/568)*

เป็นคำอธิบายที่ดี และยังขยายความได้อีกว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวว่า ที่จริง

พระองค์ทรงให้พวกท่านเผชิญหน้ากับศัตรูของพวกท่านอยู่ในสถานที่เดียวกัน โดยมิได้นัดหมายกันมาก่อน เพื่อที่พระองค์จะได้ช่วยพวกท่านให้ได้ชัยชนะเหนือพวกเขา และทรงเทิดดำรัสอันเป็นสัจธรรมไว้เหนือกว่าสิ่งที่ไร้สาระ เพื่อให้คำสั่งใช้ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจน เป็นหลักฐานขั้นเด็ดขาด ไม่เหลือหลักฐานให้เป็นที่สงสัยแก่ใครอีก แล้วขณะนั้น ผู้ที่พินาศก็พินาศไป และคงอยู่ในการปฏิเสธต่อไปอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง และผู้ศรัทธาก็จะมีชีวิตอยู่อย่างผู้ศรัทธา จิตใจมั่นคงอยู่ในการศรัทธาต่อไป

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ ﴾

**"และผู้ที่ตายแล้วนั้น เราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น และเราได้ให้แสงสว่างแก่เขา ซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินไปในหมู่มนุษย์"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 122)*

และท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้กล่าวในเรื่องการโกหกว่า "ผู้ที่พินาศก็ได้พินาศไปในเรื่องของดิฉัน คือ เขาได้พูดในเรื่องนั้น เป็นการโกหกโป้ปดมดเท็จสิ้นดี"

*(อะหฺมัด 6/195)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน** ﴿ คือ ได้ยินการขอของพวกเจ้า การสำรวมตัวของพวกเจ้า และการขอความช่วยเหลือของพวกเจ้าต่อพระองค์ ﴾ **ผู้ทรงรอบรู้** ﴿ คือเกี่ยวกับพวกเจ้า เพราะพวกเจ้านั้นสมควรที่จะได้รับการช่วยเหลือให้ได้ชัยชนะต่อศัตรูของพวกเจ้าที่เป็นคนกาฟิรฺที่ดื้อรั้น

﴿ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ ﴾

**43. จงระลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อย และหากว่า พระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมากแล้วไซร้ แน่นอน พวกเจ้าก็ย่อมย่อท้อกัน และขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้ปลอดภัย แท้จริง พระองค์นั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก**

**44. และจงระลึกถึงขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อย ในสายตาของพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าได้เผชิญหน้ากัน และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว และยังอัลลอฮฺนั้นกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ทุกกลุ่มเห็นเป็นจำนวนน้อยในสายตาของกลุ่มอื่น

มุญาฮิด ได้เล่าว่า อัลลอฮฺทรงให้นบีเห็นพวกเขาในขณะนอนหลับไปมีจำนวนน้อย และท่านนบี ﷺ ได้บอกให้บรรดาสาวกของท่านทราบเรื่องดังกล่าว ดังนั้น จึงปรากฏว่าเกิดความมั่นคงแก่พวกเขา

*(อัฏฏ็อบะรี 13/570)*

และเช่นเดียวกัน อิบนุ อิสฮาก และคนอื่นๆ ก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏ็อบะรี 13/570)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากว่า พระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมากแล้วไซร้ แน่นอน พวกเจ้าก็ย่อมย่อท้อกัน** ﴾ คือ พวกเจ้าจะขี้ขลาดต่อพวกเขา และพวกเจ้าก็จะขัดแย้งกันในระหว่างพวกเจ้ากันเอง ﴿ **แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้ปลอดภัย** ﴾ จากเรื่องดังกล่าว โดยให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อย ﴿ **แท้จริง พระองค์นั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก** ﴾ คือ รู้สิ่งที่มันซุกซ่อนอยู่ในทรวงอก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴾

**"พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา และสิ่งที่ทรวงอกปกปิดอยู่"**

*(ซูเราะฮฺ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 19)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจงระลึกถึงขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อย ในสายตาของพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าได้เผชิญหน้ากัน** ﴿ ข้อความนี้ก็เช่นเดียวกัน เป็นความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาที่ทำให้พวกเขาเห็นศัตรูมีจำนวนน้อย

อบูอิสฮาก อัสสะบีอี ได้เล่า โดยนำมาจาก อบีอุบัยดะฮฺ จาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ มัสอูด ﵁ ได้กล่าวว่า ความจริง พวกเขาถูกทำให้มีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเราในวันสมรภูมิบะดัรฺ จนกระทั่ง ฉันได้พูดกับชายคนหนึ่งที่อยู่ข้างฉันว่า ท่านเห็นว่าพวกเขามีประมาณ 70 คน ไหม ? เขาตอบว่า ไม่หรอกน่าจะ 100 คน จนกระทั่งเราได้เอาคนหนึ่งจากพวกเขามาแล้ว เราถามเขา เขาบอกว่ามี 1,000 คน

*(อัฏฏอบะรี 13/570)*

และ อิบนุ อบีฮาติม และ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้รายงานเช่นนั้น

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา** ﴿

และมุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า ยะฮฺยา อิบนุ อับบาด อิบนุ อับดิลลาฮฺ อิบนิซซุบัยรฺ จากบิดาของเขาเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว** ﴿ เพื่อให้เกิดสงครามขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่าย และให้เกิดความเสียหายกับฝ่ายที่ต้องการจะแก้แค้น และให้เกิดความศรัทธามั่นแก่อีกฝ่ายหนึ่ง

*(อิบนุ ฮิชาม 2/328, อิบนุ อบีฮาติม 5/1710)*

ความหมายในที่นี้ก็คือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงโน้มน้าวให้ทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากัน แล้วเมื่อสงครามได้เกิดขึ้น พระองค์ได้สนับสนุนบรรดาผู้ศรัทธาด้วยมลาอิกะฮฺ 1,000 องค์ ให้ทยอยกันลงมา โดยที่ฝ่าย กุฟฟารฺ (พวกปฏิเสธ) นั้น ยังคงคิดว่าฝ่ายผู้ศรัทธาอ่อนแอและพลังน้อยกว่า ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ ตรัสไว้ว่า

﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْ
نَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾

**"แน่นอน ได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากัน ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้นด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขา แต่อัลลอฮฺนั้น จะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริง ในสิ่งที่**

**กล่าวมานั้น ย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้ที่มีดวงตาทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 13)*

อายะฮฺนี้ คือ เป็นที่รวมความหมายของสองอายะฮฺนั้น เพราะทั้งสองนั้นเป็นสัจธรรม และเป็นความจริง การสรรเสริญ และความโปรดปรานเป็นสิทธิของพระองค์

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَٱثْبُتُوا۟ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَـٰزَعُوا۟ فَتَفْشَلُوا۟ وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَٱصْبِرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّـٰبِرِينَ ﴿٤٦﴾

**45. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้าพบกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จงยืนหยัดต่อสู้เถิด และจงระลึกถึงอัลลอฮฺมาก ๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ**

**46. และจงเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าขัดแย้งกัน จะทำให้พวกเจ้าย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป และจงอดทนเถิด แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่พร้อมกับผู้ที่อดทนทั้งหลาย**

## สอนมารยาทในการทำสงคราม

ข้อความนี้ เป็นการสอนมารยาท และจริยธรรมอันดีให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา ในการต่อสู้กับศัตรู โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้าพบกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จงยืนหยัดต่อสู้เถิด** ﴿ ได้มีปรากฏในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานโดยอับดุลลอฮฺ อิบนุ อบีเอาฟา จากท่านรอซูล ﷺ ว่า ในการเผชิญหน้ากับศัตรูในบางครั้ง ท่านได้รออยู่ก่อน จนกระทั่งดวงอาทิตย์คล้อย ท่านก็ออกไปต่อสู้ ก่อนจะออกไปท่านได้กล่าวว่า

( يَأَيُّهَا النَّاسُ لَاتَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ ، وَاسْأَلُوْا اللهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيْتُمُوْهُمْ

فَاصْبِرُوْا وَاعْلَمُوْا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوْفِ ) ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ « اَللّٰهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ ، اِهْزِمْهُمْ وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ » )

*"โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย พวกท่านจงอย่าหวังที่จะเผชิญหน้ากับศัตรู พวกท่านจงขอต่ออัลลอฮฺให้มีความปลอดภัย แล้วเมื่อพวกท่านเผชิญหน้ากับพวกเขา พวกท่านก็จงอดทน และพึงทราบเถิด แท้จริง สวรรค์นั้นอยู่ภายใต้เงาของคมดาบ หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ก็ได้ลุกขึ้นยืน และกล่าวขอพรว่า 'โอ้ อัลลอฮฺ ผู้ประทานคัมภีร์ลงมา ทรงให้เมฆลอยมา ทรงให้กลุ่มต่างๆ พ่ายแพ้ ขอพระองค์ได้โปรดให้พวกเขาพ่ายแพ้ และได้โปรดช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขาด้วย' "*

*(ฟัตฮุลบารี 6/140, มุสลิม 3/1362)*

รายงานจาก กะอับ อัลอะฮฺบารฺ ได้เล่าว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นที่รักยิ่งต่ออัลลอฮฺ ﷻ มากไปกว่าการอ่านอัลกุรอาน และระลึกถึงพระองค์ ถ้ามิเป็นเช่นนั้นแล้ว พระองค์ก็คงไม่ใช้ให้ผู้คนละหมาด และต่อสู้ ท่านไม่เห็นดอกหรือว่า พระองค์ทรงใช้ให้มนุษย์ระลึกถึงพระองค์ขณะต่อสู้ และทำสงคราม พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَٱثْبُتُواْ وَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

## ใช้ให้ยืนหยัดให้มั่นคง ขณะเผชิญหน้ากับศัตรู

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ยืนหยัดอย่างมั่นคงขณะต่อสู้กับศัตรู และให้อดทนในการดวลอาวุธกับพวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าหนี อย่าหลบหนี อย่าขี้ขลาด และให้พวกเจ้ากล่าวระลึกถึงอัลลอฮฺในขณะนั้นให้มากๆ อย่าได้ลืมเป็นอันขาด และให้ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ มอบหมายต่อพระองค์ ขอชัยชนะเหนือศัตรูต่อพระองค์ และต้องเชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ในสภาพนั้นด้วย แล้วสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงใช้ ต้องนำมาปฏิบัติ และสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงห้าม จงอย่าได้ทำ จงอย่าทะเลาะเบาะแว้งกันเอง จงอย่าขัดแย้งกัน จนเป็นเหตุทำให้พวกท่านเพลี่ยงพล้ำ และพ่ายแพ้ และย่อท้อได้ ﴿ **และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป** ﴾ คือ พลังของพวกเจ้า และความเป็นหนึ่งเดียวของพวกเจ้าต้องหมดไป และพวกเจ้าจะไม่สามารถสู้รบศัตรูได้ ﴿ **และจงอดทนเถิด แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่พร้อมกับผู้ที่อดทนทั้งหลาย** ﴾ ความจริง ปรากฏว่า บรรดาเศาะฮาบะฮฺ ﵃ นั้นมีความกล้าหาญ และปฏิบัติตามที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ทรงใช้ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำเป็นอย่างดี โดยไม่เคยมีคนหนึ่งคนใด

จากประชาชาติใด ในศตวรรษใดๆ ก่อนจากนั้น และไม่เคยมีผู้ใดปรากฏเช่นนั้น หลังจากนั้น พวกเขาก็เชื่อฟังท่านรอซูลในสิ่งที่ท่านใช้เสมอ จนทำให้พวกเขาได้พิชิตหัวใจ และแคว้นทั้งด้านตะวันออก และตะวันตกเพียงระยะเวลาอันสั้น ทั้งๆ ที่พวกเขามีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเทียบกับบรรดาทหารกลุ่มอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นชาวโรมัน, เปอร์เซีย, ตุรกี, ซอกอลิบะฮฺ, เบอร์เบอร์, อบิสซิเนีย, ซูดาน, อียิปต์โบราณ และมนุษย์เผ่าต่างๆ พวกเขาได้พิชิตไปทั่ว จนทำให้พระดำรัสของอัลลอฮฺสูงส่ง และศาสนาของพระองค์ปรากฏเหนือศาสนาทั้งหลาย และทำให้อาณาจักรอิสลามแผ่ขยายออกไปในตะวันออก และตะวันตกของแผ่นดิน ในระยะเวลาที่น้อยกว่า 30 ปี อัลลอฮฺทรงพอพระทัยกับพวกเขาทั้งมวล แท้จริง พระองค์ทรงใจบุญ และทรงเป็นผู้ประทานให้เสมอ

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾
وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ
عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ
اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ ﴾

47. และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไปด้วยความหยิ่งผยอง และโอ้อวดผู้คน และขัดขวางหนทางของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นได้ทรงล้อมสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำกันอยู่

48. และจงระลึกถึงขณะที่ชัยฏอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเป็นที่สวยงามแก่พวกเขา และมันได้กล่าวว่า วันนี้ ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชนะพวกเจ้าได้ และแท้จริงนั้น ฉันคือผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้า ครั้นเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างมองเห็นกัน มันก็กลับส้นเท้าทั้งสองของมัน (หนี)

**และกล่าวว่า แท้จริง ฉันไม่ข้องเกี่ยวกับพวกเจ้า แท้จริง ฉันกำลังเห็นสิ่งที่พวกเจ้าไม่เห็น แท้จริง ฉันกลัวอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ**

**49. จงระลึกถึงขณะที่บรรดาผู้กลับกลอก และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า ที่ได้ลวงผู้คนเหล่านั้น คือ ศาสนาของพวกเขาเอง และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## วิธีการออกจากบ้านของพวกมุชริกีนในวันสมรภูมิบะดัรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หลังจากที่พระองค์ทรงใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์ใจออกรบในหนทางของพระองค์ และใช้ให้ระลึกถึงอัลลอฮฺให้มากๆ และทรงห้ามพวกเขามิให้ทำตัวคล้ายกับพวกมุชริกีน ขณะที่พวกเขาออกจากบ้านของพวกเขา ﴿ **ด้วยความหยิ่งผยอง** ﴾ คือ ขัดขวางสัจธรรม ﴿ **และโอ้อวดผู้คน** ﴾ คือ แสดงความภาคภูมิใจแก่ตัวเอง ดังเช่น อบูญะฮัล ได้กล่าวเมื่อมีผู้มากล่าวกับเขาว่า แท้จริง กองคาราวานสินค้าปลอดภัยแล้ว ดังนั้น จงกลับกันเถิด เขากล่าวว่า ไม่ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เราจะยังไม่กลับ จนกว่าพวกเราจะเห็นน้ำที่ตำบลบะดัรฺ และเชือดอูฐ และดื่มสุรากัน และสนุกสนานด้วยเสียงดนตรีกันก่อน และเพื่อที่ชาวอาหรับจะได้กล่าวขวัญถึงสถานภาพของเราในวันนั้นตลอดไป แต่เหตุการณ์กลับตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาทั้งหมดโดยสิ้นเชิง เพราะเมื่อพวกเขาได้ไปถึงบ่อน้ำตำบลบะดัรฺ พวกเขาได้เห็นฝูงนกพิราบบินโฉบไปโฉบมาที่บะดัรฺ ในสภาพตกต่ำสิ้นดี เป็นลางบ่งบอกถึงความชั่วร้ายที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขา โดยจะได้รับการลงโทษอันถาวรตลอดไป และด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นได้ทรงล้อมสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำกันอยู่** ﴾ คือ พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขานำมา และจะเป็นอย่างไร ? และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้ตอบแทนแก่พวกเขาในการนั้น ด้วยการตอบแทนที่เลวร้ายที่สุดสำหรับพวกเขา

*(อิบนุ ฮิชาม 2/329)*

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฏเฎาะฮาก และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาไปด้วยความหยิ่งผยอง และโอ้อวดผู้คน** ﴾ พวกเขากล่าวว่า พวกนั้นคือพวกมุชริกีนที่ได้ออกไป

เพื่อต่อสู้กับท่านรอซูล ﷺ ในวันสมรภูมิบะดัรฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/908)*

และ มุฮัมมัด อิบนุ กะอับ ได้เล่าว่า เมื่อพวกกุเรชได้ออกมาจากเมืองมักกะฮฺไปยังตำบลบะดัรฺ พวกเขาได้นำเอาเครื่องดนตรี นักร้อง และกลองมาด้วย แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴾

## ชัยฏอนได้ทำให้สวยงาม และหลอกลวงพวกมุชริกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และจงระลึกถึงขณะที่ชัยฏอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเป็นที่สวยงามแก่พวกเขา และมันได้กล่าวว่า วันนี้ ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชนะพวกเจ้าได้ และแท้จริงนั้น ฉันคือผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้า......** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ คือ มันได้กระตุ้นพวกมุชริกีน – ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งมันด้วย – ต่อสิ่งที่พวกเขานำมา และที่พวกเขามุ่งหมายเอาไว้ และมันได้ทำให้พวกเขารู้สึกว่า วันนี้ไม่มีใครที่จะชนะพวกเขาได้

*(อัฏฏอบะรี 14/11)*

และชัยฏอนได้บอกพวกมุชริกีนไม่ให้กลัวศัตรู ตั้งแต่ก้าวแรกที่พวกเขาออกมาจากบ้านของพวกเขาเลย แล้วมันยังกล่าวอีกว่า มันเป็นคนที่จะช่วยเหลือพวกเขา ทั้งนี้ มันได้แปลงร่างของมันเป็นสุรอเกาะฮฺ อิบนุ มาลิก อิบนุ ญุอฺชุม หัวหน้าเผ่ามุดลัจญ์ ซึ่งเป็นคนใหญ่โตในย่านนั้น ดังกล่าวมาทั้งหมดนั้น ก็ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

﴿ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴾

**"มันจะสัญญากับพวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และชัยฏอนจะไม่เอาสัญญานอกจากการหลอกลวงเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 120)*

อิบนุ ญุร็อยญ ได้กล่าวว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า ในวันสมรภูมิบะดัรฺนั้น อิบลีสได้เดินถือธงนำทหารของเขามาพร้อมด้วยพวกมุชริกีน และได้โยนคำพูดเขาไปในหัวใจของพวกเขาว่า วันนี้ ไม่มีใครหน้าไหนจะชนะพวกท่านได้ และฉันจะเป็นผู้ช่วยเหลือพวกท่านเอง แล้วเมื่อพวกเขาได้เผชิญหน้ากัน ชัยฏอนได้เหลือบไปเห็นกองหนุนจากบรรดา

มลาอิกะฮฺเข้า ﴿ **มันก็กลับส้นเท้าทั้งสองของมัน (หนี) และกล่าวว่า แท้จริง ฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกเจ้า แท้จริง ฉันกำลังเห็นสิ่งที่พวกเจ้าไม่เห็น.......** ﴾ จนกระทั่งจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/9)*

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า อิบลีสได้มาในสมรภูมิบะดัรฺ พร้อมด้วยทหารชัยฏอน โดยมีธงนำหน้ามันมาในรูปของชายคนหนึ่งจากเผ่ามุดลัจญ์ ในรูปของสุรอเกาะฮฺ อิบนุ มาลิก อิบนุ ญุอฺชุม แล้วชัยฏอนก็ได้กล่าวแก่พวกมุชริกีน ว่า วันนี้ไม่มีใครหน้าไหนจะชนะพวกเจ้าได้ และฉันเองจะเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเจ้า แล้วเมื่อทหารได้เริ่มจัดแถว ท่านรอซูล ﷺ ได้ใช้มือกอบดินมา แล้วโยนมันไปด้านหน้าของพวกมุชริกีน พวกมันก็หันหลังหนี และญิบรีล ﷺ ก็ได้หันหน้ามาทางอิบลีส แล้วเมื่อมันเห็นญิบรีล ขณะที่มือของมันจับอยู่กับมือของมุชริกีนคนหนึ่ง มันได้สลัดมือของมันออก แล้วหันหลังหนีไปพร้อมกับพวกพ้องของมัน แล้วชายคนนั้นได้กล่าวว่า โอ้ สุรอเกาะฮฺ ท่านสลัดมือออกหรือ ไหนบอกว่าท่านจะช่วยเหลือเรา มิใช่หรือ ? แล้วมันได้กล่าวว่า ความจริง ฉันเห็นในสิ่งที่พวกท่านไม่เห็น ฉันกลัวอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงลงโทษอย่างรุนแรง มันกล่าวเช่นนั้น ขณะที่เห็นบรรดามลาอิกะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/7)*

## ท่าทีของพวกมุนาฟิกีนในวันสมรภูมิบะดัรฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จงระลึกถึงขณะที่บรรดาผู้กลับกลอก และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า ที่ได้ลวงผู้คนเหล่านั้น คือ ศาสนาของพวกเขา** ﴾

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า ขณะที่ทั้งสองฝ่ายเข้ามาใกล้ซึ่งกันและกัน อัลลอฮฺทรงให้บรรดามุสลิมมีจำนวนมากในสายตาของพวกมุชริกีน และทรงให้พวกมุชริกีนมีจำนวนน้อยในสายตาของมุสลิม แล้วพวกมุชริกีนได้กล่าวว่า ศาสนาของพวกมุสลิมได้ลวงพวกเหล่านั้นแล้ว ที่จริงแล้ว ที่พวกมุชริกีนพูดอย่างนั้น ก็อันเนื่องจากมุสลิมมีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงคิดว่ามุสลิมจะแพ้อย่างไม่ต้องสงสัย แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾

*(อัดดุรฺรุลมันซูรฺ 4/78)*

และ กอตาดะฮฺ ได้เล่าว่า พวกเขา (พวกมุชริกีน) ได้เห็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธาเคร่งครัดต่อคำสั่งของอัลลอฮฺ และเขาได้กล่าวแก่พวกเราว่า อบูญะฮัล นั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮฺ

อันเนื่องจากเขาทำตัวเหนือมุฮัมมัด และบรรดาสาวกของท่าน เขาได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขาจะไม่ได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ หลังจากวันนี้แล้ว น่าสมเพช และดื้อดึงสิ้นดี

*(อัฏฏอบะรี 14/14)*

และ อามิรฺ อัชชะอฺบี ได้เล่าว่า ปรากฏว่า ผู้คนชาวมักกะฮฺบางส่วนได้เข้ารับอิสลาม แล้วพวกเขาก็ออกมากับพวกมุชริกีนในวันสมรภูมิบะดัรฺ เมื่อพวกเขาเห็นมุสลิมมีจำนวนน้อย พวกเขาก็กล่าวว่า "ศาสนาของพวกเขาได้ลวงพวกเหล่านั้นแล้ว"

*(อัฏฏอบะรี 14/13)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮฺ** ﴿ คือ ยึดมั่นอยู่เคียงข้างพระองค์ ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ** ﴿ คือ พระองค์จะให้ความคุ้มครองผู้ที่พึ่งพาพระองค์ ซึ่งอัลลอฮฺทรงเดชานุภาพที่จะปกป้องผู้ที่อยู่ใกล้พระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่ ﴾ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ ในการกระทำของพระองค์ โดยพระองค์จะไม่ทำให้มันเสียหาย นอกจากในที่ๆ ควรจะเสียหาย แล้วพระองค์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สมควรจะได้รับความช่วยเหลือ และจะให้ผิดหวังกับผู้ที่สมควรจะผิดหวัง

﴿ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۙ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَٰرَهُمْ وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ ﴾

**50. และหากพวกเจ้าเห็นขณะที่มลาอิกะฮฺเอาวิญญาณของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขา (มลาอิกะฮฺ) จะตีใบหน้าของพวกเขา (พวกปฏิเสธ) และหลังของพวกเขา และ (กล่าวว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้นั้นเถิด**

**51. นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเจ้าได้กระทำไว้ก่อน และอัลลอฮฺนั้นมิใช่เป็นผู้ที่อธรรมแก่บ่าวทั้งหลาย**

## มลาอิกะฮฺตีพวกกุฟฟารฺ ขณะที่เอาวิญญาณของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า โอ้ มุฮัมมัด หากเจ้ามองเห็นสภาพของคนกาฟิรฺ ขณะถูกเอาวิญญาณแล้วละก็ แน่นอน เจ้าจะต้องเห็นเป็นเรื่องที่สำคัญเอามากๆ น่าขยะแขยง น่ารังเกียจเป็นอย่างยิ่ง ﴿ **พวกเขา (มลาอิกะฮฺ) จะตีใบหน้าของพวกเขา (พวกปฏิเสธ) และหลังของพวกเขา** ﴾ และ มลาอิกะฮฺ จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ﴿ **พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้นั้นเถิด** ﴾

อิบนุ ญุรีอยญฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก มุญาฮิด เกี่ยวกับข้อความที่ وَأَدْبَارَهُمْ คือ "ก้นของพวกเขา" หมายถึง ในวันสมรภูมิบะดัรฺ อิบนุ ญุรีอยญฺ ได้เล่าว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า "เมื่อพวกมุชริกูน ได้หันหน้าของพวกเขามายังบรรดามุสลิม มลาอิกะฮฺได้ฟันก้นของพวกเขาด้วย"

*(อัฏฏอบะรี 14/16)*

บริบทของข้อความนี้ แม้จะมีสาเหตุจากเรื่องที่เกิดขึ้นในสมรภูมิบะดัรฺก็ตาม แต่ก็มีความหมายครอบคลุมคนกาฟิรฺทุกคน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงไม่เจาะจงสมรภูมิบะดัรฺ เท่านั้น แต่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴾

และในซูเราะฮฺที่เกี่ยวกับการสู้รบก็เช่นเดียวกัน และได้เคยกล่าวมาแล้วในซูเราะฮฺ อัลอันอาม ในดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ﴾

**"และหากเจ้าได้เห็น ขณะที่ผู้อธรรมอยู่ในภาวะใกล้จะตาย และ มลาอิกะฮฺกำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิตของพวกเจ้าออกมา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 93)*

คือ มลาอิกะฮฺ ได้แบมือของพวกเขาด้วยการตบตีพวกเขาโดยคำสั่งของอัลลอฮฺ เพราะอันเนื่องด้วยวิญญาณของพวกเขาที่เกือบจะออกมานั้นลำบากมาก มันไม่อยากออกจากร่าง จึงต้องมีการบังคับและทำร้ายด้วย ทั้งนี้ ก็เพราะว่ามันทำชั่วไว้มาก กลัวจะถูกลงโทษ และกลัวความโกรธกริ้วจากอัลลอฮฺ ดังได้มีระบุอยู่ในฮะดีษที่รายงานโดย อัลบะรออฺ ว่า แท้จริง

มาลิกัลเมาตฺ เมื่อเขาได้มายังคนกาฟิรฺ ขณะที่ใกล้จะตายก็จะอยู่ในสภาพเช่น โดยมาลิกัลเมาตฺ จะกล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงให้วิญญาณของเจ้าออกมา โอ้คนชั่วช้า จงออกมาสู่ลมร้อน และน้ำกำลังเดือดพล่าน และอยู่ใต้ร่มเงาของควันที่ดำทึบ แล้วร่างกายของเขาก็ได้แยกออก แล้ววิญญาณก็ออกมาจากร่างกายของเขา ดังเช่น ปุยของขนสัตว์ได้หลุดออกมาจากขนสัตว์ที่เปียกน้ำ แล้ววิญญาณก็ออกมาพร้อมกับเหงื่อตก เส้นเอ็นตึงเขม็ง

*(อะหฺมัด 4/287 และ 288)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงบอกให้ทราบว่า แท้จริง บรรดามลาอิกะฮฺนั้น จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ﴾ **พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้นั้นเถิด** ﴿ และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเจ้าได้กระทำไว้ก่อน** ﴿ นี่เป็นการตอบแทนอันเนื่องด้วยสาเหตุที่พวกเจ้าได้ทำผลงานอันเลวร้ายไว้ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ไว้ อัลลอฮฺจึงได้ตอบแทนพวกท่านด้วยการตอบแทนเช่นนี้ โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้นมิใช่เป็นผู้ที่อธรรมแก่บ่าวทั้งหลาย** ﴿ คือ พระองค์จะไม่อธรรมต่อผู้ใดจากสิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดมา ตรงกันข้าม พระองค์คือ ผู้ที่ตัดสินด้วยความยุติธรรม ไม่เอนเอียงแต่ประการใด และด้วยเหตุนี้ ได้มีอยู่ในฮะดีษเศาะฮีฮฺที่บันทึกโดย มุสลิม จากรายงานโดย อบีซัรรฺ ﷺ จากท่านรอซูล ﷺ ว่า

( إِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُوْلُ يَا عِبَادِيْ إِنِّيْ حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِيْ وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلاَ تَظَالَمُوْا ، يَاعِبَادِيْ إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيْهَا لَكُمْ فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلاَ يَلُوْمَنَّ إِلاَّ نَفْسَهُ )

*"แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า โอ้บ่าวของข้า ความจริง ข้าได้ห้ามความอธรรมแก่ตัวของข้าเอง และได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามระหว่างพวกเจ้าด้วย ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าอธรรมซึ่งกันและกัน โอ้บ่าวของข้า ที่จริงแล้ว มันคือผลงานของพวกเจ้า ข้าจะเก็บรวบรวมมันไว้ให้แก่พวกเจ้า ดังนั้น ใครที่พบว่าเป็นความดี เขาจงสรรเสริญอัลลอฮฺเถิด และใครพบว่า มันไม่เป็นอย่างนั้น เขาก็จงอย่าโทษใครนอกจากตัวของเขาเองเท่านั้น"*

*(มุสลิม 41/1994)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ﴾

**52. เช่นเดียวกับสภาพของวงศ์วานฟิรฺเอานฺและบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธต่อบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ แล้วอัลลอฮฺก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขาเอง แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกมุชริกีนที่โกหกเหล่านั้น ได้กระทำกับสิ่งที่ถูกประทานลงมา โอ้ มุฮัมมัด ดังเช่นที่บรรดาประชาชาติที่โกหกก่อนๆ พวกเขาได้กระทำ เราจึงได้กระทำกับพวกเขาดังเช่นแนวทาง และแบบอย่างที่กระทำกันกับคนรุ่นก่อนๆ ที่โกหกและปฏิเสธ เช่น วงศ์วานของฟิรฺเอานฺ และประชาชาติก่อนจากนั้น ที่ปฏิเสธต่อบรรดาศาสนทูต และปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ ﴾ **แล้วอัลลอฮฺก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขาเอง** ﴿ คือ ด้วยสาเหตุที่พวกเขากระทำความผิด พระองค์จึงทรงให้พวกเขาพินาศและลงโทษพวกเขาอย่างหนัก ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ** ﴿ คือ ผู้ชนะจะไม่อาจชนะพระองค์ได้ และผู้หนีจะไม่รอดไปจากพระองค์ได้

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ ﴾

**53. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮฺมิได้เป็นผู้ทรงเปลี่ยนแปลงความกรุณาใดๆ ที่พระองค์ได้ประทานมันแก่กลุ่มชนหนึ่ง จนกว่าพวกเขาจะได้**

**เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และแท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

**54. เช่นเดียวกับสภาพของวงศ์วานฟิรฺเอาน์และบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธบรรดาอายะฮฺแห่งพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วเราก็ได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขาเอง และเราได้ให้วงศ์วานฟิรฺเอาน์จมน้ำตาย ซึ่งทั้งหมดนั้นเคยเป็นผู้อธรรม**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้เราทราบถึงความเที่ยงธรรมของพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบในการตัดสินชี้ขาดว่า พระองค์ผู้ทรงสูงส่งนั้น จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานใดๆ ที่ได้เคยประทานให้แก่คนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยสาเหตุที่เขากระทำความผิด ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ ﴾

**"แท้จริง อัลลอฮฺ จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของกลุ่มชนใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพตัวของพวกเขาเอง และเมื่ออัลลอฮฺทรงปรารถนาความทุกข์แก่กลุ่มชนใด ก็จะไม่มีผู้ตอบโต้พระองค์ และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะอฺดุ อายะฮฺที่ 11)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เช่นเดียวกับสภาพของวงศ์วานฟิรฺเอาน์** ﴿ คือ อย่างเช่น การกระทำของวงศ์วานฟิรฺเอาน์และพวกที่คล้ายๆ กับพวกเขา เมื่อพวกเขาปฏิเสธบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขา อันเนื่องจากบรรดาความผิดที่พวกเขาได้กระทำ และทรงสลัดความโปรดปรานที่พระองค์ได้ให้แก่พวกเขาทิ้งไป ไม่ว่าจะเป็นเรือกสวน, ไร่นา, พืชพันธุ์ธัญญาหาร, ตาน้ำ, แหล่งน้ำ ตลอดจนสถานภาพอันสูงส่ง ที่จริงอัลลอฮฺ ﷻ มิได้อธรรมต่อพวกเขาหรอก แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

﴿ إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
(٥٥) ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِى كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ
لَا يَتَّقُونَ (٥٦) فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِى ٱلْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَذَّكَّرُونَ (٥٧) ﴾

55. แท้จริง สัตว์โลกที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือ บรรดาผู้เนรคุณ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

56. คือ บรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญาไว้ในหมู่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ทำลายสัญญาของพวกเขาทุกครั้งไป โดยที่พวกเขาหาได้เกรงกลัวไม่

57. ถ้าหากพวกเจ้าจับพวกเขาได้ในการรบ ก็จงขับไล่ผู้ที่อยู่ข้างหลังพวกเขา ด้วยการลงโทษพวกเขาให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพื่อว่าพวกเขาจะได้สำนึก

## มีคำสั่งให้เฆี่ยนผู้ที่ปฏิเสธ และผิดสัญญาให้หนัก

อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบว่า สัตว์ที่ชั่วร้ายที่เดินอยู่บนแผ่นดินนั้น ก็คือ พวกกาฟิรฺที่ปฏิเสธศรัทธา ทุกครั้งที่พวกเขาให้สัญญาไว้ พวกเขาก็จะผิดสัญญา และทุกครั้งที่พวกเขาเน้นย้ำด้วยคำสาบาน พวกเขาก็ผิดคำพูด ﴾ **โดยที่พวกเขาหาได้เกรงกลัวไม่** ﴿ คือ พวกเขาไม่กลัวอัลลอฮฺในสิ่งเลวร้ายที่พวกเขาทำ ﴾ **ถ้าหากพวกเจ้าจับพวกเขาได้ในการรบ** ﴿ คือ พวกเจ้ารบชนะพวกเขา และจับพวกเขาได้ ﴾ **ก็จงขับไล่ผู้ที่อยู่ข้างหลังพวกเขา ด้วยการลงโทษพวกเขาให้เป็นเยี่ยงอย่าง** ﴿ คือ ให้ลงโทษพวกเขา อิบนุ อับบาส, อัลฮะซัน อัลบัศรี, อัฎเฎาะฮาก, อัสสุดดีย์, อะฎออฺ อัลคอรอซานี และ อิบนุ อุยัยนะฮฺ ก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/23 และ 24)*

ความหมายก็คือ ให้ลงโทษพวกเขาให้หนักปางตาย เพื่อที่คนอื่นจากเขาที่เป็นศัตรูจะได้เกรงกลัว ไม่ทำเช่นนั้นอีก ﴾ **เพื่อว่าพวกเขาจะได้สำนึก** ﴿ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า เพื่อที่พวกเขาจะได้ระวังไม่กระทำการใดๆ ที่เป็นการละเมิดสัญญา มิฉะนั้นพวกเขาก็อาจจะต้องประสบกับจุดจบเดียวกันนี้

*(อัฏฏอบะรี 14/23)*

﴿ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾ ﴾

58. และถ้าหากเจ้าเกรงว่า จะมีการทุจริตจากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโยน (สัญญา) กลับคืนให้แก่พวกเขาไป โดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน แท้จริง อัลลอฮฺนั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต

## มีคำสั่งให้เลิกสัญญาโดยเท่าเทียมกัน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่นบีของพระองค์ ﷺ ว่า ﴾ **และถ้าหากเจ้าเกรงว่า จะมีการทุจริตจากพวกหนึ่งพวกใด** ﴿ ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญากับพวกเขาเอาไว้ ﴾ **ก็จงโยน (สัญญา) กลับคืนให้แก่พวกเขาไป โดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน** ﴿ คือ จงบอกให้พวกเขาทราบว่า ท่านได้ถอนสัญญากับพวกเขาแล้ว จนกระทั่งท่านและพวกเขาทราบโดยที่ทั้งสองฝ่ายอยู่ในภาวะสงครามกัน ไม่มีข้อสัญญาต่อกันแล้ว ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต** ﴿

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก สะลีม อิบนิ อามิรฺ ว่า ครั้งหนึ่ง มุอาวิยะฮฺ เดินทัพไปยังแผ่นดินของพวกโรมัน และปรากฏว่า ระหว่างเขา และพวกโรมันนั้น มีข้อตกลงพักรบกันอยู่ และมุอาวิยะฮฺ ต้องการจะขยับทัพเข้าใกล้พวกเขา แล้วถ้าระยะเวลานั้นสิ้นสุดลง จะได้ทำสงครามกับพวกเขา แต่มีคนแก่คนหนึ่งขี่พาหนะมา โดยกล่าวว่า อัลลอฮุอักบัรฺ, อัลลอฮุอักบัรฺ พวกท่านจงปฏิบัติตามสัญญาโดยไม่คดโกงเถิด แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( وَمَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَوْمٍ عَهْدٌ فَلاَ يَحُلَّنَّ عُقْدَةً وَلاَ يَشُدَّهَا حَتَّى يَنْقَضِيَ أَمَدُهَا أَوْ يَنْبُذَ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ )

***"และปรากฏว่า ผู้ใดมีสัญญาระหว่างเขา และระหว่างกลุ่มชนหนึ่ง ดังนั้น เขาจงอย่าปล่อยสัญญานั้นให้มันยืดออกไป และอย่ากระชับให้มันเข้ามา จนกว่าระยะเวลาของมันสิ้นสุดลง หรือส่งคืนสัญญาไปให้พวกเขาโดยเท่าเทียมกัน"***

เขาเล่าว่า แล้วคำพูดดังกล่าว ได้ทราบไปถึงมุอาวิยะฮฺ เขาก็กลับมา แล้วผู้เฒ่าคนนั้นก็คือ อัมรฺ อิบนุ อะบะซะฮฺ ﷺ

*(อะหฺมัด 4/111)*

ฮะดีษบทนี้ ได้รายงานโดย อบูดาวูด อัฏฏอยาลิซี และได้บันทึกโดย อบูดาวูด, อัตติรฺมิซี, อันนะซาอี และ อิบนุ ฮิบบาน ไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา โดยอัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่าเป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ

*(อบูดาวูด อัฏฏอยาลิซี 157, อบูดาวูด 3/190, ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 5/203, อันนะซาอี 5/223 และ อิบนุ ฮิบบาน 7/182,)*

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

59. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาได้หนีรอดไปได้ แท้จริง พวกเขาไม่อาจทำให้อัลลอฮฺหมดความสามารถได้

60. และพวกเจ้าจงเตรียมกำลัง และม้าเอาไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขาตามที่พวกเจ้าสามารถ โดยที่พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮฺ และศัตรูของพวกเจ้าหวั่นเกรงด้วยสิ่งนั้น และพวกอื่น ๆ อีก อื่นจากพวกเขา ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา แต่อัลลอฮฺทรงรู้จักพวกเขาดี และสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าบริจาคไปในทางของอัลลอฮฺนั้น สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน โดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรมเลย

## มีคำสั่งให้เตรียมพร้อมตามความสามารถ จนกว่าศัตรูของอัลลอฮฺ ﷻ จะหวั่นเกรง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่นบีของพระองค์ ﷺ ว่า โอ้ มุฮัมมัด ท่านจงอย่าคิดว่า ﴿ **พวกเขาได้หนีรอดไปได้** ﴾ แล้วเจ้าจะไม่สามารถต่อสู้กับพวกเขา แต่ทว่า พวกเขานั้นอยู่ภายใต้

การควบคุมของอัลลอฮฺ และอยู่ในกำมือของพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถจะหนีพระองค์ไปได้ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾

**"หรือผู้กระทำความชั่วทั้งหลาย คิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นไปจากเราได้ ช่างชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอังกะบู๊ต อายะฮฺที่ 4)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾

**"และเจ้า (มุฮัมมัด) อย่าคิดว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะรอดพ้นไปจากแผ่นดินนี้ได้ และที่พำนักของพวกเขา คือ ไฟนรก มันเป็นบั้นปลายที่ชั่วช้ายิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อันนูรฺ อายะฮฺที่ 57)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ ﴾

**"อย่าให้การเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในเมือง ลวงเจ้าได้เป็นอันขาด มันเป็นสิ่งอำนวยประโยชน์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขานั้น คือ นรกญะฮันนัม มันช่างเป็นที่พักนอนอันเลวร้ายยิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 196 –197)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้เตรียมอาวุธยุทโธปกรณ์สำหรับสงคราม เพื่อต่อสู้กันตามความสามารถ แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า ﴾ **และพวกเจ้าจงเตรียมกำลัง และม้าเอาไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา ตามที่พวกเจ้าสามารถ** ﴿

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานหะดีษจาก อุกบะฮฺ อิบนิ อามิรฺ เล่าว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวบนมิมบัรฺ (ธรรมาสน์) ว่า

( « وَأَعِدُّوْا لَهُمْ مَااسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ » اَلاَ إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ ، اَلاَ إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ )

*"และพวกเจ้าจงเตรียมกำลังเอาไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา ตามที่พวกเจ้าสามารถ พึงทราบเถิดว่า แท้จริง กำลังนั้น คือ ธนู พึงทราบเถิดว่า แท้จริง กำลังนั้น คือ ธนู"*

*(อะหฺมัด 4/156)*

และมุสลิมได้รายงานฮะดีษนี้ด้วย

*(มุสลิม 3/1522)*

อิมามมาลิก ได้รายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اَلْخَيْلُ لِثَلاَثَةٍ ، لِرَجُلٍ أَجْرٌ ، وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ ، وَعَلَى رَجُلٍ وِزْرٌ ، فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيْلِ اللهِ فَأَطَالَ لَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ ، فَمَا اَصَابَتْ فِي طِيَلِهَا ذَلِكَ فِي الْمَرْجِ أَوِ الرَّوْضَةِ ، كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ وَلَوْ أَنَّهَا قَطَعَتْ طِيَلَهَا ، فَاسْتَنَّتْ شَرَفًا أَوْ شَرَّفَيْنِ كَانَتْ آثَارُهَا وَاَرْوَاثُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ ، وَلَوْأَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَ بِهِ ، كَانَ ذَلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ ، فَهِيَ لِذَلِكَ الرَّجُلِ أَجْرٌ ، وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغَنِّيًا وَتَعَفُّفًا ، وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللهِ فِيْ رِقَابِهَا وَلاَ ظُهُوْرِهَا فَهِيَ لَهُ سِتْرٌ ، وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخْرًا وَرِيَاءً وَنِوَاءً ، فَهِيَ عَلَى ذَلِكَ وِزْرٌ ) وَسُئِلَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحُمُرِ ، فَقَالَ : (( مَا أَنْزَلَ اللهُ عَلَيَّ فِيْهَا شَيْئًا إِلاَّ هَذِهِ الآيَةَ الْجَامِعَةَ الْفَاذَّةَ (( فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ )

*"ม้านั้นมีสำหรับ 3 ประเภท คือ (1) สำหรับชายคนหนึ่งได้รับผลบุญ (2) สำหรับคนหนึ่งได้รับการปกป้อง และ (3) สำหรับชายคนหนึ่งที่มีบาป*

*ส่วนชายผู้ได้รับผลบุญนั้น คือ คนที่ผูกมันไว้เพื่อหนทางของอัลลอฮฺ เอาเชือกยาวๆ ผูกมันไว้ในทุ่งหญ้า หรือในสวน สิ่งที่มันกินขณะที่ถูกล่ามไว้ในทุ่งหญ้า หรือในสวนนั้น เขาก็จะได้รับผลบุญ และถึงแม้ว่ามันจะดึงจนเชือกยาวที่ล่ามมันไว้ขาดแล้วมันก็วิ่งไปมาอย่างอิสระ ร่องรอยหรือมูลของมันทั้งหมดนั้นก็เป็นความดีสำหรับเขา และถึงแม้มันจะเดินผ่านแม่น้ำไป และมันก็ได้ดื่มน้ำในแม่น้ำ โดยที่เจ้าของมิได้มีเจตนาจะให้มันดื่มน้ำนั้น ทั้งหมดนั้นก็ถือเป็นความดีสำหรับเขา และชายคนนั้นก็ได้รับผลบุญตอบแทนด้วย*

*และชายคนหนึ่งได้ผูกมันไว้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อที่จะได้ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น และเขาก็ไม่ลืมสิทธิของอัลลอฮฺที่อยู่ที่คอ และที่หลังของมัน เช่นนี้มันก็ทำให้เขาไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น*

*และชายคนหนึ่งได้ล่ามมันไว้ด้วยความภาคภูมิใจ เพื่ออวดผู้คน และมีเจตนาไม่ดี การกระทำเช่นนั้นถือว่ามีบาป*

*และท่านรอซูล ﷺ ได้ถูกถามเกี่ยวกับลาว่า เป็นอย่างไรบ้าง ? แล้วท่านได้ตอบว่า อัลลอฮฺมิได้ประทานสิ่งใดมาให้แก่ฉันเกี่ยวกับมัน นอกจากอายะฮฺที่กล่าวไว้โดยรวมๆ ว่า* **﴿ ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ﴾**” *(ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ อายะฮฺที่ 7 และ 8)*

*(อัลมุวัฏเฏาะอฺ 2/414)*

และ อัลบุคอรี ก็ได้บันทึกฮะดีษ และนี่คือถ้อยคำบันทึกของอัลบุคอรี และมุสลิม ก็บันทึกด้วย

*(อัลบุคอรี 2860, มุสลิม 9871)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

**( اَلْخَيْلُ ثَلاَثَةٌ ، فَفَرَسٌ لِلرَّحْمٰنِ ، وَفَرَسٌ لِلشَّيْطَانِ ، وَفَرَسٌ لِلْإِنْسَانِ ، فَأَمَّا فَرَسُ الرَّحْمٰنِ فَالَّذِي يُرْبَطُ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ ، فَعَلَفُهُ وَرَوْثُهُ وَبَوْلُهُ – وَذَكَرَ مَاشَاءَ اللهُ – وَأَمَّا فَرَسُ الشَّيْطَانِ ، فَالَّذِيْ يُقَامَرُ اَوْ يُرَاهَنُ عَلَيْهَا ، وَأَمَّا فَرَسُ الْإِنْسَانِ ، فَالْفَرَسُ يَرْبِطُهَا الْإِنْسَانُ يَلْتَمِسُ بَطْنَهَا ، فَهِيَ لَهُ سِتْرٌ مِنَ الْفَقْرِ )**

*“ม้านั้นมีสำหรับ 3 ประเภท คือ (1) ม้า สำหรับพระผู้ทรงกรุณา (2) ม้าสำหรับชัยฏอน และ (3) ม้าสำหรับมนุษย์*

*ส่วนม้าสำหรับพระผู้ทรงกรุณา (อัลลอฮฺ) คือ ม้าที่ผูกเอาไว้ในหนทางของอัลลอฮฺ ดังนั้น อาหารของมัน มูลของมัน และปัสสาวะของมัน และท่านได้กล่าว ตามที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จงกล่าวเป็นความดีทั้งหมด*

*ส่วนม้าสำหรับชัยฏอน คือ ม้าที่เอาไว้เล่นการพนัน ต่อรองเป็นเงินเป็นทองกัน*

***และม้าสำหรับมนุษย์ นั้นคือ ม้าที่มนุษย์ผูกและเลี้ยงเอาไว้เพื่อปากท้องของมนุษย์เอง ม้านี้ สำหรับเขาแล้ว มันจะคอยปกป้องเขาจากความยากจน"***

*(อะหฺมัด 1/395)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ อัลบุคอรี รายงานจาก อุรฺวะฮฺ อิบนิ อาบิลญะอฺดิ อัลบาริกี ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اَلْخَيْلُ مَعْقُوْدٌ فِيْ نَوَاصِيْهَا اْلخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَلأَجْرُ وَالْمَغْنَمُ )

***"ม้านั้นถูกผูกความดีเอาไว้ที่ขม่อมของมัน ไปจนถึงวันกิยามะฮฺ คือ มีผลานิสงส์ (ผลบุญ) และทรัพย์สินจากสงคราม"***

*(ฟัตฮุลบารี 6/66)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โดยที่พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮฺ และศัตรูของพวกเจ้าหวั่นเกรงด้วยสิ่งนั้น** ﴿ คือ พวกกุฟฟารฺ ﴾ **และพวกอื่น ๆ อีก อื่นจากพวกเขา** ﴿ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า หมายถึง เผ่ากุร็อยเซาะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/36)*

และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า คือ พวกเปอร์เซีย

*(อัฏฏอบะรี 14/36)*

และ มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน, อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวว่า พวกนั้น คือ มุนาฟิกีน

*(อัฏฏอบะรี 14/36)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ได้ยืนยันว่า

﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ﴿

**"และส่วนหนึ่งจากผู้พำนักอยู่รอบ ๆ พวกเจ้าที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกมุนาฟิกูน (พวกกลับกลอก) และในหมู่ชาวมะดีนะฮฺก็เช่นเดียวกัน พวกเหล่านั้นดื้อรั้นในการกลับกลอก เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮฺ) รู้จักพวกเขาดี"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 101)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าบริจาคไปในทางของอัลลอฮฺนั้น สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน โดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรมเลย** ﴾ คือ ถึงแม้ว่าสิ่งที่พวกเจ้าบริจาคเพื่อการต่อสู้ปกป้องศาสนา พวกท่านก็จะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ดังที่ได้กล่าวไว้ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾

**"อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาไปในทางของอัลลอฮฺนั้น ดังเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีจำนวนร้อยเมล็ด และอัลลอฮฺนั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงกว้างขวางผู้ทรงรอบรู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 261)*

﴿ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ ﴾

**61. และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการประนีประนอมแล้ว เจ้าก็จงโอนอ่อนตามเพื่อการนั้นด้วย และจงมอบหมายแด่อัลลอฮฺเถิด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

**62. และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวงเจ้า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้ว พระองค์คือผู้ที่ได้ให้การสนับสนุนเจ้าด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ และผู้ศรัทธาทั้งหลายอีกด้วย**

63. **และพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดไป เจ้าก็ไม่สามารถที่จะสร้างความสนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขาได้ แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นได้ทรงให้มีความสนิทสนมระหว่างพวกเขา แท้จริง พระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## มีคำสั่งใช้ให้โอนอ่อนเพื่อการประนีประนอม หากศัตรูได้โอนอ่อน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หากเจ้ากลัวว่ากลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่งจะคิดไม่ซื่อ ก็จงยกเลิกสัญญาที่มีกับพวกเขา และถ้าพวกเขายังคงมุ่งทำสงครามกับเจ้าโดยไม่โอนอ่อน เจ้าก็จงต่อสู้กับพวกเขา โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และหากพวกเขาโอนอ่อน** ﴾ เอนเอียง ﴿ **มาเพื่อการประนีประนอมแล้ว** ﴾ คือ โอนอ่อนเข้าหากัน พูดคุยกัน และทำสัญญาสงบศึกกัน ﴿ **เจ้าก็จงโอนอ่อนตามเพื่อการนั้นด้วย** ﴾ คือ เอนเอียงเข้าหากัน และยอมรับในเรื่องดังกล่าว และด้วยเหตุนี้ เมื่อพวกมุชริกูนได้ข้อเสนอเพื่อตกลงกันในปีอัลฮุดัยบียะฮฺให้ยุติสงครามระหว่างพวกเขากับท่านรอซูล ﷺ เป็นเวลา 9 ปี ท่านก็ตอบรับข้อเสนอของพวกเขา โดยที่พวกเขาได้วางเงื่อนไขต่างๆ นานา

อับดุลลอฮฺ บุตรของอิมามอะหฺมัด อิบนุ ฮัมบัล ได้รายงานมาจาก อะลี อิบนุ อบี ฏอลิบ ؓ ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّهُ سَيَكُوْنُ بَعْدِيْ اِخْتِلَافٌ أَوْ أَمْرٌ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَكُوْنَ السِّلْمُ فَافْعَلْ )

***"ความจริงในอนาคต หลังจากฉันได้จากไปแล้ว จะมีข้อขัดแย้ง หรือมีเรื่องกัน แล้วถ้าท่านสามารถจะทำให้เกิดการประนีประนอมได้ ท่านก็จงทำเถิด"***

*(อะหฺมัด 1/90)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า ﴿ **และจงมอบหมายแด่อัลลอฮฺเถิด** ﴾ คือ ตกลงประนีประนอมกับพวกเขา และมอบหมายต่ออัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺนั้น จะทรงให้ความพอเพียงแก่ท่านและช่วยเหลือท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาต้องการประนีประนอมแบบหลอกลวง เพื่อจะได้มีเวลาเตรียมพร้อมก็ตาม ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้ว** ﴾ คือ พระองค์เป็นผู้ให้ความพอเพียงแก่พวกท่านเพียงองค์เดียวเท่านั้น

## ให้ระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ได้ทำให้หัวใจของพวกท่านสนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้เตือนให้ระลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ ที่ได้สนับสนุนให้ผู้ศรัทธาชาวมุฮาญิรีน (ผู้อพยพ) และชาวอันศอรฺ (ผู้ช่วยเหลือ) ให้อยู่ร่วมกันด้วยดี โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **พระองค์คือผู้ที่ได้ให้การสนับสนุนเจ้าด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ และผู้ศรัทธาทั้งหลายอีกด้วย และพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา** ﴾ คือ ให้อยู่บนพื้นฐานแห่งการศรัทธาต่อท่าน เชื่อฟังท่าน ช่วยเหลือท่าน และสนับสนุนท่าน ﴿ **หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดไป เจ้าก็ไม่สามารถที่จะสร้างความสนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขาได้** ﴾ เพราะพวกเขาเคยเป็นศัตรูกันและโกรธเคืองกันมาช้านาน เพราะว่าชาวอันศอรฺ เคยทำการสู้รบระหว่างกันมาช้านานในสมัยญาฮิลียะฮฺ โดยเฉพาะชาวเผ่าเอาสฺ และ ค็อซร็อจ แล้วเรื่องก็เลวร้ายขึ้น จนกระทั่ง อัลลอฮฺได้ขจัดความเลวร้ายดังกล่าวให้หมดสิ้นไป ด้วยแสงแห่งศรัทธา ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾

**"และจงระลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮฺที่มีแก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกันแล้วพระองค์ได้ทรงประสานหัวใจของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายมาเป็นพี่น้องกันโดยความเมตตาของพระองค์ และพวกเจ้าเคยอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหลุมแห่งไฟนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮฺ จะทรงอธิบายแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาอายะฮฺของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำที่ถูกต้อง"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 103)*

และในฮะดีษเศาะฮีฮฺทั้งสองระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านได้พูดกับชาวอันศอรฺเกี่ยวกับทรัพย์สินจากสงครามฮุนัยน์ ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

( يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَمْ أَجِدْكُمْ ضُلَّالاً فَهَدَاكُمُ اللهُ بِيْ وَعَالَةً فَأَغْنَاكُمُ اللهُ

بِيْ وَكُنْتُمْ مُتَفَرِّقِيْنَ فَأَلَّفَكُمُ اللهُ بِيْ كُلَّمَا قَالَ شَيْئًا قَالُوْا : اَللهُ وَرَسُوْلُهُ أَمَنُّ )

*"โอ้ ชาวอันศอรฺเอ๋ย ฉันมิได้พบพวกเจ้าหลงทาง มิใช่หรือ ? แล้วอัลลอฮฺทรงให้ทางนำแก่พวกเจ้าเพราะฉัน และพวกเจ้ายากจน แล้วอัลลอฮฺทรงให้พวกเจ้าร่ำรวยเพราะฉัน และพวกเจ้าเคยแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮฺทรงประสานหัวใจของพวกเจ้าเพราะฉัน และทุกครั้งที่ท่านกล่าวสิ่งใด พวกเขาก็กล่าวว่า อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ มีบุญคุณยิ่งนัก"*

*(ฟัตฮุลบารี 7/644 และ มุสลิม 2/738)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นได้ทรงให้มีความสนิทสนมระหว่างพวกเขา แท้จริง พระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ คือ ทรงเดชานุภาพไปรอบด้าน ไม่เคยทำให้ความหวังของผู้ที่มอบหมายต่อพระองค์ ต้องผิดหวัง ทรงปรีชาญาณในการกระทำ ต่อการตัดสินชี้ขาดของพระองค์

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن مِّنكُمْ
عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا
أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ الْآنَ خَفَّفَ
اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ ﴾

**64. โอ้ นบี อัลลอฮฺนั้นเป็นที่เพียงพอแก่เจ้า และแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามเจ้าด้วย อันได้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย**

**65. โอ้ นบี จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลายในการสู้รบเถิด หากปรากฏว่า**

**ในหมู่ของพวกเจ้ามียี่สิบคนที่อดทน ก็จะชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่า ในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคน ก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ**

**66. บัดนี้ อัลลอฮฺ ได้ทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้าแล้ว และทรงรู้ว่า แท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้น มีความอ่อนแอ ดังนั้น หากในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนที่อดทน ก็จะชนะสองร้อยคน และหากในหมู่พวกเจ้ามีพันคน ก็จะชนะสองพันคน ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้ที่อดทนทั้งหลาย**

## ปลุกใจให้สู้รบ และแจ้งข่าวดีว่า มุสลิมจำนวนน้อยจะชนะกุฟฟารฺจำนวนมากได้

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปลุกใจนบีของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาให้ทำการสู้รบ ต่อสู้กับศัตรูและรบประชิดตัว โดยพระองค์ได้บอกให้พวกเขาทราบว่า แท้จริง พระองค์จะเป็นผู้ให้พอเพียงแก่พวกเขา ทรงคุ้มครองช่วยเหลือ และสนับสนุนพวกเขาในการต่อสู้กับศัตรู ถึงแม้ศัตรูจะมีจำนวนมาก และมีกองหนุนมากมาย และจำนวนมุสลิมจะมีน้อยกว่าก็ตาม ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **โอ้ นบี จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลายในการสู้รบเถิด** ﴾ คือ ปลุกใจพวกเขาในการต่อสู้ และด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ จึงปลุกใจพวกเขาให้ต่อสู้ เมื่อเผชิญหน้ากับศัตรู ดังเช่นที่ท่านได้กล่าวแก่บรรดาสาวกของท่านในวันสมรภูมิบะดัรฺ เมื่อบรรดามุชริกีนได้พาพรรคพวกมุ่งหน้าเข้าจู่โจม พร้อมกำลังพลและอาวุธจำนวนมาก โดยท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( قُوْمُوْا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالأَرْضُ )

***"พวกท่านจงลุกขึ้นไปสู่สวรรค์ ที่ความกว้างของมัน คือ บรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน"***

แล้ว อุมัยรฺ อิบนุล ฮุมาม ได้กล่าวว่า ความกว้างของมันนั้น คือ บรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินเชียวหรือ ? ท่านรอซูล ﷺ จึงได้ตอบว่า จริงซิ แล้วเขากล่าวว่า ดีมาก, ดีมาก จากนั้นท่านรอซูลได้ถามว่า อะไรทำให้ท่านกล่าวว่า ดีมาก, ดีมาก ? เขาตอบว่า หวังว่าฉันคงเป็น

ชาวสวรรค์ ท่านนบีกล่าวว่า ท่านเป็นชาวสวรรค์แน่ เขาจึงหันหน้าออกไป แล้วชักดาบออกจากฝัก พร้อมกับหักฝักดาบทิ้ง และหยิบผลอินทผลัมหลายผลออกมา แล้วเริ่มกินมัน จากนั้นก็โยนที่เหลือทิ้งไป โดยกล่าวว่า หากฉันยังมีชีวิตอยู่กระทั่งกินอินทผลัมเหล่านี้จนหมด ย่อมเป็นการมีชีวิตอยู่ที่นานเกินไปแล้ว หลังจากนั้นเขาก็ออกไปต่อสู้ จนกระทั่งเขาตายในสนามรบ ขออัลลอฮฺ ﷻ ได้โปรดพอพระทัยเขาด้วย

*(มุสลิม 3/1511)*

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และใช้ให้พวกเขาปฏิบัติโดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **หากปรากฏว่า ในหมู่ของพวกเจ้ามียี่สิบคนที่อดทน ก็จะชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่า ในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคน ก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา** ﴿ คือ มุสลิมคนหนึ่งจะต่อสู้กับกาฟิรฺ 10 คน หลังจากนั้นก็ได้มีการยกเลิกคำสั่งนั้น แต่ข่าวดียังคงอยู่

อับดุลลอฮฺ อิบนุล มุบาร็อก ได้เล่าว่า ญะรีรฺ อิบนุ ฮาซิม ได้เล่าให้เราฟังว่า อัซซุบัยรฺ อิบนุลคิรรีต ได้เล่าให้ฉันฟัง จาก อิกริมะฮฺ จาก อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า เมื่ออายะฮฺที่ว่า ﴾ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ﴿ ได้ถูกประทานลงมา ก็เกิดความลำบากแก่บรรดามุสลิม จนกระทั่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้กำหนดแก่พวกเขาไม่ให้คนหนึ่งคนใด หนีศัตรูจำนวน 10 คน หลังจากนั้น ก็ได้มีการผ่อนปรนให้ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ ﴿ إلى قوله ﴾ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ﴿ โดย อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงผ่อนปรนให้แก่บรรดามุสลิมเกี่ยวกับจำนวน และในเรื่องความอดทน ตามปริมาณที่ได้มีการผ่อนปรน

*(อบูดาวูด 3/105)*

อัลบุคอรี ได้บันทึกรายงานจากฮะดีษที่รายงานโดย อิบนุ มุบาร็อก เช่นเดียวกัน

*(ฟัตฮุลบารี 8/163)*

และ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า เมื่ออายะฮฺที่กล่าวมานั้นได้ถูกประทานลงมา ก็เกิดความลำบากแก่บรรดามุสลิมจำนวน 20 คน ที่จะต่อสู้กับกาฟิรฺ 200 คน และมุสลิมจำนวน 100 คน ที่จะต่อสู้กับกาฟิรฺ 1,000 คน ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ผ่อนผันให้แก่พวกเขา และได้มีการยกเลิกอายะฮฺดังกล่าว โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ คือ ถ้าพวกเขามีจำนวนครึ่งหนึ่งของศัตรู ไม่อนุญาตให้พวกเขาถอยหนีจากศัตรู แต่ถ้าพวกเขามีจำนวนน้อยกว่านั้น ก็ไม่บังคับให้พวกเขาต่อสู้ และอนุญาตให้หลบหลีกไปจากศัตรูได้

*(อัลบุคอรี 4652 และ 4653)*

﴿ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي ٱلْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ
عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْءَاخِرَةَ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَّوْلَا
كِتَٰبٌ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾
فَكُلُوا۟ مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَٰلًا طَيِّبًا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٦٩﴾ ﴾

67. ไม่บังควรแก่นบีคนใด ที่เขาจะมีเชลยศึกไว้ จนกว่าเขาจะได้ประหัตประหาร (ศัตรู) อย่างมากมายในแผ่นดินเสียก่อน พวกเจ้าต้องการสิ่งแลกเปลี่ยนเล็กน้อยแห่งโลกนี้ แต่อัลลอฮฺต้องการปรโลก และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

68. หากว่า ไม่มีข้อกำหนดจากอัลลอฮฺล่วงหน้าอยู่ก่อน แน่นอน การลงโทษอันมหันต์ก็ประสบแก่พวกเจ้าแล้ว เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเอา (ค่าไถ่ถอน)

69. ดังนั้น พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี จากสิ่งที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก และพึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริง อัลลอฮฺนั้น คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อนัส ﷺ เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้ปรึกษากับผู้คนเกี่ยวกับเรื่องเชลยศึกในสมรภูมิบะดัรฺ โดยท่านได้กล่าวว่า إِنَّ اللهَ قَدْ أَمْكَنَكُمْ مِنْهُمْ "แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ นั้นทรงให้พวกท่านมีชัยชนะเหนือพวกเขา" อุมัรฺ อิบนุ ค็อฏฏอบ จึงลุกขึ้นยืนแล้วกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺให้ฉันฟันคอพวกเขาเถิด แต่ท่านนบี ﷺ ได้หันออกไปจากเขา หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ก็หันกลับมาแล้วกล่าวว่า يَاأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللهَ قَدْ أَمْكَنَكُمْ مِنْهُمْ وَإِنَّمَا هُمْ إِخْوَانُكُمْ بِالْأَمْسِ "โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้พวกท่านมีชัยชนะเหนือพวกเขา และที่จริงแล้ว พวกเขาคือพี่น้องของพวกท่านเมื่อวานนี้" แล้ว อุมัรฺได้ลุกขึ้นยืน แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ให้ฉันฟันคอของพวกเขาเถิด แล้วท่านนบี ﷺ ได้หันออกไปจากเขา หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ก็กล่าวแก่ผู้คนเช่นนั้น

อีกครั้ง แล้วอบูบักรฺ อัศศิดดีก ﷺ จึงได้ลุกขึ้น และกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ เราเห็นว่า ท่านควรอภัยให้แก่พวกเขา และยอมรับค่าไถ่ตัว ผู้เล่าฮะดีษเล่าว่า แล้วความหม่นหมองบนใบหน้าของท่านรอซูล ﷺ ก็หายไป ท่านได้อภัยให้แก่พวกเขา และตอบรับค่าไถ่ตัวจากพวกเขา หลังจากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺอัลกุรอาน ลงมาว่า

﴿ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

*(อะหฺมัด 3/243)*

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **หากว่าไม่มีข้อกำหนดจากอัลลอฮฺล่วงหน้าอยู่ก่อน** ﴾ หมายถึง ในแม่บทของคัมภีร์ก่อนที่ว่า แท้จริง ทรัพย์สินจากสงคราม และเชลยศึกเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า ﴿ **แน่นอนการลงโทษอันมหันต์ก็ประสบแก่พวกเจ้าแล้ว** ﴾ จากบรรดาเชลยศึก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี จากสิ่งที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก.......** ﴾ จนจบอายะฮฺ

และเช่นเดียวกัน อัลเอาฟีย์ ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส

*(อัฏฏอบะรี 14/65)*

และมีรายงานคล้ายกันจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ, อิบนิ มัสอูด, สะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ, อะฏออฺ, อัลฮะซัน อัลบัศรี, กอตาดะฮฺ และ อัลอะอฺมัช อีกด้วย

*(อัฏฏอบะรี 14/65 - 69)*

แท้จริง จุดมุ่งหมายของอายะฮฺที่ ﴿ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ ﴾ นั้น คือ มีข้อกำหนดไว้แล้วว่า ทรัพย์สินจากสงครามเป็นที่อนุมัติสำหรับประชาชาตินี้

สิ่งที่สนับสนุนทรรศนะนี้คือ ฮะดีษที่อัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานโดย ญาบิรฺ อิบนิ อับดิลลาฮฺ ﷺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( أُعْطِيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِيْ ، نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيْرَةَ شَهْرٍ ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُوْرًا وَأُحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِيْ ، وَأُعْطِيْتُ الشَّفَاعَةَ ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ ، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً )

*"ฉันได้รับ 5 ประการ โดยที่ไม่มีคนใดจากบรรดานบีก่อนจากฉัน เคยได้รับ (คือ*

*(1) ฉันได้รับความช่วยเหลือให้ศัตรูหวาดกลัว เป็นระยะทางเดินหนึ่งเดือน (2) แผ่นดินถูกทำให้แก่ฉันเป็นที่สุญูด (ละหมาด) และใช้ทำความสะอาดได้ (3) ทรัพย์สินจากสงครามเป็นที่อนุมัติแก่ฉัน โดยที่ไม่เคยอนุมัติให้แก่ผู้ใดก่อนจากฉัน คือ (4) ฉันได้รับอนุมัติให้ช่วยเหลือ (ประชาชาติฉันได้) (5) และปรากฏนบีคนอื่นๆ นั้นถูกส่งมายังกลุ่มชนของเขาเท่านั้น แต่ฉันถูกส่งมายังมนุษย์ทั้งมวล"*

*(ฟัตฮุลบารี 1/519)*

และ อัลอะอฺมัช ได้เล่า โดยนำมาจาก อบีซอและฮฺ จาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﵁ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لَمْ تَحِلَّ الْغَنَائِمُ لِسُوْدِ الرُّؤُوْسِ غَيْرِنَا )

*"ทรัพย์สงครามนั้น ไม่เป็นที่อนุมัติ แก่พวกหัวดำ (มนุษย์) กลุ่มใด นอกจากพวกเรา"*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดีจากสิ่งที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก.......** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

จากที่กล่าวมานั้น พวกเจ้าสามารถเอาค่าไถ่ตัวจากเชลยได้ และความจริง อิมามอบูดาวูดได้บันทึกไว้ในหนังสือสุนันของเขา รายงานจาก อิบนิ อับบาส ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ เคยกำหนดค่าไถ่ตัวชาวญาฮิลียะฮฺในสมรภูมิบะดัรฺ เป็นจำนวน 400 (ดิรฺฮัม)

*(อบูดาวูด 3/139)*

และความจริงได้มีข้อชี้ขาดเกี่ยวกับเชลยศึกตามทรรศนะส่วนใหญ่ของนักปราชญ์ ว่า เจ้าเมือง หรืออิมาม นั้น ให้เลือกเอาเกี่ยวกับเชลยศึก ถ้าประสงค์จะฆ่าก็ทำได้ อย่างเช่นที่เคยทำกับเผ่ากุร็อยเซาะฮฺมาแล้ว และถ้าประสงค์จะเอาค่าไถ่ตัวก็ได้ อย่างที่เคยทำกับเชลยในสมรภูมิบะดัรฺ หรือแลกกับเชลยมุสลิมก็ได้ ดังเช่นที่ท่านนบี ﷺ เคยกระทำกับทาสหญิงและลูกสาวของนาง ซึ่งทั้งสองนั้นเคยถูกจับเป็นเชลย โดยท่านได้ส่งทั้งสองคืนไปแลกกับมุสลิมที่ถูกจับไป และหากประสงค์จะให้เป็นทาสก็ได้

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

70. โอ้ นบี จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเจ้า จากบรรดาผู้เป็นเชลยศึกเถิดว่า หากอัลลอฮฺทรงรู้ว่า มีความดีใดๆ ในหัวใจของพวกเจ้าแล้ว พระองค์ก็จะประทานให้แก่พวกเจ้า ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าค่าไถ่ตัวที่ถูกเอามาจากพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วย และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

71. และถ้าหากพวกเขาต้องการจะทุจริตต่อเจ้า แท้จริงนั้น พวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮฺมาก่อน แล้วพระองค์ก็ทรงให้สามารถชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

## ขอสัญญาแก่เชลยศึกด้วยกับสิ่งทดแทนที่ดีกว่า

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่า โดยนำมาจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ อับบาส ﷺ ว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวในวันสมรภูมิบะดัรฺ ว่า

( إِنِّيْ قَدْ عَرَفْتُ أَنَّ أُنَاسًا مِنْ بَنِيْ هَاشِمٍ وَغَيْرِهِمْ قَدْ أُخْرِجُوْا كَرْهًا لاَحَاجَةَ لَهُمْ بِقِتَالِنَا فَمَنْ لَقِيَ مِنْكُمْ أَحَدًا مِنْهُمْ – اَيْ مِنْ بَنِيْ هَاشِمٍ – فَلاَ يَقْتُلْهُ ، وَمَنْ لَقِيَ أَبَا الْبُخْتَرِيْ بْنَ هِشَامٍ فَلاَ يَقْتُلْهُ ، وَمَنْ لَقِيَ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَلاَ يَقْتُلْهُ ، فَإِنَّهُ إِنَّمَا أُخْرِجَ مُسْتَكْرَهًا )

*"ความจริง ฉันทราบดีว่า มีคนเป็นจำนวนมากจากตระกูลฮาชิม และคนอื่นๆ ได้ออกมาโดยฝืนใจ ไม่มีเจตนาที่จะต่อสู้กับเรา ดังนั้น ผู้ใดในหมู่พวกท่านพบคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา คือจากตระกูลฮาชิม ก็จงอย่าฆ่าเขาเลย และผู้ใดพบ อะบัลบุคตะรี บุตรของ ฮิชาม ก็จงอย่าฆ่าเขาเลย และผู้ใดพบ อัลอับบาส บุตรของอับดิลมุฏฏอลิบ ก็จงอย่าฆ่าเขาเลย ที่จริงแล้ว เขาออกมาโดยถูกฝืนใจ"*

แล้ว อบูฮุซัยฟะฮฺ อิบนุ อุตบะฮฺ ได้กล่าวว่า เราจะต้องฆ่าพ่อๆ ของเรา ลูกๆ ของเรา พี่ๆ น้องๆ ของเรา และพวกพ้องของเรา โดยที่เราจะต้องเว้น อัลอับบาส ด้วยหรือ ? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ถ้าหากฉันพบเขา แน่นอน ฉันจะฆ่าเขาด้วยดาบนี้ เมื่อคำพูดของเขารู้ไปถึงท่านรอซูล ท่านได้กล่าวแก่ อุมัรฺ อิบนิล ค็อฏฏอบ ว่า โอ้ อะบาฮัฟศฺ อุมัรฺได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ที่จริงแล้ว เป็นวันแรกที่ท่านรอซูล ﷺ ได้ตั้งชื่อเล่นให้กับฉัน ว่า อะบาฮัฟศฺ (พ่อสิงโต) เขาจะฟันใบหน้าลุงของท่านรอซูล ﷺ ด้วยดาบเชียวหรือ ? แล้ว อุมัรฺได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ขออนุญาตให้ฉันบั่นคอเขาที ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เขาเป็นมุนาฟิก (คนหน้าไหว้หลังหลอก) ไปแล้ว

อบูฮุซัยฟะฮฺ ได้กล่าวภายหลังจากนั้นว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่อาจรอดจากบาป ความผิดกับคำพูดที่ฉันได้พูดไป ฉันยังคงกลัวผลของคำพูดดังกล่าวที่ฉันจะต้องแบกรับ นอกจากอัลลอฮฺจะลบล้างคำพูดให้ฉันด้วยการตายชะฮีด ซึ่งอบูฮุซัยฟะฮฺ ได้ถูกสังหารเป็นชะฮีดในวันสมรภูมิยะมามะฮฺ ขออัลลอฮฺได้โปรดพอพระทัยเขาด้วย

*(อิบนุสะอัด 4/10)*

และด้วยสายรายงานเดียวกันนี้ มีรายงานจากอิบนิ อับบาส ว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ อยู่ในตอนเย็นของวันสมรภูมิบะดัรฺ บรรดาเชลยศึกได้ถูกกักขังและตรึงด้วยโซ่ตรวน ในช่วงแรกท่านรอซูล ﷺ ไม่ยอมเข้านอน บรรดาสาวกจึงได้กล่าวกับท่านว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ทำไมท่านไม่เข้านอนเล่า ? ทั้งนี้ ชายชาวอันศอรฺคนหนึ่งได้จับอัลอับบาสไปเป็นเชลย แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า ฉันก็ได้ยินเสียงครวญของ อัลอับบาส ลุงของฉันซึ่งถูกล่ามด้วยโซ่ตรวนอยู่ พวกเศาะฮาบะฮฺจึงไปปลดโซ่ตรวน เขาก็เงียบไป แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็นอนหลับไป

*(อิบนุ สะอัด 4/13)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ อัลบุคอรี จากฮะดีษที่รายงานโดย มูซา อิบนุ อุกบะฮฺ โดย อิบนุชิฮาบ ได้เล่าว่า อนัส อิบนุ มาลิก ได้เล่าให้ฉันฟังว่า บรรดาชายชาวอันศอรฺ ได้ขออนุญาตท่านรอซูล ﷺ แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ขอท่านได้อนุญาตให้เราได้ไถ่ตัวลูกของพี่สาวของเรา คือ อับบาส ออกมาด้วยเถิด ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า อย่านะ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ﷺ พวกท่านอย่าให้เขาแม้เพียงดิรฺฮัมเดียว (เหรียญเงินเหรียญเดียว)

*(ฟัตฮุลบารี 7/373)*

และ ยูนุส อิบนุ บุกัยรฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก จาก ยะซีด อิบนุรูมาน จาก อุรฺวะฮฺ จาก อัซซุฮฺรี และจากกลุ่มหนึ่ง ที่เขาได้ระบุชื่อเอาไว้ กล่าวว่า ชาวกุเรชได้ส่งคนไปหาท่านรอซูล ﷺ เกี่ยวกับการไถ่ตัวเชลยของพวกเขา โดยที่แต่ละกลุ่มได้ไถ่ตัวเชลยของพวกเขาตามที่พวกเขาพอใจ และ อัลอับบาส ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ

ความจริง ฉันเป็นมุสลิมแล้ว แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ พึงทราบดีถึงการเข้ารับอิสลามของท่าน หากเป็นไปดังที่ท่านพูด อัลลอฮฺก็จะทรงตอบแทนให้แก่ท่าน แต่ตามที่ปรากฏแก่เรานั้น ท่านอยู่ตรงข้ามกับฝ่ายเรา ท่านจงไถ่ตัวของท่าน และลูกชายสองคนของพี่น้องของท่านไปด้วย คือ เนาฟัล อิบนุล ฮาริษ อิบนุ อับดิลมุฏฏอลิบ และ อะกีล อิบนุล อบีฏอลิบ อิบนิ อับดิลมุฏฏอลิบ และผู้ร่วมสาบานกับท่านคือ อุตบะฮฺ อิบนุ อัมรฺ พี่น้องของตระกูล อัลฮาริษ อิบนิ ฟิฮฺริน เขาได้กล่าวว่า ฉันไม่มีทรัพย์สินพอที่จะจ่ายค่าไถ่ตัวหรอก โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านรอซูล ได้ถามว่า แล้วทรัพย์สินที่ท่าน และ อุมมุลฟัฎลฺ ได้ฝังเอาไว้ล่ะ อยู่ที่ไหน ? ที่ท่านเคยพูดกับนางไว้ว่า หากฉันประสบกับชีวิตในการเดินทางของฉันนี้ ทรัพย์สินที่ฉันได้ฝังมันไว้ ก็เป็นของตระกูล อัลฟัฎลฺ, อับดิลลาฮฺ และ กุษัม เขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความจริงฉันทราบดีว่า ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ เรื่องนี้ ไม่มีใครรู้ นอกจากฉันเอง และ อุมมิล ฟัฎลฺ เท่านั้น โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านจงเอาเงินจำนวน 20 อูกิยะฮฺที่พวกท่านยึดไปจากฉันระหว่างทำสงครามเป็นค่าไถ่ตัวเถิด ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า นั่นเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานให้เราจากทรัพย์สินของท่านอยู่แล้ว อัลอับบาส จึงได้ไถ่ตัวของเขา ลูกสองคนของพี่น้องของเขา และผู้ร่วมสาบานกับเขาออกไป แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมาที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾

อัลอับบาส ได้กล่าวว่า แล้วอัลลอฮฺได้ประทานให้แก่ฉันแทนทรัพย์จำนวน 20 อูกียะฮฺ หลังจากที่ฉันเข้ารับอิสลาม ให้มีทาสจำนวน 20 คน ทุกคนในหมู่พวกเขา มีทรัพย์สินที่เป็นทุนในการค้าขายสร้างกำไร พร้อมกับความหวังที่จะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮฺผู้ทรงเดชาสามารถ ผู้ทรงสูงส่ง

*(อัลกุรฏุบี 8/52)*

อัลฮาฟิซ อบูบักรฺ อัลบัยฮะกี ได้รายงานจาก อนัส อิบนิ มาลิก ได้เล่าว่า มีทรัพย์จากบะฮฺเรน ได้ มาถึงท่านรอซูล ﷺ แล้วท่านได้กล่าวว่า พวกท่านจงเอามันไปกองไว้ในมัสญิดของฉัน ผู้เล่าฮะดีษได้เล่าว่า ในครั้งนั้นเป็นทรัพย์จำนวนมากที่สุด ที่มาถึงท่านรอซูล ﷺ แล้วท่านก็ได้ออกไปละหมาด โดยไม่ได้เหลียวมองดูทรัพย์นั้น เมื่อท่านละหมาดเสร็จ ท่านก็ได้มานั่งที่ทรัพย์นั้น ไม่ว่าใครที่ท่านเห็น ท่านก็แบ่งทรัพย์นั้นให้ ก็บังเอิญ อัลอับบาส ได้มาแล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ กรุณาให้ฉันด้วย ฉันได้เสียค่าไถ่ตัวฉัน และได้ไถ่ตัวอะกีล ไปแล้ว แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่เขาว่า จงเอาไปซิ เขาก็ได้เอามือกอบทรัพย์นั้นใส่ผ้า แล้วเตรียมยกขึ้น แต่เขาไม่สามารถจะยกมันขึ้นได้ เขากล่าวว่า ขอท่านช่วยบอกให้

ใครบางคนช่วยยกให้ฉันหน่อย ท่านรอซูลตอบว่า ไม่ เขากล่าวว่า ท่านช่วยฉันยกวางบนหลังฉันหน่อยเถิด ท่านตอบว่า ไม่ แล้วเขาก็กอบมันเอาออกจากผ้าบ้าง หลังจากนั้น ก็ยกมันขึ้นบนหลังของเขา แล้วออกไป ท่านรอซูล ﷺ ก็มองตามจนกระทั่งเขาลับตาไป ด้วยความประหลาดใจถึงความพยายามของเขา และท่านยังคงนั่งอยู่เช่นนั้นกระทั่งแจกจ่ายทรัพย์ดังกล่าวจนหมด

*(อัลบัยฮะกี 6/356)*

ความจริง ฮะดีษนี้ อัลบุคอรี ได้บันทึกเอาไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาหลายที่ด้วยกัน โดยเป็นฮะดีษมุอัลลัก (คือ ฮะดีษที่มีผู้รายงานหนึ่งคน หรือหลายคนติดๆ กันในตอนต้นของสายรายงานตกไป)

*(อัลบุคอรี 421, 3049 และ 3165)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และถ้าหากพวกเขาต้องการจะทุจริตต่อเจ้าแท้จริงนั้น พวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮฺมาก่อน** ﴾ ในสิ่งที่เขาเคยแสดงออกจากคำพูดของพวกเขา ก่อนสมรภูมิบะดัรฺ มาแล้ว อัลลอฮฺก็ทรงให้พวกท่านสามารถเอาชนะพวกเขาได้ โดยการจับพวกเขาเป็นเชลยในวันสมรภูมิบะดัรฺ ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم
مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ ﴾

72. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธา และผู้อพยพ และต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของ

**พวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือนั้น ชนเหล่านี้แหละคือ บางส่วนของพวกเขา ย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน และบรรดาผู้ศรัทธาและมิได้อพยพนั้น ก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเขาแต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเจ้าช่วยเหลือในเรื่องศาสนา ก็จำเป็นแก่พวกเจ้าที่จะต้องให้การช่วยเหลือ นอกจากการช่วยเหลือพวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญากันอยู่ และอัลลอฮฺนั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ**

## พวกมุฮาญิรูน และพวกอันศอรฺนั้น ต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธา โดยพระองค์ได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มมุฮาญิรีน คือ พวกที่อพยพออกมาจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขามาช่วยอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ เพื่อให้ศาสนาของพระองค์ดำรงอยู่ และเสียสละทรัพย์สิน และชีวิตของพวกเขาในเรื่องดังกล่าว และชาวอันศอรฺ คือพวกเขาเป็นมุสลิมชาวเมืองมะดีนะฮฺ ซึ่งขณะนั้นได้ให้ที่พำนักพักพิงแก่พี่น้องชาวมุฮาญิรีน และให้การช่วยเหลือด้านทรัพย์สินเงินทองแก่พวกเขา เพื่อช่วยอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ สู้รบกับศัตรูร่วมกัน ดังนั้น พวกเหล่านี้ ﴾ **บางส่วนของพวกเขา ย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน** ﴿ คือบางส่วนในหมู่พวกเขา คอยปกป้องช่วยเหลืออีกบางส่วน ร่วมมือกันเป็นอย่างดี อันเนื่องจากการที่ท่านรอซูล ﷺ เคยสร้างความปรองดองระหว่างกัน ทั้งที่เป็นส่วนบุคคลและโดยส่วนรวม และเคยมีการรับมรดกซึ่งกันและกันโดยมีสิทธิ์มากกว่าญาติทางสายตระกูล จนกระทั่งอัลลอฮฺได้ยกเลิกการรับมรดกเช่นนั้น ไปเป็นบัญญัติการรับมรดกที่เกิดขึ้นในภายหลัง ดังมีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี รายงานโดยอิบนุ อับบาส

*(ฟัตฮุลบารี 12/30)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก ญะรีรฺ คือเป็นบุตรของ อับดิลลาฮฺ อัลบะญะลี ﷺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اَلْـمُهَاجِرُوْنَ وَالأَنْصَارُ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ، وَالطُّلَقَاءُ مِنْ قُرَيْشٍ وَالْعُتَقَاءُ مِنْ ثَقِيْفٍ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ) انْفَرَدَ بِهِ أَحْمَدُ

*"บรรดาชาวมุฮาญิรูน และชาวอันศอรฺนั้น เป็นผู้ช่วยเหลือกัน โดยบางคนในหมู่พวกเขา ช่วยเหลืออีกบางคน บรรดาชาวกุเรชที่ถูกปล่อยออกมา และทาสชาวษะกีฟ ที่ถูกปล่อยออกมา บางส่วนของพวกเขา จะช่วยเหลืออีกบางส่วน ไปจนถึงวันกิยามะฮฺ (อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษนี้เพียงคนเดียวเป็นเอกเทศ)"*

*(อะหฺมัด 4/363)*

ความจริง อัลลอฮฺ ﷻ และรอซูลของพระองค์ ได้ทรงสรรเสริญชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺ ไว้หลายอายะฮฺ ในคัมภีร์ของพระองค์ โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ ..... ﴾ الآية

**"บรรดาชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยความดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยต่อพวกเขา และพวกเขาก็พอใจต่อพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง........"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 100)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ لَّقَد تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ ... ﴾ الآية

**"แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺ ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามท่าน (นบี) ในยามคับขัน......."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 117)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ

وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ..... ﴾ الآية

**"(สิ่งที่ยึดมาได้จากชาวยิว) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และความพอพระทัยของพระองค์ และพวกเขาช่วยเหลืออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นคือ ผู้ที่พูดจริง และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ (คือชาวอันศอรฺ) และศรัทธามาก่อนหน้าแล้ว พวกเขาจะรักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และจะไม่พบความต้องการ หรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขา ในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิ์แก่ผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้พวกเขาจะมีความต้องการอยู่มากก็ตาม......"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลฮัชรฺ อายะฮฺที่ 8 และ 9)*

และคำอธิบายที่ดีที่สุดเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا ﴾ (ซึ่งอยู่ในซูเราะฮฺ อัลฮัชรฺ อายะฮฺที่ 9 ที่กล่าวก่อนจากนี้) คือ ชาวอันศอรฺจะไม่อิจฉาชาวมุฮาญิรีนเลยกับความโปรดปรานที่อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่พวกเขาที่อพยพมา ทั้งนี้จากที่ปรากฏในอายะฮฺต่างๆ ที่กล่าวมานั้น ชาวมุฮาญิรีนนั้นนำหน้าชาวอันศอรฺ (เพราะได้รับความลำบากมากมาย) โดยที่นักปราชญ์ส่วนมากมีมติเห็นเช่นนั้น โดยไม่มีผู้ใดขัดแย้ง

## ไม่มีการช่วยเหลือแก่ผู้ที่ศรัทธา โดยที่ไม่ยอมอพยพ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และบรรดาผู้ศรัทธา และมิได้อพยพนั้น ก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเขาแต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา** ﴾

ฮัมซะฮฺ ได้อ่านว่า คือ وِلَايَتِهِمْ โดยใส่สระกัสเราะฮฺ ที่อักษร وِ ส่วนคนอื่นอ่านใส่สระฟัตฮะฮฺที่อักษร وَ ซึ่งการอ่านทั้งสองอย่างนั้น ความหมายเดียวกัน เช่นเดียวกับ الدَّلَالَةُ และ الدِّلَالَةُ ﴿ **จนกว่าพวกเขาจะอพยพ** ﴾ นี่เป็นผู้ศรัทธาอีกกลุ่มหนึ่ง คือพวกที่ศรัทธาแต่ไม่อพยพมา โดยพวกเขาจะคงอยู่ในที่ที่พวกเขาเคยอยู่ พวกเหล่านี้จะไม่ได้รับส่วนที่เป็นทรัพย์ที่ได้จากสงคราม และไม่ได้รับในเศษหนึ่งส่วนห้า นอกจากต้องมาร่วมรบด้วย

ดังเช่นที่อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก บุร็อยดะฮฺ อิบนิล ฮุศ็อยบฺ อัลอัสละมี رضي الله عنه ได้เล่าว่า ปรากฏว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านได้แต่งตั้งผู้นำกองทัพ หรือกองทหารออกไป ท่านจะให้คำแนะนำแก่เขา หรือสั่งเสียเขาเป็นการส่วนตัวให้ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และทำดีกับ

มุสลิมที่ร่วมงานกับเขาด้วย โดยท่านได้กล่าวว่า

**( أُغْزُوْا بِاسْمِ اللهِ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ ، قَاتِلُوْا مَنْ كَفَرَ بِاللهِ ، إِذَا لَقِيْتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ، فَادْعُهُمْ إِلَى إِحْدَى ثَلَاثِ خِصَالٍ أَوْخِلَالٍ ، فَأَيَّتُهُنَّ مَا أَجَابُوْكَ إِلَيْهَا فَاقْبَلْ مِنْهُمْ ، وَكُفَّ عَنْهُمْ ، اُدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ ، فَإِنْ أَجَابُوْكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِيْنَ وَأَعْلِمْهُمْ إِنْ فَعَلُوْا ذَلِكَ أَنَّ لَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِيْنَ ، وَأَنَّ عَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِيْنَ ، فَإِنْ أَبَوْا وَاخْتَارُوْا دَارَهُمْ ، فَأَعْلِمْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُوْنُوْنَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِيْنَ يَجْرِيْ عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللهِ الَّذِيْ يَجْرِيْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَلَايَكُوْنُ لَهُمْ فِيْ الْفَيْءِ وَالْغَنِيْمَةِ نَصِيْبٌ إِلاَّ أَنْ يُجَاهِدُوْا مَعَ الْمُسْلِمِيْنَ ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَادْعُهُمْ إِلَى إِعْطَاءِ الْجِزْيَةِ ، فَإِنْ أَجَابُوْا فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ، فَإِنْ أَبَوْا فَاسْتَعِنْ بِاللهِ ثُمَّ قَاتِلْهُمْ )**

*(อะหฺมัดฺ 5 /352)*

***"พวกท่านทั้งหลาย จงสู้รบด้วยพระนามของอัลลอฮฺในหนทางของอัลลอฮฺ จงต่อสู้กับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลลอฮฺ ถ้าท่านพบศัตรูของท่านที่เป็นพวกมุชริกีน ท่านจงเรียกร้องพวกเขาไปสู่ 3 ประการ หรือ 3 ขั้นตอน คือ คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ตอบรับมัน ท่านก็จงรับพวกเขาเอาไว้ และจงงดมือกับพวกเขาก่อน จงเรียกร้องพวกเขาไปสู่ศาสนาอิสลาม ถ้าหากเขาตอบรับ ก็จงรับพวกเขาเอาไว้ และจงงดมือกับพวกเขาก่อน หลังจากนั้น ก็จงเรียกร้องพวกเขา ให้เปลี่ยนจากบ้านเดิมของพวกเขาไปสู่บ้านของบรรดาพวกมุฮาญิรีน และจงแจ้งให้พวกเขาทราบว่า หากพวกเขาทำตามนั้น พวกเขาก็จะได้รับเช่นพวกมุฮาญิรีนได้รับ และจำเป็นแก่พวกเขา จะได้รับการปฏิบัติเช่นพวกมุฮาญิรีน และถ้าพวกเขาดื้อดึง เลือกเอาบ้านเดิมของพวกเขา ก็จงแจ้งให้พวกเขาทราบว่า พวกเขาก็จะเป็นเช่นมุสลิมที่แปลกหน้า พวกเขาจะได้รับข้อชี้ขาดของอัลลอฮฺ อย่างเช่นที่บรรดามุสลิมได้รับ แต่จะไม่มีส่วนได้รับทรัพย์จากคนกาฟิรฺ และทรัพย์สินจากสงคราม นอกเสียจากว่าพวกเขาจะต้องต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่กับบรรดามุสลิม แล้วถ้าพวกเขาตอบรับ ก็ให้รับพวกเขาได้ และปกป้องพวกเขาแล้ว ถ้าพวกเขาไม่ยอมรับ ท่านก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ และต่อสู้ (จัดการ) กับพวกเขาได้"***

*(อะหฺมัด 5/352)*

ฮะดีษนี้มุสลิมได้รายงานไว้เป็นเอกเทศ และที่เขามีการเพิ่มเติมอีก

*(มุสลิม 3/1357)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเจ้าช่วยเหลือในเรื่องศาสนา ก็จำเป็นแก่พวกเจ้าที่จะต้องให้การช่วยเหลือนั้น......** ﴾ จนจบอายะฮฺ คือ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หากชาวอาหรับชนบทเหล่านั้น ขอความช่วยเหลือจากพวกเจ้า คือพวกที่ไม่ยอมออกเดินทางไปต่อสู้กับศัตรู พวกเจ้าก็จงช่วยเหลือพวกเขา ยกเว้นหากพวกเขาขอให้ช่วยเหลือผู้ปฏิเสธศรัทธาอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อต่อสู้ ﴿ **นอกจากการช่วยเหลือพวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญากันอยู่** ﴾ โดยที่ระยะเวลาของสัญญาก็ยังคงอยู่ ถ้าอย่างนี้ก็จงช่วยเหลือเขาตามสัญญากันไว้ เรื่องนี้ถูกรายงานจาก อิบนิ อับบาส رضي الله عنهما

*(อัฏฏอบะรี 14 /83)*

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ ﴾

73. **และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน หากพวกเจ้าไม่ทำในสิ่งนั้นแล้ว ความวุ่นวาย และความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน**

## พวกกุฟฟารฺบางส่วนก็จะมีการช่วยเหลือกัน แต่ไม่มีการช่วยเหลือกับบรรดามุสลิม

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงผู้ศรัทธาว่าพวกเขามีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พระองค์ก็ทรงย้ำว่าไม่มีการช่วยเหลือกันกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ ดังที่ อัลฮากิม ได้รายงานไว้ในหนังสือมุสตัดร็อกของเขา รายงานโดย อุซามะฮฺ จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ ، وَلاَ يَرِثُ مُسْلِمٌ كَافِرًا ، وَلاَكَافِرٌ مُسْلِمًا ثُمَّ قَرَأَ : ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴾

***"ชาวสองศาสนาจะไม่รับมรดกต่อกัน และมุสลิมจะไม่รับมรดกจากคนกาฟิรฺ และกาฟิรฺจะไม่รับมรดกคนมุสลิม หลังจากนั้นท่านได้อ่านอายะฮฺอัลกุรอาน** (ที่มีความหมาย) ว่า* ﴿ **และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน หากพวกเจ้าไม่ทำในสิ่งนั้นแล้ว ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน** ﴾ *(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 73)*

หลังจากนั้น อัลฮากิม ได้กล่าวว่า สายรายงานถูกต้อง แต่ทั้งสอง (คือ อัลบุคอรี และมุสลิม) มิได้นำเสนอฮะดีษนี้

*(อัลฮากิม 2 /240)*

ฉันขอกล่าวว่า ฮะดีษนั้น มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองรายงานโดย อุซามะฮฺ อิบนิ ซัยดฺ เขาได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلاَ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ )

***"มุสลิมจะไม่รับมรดกคนกาฟิรฺ และคนกาฟิรฺ จะไม่รับมรดกมุสลิม"***

*(ฟัตฮุลบารี 12 /52 และ มุสลิม 3/1233)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴾

มีความหมายว่า ﴿ **หากพวกท่านไม่อยู่ข้างพวกมุชริกีน และให้การสนับสนุนมุอฺมินแล้ว มิฉะนั้น มันก็จะเกิดความปั่นป่วนยุ่งเหยิงกับผู้คน** ﴾ เกิดความสับสนขนาดหนัก เพราะมุสลิมอยู่ปะปนกับคนกาฟิรฺ แล้วมันก็จะเกิดความเสียหายอันใหญ่หลวงยืดเยื้อไม่มีวันสิ้นสุด

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
٧٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

74. **และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และผู้อพยพ และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่ให้พักอาศัย และช่วยเหลือนั้น ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย**

75. **และบรรดาผู้ที่ได้ศรัทธาในภายหลัง และได้อพยพ และต่อสู้ร่วมกับพวกเจ้านั้น ชนเหล่านี้แหละเป็นส่วนหนึ่งของพวกเจ้า และบรรดาญาตินั้น บางส่วนของพวกเขาเป็นผู้ที่สมควรต่ออีกบางส่วนในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง**

## บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงกล่าวถึงข้อชี้ขาดเกี่ยวกับความเป็นผู้ศรัทธาในโลกนี้ พระองค์ก็ทรงกล่าวถึงสภาพของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮฺอีกด้วย โดยพระองค์ได้กล่าวถึงการศรัทธาที่แท้จริงของพวกเขา ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ *(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล)* ว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาโดยการอภัยโทษ อภัยความผิดให้ และให้เครื่องยังชีพที่ดีอย่างมากมายไปตลอดกาล โดยไม่ขาดตกบกพร่อง และไม่ทำให้เบื่อ เพราะเป็นสิ่งที่ดีและหลากหลาย หลังจากนั้นพระองค์ได้กล่าวว่า คนที่ปฏิบัติตามผู้ศรัทธาที่แท้จริงในโลกนี้ ก็จะได้รับผลตอบแทนในปรโลกเช่นพวกเขาด้วย ดังเช่นที่พระองค์ได้ตรัสว่า คือ ﴿ السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ ... ﴾ الآية **"บรรดาชนรุ่นแรก..."** จนจบอายะฮฺ *(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 100)* และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ ... ﴾ الآية **"และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา....."** จนจบอายะฮฺ *(ซูเราะฮฺ อัลฮัชรฺ อายะฮฺที่ 10)*

และในฮะดีษที่ มุตตะฟักอะลัยฮฺ (โดย อัลบุคอรี และ มุสลิม ตรงกัน) และเป็นฮะดีษมุตะวาติรฺรายงานต่อเนื่องกัน และสายรายงานถูกต้องด้วย จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ "คนหนึ่งนั้นจะอยู่พร้อมกับผู้ที่เขารัก"

*(ฟัตฮุลบารี 10/573)*

และในอีกฮะดีษหนึ่งว่า فَمَنْ اَحَبَّ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ "ใครที่รักกลุ่มชนหนึ่ง เขาก็อยู่ในหมู่ของพวกเขา"

และในอีกฮะดีษหนึ่งว่า حُشِرَ مَعَهُمْ "เขาจะถูกต้อนไป (ในวันกิยามะฮฺ) พร้อมกับพวกเขา"

*(อัฏฏอบะรี 3/19)*

## มรดกนั้นจะได้กับบรรดาญาติที่ใกล้ชิด

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และบรรดาญาตินั้น บางส่วนของพวกเขาเป็นผู้ที่สมควรต่ออีกบางส่วนในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ** ﴾ คือ ในข้อชี้ขาดของอัลลอฮฺ และดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴿ وَأُوْلُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ ﴾ ไม่ได้เป็นการเจาะจงญาติในบริบทที่บรรดานักวิชาการทางด้านมรดก ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า อัลอัรฮาม ( الأرحام ) หมายถึงญาติ ซึ่งไม่มีส่วนได้สำหรับพวกเขา และพวกเขาก็ไม่มีส่วนได้จากทรัพย์ที่เป็น อะซอบะฮฺ (คือทรัพย์ที่เหลือจากเจ้าของส่วนแล้ว) เช่น น้าสาว, น้าชาย, ป้า, ลูกๆ ของลูกสาว, ลูกๆ ของพี่น้องหญิง และที่คล้ายๆ กัน ดังเช่นที่บางคนเขาคิดกัน และอ้างหลักฐานจากอายะฮฺนี้ และคิดว่าหลักฐานดังกล่าวนั้น ปรากฏชัดในเรื่องนี้แล้ว แต่ในความเป็นจริงนั้น อายะฮฺนี้เป็นอายะฮฺที่ให้ความหมายไว้กว้างๆ โดยทั่วไปซึ่งคลุมไปถึงญาติที่ใกล้ชิดทั้งมวล ดังเช่นที่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ได้ระบุเอาไว้ว่า อายะฮฺนี้ได้มายกเลิกการรับมรดกในฐานะเป็นผู้ร่วมสาบาน และบรรดาผู้ที่ปรองดองกันที่เคยรับมรดกกันในสมัยแรก ดังนั้น เรื่องนี้จึงคลุมไปถึงเฉพาะญาติที่ใกล้ชิดโดยเฉพาะ และผู้ที่มิได้รับมรดกกันที่ได้อ้างหลักฐานมา และหลักฐานที่แข็งแรงก็คือฮะดีษที่ว่า

*(อัฏฏอบะรี 14/90)*

( إِنَّ اللهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِيْ حَقٍّ حَقَّهُ فَلاَ وَصِيَّةَ لِوَارِثٍ )

***"แท้จริง อัลลอฮฺได้ให้แก่ผู้มีสิทธิ์ทุกคนที่มีสิทธิ์แล้ว ดังนั้น จึงไม่มีพินัยกรรมกับผู้รับมรดกคนใด"***

*(อบูดาวูด 3/291)*

โดยพวกเขาได้กล่าวว่า ถ้าปรากฏว่า มีผู้มีสิทธิ์คนอื่นๆ อีก แน่นอน จะต้องมีระบุอยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ แต่ในเมื่อมันไม่มีระบุไว้ ก็ไม่ถือว่าเป็นผู้รับมรดก คือ อัลลอฮฺเป็นที่พอเพียงสำหรับพวกเขา และเป็นที่มอบหมายที่ดีที่สุด

# تفسير سورة التوبة

## อธิบายซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ

( وهي ) مدنية

(คือเป็นซูเราะฮฺ) มะดะนียะฮฺ

سورة التوبة

### ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ

﴿ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ ﴾

1. (นี่คือประกาศ) การพ้นข้อผูกพันจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ แก่บรรดาผู้ที่สักการะเจว็ด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้

2. ดังนั้น พวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน และพึงทราบเถิดว่า แท้จริง พวกเจ้านั้น มิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮฺหมดความหมายก็หาไม่ และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นจะทรงให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอัปยศ

### เหตุใด บิสมิลลาฮฺ จึงไม่ถูกเขียนไว้ในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ ?

ซูเราะฮฺอันประเสริฐนี้ เป็นซูเราะฮฺท้ายๆ ที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านรอซูล ﷺ ดังที่อัลบุคอรี ได้รายงานจาก อัลบะรออฺ เล่าว่า อายะฮฺสุดท้ายที่ได้ถูกประทานลงมาคือ

﴿ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ﴾

**"เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮฺจะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของผู้ที่เสียชีวิต ที่ไม่มีบิดา และบุตร (รับมรดก)"**

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 176)*

และซูเราะฮฺสุดท้ายที่ได้ถูกประทานลงมา คือ ซูเราะฮฺ บะรออะฮฺ เตาบะฮฺ

*(ฟัตฮุลบารี 8/167)*

ที่จริงแล้ว ในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ ไม่มี บิสมิลลาฮฺ เพราะบรรดาเศาะฮาบะฮฺ ไม่ได้บันทึกบิสมิลลาฮฺ เอาไว้ในคัมภีร์ที่ได้รวบรวมไว้ในสมัยคอลีฟะฮฺ อุษมาน อิบนิ อัฟฟาน ﷺ โดยพวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านเคาะลีฟะฮฺ อุษมาน อิบนิ อัฟฟาน ﷺ

และในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ ได้ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านรอซูล ﷺ เมื่อท่านได้กลับมาจากสมรภูมิตะบู๊ก และตั้งใจจะไปประกอบพิธีฮัจญ์อยู่

หลังจากนั้น ซูเราะฮฺก็ได้กล่าวถึงพวกมุชริกีน ที่มาปรากฏตัวในเทศกาลฮัจญ์ตามประเพณีของพวกเขาในทุกๆ ปี และพวกเขาจะเปลือยกายเดินเวียนรอบอัลกะอฺบะฮฺ ท่านนบีไม่ชอบที่จะประกอบพิธีฮัจญ์ปะปนกับพวกเขา ท่านจึงได้ส่ง อบูบักรฺ อัศศิดดีก ﷺ เป็นผู้นำในการทำฮัจญ์ในปีนั้น เพื่อให้ผู้คนดำเนินการทำฮัจญ์ไปด้วยความเรียบร้อย และให้พวกมุชริกีนได้ทราบว่า พวกเขาจะไม่ได้ทำฮัจญ์อีกแล้วหลังจากในปีนั้น และได้ประกาศแก่ผู้คนให้ทราบว่า ﴿ **(นี่คือประกาศ) การพ้นข้อผูกพันจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴾ แล้วพิธีฮัจญ์ได้สิ้นสุดลง ท่านได้ให้ อะลี อิบนุ อบีฏอลิบมาเพื่อที่จะเป็นผู้ประกาศจากท่านรอซูล ﷺ เพราะท่านอะลีเป็นผู้ใกล้ชิดกับท่านรอซูลในทางสายเลือด ดังที่จะได้อธิบายต่อไป

*(ฟัตฮุลบารี 8/167)*

## การประกาศพ้นภาระข้อผูกพันต่อพวกมุชริกีน

ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **(นี่คือประกาศ) การพ้นข้อผูกพันจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴾ คือ การประกาศพ้นข้อผูกพันนี้ มาจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ﴿ **แก่บรรดาผู้ที่สักการะเจว็ด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ ดังนั้นพวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน** ﴾ อายะฮฺนี้ สำหรับบรรดาผู้ที่มีสัญญากันโดยทั่วไป ไม่ใช่มีระยะจำกัดแน่นอน หรือจากพวกที่มีสัญญากันไว้ไม่ถึง 4 เดือน ก็ทำให้ครบ 4 เดือน ได้ ส่วนผู้ที่มีสัญญากันโดยมีระยะเวลาที่เจาะจงกันไว้ก็ให้ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าระยะเวลาจะนานเพียงใด เพราะมีดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ .... ﴾ الآية

**"ดังนั้น จงให้ครบถ้วนแก่พวกเขา ซึ่งสัญญาของพวกเขา จนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 4)*

เพราะมีระบุในฮะดีษ ว่า

( وَمَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ عَهْدٌ فَعَهْدُهُ إِلَى مُدَّتِهِ )

***"และปรากฏว่า ผู้ใดระหว่างเขากับระหว่างท่านรอซูล ﷺ มีสัญญากัน ดังนั้น สัญญาของเขาก็ให้ไปถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ (โดยมีรายงานจาก อัลกัลบี, มุฮัมมัด อิบนุ กะอับ อัลกุรฺซี และคนอื่นๆ) "***

*(อัฏฏอบะรี 14/100 102)*

และ อบูมะอฺชัรฺ อัลมะดะนี ได้เล่าว่า มุฮัมมัด อิบนุ กะอับ อัลกุรฺซี และคนอื่นๆ ได้เล่าให้เราฟังว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ส่งให้ อบูบักรฺ เป็นผู้นำในการทำฮัจญ์ในเทศกาลนั้น ในปีที่ 9 ฮิจญ์เราะฮฺศักราช และท่านได้ส่ง อะลี อิบนิ อบีฏอลิบ เป็นผู้นำไปแจ้งข่าวอีก 30 อายะฮฺ หรือ 40 อายะฮฺ จากซูเราะฮฺบะรออะฮฺ ไปแจ้งให้ทราบที่โน่น แล้วเขาได้อ่านให้ผู้คนฟังในเรื่องที่พวกมุชริกีน ได้ขยายเวลาเป็น 4 เดือน ให้พวกเขาเดินทางไปท่องเที่ยวในแผ่นดินได้ โดยที่ อะลี อิบนุ อบีฏอลิบ ได้อ่านอายะฮฺเหล่านั้นให้ฟังในวันอะรอฟะฮฺ โดยเริ่มนับเวลาจากวันที่ 20 ของเดือนซุลฮิจญะฮฺ เดือนมุฮัรฺรอม, ซอฟัรฺ, รอบีอุลเอาวัล และอีก 10 วันของเดือนรอบีอุลอาคิรฺ และ อะลี ได้อ่านให้พวกเขาฟังตามบ้านของพวกเขาว่า พวกเขา (มุชริก) ต้องไม่ทำฮัจญ์อีกหลังจากปีของเรานี้ และจะไม่มีการเดินเวียนรอบบัยตุลลอฮฺ ในสภาพเปลือยกายอีก

*(อัฏฏอบะรี 6/304)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า

﴿ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ
بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن

تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

3. **และเป็นประกาศจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์แก่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันยิ่งใหญ่ ว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงพ้นข้อผูกพันกับชาวมุชริกทั้งหลาย และรอซูลของพระองค์ (ก็พ้นข้อผูกพันนั้นด้วย) และหากพวกเจ้าสำนึกผิด และกลับตัว มันก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริง พวกเจ้านั้น มิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮฺหมดความสามารถได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นด้วยเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสคำประกาศ ﴾ **จากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴿ โดยเสนอและเตือนต่อผู้คน ﴾ **ในวันฮัจญ์อันยิ่งใหญ่** ﴿ คือ วันที่มีการเชือดสัตว์พลี ซึ่งถือเป็นวันที่ประเสริฐยิ่งในช่วงเทศกาลฮัจญ์ และการประกาศนี้จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งมีผู้คนมารวมกันเป็นจำนวนมาก ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงพ้นข้อผูกพันกับชาวมุชริกทั้งหลาย และรอซูลของพระองค์ (ก็พ้นข้อผูกพันนั้นด้วย)** ﴿ หลังจากนั้น อัลลอฮฺทรงเรียกร้องให้พวกเขากลับตัวกลับใจต่อพระองค์เสีย โดยพระองค์ได้ตรัสว่า ﴾ **และหากพวกเจ้าสำนึกผิด และกลับตัว** ﴿ จากสิ่งที่พวกเจ้าเคยทำมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และความหลงผิดต่างๆ ﴾ **มันก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้** ﴿ คือยังคงกระทำสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำอยู่ ﴾ **ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริง พวกเจ้านั้น มิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮฺหมดความสามารถได้** ﴿ แต่พระองค์นั้นทรงเดชาสามารถ ที่จะจัดการกับพวกเจ้าได้ เพราะพวกเจ้านั้นอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ และอยู่ภายใต้อำนาจ และความประสงค์ของพระองค์ ﴾ **และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นด้วยเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ** ﴿ ในโลกนี้ให้ได้รับความตกต่ำ และถูกลงโทษต่างๆ ส่วนในโลกหน้าได้รับการทุบตีด้วยฆ้อน และถูกใส่ตรวน

อัลบุคอรี ได้บันทึกรายงานว่า แท้จริง อบูฮุรอยเราะฮฺ ได้เล่าว่า อบูบักรฺ ؓ ได้ส่งฉันไปในการประกอบพิธีฮัจญ์ในครั้งนี้ และเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ประกาศในวันเชือดสัตว์พลี โดย

ประกาศอยู่ที่ตำบลมินาว่า ชาวมุชริกจะไม่มีการทำฮัจญ์อีกแล้วหลังจากปีนี้ และจะไม่มีการเดินฏอวาฟโดยเปลือยกายอีก

ฮุมัยดฺ ได้เล่าว่า แล้วท่านนบี ﷺ ได้ส่งท่านอะลี อิบนุ อบีฏอลิบ เป็นตัวแทน แล้วได้สั่งให้เขาไปประกาศด้วย

อบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า อะลีได้มาประกาศพร้อมกับพวกเราที่ตำบลมินาในวันเชือดสัตว์พลีเกี่ยวกับการพ้นข้อผูกพันด้วย และห้ามคนมุชริกไม่ให้ทำฮัจญ์หลังจากปีนี้อีก และห้ามการฏอวาฟโดยเปลือยกายอีกต่อไป

*(ฟัตฮุลบารี 8/168)*

อัลบุคอรี ได้บันทึกอีกว่า แท้จริง อบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้เล่าว่า อบูบักรฺได้ส่งฉันไปเป็นคนหนึ่งที่ประกาศในวันเชือดสัตว์พลีที่ตำบลมินาว่า ห้ามคนมุชริกมาทำฮัจญ์หลังจากปีนี้อีก และห้ามฏอวาฟโดยเปลือยกายอีกแล้ว

ส่วนที่กล่าวว่า الأَكْبَرُ คือ ฮัจญ์ที่ยิ่งใหญ่นั้น ก็อันเนื่องจากว่า ผู้คนได้พูดกัน "การทำฮัจญ์ที่เล็ก" อบูบักรฺ ก็ปฏิเสธกับผู้คนในปีนั้นว่า ไม่ใช่ฮัจญ์ที่เล็ก แต่เป็นฮัจญ์ที่ยิ่งใหญ่ โดยที่ในปีนั้นไม่ใช่ฮัจญ์แห่งการอำลา ที่ท่านรอซูล ﷺ มาทำฮัจญ์ ในปีที่ท่านรอซูลมาทำนั้นไม่มีชาวมุชริกีนมาร่วมด้วยเลย

*(ฟัตฮุลบารี 8/168 นี้เป็นคำรายงานของอัลบุคอรีไว้ในเรื่องอัลญิฮาด)*

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้รายงานจากอบีญะอฺฟัรฺ คือ มุฮัมมัด อิบนุ อะลี อิบนุล ฮุเซน อิบนุ อะลี ได้เล่าว่า เมื่อ บะรออะฮฺ ได้ถูกประทานลงมาแก่ท่านรอซูล ﷺ ท่านได้แต่งตั้งให้อบูบักรฺไปนำผู้คนทำฮัจญ์ แล้วมีผู้กล่าวแก่ท่านรอซูลว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ เหตุใดท่านได้ส่งให้อบูบักรฺไป ? ท่านได้กล่าวว่า

**( لاَيُؤَدِّيْ عَنِّيْ إِلاَّ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِيْ ، ثُمَّ دَعَا عَلِيًّا فَقَالَ ، ( أُخْرُجْ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ مِنْ صَدْرِ بَرَاءَة ، وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ يَوْمَ النَّحْرِ إِذَا اجْتَمَعُوْا بِمِنًى ، أَنَّهُ لاَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ كَافِرٌ وَلاَ يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ ، وَلاَ يَطُوْفُ بِالبَيْتِ عُرْيَانٌ ، وَمَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ رَسُوْلِ اللهِ عَهْدٌ فَهُوَ لَهُ إِلَى مُدَّتِهِ )**

***"จะไม่มีใครไปทำหน้าที่แทนฉันได้ นอกจากชายคนหนึ่งที่มาจากครอบครัวของฉัน หลังจากนั้น ท่านก็เรียกอะลีมา แล้วกล่าวว่า ท่านจงไปโดยนำเรื่องที่อยู่ต้นของซูเราะฮฺบะรออะฮฺไป และประกาศให้ผู้คนทราบในวันที่มีการเชือดสัตว์พลี เมื่อ***

*พวกเขามารวมกันอยู่ที่ตำบลมินา ว่า ความจริง คนกาฟิรฺจะไม่ได้เข้าสวรรค์ คนมุชริกจะไม่ต้องมาทำฮัจญ์หลังจากปีนี้แล้ว และจะไม่มีการฏอวาฟ รอบบัยตุลลอฮฺโดยเปลือยกาย และปรากฏว่า ผู้ใดมีสัญญากับท่านรอซูล ﷺ ก็ให้เขาปฏิบัติตามสัญญาไปจนหมดระยะเวลา"*

แล้ว อะลี ﵁ ก็ได้เดินทางออกไปโดยขี่อูฐของท่านรอซูล ﷺ ที่ชื่ออัฎบา ไปกระทั่ง อะลี ได้พบกับอบูบักรฺระหว่างทาง เมื่ออบูบักรฺเห็นเขาก็ถามว่า ท่านมาเป็นผู้นำหรือผู้ตาม ? แล้ว อะลี ตอบว่า เป็นผู้ตาม แล้วทั้งสองก็ดำเนินต่อไป แล้วอบูบักรฺก็นำผู้คนประกอบพิธีฮัจญ์ โดยที่ในปีนั้น ชาวอาหรับยังคงปฏิบัติอย่างที่เคยกระทำในสมัยญาฮิลียะฮฺ จนกระทั่ง ในวันเชือดสัตว์พลี อะลี อิบนุ อบีฏอลิบ ก็ลุกขึ้นยืนแล้วประกาศต่อผู้คนด้วยกับสิ่งที่ท่านรอซูล ﷺ ได้ใช้ให้เขามา ที่ว่า

( يَا أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنَّهُ لاَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ كَافِرٌ ، وَلاَ يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ ، وَلاَ يَطُوْفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ ، وَمَنْ كَانَ لَهُ عَهْدٌ عِنْدَ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهُوَ إِلَى مُدَّتِهِ )

*"โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง คนกาฟิรฺ จะไม่ได้เข้าสวรรค์ คนมุชริกจะไม่มาประกอบพิธีฮัจญ์หลังจากปีนี้อีกแล้ว และจะไม่มีการฏอวาฟรอบบัยตุลลอฮฺโดยเปลือยกาย และปรากฏว่า ผู้ใดมีสัญญากับท่านรอซูล ﷺ เขาจะปฏิบัติต่อไปจนหมดอายุสัญญานั้น"*

ดังนั้น หลังจากปีนั้นแล้ว คนมุชริกก็ไม่ได้มาทำฮัจญ์อีก และไม่มีการฏอวาฟรอบบัยตุลลอฮฺโดยเปลือยกายอีกแล้ว หลังจากนั้น ทั้งสองคนก็เข้ามายังท่านรอซูล ﷺ ตามนี้ที่ปรากฏจากเรื่องบะรออะฮฺ (การพ้นข้อผูกพันในส่วนของผู้ที่เป็นคนทำชิริก (ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ)) จากผู้ที่มีสัญญากันในปีนั้น และผู้ที่มีสัญญาที่ระบุเวลาไปจนหมดอายุของสัญญา

*(อัฏฏอบะรี 14/107)*

﴿ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ

﴿ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾ ﴾

**4. นอกจากบรรดาผู้ที่สักการะเจว็ด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้แล้ว พวกเขามิได้ผิดสัญญากับพวกเจ้าแต่อย่างใด และมิได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้น จึงให้ครบถ้วนแก่พวกเขาซึ่งสัญญาของพวกเขา จนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย**

## ผู้ที่ปรากฏว่าเขามีสัญญาอยู่โดยไม่เคยผิดสัญญา ก็ให้สัญญาของเขาครบกำหนดเวลา

อายะฮฺนี้เป็นข้อยกเว้นจากเรื่องเวลาที่กำหนดให้เลื่อนออกไป 4 เดือน สำหรับผู้ที่มีสัญญาโดยไม่มีกำหนดเวลาให้เรื่อยไปได้ จนกว่าจะหมดเวลาที่ได้ทำกันไว้หรือตกลงกันไว้ และความจริง ก็ได้มีบรรดาฮะดีษระบุเอาไว้แล้วว่า ใครที่ปรากฏว่ามีสัญญากับท่านรอซูล ﷺ อยู่ ก็ให้สัญญาของเขานั้นดำเนินต่อไปจนหมดอายุที่กำหนดเอาไว้ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า เขาต้องไม่เคยผิดสัญญามาก่อน และไม่ส่งเสริมสนับสนุนยุแหย่ให้ใครมากระด้างกระเดื่อง หรือต่อต้าน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ถึงได้สนับสนุนให้ปฏิบัติตามสัญญา โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย** ﴿ คือ ปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบถ้วน

﴿ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ ﴾

5. ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้ามเหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงสังหารมุชริกีนเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขา และจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่องได้ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิด และปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาตแล้วไซร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

## นี่คืออายะฮฺที่เกี่ยวกับดาบ

มุญาฮิด, อัมรฺ อิบนุ ชุอัยบฺ, มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์, และอับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม ได้กล่าวว่า แท้จริง จุดมุ่งหมายของคำว่า ٱلۡأَشۡهُرُ ٱلۡحُرُمُ คือ เดือนที่เกิดความสะดวก คือ 4 เดือนที่ถูกระบุไว้ในอายะฮฺอัลกุรอาน ด้วยกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **(ดังนั้น พวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน)** *(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 2)*

*(อัฏฏอบะรี 14/136 และ 137)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้ามเหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว** ﴾ คือ หมดเวลาสี่เดือนไปแล้วที่อัลลอฮฺทรงห้ามมิให้ทำสงครามกัน ﴿ **ก็จงสังหารมุชริกีนเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา** ﴾ ไม่ว่าแผ่นดินไหน เรื่องนี้ได้กล่าวไว้อย่างกว้างๆ ทรรศนะที่ร่ำลือ แล้วได้มีการเจาะจงอยู่ด้วยการห้ามมิให้ฆ่ากันในแผ่นดินฮะรอม โดยดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡ ﴾

**“และจงอย่าสู้รบกับพวกเขา ณ มัสญิดฮะรอม จนกว่าพวกเขาจะทำร้ายพวกเจ้าในที่นั้น แล้วหากพวกเขาทำร้ายพวกเจ้า ก็จงสังหารพวกเขาเสีย**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 191)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงจับพวกเขา** ﴾ เป็นเชลย หากพวกเจ้าประสงค์ที่จะสังหาร และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่องได้** ﴾ โดยไม่เฉพาะเจาะจง เพียงแต่พวกท่านพบพวกเขาเท่านั้น แต่ทว่าแม้ตั้งใจที่จะล้อมพวกเขาเอาไว้ในแหล่ง และในป้อมปราการของพวกเขา สอดส่องดูตาม

ถนนหนทาง ในบ้านช่องของพวกเขา หรือสร้างความกดดันให้แก่พวกเขา แม้กระทั่งต้องฆ่าเขา หรือให้เขาเข้ารับอิสลาม และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิด และปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาตแล้วไซร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴾ และด้วยเหตุนี้เองที่เคาะลีฟะฮฺ อบูบักรฺ อัศศิดดีก ﷺ ได้ต่อสู้กับพวกที่ไม่ยอมจ่ายซะกาต ท่านได้ยึดอายะฮฺนี้ และอายะฮฺที่คล้ายๆ กัน เป็นหลักฐาน ซึ่งอายะฮฺนี้ได้ห้ามฆ่าพวกเขา นอกเสียจากว่าพวกเขาจะกระทำสิ่งเหล่านี้ นั่นก็คือ (1) เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม (2) ดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นวาญิบ โดยการนับจากอันดับแรกไปสู่อันดับหลัง เพราะว่าที่ประเสริฐที่สุดของหลักการอิสลาม หลังจากการกล่าวปฏิญาณตนสองกะลิมะฮฺชะฮาดะฮฺแล้ว ก็คือ การละหมาดฟัรฎูห้าเวลาที่ว่า เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อจากนั้น คือ (3) การจ่ายซะกาต ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อคนยากคนจนและคนที่มีความต้องการ เป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นอายะฮฺอัลกุรอานเป็นจำนวนมากที่อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงการละหมาด และการจ่ายซะกาตไว้ข้างเคียงกัน

ความจริงได้มีระบุอยู่ในหนังสือฮะดีษเศาะฮีฮฺทั้งสองรายงานโดย อิบนุ อุมัรฺ ﷺ จาก ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوْا أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ ، وَيُقِيْمُوْا الصَّلاَةَ وَيُؤْتُوْا الزَّكَاةَ ... ) الحديث

***“ฉันได้ถูกใช้ให้ต่อสู้กับผู้คน จนกว่าพวกเขาจะกล่าวปฏิญาณว่า แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และแท้จริง มุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และพวกเขาจะต้องดำรงละหมาด และจ่ายซะกาต.......”*** จนจบฮะดีษ

*(ฟัตฮุลบารี 1/95 และมุสลิม 1/53)*

อายะฮฺที่ประเสริฐนี้คือ آيَةُ السَّيْفِ อายะฮฺที่เกี่ยวกับดาบ ซึ่งเป็นคำกล่าวของ อัฎเฎาะฮาก อิบนุ มุซาฮิม เพราะมันเป็นอายะฮฺที่มายกเลิกสัญญาต่างๆ ระหว่างท่านนบี ﷺ กับคนหนึ่งคนใดจากพวกมุชริกีน ตลอดจนสัญญาทุกอย่าง และทุกกำหนดเวลา

อัลเอาฟีย์ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า ข้อสัญญาของมุชริกีนคนหนึ่งคนใดจะไม่คงเหลืออยู่อีก ตลอดจนความรับผิดชอบใดด้วย นับตั้งแต่บะรออะฮฺได้ถูกประทานลงมา และสิ้นสุดเดือนที่ต้องห้ามสี่เดือนแล้ว ใครที่เป็นพวกมุชริกีน มีสัญญาอะไรไว้พอพ้นเดือนที่ต้องห้ามไปแล้ว คือนับตั้งแต่บะรออะฮฺถูกประทานลงมาไปจนถึงวันที่ 10 เดือนรอบีอุลอาคิรฺ

﴿ وَإِنۡ أَحَدٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٱسۡتَجَارَكَ فَأَجِرۡهُ حَتَّىٰ يَسۡمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبۡلِغۡهُ مَأۡمَنَهُۥۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡلَمُونَ ٦ ﴾

6. **และหากว่า มีคนใดในหมู่มุชริกีนได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินดำรัสของอัลลอฮฺ แล้วจงจัดส่งเขาไปยังที่ปลอดภัยของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้**

## เมื่อคนมุชริก ขอความปลอดภัย ก็จงให้เขาเถิด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับนบีของพระองค์ ว่า ﴾ **และหากว่า มีคนใดในหมู่มุชริกีน** ﴿ คือ บรรดาผู้ที่ข้าใช้ให้เจ้าสู้รบกับพวกเขา และข้าได้อนุมัติให้เจ้าเอาชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขา ﴾ **ได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง** ﴿ คือ ขอความปลอดภัยจากท่าน ก็จงตอบรับการขอของเขา เพื่อที่เขาจะได้ยินดำรัสของอัลลอฮฺ คือ ฟังอัลกุรอานที่เจ้าอ่านให้เขาฟัง และเขาได้คิด ได้บางสิ่งบางอย่างในเรื่องของศาสนา ที่ดำรงหลักฐานของอัลลอฮฺให้พวกเขาทราบ ﴾ **แล้วจงจัดส่งเขาไปยังที่ปลอดภัยของเขา** ﴿ โดยที่เขาจะได้รับความปลอดภัยตลอด จนกว่าเขาจะกลับสู่บ้านเมืองของเขา ﴾ **นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้** ﴿ คือ ที่จริงเราได้วางบทบัญญัติความปลอดภัยให้แก่พวกเหล่านั้น เพื่อที่พวกเขาจะได้ทราบศาสนาของอัลลอฮฺ และให้คำเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮฺได้รับการเผยแผ่ไปสู่บรรดาบ่าวของพระองค์

อิบนุ อบีนะเญียะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจากมุญาฮิดในการอธิบายอายะฮฺนี้ โดยเขาได้กล่าวว่า หมายถึง การที่มีคนหนึ่งมาหาท่าน แล้วมาฟังสิ่งที่ท่านพูด และสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมาให้แก่ท่าน เขาจะได้รับประกันความปลอดภัย จนกระทั่งเขามาหาท่านแล้ว มาฟังดำรัสของอัลลอฮฺ และจนกว่าเขาจะกลับไปยังที่ที่เขามาอย่างปลอดภัย

*(อัฏฏอบะรี 14/139)*

และด้วยความเข้าใจเช่นนี้ ท่านรอซูล ﷺ ได้ให้ความปลอดภัยกับผู้ที่มาหาท่าน โดยท่านให้คำแนะนำหรือให้หนังสือรับรอง ดังเช่น ในวันอัลฮุดัยบียะฮฺ ที่มีคณะทูตของชาวกุเรชกลุ่มหนึ่ง ซึ่งในจำนวนนั้นก็มีอุรฺวะฮฺ อิบนุ มัสอูด, มิกร็อซ อิบนุ ฮัฟศฺ, สุหัยลฺ อิบนุ อัมรฺ และคนอื่นๆ อีกหลายคนได้มาหาท่าน แล้วพวกเขาได้เห็นบรรดามุสลิมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อท่านรอซูลในลักษณะที่พวกเขาไม่เคยเห็นการปฏิบัติเช่นนี้มาก่อนแม้กระทั่งกับกษัตริย์ หรือ

จักรพรรดิองค์ใดได้รับเช่นนั้น แล้วกลับไปยังกลุ่มชนของพวกเขา และได้เล่าเรื่องดังกล่าวที่ได้เห็นมาให้พวกเขาฟัง ดังกล่าวมานั้น และตัวอย่างอื่นๆ ที่คล้ายๆ กัน จึงเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งที่ทำให้พวกเขาส่วนใหญ่เข้ารับอิสลาม และเช่นเดียวกันนี้ เมื่อทูตของมุซัยละมะฮฺ จอมโกหกเข้ามาหาท่านรอซูล ﷺ ท่านรอซูลได้กล่าวกับเขาว่า ท่านยืนยันว่า มุซัยละมะฮฺเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺหรือ ? เขาตอบว่า ยืนยันครับ ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า "หากมิใช่เพราะผู้ทำหน้าที่ทูตจะไม่ถูกสังหาร ฉันจะบั่นคอท่านอย่างแน่นอน"

*(อิบนุ ฮิชาม 4/247)*

ทั้งนี้ อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดให้เขาต้องถูกฟันคอในสมัยที่อิบนุ มัสอูด ปกครองที่เมืองกูฟะฮฺ โดยชายคนดังกล่าว มีชื่อเรียกว่า อิบนุน นะวาฮะฮฺ ได้ปรากฏในสมัยการปกครองของอิบนุ มัสอูด โดยที่เขาได้ยืนยันว่า มุซัยละมะฮฺ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ อิบนิ มัสอูด จึงได้ส่งคนไปแจ้งแก่เขาว่า ขณะนี้เจ้าไม่ได้อยู่ในฐานะทูตแล้ว แล้วเขาก็ถูกฟันคอ ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขา และอย่าได้เมตตาเขา

และจุดมุ่งหมายในที่นี้ก็คือ หากคนหนึ่งเดินทางมาจากฝ่ายศัตรูที่เป็นคู่สงคราม เข้าสู่รัฐอิสลาม เพื่อส่งสาส์น ค้าขาย ขอประนีประนอม หรือทำสัญญาสงบศึก หรือเอาภาษีหัวมาให้ หรือเหตุผลอื่นๆ และขอความคุ้มครองจากผู้นำรัฐอิสลามหรือผู้แทน ก็จำเป็นจะต้องรับประกันความปลอดภัยแก่เขา ตราบที่เขายังคงอยู่ในอาณาเขตรัฐอิสลาม และจนกว่าเขาจะกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนของเขา

﴿ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا
الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ ﴾

**7. จะเป็นไปได้อย่างไรแก่พวกมุชริกีนที่จะมีสัญญาใดๆ ณ ที่อัลลอฮฺและที่รอซูลของพระองค์ได้ นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่มัสญิดฮะรอมเท่านั้น ดังนั้น ตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า พวกเจ้าก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงชอบบรรดาผู้ที่มีความยำเกรง**

## เน้นให้เห็นถึงการพ้นข้อผูกพันจากพวกมุชริกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายให้ทราบถึงเหตุผลของพระองค์ ในการประกาศพ้นข้อผูกพันจากพวกมุชริกีน โดยให้เวลาพวกเขา 4 เดือน หลังจากนั้น ก็ให้ใช้ดาบได้ ไม่ว่าจะพบพวกเขาที่ใดก็ตาม โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **จะเป็นไปได้อย่างไรแก่พวกมุชริกีนที่จะมีสัญญาใด ๆ** ﴿ คือ ให้ความปลอดภัยโดยปล่อยพวกเขาไป ทั้งที่พวกเขาตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ปฏิเสธอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ ﴾ **นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่มัสญิดฮะรอม** ﴿ หมายถึง ในวันอัลฮุดัยบิยะฮฺ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ .... ﴾ الآية

**"พวกเขาคือ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นพวกเจ้าให้ห่างจากมัสญิดฮะรอม และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกกักกันไว้ มิให้บรรลุสู่การเชือดของมัน...."** จนจบอายะฮฺ *(ซูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ อายะฮฺที่ 25)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น ตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า พวกเจ้าก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา** ﴿ คือ ตราบใดที่พวกเขายังยึดมั่นตามที่พวกเจ้าได้ทำสัญญากับพวกเขา ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญายุติการสงครามกับพวกเขาเป็นเวลา 10 ปี ﴾ **พวกเจ้าก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงชอบบรรดาผู้ที่มีความยำเกรง** ﴿

ความจริง ท่านรอซูล ﷺ และบรรดามุสลิมได้ยึดปฏิบัติตามหลักนี้โดยยังดำเนินอยู่ในสัญญาและปฏิบัติตามสัญญากับชาวมักกะฮฺเสมอมา ตั้งแต่เดือนซุลเกาะอฺดะฮฺ ปีฮิจญ์เราะฮฺศักราชที่ 6 จนกระทั่งพวกกุเรชละเมิดข้อตกลงและยุแยงเผ่าบนูบักรฺ ซึ่งเป็นพันธมิตรของพวกเขาให้ทำสงครามกับเผ่าคุซาอะฮฺซึ่งเป็นคู่สัญญาของท่านรอซูล ทำให้บนูบักรฺร่วมมือกับกุเรชเข้าโจมตีคุซาอะฮฺในช่วงเดือนต้องห้าม และด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูลจึงได้ยกทัพเข้าโจมตีพวกเขาในเดือนรอมฎอน ปีฮิจญ์เราะฮฺศักราชที่ 8 แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้ท่านพิชิตแผ่นดินฮะรอม คือเมืองมักกะฮฺได้ และควบคุมอำนาจเอาไว้ได้ทั้งหมด และได้ทำการปลดปล่อยให้ผู้คนที่เข้ารับอิสลามให้เป็นอิสระ เป็นจำนวนถึง 2,000 กว่าคน ซึ่งเรียกกันว่าบรรดาผู้ได้รับการปลดปล่อย ผู้ที่ยังเป็นกาฟิรฺอยู่ และหนีไปจากท่านรอซูล ﷺ ท่านก็ส่งคนไปประกาศให้เวลาพวกเขา 4 เดือน เพื่อให้พวกเขาหนีไปที่ใดก็ได้ ซึ่งในจำนวนผู้ที่ยังไม่ได้เข้ารับอิสลาม เช่น ศ็อฟวาน อิบนุ อุมัยยะฮฺ, อิกริมะฮฺ อิบนุ อบีญะฮัล และคนอื่นจากทั้งสอง หลังจากนั้น อัลลอฮฺก็ทรงให้ทางนำแก่พวกเขาเข้าสู่ศาสนาอิสลามอย่างสมบูรณ์ อัลลอฮฺเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญต่อเดชานุภาพของพระองค์ และการกระทำของพระองค์ทั้งมวล

﴿كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً
يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾﴾

**8. (จะมีสัญญาใด) อีกอย่างไรเล่า ? หากพวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธสัญญาใดๆ ในหมู่พวกเจ้า พวกเขาทำให้พวกเจ้าพึงพอใจด้วยลมปากของพวกเขาเท่านั้น โดยที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และพวกเขาส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสสนับสนุนเน้นให้บรรดาผู้ศรัทธา เป็นปฏิปักษ์ต่อบรรดาพวกมุชริกีน และหลุดพ้นข้อผูกพันกับพวกเขา โดยอธิบายให้ทราบว่า พวกมุชริกีนนั้นไม่สมควรที่จะมีพันธสัญญากับพวกเขา เพราะพวกเขานั้นตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ﷻ ปฏิเสธต่อท่านรอซูลของอัลลอฮฺ และความจริงหากพวกเขามีอำนาจเหนือบรรดามุสลิม พวกเขาจะเป็นปฏิปักษ์ต่อมุสลิมโดยไม่คำนึงถึงความเป็นญาติพี่น้อง พันธสัญญาหรือสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ , อิกริมะฮฺ และ อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า พวกเขาไม่สนใจในเรื่องญาติพี่น้องเรื่องความรับผิดชอบและเรื่องสนธิสัญญาแต่ประการใด

*(อัฏฏอบะรี 14/146)*

และเช่นเดียวกัน อัฎเฎาะฮาก และ อัสสุดดีย์ ก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/147)*

﴿اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

9. **พวกเขาได้เอาบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย แล้วก็ขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ช่างชั่วช้าจริง ๆ**

10. **พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติ หรือพันธสัญญากับผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด และชนเหล่านั้นแหละคือ ผู้ละเมิด**

11. **แล้วหากพวกเขาสำนึกผิด และปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาตแล้วไซร้ ก็ถือว่าเป็นพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา และเราจะแจกแจงบรรดาอายะฮฺไว้ให้แก่กลุ่มชนที่อยากรู้**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตำหนิพวกมุชริกีน และส่งเสริมสนับสนุนปลุกใจบรรดามุอฺมินีน (บรรดาผู้ศรัทธา) ให้ต่อสู้กับพวกเขา โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาได้เอาบรรดาอายะฮฺของอัลลอฮฺ แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย** ﴿ คือ พวกเขาพยายามติดตามอายะฮฺของอัลลอฮฺ และตีความตามอารมณ์ของพวกเขาไปในทางแห่งโลกที่จับต้องได้ ﴾ **แล้วก็ขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ** ﴿ คือ ขัดขวางบรรดาผู้ศรัทธาไม่ให้ปฏิบัติสัจธรรม ﴾ **แท้จริง พวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ ช่างชั่วช้าจริง ๆ พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติ หรือพันธสัญญากับผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด** ﴿ ข้อความนี้ได้เคยอธิบายมาแล้ว และเช่นเดียวกัน อายะฮฺที่อยู่หลังจากนั้นคือ ﴾ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ﴿ ไปจนจบอายะฮฺได้เคยอธิบายมาแล้ว

وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ﴿١٢﴾

12. **และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา หลังจากที่ได้ทำสัญญาไว้ และใส่ร้ายต่อศาสนาของพวกเจ้าแล้วไซร้ ก็จงต่อสู้กับบรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธาเถิด แท้จริง พวกเขานั้นหาได้มีคำมั่นสัญญาใด ๆ ไม่ หวังว่าพวกเขาคงจะหยุดยั้ง**

## ไม่มีคำมั่นสัญญาใดๆ สำหรับบรรดาหัวหน้าของพวกปฏิเสธ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หากพวกมุชริกูนที่เคยทำสัญญากับพวกเจ้าเอาไว้ โดยมีระยะเวลาที่แน่นอน และผิดสัญญา ﴾ **และใส่ร้ายต่อศาสนาของพวกเจ้าแล้วไซร้** ﴿ คือ ตำหนิหรือทำให้มันขาดตกบกพร่อง และจากจุดนี้ ก็ให้จับมาฆ่าได้สำหรับผู้ที่ด่าทอท่านรอซูล ﷺ หรือพูดจาทิ่มแทงศาสนาอิสลาม หรือกล่าวให้เกิดการบกพร่อง ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **ก็จงต่อสู้กับบรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธาเถิด แท้จริง พวกเขานั้น หาได้มีคำมั่นสัญญาใด ๆ ไม่ หวังว่าพวกเขาคงจะหยุดยั้ง** ﴿ คือ กลับตัวจากการปฏิเสธ ดื้อดึง ดื้อรั้น และหลงผิด

ความจริง กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า หัวหน้าพวกปฏิเสธ อย่างเช่น อบูญะฮัล, อุตบะฮฺ,ชัยบะฮฺ, อุมัยยะฮฺ อิบนุ คอลัฟ และอีกหลายคน

อัลอะอฺมัช ได้เล่า โดยนำมาจาก เซด อิบนุ วะฮับ จาก ฮุซัยฟะฮฺ ได้กล่าวว่า พวกที่อยู่ในอายะฮฺนี้ หลังจากนั้นก็ไม่ได้ต่อสู้เลย

*(อัฏฏอบะรี 14/156)*

ได้มีรายงานจาก อะลี อิบนิ อบีฏอลิบ ﷺ เช่นเดียวกัน และที่จริงแล้ว อายะฮฺนี้เป็นอายะฮฺที่มีความหมายกว้างๆ และถึงแม้สาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺที่ลงมา ก็คือ พวกมุชริกีนชาวกุเรชก็ตาม แต่มันก็ครอบคลุมไปยังพวกอื่นด้วย *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

อัลวะลีด อิบนุ มุสลิม ได้เล่าว่า ศ็อฟวาน อิบนุ อัมรฺ ได้เล่าให้เราฟัง จาก อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนุ ญุบัยรฺ อิบนุ นุฟัยรฺ ว่า ในยุคของอบูบักรฺท่านได้กล่าวแก่กองกำลังที่ท่านส่งไปยังดินแดนชาม ว่า พวกท่านนั้นจะพบกับกลุ่มชนหนึ่งที่ศีรษะของพวกเขาดูยุ่งเหยิง ระเกะระกะ พวกท่านจงฟันแหล่งมั่วสุมของชัยฏอนที่หัวของพวกเขาด้วยกับดาบ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ

การที่ฉันฆ่าคนๆ หนึ่งในหมู่พวกเขานั้น ดีกว่าที่จะฆ่าคนอื่นๆ ถึง 70 คน ทั้งนี้ ก็เพราะว่าอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า **(พวกท่านจงฆ่าบรรดาหัวหน้าของพวกปฏิเสธ)** ฮะดีษนี้บันทึกโดยอิบนุ อบีฮาติม

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1761)*

﴿ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِ
هِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْ
هِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ ﴾

13. **พวกเจ้าจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ กับกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา และมุ่งไล่รอซูลให้ออกไป ทั้งๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติกับพวกเจ้าเป็นครั้งแรก พวกเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ ? อัลลอฮฺต่างหาก คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเจ้าจะกลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา**

14. **พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮฺจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า และจะทรงหยามพวกเขา และจะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย**

15. **และจะทรงให้หมดไป ซึ่งความกริ้วโกรธแห่งหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮฺนั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## ส่งเสริมให้สู้รบกับพวกเขา และบรรยายให้ทราบถึงคุณประโยชน์บางอย่าง

บรรดาอายะฮฺนี้ ก็เช่นเดียวกัน ได้สนับสนุนส่งเสริม และชักจูงให้ทำการสู้รบกับพวกมุชริกีนที่ผิดสัญญา ซึ่งมุ่งมั่นที่จะขับไล่รอซูล ﷺ ให้ออกไปจากเมืองมักกะฮฺ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴾

**"และจงระลึกถึงขณะที่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า เพื่อกักขัง หรือฆ่าเจ้าหรือเพื่อขับไล่เจ้าออกไป และพวกเขาวางอุบายกัน และอัลลอฮฺก็ทรงวางอุบาย และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้ที่เยี่ยมกว่าในกระบวนผู้วางอุบาย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 30)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ ۙ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ .... ﴾ الآية

**"โดยที่พวกเขาขับไล่รอซูล และพวกเจ้า เนื่องจากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลมุมตะฮะนะฮฺ อายะฮฺที่ 1)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا .... ﴾ الآية

**"และหากพวกเขายุแหย่ให้เจ้าออกไปจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 76)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติกับพวกเจ้าเป็นครั้งแรก** ﴾ บางท่านบอกว่า จุดมุ่งหมายก็คือ ในวันสมรภูมิบะดัรฺ ขณะที่พวกเขาได้ออกไปเพื่อคุ้มครองกองคาราวานของพวกเขา แล้วเมื่อพวกนั้นปลอดภัยแล้ว และพวกเขาก็ทราบเรื่องดังกล่าว พวกเขาก็ยังคงปั้นหน้าขอออกไปสู้รบ ด้วยความอาฆาตแค้น และยโสโอหัง ดังที่ได้เคยกล่าวมาแล้ว และบางท่านบอกว่าจุดมุ่งหมายก็คือ พวกเขาผิดสัญญา โดยพวกเขาออกไปช่วยคู่สัญญาของพวกเขาคือ เผ่าบนูบักรฺสู้รบกับเผ่าคุซาอะฮฺ ซึ่งเป็นคู่สัญญาของท่านรอซูล ﷺ จนกระทั่งท่านรอซูล ﷺ ได้ยกทัพออกไปช่วยคู่สัญญาในปีที่พิชิตมักกะฮฺ

และคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ ? อัลลอฮฺต่างหากคือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเจ้าจะกลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา** ﴾ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา จงกลัวพระองค์เถิด เพราะพระองค์นั้นเป็นผู้ที่บรรดาบ่าวสมควรที่จะกลัวอำนาจของพระองค์และการลงโทษของพระองค์ เพราะงานทุกอย่างอยู่ในมือของพระองค์ งานใดที่พระองค์ประสงค์ มันก็จะเกิดขึ้น และงานใดที่พระองค์ไม่ประสงค์นั้นก็จะไม่เกิดขึ้น หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้บอกถึงจุดมุ่งหมายอันแท้จริงแก่บรรดาผู้ศรัทธา และอธิบายให้ทราบถึงเหตุผลในการดราบัญญัติเรื่องการต่อสู้ให้พวกเขาได้ทราบ เพื่อทำลายล้างศัตรู โดยคำสั่งของพระองค์ที่ว่า ﴿ **พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮฺจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า และจะทรงหยามพวกเขา และจะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย** ﴾ ซึ่งครอบคลุมไปถึงบรรดาผู้ศรัทธาทุกคน

และ มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ คือ ﴿ **และจะทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย** ﴾ หมายถึง เผ่าคุซาอะฮฺ นั่นเอง

*(อัฏฏอบะรี 14/161)*

และสรรพนามในดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ﴾ ก็จะกลับไปหาพวกเขา คือ เผ่าคุซาอะฮฺ อีกด้วย ﴿ **และอัลลอฮฺนั้น จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์** ﴾ จากบรรดาบ่าวของพระองค์ ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้** ﴾ ว่า อะไรเหมาะสมกับบ่าวของพระองค์ ﴿ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾ ในการกระทำ และคำพูดของพระองค์ ตลอดจนบัญญัติต่างๆ ซึ่งพระองค์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ คือ ผู้ทรงความเที่ยงธรรม ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตัดสินชี้ขาด โดยจะไม่เอนเอียงแต่ประการใดเลย และจะไม่อธรรมโดยเด็ดขาด และพระองค์จะทรงตอบแทนให้ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

**16. หรือพวกเจ้าคิดว่า จะถูกปล่อยไว้ โดยที่อัลลอฮฺยังมิทรงรู้บรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า และมิได้ยึดถือเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ**

## เคล็ดลับในการทำสงคราม คือ เป็นการทดสอบมุสลิมทั้งหลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **หรือพวกเจ้าคิดว่า** ﴾ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ว่า พวกเจ้าจะถูกปล่อยไว้ไปเรื่อยๆ โดยเราไม่ได้ทดสอบอะไรแก่พวกเจ้า ว่าอะไรเป็นของจริง เป็นสัจธรรม และอะไรเป็นเรื่องโกหก กระนั้นหรือ ? และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **โดยที่อัลลอฮฺยังมิทรงรู้บรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า และมิได้ยึดถือเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย** ﴾ คือ เป็นผู้สนิทชิดเชื้อ สนิทสนม แต่พวกเขาทั้งหมดนั้นภายนอกและภายใน เป็นเพียงคนที่เชื่อฟังอัลลอฮฺและรอซูล ธรรมดาเท่านั้น ไม่ได้เป็นคนพิเศษแต่ประการใด โดยแต่ละฝ่ายต่างอยู่ในสภาพของตนเอง

ความจริง อัลลอฮฺ ﷻ เคยตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ الم ① أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ② وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ③ ﴾

**“อะลิฟ, ลาม, มีม มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกทอดทิ้ง เพียงแต่พวกเขากล่าวว่าพวกเขาศรัทธาแล้ว และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ ? และโดยแน่นอนเราได้ทดสอบบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงแจกแจงให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้ที่สัตย์จริง และทรงแจกแจงให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอังกะบู๊ต อายะฮฺที่ 1-3)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ⑭② ﴾

**“หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ ทั้งๆ ที่อัลลอฮฺยังมิทรงทราบบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า พร้อมกันนั้น พระองค์ก็จะทรงรู้บรรดาผู้ที่อดทนด้วย”**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 142)*

แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ .... ﴾ الآية

**“ใช่ว่า อัลลอฮฺจะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ที่ศรัทธาไว้ในสภาพที่เจ้ากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่ จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น.....”** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 179)*

สิ่งที่ได้รับก็คือ อัลลอฮฺ ﷻ นั้น เมื่อพระองค์ได้บัญญัติในเรื่องการญิฮาด (การต่อสู้) ให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ ได้ทรงอธิบายให้ทราบว่า การญิฮาดนั้น เป็นการทดสอบบ่าวของพระองค์ว่า คนไหนเชื่อฟังพระองค์ และคนไหนไม่เชื่อฟัง โดยที่จริงๆ แล้ว พระองค์ทรงทราบดีว่าเขาเป็นอย่างไร และจะเป็นอย่างไรในอนาคต และจะไม่เป็นอย่างไร ? เพราะพระองค์นั้นทรงรอบรู้ทุกอย่างก่อนที่มันจะเกิดขึ้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น

۞ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ
أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ
﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

17. ไม่บังควรแก่ผู้ที่สักการะเจว็ดทั้งหลายที่จะบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ในฐานะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้วซึ่งการปฏิเสธศรัทธา ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาจะไร้ผล และในนรกนั้น พวกเขาจะคงอยู่ตลอดกาล

18. แท้จริง ที่จะบูรณะมัสญิดของอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และได้ปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาต และเขามิได้ยำเกรง นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น ดังนั้น จึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละ จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้รับทางนำ

## พวกมุชริกูน จะไม่บูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ไม่บังควรแก่พวกมุชริกูนจะทำนุบำรุง หรือบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นในนามชื่อของอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ

และใครที่อ่านว่า مَسْجِدَ اللهِ เขาก็หมายถึง มัสญิดฮะรอมเท่านั้น ซึ่งเป็นมัสญิดที่ประเสริฐที่สุดบนพื้นโลกนี้ โดยได้ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่วันแรก เพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และสร้างโดย คอลีลูรฺเราะฮฺมาน (นบีอิบรอฮีม ﷺ) ส่วนมากมุชริกูนนั้น พวกเขายังยืนยันด้วยตัวของพวกเขาเองว่า เขายังเป็นผู้ปฏิเสธอยู่ ทั้งการกระทำและคำพูดของพวกเขา

อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า หากท่านถามชาวคริสต์ว่า ท่านนับถือศาสนาอะไร ? เขาก็คงตอบว่า เป็นชาวคริสต์ และท่านถามชาวยิวว่า ท่านนับถือศาสนาอะไร ? เขาก็คงตอบว่า เป็นชาวยิว และพวกกราบไหว้ดวงดาว ก็คงตอบว่า กราบไหว้ดวงดาว และถามชาวมุชริก (พวกกราบไหว้เจว็ด) เขาก็คงตอบไปตามศาสนาที่พวกเขานับถืออยู่

*(อัฏฏอบะรี 14/165)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาจะไร้ผล** ﴾ อันเนื่องด้วยการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺของ ﷻ ﴿ **และในนรกนั้น พวกเขาจะคงอยู่ตลอดกาล** ﴾

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า

﴿ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ ﴾

**“และมีอะไรแก่พวกเขา กระนั้นหรือ ? ที่อัลลอฮจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาขัดขวางมิให้เข้ามัสญิดฮะรอม และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นด้วย ผู้คุ้มครองมัสญิดนั้นใช่ใครอื่นไม่ นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น แต่ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 34)*

## บรรดาผู้ศรัทธา (ต่ออัลลอฮฺ) เท่านั้น ที่จะเป็นผู้บูรณะมัสญิดทั้งหลาย

ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง ที่จะบูรณะมัสญิดของอัลลอฮฺนั้นคือ**

**ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก** ﴾ คือ อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงยืนยันการศรัทธาให้แก่ผู้ที่บูรณะมัสญิด โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ ข้อความนี้ อัตติรฺมิซี, อิบนุ มัรฺดะวัยฮฺ และ อัลฮากิม ได้รายงานไว้ในหนังสือ มุสตัดร็อก ของเขา

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 7/365 และ อัลฮากิม 1/212)*

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานมาจาก อัมรฺ อิบนิ มัยมูน อัลเอาดี ได้เล่าว่า ฉันได้พบกับบรรดาเศาะฮาบะฮฺของท่านนบี ﷺ โดยพวกเขากล่าวว่า แท้จริง บรรดามัสญิดนั้นคือ บ้านของอัลลอฮฺ บนพื้นแผ่นดิน และความจริงมันเป็นสิทธิของอัลลอฮฺที่จะให้เกียรติผู้ที่มาเยือนบ้านของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และได้ปฏิบัติละหมาด** ﴾ ซึ่งถือเป็นอิบาดะฮฺที่สำคัญยิ่งทางด้านร่างกาย ﴿ **และชำระซะกาต** ﴾ ซึ่งถือเป็นงานที่ประเสริฐที่สุดต่อมนุษย์โลก และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ อีกว่า ﴿ **และเขามิได้ยำเกรง นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น** ﴾ คือ เขาไม่หวาดกลัวผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ เท่านั้น ﴿ **ดังนั้น จึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้รับทางนำ** ﴾ อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้คือ ﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ โดยเขากล่าวว่า ใครที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ เขาก็จะกล่าวว่า เขาเป็นผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาให้ และเขาปฏิบัติละหมาดฟัรฺฎู 5 เวลา และเขาก็ไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็จะกล่าวแก่เขาว่า พวกเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่ได้ชัยชนะได้รับความสำเร็จ ซึ่งดังเช่นดำรัสของพระองค์ ที่กล่าวแก่นบีของพระองค์ว่า

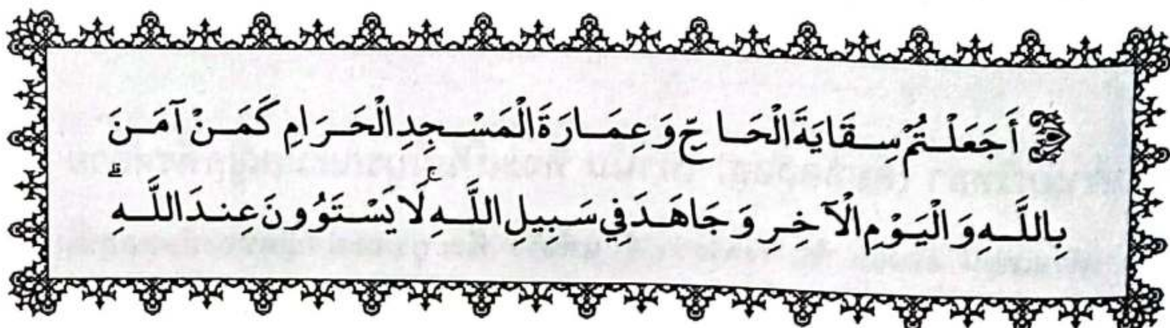
﴿ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴾

**"หวังว่า พระผู้อภิบาลของเจ้า จะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 79)*

นั่นก็คือ การให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชาติของท่าน และทุกคำว่า عَسَىٰ ในอัลกุรอาน คือ ถือเป็นเรื่องที่จำเป็นแน่นอน

*(อัฏฏอบะรี 14/167)*



وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

19. พวกเจ้าได้ถือเอาการให้น้ำดื่มแก่ผู้ที่ประกอบพิธีฮัจญ์ และการบูรณะมัสญิดฮะรอม ดั่งผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ กระนั้นหรือ ? เขาเหล่านั้น ย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่อธรรม

20. บรรดาผู้ศรัทธา และผู้อพยพ และต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขานั้น ย่อมเป็นผู้มีระดับชั้นที่ยิ่งใหญ่กว่า ณ ที่อัลลอฮฺ และชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่มีชัยชนะ

21. พระผู้อภิบาลของพวกเขา ทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาด้วยความเมตตาจากพระองค์ และด้วยความปีติยินดี และสวนสวรรค์ด้วย ซึ่งในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับความสุขอันจีรังยั่งยืน

22. โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แท้จริง อัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

## การให้น้ำดื่มแก่ผู้ที่ประกอบพิธีฮัจญ์และการบูรณะมัสญิดฮะรอมนั้น ทั้งสองนี้ยังไม่เท่าเทียมกับการศรัทธา และการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวในการอธิบายของเขา โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า พวกมุชริกีน ได้กล่าวว่า การบูรณะมัสญิดฮะรอม และการให้น้ำดื่มแก่ผู้ที่มาประกอบพิธีฮัจญ์ ดีกว่าการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และการต่อสู้เพื่อปกป้องอิสลามเสียอีก พวกเขา

ภูมิใจมากต่อการบูรณะมัสญิดฮะรอม และแสดงความยโสโอหังในเรื่องนี้ อันเนื่องจากที่พวกเขาเป็นชาวมักกะฮฺ เป็นชาวมัสญิดฮะรอม และเป็นผู้บูรณะ อัลลอฮฺจึงได้กล่าวถึงการยโสโอหังของพวกเขา และหันเหออกจากศรัทธา ดังนั้น พระองค์จึงกล่าวแก่พวกมุชริกีน ว่า

﴿ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾

**"ความจริง อายะฮฺทั้งหลายของเราเคยถูกเอามาอ่านแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับ และพวกเขายโสโอหังต่ออัลกุรอาน พวกเขาจับกลุ่มกันสนทนาในเวลากลางคืน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 66 และ 67)*

คือ พวกเขาโอ้อวดกันในเรื่องบทบาทของตนเองที่มีต่อมัสญิดฮะรอม โดยพวกเขามักจะจับกลุ่มคุยกันในเวลากลางคืนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยไม่สนใจอัลกุรอาน และท่านนบี ﷺ ว่าอย่างที่พวกเขาจะเอานั้นดีกว่าที่อัลลอฮฺทรงบอกให้พวกเขาทราบ สิ่งที่พวกเขาทำนั้น มันไม่เกิดประโยชน์อันใด สำหรับ ณ ที่อัลลอฮฺ เขายังไม่ได้ศรัทธาเลย และยังทำชิริกอยู่ คือตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ผลงานของพวกเขาจะมากเท่าไรก็ไร้ผล ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เขาเหล่านั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่อธรรม** ﴾ สิ่งที่พวกเขาคิดว่าดีกว่า อัลลอฮฺกับขนานนามว่า พวกเขาเป็นผู้อธรรม ที่พวกเขาทำไปนั้นมันจึงไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย เพราะพวกเขาก็ยังตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ผลงานใดที่กระทำไป ขณะที่ยังไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และยังตั้งภาคี ยังกราบไหว้เจว็ดอยู่นั้น ย่อมไม่มีผลแต่ประการใดในปรโลก

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า อายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ อัลอับบาส อิบนุ อับดิลมุฏฏอลิบ ขณะที่ถูกจับเป็นเชลยในสมรภูมิบะดัรฺ โดยเขากล่าวว่า แม้ว่าพวกท่านจะเข้ารับอิสลามก่อนฉัน อพยพและต้องปกป้องอิสลามก็ตาม แต่ความจริงพวกเราเคยทำนุบำรุงมัสญิดมาก่อน และบริการน้ำให้แก่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ช่วยคนที่เดือดร้อน อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ ﴾ ไปจนจบดำรัสของอัลลอฮฺ ﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ หมายความว่าที่อัลอับบาสกล่าวมาทั้งหมดนั้น และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ดังกล่าวมานั้น หมายถึง ที่พวกเขากระทำไปทั้งหมด ขณะที่ยังทำชิริก เคารพบูชาเจว็ดอยู่ อัลลอฮฺจะไม่รับผลงาน และไม่ตอบแทนผลบุญในช่วงที่เคารพบูชาเจว็ดอยู่

*(อัฏฏอบะรี 14/172)*

และ อัฏเฏาะฮาก อิบนุ มุซาฮิม ได้กล่าวว่า บรรดามุสลิมได้มาหาอัลอับบาส และบรรดาพวกที่ถูกจับเป็นเชลยในวันสมรภูมิบะดัรฺ แล้วตำหนิพวกเขาที่ได้กระทำสิ่งที่เป็นการตั้งภาคี แล้วอัลอับบาสก็กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺพวกเราเคยบูรณะมัสญิดฮะรอมปลดปล่อยคนทุกข์ยาก คลุมผ้าบัยตุลลอฮฺ และบริการน้ำดื่มให้แก่คนประกอบพิธีฮัจญ์ แล้วอัลลอฮฺก็ประทานอายะฮฺลงมาว่า ﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/172)*

ความจริงในการอธิบายอายะฮฺนี้ได้มีฮะดีษ มัรฺฟัวะอฺ ระบุไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วย โดยอับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานมาจาก อันนัวะอฺมาน อิบนิ บะชีรฺ ﷺ ได้เล่าว่า มีชายคนหนึ่งได้กล่าวว่า หากว่าฉันมิได้ประกอบการงานใดเลย หลังจากได้เข้ารับอิสลามแล้ว นอกจากบริการน้ำดื่มให้แก่ผู้มาทำฮัจญ์ก็ถือเป็นการเพียงพอสำหรับฉันแล้ว อีกคนหนึ่งกล่าวว่า หากว่าฉันมิได้ประกอบการงานใดเลย หลังจากเข้ารับอิสลามแล้ว นอกจากบูรณะมัสญิดฮะรอมก็เป็นการพอเพียงสำหรับฉันแล้ว และอีกคนหนึ่งได้กล่าวว่า การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺนั้นประเสริฐกว่าสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวมา แล้วท่านอุมัรฺ ﷺ ได้ดุพวกนั้น และกล่าวว่า พวกท่านจงอย่าส่งเสียงดัง ณ ที่มิมบัรฺ (ธรรมาสน์) ของท่านรอซูล ﷺ โดยที่วันนั้นเป็นวันศุกร์ เอาไว้เมื่อพวกเราละหมาดวันศุกร์เสร็จ เราค่อยเข้าไปหาท่านนบี ﷺ แล้วถามท่าน หลังจากนั้นอายะฮฺนี้ก็ถูกประทานลงมาว่า ﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ﴾ ไปจนถึงดำรัสที่ว่า ﴿ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِ ﴾

*(มุสลิม 1879 และ อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/268)*

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَـٰنِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَٰنُكُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَـٰرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَـٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ لَا

يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ﴿٢٤﴾

23. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาบิดาของพวกเจ้า และพี่น้องของพวกเจ้าเป็นมิตร หากพวกเขาชอบการปฏิเสธศรัทธาเหนือการศรัทธา และถ้าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว ชนเหล่านี้แหละเป็นผู้อธรรม

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้า และบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า และบรรดาพี่น้องของพวกเจ้า และบรรดาคู่ครองของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ และการค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์แล้วไซร้ ก็จงรอคอยเถิด จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงนำมาซึ่งคำสั่งของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่ละเมิด

## มีคำสั่งใช้ให้ละทิ้งการเอาพวกมุชริกีนเป็นมิตร ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้แยกออกจากพวกปฏิเสธ ถึงแม้พวกเขาจะเป็นพ่อเป็นลูก และทรงห้ามมิให้เอาเป็นมิตร เมื่อพวกเขายังเลือกเอาการปฏิเสธอยู่ โดยไม่ศรัทธา และพระองค์ได้สัญญาในเรื่องดังกล่าวเอาไว้ ดังที่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า

﴿ لَّا تَجِدُ قَوۡمًا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ يُوَآدُّونَ مَنۡ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوۡ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ أَوۡ أَبۡنَآءَهُمۡ أَوۡ إِخۡوَٰنَهُمۡ أَوۡ عَشِيرَتَهُمۡۚ أُوْلَٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٖ مِّنۡهُۖ وَيُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ .... ﴾ الآية

**"เจ้าจะไม่พบกลุ่มชนใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก จะรักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺ และรอซูลพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขา หรือ**

**ลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านั้น อัลลอฮฺทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในหัวใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้น ด้วยการสนับสนุนของพระองค์ และทรงให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์อันหลากหลาย ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง......”** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลมุญาดะละฮฺ อายะฮฺที่ 22)*

อัลฮาฟิซ อัลบัยฮะกี จากฮะดีษที่เล่าโดย อับดุลลอฮฺ อิบนุ ซูษับ เล่าว่า พ่อของอบีอุบัยดะฮฺ อิบนิล ญัรฺรอฮฺ ได้เริ่มบอกลักษณะพระเจ้าให้เขาฟังในวันสมรภูมิบะดัรฺ และ อบูอุบัยดะฮฺ ก็เริ่มเบื่อหน่ายต่อเขา แล้ว อัลญัรฺรอฮฺ เริ่มพูดเสียดแทงมากขึ้นต่อลูกชายของเขา และ อบูอุบัยดะฮฺ ก็มุ่งออกไป แล้วฆ่าเขา แล้วอัลลอฮฺได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า

﴿ لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ .... ﴾ الآية

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้สั่งให้รอซูลของพระองค์ให้คำเตือนแก่ผู้ที่ยึดเอาครอบครัวของเขา ญาติที่ใกล้ชิด และพวกพ้องนำหน้าอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้า และบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า และบรรดาพี่น้องของพวกเจ้า และบรรดาคู่ครองของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาได้** ﴾ คือ ทรัพย์สินที่พวกท่านพยายามหามา และได้มา ﴿ **และการค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจนั้น** ﴾ คือ ชอบมัน รักมัน เพราะมันดี และสวยงาม คือ ถึงแม้ว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ﴿ **เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์แล้วไซร้ก็จงรอคอยเถิด** ﴾ คือ จงรอคอยการลงโทษเถิด และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงนำมาซึ่งคำสั่งของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่ละเมิด** ﴾

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก ซุฮฺเราะฮฺ อิบนิ มะอฺบัด จากปู่ของเขาเล่าว่า พวกเราเคยอยู่พร้อมกับท่านรอซูล ﷺ โดยที่ท่านได้จับมือของ อุมัรฺ อิบนิล ค็อฏฏอบ เอาไว้ แล้ว อุมัรฺได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ สำหรับท่านนั้นเป็นที่รักแก่ฉันมากกว่าทุกสิ่ง ยกเว้นตัวของฉัน แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُوْنَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ )

***"คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าฉันนั้นจะเป็นที่รักแก่เขามากกว่าตัวของเขาเอง"***

แล้ว อุมัรฺ ได้กล่าวว่า ขณะนี้ท่านนั้น ขอสาบานต่ออัลลอฮฺเป็นที่รักแก่ฉันมากกว่าตัวของฉันเอง แล้ว ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า "ต้องอย่างนี้สิอุมัรฺ"

*(อะหฺมัด 4/336)*

และ อัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้โดยเอกเทศ

*(ฟัตฮุลบารี 11/532)*

และ อิมามอะหฺมัด และ อบูดาวูด ได้รายงาน โดยที่สำนวนนี้รายงานโดย อบูดาวูด เล่าว่า อิบนุ อุมัรฺ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

( إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ ، وَأَخَذْتُمْ بِأَذْنَابِ الْبَقَرِ ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ ، سَلَّطَ اللهُ عَلَيْكُمْ ذُلاًّ لاَيَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوْا إِلَى دِيْنِكُمْ )

***"เมื่อพวกท่านค้าขายสิ่งของกันด้วยธุรกรรมแบบอีนะฮฺ เอาหางวัวกัน พอใจกับพืชพันธุ์ธัญญาหาร ละทิ้งการญิฮาด (ต่อสู้) อัลลอฮฺได้ทรงล้อมท่านไว้ในความตกต่ำ โดยจะไม่หลุดออกไปได้ จนกว่าพวกเจ้าจะกลับไปสู่ศาสนาของพวกเจ้า"***

*(อะหฺมัด 2/42 และ อบูดาวูด 3462)*

﴿ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ
عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾ ﴾

25. แท้จริง อัลลอฮฺ ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบหลายแห่ง และในวันสมรภูมิฮุนัยน์ด้วย ขณะที่จำนวนมากของพวกเจ้า ทำให้พวกเจ้าพึงพอใจ แล้วมันก็มิได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็กลับแคบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่ แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี

26. และอัลลอฮฺ ก็ได้ประทานความสงบใจจากพระองค์ลงมาให้แก่รอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น และได้ทรงให้ไพร่พลลงมา ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

27. และหลังจากนั้น พระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

## ชัยชนะและการพิชิตนั้นเกิดขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ ﷻ เท่านั้น

อิบนุ ญุรอยญฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก มุญาฮิด ว่า นี่เป็นอายะฮฺแรกที่ถูกประทานลงมาในซูเราะฮฺบะรออะฮฺ โดยอัลลอฮฺได้เตือนให้บรรดาผู้ศรัทธาระลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา และความดีของพระองค์ที่ให้พวกเขาได้ชัยชนะต่อศัตรูในหลาย ๆ ที่ได้มีการสู้รบกันกับท่านรอซูล ﷺ ซึ่งที่จริงแล้ว ชัยชนะดังกล่าวนั้น มาจากการช่วยเหลือสนับสนุนจากอัลลอฮฺ ﷻ และจากความช่วยเหลือ และกำหนดจากพระองค์ มิใช่เพราะจำนวนคนหรืออาวุธยุทโธปกรณ์ของพวกเขา และพระองค์ทรงเตือนให้พวกเขาได้ทราบว่า แท้จริงชัยชนะนั้นมาจากพระองค์เท่านั้นไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม และในวันสมรภูมิฮุนัยน์นั้น การที่บรรดาผู้ศรัทธามีจำนวนมากทำให้พวกเขารู้สึกฮึกเหิม แต่แล้วเมื่อถูกฝ่ายศัตรูโจมตีโดยไม่ทันรู้ตัว คนจำนวนมากก็หันหลังหนีกันจ้าละหวั่น นอกจากจำนวนไม่มากนักที่ปักหลักอยู่ร่วมกับท่านรอซูล ﷺ หลังจากนั้น อัลลอฮฺก็ประทานชัยชนะ และสนับสนุนแก่ท่านรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับท่าน โดยจะอธิบายให้แจ่มแจ้ง และเป็นรายละเอียดต่อไป *อินชาอัลลอฮฺ* เพื่อพวกเขาจะได้ทราบว่า แท้จริง ชัยชนะมาจากพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งอย่างแน่นอน และด้วยการเสริมกำลังจากพระองค์ ถึงแม้จะมีจำนวนน้อยก็ตาม กี่มากน้อยแล้วที่คนจำนวนน้อยชนะคนจำนวนมาก โดยอนุมัติของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย

## สมรภูมิฮุนัยน์

สมรภูมิฮุนัยน์นั้นได้เกิดขึ้นหลังจากที่พิชิตเมืองมักกะฮฺแล้ว คือ เกิดขึ้นในเดือนเชาวาล ปีฮิจญ์เราะฮฺศักราชที่ 8 ดังกล่าวนั้นก็คือ หลังจากที่ท่านนบี ﷺ ได้เปิดเมืองมักกะฮฺเสร็จเรียบร้อย และชาวเมืองโดยทั่วไปก็เข้ารับอิสลาม และท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ปล่อยให้พวกเขาเป็นอิสระเป็นจำนวนมาก อยู่มาไม่นานก็ได้ทราบข่าวว่า เผ่าหะวาซินได้รวมตัวกันเพื่อสู้รบกับท่าน และหัวหน้าของพวกเขา ก็คือ มาลิก อิบนุ เอาฟฺ อันนัศรี และมีชาวเผ่าษะกีฟทั้งหมดเข้าร่วมกับเขาด้วย และตระกูลญุชัม, ตระกูลสะอัด อันนัศรี และบางส่วนของตระกูล ฮิลาล ไม่มากนักก็เข้าร่วมด้วย และบางคนจากเผ่าอัมรฺ อิบนุ อามิรฺ และ เอาฟฺ อิบนุ อามิรฺ และพวกเขาได้ยกทัพมุ่งหน้า ซึ่งพร้อมกับพวกเขานั้น มีบรรดาสตรี, เด็กๆ รวมทั้งมีฝูงแกะ และสัตว์เลี้ยงร่วมมาด้วย มากันหมดทั้งเด็กและผู้ใหญ่ แล้วท่านรอซูล ﷺ จึงได้นำทหารที่มาร่วมพิชิตเมืองมักกะฮฺไป ซึ่งประกอบไปด้วยชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺ และชาวเผ่าอาหรับต่างๆ ที่เข้ารับอิสลาม และพวกที่ถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ รวมทั้งสิ้นจำนวนหนึ่งหมื่นกว่าคน โดยท่านนบีนำพวกเขาออกไปเผชิญหน้ากับศัตรู โดยไปพบกันที่หุบเขาแห่งหนึ่งระหว่างเมืองมักกะฮฺกับเมืองฏออีฟ ซึ่งเรียกกันว่า "ฮุนัยน์" และเกิดการสู้รบกันตอนเช้ามืดของวัน ซึ่งพวกเขาได้เข้าไปในทางระหว่างหุบเขา โดยที่ฝ่ายศัตรู พวกหะวาซินได้แอบซุ่มอยู่แล้วเมื่อมุสลิมใกล้ที่จะเผชิญหน้าศัตรู โดยที่พวกเขาไม่ทันรู้ตัว ก็มีอาวุธ (ลูกดอกหรือธนู) พุ่งลงมาเป็นห่าฝนเหมือนกับพุ่งลงมาพร้อมๆ กันในคราวเดียว ตามคำสั่งกษัตริย์ของพวกเขาโดยที่ฝ่ายศัตรูที่อยู่ด้านหน้าก็ชูดาบบนหลังม้า ขณะนั้นบรรดามุสลิมกำลังตกใจ ไม่ทันรู้ตัวก็หันหลังหนีกันเจ้าละหวั่น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวเอาไว้ แต่ท่านรอซูล ﷺ ก็ยืนหยัดอย่างมั่นคง โดยที่ในวันนั้น ท่านได้ขี่ล่อของท่าน ชื่อ อัชชะฮฺบาอฺ นำหน้าเข้าสู้กับศัตรู โดยที่อัลอับบาส ลุงของท่าน จับที่พักเท้าด้านขวาเอาไว้ และอบูซุฟยาน อิบนุล ฮาริษ อิบนุอับดิลมุฏฏอลิบ จับที่พักเท้าด้านซ้าย คอยระวังมิให้พาหนะของท่านเคลื่อนเร็วนัก และพยายามเรียกร้องบรรดามุสลิมให้กลับมาสู่การสู้รบ โดยท่านได้กล่าวว่า

( إِلَيَّ عِبَادَ اللهِ ، إِلَيَّ أَنَا رَسُوْلُ اللهِ ) وَيَقُوْلُ فِيْ تِلْكَ الْحَالِ ( أَنَا النَّبِيُّ لَاكَذِبْ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ )

***"กลับมาที่ฉัน โอ้ บ่าวของอัลลอฮฺ กลับมาที่ฉัน ฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ และท่านกล่าวในสภาพนั้นว่า ฉันคือนบีที่ไม่โกหก ฉันคือลูกหลานของอับดิลมุฏฏอลิบ"***

โดยมีสาวกของท่านได้ยืนหยัดอยู่ร่วมกับท่านเกือบหนึ่งร้อยคน และบางคนกล่าวว่ามีประมาณ 80 คน ซึ่งในจำนวนนั้น ก็มี อบูบักรฺ, อุมัรฺ, อับบาส, อะลี, อัลฟัฎลฺ อิบนุ อับบาส,

อบูซุฟยาน อิบนุล ฮาริษ, อัยมัน ลูกชายของอุมมิอัยมัน, อุซามะฮฺ อิบนุ ซัยดฺ และคนอื่นๆ ขออัลลอฮฺได้โปรดพอพระทัยพวกเขาทุกคนด้วย หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ได้สั่งให้ลุงของท่าน คือ อัลอับบาส ซึ่งเป็นคนเสียงดัง ให้ประกาศเรียกบรรดามุสลิมกลับมา ท่านจึงได้ประกาศด้วยเสียงอันดัง ว่า โอ้ บรรดาชาวต้นไม้ หมายถึง ต้นไม้ที่ชาวมุฮาญิรีนและอันศอรฺให้สัตยาบันอัรฺริฎวานที่ใต้ต้นไม้นั้นให้กลับมาอย่าได้หนีไป และบางครั้งท่านก็ตะโกนเรียกพวกเขาว่า โอ้ พวกอัซซัมเราะฮฺ และบางครั้งก็เรียกว่า โอ้ พวกซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ แล้วพวกที่ได้ยินก็เริ่ม กล่าวว่า ลับบัยกะ, ลับบัยกะ และเมื่อผู้คนใจเย็นลงพวกเขาก็กลับมาที่ท่านรอซูล ﷺ แม้กระทั่ง คนที่ไม่สามารถทำให้อูฐของเขาปฏิบัติตามได้ ก็สวมเสื้อเกราะและโดดลงจากหลังอูฐ วิ่งมาที่ท่านรอซูล ﷺ เมื่อพวกเขากลับมาแล้ว ท่านรอซูลจึงสั่งให้ตั้งขบวนแล้วท่านคว้าดินฝุ่นมากำหนึ่ง แล้วขอพรต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้ช่วยเหลือ โดยท่านได้กล่าวว่า اَللّٰهُمَّ أَنْجِزْ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ "โอ้ อัลลอฮฺ ได้โปรดทำให้สัญญาของพระองค์ที่ได้เคยให้ไว้แก่ฉันเป็นจริงด้วยเถิด แล้วท่านก็ขว้างมันไปที่ศัตรูเหล่านั้น และไม่มีคนใดนอกจากฝุ่นได้ประสบกับตาของพวกเขา ทำให้สู้รบไม่สะดวก แล้วพวกเขาถอยทัพร่นไป และพวกมุสลิมก็ไล่ตามฆ่า และจับเป็นเชลยได้เป็นจำนวนมาก

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองระบุว่า ฮะดีษรายงานโดย ชัวะอุบะฮฺ นำมาจาก อิสฮาก จาก อัลบะรออฺ อิบนิ อาซิบ ؓ มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า โอ้ อะบาอุมาเราะฮฺ พวกท่านหนีจากท่านรอซูล ﷺ ในวันสมรภูมิฮุนัยน์ หรือเปล่า ? แล้วเขากล่าวว่า แต่ท่านรอซูล ﷺ ไม่ได้หนี แท้จริง เผ่าหะวาซินนั้น เป็นเผ่าที่มีนักแม่นธนูมาก แล้วเมื่อเราได้พบกับพวกเขา เราก็กดดันพวกเขาได้ จนกระทั่งพวกเขาต้องล่าถอย แล้วผู้คนก็มุ่งไปที่ทรัพย์จากสงคราม แล้วพวกเขาก็ต้อนรับด้วยลูกธนู แล้วผู้คนก็ถอยร่นโดยไม่ทันตั้งตัว ความจริง ฉันเห็นท่านรอซูล ﷺ โดยอบูซุฟยานจับบังเหียนล่อสีขาวของท่านนบีเอาไว้ โดยที่ท่านกล่าวว่า أَنَا النَّبِيُّ لاَ كَذِبْ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبْ "ฉันคือ นบีที่ไม่โกหก ฉันคือลูกหลานของ อับดิลมุฏฏอลิบ"

*(ฟัตฮุลบารี 6/81 มุสลิม 3/140)*

ฉันขอกล่าวว่า เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า ท่านกล้าหาญอย่างสมบูรณ์แบบในวันนั้น โดยเฉพาะในสภาวะเช่นนั้น ทั้งๆ ที่ทหารตกอกตกใจเป็นที่สุด แต่ท่านขี่อยู่บนหลังล่อของท่านโดยไม่สะทกสะท้าน ทั้งๆ ที่ล่อก็วิ่งไม่เร็วนัก ทั้งนี้ ก็เพราะท่านนั้น เชื่อมั่นต่ออัลลอฮฺเป็นที่สุด และมอบหมายต่อพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม และมีความมั่นใจว่า ท่านจะต้องได้รับชัยชนะ โดยศาสนาที่ท่านนำมาจะต้องสมบูรณ์ และจะปรากฏให้เห็นเด่นชัดกว่าศาสนาอื่นทั้งหมด และด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺ ก็ได้ประทานความสงบใจจากพระองค์ลงมาให้แก่รอซูลของพระองค์** ﴿ คือ ให้ความมั่นคงแก่ท่านรอซูลของพระองค์ ﴾ **และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น** ﴿ ที่อยู่ร่วมกับท่านรอซูล ﴾ **และได้ทรงให้ไพร่พลลงมา ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็นพวกเขา** ﴿ นั่นก็คือ บรรดามลาอิกะฮฺ ดังเช่นที่ อิมาม อบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ

ได้เล่าว่า อัลกอเซ็ม ได้เล่าให้เราฟังว่า อัลฮะซัน อิบนุ อะรอฟะฮฺ ได้เล่าให้ฉันฟังว่า อัลมัวะอฺตะมิรฺ อิบนุ สุลัยมาน ได้เล่าให้ฉันฟัง จาก เอาฟฺ เขาคือ อิบนุ อบีญะมีละฮฺ อัลอะอฺรอบี ว่า ฉันได้ยิน อับดิรฺเราะฮฺมาน คนรับใช้ของอิบนุ บัรฺซัน ว่า ชายคนหนึ่งได้เล่าให้ฉันฟัง ซึ่งชายคนนี้เคยอยู่พร้อมกับพวกมุชริกีน ในวันสมรภูมิฮุนัยน์ ว่า ขณะที่เราและบรรดาสาวกของท่านรอซูล ﷺ ได้เผชิญหน้าในวันสมรภูมิฮุนัยน์ พวกเขามิได้ยืนหยัดต่อสู้เลย แต่หันหลังหนีไปทันที แล้วเมื่อเราได้เห็นพวกเขาอย่างชัดเจน เราก็เริ่มไล่พวกเขาไป จนพวกเราไปสุดที่เจ้าของล่อสีขาว แล้วเราก็เห็นท่านรอซูล ﷺ เขาเล่าว่า แล้วท่านก็เห็นพวกเรา ที่ท่านนั้นมีบรรดาผู้ชายใบหน้าสีขาวนวลผ่อง แล้วพวกเขาก็กล่าวแก่พวกเราว่า ใบหน้ามัวไปหมด กลับกันเถิด เขาเล่าว่า แล้วเราก็ถอยทัพ แล้วพวกเขาก็ขึ้นบ่าของเราไป นั่นคือสภาพของพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/186)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหลังจากนั้น พระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴿ ความจริงอัลลอฮฺ ไดอภัยโทษให้แก่พวกหะวาซินที่ยังเหลืออยู่ พวกเขาได้เข้ารับอิสลาม และได้มาหาท่านรอซูลในฐานะเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม และติดตามท่านนบีไป จนใกล้มักกะฮฺแล้ว ณ ที่ อัลเญียะอฺรอนะฮฺ ดังกล่าวนั้น หลังจากเกิดสงครามฮุนัยน์ ได้ 20 วัน ณ ที่นั่นได้มีการคัดเลือกเชลยศึก และทรัพย์สินต่างๆ ปรากฏว่า เชลยศึกมีจำนวนถึง 6,000 คน รวมทั้งเด็กๆ และสตรี โดยท่านได้ให้กลับคืนพวกเขาไป ส่วนทรัพย์สินจากสงครามนั้นได้แบ่งให้บรรดาผู้ร่วมรบ และได้ปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระ เพื่อให้หัวใจของพวกเขารับอิสลาม และได้มอบทรัพย์สินให้แต่ละคนเป็นจำนวนมาก บางคนได้รับอูฐเป็นจำนวน 100 ตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาลิก อิบนุ เอาฟฺ อับบัฎรี ก็ได้อูฐถึง 100 ตัว และได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าเผ่าเช่นเดิม หลังจากนั้น เขาได้กล่าวบทกลอนในการนี้ว่า

مَا إِنْ رَأَيْتُ وَلاَ سَمِعْتُ بِمِثْلِه     فِيْ النَّاسِ كُلِّهِمْ بِمِثْلِ مُحَمَّدِ
أَوْفَى فَأَعْطَى لِلْجَزِيْلِ إِذَا اجْتُدِيْ     وَمَتَى تَشَأْ يُخْبِرُكَ عَمَّا فِيْ غَدِ
وَإِذَا الْكَتِيْبَةُ عَرَدَتْ أَنْيَابُهَا     بِالسَّمْهَرِيِّ وَضَرْبِ كُلِّ مُهَنَّدِ
فَكَأَنَّهُ لَيْثٌ عَلَى أَشْبَالِهِ     وَسْطَ الْهَبَاءَةِ خَادِرٌ فِيْ مَرْصَدِ

*ฉันไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยินใครที่เหมือนเขาเลย
ในหมู่ผู้คนทั้งมวลที่เหมือนกับมุฮัมมัด

*มีครบทุกอย่าง และให้อย่างมากมายเมื่อเขาพยายาม
และเมื่อมีอะไรเกิดขึ้น เขาจะบอกให้ท่านทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

*และเมื่อกองทหารเอาเขี้ยวเล็บของมันหนีไป
พร้อมกับหอกที่คมกริบ เขาได้แทงทุกคนที่ขวางหน้า

*เสมือนว่าเขานั้นอยู่ในรูปของสิงโต
ท่ามกลางวงล้อมที่ขาดความรู้สึกในทุกๆ จุดที่มองเห็น

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡمُشۡرِكُونَ نَجَسٞ فَلَا يَقۡرَبُواْ
ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هَٰذَاۚ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةٗ فَسَوۡفَ
يُغۡنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦٓ إِن شَآءَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٨ قَٰتِلُواْ
ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٢٩ ﴾

**28. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริง บรรดามุชริกนั้นโสมม ดังนั้น พวกเขาจงอย่าเข้าใกล้มัสญิดฮะรอม หลังจากปีของพวกเขานี้ และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮฺก็จะทรงให้พวกเจ้ามั่งมี ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

**29. พวกเจ้าจงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และไม่งดเว้นสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสัจจะ อันได้แก่ บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัลญิซยะฮฺ (ค่าหัวที่ถูกกำหนด) จากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ต่ำต้อย**

## ขัดขวางมิให้บรรดามุชริกเข้ามัสญิดฮะรอม

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้บรรดาบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาสะอาดทั้งด้านศาสนา และร่างกาย ปฏิเสธไม่ยอมให้บรรดามุชริกที่เป็นพวกสกปรกโสมมทางด้านศาสนาเข้ามัสญิดฮะรอม และมิให้เข้ามาใกล้ๆ หลังจากอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมา ซึ่งอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮฺศักราช และด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ จึงได้ส่งท่านอะลี ไปกับอบูบักรฺ رضي الله عنه ในปีนั้น และใช้ให้ประกาศในหมู่พวกมุชริกีนว่า หลังจากปีนี้แล้ว ผู้ที่บูชาเจว็ดจะไม่ได้มาทำฮัจญ์อีก และไม่ให้เวียนรอบบัยตุลลอฮฺโดยเปลือยกายอีก ซึ่งอัลลอฮฺทรงให้สถานที่ดังกล่าวสมบูรณ์แล้ว และมีบทบัญญัติบังคับ และใช้ให้ปฏิบัติแล้ว

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานจาก ญาบิรฺ อิบนิ อับดิลลาฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริง บรรดามุชริกนั้นโสมม ดังนั้น พวกเขาจงอย่าเข้าใกล้มัสญิดฮะรอม หลังจากปีของพวกเขานี้** ﴿ ยกเว้นกรณีที่เขาเป็นทาส หรือเป็นคนหนึ่งที่อยู่ภายใต้การปกครองของมุสลิม

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/271)*

อิมามอบูอัมรฺ อัลเอาซาอี ได้เล่าว่า อุมัรฺ อิบนุ อับดิลอะซีซ رحمه الله ได้เขียนสารห้ามชาวยิวและชาวคริสต์เข้าบรรดามัสญิดของมุสลิม โดยในตอนท้ายของคำสั่งห้ามท่านได้ระบุถึงดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ إِنَّمَا ٱلْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴿

และ อะฏออฺ ได้กล่าวว่า "อัลฮะรอม" ทั้งหมดเป็นมัสญิด เพราะดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเขาจงอย่าเข้าใกล้มัสญิดฮะรอม หลังจากปีของพวกเขานี้** ﴿ อายะฮฺอัลกุรอานนี้เป็นหลักฐานชี้ให้เห็นว่า คนมุชริกนั้นสกปรกโสมม เช่นเดียวกับหลักฐานที่บ่งบอกว่าผู้ศรัทธานั้นสะอาด เพราะมีฮะดีษเศาะฮีฮฺระบุว่า اَلْـمُؤْمِنُ لاَيَنْجُسُ "ผู้ศรัทธานั้นไม่สกปรก"

*(ฟัตฮุลบารี 3/150)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮฺก็จะทรงให้พวกเจ้ามั่งมี ด้วยความโปรดปรานของพระองค์** ﴿

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า ดังกล่าวนั้น ก็เพราะผู้คนกล่าวว่า ตลาดก็คงจะขาดตอนจากพวกเราแล้ว การค้าขายก็จะพินาศ และรายได้ของพวกเราก็จะไปจากพวกเรา แล้วอายะฮฺนี้ คือ

﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِ ﴿

**ซึ่งเป็นการบ่งบอกที่ตรงกันข้ามกับที่พวกเขาคิด** ﴾ إِن شَاءَ ﴿ **ไปจนถึงดำรัสที่ว่า**

﴿وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ คือ ที่กล่าวมานี้เป็นการบ่งบอกว่า เป็นสิ่งทดแทนที่พวกเจ้ากลัวกัน ว่าจะไม่มีตลาด หรือตลาดจะถูกตัดขาด ดังนั้น อัลลอฮฺจึงได้ทดแทนให้แก่พวกเขา จากสิ่งที่ขาดจากพวกมุชริกีน โดยพระองค์ได้กำหนดให้มีภาษีที่เรียกว่า "ญิซยะฮฺ" اَلْجِزْيَةُ จากชาวคัมภีร์ (ยิว และคริสต์) เข้ามาแทน

*(อัฏฏอบะรี 14/197)*

และอย่างนี้แหละ ที่ได้มีรายงานมาจากอิบนิ อับบาส , มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, สะอีด อิบนิ ญุบัยรฺ, กอตาดะฮฺ, อัฏเฎาะฮาก และคนอื่นๆ

*(อัฏฏอบะรี 14/193 196)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้** ﴾ สิ่งที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า ﴿ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾ ในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้พวกเจ้า และทรงห้ามพวกเจ้า เพราะพระองค์นั้น ทรงสมบูรณ์ทั้งในการกระทำและคำพูด ทรงเที่ยงธรรมต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์ได้ทรงทดแทนให้แก่พวกเขาด้วยทรัพย์จากอัลญิซยะฮฺ (ภาษีหัว) โดยจะเก็บจากชาวต่างศาสนิกที่อยู่ภายใต้การปกครองของอิสลาม

## ส่งเสริมสนับสนุนให้สู้รบกับชาวคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายภาษีหัว

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พวกเจ้าจงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และไม่งดเว้นสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสัจจะ อันได้แก่ บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัลญิซยะฮฺ (ค่าหัวที่ถูกกำหนด) จากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ต่ำต้อย** ﴾ พวกเขานั้น ในขณะเดียวกันก็ยังปฏิเสธศาสนทูตมุฮัมมัด ﷺ และการศรัทธาที่ถูกต้องก็ไม่เหลืออยู่ในพวกเขา ไม่ว่าต่อรอซูลท่านใด และสิ่งที่บรรดารอซูลได้นำมา ที่จริงแล้ว พวกเขาปฏิบัติตามความเห็นของพวกเขา ตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขาเท่านั้น ซึ่งสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติอยู่ไม่มีในบัญญัติของอัลลอฮฺ และศาสนาของพระองค์เลย เพราะหากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่อบทบัญญัติในศาสนาของพวกเขาอย่างแท้จริง การศรัทธาดังกล่าวย่อมนำพวกเขาไปศรัทธาต่อมุฮัมมัด ﷺ เพราะบรรดานบีทั้งหมดนั้น ได้แจ้งข่าวดีเกี่ยวกับมุฮัมมัดเอาไว้ และใช้ให้พวกเขาปฏิบัติตามอีกด้วย แล้วเมื่อท่านมาปรากฏ พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมรับ ทั้งที่มุฮัมมัดนั้นเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในบรรดารอซูลทั้งหลาย และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขามิได้ยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ศาสนทูตคนก่อนๆ นำมาประกาศ ด้วยเหตุผลว่าเป็นบทบัญญัติของอัลลอฮฺ แต่เป็นเพราะพวกเขาทำตามความชอบและอารมณ์ของตนเอง การศรัทธาของพวกเขาต่อศาสนทูตคนอื่นๆ จึงไม่เกิดประโยชน์อันใด เพราะพวกเขาปฏิเสธรอซูล

ที่ประเสริฐที่สุด มีความสมบูรณ์แบบที่สุด และเป็นรอซูลท่านสุดท้าย ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมา ที่ว่า

﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ﴾

อายะฮฺอัลกุรอานอายะฮฺนี้ ได้ถูกประทานลงมาในตอนเริ่มแรกนั้น ให้ทำการสู้รบกับชาวคัมภีร์ หลังจากที่พวกมุชริกีนได้อ่อนกำลังลงแล้ว และผู้คนก็เข้ารับอิสลาม เข้าอยู่ในศาสนาของอัลลอฮฺกันเป็นจำนวนมาก เป็นกลุ่มๆ แล้ว เมื่อคาบสมุทรอาหรับเกิดความมั่นคง อัลลอฮฺจึงได้สั่งให้รอซูลของพระองค์ทำการสู้รบกับชาวคัมภีร์ คือ พวกยิว และคริสต์ ซึ่งดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮฺศักราช และด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ จึงได้เตรียมไปสู้รบกับพวกโรมัน และเชิญชวนผู้คนให้ออกไป และส่งสาส์นไปถึงเผ่าอาหรับต่างๆ รอบเมืองมะดีนะฮฺ ทำให้มีผู้มาร่วมออกไปต่อสู้ในครั้งนี้ถึง 30,000 กว่าคน แต่บางคนก็ไม่ได้ออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกที่หน้าไหว้หลังหลอก และคนอื่นๆ เป็นส่วนน้อย ซึ่งในปีนั้นเป็นปีที่เกิดความแห้งแล้ง อากาศร้อนจัด แต่ท่านรอซูล ﷺ ก็นำทัพออกไปมุ่งสู่แคว้นชาม เพื่อสู้รบกับพวกโรมัน จนกระทั่งท่านได้ยกทัพไปถึงตำบลตะบู๊ก และลงพักที่นั่นอยู่ที่นั่นเกือบ 20 วัน หลังจากนั้นท่านก็ขอดุอาอฺให้อัลลอฮฺชี้แนะว่าควรอยู่ต่อหรือถอยกลับ สุดท้ายท่านก็ตัดสินใจเดินทางกลับเพราะปีนั้นสภาพแย่มาก ผู้คนอ่อนแอ อากาศร้อนจัด เรื่องนี้เราจะนำมากล่าวเป็นรายละเอียดในภายหลัง *อินชาอัลลอฮฺ*

## ภาษีหัวนั้น เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงความตกต่ำ และปฏิเสธศรัทธา

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัลญิซยะฮฺ (ค่าหัวที่ถูกกำหนด)** ﴿ คือ ถ้าพวกเขาไม่เข้ารับอิสลาม ﴾ **จากมือของพวกเขาเอง** ﴿ ด้วยการบังคับให้พวกเขาจ่าย ﴾ **ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ต่ำต้อย** ﴿ คือ ถูกบังคับให้จ่ายเสมือนกับเป็นผู้ต่ำต้อย ด้วยเหตุนี้ จึงไม่อนุญาตให้ผ่อนผันเป็นอันขาดสำหรับผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของมุสลิม โดยไม่อนุญาตให้มีสิทธิ์เหนือ หรือเท่าเทียมกับมุสลิม ดังได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ ว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَتَبْدَءُوْا الْيَهُوْدَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلامِ وَإِذَا لَقِيْتُمْ أَحَدَهُمْ فِيْ طَرِيْقٍ ، فَاضْطَرُّوْهُ إِلَى أَضْيَقِهِ )

***"พวกท่านจงอย่าเริ่มกล่าวสลามกับชาวยิว และชาวคริสต์ และถ้าพวกเจ้าพบคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาในทางเดิน พวกเจ้าก็จงให้เขาไปอยู่ในทางแคบที่สุด"***

*(มุสลิม 4/1707)*

และด้วยเหตุนี้ ท่านอะมีรุลมุอฺมินีน อุมัรฺ อิบนุล คอฏฏอบ ﷺ จึงได้วางเงื่อนไขต่างๆ ไว้กับพวกเขาหลายประการ เพื่อไม่ให้พวกเขาลำพองตน ซึ่งดังกล่าวนั้น บรรดานักจดจำได้บันทึกเอาไว้ จากรายงานของ อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนิ ฆุอนัม อัลอัชอะรี เล่าว่า ฉันได้เขียนสาส์นไปถึง อุมัรฺ อิบนิล คอฏฏอบ ﷺ เมื่อครั้งที่ท่านทำสัญญาสงบศึกกับชาวนัศรอนีกลุ่มหนึ่งในแคว้นชาม ว่า

"ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ นี่เป็นสาส์นถึงท่านอุมัรฺ ผู้เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ท่านเจ้าเมืองของบรรดาผู้ศรัทธา จากชาวนะศอรอเมืองนั้นๆ ความจริงพวกท่านได้เข้ามายังพวกเรา เราขอความปลอดภัยต่อพวกท่าน ได้ให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตของพวกเรา ลูกหลานของพวกเรา ทรัพย์สินของพวกเรา และผู้นับถือศาสนาเดียวกับพวกเรา โดยเราได้สัญญากับพวกท่านว่า เราจะไม่บูรณะสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ โบสถ์ หรือสำนักธรรมของนักบวชในเมืองนี้ รวมถึงเมืองอื่นๆ โดยรอบ เราจะไม่ฟื้นฟูสิ่งที่ได้พังและเสียหายไป และเราจะไม่ห้ามมุสลิมคนหนึ่งคนใดที่จะมานอนพักในโบสถ์ของเราในเวลากลางคืน หรือกลางวัน เราจะเปิดประตูของเราให้กว้างเพื่อต้อนรับผู้ผ่านมาและผู้เดินทาง มุสลิมคนที่ผ่านมาที่เรา เราจะให้เข้าพัก และบริการอาหารเป็นเวลา 3 วัน แต่โบสถ์ของเรา และบ้านของเราจะไม่ให้ผู้สอดแนมเข้าพัก และเราจะไม่คดโกงบรรดามุสลิม เราขอไม่ให้ลูกหลานของเราเรียนคัมภีร์อัลกุรอาน เราจะไม่แสดงออกถึงสิ่งที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และจะไม่เชิญชวนผู้ใดให้มาปฏิบัติตาม และเราจะไม่ห้ามหรือขัดขวางพี่น้องของเราคนหนึ่งคนใดที่จะเข้ารับอิสลาม หากพวกเขาต้องการ เราจะให้เกียรติมุสลิม และพวกเราจะลุกขึ้นยืนให้แก่เขา เมื่อพวกเขาต้องการจะนั่ง เราจะไม่เลียนแบบเสื้อผ้าที่พวกเขาสวมใส่ หมวก, ผ้าโพกศีรษะ, รองเท้า, แบบผม, การพูดจา, การตั้งชื่อ, การขี่พาหนะ, การสะพายดาบ, แบกหามอาวุธ, เราจะไม่สลักแหวนด้วยภาษาอาหรับ เราจะไม่ขายสุรา เราจะแต่งกายด้วยชุดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับพวกเราเสมอ เพื่อให้ผู้คนแยกแยะได้ เราจะไม่แขวนไม้กางเขนไว้ในที่เปิดเผยในโบสถ์ของพวกเรา และจะไม่นำไม้กางเขนหรือคัมภีร์ต่างๆ ของพวกเราไปเปิดเผยตามถนนหนทางหรือตลาดของชาวมุสลิม จะไม่ตีระฆังให้เสียงดังเกินไป เราจะไม่ส่งเสียงดังในการสวดต่อหน้าบรรดามุสลิม เราจะไม่ทำอะไรให้เอิกเกริกเกี่ยวกับคนตายของเรา พิธีการของเราต่อหน้ามุสลิมทั้งในทางเดิน ถนนหนทาง และในตลาด และเราจะไม่ฝังคนตายใกล้กับสุสานของมุสลิม จะไม่ครอบครองทาส และสัญญาว่าจะแสดงความหวังดีต่อมุสลิม และไม่สอดรู้สอดเห็นในบ้านเรือนของพวกเขา

ผู้เล่าได้เล่าว่า เมื่อสาส์นไปถึงท่านอุมัรฺ ท่านได้เพิ่มในสาส์น ว่า "และเราจะไม่ทำร้ายมุสลิมคนหนึ่งคนใด เราให้คำมั่นสัญญาว่าเราและผู้ร่วมศาสนาทุกคนจะปฏิบัติตามคำสัญญานี้แลกกับการได้รับประกันความปลอดภัย และหากปรากฏว่าพวกเราผิดสัญญาในข้อหนึ่งข้อใดจากที่ระบุไว้ข้างต้น และดื้อดึงขัดขืนก็ให้ถือว่าเป็นการยกเลิกสัญญา โดยเราจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกต่อไป และจะต้องถูกปฏิบัติในลักษณะเดียวกับผู้ที่ดื้อดึงต่อต้าน"

*(จากหนังสือ อัลมะฮัลลี 7/346)*

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ
اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا
وَاحِدًا لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ ﴾

**30. และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยรฺ เป็นบุตรของอัลลอฮฺ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัลมะซีฮฺ เป็นบุตรของอัลลอฮฺ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้น ด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกให้หันเห (ออกจากความจริง) ไปได้อย่างไร ?**

**31. พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขา เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ และยึดเอาอัลมะซีฮฺ บุตรของมัรฺยัมเป็นพระเจ้าด้วย ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้ถูกใช้นอกจากเพื่อการเคารพภักดีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น**

## การตั้งภาคีของชาวยิว และชาวคริสต์ และการปฏิเสธของพวกเขาเป็นสาเหตุแห่งการสู้รบกับพวกเขา

บรรดาอายะฮฺที่กล่าวมานี้ เป็นการยืนยันจากอัลลอฮฺ ﷻ แก่บรรดาผู้ศรัทธาให้ต่อสู้กับบรรดาผู้ตั้งภาคีที่เป็นผู้ปฏิเสธชาวยิว และชาวคริสต์ อันเนื่องจากคำพูดที่น่าเกลียด และตลบตะแลงต่ออัลลอฮฺ สำหรับชาวยิวนั้น บอกว่า อุซัยรฺ นั้น เป็นบุตรของอัลลอฮฺ ที่จริงแล้วอัลลอฮฺ ﷻ ทรงสูงส่งกว่าที่จะกล่าวเช่นนั้นอย่างมากมาย

ส่วนชาวคริสต์นั้น ความหลงของพวกเขา ก็ปรากฏชัดออกมาในเรื่องอัลมะซีฮฺ (อีซา บุตรของนางมัรฺยัม) และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงปฏิเสธคนสองกลุ่มนี้ โดยพระองค์ ตรัสว่า ﴾ **นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้น ด้วยปากของพวกเขาเอง** ﴿ คือ ไม่มีหลักฐานที่พวกเขาจะอ้างอิงแต่ประการใด นอกจากการตวัดลิ้นของพวกเขาไปตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และการขัดแย้งกันของพวกเขา ﴾ **ซึ่งคล้ายกับ** ﴿ คือเหมือนกับ ﴾ **ถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน** ﴿ คือ บรรดาประชาชาติก่อนๆ จากพวกเขาที่เคยหลงทางมาแล้ว ดังเช่นที่พวกเขาเหล่านี้หลงทาง ﴾ **ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวกเขาด้วยเถิด** ﴿ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวกเขาแล้ว ﴾ **พวกเขาถูกให้หันเห (ออกจากความจริง) ไปได้อย่างไร ?** ﴿ คือ พวกเขาออกไปจากความจริงได้อย่างไร ? ทั้งๆ ที่มันปรากฏอย่างชัดเจนอยู่แล้ว และตรงยิ่งกว่าจะไปสู่ความเท็จ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขา เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ และยึดเอาอัลมะซีฮฺ บุตรของมัรฺยัมเป็นพระเจ้าด้วย** ﴿ อิมามอะหฺมัด, อัตติรฺมิซี และ อิบนุญะรีรฺ ได้รายงานจากหลายสายรายงาน จาก อาดี อิบนิ ฮาติม رضي الله عنه ว่า เมื่อเขาได้ทราบข่าวการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล ﷺ เขาได้หนีไปยังแคว้นชาม และปรากฏว่า เขาได้เข้ารับศาสนาคริสต์ ในสมัยญาฮิลียะฮฺ (สมัยก่อนอิสลาม) แล้วน้องสาวของเขา และจำนวนหนึ่งจากกลุ่มชนของเขาได้ถูกจับเป็นเชลย หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ให้ความโปรดปรานต่อน้องสาวของเขา และให้อิสระต่อนาง แล้วนางก็ได้กลับมาหาพี่ชายของนาง และนางก็ชักชวนให้เขาเข้ารับศาสนาอิสลาม และเดินทางไปหาท่านรอซูล ﷺ อาดี จึงได้เข้ามาที่เมืองมะดีนะฮฺ โดยที่เขาเคยเป็นหัวหน้าของกลุ่มชนของเขา คือ เผ่าฏ็อยยฺ และบิดาของเขาคือ ฮาติม อัฏฏออี เป็นผู้ที่ร่ำลือกันว่า เป็นคนใจบุญศุลทาน แล้วผู้คนก็พูดกันถึงการมาของเขา เมื่อเขาเดินทางมาถึง เขาจึงไปหาท่านรอซูล ﷺ โดยที่คอของเขาแขวนไม้กางเขนที่ทำจากเงินไว้ด้วย แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( اتَّخَذُوْا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُوْنِ اللهِ )

"อาดีเล่าว่า เมื่อฉันได้ฟังอายะฮฺดังกล่าว ฉันก็ตอบไปว่าพวกเขาเล่านั้นมิได้กราบไหว้บรรดานักปราชญ์หรือบาทหลวงเสียหน่อย"

ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า

( بَلَى إِنَّهُمْ حَرَّمُوْا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحَلُّوْا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوْهُمْ فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ )

*"เปล่าเลย ความจริง พวกนักปราชญ์และนักบวชเหล่านั้นได้ห้ามของฮาลาล (อนุมัติ) แก่พวกเขา และอนุมัติสิ่งฮะรอม (สิ่งต้องห้าม) แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ปฏิบัติตาม อย่างนั้นแหละ ถือว่าพวกเขากราบไหว้คนเหล่านั้น"*

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( يَا عَدِيُّ مَا تَقُوْلُ ؟ أَيُفِرُّكَ أَنْ يُقَالَ : اللهُ أَكْبَرُ ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ شَيْئًا أَكْبَرَ مِنَ اللهِ ؟ مَايُفِرُّكَ ؟ أَيُفِرُّكَ أَنْ يُقَالَ : لَاإِلَهَ إِلَّا اللهُ ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللهُ ) ثُمَّ دَعَاهُ إِلَى الْإِسْلَامِ فَأَسْلَمَ وَشَهِدَ شَهَادَةَ الْحَقِّ قَالَ : فَلَقَدْ رَأَيْتُ وَجْهَهُ اسْتَبْشَرَ ثُمَّ قَالَ ( إِنَّ الْيَهُوْدَ مَغْضُوْبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضَالُّوْنَ )

*"โอ้ อาดี ท่านจะว่าอย่างไร ? การที่มีการกล่าวว่า อัลลอฮุอักบัรฺ (อัลลอฮฺ ผู้ทรงเกรียงไกร) นั้นทำให้ท่านต้องหนีไปหรือ ? แล้วท่านคิดว่า มีสิ่งใดยิ่งใหญ่กว่าอัลลอฮฺอย่างนั้นหรือ ? สิ่งใดทำให้ท่านต้องหนีไป ? การที่มีการกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ นั้นทำให้ท่านต้องหนีไปหรือ ? แล้วท่านคิดว่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ อย่างนั้นหรือ ?"* หลังจากนั้น ท่านก็ได้เชิญชวนให้เขาเข้ารับอิสลาม แล้วเขาก็รับอิสลาม และยืนยันการปฏิญาณอย่างแท้จริง เขาเล่าว่า แล้วความจริง ฉันได้เห็นใบหน้าของท่านรอซูลดีใจ หลังจากนั้น ท่าน (นบี) ก็กล่าวว่า ***"แท้จริงชาวยิวนั้น อัลลอฮฺทรงโกรธกริ้วต่อพวกเขา และนะศอรอนั้น จะเป็นผู้หลงทาง"***

*(อะหฺมัด 4/378, ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/492 และ อัฏฏอบะรี 14/210,)*

อย่างนี้แหละที่ ฮุซัยฟะฮฺ อิบนุล ยะมาน, อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวในการอธิบายอายะฮฺนี้คือ

﴿ اتَّخَذُوْا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُوْنِ اللهِ ﴾

"คือ พวกเขาปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกนักปราชญ์และนักบวชทำให้เป็นที่อนุมัติ (ฮาลาล) และทำให้เป็นที่ต้องห้าม"

*(อัฏฏอบะรี 14/210)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้ถูกใช้ นอกจากเพื่อการเคารพภักดีพระเจ้าเพียงองค์เดียว** ﴿ คือ ผู้ที่ทรงห้ามสิ่งใดแล้ว มันก็เป็นที่ต้องห้าม และสิ่งใดที่พระองค์อนุมัติ แล้วมันก็เป็นที่อนุมัติ และเมื่อพระองค์ได้ทรงบัญญัติมันไว้ เจ้าก็จงปฏิบัติตาม และสิ่งใดที่พระองค์ตัดสินชี้ขาด ก็ให้ปฏิบัติตามนั้น ﴾ **ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น** ﴿ คือ พระองค์ทรงสูงส่ง ศักดิ์สิทธิ์ บริสุทธิ์จากบรรดาภาคี คู่แข่ง ผู้ที่คัดค้านพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และไม่มีพระผู้อภิบาลอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น

﴿ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ
نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ ﴾

**32. พวกเขาต้องการที่จะดับแสงสว่างของอัลลอฮฺ ด้วยปากของพวกเขา และอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงยินยอม นอกจาก จะให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ชอบก็ตาม**

**33. พระองค์ คือ ผู้ที่ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ มาพร้อมด้วยทางนำ และศาสนาแห่งสัจจะ เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้น ปรากฏเหนือทุกศาสนา และแม้ว่า บรรดาผู้บูชาเจว็ดจะไม่ชอบก็ตาม**

## ชาวคัมภีร์พยายามที่จะดับรัศมีแห่งศาสนาอิสลาม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกกุฟฟารฺ, มุชริกีน เหล่านั้น และชาวคัมภีร์ ชาวยิว และชาวคริสต์ต้องการที่จะ ﴾ **ดับแสงสว่างของอัลลอฮฺ** ﴿ คือ สิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ส่งรอซูล

ของพระองค์นำเอาทางนำที่ถูกต้อง ศาสนาอันเที่ยงแท้ ไปเรียกร้องเชิญชวนผู้คน แต่พวกเขาพยายามโต้แย้ง บิดเบือน ดังนั้น อุปมาของพวกเขาในเรื่องนี้ ก็ดังผู้ที่ต้องการดับรัศมี หรือแสงสว่าง ทางนำของอัลลอฮฺ หรือดังที่จะดับแสงอาทิตย์ หรือแสงจันทร์ ด้วยลมปากของพวกเขา แน่นอน ย่อมไม่มีทางเป็นไปได้ แล้วเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮฺได้ส่งท่านรอซูลของพระองค์ไปสอน ย่อมจะต้องสมบูรณ์ และปรากฏชัดออกมาให้เห็น ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสให้เห็นตรงกันข้ามกับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากำลังทำ และต้องการ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงยินยอม นอกจาก จะให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ชอบก็ตาม** ﴿ คนปฏิเสธศรัทธา (คนกาฟิรฺ) ก็คือ ผู้ที่ปกปิดสิ่งหนึ่งเอาไว้ คลุมมันเอาไว้ไม่ให้ใครเห็น และด้วยเหตุนี้ จึงมีคำพูดว่า اَللَّيْل ที่แปลว่า "กลางคืนเป็นกาฟิรฺ" เพราะกลางคืนหรือความมืดนั้น มันปกปิดทุกสิ่งเอาไว้ และเช่นเดียวกัน ก็ยังเรียกคนกาฟิรฺ ว่า เป็น الزُّرَّاعُ ที่แปลว่า "คนเพาะปลูก" เพราะสิ่งที่เขาปลูกเอาไว้มันอยู่ใต้ดิน มองไม่เห็น ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ﴿ ซึ่งมีความหมายว่า **"เปรียบเสมือนดั่งน้ำฝนที่การงอกงามของพืชผลยังความพอใจให้แก่กสิกร (คนกาฟิรฺ)"** *(ซูเราะฮฺ อัลฮะดีด อายะฮฺที่ 20)*

## ศาสนาอิสลามจะชนะศาสนาทั้งมวล

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **พระองค์ คือ ผู้ที่ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมด้วยทางนำ และศาสนาแห่งสัจจะ** ﴿ คำว่า اَلْــهُدَى คือ สิ่งที่ท่านรอซูลได้นำมาเป็นข่าวที่เป็นความจริง และเป็นการศรัทธาอย่างแท้จริง เป็นความรู้ที่ยังประโยชน์ และคำว่า دِيْنُ الْحَقِّ ก็คือ การงานที่ดีถูกต้อง เป็นประโยชน์ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า ﴾ **เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นปรากฏเหนือทุกศาสนา** ﴿ คือ เหนือทุกศาสนาในโลก ดังได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺ จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ اللهَ زَوَى لِيَ الْأَرْضَ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَسَيَبْلُغُ مُلْكُ أُمَّتِيْ مَا زُوِيَ لِيْ مِنْهَا )

*"แท้จริง อัลลอฮฺทรงแยกแผ่นดินให้กับฉัน ทั้งด้านตะวันออก และด้านตะวันตก และอำนาจของประชาชาติของฉัน จะไปถึงส่วนที่ถูกแยกไว้ให้แก่ฉัน"*

*(มุสลิม 4/2215)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก ตะมีม อัดดารี رضي الله عنه ว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

( لَيَبْلُغَنَّ هَذَا ٱلْأَمْرُ مَا بَلَغَ ٱللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ، وَلاَ يَتْرُكُ اللهُ بَيْتَ مَدَرٍ وَلاَوَبَرٍ إِلاَّ أَدْخَلَهُ هَذَالدِّيْنَ ، بِعِزِّ عَزِيْزٍ أَوْبِذُلِّ ذَلِيْلٍ ، عِزًّا يُعِزُّ اللهُ بِهِ ٱلْإِسْلاَمَ وَذُلاًّ يُذِلُّ اللهُ بِهِ ٱلْكُفْرَ )

*"แน่นอน เรื่องนี้ (ศาสนาอิสลาม) จะทราบไปถึงทุกที่ที่มีกลางคืนและกลางวัน และอัลลอฮฺ จะไม่ทรงปล่อยให้บ้านที่ทำด้วยดินเหนียว และขนสัตว์ นอกจากศาสนานี้จะเข้าไปในบ้านนั้น โดยจะทำให้ผู้แข็งแกร่งเกิดความแข็งแกร่ง และผู้ตกต่ำเกิดความตกต่ำ คือ อัลลอฮฺจะทรงทำให้ผู้แข็งแกร่ง เกิดความแข็งแกร่งด้วยศาสนาอิสลาม และทำให้ผู้ตกต่ำ เกิดความตกต่ำด้วยการปฏิเสธศรัทธา"*

แล้วปรากฏว่า ตะมีม อัดดารี กล่าวว่า ความจริง ฉันได้เห็นเรื่องดังกล่าว เกิดขึ้นกับครอบครัวของฉันเอง โดยผู้ที่เข้ารับอิสลามจากหมู่พวกเขานั้น ได้ประสบกับความดี ความมีเกียรติและความแข็งแกร่ง ส่วนผู้ปฏิเสธ (กาฟิรฺ) ในหมู่พวกเขานั้น ได้ประสบกับความตกต่ำ ความต่ำต้อย และเสียภาษีหัวกันทุกคน

*(อะหฺมัด 4/103)*

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ ﴾

34. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริง จำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์และบาทหลวงนั้น กินทรัพย์สินของผู้คนโดยไม่ชอบ และขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่สะสมทอง และเงิน

**โดยไม่จ่ายมันไปในทางของอัลลอฮฺ จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ**

**35. วันที่มันจะถูกเผาในนรกญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน นี่แหละคือ สิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้ เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง ดังนั้น จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้เถิด**

## เตือนนักปราชญ์ที่ชั่ว และบรรดาบ่าวที่หลงผิด

อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า

คำว่า **اَلْأَحْبَارُ** คือ บรรดานักปราชญ์ชาวยิว และคำว่า **اَلرُّهْبَانُ** คือ บรรดาบาทหลวงชาวคริสต์

*(อัฏฏอบะรี 14/216)*

ซึ่งก็เป็นดังเช่นที่เขากล่าว คือ แท้จริง คำว่า “อัลอะฮฺบารอ” พวกเขา คือ บรรดานักปราชญ์ของชาวยิว ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾

**“ไฉนเล่า บรรดาผู้รู้แจ้งในเรื่องของอัลลอฮฺ และนักปราชญ์เหล่านั้น จึงไม่ห้ามพวกเขาในการที่พวกเขาพูดในสิ่งที่เป็นบาป และในการที่พวกเขากินสิ่งที่ต้องห้าม ช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำขึ้น ?”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 63)*

ส่วน “อัรรุฮฺบาน” คือ บรรดาบาทหลวงเป็นนักบวชชาวคริสต์ และ “อัลกิซซีซูน” คือ บรรดานักปราชญ์ของพวกเขา ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا ﴾

**“นั่นก็เพราะว่า ในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดานักปราชญ์ และบาทหลวง”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 82)*

จุดมุ่งหมายคือการเตือนให้ระวังบรรดานักปราชญ์ และบรรดาคนที่หลงทาง ดังเช่น ซุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้กล่าวว่า ใครที่ทำความเสื่อมเสีย จากบรรดานักปราชญ์ของเรา ก็เท่ากับเขาทำตัวแบบชาวยิว และใครที่สร้างความเสื่อมเสียจากบรรดาบ่าวของเรา ก็เท่ากับเขาได้ทำตัวเช่นชาวคริสต์

ในฮะดีษเศาะฮีฮฺ ระบุว่า

( لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَذْوَالْقُذَّةِ بِالْقُذَّةِ ) قَالُوْا : اَلْيَهُوْدُ وَالنَّصَارَى ؟ قَالَ ( فَمَنْ ) ؟ )

***"แน่นอน พวกเจ้าจะทำตามแบบอย่างของผู้ที่อยู่ก่อนจากพวกเจ้า แม้เพียงขนาดเท่าผงธุลี พวกเขา (เศาะฮาบะฮฺ) ถามว่า ทำตามพวกยิว และพวกคริสต์ ใช่ไหม ? ท่านตอบว่า แล้วจะใครอีกเล่า และในรายงานว่า"***

( فَارِسٌ وَالرُّوْمُ ؟ قَالَ ( فَمَنِ النَّاسُ إِلاَّ هَؤُلاَءِ؟ )

***"(บรรดาสาวกถามว่า) ชาวเปอร์เซีย และชาวโรมัน ใช่ไหม ? ท่านตอบว่า แล้วจะเป็นมนุษย์ไหนอีกเล่า นอกจากพวกเหล่านั้น"***

*(อัชชะรีอะฮฺ หน้า 18)*

สรุปคืออัลลอฮฺทรงเตือนสำทับให้ระวังการทำเหมือนพวกเขา ทั้งคำพูด และการกระทำ และสภาพความเป็นอยู่ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **กินทรัพย์สินของผู้คนโดยไม่ชอบ และขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ** ﴿ ดังกล่าวมานั้น ก็เพราะว่าพวกเขาหากินกับโลกนี้ด้วยศาสนา ตำแหน่ง การเป็นผู้นำ โดยกินทรัพย์สินของผู้คน ดังเช่นบาทหลวงชาวยิวได้กระทำกับพวกญาฮิลียะฮฺ โดยแสวงหาเกียรติ, ของขวัญ และรายได้จากพวกเขา แล้วเมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งรอซูลของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ พวกเขาก็ยังคงทำความชั่วหลงผิดปฏิเสธ และดื้อดึงต่อท่าน โดยละโมบประโยชน์ต่างๆ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงดับพวกเขาด้วยรัศมีแห่งการเป็นนบี โดยให้พวกเขาตกต่ำ ต่ำต้อย ได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮฺ ﷻ ต่อไป

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ** ﴿ โดยที่พวกเขากินของที่ต้องห้าม และยังขัดขวางผู้คนมิให้ปฏิบัติตามสัจธรรม ทำตัวเป็นคนชั่วแสดงตัวเป็นผู้รู้ผู้นำ เพื่อให้คนอื่นทำตาม ทำเป็นเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ความดี ที่จริงไม่เป็นดังเช่นที่เห็น ตรงกันข้ามที่จริงแล้ว พวกเขาเรียกร้องไปสู่ไฟนรก และในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะไม่ได้ชัยชนะเลย

## การลงโทษ จะประสบแก่ผู้ที่สะสมทองคำ และเงิน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่สะสมทอง และเงิน โดยไม่จ่ายมันไปในทางของอัลลอฮฺ จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ** ﴾ พวกเหล่านี้เป็นพวกประเภทที่สามที่เป็นหัวหน้าผู้คน เพราะว่าผู้คนนั้น เป็นหนี้บุญคุณนักปราชญ์ และคนร่ำรวย เมื่อพวกเขาเหล่านั้นตกต่ำ สภาพของผู้คนโดยทั่วไปก็แย่ไปด้วย ดังที่ อิบนุล มุบาร็อก ได้กล่าวเป็นคำโคลงไว้ว่า

وَهَلْ اَفْسَدَ الدِّيْنَ إِلاَّ الْمُلُوْكُ وَأَحْبَارُ سُوْءٍ وَرُهْبَانُهَا

*ไม่มีใครที่จะทำให้ศาสนาเสียหาย นอกจากผู้นำ
บรรดานักปราชญ์ และบาทหลวงที่ชั่ว

ส่วนการสะสมทรัพย์นั้น มาลิก ได้กล่าว โดยนำมาจาก อับดุลลอฮฺ อิบนุ ดีนารฺ จาก อิบนิ อุมัรฺ ว่า คือ ทรัพย์ที่ท่านไม่จ่ายซะกาตของมัน

*(อัลมุวัฏเฏาะอฺ 1/256)*

อัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษ ที่รายงานโดย อัซซุฮฺรี จาก คอลิด อิบนิ อัสลัม เล่าว่า พวกเราได้ออกไปพร้อมกับอับดุลลอฮฺ อิบนุ อุมัรฺ แล้วเขาได้กล่าวว่า เรื่องนี้ก่อนที่เรื่องซะกาตจะถูกประทานลงมา แล้วเมื่อเรื่องซะกาตได้ถูกประทานลงมาแล้ว อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้กำหนดให้มัน (ซะกาต) ให้เป็นความสะอาดบริสุทธิ์กับทรัพย์สินต่างๆ

*(ฟัตฮุลบารี 8/175)*

และเช่นเดียวกัน อุมัรฺ อิบนุ อับดิลอะซีซ และ อะร็อก อิบนุ มาลิก ได้กล่าวว่า (เรื่องนี้) ถูกยกเลิก โดยดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا ﴾

**"(มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินของพวกเขาเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 103)*

ความจริงได้มีฮะดีษหลายบทได้มีมาชมเชย การมีทองคำ และเงินเป็นจำนวนไม่มากนัก และตำหนิการสะสมทอง และเงินไว้เป็นจำนวนมาก โดยเราจะนำมาเสนอไว้ ณ ที่นี้พอเป็นสังเขป อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานจาก อะลี ﷺ เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่สะสมทอง และเงิน....** ﴾ ไปจนจบอายะฮ

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( تَبًّا لِلذَّهَبِ ، تَبًّا لِلْفِضَّةِ ، يَقُوْلُهَا ثَلاثًا ) فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالُوْا : فَأَيَّ مَالٍ نَتَّخِذُ ؟ فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ : أَنَا اَعْلَمُ لَكُمْ ذَلِكَ فَقَالَ : يَارَسُوْلَ اللهِ ، إِنَّ اَصْحَابَكَ قَدْ شَقَّ عَلَيْهِمْ وَقَالُوْا : فَأَيُّ الْمَالِ نَتَّخِذُ قَالَ (لِسَانًا ذَاكِرًا ، وَقَلْبًا شَاكِرًا ، وَزَوْجَةً تُعِيْنُ أَحَدَكُمْ عَلَى دِيْنِهِ )

*"ความพินาศจงประสบแด่ทองคำ ความพินาศจงประสบแด่เงิน ท่านกล่าวถึง 3 ครั้ง เขาเล่าว่า แล้วเรื่องดังกล่าวก็เกิดความยากลำบากต่อบรรดาสาวกของท่านรอซูล ﷺ โดยพวกเขาได้กล่าวว่า แล้วทรัพย์อันไหนที่เราจะเอาได้ ? แล้ว อุมัรฺ ﷺ ได้กล่าวว่า ฉันจะบอกให้พวกท่านทราบเรื่องดังกล่าวเอง แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ แท้จริง บรรดาสาวกของท่านได้เกิดความลำบากแก่พวกเขามาก โดยพวกเขาได้กล่าวว่า ทรัพย์ไหนที่เราจะเอาได้ ท่านรอซูล ได้ตอบว่า ลิ้นระลึกถึงอัลลอฮฺ หัวใจกตัญญูรู้คุณต่ออัลลอฮฺ และภรรยาที่จะช่วยคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าต่อศาสนาของเขา"*

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/236)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **วันที่มันจะถูกเผาในนรกญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน นี่แหละคือสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้ เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง ดังนั้น จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้เถิด** ﴿ คือ คำพูดเช่นนี้ จะถูกกล่าวแก่พวกเขา เป็นการตำหนิ ว่ากล่าว เหยียดหยาม ดังดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ۝٤٨ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ ۝٤٩ ﴿

**"แล้วจงราดน้ำเดือดบนหัวของพวกเขาเป็นการลงโทษ จงลิ้มรสการลงโทษเถิด แท้จริง เจ้า (เคยพูดว่า) เป็นผู้มีอำนาจ ผู้มีเกียรติ"**

*(ซูเราะฮฺ อัดดุคอน อายะฮฺที่ 48 และ 49)*

คือ นี่เป็นผลของการกระทำของพวกเจ้า และนี่คือสิ่งที่พวกเจ้าสะสมเอาไว้ เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง และด้วยเหตุนี้จึงกล่าวกันว่า ใครที่ชอบสิ่งใดและเขาได้ให้ความสำคัญกับสิ่งนั้นเหนือการภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ เขาก็จะถูกลงโทษ พวกเหล่านี้ เมื่อการรวบรวมและสะสมทรัพย์สิน

เอาไว้เป็นจำนวนมาก เป็นที่พึงพอใจของพวกเขามากกว่าการทำสิ่งที่อัลลอฮฺพอพระทัย พวกเขาก็จะถูกลงโทษจากการกระทำดังกล่าว ดังเช่นที่ อบูละฮับ เคยทำ และพยายามที่จะเป็นศัตรูกับท่านรอซูล ﷺ และภรรยาของเขาก็ช่วยเขา ร่วมมือกับเขาด้วย โดยที่ในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺก็จะให้นางมาช่วยในการลงโทษเขาด้วย คือ นางจะมีเชือกเพื่อมัดฟืน และเชื้อเพลิงมาช่วยเผาสามีตนเองด้วย เพื่อให้เป็นการลงโทษที่แสนจะเจ็บแสบ เพราะคนที่เคยรักเคยดูแลเขาในโลกดุนยากลับเป็นผู้ที่มามีส่วนร่วมในการลงโทษเขาในนรกเสียเอง และเมื่อปรากฏว่า บรรดาทรัพย์สินนั้นมีความสำคัญต่อเจ้าของในโลกนี้มาก มันก็จะเป็นอันตรายต่อพวกเขาในอาคิเราะฮฺเช่นเดียวกัน ถ้าหากเขาใช้จ่ายไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเอาไว้ว่า มันจะมาเป็นเชื้อเพลิง เผาร่างกายของเขาในนรกญะฮันนัม และมันจะถูกเอามานาบร่างกายของเขา ไม่ว่าจะเป็นหน้าผาก, สีข้าง และหลังของเขา

อิมามอบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานฮะดีษจาก เษาบาน ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ เคยกล่าวว่า

﴿ مَنْ تَرَكَ بَعْدَهُ كَنْزًا ، مُثِّلَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ ، لَهُ زَبِيْبَتَانِ يَتْبَعُهُ وَيَقُوْلُ : وَيْلَكَ مَا أَنْتَ ؟ فَيَقُوْلُ : أَنَا كَنْزُكَ الَّذِيْ تَرَكْتَهُ بَعْدَكَ ، وَلاَ يَزَالُ يَتْبَعُهُ حَتَّى يُلْقِمَهُ يَدَهُ فَيَقْضِمَهَا ، ثُمَّ يُتْبِعُهَا سَائِرَ جَسَدِهِ ﴾

***"ใครที่ทิ้งคลังทรัพย์สินเอาไว้ หลังจากที่เขาตายไปแล้ว คลังทรัพย์สินนั้นในวันกิยามะฮฺ จะถูกให้กลายมาเป็นงูใหญ่ดุร้ายน่ากลัว ดวงตาทั้งสองของมันโปนออกมาไล่ตามเขา และเขา (เจ้าของคลังสมบัติ) กล่าวว่า ขอความหายนะจงประสบกับเจ้า เจ้าเป็นใคร ? แล้วมันตอบว่า ข้าคือคลังทรัพย์สินของเจ้าที่เจ้าได้ทิ้งมันไว้ หลังจากเจ้าได้ตายไป และมันยังคงไล่ตามเขาไป จนกระทั่งมันงับมือของเขา แล้วมันกัดมือเขา หลังจากนั้นก็ยังไล่ตามเขา (กัด) ไปทั่วร่างกายของเขา"***

และ อิบนุ ฮิบบาน ได้รายงานไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา จากฮะดีษที่รายงานโดย ยะซีด จาก สะอีด และพื้นเดิมของฮะดีษนี้อยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ؓ

*(อัฏฏอบะรี 6/363, อิบนุ ฮิบบาน 803, อิบนุ คุซัยมะฮฺ, 1255 และ อัลบุคอรี 4659)*

และในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

﴿ مَا مِنْ رَجُلٍ لاَيُؤَدِّيْ زَكَاةَ مَالِهِ إِلاَّ جُعِلَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ ،

فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبْهَتُهُ وَظَهْرُهُ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ أَلْفِ سَنَةٍ ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ ، ثُمَّ يَرَى سَبِيْلَهُ ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ... )

*"ไม่ว่าชายคนใด ที่ไม่ได้จ่ายซะกาตทรัพย์สินของเขา นอกจากในวันกิยามะฮฺ (ทรัพย์สินนั้น) จะถูกทำให้เป็นแผ่นจากไฟนรกสำหรับเขา แล้วมันจะถูกเอามานาบสีข้างของเขา หน้าผากของเขา และหลังของเขา ในวันหนึ่ง ความนานของมันเท่ากับห้าหมื่นปี จนกระทั่งการชำระสอบสวนระหว่างบ่าวเสร็จสิ้น หลังจากนั้น เขาจะได้เห็นจุดหมายของเขาว่า จะไปสวรรค์ หรือไปนรก....."* ไปจนจบฮะดีษ

*(มุสลิม 2/682)*

อัลบุคอรี ได้รายงานไว้ในการอธิบายอายะฮฺนี้ โดยนำมาจาก เซด อิบนิ วะฮฺบิน เล่าว่า ฉันได้ผ่านไปที่ อบีซัรฺ อยู่ที่ตำบล อัรฺรอบะซะฮฺ แล้วฉันได้ถามเขาว่า อะไรทำให้ท่านมาพักอยู่ที่แผ่นดินนี้ ? เขาตอบว่า พวกเราเคยอยู่ที่แคว้นชาม แล้วเขาได้อ่านอัลกุรอาน ที่ว่า

﴿ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيْمٍ ﴾

แล้ว มุอาวิยะฮฺ ได้กล่าวว่า อายะฮฺนี้ไม่เกี่ยวกับพวกเรา อายะฮฺนี้มันเกี่ยวกับชาวคัมภีร์ (ยิว และคริสต์) เขาเล่าว่า ฉันได้กล่าวว่า ที่จริงแล้ว มันเกี่ยวกับพวกเรา และพวกเขาด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 8/173)*

﴿ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ ۚ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ ﴾

**36. แท้จริง จำนวนเดือน ณ ที่อัลลอฮฺนั้นมีสิบสองเดือน ดังปรากฏอยู่ในคัมภีร์ (แผ่นบันทึก) ของอัลลอฮฺ ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน จากจำนวนเดือนเหล่านั้น มีอยู่สี่เดือนซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม นั่นคือ บัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้น พวกเจ้า**

**จงอย่าอธรรมแก่ตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น และจงต่อสู้กับบรรดามุชริกทั้งมวล เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้กับพวกเจ้าอยู่ทั้งหมด และพึงทราบเถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง**

## ปีหนึ่งมีสิบสองเดือน

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษ จาก อบีบักเราะฮฺ ว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ ได้คุฏบะฮฺ (คำปราศรัยในการทำฮัจญ์ของท่าน) โดยท่านได้กล่าวว่า

**( أَلاَ إِنَّ الزَّمَانَ قَدِ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ، السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا ، مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ، ثَلاَثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ : ذُوْ الْقَعْدَةِ وَذُوْ الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِيْ بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ ) ثُمَّ قَالَ : ( أَيُّ يَوْمٍ هَذَا ؟ ) قُلْنَا اللهُ وَرَسُوْلُهُ أَعْلَمُ ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيْهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ قَالَ : ( أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْرِ ؟ ) قُلْنَا : بَلَى ، ثُمَّ قَالَ ( أَيُّ شَهْرٍ هَذَا ) قُلْنَا : اللهُ وَرَسُوْلُهُ أَعْلَمُ ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيْهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ قَالَ : ( أَلَيْسَ ذَالْحِجَّةِ ؟ ) قُلْنَا بَلَى ، ثُمَّ قَالَ : أَيُّ بَلَدٍ هَذَا ؟ ) قُلْنَا اللهُ وَرَسُوْلُهُ أَعْلَمُ فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيْهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ قَالَ اَلَيْسَتِ الْبَلْدَةَ ؟ ) قُلْنَا : بَلَى قَالَ : ( فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ – وَأَحْسِبُهُ قَالَ : وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا ، فِيْ شَهْرِكُمْ هَذَا ، فِيْ بَلَدِكُمْ هَذَا وَسَتَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ فَيَسْأَلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ أَلاَ لاَ تَرْجِعُوْا بَعْدِيْ ضُلاَّلاً ، يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ ، أَلاَ هَلْ بَلَّغْتُ ؟ أَلاَ لِيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ مِنْكُمُ الْغَائِبَ فَلَعَلَّ مَنْ يُبَلِّغُهُ يَكُوْنُ اَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضِ مَنْ سَمِعَهُ )**

***"พึงทราบเถิด แท้จริง กาลเวลานั้น มันก็หมุนเวียน เช่นสภาพของมันในวันที่อัลลอฮฺ ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ปีหนึ่งนั้นมี 12 เดือน จากจำนวนนั้น***

*มี 4 เดือน ที่เป็นเดือนต้องห้าม 3 เดือน ติดต่อกัน คือ ซุลเกาะอฺดะฮฺ , ซุลฮิจญะฮฺ และอัลมุฮัรฺร็อม และเดือนรอญับ ที่เผ่ามุฎ็อรฺให้คงไว้ ซึ่งอยู่ระหว่างเดือนญุมาดา และชะอฺบาน หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า "วันนี้เป็นวันอะไร ?" พวกเราตอบว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี และท่านนิ่งไป จนกระทั่งพวกเราคิดว่า ท่านจะเรียกเป็นชื่ออย่างอื่น ท่านกล่าวว่า "ไม่ใช่วันแห่งการเชือดสัตว์หรือ ?" พวกเราตอบว่า ใช่ครับ หลังจากนั้น ท่านกล่าวว่า "เดือนนี้เป็นเดือนอะไร ?" พวกเรา ตอบว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี และท่านได้นิ่งไป จนกระทั่ง เราคิดว่า ท่านจะเรียกเป็นชื่ออย่างอื่น ท่านกล่าวว่า "ไม่ใช่เดือนซุลฮิจญะฮฺหรือ ?" พวกเราตอบ ใช่ครับ หลังจากนั้น ท่านกล่าวว่า "เมืองนี้เป็นเมืองอะไร ?" พวกเรา ตอบว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี แล้วท่านก็นิ่งไป จนกระทั่ง พวกเราคิดว่า ท่านจะเรียกเป็นชื่ออย่างอื่น ท่านกล่าวว่า "ไม่ใช่เมืองนั้นหรือ ?" พวกเราตอบว่า ใช่ครับ ท่านนบีกล่าวว่า แท้จริง เลือดของพวกท่าน และทรัพย์สิน ของพวกท่าน – และฉันคิดว่า ท่านนบีได้กล่าวว่า และเกียรติของพวกท่าน เป็น ที่ต้องห้ามแก่พวกท่าน ดังเช่น การห้ามในวันของพวกท่านนี้, ในเดือนของพวก ท่านนี้ และในเมืองของพวกท่านนั้น และพวกท่านจะต้องพบกับพระผู้อภิบาลของ พวกท่าน แล้วพระองค์จะถามพวกท่านเกี่ยวกับผลงานของพวกท พึงทราบเถิดว่า หลังจากฉันได้จากพวกท่านไปแล้ว พวกท่านจงอย่ากลับไปเป็นผู้หลงทางอีก โดย ส่วนหนึ่งจากพวกท่าน จะฟันคอของอีกส่วนหนึ่ง พึงทราบเถิด ฉันได้ประกาศให้ พวกท่านทราบแล้วใช่ไหม ? พึงทราบเถิด ผู้ที่มาปรากฏตัว จงบอกให้ผู้ที่ไม่ได้มา ทราบด้วย หวังว่า ผู้ที่แจ้งให้ทราบนั้น จะเข้าใจได้ดีกว่าผู้ที่รับฟังบางคน"*

*(อะหฺมัด 5/37)*

อัลบุคอรี ได้รายงานฮะดีษนี้ไว้ในบทที่ว่าด้วยการอธิบายอัลกุรอาน และคนอื่นก็ได้ รายงานด้วย ตลอดจนมุสลิมก็รายงานฮะดีษนี้ด้วย"

*(ฟัตฮุลบารี 8/175 และ 6/338 และ 10/10 , มุสลิม 3/1305)*

**(บทย่อย)** เชค อะละมุดดีน อัสสะคออี ได้กล่าวรวมไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า اَلْمَشْهُوْرُ فِيْ اَسْمَاءِ الْأَيَّامِ وَالشُّهُوْرِ ชื่อของบรรดาวัน และเดือนซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า

อัลมุฮัรฺร็อม اَلْمُحَرَّمُ ที่ชื่อเช่นนี้ ก็เพราะที่ต้องห้าม (รบราฆ่าฟันกัน) สำหรับฉันนั้น ที่ชื่อเช่นนั้น เพื่อเป็นการเน้นให้ทราบว่า เป็นเดือนที่ต้องห้ามโดยทั่วไป เพราะว่า ชาวอาหรับ เคยเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ปีหนึ่งเป็นที่ต้องห้าม และอีกปีหนึ่งเป็นที่อนุญาตเขากล่าว คำว่า مُحَرَّمٌ นั้น พหูพจน์ของคำๆ นี้ คือ مُحَرَّمَاتٌ – مَحَارِمُ และ مَحَارِيْمُ

ซอฟัรฺ صَفَرُ ที่ชื่อเช่นนั้น ก็เพราะว่า ในเดือนนี้บ้านเรือนของพวกเขา จะว่างเปล่า ไม่ค่อยมีคนอยู่ เพราะออกไปสู้รบทำสงครามกับศัตรู และเดินทาง เมื่อกล่าวว่า صَفِرَ الْمَكَانُ แปลว่า เมื่อสถานที่ว่างเปล่า พหูพจน์ของคำนี้คือ أَصْفَارٌ เช่นเดียวกับคำว่า جَمَلٌ เป็น أَجْمَالٌ

รอบีอุลเอาวัล رَبِيْعُ الْأَوَّلِ ที่ตั้งชื่อเช่นนั้นก็เพราะว่า พวกเขาเข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านกันในเดือนนี้ พหูพจน์ ของคำๆ นี้ คือ أَرْبِعَاءُ ซึ่งก็เช่นกับคำว่า نَصِيْبُ เป็น أَنْصِبَاءُ และพหูพจน์อีกคำหนึ่ง คือ أَرْبِعَةٌ กับคำว่า رَغِيْفٌ เป็น أَرْغِفَةٌ

รอบีอุลอาคิรฺ رَبِيْعُ الْآخِرِ ก็เช่นเดียวกับรอบีอุลเอาวัล

ญุมาดา جُمَادَى ที่ชื่อเช่นนั้น ก็เพราะน้ำกลายเป็นน้ำแข็งในเดือนนี้ อันเนื่องจากหนาวจัด มีผู้กล่าวว่า บรรดาเดือนตามที่พวกเขาคำนวณ ไม่มีการหมุนเวียน คำพูดหรือความคิดเช่นนี้ยังมีปัญหาอยู่ เพราะถ้าเดือนของพวกเขาขึ้นอยู่กับการโคจรของดวงจันทร์ (คือทางจันทรคติ) แล้วละก็ จะต้องมีการหมุนเวียนไป คิดว่าที่เขาตั้งชื่อเช่นนั้น คงเป็นเพราะครั้งแรกอยู่ในช่วงหนาวจัด น้ำจึงเป็นน้ำแข็งนั่นเอง พหูพจน์ของคำๆ นี้ คือ جُمَادَيَاتٌ ซึ่งก็เช่นเดียวกับคำว่า حُبَارَى – حُبَارَيَاتٌ ซึ่งคำๆ นี้ บางทีก็เป็นเพศชาย และบางทีก็เป็นเพศหญิง บางทีก็เรียกว่า جُمَادَى الْأُوْلَى และบางครั้งก็เรียกว่า جُمَادُ الْأَوَّلِ

รอญับ رجب โดยผันมาจากคำว่า اَلتَّرْجِيْبُ ซึ่งมีความหมายว่า اَلتَّعْظِيْمُ แปลว่า ยิ่งใหญ่หรือสำคัญ พหูพจน์ของคำๆ นี้ คือ رَجَبَاتٌ ، رِجَابٌ ، اَرْجَابٌ

ชะอฺบาน شَعْبَانٌ ผันมาจากคำว่า تَشَعُّبُ الْقَبَائِلِ ซึ่งมีความหมายว่า تَفَرُّقُهَا แตกแยกกันด้วยการโจมตีซึ่งกันและกัน พหูพจน์ของคำๆ นี้ คือ شَعَابِيْنُ และ شَعْبَانَاتٌ แตกแยก

รอมฎอน رَمَضَانٌ อันเนื่องจากเป็นเดือนที่ร้อนจัด ภาษาอาหรับกล่าวว่า مِنْ شِدَّةِ الرَّمْضَاءِ อันเนื่องจากร้อนจัด มีคำกล่าวเป็นภาษาอาหรับว่า رَمَضَتِ الْفِصَالُ إِنَّهُ عَطِشَتْ เมื่อบรรดาฤดูร้อนจัด มันก็ทำให้กระหายน้ำ พหูพจน์ของคำๆ นี้ คือ رَمَضَانَاتٌ ، رَمَاضِيْنُ ، اَرْمِضَةٌ ส่วนที่มีผู้กล่าวว่า ที่จริงแล้ว ชื่อของเดือนนี้ เป็นพระนามของอัลลอฮฺนั้นไม่ถูกต้องและเป็นทรรศนะที่ไม่มีน้ำหนักโดยสิ้นเชิง (ฉันขอกล่าวว่า) ได้มีฮะดีษรายงานมาเป็นอย่างนั้น แต่เป็นฮะดีษฎออีฟ (อ่อนหลักฐาน) โดยได้มีการอธิบายเอาไว้ในตอนต้นเรื่องของการถือศีลอด كِتَابُ الصِّيَامِ

เชาวาล شَوَّالٌ ซึ่งผันมาจากคำว่า شَالَتِ الْإِبِلُ بِأَذْنَابِهَا لِلطِّرَاقِ ซึ่งมีความหมายว่า อูฐตัวผู้ยกหางขึ้นเตรียมผสมพันธุ์ และพหูพจน์ของคำนี้ คือ شَوَاوِلُ และ شَوَاوِيْلُ และ شَوَّالَاتٌ

ซุลเกาะอฺดะฮฺ ذُوْ الْقَعْدَة ใส่สระฟัตฮะฮฺอักษรก๊อฟ (ฉันขอกล่าวว่า) และใส่สระกัสเราะฮฺ ที่อักษรก๊อฟ ذُوْ الْقِعْدَة ที่ชื่อเช่นนั้น ก็เพราะว่าหยุดนั่งอยู่ในเดือนไม่ได้ออกไปสู้รบ และเดินทาง พหูพจน์ของคำนี้คือ ذَوَاتُ الْقَعْدَةِ ใส่สระฟัตฮะฮฺ

ซุลฮิจญะฮฺ ذُوْ الْحِجَّة ใส่สระกัสเราะฮฺที่อักษรฮา (ฉันขอกล่าวว่า) และสระฟัตฮะฮฺ ذُوْ الْحَجَّة ที่ชื่อเช่นนั้น เพราะในเดือนนี้พวกเขาได้มาประกอบพิธีฮัจญ์กัน พหูพจน์ของคำๆ นี้คือ ذَوَاتُ الْحِجَّةِ

ส่วนชื่อของวันต่างๆ ในรอบสัปดาห์ คือ

1. อัลอะฮัด اَلْأَحَدُ พหูพจน์ คือ آحَادُ ، أُوْحَادُ ، وُحُوْدٌ

2. อัลอิศนัยนฺ اَلاِثْنَيْنِ พหูพจน์ คือ اَثَانِيْنُ

3. อัสสุลาษาอฺ اَلثُّلاَثَاءُ อ่านเสียงยาวยืด คำนี้เป็นทั้งเพศชาย และเพศหญิง พหูพจน์ คือ ثُلاَثَاوَاتٌ และ أَثَالِثُ

4. อัลอัรฺบิอาอฺ اَلْأَرْبِعَاءُ อ่านเสียงยาวยืด พหูพจน์ คือ أَرْبِعَاوَاتٌ และ أَرَابِيْعُ

5. อัลคอมีส اَلْخَمِيْسُ พหูพจน์ คือ أَخْمِسَةٌ และ أَخَامِسُ

6. อัลญุมุอะฮฺ اَلْجُمُعَةُ โดยใส่สระฎ็อมมะฮฺที่อักษรมีม ใส่สระสุกูน หรือ สระฟัตฮะฮฺก็ได้ พหูพจน์ก็คือ جُمَعٌ และ جَمَاعَاتٌ

7. อัซซับตฺ اَلسَّبْتُ โดยเอามาจากคำว่า اَلسَّبْتُ ซึ่งมีความหมายว่า ตัดขาดสิ้นสุดแล้ว เพราะจำนวนวันสิ้นสุดที่วันนี้ และปรากฏว่า ชาวอาหรับโบราณ เรียกชื่อวันต่างๆ อีกชื่อหนึ่งดังนี้

1. اَوَّلُ (เอาวะลุ)
2. اَهْوَنُ (อะฮฺวะนุ)
3. جُبَارِ (ญุบาริ)
4. دُبَارِ (ดุบาริ)
5. مُؤْنِسَ (มุอฺนิซะ)
6. اَلْعُرُوْبَةَ (อัลอะรูบะฮฺ)
7. شِيَارِ (ชิยาริ)

ดังมีคำกล่าวของกวีชาวอาหรับโบราณ ได้กล่าวเอาไว้ว่า

أُرَجِّيْ أَنْ أَعِيْشَ وَإِنَّ يَوْمِيْ بِأَوَّلَ أَوْ بِأَهْوَنَ أَوْ جُبَارَ

أَوِ التَّالِيْ دُبَارِ فَإِنْ أَفُتْهُ فَمُؤْنِسَ أَوْ عَرُوْبَةَ اَوْ شِيَارِ

ฉันหวังว่า ฉันจะมีชีวิต และแท้จริง วันของฉัน คือ วันอาทิตย์ หรือวันจันทร์ หรือวันอังคาร หรือวันถัดไป คือวันพุธ แล้วถ้าพลาดมันไป ก็เป็นวันพฤหัสบดี หรือวันศุกร์ หรือวันเสาร์

## บรรดาเดือนที่ต้องห้าม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จากจำนวนเดือนเหล่านั้น มีอยู่สี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม** ﴿ เรื่องนี้ปรากฏมาจากชาวอาหรับในสมัยญาฮิลียะฮฺเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นข้อห้ามของชาวอาหรับส่วนใหญ่ ยกเว้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาที่มีชื่อเรียกกันว่า "อัลบัสล์" اَلْبَسْلُ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อว่าในปีหนึ่งมีเดือนต้องห้ามถึงแปดเดือน โดยยึดถืออย่างเคร่งครัด

ส่วนคำปราศรัยของท่านนบี ﷺ ในช่วงการประกอบพิธีฮัจญ์ที่มีข้อความว่า

( ثَلاَثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ : ذُوْ الْقَعْدَةِ وَذُوْ الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِيْ بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ )

สามเดือนอยู่ต่อกัน คือ ซุลเกาะอฺดะฮฺ, ซุลฮิจญะฮฺ และ อัลมุฮัรฺร็อม และเดือนรอญับที่ยืนยันโดยเผ่ามุฎ็อรฺ ซึ่งอยู่ระหว่างเดือนญุมาดา และ ชะอฺบาน

ที่จริงแล้ว ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวพาดพิงเดือนรอญับไปยังเผ่ามุฎ็อรฺ เพื่อเป็นการอธิบายถึงความถูกต้องของคำพูดของพวกเขาที่ว่า เดือนรอญับนั้น เป็นเดือนที่อยู่ระหว่าง ญุมาดัษษานียะฮฺ และเดือนชะอฺบานมิได้เป็นอย่างที่เผ่ารอบีอะฮฺคิดกันที่ว่าเดือนรอญับซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้ามนั้นอยู่ระหว่างเดือนชะอฺบานและเดือนเชาวาล ซึ่งก็คือเดือนรอมฎอนทุกวันนี้ ดังนั้นท่านนบี ﷺ จึงได้อธิบายให้ทราบ โดยพูดถึงเดือนรอญับที่พาดพิงไปยังเผ่ามุฎ็อรฺ มิใช่เดือนรอญับตามความเข้าใจของเผ่ารอบีอะฮฺ

ที่จริงเดือนที่ต้องห้ามนั้นมี 4 เดือน โดย 3 เดือน อยู่ติดต่อกัน คือ ซุลเกาะอฺดะฮฺ, ซุลฮิจญะฮฺ และ มุฮัรฺร็อม ส่วนอีกเดือน นั้นคือเดือนรอญับอยู่เดี่ยวๆ ส่วน 3 เดือนที่ติดต่อกันนั้นก็เพื่อผู้คนมาประกอบพิธีฮัจญ์ และ อุมเราะฮฺ จึงได้มีการห้ามไว้ก่อนเดือนฮัจญ์ 1 เดือน คือ เดือนซุลเกาะอฺดะฮฺ เพราะผู้คนไม่ได้ออกไปสงคราม และเดือนซุลฮิจญะฮฺนั้น เป็นที่ต้องห้าม ก็เพราะผู้คนมาประกอบพิธีฮัจญ์กัน และยุ่งอยู่กับการทำฮัจญ์ และได้ห้ามหลังจากนั้น

อีก 1 เดือน คือ เดือนมุฮัรฺร็อม เพื่อให้ผู้คนเดินทางกลับบ้านกัน หลังจากเสร็จพิธีฮัจญ์อย่างปลอดภัย

และเดือนที่ต้องห้ามอีกเดือนหนึ่งก็คือ เดือนรอญับซึ่งอยู่ในช่วงกลางๆ ก็เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนเดินทางไปเยือนบัยตุลลอฮฺ และไปทำอุมเราะฮฺ สำหรับคนที่อยู่ใกล้ๆ จากคาบสมุทรอาหรับ ให้เดินทางมาและเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ และปลอดภัย

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **นั่นคือ บัญญัติอันเที่ยงตรง** ﴿ คือ เป็นข้อกำหนดทางศาสนาที่เที่ยงตรง เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺในเรื่องเดือนต้องห้าม ดังที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าอธรรมแก่ตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น** ﴿ คือ ในเดือนเหล่านั้น ดังนั้น ถ้าใครละเมิด โทษก็จะหนักกว่าเดือนอื่น เช่นเดียวกับการทำความชั่วในแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่ต้องห้าม และบาปก็จะเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾

**"และผู้ใดปรารถนาที่จะออกนอกทางด้วยความอธรรม เราก็จะให้เขาได้รับการลิ้มรสการลงโทษอย่างเจ็บปวด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 25)*

และเช่นเดียวกัน การละเมิดในเดือนที่ต้องห้าม ก็จะมีบาปหนัก อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ ﴿ ไปจนถึงข้อความที่ว่า ﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ ﴿ คือ คลุมไปทั้งหมดทุกเดือน หลังจากนั้น ก็มาเจาะจงเฉพาะสี่เดือนที่ต้องห้าม และจะให้ความสำคัญกับข้อห้ามเหล่านั้นด้วย ใครที่ละเมิดจะได้บาปเป็นทวีคูณ และเช่นเดียวกัน ผู้ที่ปฏิบัติตามก็จะได้รับผลตอบแทนเป็นทวีคูณด้วย

*(อัฏฏอบะรี 14/238)*

กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴾ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ ﴿ โดยเขากล่าวว่า การละเมิด หรือทำสิ่งต้องห้ามในเดือนที่ต้องห้าม ถือเป็นความผิดที่ใหญ่หลวง เป็นบาปมากกว่าในเดือนอื่นๆ ที่จริงแล้ว ความผิดทุกอย่างนั้น ถือเป็นเรื่องใหญ่อยู่แล้ว แต่อัลลอฮฺจะทรงให้ความสำคัญต่อคำสั่งของพระองค์ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และเขาได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ทรงคัดเลือกผู้ที่บริสุทธิ์ผุดผ่องจากผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมา พระองค์ทรงเลือกทูตของพระองค์จากบรรดามลาอิกะฮฺ และจากมนุษย์ และทรงเลือกคำกล่าวระลึกถึงพระองค์มาจากคำพูดทั้งหลาย และทรงเลือกจากแผ่นดิน ก็คือแผ่นดินที่มีมัสญิดตั้งอยู่ และทรงเลือก

เอาเดือนรอมฎอน และเดือนที่ต้องห้ามจากบรรดาเดือนทั้งหลาย และทรงเลือกเอาวันศุกร์จากบรรดาวันทั้งหลาย และเลือกเอาคืน อัลก็อดร์ จากบรรดาคืนทั้งหลาย ดังนั้น พวกท่านจงให้ความสำคัญต่อสิ่งที่อัลลอฮฺให้ความสำคัญ ที่จริงบรรดางานต่างๆ จะยิ่งใหญ่ ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่อัลลอฮฺให้ความสำคัญต่อมัน เรื่องเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้ที่เข้าใจ และมีสติปัญญา

## การสู้รบในเดือนที่ต้องห้าม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และจงต่อสู้กับบรรดามุชริกทั้งมวล....... และพึงทราบเถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง** ﴾ คือ พึงทราบเถิด การเริ่มต่อสู้หรือทำสงครามกันในเดือนต้องห้ามนั้น เป็นที่ต้องห้าม เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ... ﴾ الآية

**"โอ้ ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮฺ และเดือนที่ต้องห้าม...."**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 2)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ... ﴾ الآية

**"เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม และบรรดาสิ่งที่จำเป็นต้องเคารพนั้นก็ย่อมมีการโต้ตอบเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้ใดละเมิดต่อพวกเจ้า ก็จงโต้ตอบเขาเยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเจ้า......."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 194)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ ... ﴾ الآية

**"ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้ามเหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงสังหารมุชริกีนเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา......"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 5)*

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงต่อสู้กับบรรดามุชริกทั้งมวล เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้กับพวกเจ้าอยู่ทั้งหมด** ﴾

อายะฮฺนี้ ถือเป็นการอนุญาตให้บรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้กับบรรดาพวกมุชริกีนในเดือนต้องห้ามได้ ถ้าปรากฏว่าพวกเขาเริ่มกับพวกเจ้าก่อนในเดือนดังกล่าว ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ﴾

**"เดือนที่ต้องเห็นนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม และบรรดาสิ่งที่จำเป็นต้องเคารพนั้นก็ย่อมมีการโต้ตอบเช่นเดียวกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 194)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ... ﴾ الآية

**"และจงอย่าสู้รบกับพวกเขา ณ มัสญิดฮะรอม จนกว่าพวกเขาจะทำร้ายพวกเจ้าในที่นั้น หากพวกเขาทำร้ายพวกเจ้า ก็จงสังหารพวกเขาเสีย...."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 191)*

ส่วนการปิดล้อมของท่านรอซูล ﷺ แก่ชาวฏออีฟ และบรรดาสาวกก็ร่วมปิดล้อมด้วยไปจนกระทั่งเข้าเดือนที่ต้องห้าม เพราะมันเป็นผลต่อเนื่องมาจากการทำสงครามกับเผ่าหะวาซินและคู่สัญญาของเผ่านั้นจากชาวษะกีฟ เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้ที่เริ่มทำสงครามกับท่านรอซูลก่อนรวบรวมผู้คน เรียกร้องและยกทัพมา แล้วเมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้ทราบข่าว จึงได้ยกทัพไปปิดล้อมที่เมืองฏออีฟ เพื่อให้พวกเขาลงมาจากกำแพงเมือง การปิดล้อมอยู่นั้น ก็ได้มีการยิงอาวุธเข้าไปรบกวน ซึ่งการปิดล้อมโดยวิธีนั้น ใช้เวลาถึง 40 วัน โดยได้เริ่มในเดือนที่ฮาลาลและเลยเข้าไปในเดือนที่ต้องห้ามหลายวัน โดยเป็นผลมาจากการต่อเนื่อง และติดพัน แล้วก็หยุดไป ซึ่งถือเป็นที่อภัยให้เพราะเป็นผลมาจากการต่อเนื่อง ไม่ได้เป็นการเริ่มในเดือนที่ต้องห้าม เพราะมันเป็นเรื่องจำเป็น *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺ ทรงทราบดี)*

﴿ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ۖ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ ﴾

37. แท้จริง การเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้าไปนั้น เป็นการเพิ่มการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น โดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น ถูกทำให้หลงผิดไปเนื่องด้วยการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามนั้น หากพวกเขาได้ให้มันเป็นที่อนุมัติปีหนึ่ง และให้มันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง เพื่อให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ แล้วพวกเขาก็จะอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงห้ามไว้ โดยที่ความชั่วแห่งการงานของพวกเขาได้ถูกประดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา และอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงให้ทางนำ แก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

## ตำหนิการกระทำในเรื่องบัญญัติศาสนาตามความคิดเห็น

เรื่องนี้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิพวกมุชริกีนในการกระทำของพวกเขาเกี่ยวกับบัญญัติของอัลลอฮฺ โดยใช้ความคิดเห็นตามอารมณ์ของพวกเขา เปลี่ยนแปลงหลักการของอัลลอฮฺตามอารมณ์ใฝ่ต่ำอย่างเลือดเย็น พวกเขาอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม และห้ามสิ่งที่อัลลอฮฺทรงอนุมัติ เพราะพวกเขายังมีกลุ่มนิยมที่เคยปฏิบัติมาเช่นนั้น จึงไม่พอใจกับบัญญัติ หรือกฎเกณฑ์ที่อัลลอฮฺทรงกำหนด พวกเขาจึงไม่เชื่อฟัง ไม่ปฏิบัติตาม จึงได้เลื่อน และเปลี่ยนแปลงตามอารมณ์และประโยชน์ของพวกเขาไปเสียทุกเรื่อง ปีหนึ่งเปลี่ยนเป็นอย่างนั้น และอีกปีหนึ่งเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ เช่น เปลี่ยนเดือนมุฮัรฺรอม ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม ให้เป็นเดือนซอฟัรฺ อะไรทำนองนั้น

อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴾ โดยเขาได้กล่าวว่า คำว่า النَّسِيءُ นั้น มีเรื่องเล่าว่า ญุนาดะฮฺ อิบนุ เอาฟฺ อิบนุ อุมัยยะฮฺ อัลกินานี เคยปฏิบัติอย่างครบถ้วนในเรื่องเดือนในทุกๆ ปี เขามีชื่อเล่นว่า อบูสุมามะฮฺ ดังนั้น เขาจึงถูกเรียกชื่อนั้นกันเรื่อยมา แต่แล้วเขาก็ได้มีการเปลี่ยนแปลง

ในเรื่องเดือนต้องห้าม คือ เดือนซอฟัรฺของปีหนึ่งให้เป็นเดือนที่ฮาลาล (ไม่ห้าม แต่พอปีต่อไปเปลี่ยนเป็นเดือนที่ต้องห้าม ซึ่งความจริงแล้ว เดือนซอฟัรฺไม่ได้เป็นเดือนที่ต้องห้ามเลย) และนี่คือจุดมุ่งหมายของดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/245)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส เช่นเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 14/246)*

และ ลัยษฺ อิบนุ อบีสุลัยมฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก มุญาฮิด ว่าปรากฏว่า มีชายคนหนึ่งจากเผ่ากินานะฮฺ จะขี่ลาของเขามาทุกปีในเทศกาลนี้ แล้วกล่าวว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย ความจริงฉันไม่ขอตำหนิ และไม่ขอตอบอะไร และไม่มีคำโต้ตอบใดๆ ในสิ่งที่ฉันพูดความจริง เราได้ให้เดือนมุฮัรฺรอม เป็นที่ต้องห้าม และเราเอาเดือนซอฟัรฺไว้ที่หลัง หลังจากนั้น เขาก็มาอีกในปีต่อไป หลังจากนั้น แล้วเขาก็กล่าวเช่นคำกล่าวของเขา และกล่าวว่า ความจริง เราได้ให้เดือนซอฟัรฺเป็นเดือนที่ต้องห้าม และเดือนมุฮัรฺรอมไว้ที่หลัง ดังนั้น นี่แหละคือดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้** ﴿ โดยเขากล่าวว่า หมายถึง 4 เดือน ซึ่งพวกเขาให้เดือนที่ต้องห้ามเป็นที่ฮาลาล โดยเลื่อนเดือนมุฮัรฺรอม (ที่เป็นเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้าไป)

*(อัฏฏอบะรี 14/246)*

โดยพวกเขาทำให้เดือนมุฮัรฺรอม เป็นเดือนที่ไม่ต้องห้ามในปีหนึ่ง โดยการเอาเดือนอื่นมาแทนเป็นเดือนที่ต้องห้าม และเดือนหลังๆ จากนั้น ก็ให้เป็นไปตามระบบของมัน จนครบ 12 เดือน แล้วในปีต่อไปก็ให้เดือนมุฮัรฺรอมเป็นที่ต้องห้ามตามหลักของมัน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **หากพวกเขาได้ให้มันเป็นที่อนุมัติปีหนึ่ง และให้มันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง เพื่อให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้** ﴿ คือ ปีหนึ่งมีเดือนที่ต้องห้าม 4 เดือน โดยที่พวกเขาสลับกัน ปีหนึ่งห้ามเดือนมุฮัรฺรอม พอไปอีกปีหนึ่งห้ามเดือนซอฟัรฺ

และความจริง อิมาม มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้พูดถึงเรื่องนี้ไว้ในหนังสือชีวประวัติท่านนบี ﷺ เป็นคำพูดที่ดี และมีประโยชน์ดีมาก โดยเขาได้กล่าวว่า ปรากฏว่า คนแรกที่ตั้งชื่อเดือนต่างๆ ให้แก่ชาวอาหรับนั้น เขาได้อนุมัติเดือนที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ และห้ามเดือนที่อัลลอฮฺทรงอนุมัติไว้ คือทำให้มันสลับกันสับสน นั่นก็คือชายคนหนึ่งชื่อ อัลกอลัมมัส คือ ฮุซัยฟะฮฺ บุตรของ อับดุฟุก็อยมฺ เป็นบุตรของอาดี เป็นบุตรของอามิรฺ เป็นบุตรของษะอฺละบะฮฺ เป็นบุตรของอัลฮาริษ เป็นบุตรของมาลิก เป็นบุตรของกินานะฮฺ เป็นบุตรของคุซัยมะฮฺ เป็น

บุตรของมุดริกะฮฺ เป็นบุตรของอิลยาส เป็นบุตรของมุฎ็อรฺ เป็นบุตรของนิซารฺ เป็นบุตรของมะอัด ซึ่งเป็นบุตรของอัดนาน หลังจากนั้น ผู้ที่ดำเนินการต่อมาในภายหลังก็คือ บุตรชายของเขาชื่อ อับบ๊าด และหลังจากอับบ๊าด ก็คือลูกชายของเขา ชื่อ กอละอฺ บุตรของอับบ๊าด หลังจากนั้น ก็เป็นลูกชายของเขา ก็คือ อุมัยยะฮฺ บุตรของกอละอฺ หลังจากนั้น ก็เป็นบุตรของเขา ชื่อ เอาฟฺ บุตร ของอุมัยยะฮฺ หลังจากนั้น ก็เป็นลูกชายของเขา ชื่อ อบู สุมามะฮฺ หรือ ญุนาดะฮฺ บุตรของเอาฟฺ ซึ่งเป็นคนสุดท้ายของพวกเขา และศาสนาอิสลามก็อุบัติขึ้น แล้วปรากฏว่าชาวอาหรับนั้น เมื่อพวกเขาทำฮัจญ์เสร็จ ก็จะมาหาเขา แล้วเขาจะลุกขึ้นปราศรัยประกาศว่า เดือนรอญับ เดือนซุลเกาะอฺดะฮฺ และซุลฮิจญะฮฺ เป็นเดือนที่ต้องห้าม (การสู้รบ) และให้เดือนมุฮัรฺรอมในปีหนึ่ง เป็นที่อนุญาตให้สู้รบกันได้ และให้เดือนซอฟัรฺเป็นเดือนต้องห้ามแทนที่เดือนมุฮัรฺรอม และในปีต่อไปก็ให้เป็นอย่างเดิม (คือให้เดือนมุฮัรฺรอมเป็นที่ต้องห้าม และเดือนซอฟัรฺไม่ห้าม) ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เดือนที่ต้องห้าม และไม่ห้ามครบตามจำนวน คือ 12 เดือน นั่นก็หมายความว่าพวกเขาได้ทำการอนุมัติเดือนที่ห้าม และห้ามเดือนที่อนุมัติ ตามอารมณ์ของพวกเขาเอง ไม่ปฏิบัติตามที่อัลลอฮฺกำหนดไว้ *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ
فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنفِرُوا
يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ ﴾

**38. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺเถิด พวกเจ้าก็ทำเข่าอ่อนอยู่กับพื้นดิน พวกเจ้าพึงพอใจต่อความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทนปรโลก กระนั้นหรือ ? สิ่งอำนวยความสุขแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้นั้น เทียบกับปรโลกแล้วไม่มีอะไร นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น**

39. **ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน และพวกเจ้าจะไม่สามารถก่อความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง**

## ตำหนิและขู่พวกเข่าอ่อนจากการต่อสู้

อายะฮฺนี้เริ่มตำหนิ ผู้ที่ทำตัวล่าช้าจากท่านรอซูล ﷺ ในการออกไปสมรภูมิตะบู๊ก เพราะในปีนั้น ผลไม้ก็ออกผลดีมาก อากาศก็ร้อนจัด และระยะทางก็ไกลมาก โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺเถิด** ﴾ คือ เมื่อพวกเขาถูกเรียกให้ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ﴿ **พวกเจ้าก็ทำเข่าอ่อนอยู่กับพื้นดิน** ﴾ คือ ทำเป็นมีอาการเกียจคร้าน ทำเป็นไม่จริงจัง ไม่อยากจะไป ประกอบกับผลไม้ในปีนั้นออกผลดีด้วย ﴿ **พวกเจ้าพึงพอใจต่อความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทนปรโลก กระนั้นหรือ ?** ﴾ คือ พวกเจ้าเป็นอะไรไปที่ทำอาการเช่นนั้น ในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่พึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้แทนปรโลก กระนั้นหรือ ? หลังจากนั้นก็แสดงอาการสละโลกนี้เพื่ออัลลอฮฺ ﷻ และรักปรโลก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **สิ่งอำนวยความสุขแห่งชีวิต และความเป็นอยู่ในโลกนี้นั้น เทียบกับปรโลกแล้วไม่มีอะไร นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น** ﴾ ดังที่อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจากอัลมุสเตาร็อด พี่น้องตระกูลเฟียะฮฺริน ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( مَاالدُّنْيَا فِيْ الْآخِرَةِ إِلاَّ كَمَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ هَذِهِ فِيْ الْيَمِّ ، فَلْيَنْظُرْ بِمَ تَرْجِعُ ؟ )

***"โลกดุนยานี้ เมื่อเทียบกับปรโลกแล้วก็ไม่ต่างอะไรกับการที่คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าเอานิ้วมือของเขานี้จุ่มลงไปในทะเล แล้วเขาจงพิจารณาดูซิว่า มีอะไรติดกลับมาบ้าง (และท่านได้ชี้ไปที่นิ้วชี้)"***

***(อะหฺมัด 4/228)***

โดยที่มุสลิมได้บันทึกฮะดีษเพียงคนเดียวด้วย

***(มุสลิม 4/2193)***

และอัษเษารี ได้เล่าโดยนำมาจาก อัลอะอฺมัช เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ คือ ﴿ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ โดยเขากล่าวว่า มันเป็นเสมือนเสบียงของผู้ขี่พาหนะออกไปสงคราม

อับดุลอะซีซ อิบนุ อบีฮาซิม ได้เล่า โดยนำมาจากบิดาของเขาว่า เมื่ออับดุลอะซีซ อิบนุ มัรฺวาน ใกล้เสียชีวิต เขากล่าวว่า จงเอาผ้าห่อของฉันที่เตรียมไว้ห่อมาให้ฉันดูหน่อย แล้วเมื่อผ้าถูกเอามาวางไว้ต่อหน้าเขา เขาก็มองดูผ้านั้น แล้วกล่าวว่า ฉันนั้นเป็นคนใหญ่โต แต่ฉันไม่ได้ทิ้งอะไรไว้ในโลกนี้เลย นอกจากสิ่งนี้ แล้วเขาก็นอนหันหลังให้แล้วร้องไห้ โดยกล่าวว่า เจ้าช่างเป็นที่พำนักที่ต่ำต้อยเสียเหลือเกิน ดุนยาเอ๋ย ความสุขโลกดุนยาจะมีมากเพียงใดก็ถือว่าน้อยนิด ความสุขที่มีเพียงน้อยนิดก็ยังแสนสั้น แต่พวกเราก็หลงใหลลุ่มหลงไปกับดุนยาที่หลอกลวง

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้สัญญาแก่ผู้ที่ละทิ้งการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด** ﴾

อิบนุ อับบาส ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ไปเรียกร้องให้ชาวอาหรับแห่งหนึ่งออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาทำเป็นเข่าอ่อน แล้วอัลลอฮฺจึงให้ฝนหยุดตกที่พวกเขา ดังนั้น มันจึงเป็นการลงโทษพวกเขานั่นเอง

*(อัฏฏอบะรี 14/255)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน** ﴾ คือ เพื่อช่วยเหลือนบีของพระองค์ และเป็นการดำรงศาสนาของพระองค์เอาไว้ ดังที่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า

﴿ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم ﴾

**"และถ้าพวกเจ้าผินหลังให้ พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนกลุ่มชนอื่นมาแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เป็นเช่นพวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 38)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเจ้าจะไม่สามารถก่อความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด** ﴾ คือ พวกเจ้าจะไม่สามารถสร้างความเดือดร้อนใดๆ ต่ออัลลอฮฺได้ในการที่พวกเจ้าไม่ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ทำเล่ห์กล และทำเป็นเข่าอ่อนเดินไม่ไหวในทำนองนั้น ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง** ﴾ คือ ทรงเดชานุภาพที่จะให้ได้ชัยชนะเหนือศัตรู โดยปราศจากพวกเจ้า

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ
اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا
فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ
الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

**40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือเขา ก็แท้จริง อัลลอฮฺนั้นได้ทรงช่วยเหลือเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน ขณะที่ทั้งสองอยู่ในถ้ำนั้น คือ ขณะที่เขาได้กล่าวแก่สหายของเขาว่า เจ้าอย่าเสียใจ แท้จริง อัลลอฮฺทรงอยู่กับเรา แล้วอัลลอฮฺประทานความสงบใจจากพระองค์ลงมาให้แก่เขา และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้คำพูดของผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำที่สุด แต่พจนารถของอัลลอฮฺนั้น เป็นพจนารถที่สูงส่ง และอัลลอฮฺ คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## อัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ทรงช่วยเหลือนบี ﷺ ของพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือเขา** ﴿ คือ ช่วยเหลือรอซูลของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงช่วยเหลือเขาสนับสนุนเขา เป็นผู้ให้ความพอเพียงแก่เขาและทรงคุ้มครองเขา ดังที่พระองค์เคยช่วยเหลือเขามาแล้ว ﴾ **ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน** ﴿ คือ ในปีที่ท่านอพยพไปนครมะดีนะฮฺ เมื่อพวกมุชริกูนพยายามที่จะสังหารท่าน กักขังท่าน หรือเนรเทศท่าน แล้วท่านจึงได้หนีออกไปจากพวกเขา โดยมีเพื่อนและสหายของท่าน คือ อบูบักรฺ อัศศิดดีก บุตรของ อบีกุฮาฟะฮฺ ติดตามท่านไปด้วย ทั้งสองได้หลบเข้าไปพักอยู่ในถ้ำเษารฺ เป็นเวลา 3 วัน เพื่อให้ผู้ที่ออกติดตามร่องรอยของท่านสงบนิ่งก่อน หลังจากนั้น ท่านก็ออกเดินทางมุ่งสู่เมืองมะดีนะฮฺ ในขณะที่

หลบซ่อนอยู่ในถ้ำเขารฺนั้น อบูบักรฺ رضي الله عنه เริ่มกลัวว่า จะมีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาเห็น และจะเกิดอันตรายขึ้นแก่ท่านรอซูล ﷺ แต่ท่านรอซูลก็พูดให้กำลังใจและให้อบูบักรฺรู้สึกสงบ โดยท่านกล่าวว่า โอ้ อบูบักรฺเอ๋ย คิดว่าอย่างไร ? เราอยู่กันสองคน โดยอัลลอฮฺเป็นท่านที่สาม ดังที่อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจาก อนัส ว่า แท้จริง อบูบักรฺ ได้พูดกับท่านว่า ฉันได้กล่าวแก่ท่านนบี ﷺ ว่า เรานั้นอยู่ในถ้ำนี้ หากมีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขามองไปที่เท้าทั้งสอง แน่นอน เขาต้องเห็นเราเป็นแน่ เขาเล่าว่า แล้วท่านรอซูลได้กล่าวว่า โอ้ อบูบักรฺเอ๋ย ท่านคิดหรือว่าเรา อยู่กันสองคนเท่านั้น อัลลอฮฺทรงเป็นท่านที่สามจากสองท่าน

*(อะหฺมัด 1/4)*

ฮะดีษบทนี้ อัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกมันไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 7/11, มุสลิม 4/1854)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แล้วอัลลอฮฺประทานความสงบใจจากพระองค์ลงมาให้แก่เขา** ﴾ บางท่านบอกว่า ลงมาให้แก่ อบูบักรฺ หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็นพวกเขา** ﴾ คือ บรรดามลาอิกะฮฺ ﴿ **และได้ทรงให้คำพูดของผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด แต่พจนารถของอัลลอฮฺนั้น เป็นพจนารถที่สูงส่ง** ﴾ โดย อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า คำพูดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือคำที่เป็นชิริก (ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ) ส่วนพจนารถของอัลลอฮฺ คือคำว่า لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/261)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานจาก อบีมูซา อัลอัชอะรี رضي الله عنه ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ถูกถามเกี่ยวกับชายที่ต่อสู้กับศัตรูด้วยความกล้าหาญ ต่อสู้เพื่อปกป้องประเทศชาติ และต่อสู้เพื่อโอ้อวดว่า ฉันเก่ง คนไหนจะอยู่ในทางของอัลลอฮฺ ? แล้วท่านได้ตอบว่า

( مَنْ قَاتَلَ لِتَكُوْنَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ )

***"ใครที่ต่อสู้เพื่อให้พจนารถของอัลลอฮฺสูงส่งละก็ เขาผู้นั้นอยู่ในหนทางของอัลลอฮฺ"***

*(ฟัตฮุลบารี 1/268 และ มุสลิม 3/1512)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และอัลลอฮฺ คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ** ﴾ ในการแก้แค้น และชัยชนะ ทรงปกป้อง คุ้มครองต่อผู้ยึดมั่นตามคำสั่งของพระองค์ ﴿ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾ ทั้งคำพูด และการกระทำ

﴿ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ ﴾

41. **พวกเจ้าจงออกไปเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า และจงเสียสละทั้งทรัพย์สินของพวกเจ้า และชีวิตของพวกเจ้า ในหนทางของอัลลอฮฺ นั่นแหละ คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หาก พวกเจ้ารู้**

## จำเป็นจะต้องต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ ในทุกสภาพ

ซุฟยาน อัษเษารี ได้เล่าโดยนำมาจากบิดาของเขา จาก อะบิฎฎฮา คือ มุสลิม อิบนุ ซอบีฮฺ ว่าอายะฮฺนี้ ﴾ **พวกเจ้าจงออกไปเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า** ﴿ เป็นอายะฮฺแรกๆ ที่ลงมาในซูเราะฮฺ บะรออะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/270)*

และ มัวะอฺตะมิรฺ อิบนุ สุลัยมาน ได้เล่าโดยนำมาจากบิดาของเขาว่า ฮัฎรอมี อ้างว่า เขาได้รับการบอกกล่าวว่า แท้จริง ผู้คนนั้น บางคนก็ป่วย และบางคนก็อายุมาก ดังนั้น เขา จึงกล่าวว่า ฉันคงไม่มีบาป แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า ﴾ **พวกเจ้าจง ออกไปเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า** ﴿ จนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/266)*

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ออกไปโดยทั่วกันพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ ในปีสมรภูมิตะบู๊ก เพื่อ สู้รบกับศัตรูของอัลลอฮฺ ซึ่งเป็นชาวโรมันที่ปฏิเสธศรัทธา จากชาวคัมภีร์ และจำเป็นแก่บรรดา ผู้ศรัทธาที่จะต้องออกไปพร้อมกับท่านรอซูลในทุกสภาพ คนที่มีความกระปรี้กระเปร่า คนที่ถูก บังคับ คนจน และคนรวย โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเจ้าจงออกไปเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า** ﴿

อะลี อิบนุ เซด ได้เล่าจาก อนัส จาก อบีฏ็อลฮะฮฺ คือให้ออกไปทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ไม่เคยได้ยินจากอัลลอฮฺ ว่า มีผู้ใดได้รับการผ่อนผัน หลังจากนั้น เขาได้ออกไปยังแคว้นชาม ไปสู้รบจนกระทั่งเขาถูกสังหาร

ในรายงานหนึ่ง อบูฏ็อลฮะฮฺ ได้อ่านซูเราะฮฺ บะรออะฮฺ จนกระทั่งมาถึงอายะฮฺนี้ คือ

( اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُوْا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ )

แล้วเขาได้กล่าวว่า ฉันเห็นว่า พระผู้อภิบาลของเรานั้น พระองค์ได้ให้พวกเราออกไปทั้งคนแก่ และคนหนุ่ม ดังนั้น พวกเจ้าจงตระเตรียมให้ฉันด้วย โอ้ ลูกๆ แล้วลูกๆ ของเขาได้กล่าวว่า ขออัลลอฮฺได้โปรดเมตตาแก่ท่านด้วย ความจริง ท่านได้ออกสงครามพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ จนกระทั่งเกือบจะเสียชีวิต ดังนั้น พวกเราจะออกสู้รบแทนท่าน แต่ท่านไม่ยอม แล้วท่านได้ไปรบทางทะเล แล้วท่านได้เสียชีวิตลง โดยที่พวกเราไม่พบเกาะที่จะฝังท่าน นอกจากหลังจาก 7 วันแล้ว โดยที่ศพของท่านไม่เปลี่ยนแปลงเลย แล้วพวกเขาก็ฝังท่านไว้ที่นั่น

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1802)*

และอัสสุดดีย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَثِقَالاً** เขากล่าวว่า ให้ออกไปทั้งคนรวย และคนยากจน คนแข็งแรง และคนอ่อนแอ แล้วชายคนหนึ่งได้มาหาเขาในวันนั้น พวกเขาคิดว่าเขาคนนั้น เป็น อัลมิกด๊าด ปรากฏว่า เขาเป็นคนตัวใหญ่ อ้วน เขาได้มาร้องเรียน และขออนุญาตให้ไม่ต้องออกไปรบ แต่ไม่ได้รับการยินยอม แล้วในหนทางนั้น อายะฮฺนี้ก็ได้ถูกประทานลงมา คืออายะฮฺ **اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَثِقَالاً** แล้วเมื่ออายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมา ผู้คนก็ได้รับความลำบากมาก อัลลอฮฺจึงได้ยกเลิกไป โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾

**"ไม่มีบาปใด ๆ แก่ผู้ที่อ่อนแอ และแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 91)*

อิบนุ ญะรีรฺ ได้เล่าว่า ฮิบบาน อิบนุ เซด อัชชัรฺอะบียฺ ได้เล่าให้ฉันฟังว่า พวกเราได้ออกไปกับศ็อฟวาน อิบนิ อัมรฺ โดยเขาเป็นผู้ปกครองเมืองฮิมศฺ ไปทางด้านอัลอุฟซูซ ไปจนถึงอัลญะรอฏิมะฮฺ ฉันได้เห็นผู้สูงอายุคนหนึ่ง ซึ่งคิ้วทั้งสองข้างลงมาปิดตาทั้งสอง เป็นชาวเมืองดามัสกัส ขี่พาหนะมา ซึ่งอยู่ในท่าคนที่เข้าโจมตี และฉันได้หันไปมอง แล้วกล่าว โอ้ คุณลุง อัลลอฮฺทรงอนุโลมให้ท่านแล้ว เขากล่าวโดยยกคิ้วขึ้น แล้วกล่าวว่า โอ้ ลูกของน้องชาย อัลลอฮฺทรงให้เราออกมา ทั้งคนที่ว่องไว และเชื่องช้า นอกเสียจากว่า ใครที่รักอัลลอฮฺ อัลลอฮฺก็จะทรงทดสอบเขา หลังจากนั้น อัลลอฮฺทรงให้เขากลับมา แต่เขาก็คงอยู่ ที่จริงแล้ว อัลลอฮฺจะทรงทดสอบบ่าวของพระองค์ โดยเฉพาะผู้ที่กตัญญู รู้คุณ อดทน และระลึกถึงพระองค์ โดยที่

เขาจะไม่เคารพภักดีใคร นอกจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชาสามารถ และผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/264)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงชอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายในหนทางของพระองค์ เสียสละชีวิต และทรัพย์ไปในความยินยอมของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และจงเสียสละทั้งทรัพย์สินของพวกเจ้า และชีวิตของพวกเจ้าในหนทางของอัลลอฮฺ นั่นแหละ คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้** ﴿ คือ เรื่องนี้เป็นความดีแก่พวกเจ้าทั้งในโลกนี้ และปรโลก เพราะพวกเจ้านั้น เสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก และจะได้ทรัพย์ของศัตรูของพวกเจ้าในโลกนี้ พร้อมกับสิ่งที่พระองค์ทรงสะสมไว้ให้แก่พวกเจ้าในปรโลก ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( تَكَفَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِيْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ إِنْ تَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، أَوْ يَرُدَّهُ إِلَى مَنْزِلِهِ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيْمَةٍ )

*"อัลลอฮฺทรงค้ำประกันบรรดานักรบในหนทางของอัลลอฮฺ หากเขาตาย อัลลอฮฺจะให้เขาเข้าสวรรค์ หรือกลับมายังบ้านของเขา พร้อมกับได้ประสบกับผลบุญ หรือทรัพย์สินจากศัตรู"*

*(มุสลิม 4/1496)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾

**"การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่รังเกียจแก่พวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เลวแก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดี แต่พวกเจ้าไม่รู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 216)*

ส่วนหนึ่งจากเรื่องนี้ อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษจาก อนัส จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่ชายคนหนึ่งว่า

( « أَسْلِمْ » قَالَ : أَجِدُنِيْ كَارِهًا : قَالَ : « أَسْلِمْ وَإِنْ كُنْتَ كَارِهًا » )

*"เจ้าจงเข้ารับอิสลามเถิด เขาตอบว่า ฉันพบว่าตัวฉันนั้นไม่ชอบ ท่านกล่าวว่า เจ้าจงเข้ารับอิสลามเถิด และถึงแม้ว่าเจ้าจะไม่ชอบก็ตาม"*

*(อะหฺมัด 3/109)*

﴿ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ ﴾

**42. หากมันเป็นผลได้อันใกล้ และเป็นการเดินทางที่สะดวกแล้วไซร้ แน่นอน พวกเขาก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว แต่ทว่า ระยะทางอันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถแล้ว แน่นอน พวกเราก็ออกไปกับพวกท่านแล้ว พวกเขากำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง และอัลลอฮฺนั้น ทรงรู้ว่า แท้จริง พวกเขานั้นเป็นผู้โกหก**

## สาเหตุที่พวกมุนาฟิกีนออกไปล่าช้า และแจ้งให้ทราบถึงเล่ห์กลของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตำหนิบรรดาผู้ล่าช้าต่อท่านนบี ﷺ ในการออกไปสมรภูมิตะบู๊ก หลังจากที่พวกเขาได้ขออนุญาตแล้ว โดยแสดงให้เห็นว่าพวกเขานั้นเป็นผู้ที่ควรได้รับการผ่อนผัน แต่ความจริง พวกเขามิได้เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์ตรัสว่า ﴿ **หากมันเป็นผลได้อันใกล้** ﴾ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า คือ ได้ทรัพย์สินจากศัตรูในเวลาอันรวดเร็ว ﴿ **และเป็นการเดินทางที่สะดวกแล้วไซร้** ﴾ คือ ระยะทางใกล้แล้วละก็ ﴿ **แน่นอน พวกเขาก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว** ﴾ คือ พวกเขาก็ออกไปพร้อมกับเจ้าเพื่อการนั้น ﴿ **แต่ทว่า ระยะทางอันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา** ﴾ คือ ระยะทางไกลถึงแคว้นชามโน่น ﴿ **และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺว่า** ﴾ คือ สาบานต่อหน้าพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้กลับมายังพวกเขา ﴿ **ถ้าหากพวกเราสามารถแล้ว แน่นอน พวกเราก็ออกไปกับพวกท่านแล้ว** ﴾ คือ ถ้าไม่มีอุปสรรคแก่เรา แน่นอน เราก็ออกไปกับพวกท่านแล้ว อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **พวกเขากำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ว่า แท้จริง พวกเขานั้นเป็นผู้โกหก** ﴾

﴿ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ ﴾

43. อัลลอฮฺได้ทรงอภัยโทษให้แก่เจ้าแล้ว เพราะเหตุใดเล่า ? เจ้าจึงอนุมัติให้แก่พวกเขา จนกว่าจะได้ประจักษ์แก่เจ้าเสียก่อน ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง และจนกว่าเจ้าจะได้ทราบถึงบรรดาผู้ที่โกหก

44. บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลกนั้น จะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา และอัลลอฮฺนั้น ทรงรอบรู้ถึงบรรดาผู้ที่ยำเกรง

45. แท้จริง ที่จะขออนุมัติต่อเจ้า นั่นคือ บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และหัวใจของพวกเขาก็สงสัยเท่านั้น แล้วในการสงสัยของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงลังเลใจ

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิท่านนบี ﷺ ที่อนุญาตให้แก่พวกเขา

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานมาจาก อาวนฺ กล่าวว่า พวกท่านเคยได้ยินการตำหนิที่ดีไปยิ่งกว่านี้ไหม ? คือ เป็นการประกาศให้อภัยจากอัลลอฮฺ ต่อท่านนบี ﷺ ก่อนที่พระองค์จะตำหนิท่าน โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **อัลลอฮฺได้ทรงอภัยโทษให้แก่เจ้าแล้ว เพราะเหตุใดเล่า ? เจ้าจึงอนุมัติให้แก่พวกเขา ?** ﴿

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1085)*

และเช่นเดียวกัน มุวัรฺริก อัลอิจญลี และคนอื่นๆ ก็กล่าวอย่างนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/274)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า พระองค์ได้ตำหนิท่าน ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยิน หลังจากนั้น

อัลลอฮฺก็ทรงประทานอายะฮฺที่อยู่ในซูเราะฮฺ อันนูรฺ ลงมา โดยผ่อนผันให้ท่านอนุญาตหรืออนุมัติให้แก่พวกเขา หากท่านประสงค์ แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ ... ﴾ الآية

**"ฉะนั้น เมื่อพวกเขาขออนุญาตต่อเจ้า เพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขาแล้ว ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าพึงประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด....."** จนจบอายะฮฺ *(ซูเราะฮฺ อันนูรฺ อายะฮฺที่ 62)*

*(อัฏฏอบะรี 14/273)*

เช่นเดียวกัน ได้มีรายงานจาก อะฏออฺ อัลคอรอซานี และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า อายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับคนหลายคน โดยพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงขออนุญาตต่อท่านรอซูลของอัลลอฮฺ แล้วถ้ารอซูลอนุญาตให้แก่พวกท่าน พวกท่านก็จงนั่งลงเถิด (ไม่ต้องออกไป) และถ้ารอซูลไม่อนุญาตให้แก่พวกท่าน พวกท่านก็จงนั่งลงเถิด (ไม่ต้องออกไป)

*(อัฏฏอบะรี 14/273)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **จนกว่าจะได้ประจักษ์แก่เจ้าเสียก่อน ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง** ﴾ ในการเปิดเผยข้อผ่อนผัน ﴿ **และจนกว่าเจ้าจะได้ทราบถึงบรรดาผู้ที่โกหก** ﴾

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ทำไมท่านจึงปล่อยให้พวกเขาขออนุญาตท่าน ? ท่านต้องไม่ให้อนุญาตแก่คนใดจากพวกเขาที่จะนั่งอยู่โดยไม่ออกไป เพื่อที่ท่านจะได้ทราบจากผู้ที่พูดจริงในหมู่พวกเขา เพื่อการพูดโกหกจากพวกเขาจะได้เปิดเผยออกมา เพราะพวกเขานั้น ยังคงดื้อดึงที่จะนั่งอยู่ไม่ยอมออกไปสงคราม ถึงแม้ว่าจะไม่อนุญาตก็ตาม

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้บอกให้ทราบว่า ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลฯ ของพระองค์จะไม่มีคนใดขออนุญาตไม่ออกไปสงครามเลย โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลกนั้น จะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา** ﴾ เพราะพวกเขาเห็นว่า การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺนั้น มันรวดเร็ว และใกล้ หรือเกินที่จะได้รับผลตอบแทน ดังนั้น จงรีบเร่ง และปฏิบัติตามเถิด ﴿ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงรอบรู้ถึงบรรดาผู้ที่ยำเกรง แท้จริง ที่จะขออนุมัติต่อเจ้านั้นคือ** ﴾ บรรดาผู้ที่อยากจะนั่งอยู่ไม่ออกไปโดยไม่มีข้อผ่อนผัน ﴿ **บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก** ﴾ คือ ผู้ที่ไม่หวังผลตอบแทนของอัลลอฮฺในปรโลก ต่อบรรดาผลงานของพวกเขา ﴿ **และหัวใจของพวกเขาก็สงสัยเท่านั้น** ﴾ คือ สงสัยว่าที่เจ้านำมาบอกเป็นความจริง และความถูกต้องหรือเปล่า ﴿ **แล้วในการสงสัยของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึง**

ลังเลใจ ﴾ คือ พวกเขาเกิดความสับสน ลังเลใจ บางคนเห็นด้วย และบางคนไม่เห็นด้วย ไม่มีความมั่นใจ มั่นคง ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นกลุ่มชนที่สมควรยิ่งที่จะได้รับความหายนะ และพินาศ และใครที่หลงออกจากทางนำที่ถูกต้อง ก็ไม่มีหนทางใดที่จะช่วยเหลือพวกเขาได้

﴿ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ ﴾

46. และหากพวกเขาต้องการออกไป แน่นอน พวกเขาต้องเตรียมสัมภาระสำหรับการออกไปนั้นแล้ว แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นทรงเกลียดการออกไปของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงขัดขวางพวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่า เจ้าจงนั่งอยู่กับผู้ที่นั่งทั้งหลายเถิด

47. หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้า แล้วไม่มีอะไรดีขึ้นแก่พวกเจ้านอกจากความเสียหายเท่านั้น และแน่นอน พวกเขาก็ย่อมฉวยโอกาสยุแยงระหว่างพวกเจ้า โดยปรารถนาให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้านั้น ก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรู้ดีถึงผู้อธรรมทั้งหลาย

## เปิดเผยให้ทราบถึงสภาพของพวกมุนาฟิกีน (พวกหน้าไหว้หลังหลอก)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และหากพวกเขาต้องการออกไป** ﴾ คือ ออกไปสงครามพร้อมกับท่านนบี ﴿ **แน่นอน พวกเขาต้องเตรียมสัมภาระสำหรับการออกไปนั้นแล้ว** ﴾ คือ พวกเขาจะต้องเตรียมตัว เตรียมพร้อมที่จะออกไปกัน ﴿ **แต่ทว่า อัลลอฮฺนั้นทรงเกลียดการออกไปของพวกเขา** ﴾ คือ อัลลอฮฺทรงโกรธที่พวกเขาจะออกไปพร้อมกับท่านนบี ﴿ **พระองค์จึงได้ทรงขัดขวางพวกเขาไว้** ﴾ โดยทำให้พวกเขาล่าช้าจนไม่ออกไป ﴿ **และได้ถูกกล่าวว่า เจ้าจงนั่งอยู่กับผู้ที่นั่งทั้งหลายเถิด** ﴾ หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้อธิบายให้ทราบว่า ที่อัลลอฮฺไม่ชอบให้พวกเขาออกไปพร้อมกับบรรดาผู้ศรัทธา พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ **หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้ว ไม่มีอะไรดีขึ้นแก่พวกเจ้า นอกจากความเสียหายเท่านั้น** ﴾ คือ พวกเขาเป็นคนขี้ขลาดตาขาว ไม่อดทน ﴿ **แน่นอน พวกเขาก็ย่อมฉวยโอกาสยุแยงระหว่างพวกเจ้า โดยปรารถนาให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเจ้า** ﴾ คือ พวกเขาก็จะรีบดำเนินการให้ร้ายป้ายสีในระหว่างพวกเจ้า ให้มีการโกรธเคืองกัน สร้างความบาดหมางระหว่างกัน ﴿ **และในหมู่พวกเจ้า ก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่** ﴾ คือ เชื่อฟังพวกเขา รับฟังคำพูดของพวกเขาอยู่ รับฟังคำแนะนำของพวกเขา ถึงแม้ว่า พวกนั้นไม่เคยทราบพฤติกรรมของพวกเขา ว่ามีความมุ่งร้ายต่อบรรดาผู้ศรัทธา และพยายามที่จะสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้น

มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าวว่า ปรากฏว่า บรรดาผู้ที่ขอนุญาตนั้น ตามข่าวที่มีมาถึงฉันว่า พวกเขาเป็นพวกที่มีเกียรติระดับแนวหน้าส่วนหนึ่งจากพวกเขา เช่น อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัย อิบนุ สะลูล, อัลญัดดุ อิบนุ ก็อยสฺ โดยพวกเขาเป็นระดับแนวหน้าของกลุ่มชน ดังนั้น อัลลอฮฺจึงขัดขวางพวกเขาเอาไว้ เพราะพระองค์ทรงรู้เกี่ยวกับพวกเขาเป็นอย่างดี หากพวกเขาออกเดินทางไปพร้อมกับท่าน พวกเขาก็จะสร้างความเสียหายต่อกองทหารได้

*(อัฏฏอบะรี 14/277)*

และปรากฏว่า ทหารบางคนนั้น ยังมีพวกที่รักพวกเขาอยู่ และเชื่อฟังพวกเขาอยู่ โดยเฉพาะในสิ่งที่พวกเขาเรียกร้อง แล้วอัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿ **และในหมู่พวกเจ้านั้น ก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่** ﴾ หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบข้อเท็จจริง โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรู้ดีถึงผู้อธรรมทั้งหลาย** ﴾ ดังนั้น พระองค์จึงได้บอกให้ทราบว่า พระองค์ทรงรู้ดีถึงอดีต และอนาคต แม้กระทั่งสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น และในอนาคตจะเกิดอะไร

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้วไม่มีอะไรดีขึ้นแก่พวกเจ้า นอกจากความเสียหายเท่านั้น** ﴾ อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของพวกเขาว่า จะเกิดอะไรขึ้นหากพวกเขาออกไป และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้ออกไป ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾

**"และหากว่า พวกเขาถูกนำให้กลับไป แน่นอน พวกเขาก็จะกลับไปกระทำสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้อีก และแท้จริง พวกเขาคือผู้กล่าวเท็จ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 28)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴾

“และหากอัลลอฮฺทรงรู้ว่า ในตัวพวกเขานั้น มีความดีแน่นอน ก็จะทรงให้พวกเขาได้ยิน และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยินแล้ว แน่นอน พวกเขาก็ผินหลังให้โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ชอบผินหลังให้อยู่แล้ว”

*(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 23)*

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِن دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ ﴾

“และแม้นว่า เราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง หรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเจ้า พวกเขาก็จะไม่ยอมทำตามกำหนดนั้น นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และหากว่า พวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่ได้รับคำแนะนำแล้ว แน่นอน นั่นก็เป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเขา และเป็นสิ่งที่ทำให้มั่นคงยิ่ง และถ้าเช่นนั้นแล้ว แน่นอน เราก็จะให้แก่พวกเขา ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรานี่เอง และแน่นอน เราก็จะชี้นำให้แก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง”

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 66 – 68)*

บรรดาอายะฮฺเหล่านี้มีอยู่มากมาย

﴿ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِن قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾ ﴾

**48. แท้จริง พวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวายมาก่อนแล้ว และได้วางแผนต่าง ๆ นานา เพื่อต่อต้านเจ้า จนกระทั่งความจริงได้มาถึง และพระบัญชาของอัลลอฮฺนั้นได้ปรากฏขึ้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่พอใจ**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเน้นให้นบีของพระองค์ ทราบเกี่ยวกับพวกมุนาฟิกีน ว่า ﴿ **แท้จริง พวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวายมาก่อนแล้ว และได้วางแผนต่าง ๆ นานา เพื่อ**

**ต่อต้านเจ้า** ﴾ คือ พวกเขาได้กระทำตามความคิดของพวกเขา และพยายามนำความคิดของพวกเขามาหลอกลวงเจ้า และหลอกลวงบรรดาสาวกของเจ้า และทำให้ศาสนาของเจ้าขาดความเชื่อถือ และควบคุมมิให้อยู่เป็นเวลานาน ทั้งนี้ ก็ตั้งแต่ท่านนบีได้เข้ามาอยู่ที่เมืองมะดีนะฮฺ และพวกมุนาฟิกีนก่อสงครามกับท่าน แล้วเมื่ออัลลอฮฺมิได้ทรงช่วยให้ท่านนบี ﷺ ได้ชัยชนะในสงครามบะดัรฺ และทำให้คำพูด และคำเรียกร้องของท่านสูงขึ้น เป็นที่เชื่อถือที่ทำให้ทิศทางเปลี่ยนไป ดังนั้น พวกเขาจึงเข้ารับอิสลามโดยเปิดเผย หลังจากนั้น ทุกครั้งที่อัลลอฮฺทรงทำให้อิสลาม และมุสลิมแข็งแกร่งขึ้น ก็ทำให้พวกเขาไม่พอใจ และไม่ดี ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **จนกระทั่งความจริงได้มาถึง และพระบัญชาของอัลลอฮฺนั้นได้ปรากฏขึ้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่พอใจ** ﴾

﴿ وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ ائْذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ ﴾

**49. และในหมู่พวกเขา (พวกกลับกลอก) มีผู้ที่กล่าวว่า จงอนุมัติแก่ฉัน (ไม่ต้องออกไปสงคราม) เถิด และจงอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทำความชั่วนั้นเลย และแท้จริง นรกญะฮันนัมนั้น ล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่แล้ว**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า จากในหมู่พวกมุนาฟิกีน มีผู้กล่าวแก่ท่านนบี ว่า โอ้ มุฮัมมัด ﴿ **จงอนุมัติแก่ฉัน** ﴾ ไม่ต้องออกไปสงครามเถิด ﴿ **และจงอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทำความชั่วนั้นเลย** ﴾ โดยการออกไปสงครามพร้อมกับท่าน อันเนื่องด้วยหญิงสาวชาวโรมันที่พวกเขากล่าวว่า ตกอยู่ในความชั่วนั้น ก็ดังที่ มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้กล่าว โดยนำมาจากอัซซุฮฺรี, ยะซีด อิบนุ รูมาน, อับดุลลอฮฺ อิบนุ อบีบักรฺ, อาศิม อิบนุ อุมัร อิบนุ กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวในวันหนึ่งขณะที่ท่านเตรียมการที่จะออกสงครามแก่ อัลญัดดุ อิบนุ ก็อยสฺ พี่น้องของตระกูลสะละมะฮฺ ว่า

( هَلْ لَكَ يَا جَدُّ الْعَامَ فِيْ جِلَادِ بَنِيْ الْأَصْفَرِ ؟ ) فَقَالَ : يَارَسُوْلَ اللهِ أَوْ تَأْذَنُ لِيْ وَلاَ تَفْتِنِّيْ ، وَاللهِ ! لَقَدْ عَرَفَ قَوْمِيْ مَا رَجُلٌ أَشَدَّ عَجَبًا بِالنِّسَاءِ مِنِّيْ وَاِنِّيْ أَخْشَى إِنْ رَاَيْتُ نِسَاءَ بَنِيْ الْأَصْفَرِ أَنْ لاَ أَصْبِرَ عَنْهُنَّ فَأَعْرَضَ عَنْهُ رَسُوْلُ

اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ ( قَدْ أَذِنْتُ لَكَ )

*" 'ญัดดฺ เอ๋ย ปีนี้ท่านจะออกไปร่วมทำสงครามกับพวกผิวเหลืองไหม?' ญัดดฺ ตอบว่า 'โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านอนุญาตให้ฉันไม่ต้องไปร่วมรบดีกว่า ท่านอย่าให้ฉันต้องเผชิญฟิตนะฮฺ (สิ่งที่ไม่ดี) เลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ กลุ่มชนของฉันทราบดีว่า ไม่มีชายคนใดหลงใหลอิสตรีมากไปกว่าฉันอีกแล้ว ซึ่งฉันก็กลัวว่า หากฉันได้ไปเห็นบรรดาผู้หญิงชาวผิวเหลืองแล้วฉันจะอดใจไม่ไหว' ท่านรอซูลจึงหันหน้าไปทางอื่นพร้อมกับกล่าวว่า 'ฉันอนุญาตให้ท่านไม่ต้องเข้าร่วมได้' "*

แล้วเกี่ยวกับเรื่องของ อัลญัดดฺ อิบนิ ก็อยสฺ อัลกุรอานได้ลงมาเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ว่า ﴿ **และในหมู่พวกเขา (พวกกลับกลอก) มีผู้ที่กล่าวว่า จงอนุมัติแก่ฉัน (ไม่ต้องออกไปสงคราม) เถิด และจงอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทำความชั่วนั้นเลย......** ﴾ จนจบอายะฮฺ กล่าวคือ หากเขาอ้างว่า กลัวจะหักห้ามใจจากบรรดาสตรีชาวผิวเหลืองไม่ได้ ทั้งที่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้นแล้วละก็ การที่เขาประพฤติชั่วร้ายด้วยการฝ่าฝืนคำสั่งท่านรอซูล และเห็นแก่ตัวเองมากกว่าการปฏิบัติตามความประสงค์ของท่านแล้ว ถือเป็นความชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่กว่าเสียอีก

*(อัฏฏอบะรี 14/287)*

และเช่นเดียวกันนี้ ได้มีรายงานจาก อิบนิ อับบาส, มุญาฮิด และคนอื่นๆ ว่า อายะฮฺนั้นได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ อัลญัดดฺ อิบนุ ก็อยสฺ โดยที่ปรากฏว่า อัลญัดดฺ อิบนุ ก็อยสฺ คนนี้เป็นคนสำคัญของเผ่าสะละมะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/287)*

และในหนังสือเศาะฮีฮฺ ระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

( مَنْ سَيِّدُكُمْ يَا بَنِيْ سَلَمَةَ ؟ ) قَالُوْا: اَلْجَدُّ بْنُ قَيْسٍ عَلَى أَنَّا نُبَخِّلُهُ ، فَقَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ( وَأَيُّ دَاءٍ أَدْوَأُ مِنَ الْبُخْلِ ؟ وَلَكِنْ سَيِّدُكُمْ الْفَتَى الْجَعْدُ الْأَبْيَضُ بِشْرُ بْنُ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُوْرٍ )

*"ใครเป็นนายของพวกเจ้า โอ้ บนีสะละมะฮฺ พวกเขาตอบว่า อัลญัดดุบนุ ก็อยสฺ โดยที่พวกเรานั้นถือว่าเขาเป็นคนที่ถี่เหนียว แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้ถามว่า แล้วจะมีโรคใดร้ายแรงยิ่งกว่าความถี่เหนียวอีกหรือ ? แต่ทว่า นายของพวกเจ้าคือ ชายหนุ่มที่ผมหยิก ผิวขาว ชื่อว่า บิชรฺ อิบนุล บะรออฺ อิบนิ มะอฺรูรฺ"*

*(อัลฮากิม 3/219)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแท้จริง นรกญะฮันนัมนั้น ล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่แล้ว** ﴾ คือ พวกเขาไม่มีทางหนีออก หรือหนีรอดไปได้

﴿ إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا
أَمْرَنَا مِن قَبْلُ وَيَتَوَلَّوا وَّهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُل لَّن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا
كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ ﴾

50. **หากความดีใด ๆ ประสบแก่เจ้า มันก็ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีอันตรายใด ๆ ประสบแก่เจ้า พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริง พวกเราได้ยึดเอากิจการของเราไว้ก่อนแล้ว และพวกเขาผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปีติยินดี**

51. **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสบแก่พวกเราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้แก่เราเท่านั้น ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา และแด่อัลลอฮฺเท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้นบีของพระองค์ ﷺ ได้ทราบถึงศัตรูของท่าน เพราะพวกมันนั้นไม่ว่าท่านจะประสบกับความดีอย่างไร เช่น การพิชิตชัยชนะต่อศัตรูทำให้ท่านดีใจ หรือบรรดาสาวกของท่านดีใจ จะทำให้พวกมันไม่ชอบ ซึ่งดังกล่าวนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และหากมีอันตรายใด ๆ ประสบแก่เจ้า พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริง พวกเราได้ยึดเอากิจการของเราไว้ก่อนแล้ว** ﴾ คือ เราหลีกเลี่ยงจากการติดตามเขามาก่อนแล้ว ﴿ **และพวกเขาผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปีติยินดี** ﴾ แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแนะนำรอซูลของพระองค์ให้โต้ตอบศัตรูเหล่านั้นอย่างสมบูรณ์แบบ โดยกล่าวว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า** ﴾ แก่พวกเขาว่า ﴿ **จะไม่ประสบแก่พวกเราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้แก่เราเท่านั้น** ﴾ คือ เราอยู่ภายใต้ความประสงค์ของพระองค์ และข้อกำหนดของพระองค์เท่านั้น ﴿ **ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา** ﴾ คือ ทรงเป็นนายของพวกเรา และเป็นผู้ให้ความพักพิงแก่พวกเรา ﴿ **และแด่อัลลอฮฺเท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด** ﴾ คือ พวกเราได้มอบหมายต่อพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงให้ความพอเพียงแก่เรา และทรงเป็นผู้รับมอบหมายที่ดียิ่ง

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِندِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنفِقُوا طَوْعًا
أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ إِنَّكُمْ كُنتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ
﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِ
هُونَ ﴿٥٤﴾

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากสิ่งหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกเจ้า ในการที่อัลลอฮฺจะทรงให้ประสบแก่พวกเจ้าด้วยการลงโทษที่มาจากพระองค์ หรือด้วยมือของเรา ดังนั้น พวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด แท้จริง พวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกเจ้าด้วย

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงบริจาคไปเถิดด้วยความสมัครใจ หรือฝืนใจก็ตาม มันจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้าเป็นอันขาด แท้จริง พวกเจ้านั้นเป็นกลุ่มชนที่ชั่ว

54. ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา ที่สิ่งบริจาคจะไม่ถูกรับจากพวกเขา นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และต่อรอซูลของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากในสภาพเกียจคร้าน และพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากในสภาพที่ไม่เต็มใจ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจะไม่คอยดูพวกเรา** ﴿ คือ ไม่รอดูพวกเรา ﴾ **นอกจากสิ่งหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเยี่ยมเท่านั้น** ﴿ คือ การประกาศเข้ารับอิสลาม และชัยชนะที่มีต่อพวกเจ้า โดยที่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และคนอื่นได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/292)*

﴾ **และเราก็จะคอยดูพวกเจ้า** ﴿ คือ เราจะคอยดูพวกเจ้า ﴾ **ในการที่อัลลอฮฺจะทรงให้ประสบแก่พวกเจ้า ด้วยการลงโทษที่มาจากพระองค์ หรือด้วยมือของเรา** ﴿ คือ จะรอคอยดูพวกเจ้าด้วยอย่างนั้น หรืออย่างโน้น ด้วยการถูกจับเป็นเชลย หรือด้วยการถูกฆ่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด แท้จริง พวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกเจ้าด้วย** ﴿

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงบริจาคไปเถิดด้วยความสมัครใจ หรือฝืนใจก็ตาม** ﴿ คือ ถึงแม้การบริจาคของพวกเขาจะด้วยความเต็มใจ หรือไม่เต็มใจก็ตาม ﴾ **มันจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้าเป็นอันขาด แท้จริง พวกเจ้านั้นเป็นกลุ่มชนที่ชั่ว** ﴿

หลังจากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงสาเหตุดังกล่าวว่า ที่พวกเขาจะไม่ถูกตอบรับ ﴾ **นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และต่อรอซูลของพระองค์เท่านั้น** ﴿ เพราะผลงานของพวกเขาไม่ถูกต้องกับหลักศรัทธา ﴾ **และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากในสภาพเกียจคร้าน** ﴿ เพราะพวกเขาไม่มีเจตนาที่ถูกต้อง และไม่มีความมุ่งมั่นในการละหมาด ﴾ **และพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากในสภาพที่ไม่เต็มใจ** ﴿ ความจริง ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( أَنَّ اللهَ لاَ يَمَلُّ حَتَّى تَـــمَلُّوْا وَأَنَّ اللهَ طَيِّبٌ لاَ يَقْبَلُ إِلاَّ طَيِّبًا )

*"แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงเบื่อ จนกว่าพวกท่านจะเบื่อเสียเอง และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงดีงาม โดยพระองค์จะไม่รับ (จากใคร) นอกจากเป็นของดี"*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺจะไม่ทรงรับจากพวกเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการบริจาคทาน หรือการงานใดๆ เพราะว่าที่จริงแล้ว พระองค์จะทรงยอมรับผลงานของบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์

﴿ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ ﴾

55. **ดังนั้น จงอย่าให้ทรัพย์สมบัติของพวกเขา และลูกๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า แท้จริง อัลลอฮฺทรงต้องการลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และจะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับรอซูลของพระองค์ ﷺ ว่า ﴾ **ดังนั้น จงอย่าให้ทรัพย์สมบัติของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า** ﴿ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿

**"และจงอย่าทอดสายตาของเจ้า ไปยังสิ่งที่เราได้ให้เป็นความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกปฏิเสธ ซึ่งความสุขสำราญในโลกนี้ เพื่อที่เราจะได้ทดสอบเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดียิ่งกว่า และจีรังยิ่งกว่า"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 131)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ۝٥٥ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ۝٥٦ ﴿

**"พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริง ที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติ และลูกหลานนั้น (ถือเป็นการ) เร่งให้ความดีแก่พวกเขากระนั้นหรือ ? เปล่าเลย ! แต่ทว่าพวกเขาไม่รู้สึกหรอก"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 55 และ 56)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺทรงต้องการลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้** ﴿

อัลฮาซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า คือ เกี่ยวกับเรื่องซะกาต และค่าใช้จ่ายในหนทางของอัลลอฮฺ *(อัฏฏอบะรี 14/296)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น** ﴿ คือ ต้องการให้พวกเขาตายไปในสภาพที่เป็นผู้ปฏิเสธ เพื่อที่เขาจะได้ถูกลงโทษอย่างหนัก ขออัลลอฮฺได้โปรดคุ้มครองพวกเราด้วย

﴿وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ
يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ
وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾﴾

**56. และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า แท้จริง พวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า และพวกเขาก็หาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หวาดกลัวต่างหาก**

**57. หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือถ้ำ หรืออุโมงค์ แน่นอน พวกเขาก็จะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน**

## อธิบายให้ทราบถึงความไม่อดทนของพวกมุนาฟิกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้นบีของพระองค์ ﷺ ทราบเกี่ยวกับความไม่อดทน ความหวาดกลัว และความกระวนกระวายของพวกมุนาฟิกีนว่า พวกเขานั้น ﴿ **และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า แท้จริง พวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า** ﴾ โดยการเน้นการสาบานว่าเป็นอย่างนั้น ﴿ **และพวกเขาก็หาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่** ﴾ นั่นคือ เป็นสิ่งที่พวกเขาได้พยายามสาบานเช่นนั้น ﴿ **แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หวาดกลัวต่างหาก** ﴾ จึงพยายามสาบานเช่นนั้น ﴿ **หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือถ้ำ หรืออุโมงค์** ﴾ ที่มั่นคง แน่นหนา พวกเขาจะเข้าไปอาศัยอยู่ (หรือถ้ำ) ที่อยู่ในภูเขา (หรืออุโมงค์) ที่อยู่ใต้พื้นดิน โดยที่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และ กอตาดะฮฺ ก็กล่าวเช่นนั้น ﴿ **แน่นอน พวกเขาก็จะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน** ﴾ คือ รีบเร่งเข้าไปอยู่ในนั้นให้พ้นจากพวกเจ้า เพราะพวกเขามาคลุกคลีกับพวกเจ้าโดยจำใจ ไม่ใช่ด้วยความรัก หรือสมัครใจ และในขณะที่พวกเขาอยู่กับพวกเจ้านั้น พวกเขามีความกังวล ความทุกข์ และความหม่นหมอง เพราะว่าศาสนาอิสลามและชาวมุสลิมนั้นกำลังแข็งแกร่ง ได้ชัยชนะ และสูงส่ง ด้วยเหตุนี้ ทุกครั้งที่บรรดามุสลิมมีความสุข พวกเขาก็จะมีความทุกข์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ชอบที่จะปะปนอยู่กับพวกที่ศรัทธา และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือถ้ำ หรืออุโมงค์ แน่นอน พวกเขาก็จะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน** ﴾

﴿ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ ﴾

**58. และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องของบริจาค ถ้าหากพวกเขาได้รับของบริจาคนั้น พวกเขาก็ยินดี และหากพวกเขามิได้รับของบริจาคนั้น พวกเขาก็โกรธโดยทันที**

**59. และหากพวกเขายินดีต่อสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้พอเพียงแก่เราแล้ว โดยที่อัลลอฮฺจะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเรา และรอซูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริง แด่อัลลอฮฺเท่านั้น พวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ**

## พวกมุชริกีนตำหนิในเรื่องของบริจาค และพวกเขาโลภที่อยากจะได้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และในหมู่พวกเขานั้น** ﴿ คือ ในหมู่พวกมุนาฟิกีน (คนกลับกลอก) ﴾ **มีผู้ที่ตำหนิเจ้า** ﴿ คือ ติเตียน และวิจารณ์เจ้าในแง่ที่ว่า ﴾ **ในเรื่อง** ﴿ การแบ่ง ﴾ **ของบริจาค** ﴿ เมื่อเจ้าได้แยกเพื่อแบ่งมัน พวกเขาก็จะกล่าวหาเจ้าว่าลำเอียง โดยที่พวกเขามิได้ปฏิเสธในเรื่องศาสนา แต่ไม่ยอมรับในส่วนที่พวกเขาจะได้ ﴾ **ถ้าหากพวกเขาได้รับของบริจาคนั้น พวกเขาก็ยินดี และหากพวกเขามิได้รับของบริจาคนั้น พวกเขาก็โกรธโดยทันที** ﴿ คือ โกรธตัวเอง

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องของบริจาค** ﴿ โดยเขากล่าวว่า ในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่พูดทิ่มแทงเจ้าในเรื่องของบริจาค มีผู้กล่าวแก่เราว่า มีชายคนหนึ่งเป็นชาวชนบทเพิ่งเข้ารับอิสลามใหม่ มาหาท่านนบี ﷺ ขณะที่ท่านกำลังแบ่งทองคำ และเงินอยู่ แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ มุฮัมมัด ขอสาบาน

ต่ออัลลอฮฺ ถ้าปรากฏว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้ท่านมีความเที่ยงธรรม แต่ท่านก็ไม่เที่ยงธรรมเลย แล้วท่านนบีของอัลลอฮฺ ﷺ จึงได้กล่าวว่า

( وَيْلَكَ ، فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْدِلُ عَلَيْكَ بَعْدِيْ ؟ ) ثُمَّ قَالَ نَبِيُّ اللهِ ( اِحْذَرُوْا هَذَا وَأَشْبَاهَهُ ، فَإِنَّ فِيْ أُمَّتِيْ أَشْبَاهَ هَذَا ، يَقْرَءُوْنَ الْقُرْآنَ لاَ يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ ، فَإِذَا خَرَجُوْا فَاقْتُلُوْهُمْ ، ثُمَّ إِذَا خَرَجُوْا فَاقْتُلُوْهُمْ ، ثُمَّ إِذَا خَرَجُوْا فَاقْتُلُوْهُمْ ) وَذُكِرَلَنَا أَنَّ نَبِيَّ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُوْلُ : ( وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ ! مَا أُعْطِيْكُمْ شَيْئًا وَلاَ أَمْنَعُكُمُوْهُ ، إِنَّمَا أَنَا خَازِنٌ )

*"ขอความหายนะจงประสบกับท่าน หากเป็นเช่นนั้น นอกจากฉันแล้วจะมีผู้ใดให้ความยุติธรรมแก่ท่านได้อีกหรือ? แล้วนบีของอัลลอฮฺ ก็กล่าวอีกว่า พวกเจ้าจงระวังชายคนนี้และคนที่มีลักษณะเดียวกันนี้ให้ดี เพราะในประชาชาติของฉันมีคนที่คล้ายๆ กันนี้มาก พวกเขาจะอ่านอัลกุรอานกัน โดยที่อัลกุรอานนั้น จะไม่เลยกระดูกไหปลาร้าไป แล้วถ้าพวกเขาออกมา ก็จงสังหารพวกเขาเสีย แล้วถ้าพวกเขาออกมา ก็จงสังหารพวกเขาเสีย แล้วถ้าพวกเขาออกมา ก็จงสังหารพวกเขาเสีย"*

แล้วผู้เล่า ได้เล่าให้เราฟังว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ ได้เคยกล่าวว่า *"ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์ ฉันมิได้ให้สิ่งใดแก่พวกเจ้าเลย และฉันก็ไม่อาจจะห้ามได้ ที่จริงฉันเป็นเพียงผู้ดูแลคลัง"*

*(อัฏฏอบะรี 14/302)*

สิ่งที่ กอตาดะฮฺ ได้เล่ามานั้นก็คล้ายกับฮะดีษที่อัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกไว้ รายงานจาก อบีสะอีด ในเรื่องของ ซิลคุวัยซอเราะฮฺ ที่มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ฮุรกูศ เมื่อเขาได้ขัดจังหวะท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สงครามฮุนัยน์ โดยเขากล่าวแก่ท่านว่า จงยุติธรรม เพราะท่านไม่ยุติธรรม แล้วท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

( لَقَدْ خِبْتُ وَخَسِرْتُ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَعْدِلُ ) ثُمَّ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَآهُ مُقَفِّيًا : ( إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضِئْضِىءِ هَذَا قَوْمٌ يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلاَتَهُ مَعَ صَلاَتِهِمْ ، وَصِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ يَمْرُقُوْنَ مِنَ الدِّيْنِ مُرُوْقَ السَّهْمِ مِنَ

الرَّمِيَّةِ ، فَأَيْنَمَا لَقِيْتُمُوْهُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ، فَإِنَّهُمْ شَرُّ قَتْلَى تَحْتَ أَدِيْمِ السَّمَاءِ )

*" 'ถ้าหากฉันไม่ยุติธรรม ฉันคงเป็นผู้ที่ล้มเหลว และขาดทุนเป็นแน่แท้' เมื่อท่านรอซูลเห็นชายคนดังกล่าวเดินหันหลังไป ท่านก็กล่าวว่า 'ในบรรดาลูกหลานของชายคนนี้ ในอนาคตข้างหน้าจะมีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งหากพวกท่านเห็นการละหมาดของพวกเขา พวกท่านจะรู้สึกว่าการละหมาดของตนเองเทียบกับพวกเขาไม่ได้เลย และหากพวกท่านเห็นการถือศีลอดของพวกเขา ก็จะรู้สึกว่าการถือศีลอดของพวกท่านเทียบไม่ได้เช่นกัน แต่พวกเขาจะออกจากศาสนาเหมือนกับการที่ลูกธนูออกจากคันธนู ดังนั้น ไม่ว่าที่ไหนที่พวกท่านพบพวกเขา ก็จงฆ่าพวกเขาเสีย เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่ถูกฆ่าที่ชั่วร้ายสุดๆ ภายใต้ท้องฟ้านี้' "*

*(ฟัตฮุลบารี 12/302 , มุสลิม 2/744)*

และเขาได้เล่าไปจนจบฮะดีษ หลังจากอัลลอฮฺ ﷺ ได้ตรัสเตือนพวกเขาให้ทำสิ่งที่ดีกว่า โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และหากพวกเขายินดีต่อสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้พอเพียงแก่เราแล้ว โดยที่อัลลอฮฺจะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเรา และรอซูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริงแด่อัลลอฮฺเท่านั้น พวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ** ﴾ อายะฮฺอัลกุรอานอายะฮฺนี้ ได้รวมเอาไว้ซึ่งมารยาทอันสำคัญยิ่ง และความมีเกียรติ โดยที่ทำให้การยินยอมด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้ตลอดจนรอซูลของพระองค์ ด้วยการมอบหมายต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว นั่นคือดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **และกล่าวว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้พอเพียงแก่เราแล้ว** ﴾ และเช่นเดียวกันการวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ เพื่อการภักดีต่อท่านรอซูล ﷺ ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์ ออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม เชื่อข่าวคราวต่างๆ ที่มาจากพระองค์และปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ ﴾

**60. แท้จริง ทานทั้งหลาย (ซะกาต) นั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ทำการรวบรวม และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนมกับอิสลาม และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่มีหนี้สินล้นตัว และในทางของอัลลอฮฺ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## อธิบายถึงผู้มีส่วนได้รับซะกาต

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกีนที่โง่เขลา ซึ่งคัดค้านท่านนบี ﷺ และตำหนิท่านในเรื่องการแจกจ่ายทรัพย์สินที่เป็นทาน อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้อธิบายให้ทราบว่า พระองค์คือผู้ทรงแบ่งทรัพย์สินซะกาตเหล่านั้นด้วยพระองค์เอง และทรงอธิบายถึงข้อบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยพระองค์มิได้ทรงมอบอำนาจในการจัดสรรแบ่งส่วนทรัพย์เหล่านั้นแก่ผู้ใด

ส่วนผู้มีส่วนได้รับนั้น พระองค์ทรงเริ่ม ณ ที่ว่า اَلْفُقَرَاء โดยเอาไว้ก่อนส่วนอื่น เพราะว่าพวกเขานั้นมีความต้องการมากกว่าส่วนอื่นๆ ทั้งหมด ตามทรรศนะที่ร่ำลือ อันเนื่องจากพวกเขามีความยากจน แร้นแค้น และมีความต้องการมากๆ

ได้มีรายงานจาก อิบนิ อับบาส, มุญาฮิด, อัลฮะซัน อัลบัศรี และ อิบนุ เซด

อิบนุ ญะรีรฺ และคนอื่นได้เลือกทรรศนะที่ว่า คนยากจนนั้นคือ คนสำรวมตัว ไม่คอยเที่ยวตระเวนขอผู้อื่นอยู่ร่ำไป ส่วนผู้ขัดสน اَلْمَسَاكِيْنُ จะเป็นคนที่เดินขอไปทั่ว

*(อัฏฏอบะรี 14/305 และ 306)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า اَلْفَقِيْرُ คนยากจนนั้นคือ คนที่มีสุขภาพร่างกายย่ำแย่ ส่วนคน اَلْمِسْكِيْنُ คือ คนที่ขัดสน บางทีร่างกายก็สมบูรณ์ดี

*(อัฏฏอบะรี 14/306)*

ต่อไปนี้ เราจะขอกล่าวบรรดาฮะดีษที่เกี่ยวข้องกับทุกประเภทคือ ทั้ง 8 ประเภท

1. اَلْفُقَرَاء คนยากจน

ส่วนคนยากจนนั้น มีรายงาน จาก อิบนิ อุมัรฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ ، وَلاَ لِذِيْ مِرَّةٍ سَوِيٍّ ) رواه احمد وأبوداود والترمذي

*"ทรัพย์สินซะกาตนั้น ไม่เป็นที่อนุมัติ (ฮาลาล) แก่คนร่ำรวย และคนที่ร่างกายสมบูรณ์ดี"* บันทึกโดย อะหฺมัด, อบูดาวูด และ อัตติรฺมิซี

*(อะหฺมัด 4/164, อบูดาวูด 2/285 และ ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 3/317)*

2. اَلْمَسَاكِيْنُ คนขัดสน

ส่วนคนขัดสน ได้มีรายงานจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لَيْسَ الْمِسْكِيْنُ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِيْ يَطُوْفُ عَلَى النَّاسِ فَتَرُدُّهُ اللُّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ ) قَالُوْا : فَمَنِ الْمِسْكِيْنُ يَا رَسُوْلَ اللهِ قَالَ : ( اَلَّذِيْ لاَ يَجِدُ غِنًى يُغْنِيْهِ وَلاَ يُفْطَنُ لَهُ فَيُتَصَدَّقَ عَلَيْهِ وَلاَ يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا )

*"คนขัดสน (มิสกีน) ไม่ใช่คนที่เดินวนไปเวียนมาที่ผู้คนอย่างนี้ โดยหากได้อาหารหนึ่งหรือสองคำ หรืออินทผลัมหนึ่งผลและสองผล ก็พอใจแล้ว พวกเขากล่าวว่า แล้วคนมิสกีนนั้นเป็นใครกัน โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ? ท่านได้ตอบว่า คือ คนที่ไม่พบความร่ำรวยที่จะทำให้เขาร่ำรวยได้ และไม่มีใครรับรู้สภาพของเขา แล้วบริจาคให้กับเขา โดยที่เขาไม่ขอสิ่งใดต่อผู้คนเลย"*

*(บันทึกโดย อัลบุคอรี 3/399, มุสลิม 2/719)*

3. اَلْعَامِلُوْنَ عَلَيْهَا คือ คนที่ทำงานเก็บซะกาต ซึ่งต้องออกเดินทางไปเก็บรวบรวมมาเข้ากองคลังกลาง คนกลุ่มนี้มีสิทธิได้รับซะกาตส่วนหนึ่งเป็นค่าตอบแทนสำหรับภารกิจของพวกเขา แต่ไม่อนุญาตแก่คนที่เป็นญาติใกล้ชิดกับท่านรอซูล ﷺ เพราะผู้ที่เป็นญาติกับท่านรอซูลนั้น ไม่อนุญาตให้รับซะกาต เพราะมีฮะดีษที่บันทึกอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม รายงานโดย อับดุลมุฏฏอลิบ อิบนุ รอบีอะฮฺ อิบนุล ฮาริษ ซึ่งเขาเองเคยออกเดินทางไปกับ อัลฟัฎลฺ อิบนุ อับบาส โดยทั้งสองไปขออนุญาตจากท่านรอซูล ﷺ เป็นคนงานเก็บซะกาต แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ الصَّدَقَةَ لاَ تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلاَ لآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّمَا هِيَ أَوْ سَاخُ النَّاسِ )

***"แท้จริง ซะกาตนั้น ไม่เป็นที่อนุมัติแก่มุฮัมมัด และแก่วงศ์ญาติของมุฮัมมัด ที่จริงแล้ว มันเป็นส่วนที่ไม่ดีจากทรัพย์สินของผู้คน"***

*(มุสลิม 2/752)*

4. اَلْـــمُؤَلَّفَةُ قُلُوْبُهُم คือ บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขา ฝักใฝ่อยู่กับศาสนาอิสลาม

สำหรับบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาฝักใฝ่อยู่กับศาสนาอิสลามนั้น มีหลายประเภท

บางคนในหมู่พวกเขาได้รับซะกาต เพื่อจะเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม ดังเช่นที่ท่านนบี ﷺ ได้ให้ทรัพย์สินจากสงครามฮุนัยน์ แก่ ศ็อฟวาน อิบนุ อุมัยยะฮฺ โดยที่ปรากฏว่า เขาได้ไปร่วมสงครามในครั้งนี้ ขณะเขายังเป็นมุชริก (ผู้บูชาเจว็ด) อยู่ โดยเขาเล่าว่า ท่านยังคงให้ทรัพย์สินแก่ฉัน จนกระทั่งท่านได้กลายเป็นคนที่ฉันรักมากที่สุด โดยที่ก่อนหน้านั้น ท่านเคยเป็นคนที่ฉันไม่ชอบหน้ามากที่สุด

*(มุสลิม 4/1806)*

และเช่นเดียวกัน อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก ศ็อฟวาน อิบนุ อุมัยยะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ให้ทรัพย์สินแก่ฉันในวันสงครามฮุนัยน์ ซึ่งที่จริงแล้ว ท่านเป็นคนที่ฉันเบื่อหน้าที่สุด แต่ท่านยังคงให้แก่ฉัน จนกระทั่งท่านเป็นคนที่ฉันรักที่สุด

*(อะหฺมัด 6/465)*

และ มุสลิม และ อัตติรฺมิซี ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นเดียวกัน

*(มุสลิม 4/1086 และ อัตติรฺมิซี 3/334)*

ในขณะที่บางคนศาสนาให้สิทธิรับซะกาตเพื่อให้เขายืนหยัดในศาสนา และเพื่อที่จะทำให้หัวใจของเขามั่นคงขึ้น ดังเช่นที่ท่านได้ให้ในวันสงครามฮุนัยน์แก่ผู้ที่กล้าหาญ จากพวกที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นไท และบรรดาหัวหน้าของพวกเขา เป็นอูฐจำนวน 100 ตัว และท่านได้กล่าวว่า

( إِنِّيْ لَأُعْطِيْ الرَّجُلَ وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ ، خَشْيَةَ أَنْ يَكُبَّهُ اللّٰهُ عَلَى وَجْهِهِ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ )

***"ความจริง ฉันได้ให้กับชายคนนั้น โดยคนอื่นจากเขาเป็นที่รักแก่ฉันมากกว่าเขาเสียอีก เพราะฉันกลัวว่า อัลลอฮฺจะทรงให้เขาคว่ำใบหน้าของเขาอยู่ในนรกญะฮันนัม"***

*(ฟัตฮุลบารี 3/399)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองรายงานจาก อบีสะอีด ว่า แท้จริง ท่านอะลี ได้ส่งทองคำ

แผ่นนั้นเดินทางมาจากแคว้นเยเมน ไปให้ท่านนบี ﷺ ท่านได้จัดแบ่งมันให้กับคน 4 คน คือ อัลอักเราะอฺ อิบนุ ฮาบิส, อุยัยนะฮฺ อิบนุ บะดัรฺ , อัลกอมะฮฺ อิบนุ อุลาษะฮฺ และ เซด อัลค็อยรฺ และท่านได้กล่าวว่า أَتَأَلَّفُهُمْ "ฉันจะประสานจิตใจของพวกเขา"

*(ฟัตฮุลบารี 6/433, มุสลิม 2/741)*

และบางคนท่านให้กับเขา เพื่อหวังว่าคนรอบข้างเขาจะเข้ารับอิสลาม

และบางคนท่านให้ไปเพื่อทรัพย์ซะกาตจะมาจากคนใกล้เคียงเขา หรือเพื่อลดอันตรายต่อบรรดามุสลิม *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

5. اَلرِّقَابُ เพื่อการปลดปล่อยทาส

ในเรื่องนี้ มีรายงานจาก อัลฮะซัน อัลบัศรี, มุกอติล อิบนุ ฮัยยาน, อุมัรฺ อิบนุ อับดิล อะซีซ, สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ, อันนะคออี, อัซซุฮฺรี และ อิบนุ ซัยดฺ ว่า ความจริง พวกเขา คือ บรรดาทาสที่ถูกกำหนดเวลาเอาไว้

*(อัฏฏอบะรี 14/317)*

และรายงานจาก อบีมูซา อัลอันซอรี เช่นเดียวกัน

*(อัฏฏอบะรี 14/316)*

และ อิบนุ อับบาส และ อัลฮะซัน ได้กล่าวว่า ไม่เป็นไรที่จะปลดปล่อยทาสด้วยทรัพย์ซะกาต คือ แท้จริง คำว่า اَلرِّقَابُ มันมีความหมายกว้างกว่าที่จะให้กับทาสที่มีกำหนด หลุดพ้น หรือซื้อทาสแล้วปล่อยให้เป็นอิสระก็ได้

ความจริง ได้มีระบุอยู่ในฮะดีษมัรฺฟัวะอฺ (สายรายงานถึงท่านนบี ﷺ) ว่า แท้จริง อัลลอฮฺ นั้นทรงให้ปลดปล่อยทุกส่วนของอวัยวะของเขาจากนายของเขา แม้กระทั่งอวัยวะเพศ ดังนั้นจึงไม่มีอะไรที่จะทำไม่ได้ นอกจากการตอบแทนนั้น มันก็มาจากชนิดเดียวกับงาน ดังอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

**"และพวกเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนใด ๆ นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำเอาไว้"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศ็อฟฟาต อายะฮฺที่ 39)*

## ความประเสริฐของการปล่อยทาสให้เป็นไท

ในหนังสืออัลมุสนัด รายงานจาก อัลบะรออฺ อิบนุ อาซิบ เล่าว่า ชายคนหนึ่งได้กล่าวว่า

โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ กรุณาชี้ให้ฉันเห็นซิว่า งานใดที่จะทำให้ฉันอยู่ใกล้สวรรค์ และทำให้ฉันห่างไกลจากไฟนรก ? ท่านได้ตอบว่า

( أَعْتِقِ النَّسَمَةَ وَفُكَّ الرَّقَبَةَ ) فَقَالَ : يَارَسُوْلَ اللهِ أَوَ لَيْسَا وَاحِدًا ؟ قَالَ : ( لاَ ، عِتْقُ النَّسَمَةِ اَنْ تُفْرِدَ بِعِتْقِهَا ، وَفَكُّ الرَّقَبَةِ أَنْ تُعِيْنَ فِيْ ثَمَنِهَا )

*"ท่านจงปล่อยทาสให้เป็นไท และปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ แล้วเขากล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ไม่ใช่สองอย่างเป็นอันเดียวกันหรือ ? ท่านตอบว่า ไม่หรอก คำว่า อิตกุนนะซะมะฮฺ คือ ท่านคนเดียวปล่อยทาสให้เป็นอิสระ แต่คำว่า ฟักกุรฺรอกอบะฮฺ นั้นคือ การที่ท่านช่วยเหลือในการปล่อยทาสให้เป็นอิสระด้วยราคาของมัน"* *(อะหฺมัด 4/299)*

6. اَلْغَارِمُوْنَ บรรดาคนที่มีหนี้สิน

ส่วนคนที่มีหนี้สินนั้น แบ่งเป็นหลายประเภท

บางคนช่วยค้ำประกันหนี้แก่คนอื่นจนต้องชดใช้ ทำให้ทรัพย์สินหมดไป บางคนมีหนี้สินล้นตัวจนชดใช้ไม่ไหว บางคนก็ทำความชั่ว และกลับตัวกลับใจต่ออัลลอฮฺแล้ว

คนเหล่านี้ ก็จ่ายซะกาตให้เขาเอาไปใช้หนี้ได้ และพื้นเดิมในเรื่องนี้ มีฮะดีษที่รายงานโดย เกาะบีเศาะฮฺ อิบนุ มุคอริก อัลฮิลาลี เล่าว่า ฉันได้ค้ำประกันหนี้ของผู้อื่นไว้ แล้วฉันได้มาหาท่านรอซูล ﷺ มาขอท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ แล้วท่านได้กล่าวว่า

( أَقِمْ حَتَّى تَأْتِيَنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمُرَلَكَ بِهَا ) قَالَ : ثُمَّ قَالَ ( يَا قُبَيْصَةُ إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لاَ تَحِلُّ إِلاَّ لِأَحَدِ ثَلاَثَةٍ : رَجُلٍ تَحَمَّلَ حَمَالَةً فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيْبَهَا ثُمَّ يُمْسِكُ ، وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ اجْتَاحَتْ مَالَهُ فَحَلَّتَ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيْبَ قِوَامًا مِنْ عَيْشٍ – أَوْ قَالَ سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ – وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُوْمَ ثَلاَثَةٌ مِنْ ذَوِيْ الْحِجَا مِنْ قَرَابَةِ قَوْمِهِ فَيَقُوْلُوْنَ : لَقَدْ أَصَابَتْ فُلاَنًا فَاقَةٌ فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيْبَ قِوَامًا مِنْ عَيْشٍ – أَوْقَالَ سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ سُحْتٌ يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُحْتًا )

*"ท่านจงดำรงอยู่ไปก่อน จนกว่าทรัพย์ซะกาตจะถึงเรา แล้วเราจะสั่งจ่ายมันให้แก่ท่าน ผู้เล่าได้เล่าว่า หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า โอ้ เกาะบีเศาะฮฺ เอ๋ย การขอของท่านนั้น จะไม่เป็นที่อนุมัติ นอกจากหนึ่งใน 3 ประการนี้ คือ*

*คนที่ค้ำประกันหนี้แก่ผู้อื่น ก็อนุญาตให้ขอได้ จนกว่าจะได้พอเพียง หลังจากนั้นก็ยุติการขอเสีย*

*ชายคนหนึ่งประสบกับภัยพิบัติ ทรัพย์สินเสียหายหมด ก็อนุญาตให้เขาขอได้ จนกว่าจะประสบสิ่งค้ำจุนการดำเนินชีวิต หรือท่านกล่าวว่า มีสิ่งมาอุดความแร้นแค้นในการดำเนินชีวิตได้*

*ชายคนหนึ่งประสบกับความแร้นแค้นมาก จนกว่าจะมีคน 3 คน ในกลุ่มชนของเขาที่มีสติปัญญา กล่าวรับรองว่า ความจริง ชายคนนี้ประสบกับความแร้นแค้นมาก ก็อนุญาตให้เขาขอได้ จนกว่าจะประสบสิ่งค้ำจุนการดำเนินชีวิต หรือท่านกล่าวว่า มีสิ่งมาอุดความแร้นแค้นในการดำเนินชีวิตได้*

*แล้วการขอในสภาพที่นอกเหนือจากดังกล่าว ถือเป็นความชั่ว คนที่ทำเช่นนั้นจะกินแต่สิ่งเลวร้ายที่ต้องห้ามเข้าไป"*

*(บันทึกโดย มุสลิม 2/722)*

มีรายงานจาก อบีสะอีด เล่าว่า มีชายคนหนึ่งในสมัยท่านรอซูล ﷺ ซื้อผลไม้แล้วเกิดความเสียหาย ส่งผลให้มีหนี้สินมากมาย แล้วท่านนบี ﷺ จึงได้กล่าวว่า

( تَصَدَّقُوْا عَلَيْهِ ) فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِغُرَمَائِهِ : ( خُذُوْا مَا وَجَدْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ إِلاَّ ذَلِكَ )

*"พวกท่านจงช่วยกันบริจาคให้แก่เขาด้วย แล้วผู้คนก็ได้บริจาคให้แก่เขา แต่ก็ยังไม่พอที่จะจ่ายหนี้สิน แล้วท่านนบี ﷺ จึงได้กล่าวแก่บรรดาเจ้าหนี้ว่า ขอพวกท่านจงเอาเท่าที่มีอยู่ เพราะไม่มีทางใดสำหรับพวกท่าน นอกจากที่มีดังกล่าว"*

*(บันทึกโดยมุสลิม 3/1161)*

7. فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ในหนทางของอัลลอฮฺ

สำหรับในหนทางของอัลลอฮฺนั้น ส่วนหนึ่งจากพวกเขา ก็คือ บรรดานักรบที่ไม่ได้สิทธิในการเป็นทหารประจำการ คือ ไม่ได้มีชื่ออยู่ในทะเบียนทหาร

8. اِبْنُ السَّبِيْلِ ผู้เดินทาง

คำว่า อิบนุส สะบีล คือ ผู้ที่เดินทางไปยังเมืองหนึ่งเมืองใดโดยที่ไม่มีสิ่งใดจะช่วยเหลือเขาในการที่เขาเดินทางไป ก็ให้เอาซะกาตให้เขาได้เท่าที่พอจะช่วยให้เขาเดินทางกลับไปยังเมืองของเขาได้ และถึงแม้ว่าเขาจะมีทรัพย์สินของเขาก็ตาม เช่นเดียวกับกรณีของผู้ที่ต้องการจะเดินทางจากประเทศของเขา โดยไม่มีสิ่งใดเลย ก็ให้เอาทรัพย์ซะกาตจ่ายได้ให้เพียงพอทั้งไปและกลับ หลักฐานเกี่ยวกับอายะฮฺนั้นก็คือ ฮะดีษที่รายงานโดย อิมามอบูดาวูด, อิบนุมาญะฮฺ จากฮะดีษที่รายงานโดย มะอฺมัรฺ จาก เซด อิบนุ อัสลัม จาก อะฏออฺ อิบนิ ยะซารฺ จาก อบีสะอีด ﷺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ إِلاَّ لِخَمْسَةٍ : لِعَامِلٍ عَلَيْهَا أَوْ رَجُلٍ اِشْتَرَاهَا بِمَالِهِ أَوْ غَارِمٍ أَوْ غَازٍ فِي سَبِيْلِ اللهِ ، أَوْ مِسكِيْنٍ تُصَدِّقَ عَلَيْهِ مِنْهَا فَأَهْدَى لِغَنِيٍّ )

***"ซะกาตนั้น ไม่อนุมัติให้แก่คนร่ำรวย ยกเว้น 5 กรณี คือ คนงานที่เก็บรวบรวมและจ่ายซะกาต หรือชายคนหนึ่งที่ซื้อทรัพย์ซะกาตนั้นด้วยเงินของเขา หรือคนที่มีหนี้สิน หรือผู้ที่ออกรบในหนทางของอัลลอฮฺ หรือคนขัดสนที่ได้รับซะกาตแล้วเอาไปมอบให้คนรวย"***

*(อบูดาวูด 2/288, อิบนุมาญะฮฺ 1/590)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ทั้งนี้ เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮฺ** ﴿ คือ เป็นข้อชี้ขาดที่ถูกกำหนดโดยอัลลอฮฺ โดยพระองค์ได้บังคับใช้ และให้แบ่งส่วนตามนั้น ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ คือ พระองค์ทรงรอบรู้เรื่องต่างๆ ที่เปิดเผย และซ่อนเร้นเอาไว้ ทรงรู้ถึงผลประ โยชน์ต่างๆ ของปวงบ่าว และทรงปรีชาญาณในคำพูด การกระทำการวางบัญญัติ และการตัดสินชี้ขาด โดยไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น และไม่มีพระผู้อภิบาลองค์ใด นอกจากพระองค์เท่านั้น

﴿ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾ ﴾

61. และในหมู่พวกเขานั้น มีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่นบี โดยที่พวกเขากล่าวว่า เขาคือหู จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เป็นหูแห่งความดีสำหรับพวกเจ้า โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย และเป็นการเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮฺนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

## ส่วนหนึ่งจากเอกลักษณ์ของพวกมุนาฟิกีน คือการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ท่านนบี ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ส่วนหนึ่งจากพวกมุนาฟิกีน เป็นกลุ่มชนที่สร้างความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮฺ ด้วยคำพูด โดยพวกเขากล่าวว่า ﴾ **เขาคือหู** ﴿ คือ พวกเขากล่าวเป็นนัยยะว่า ท่านนบีนั้นหูเบา เชื่อคนง่าย โดยที่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และ กอตาดะฮฺ ก็กล่าวรายงานไว้เช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/226)*

อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสตอบไปว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เป็นหูแห่งความดีสำหรับพวกเจ้า** ﴿ คือ เป็นหูที่ดี ทราบว่าอะไรเป็นความดี และอะไรเป็นความเท็จ ﴾ **โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย** ﴿ คือ เป็นหูที่เชื่อถือต่อบรรดาผู้ศรัทธา ﴾ **และเป็นการเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า** ﴿ คือ ท่านเป็นหลักฐานเอาโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮฺนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด** ﴿

﴿ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِ
دِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْخِزْيُ



62. พวกเขาสาบาน (เท็จ) ต่ออัลลอฮฺแก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ แต่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์นั้น เป็นที่สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจะทำให้พึงพอใจ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

63. พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง ผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ แน่นอน สำหรับเขานั้น คือไฟนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นแหละ คือความอัปยศอันใหญ่หลวง

## ส่วนหนึ่งจากการสร้างความเดือดร้อน ก็คือ พยายามทำให้ผู้คนยอมรับในการสาบานเท็จของพวกเขา

กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาสาบาน (เท็จ) ต่ออัลลอฮฺ แก่พวกเจ้า......** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ เขาเล่าว่า มีชายคนหนึ่งจากพวกมุนาฟิกีนได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แท้จริง คนเหล่านั้น เป็นคนของพวกที่เป็นคนมีเกียรติของพวกเรา ถ้าปรากฏว่า สิ่งที่มุฮัมมัดพูดนั้นเป็นความจริงละก็ พวกเขานั่นแหละ เลวเสียยิ่งกว่าลาเสียอีก เขาเล่าว่า แล้วชายคนหนึ่งจากบรรดามุสลิมได้ยินคำพูดนั้น เขาจึงกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ สิ่งที่มุฮัมมัดพูดเป็นความจริงแน่นอน แต่ท่านนั่นแหละ เลวยิ่งกว่าลาเสียอีก เขากล่าวว่า แล้วชายคนนั้น ก็ได้นำคำพูดนั้นไปที่ท่านนบี ﷺ แล้วบอกให้ท่านทราบ แล้วท่านนบีได้ส่งคนไปเรียกเขามา แล้วท่านได้ถามเขาว่า

( مَا حَمَلَكَ عَلَى الَّذِيْ قُلْتَ ) فَجَعَلَ يَلْتَعِنُ وَيَحْلِفُ بِاللهِ مَا قَالَ ذَلِكَ ، وَجَعَلَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ يَقُوْلُ اَللَّهُمَّ صَدِّقِ الصَّادِقَ وَكَذِّبِ الْكَاذِبَ )

*"อะไรทำให้ท่านพูดอย่างนั้น แล้วเขาก็เริ่มสาปแช่ง และสาบาน อย่างนั้น อย่างนี้ ต่ออัลลอฮฺ ว่า เขาไม่ได้พูดเช่นนั้น และชาวมุสลิม ก็ได้เริ่มกล่าวว่า โอ้ อัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานสิ่งที่ยืนยันความสัตย์จริงของผู้ที่พูดจริง และยืนยันการโกหกของผู้ที่พูดเท็จด้วยเถิด แล้วอัลลอฮฺก็ได้ประทานอายะฮฺนั้นลงมา* ***(อายะฮฺที่ 62 ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ)***

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง ผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴿ จนจบอายะฮฺ คือ พวกเขาจะไม่ถูกสอบสวนหรือเพื่อจะได้รู้ว่า ใครที่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ﷻ ใครที่สร้างปัญหาต่อต้านอัลลอฮฺ และฝ่าฝืนพระองค์ เขาจะต้องถูกทำโทษ ซึ่งอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์จะลงโทษเขา ﴾ **สำหรับเขานั้น คือไฟนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล** ﴿ อยู่อย่างต่ำต้อยด้วยโทษทัณฑ์ ﴾ **นั่นแหละ คือความอัปยศอันใหญ่หลวง** ﴿ นี่แหละ คือความตกต่ำเป็นที่สุด และเป็นสิ่งเลวร้ายจริงๆ

﴿ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ
قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ ﴾

**64. บรรดามุนาฟิก (พวกกลับกลอก) นั้น หวั่นเกรงว่าจะมีอัลกุรอานบทหนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ซึ่งแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงเย้ยหยันกันไปเถิด แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะทรงให้สิ่งที่พวกเจ้าหวั่นเกรงนั้นปรากฏออกมา**

## และส่วนหนึ่งจากความเดือดร้อนนั้น พวกเขากลัวความลับจะถูกเปิดเผยออกมา

มุญาฮิด กล่าวว่า พวกเขาจะพูดคุยกันในหมู่พวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาก็กล่าวว่า หวังว่า อัลลอฮฺคงจะไม่เปิดเผยความลับของเราให้ออกมา

*(อัฏฏอบะรี 14/329)*

อายะฮฺนี้ ก็คล้ายๆ กับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا
نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾

**"และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขาได้กล่าวทักทาย ไม่เหมือนที่อัลลอฮฺทรงกล่าวทักทายด้วยคำพูดนั้น และพวกเขากล่าวในหมู่ของพวกเขาว่า ทำไมอัลลอฮฺ ? จึงไม่ทรงลงโทษ ตามที่เราได้กล่าวทักทาย (มุฮัมมัด) นรกนั้นเป็นการพอเพียงแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะถูกให้เข้าไปในนั้น ซึ่งมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุญาดะละฮฺ อายะฮฺที่ 8)*

และพระองค์ได้ตรัสไว้ในอายะฮฺนี้ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงเย้ยหยันกันไปเถิด แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะทรงให้สิ่งที่พวกเจ้าหวั่นเกรงนั้นปรากฏออกมา** ﴾ คือ แท้จริง จะทรงให้ลงมาแก่รอซูลของพระองค์ถึงสิ่งที่น่ารังเกียจของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงอธิบายเรื่องของพวกเจ้าให้รอซูลของพระองค์ทราบ ดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ ﴾

**"บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค คิดหรือว่า อัลลอฮฺไม่ทรงนำเอาความอิจฉาริษยาของพวกเขาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ และหากเราประสงค์ เราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักเขาอย่างแน่นอน ที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงที่พูด และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งถึงการงานของพวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 29 และ 30)*

และด้วยเหตุนี้ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า ซูเราะฮฺนี้ได้เคยถูกขนานนามว่า اَلْفَاضِحَةُ แปลว่า เปิดโปง คือ เปิดโปงความไม่ดีของพวกมุนาฟิกีนนั่นเอง

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ ﴾

**65. และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริง พวกเราเพียงแต่พูดสนุก และพูดเล่นเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ต่ออัลลอฮฺ และบรรดาอายะฮฺของพระองค์ และรอซูลของพระองค์กระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าเย้ยหยันกัน ?**

**66. พวกเจ้าอย่าเห็นแก่ตัวเลย แท้จริง พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากที่พวกเจ้าได้ศรัทธาแล้ว หากเราอภัยโทษให้แก่กลุ่มชนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะว่า พวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด**

## ส่วนหนึ่งจากความเดือดร้อน ก็คือพวกมุนาฟิกีนวางแผน และขออภัยในเรื่องไร้สาระ

รายงานจาก อับดิลลาฮฺ อิบนิ อุมัรฺ เล่าว่า ชายคนหนึ่งได้กล่าวในที่ประชุมในสมรภูมิตะบู๊ก ว่า ฉันไม่เห็นใครชอบกินให้ท้องเต็ม ชอบพูดโกหก และขี้ขลาด เมื่อยามเผชิญหน้ากับศัตรูยิ่งไปกว่าบรรดาผู้รู้ของเราพวกนั้น แล้วชายคนหนึ่งที่อยู่ในมัสญิดได้กล่าวว่า เจ้าโกหก และเจ้าเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก (มุนาฟิก) แน่นอน ฉันจะบอกให้ท่านรอซูล ﷺ ทราบ แล้วเรื่องดังกล่าวได้ไปถึงท่านรอซูล ﷺ และอัลกุรอานก็ได้ลงมา แล้ว อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุมัรฺ ได้กล่าวว่า ฉันได้เห็นเขาถือสายรัดอานอูฐของท่านรอซูล เดินเท้าเปล่าเหยียบกรวดหิน และกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ที่จริงแล้ว เราเพียงแต่พูดสนุกๆ และทำเล่นๆ เท่านั้น และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า ﴿ **ต่ออัลลอฮฺ และบรรดาอายะฮฺของพระองค์ และรอซูลของพระองค์กระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าเย้ยหยันกัน ?......** ﴾ จนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/333)*

และ อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า ความจริงปรากฏว่า มีพวกมุนาฟิกีนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งในจำนวนนั้นก็มี วาดีอะฮฺ อิบนุ ษาบิต ซึ่งเป็นพี่น้องของตระกูลอุมัยยะฮฺ อิบนุ เซด อิบนุ อัมรฺ อิบนุ เอาฟฺ และชายคนหนึ่งจากเผ่าอัชญะอฺ ซึ่งเป็นคู่สัญญาของตระกูลสะละมะฮฺ เรียกกันว่า "มุค็อชชิน" อิบนุ ฮุมัยรฺ กำลังเดินอยู่กับท่านรอซูล ﷺ โดยที่ท่านรอซูล ออกเดินทางไปที่ตำบลตะบู๊ก แล้วบางคนก็กล่าวแก่บางคนว่า พวกท่านคิดว่าการทำสงครามกับพวกผิวเหลืองนั้น จะเหมือนสงครามระหว่างอาหรับด้วยกันอย่างนั้นหรือ ? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แน่นอนพวกเรากับพวกท่านนั้น ในวันพรุ่งนี้คงจะถูกเอาเชือกล่ามไว้ชิดๆ กัน โดยเขากล่าวเช่นนั้น

เพื่อข่มขู่บรรดาผู้ศรัทธาให้รู้สึกหวาดกลัว แล้ว มุคือชชิน อิบนุ ฮุมัยรฺ ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันยอมรับที่จะประนีประนอมโดยให้แต่ละคนในหมู่พวกเราถูกเฆี่ยนหนึ่งร้อยครั้งแลกกับการที่เราจะได้รอดจากการถูกประจานผ่านอัลกุรอานที่จะถูกประทานลงมา เนื่องจากคำพูดดังกล่าวนี้ของพวกท่าน อิบนุ อิสฮาก กล่าวว่า ตามที่ฉันได้รับการบอกเล่า ท่านรอซูลกล่าวกับอัมมารฺ บิน ยาซิรฺ ว่า “ท่านจงไปหาคนพวกนั้น พวกเขากำลังกระวนกระวายร้อนใจไปหาพวกเขาแล้วถามถึงสิ่งที่พวกเขาพูด หากพวกเขาปฏิเสธ ก็จงพูดกับพวกเขาว่า พวกท่านพูดอย่างนั้นอย่างนี้” อัมมารจึงออกไปหาพวกเขาแล้วพูดตามที่ท่านรอซูลสั่ง พวกมุนาฟิกีนจึงรีบไปหาท่านรอซูลเพื่อแก้ตัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น โดย วะดีอะฮฺ อิบนุษาบิต ได้กล่าว โดยท่านรอซูลยืนอยู่ที่พาหนะของท่าน แล้วเริ่มกล่าวพร้อมกับถืออานอูฐของท่านว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ที่จริง เราพูดสนุกๆ และล้อเล่นเท่านั้น แล้วมุคือชชิน อิบนุ ฮุมัยรฺ ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ที่ผ่านมาสิ่งที่ทำให้ฉันลังเล (ที่จะศรัทธาต่อท่านอย่างแท้จริง) ก็คือชื่อเสียงของฉันและชื่อเสียงของพ่อฉัน แล้วปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการอภัยตามที่ระบุในอายะฮฺนี้ ก็คือ มุคือชชิน อิบฮุมัยรฺ ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อเป็น อับดุรฺเราะฮฺมาน และเขาได้ขอต่ออัลลอฮฺให้ถูกสังหารเป็นชะฮีด โดยหาร่องรอยไม่พบ แล้วเขาก็ถูกสังหารในวันสมรภูมิยะมามะฮฺ โดยไม่มีใครพบร่องรอยของเขาเลย

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเจ้าอย่าเห็นแก่ตัวเลย แท้จริง พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากที่พวกเจ้าได้ศรัทธาแล้ว** ﴿ คือ คำพูดที่พวกเจ้าทำเย้ยหยันกับมัน ﴾ **หากเราอภัยโทษให้แก่กลุ่มชนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง** ﴿ คือ ไม่อภัยโทษให้แก่ทั้งหมด แต่จำเป็นจะต้องลงโทษบางคนในหมู่พวกเขา ﴾ **เพราะว่า พวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด** ﴿ ด้วยคำพูดที่เลวๆ และผิดพลาดนั้น

﴿ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾ ﴾

67. บรรดาผู้กลับกลอกชาย และบรรดาผู้กลับกลอกหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขาต่างมาจากอีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ทำสิ่งที่ไม่ดี และห้ามปรามในสิ่งที่ดี และกำมือของพวกเขาไว้โดยที่พวกเขาลืมอัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็ทรงลืมพวกเขาบ้าง แท้จริง บรรดาผู้ที่กลับกลอกนั้น คือ คนชั่ว

68. อัลลอฮฺ ได้ทรงสัญญาลงโทษแก่บรรดาผู้กลับกลอกชาย และบรรดาผู้กลับกลอกหญิง และผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งไฟนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาจะคงอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮฺได้ทรงสาปแช่งพวกเขา และสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษตลอดไป

## อธิบายให้ทราบถึงลักษณะอื่นๆ ของพวกมุชริกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงสิ่งที่ไม่ดีของพวกมุนาฟิกีนให้ทราบอีกว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นจะใช้ให้ทำความดี และห้ามปรามมิให้ทำความชั่ว แต่ปรากฏว่า พวกมุนาฟิกีน ﴾ **จะใช้ให้ทำสิ่งที่ไม่ดี และห้ามปรามในสิ่งที่ดี และกำมือของพวกเขาไว้** ﴿ คือ งดการบริจาคในหนทางของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง ﴾ **โดยที่พวกเขาลืมอัลลอฮฺ** ﴿ คือ ลืมการระลึกถึงอัลลอฮฺ ﴾ **แล้วพระองค์ก็ทรงลืมพวกเขาบ้าง** ﴿ คือ ปฏิบัติต่อพวกเขาเช่นเดียวกัน ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ﴾

**"และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า วันนี้เราจะลืมพวกเจ้า เช่นที่พวกเจ้าได้ลืมการพบในวันนี้ของพวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลญาซิยะฮฺ อายะฮฺที่ 34)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง บรรดาผู้ที่กลับกลอกนั้น คือ คนชั่ว** ﴿ คือ พวกที่ออกไปจากทางแห่งสัจธรรมไปเข้าอยู่ในทางที่หลงผิด

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **อัลลอฮฺ ได้ทรงสัญญาลงโทษแก่บรรดาผู้กลับกลอกชาย และบรรดาผู้กลับกลอกหญิง และผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งไฟนรกญะฮันนัม** ﴿ คือ เป็นการกระทำแก่พวกเขา ﴾ **โดยที่พวกเขาจะคงอยู่ในนั้นตลอดกาล** ﴿ คือ จะถูกลงโทษ

อยู่ในไฟนรกตลอดกาล ﴿ **มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว** ﴾ สำหรับการลงโทษนั้น ﴿ **และอัลลอฮฺได้ทรงสาปแช่งพวกเขา** ﴾ คือ ขับไล่พวกเขาให้ออกากความเมตตาของพระองค์อย่างไกลลิบ ﴿ **และสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษตลอดไป** ﴾

﴿ كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ ﴾

**69. เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเจ้า ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สมบัติ และลูกหลานมากกว่าพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็ได้รับความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขา พวกเจ้าก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเจ้า เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าของพวกเจ้าได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเจ้าได้พูดคุยกันในเรื่องไร้สาระ เช่นเดียวกับที่พวกเขาพูดคุยกัน ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาได้ไร้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก และชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่ขาดทุน**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกเหล่านั้นได้ประสบกับการลงโทษของอัลลอฮฺทั้งในโลกนี้ และปรโลก ดังเช่นพวกที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขาได้ประสบมาแล้วเช่นกัน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ بِخَلَاقِهِمْ ﴾ อัลฮะซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า มีความหมายว่า بِدِيْنِهِمْ ซึ่งแปลว่า "ด้วยศาสนาของพวกเขา"

*(อัฏฏอบะรี 14/313)*

อยู่ในไฟนรกตลอดกาล ﴿ **มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว** ﴾ สำหรับการลงโทษนั้น ﴿ **และอัลลอฮฺได้ทรงสาปแช่งพวกเขา** ﴾ คือ ขับไล่พวกเขาให้ออกจากความเมตตาของพระองค์อย่างไกลลิบ ﴿ **และสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษตลอดไป** ﴾

﴿ كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ ﴾

**69. เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเจ้า ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สมบัติ และลูกหลานมากกว่าพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็ได้รับความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขา พวกเจ้าก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเจ้า เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าของพวกเจ้าได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเจ้าได้พูดคุยกันในเรื่องไร้สาระ เช่นเดียวกับที่พวกเขาพูดคุยกัน ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาได้ไร้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก และชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ที่ขาดทุน**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกเหล่านั้นได้ประสบกับการลงโทษของอัลลอฮฺทั้งในโลกนี้ และปรโลก ดังเช่นพวกที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขาได้ประสบมาแล้วเช่นกัน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ بِخَلَاقِهِمْ ﴾ อัลฮะซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า มีความหมายว่า بِدِينِهِمْ ซึ่งแปลว่า "ด้วยศาสนาของพวกเขา"

*(อัฏฏอบะรี 14/313)*

﴿ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ ﴾

**70. มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ? ข่าวคราวของบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขา คือ กลุ่มชนของนูฮฺ และของอ๊าด และของษะมูด และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัดยัน และชาวอัลมุตะฟิก๊าต (คือ กลุ่มชนของนบีลูฏ ชาวเมืองอัลมุตะฟิก๊าต) โดยที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขา ได้นำหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขา ใช่ว่า อัลลอฮฺ จะอธรรมต่อพวกเขาก็หาไม่ แต่ทว่า พวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก**

## คำแนะนำแก่พวกมุนาฟิกีน ให้พิจารณาดูคนที่อยู่ก่อนพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตักเตือนแก่พวกมุนาฟิกีนเหล่านั้น ที่ปฏิเสธบรรดารอซูลของอัลลอฮฺ ว่า ﴾ **มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ? ข่าวคราวของบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเขา** ﴿ คือ พวกท่านไม่ทราบถึงข่าวคราวของบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกท่านจากประชาชาติที่ปฏิเสธบรรดารอซูลก่อนนั้นบ้างหรือ ? ﴾ **คือ กลุ่มชนของนูฮฺ** ﴿ ที่ประสบกับการจมน้ำโดยทั่วไปแก่ชาวโลกทั้งมวล ยกเว้นคนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ คือ นบีนูฮฺ عليه السلام ﴾ **และของอ๊าด** ﴿ คือ พวกเขาถูกให้พินาศไปอย่างไร ก็ด้วยลมที่ทำให้เป็นหมัน และตายไปโดยทันทีอันเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธนบีฮูด عليه السلام ﴾ **และของษะมูด** ﴿ เสียงกัมปนาทได้เอาชีวิตของพวกเขาอย่างไร อันเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธนบีศอและฮฺ عليه السلام และพวกเขาได้ฆ่าอูฐที่ออกมาจากภูเขา ﴾ **และกลุ่มชนของอิบรอฮีม** ﴿ โดยอัลลอฮฺได้ช่วยเหลือนบีอิบรอฮีม ให้รอดพ้นจากกลุ่มชนของเขา และสนับสนุนเขาด้วยสิ่งมหัศจรรย์ที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน และทำให้อำนาจของกษัตริย์นัมรูด อิบนุ กันอาน อิบนุ กูช อัลกันอานีต้องพินาศไป ขออัลลอฮฺได้สาปแช่งพวกเขาด้วย ﴾ **และชาวมัดยัน** ﴿ ซึ่งพวกเขาเป็นกลุ่มชนของนบีชุอัยบฺ عليه السلام โดยให้เกิดแผ่นดินสั่นสะเทือน และการลงโทษในวันแห่งความมืดมน ﴾ **และชาวอัลมุตะฟิก๊าต** ﴿ ซึ่งเป็นกลุ่มชนของนบีลูฏ โดยอาศัยอยู่ที่เมืองอัลมะดาอิน โดยที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺ

หนึ่งว่า وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ซึ่งมีความหมายว่า **"และเมืองที่พลิกคว่ำลงนั้น พระองค์ทรงทำให้มันถล่มลง"** *(ซูเราะฮฺ อันนัจมฺ อายะฮฺที่ 53)* นั่นคือ ประชาชาติที่ถูกให้แผ่นดินคว่ำลง ก็คือเมืองสะดูม อัลลอฮฺทรงทำให้มันถล่มลงไปทั้งเมือง อันเนื่องจากพวกเขาไม่เชื่อนบีลูฏ عليه السلام และยังทำความชั่วอย่างน่าเกลียดอีก คือ ชายร่วมเพศกับชายด้วยกัน ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เคยปรากฏขึ้นมาก่อนในโลก ﴿ **โดยที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขา** ﴾ ซึ่งเป็นหลักฐานขั้นเด็ดขาด ﴿ **ใช่ว่า อัลลอฮฺจะอธรรมต่อพวกเขาก็หาไม่** ﴾ เพราะพวกเขาทำความชั่วร้ายจริง บอกเท่าไรก็ไม่ยอมเชื่อฟัง ดื้อดึง และดื้อรั้นเป็นที่สุด ﴿ **แต่ทว่า พวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก** ﴾ คือ ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ฝ่าฝืนข้อเท็จจริง พวกเขาจึงเป็นดังสภาพที่ได้กล่าวมาอันเนื่องจากการลงโทษ และการทำลายล้างนั่นเอง

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ ﴾

71. **และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขานั้น ต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ทำในสิ่งที่ดี และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี และพวกเขาจะปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านี้แหละ อัลลอฮฺจะทรงเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## ลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาที่ได้รับการสรรเสริญ

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงลักษณะของพวกมุนาฟิกีนที่ไม่ดี พระองค์ก็ทรงเชื่อมต่อด้วยการกล่าวถึงลักษณะของผู้ศรัทธาที่ได้รับการสรรเสริญ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขานั้น ต่างเป็นผู้ช่วยเหลือ**

**อีกบางส่วน** ﴾ คือ ต่างคนต่างช่วยเหลือจุนเจือกัน ดังที่มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺ ที่ว่า

( اَلْـمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ) وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ

*"ผู้ศรัทธาต่อผู้ศรัทธานั้น เปรียบเสมือนอาคารที่ส่วนหนึ่งจะยึดกับอีกส่วนหนึ่ง โดยท่านได้ประสานระหว่างนิ้วมือของท่าน"*

*(ฟัตฮุลบารี 10/464)*

และในหนังสืออัศเศาะฮีฮฺ อีกเช่นเดียวกันระบุว่า

( مَثَلُ الْمُؤْمِنِ فِيْ تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَّى وَالسَّهَرِ )

*"อุปมาผู้ศรัทธาในความรักของเขา และความเมตตาสงสารของพวกเขา ดังร่างกายเดียวกัน เมื่ออวัยวะหนึ่งของมันเจ็บป่วย มันจะทำให้ร่ายกายทั้งหมดของเขาเป็นไข้ และอดหลับอดนอน"*

*(ฟัตฮุลบารี 10/452)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ทำในสิ่งที่ดี และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี** ﴾ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ... ﴾ الآية

**"และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้าซึ่งคณะหนึ่ง ที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ......"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 104)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเขาจะปฏิบัติละหมาด และชำระซะกาต** ﴾ คือ เชื่อฟังและปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และทำดีต่อมนุษย์ ﴿ **และภักดีต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์** ﴾ คือ ทำในสิ่งที่ทรงใช้ และละทิ้งในสิ่งที่ทรงห้าม ﴿ **ชนเหล่านี้แหละ อัลลอฮฺจะทรงเมตตาแก่พวกเขา** ﴾ คือ อัลลอฮฺจะทรงเมตตาแก่ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ** ﴾ คือ จะทรงให้ความแข็งแกร่งแก่ผู้ที่ภักดีต่อพระองค์ เพราะเดชานุภาพนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ที่ทรงให้แก่รอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา ﴿ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾ กับผู้ที่มีลักษณะเช่นนั้น และพระองค์ทรงแยบยลในการกระทำ และดำเนินการสำหรับทุกสิ่ง

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ ﴾

72. อัลลอฮฺ ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงว่า จะได้รับสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะคงอยู่ในนั้นตลอดกาล และสถานที่พำนักอย่างดี ซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันสถาพร และความปีติยินดีจากอัลลอฮฺนั้นยิ่งใหญ่กว่า นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

## ข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ด้วยความโปรดปรานตลอดไป

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงสิ่งที่พระองค์ได้ตระเตรียมไว้ให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง จากความดีต่างๆ และความโปรดปรานอันถาวร โดยพระองค์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿ **จะได้รับสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะคงอยู่ในนั้นตลอดกาล** ﴾ คือ จะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นตลอดไป ﴿ **และสถานที่พำนักอย่างดี** ﴾ เป็นอาคารที่สวยงาม ดังที่ได้มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง รายงานโดย อบีมูซา อับดิลลาฮฺ อิบนิ ก็อยสฺ อัลอัชอะรี เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( جَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ آنِيَتُهُمَا وَمَا فِيْهِمَا ، وَجَنَّتَانِ مِنْ فِضَّةٍ آنِيَتُهُمَا وَمَا فِيْهِمَا ، وَمَابَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوْا إِلَى رَبِّهِمْ إِلاَّ رِدَاءُ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِيْ جَنَّةِ عَدْنٍ )

***"สวรรค์สองแห่งที่เครื่องใช้ และสิ่งที่อยู่ในทั้งสองเป็นทองคำ และสวรรค์สองแห่งที่เครื่องใช้ และสิ่งที่อยู่ในทั้งสองเป็นเงิน และไม่มีระหว่างกลุ่มชนนั้น และระหว่างที่พวกเขาจะมองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา นอกจากจะมีม่านแห่งความยิ่งใหญ่มีเกียรติอยู่บนใบหน้าของเขาในสวรรค์อัดนฺ"***

*(ฟัตฮุลบารี 8/491, มุสลิม 1/163)*

และอย่างนี้แหละ ที่เขาได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِيْ الْجَنَّةِ لَخَيْمَةً مِنْ لُؤْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مُجَوَّفَةٍ ، طُوْلُهَا سِتُّوْنَ مِيْلاً فِيْ السَّمَاءِ ، لِلْمُؤْمِنِ فِيْهَا أَهْلُوْنَ يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ ، لاَ يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا )

*"แท้จริง สำหรับผู้ศรัทธาในสวรรค์นั้น จะมีเต็นท์ที่ทำจากไข่มุกเป็นชั้นเดียว ภายในโปร่งใส ความยาวของเต็นท์นั้น 60 ไมล์ อยู่ในชั้นฟ้า สำหรับผู้ศรัทธานั้น จะมีพรรคพวกเดินวนเวียนอยู่รอบ ๆ พวกเขา โดยที่บางคนในหมู่พวกเขามองไม่เห็นอีกบางคน"*

*(ฟัตฮุลบารี 8/491, มุสลิม 4/2182)*

และในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองอีกเช่นกัน รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَرَسُوْلِهِ وَأَقَامَ الصَّلاَةَ وَصَامَ رَمَضَانَ ، فَإِنَّ حَقًّا عَلَى اللهِ اَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، هَاجَرَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ أَوْ ( جَلَسَ ) فِيْ أَرْضِهِ الَّتِيْ وُلِدَ فِيْهَا ))
قَالُوْا: يَارَسُوْلَ اللهِ أَفَلاَ نُخْبِرُ النَّاسَ ؟ قَالَ : ( إِنَّ فِيْ الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللهُ لِلْمُجَاهِدِيْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ ، بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللهَ فَاسْأَلُوْهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَعْلَى الْجَنَّةِ وَاَوْسَطُ الْجَنَّةِ ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ )

*"ใครที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และดำรงละหมาด และถือศีลอดในเดือนรอมฎอน แท้จริง อัลลอฮฺจะให้เขาเข้าสวรรค์ เท่ากับเขาได้อพยพไปในหนทางของอัลลอฮฺ หรือ (นั่ง) อยู่ในแผ่นดินที่เขาเกิด บรรดาสาวกได้ถามว่าเราจะต้องบอกให้ผู้คนทราบไหม ? โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านได้กล่าวว่า แท้จริงในสวรรค์นั้นมี 100 ชั้น อัลลอฮฺทรงจัดเตรียมมันไว้ให้แก่บรรดานักรบในหนทางของพระองค์ ระหว่างทุก ๆ 2 ชั้นนั้น ก็ดังเช่นระหว่างชั้นฟ้า และแผ่นดิน แล้วถ้าพวกท่านขอต่ออัลลอฮฺ พวกท่านก็จงขอสวนสวรรค์ อัลฟิรฺเดาสฺ ต่อพระองค์ เพราะมันเป็นสวรรค์ที่อยู่สูงสุด และอยู่ตรงกลางของสวรรค์ และจากที่นั้น บรรดาแม่น้ำของสวรรค์มันจะไหลออก และข้างบนของสวรรค์นั้นคือ บัลลังก์ของพระผู้ทรงกรุณา"*

*(ฟัตฮุลบารี 6/14)*

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกฮะดีษที่รายงานโดย อบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَيَّ فَسَلُوْا اللهَ لِيَ الْوَسِيْلَةَ ) قِيْلَ : يَا رَسُوْلَ اللهِ ، وَمَا الْوَسِيْلَةُ ؟ قَالَ : أَعْلَى دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ لاَ يَنَالُهَا إِلاَّ رَجُلٌ وَاحِدٌ ، وَأَرْجُوْ أَنْ أَكُوْنَ أَنَا هُوَ )

*"ถ้าพวกท่านซอละวาตต่อฉัน ก็จงขอต่ออัลลอฮฺให้ฉันได้รับอัลวะซีละฮฺ ด้วยมีเสียงกล่าวว่า อะไรคือ อัลวะซีละฮฺ ? โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านได้ตอบว่า คือ สวรรค์ชั้นสูงสุด โดยที่จะไม่มีใครได้ประสบกับมัน นอกจากชายคนเดียวเท่านั้น และฉันหวังว่า เขาผู้นั้นจะต้องเป็นฉัน"*

*(อะหฺมัด 2/65)*

ในหนังสือมุสนัดของอิมามอะหฺมัด ได้บันทึกฮะดีษที่รายงานโดย สะอัด อิบนิ มุญาฮิด อัฏฏออี จาก อะบิลมุดิลละฮฺ จาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ ได้เล่าว่า พวกเราได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ กรุณาเล่าให้พวกเราฟังเกี่ยวกับสวรรค์ด้วยเถิด ว่าอาคารของมันเป็นอะไร ? ท่านตอบว่า

( لَبِنَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَلَبِنَةٌ مِنْ فِضَّةٍ ، وَمِلاَطُهَا الْمِسْكُ وَحَصْبَاؤُهَا اللُّؤْلُؤُ وَالْيَاقُوْتُ ، وَتُرَابُهَا الزَّعْفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ لاَ يَبْأَسُ ، وَيَخْلُدُ لاَ يَمُوْتُ ، لاَ تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلاَ يَفْنَى شَبَابُهُ )

*"หน้ามุกด้านหนึ่งทำจากทอง และหน้ามุกอีกด้านหนึ่งทำจากเงิน พื้นของมันเป็นชะมดเชียง พรมปูของมันเป็นไข่มุก และทับทิม พื้นดินของมันเป็นหญ้าฝรั่น ใครที่ได้เข้าไปในนั้น จะมีแต่ความสุข ไม่มีความทุกข์ จะยังคงอยู่ตลอดไปไม่ตาย เสื้อผ้าจะไม่เก่าและเสียหาย ความหนุ่มสาวก็จะไม่สลาย"*

*(อะหฺมัด 2/304)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และความปีติยินดีจากอัลลอฮฺนั้นยิ่งใหญ่กว่า** ﴾ คือ อัลลอฮฺทรงพอพระทัยต่อพวกเขาอย่างที่สุด สูงส่ง และอย่างมีเกียรติจากความโปรดปรานทั้งหลาย ดังที่อิมามมาลิก ﵀ ได้กล่าวโดยนำมาจาก เซด อิบนิ อัสลัม จาก อะฏออฺ อิบนิ ยะซารฺ จาก อบีสะอีด อัลคุดรี ﷺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُوْلُ لِأَهْلِ اْلجَنَّةِ : يَا أَهْلَ اْلجَنَّةِ ، فَيَقُوْلُوْنَ : لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ ، وَاْلخَيْرُ فِيْ يَدَيْكَ ، فَيَقُوْلُ : هَلْ رَضِيْتُمْ؟ فَيَقُوْلُوْنَ : وَمَا لَنَا لاَ نَرْضَىْ يَا رَبِّ، وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، فَيَقُوْلُ : أَلاَ أُعْطِيْكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ ؟ فَيَقُوْلُوْنَ : يَا رَبِّ ، وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ ؟ فَيَقُوْلُ : أُحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِيْ فَلا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا )

*"แท้จริง อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสแก่ชาวสวรรรค์ โอ้ ชาวสวรรค์ แล้วพวกเขากล่าวตอบว่า ขอตอบสนองการเรียกร้องของพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา และที่พระองค์ได้ให้ความสุขมาตลอด และความดีทั้งปวงอยู่ในพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ แล้วพระองค์ถามว่า พวกเจ้าพอใจไหม ? แล้วพวกเขาตอบว่า โอ้ พระผู้อภิบาล เราจะไม่พอใจได้อย่างไร ความจริง พระองค์ได้ประทานให้แก่เราโดยที่พระองค์ไม่เคยให้กับผู้หนึ่งผู้ใดจากผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมา แล้วพระองค์ตรัสว่า จะเอาไหม ข้าจะประทานให้แก่พวกเจ้าดียิ่งไปกว่านี้ ? แล้วพวกเขาตอบว่า โอ้ พระผู้อภิบาล จะมีสิ่งใดที่ดีกว่านี้อีก ? แล้วพระองค์ตรัสว่า ข้าจะอนุญาตให้ความโปรดปรานของข้าแก่พวกเจ้า โดยข้าจะไม่โกรธพวกเจ้าต่อจากนั้นอีกเลย"*

และ อัลบุคอรี และ มุสลิม ได้เสนอฮะดีษจากฮะดีษที่รายงานโดย อิมามมาลิก

*(ฟัตฮุลบารี 11/423, มุสลิม 4/2176)*

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُوا۟ وَلَقَدْ
قَالُوا۟ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُوا۟ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ وَهَمُّوا۟ بِمَا لَمْ يَنَالُوا۟
وَمَا نَقَمُوٓا۟ إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ مِن فَضْلِهِۦ فَإِن يَتُوبُوا۟ يَكُ
خَيْرًا لَّهُمْ وَإِن يَتَوَلَّوْا۟ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ ﴾

**73. โอ้นบี จงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้ที่กลับกลอก (มุนาฟิกีน) และจงเด็ดขาดแก่พวกเขา และที่อยู่ของพวกเขานั้นคือ นรกญะฮันนัม ซึ่งเป็นที่กลับไปอันชั่วร้ายยิ่ง**

**74. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า พวกเขามิได้พูด และแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดถ้อยคำที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเขาเป็นมุสลิม และพวกเขามุ่งกระทำ ในสิ่งที่พวกเขามิได้รับผล และพวกเขามิได้ปฏิเสธ และจงเกลียด จงชัง นอกจากว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ได้ทรงให้พวก เขามั่งคั่งขึ้น จากความโปรดปรานของพระองค์ และหากพวกเขา สำนึกผิด กลับตัวกลับใจ ก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา และหากพวกเขา ผินหลังให้ อัลลอฮฺก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้ และปรโลก และพวกเขาก็มิได้มีผู้คุ้มครอง และช่วยเหลือใดๆ ใน แผ่นดิน**

## มีคำสั่งให้ต่อสู้กับพวกปฏิเสธ พวกกลับกลอก และพวกที่หลงผิดเหล่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธา และพวกมุนาฟิกีน (พวกกลับกลอก) ที่พระองค์ได้ทรงใช้ให้เด็ดขาดกับพวกเขาและทรงใช้ให้ท่านอ่อนน้อมกับบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามท่าน และทรงแจ้งให้ท่านรอซูลทราบว่า บั้นปลายของพวกปฏิเสธและพวกกลับกลอก คือ ไฟนรกในปรโลก

อิบนุ มัสอูด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้ที่กลับกลอก (มุนาฟิกีน)** ﴿ โดยเขาได้กล่าวว่า ด้วยมือของเขา และอำนาจของเขา แล้วถ้าหากไม่สามารถ จงทำให้ใบหน้าของเขามีความหม่นหมอง มีความทุกข์

*(อัฏฏอบะรี 14/358)*

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้นบีของพระองค์ต่อสู้กับพวกปฏิเสธด้วยดาบ และพวกกลับกลอกด้วยลิ้น ด้วยคำพูด และทำให้ความอ่อนโยนหายไปจากพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/359)*

อัฏเฏาะฮาก ได้กล่าวว่า “จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธด้วยดาบ และจงเด็ดขาดกับพวกกลับกลอกด้วยคำพูด นั่นคือการต่อสู้กับพวกเขา”

*(อัฏฏอบะรี 14/359)*

และรายงานจาก มุกอติล และ อัรฺรอเบียะอฺ ก็เช่นเดียวกัน

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1842)*

และ อัลฮะซัน และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า การต่อสู้กับพวกเขา คือ การบังคับใช้บัญญัติศาสนากับพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/359)*

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ทรรศนะต่างๆ ที่กล่าวมานั้น ไม่ขัดแย้งกัน เพราะว่าบางครั้งอาจจะทำอย่างนี้ และบางครั้งอาจจะทำอย่างโน้น แล้วแต่สภาพการณ์ *อัลลอฮฺทรงทราบดี*

## สาเหตุการประทานอายะฮฺนี้

อัลอะมะวี ได้กล่าวในหนังสือของเขาที่ชื่อ อัลมะฆอซี ว่า มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าให้เราฟัง จาก อัซซุฮฺรี จาก อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนิ อับดิลลาฮฺ อิบนิ กะอับ อิบนิ มาลิก จากบิดาของเขา จากปู่ของเขาว่า ปรากฏว่าในบรรดามุนาฟิกีนที่ไม่ได้ออกไปสงคราม และอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาตำหนิพวกเขา จากคนที่เคยอยู่กับท่านนบี ﷺ ก็คือ อัลญุลาส อิบนุ ซุวัยดฺ อิบนุศอมิต ซึ่งเคยเป็นสามีของอุมมุ อุมัยรฺ บินสะอัด โดยอุมัยรฺนั้นเป็นลูกเลี้ยงที่อาศัยอยู่กับอัลญุลาส เมื่ออัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา โดยอัลลอฮฺได้กล่าวถึงพวกเขา ตามที่ได้ลงมาเกี่ยวกับพวกมุนาฟิกีน อัลญุลาส ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ถ้าปรากฏว่า ชายคนนั้นพูดจริงตามที่เขากล่าว แน่นอน พวกเราเลวยิ่งกว่าลาเสียอีก แล้ว อุมัยรฺ อิบนุ สะอัด ได้ยินคำพูดดังกล่าว เขาจึงกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ ญุลาส ความจริงท่านนั้นเป็นคนที่ฉันรักมากที่สุด และเป็นคนที่ดีกับฉันมากที่สุด ทั้งยังเป็นคนที่ฉันคงทำใจไม่ได้ที่จะให้ประสบกับสิ่งที่ไม่ดี แต่ท่านได้กล่าวคำพูด ซึ่งหากฉันบอกใครไปตัวฉันเองก็จะได้รับความอับอาย แต่ถ้าฉันเก็บเงียบไว้ ก็อาจนำพาฉันให้พินาศไปด้วย ซึ่งฉันคงต้องเลือกทำสิ่งที่เบากว่า แล้วเขาก็เดินไปหาท่านรอซูล ﷺ แล้วได้เล่าคำพูดที่ ญุลาส กล่าวให้ท่านฟัง แล้วเมื่อ ญุลาส ได้ทราบดังกล่าว เขาก็ได้ออกไป จนกระทั่งไปหาท่านนบี ﷺ แล้วสาบานต่ออัลลอฮฺ แล้วกล่าวว่า ฉันไม่ได้พูดตามที่ อุมัยรฺ อิบนุ สะอัด ได้พูด และความจริง เขาได้พูดเท็จต่อฉัน แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทานอัลกุรอานมาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งในเรื่องนี้ว่า ﴿ **พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่าพวกเขามิได้พูด และแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดถ้อยคำที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเขาเป็นมุสลิม....** ﴾ ไปจนกระทั่งจบอายะฮฺ แล้ว

ท่านรอซูล ﷺ ก็บอกอัลญุลาสให้รู้ถึงอายะฮฺที่ลงมา ทั้งนี้ว่ากันว่าอัลญุลาสได้สำนึกผิดและกลับตัวกลับใจและหันมาพระพฤติตัวเป็นคนดี

อิมามอบูญะอฺฟัรฺ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานเรื่องนี้จาก อิบนิ อับบาส ว่า ปรากฏว่าท่านรอซูล ﷺ ได้นั่งอยู่ใต้ร่มไม้ แล้วท่านได้กล่าวว่า

( إِنَّهُ سَيَأْتِيْكُمْ إِنْسَانٌ فَيَنْظُرُ إِلَيْكُمْ بِعَيْنَيِ الشَّيْطَانِ ، فَإِذَا جَاءَ فَلاَ تُكَلِّمُوْهُ ) فَلَمْ يَلْبَثُوْا أَنْ طَلَعَ رَجُلٌ أَزْرَقُ ، فَدَعَاهُ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ( عَلاَمَ تَشْتُمُنِيْ أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ ؟ ) فَانْطَلَقَ الرَّجُلُ فَجَاءَهُ بِأَصْحَابِهِ فَحَلَفُوْا بِاللهِ مَا قَالُوْا حَتَّى تَجَاوَزَ عَنْهُمْ فَأَنْزَلَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ﴿ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا... ﴾ الآية

*"ความจริง จะมีคนคนหนึ่งมายังพวกเจ้า แล้วเขาจะมองดูพวกเจ้าด้วยดวงตาทั้งสองของชัยฏอน แล้วถ้าเขามา พวกเจ้าจงอย่าพูดอะไรกับเขา แล้วไม่นานนัก ชายคนหนึ่งผิวสีค่อนข้างดำ ก็โผล่มา ท่านรอซูล ﷺ ก็เรียกเขา แล้วกล่าวว่า เพราะอะไร ท่านและสหายของท่าน จึงด่าฉัน ? แล้วชายคนนั้นก็เดินไป แล้วนำบรรดาสหายของเขามา แล้วพวกเขาก็สาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า พวกเขาไม่ได้พูด ท่านจึงไม่เอาโทษต่อพวกเขา แล้วอัลลอฮฺ จึงได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า* ﴿ **พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า พวกเขามิได้พูด.....** ﴾ " จนจบอายะฮฺ

## พวกมุนาฟิกูนตั้งใจที่จะฆ่าท่านนบี ﷺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขามิได้รับผล** ﴾ บางท่านบอกว่า อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ อัลญุลาส อิบนุ สุวัยดฺ เพราะเขานั้นมุ่งที่จะฆ่าลูกชายของภรรยาของเขา เมื่อเขาพูดว่า ฉันจะบอกให้ท่านรอซูล ﷺ ทราบ แต่บางท่านบอกว่าอายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัยยฺ ที่เขาตั้งใจที่จะฆ่าท่านรอซูล ﷺ *(อัฏฏอบะรี 14/363)*

และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับคนจำนวนหนึ่งที่ตั้งใจจะสนับสนุนให้อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัยยฺ ขึ้นเป็นผู้นำของพวกเขา แม้ว่าท่านรอซูล ﷺ จะไม่ยอมก็ตาม ความจริง ได้มีรายงานว่า มีคนกลุ่มหนึ่งที่เป็นพวกมุนาฟิกีนมุ่งที่จะทำร้ายท่านนบี ﷺ ในสมรภูมิตะบู๊กในช่วงกลางคืนขณะเดินทาง พวกเขามีจำนวนสิบกว่าคน อัฎเฎาะฮาก

ได้เล่าว่า ในเรื่องของพวกเขานั้นอายะฮฺนี้ จึงถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกเขา ซึ่งเป็นที่ปรากฏชัดในฮะดีษที่รายงานโดย อัลฮาฟิซ อบูบักรฺ อัลบัยฮะกี ไว้ในหนังสือดะลาอิลุนนุบูวะฮฺ รายงานโดย ฮุซัยฟะฮฺ อิบนุลยะมาน ﷺ ได้เล่าว่า ฉันเป็นคนที่จับบังเหียนอูฐของท่านรอซูล ﷺ คอยบังคับอูฐให้เดิน โดยที่ อัมมารฺ จูงอูฐ หรือฉันจูงอูฐโดยที่ อัมมารฺ จับบังเหียน จนกระทั่งเมื่อพวกเราเดินทาง เขาเล่าว่า แล้วฉันได้เห็นพวกเขามีท่าทางไม่เป็นมิตร ฉันจึงบอกท่านรอซูล ﷺ ให้ทราบ ท่านจึงตะโกนไปยังพวกเขา ดังนั้น พวกเขาก็หันหลังหนีไป แล้วท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวแก่พวกเราว่า พวกท่านทราบหรือไม่ว่า กลุ่มชนนั้นเป็นใคร ? พวกเราตอบว่า เราไม่ทราบหรอก โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความจริง พวกเขาปิดใบหน้าอย่างมิดชิด แต่พวกเราทราบบรรดาผู้ขี่พาหนะ ท่านนบีได้กล่าวว่า พวกเหล่านั้น คือ พวกมุนาฟิกูนไปจนถึงวันกิยามะฮฺ (วันสิ้นโลก) และพวกท่านรู้ไหมว่า พวกมันต้องการอะไร ? พวกเราตอบไม่รู้ครับ ท่านได้กล่าวว่า พวกมันต้องการที่จะเบียดท่านรอซูล ﷺ ที่อัลอะกอบะฮฺ แล้วโยนท่านลงมา แล้วพวกเรากล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ทำไมท่านไม่ส่งคนไปยังพวกเขาแล้วบอกให้กลุ่มชนทั้งหลายทราบ เพื่อที่แต่ละเผ่าจะได้ตัดหัวคนของตนส่งมาให้ ท่านกล่าวว่าไม่หรอก เพราะฉันไม่อยากให้ชาวอาหรับพูดกันว่ามุฮัมมัดเป็นผู้นำกลุ่มชนหนึ่งทำสงครามกระทั่งเมื่ออัลลอฮฺทรงให้เขามีชัยชนะเพราะความช่วยเหลือของคนเหล่านั้น มุฮัมมัดก็ฆ่าพวกเขาเสีย หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า

( اَللّٰهُمَّ ارْمِهِمْ بِالدُّبَيْلَةِ ) قُلْنَا يَارَسُوْلَ اللهِ وَمَا الدُّبَيْلَةُ ؟ قَالَ : ( شِهَابٌ مِنْ نَارٍ يَقَعُ عَلَى نِيَاطِ قَلْبِ أَحَدِهِمْ فَيَهْلِكُ )

***“โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้โปรดขว้างพวกเขาด้วย อัดดุบัยละฮฺ พวกเราถามว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ อะไรคือ อัดดุบัยละฮฺ ? ท่านตอบว่า คือ คบเพลิงที่จะตกใส่หัวใจของคนหนึ่งในหมู่พวกเขา แล้วทำให้เขาพินาศ”***

*(จากหนังสือ ดะลาอิลุนนุบูวะฮฺ 5/360)*

อะบุฏฏุฟัยลฺ ได้เล่าให้เราฟัง โดยกล่าวว่า ปรากฏว่า ระหว่างชายชาวอัลอะกอบะฮฺคนหนึ่ง กับฮุซัยฟะฮฺนั้นมีปัญหาบางอย่าง แล้วเขาได้ถามว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ชาวอัลอะกอบะฮฺ มีจำนวนเท่าไร ? ผู้คนจึงพูดว่า ได้บอกกับเขา เมื่อเขาถามท่าน แล้วเขาก็ตอบว่า มีคนเคยบอกเราว่า พวกเขามี 14 คน แล้วถ้าท่านรวมกับพวกเขาด้วย ก็เป็น 15 คน และฉันขอยืนยันต่ออัลลอฮฺ ว่า แท้จริง มี 12 คน ในหมู่พวกเขาที่ทำสงครามต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ในชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ ไปจนถึงวันที่จะมีพยานมายืนยัน (กิยามะฮฺ) ส่วน 3 คนนั้นได้ขออภัย โดยพวกเขากล่าวว่า พวกเราไม่ได้ยินผู้ประกาศของท่านรอซูล ﷺ และเราก็ไม่ทราบว่า พวกกลุ่มนั้นต้องการอะไร ? และความจริงปรากฏว่า ในซอยนั้นมีคนเดินอยู่

แล้วท่านรอซูลได้กล่าวว่า แท้จริง น้ำนั้นมีน้อย อย่าให้ใครไปถึงน้ำนั้นก่อนหน้าฉัน แล้วท่านรอซูลก็ได้พบกลุ่มชนหนึ่งล่วงหน้าท่านมาก่อน ดังนั้น ท่านจึงสาปแช่งพวกเขาในวันนั้นด้วย

*(มุสลิม 4/2144)*

และมีฮะดีษที่รายงานโดยมุสลิม อีกรายงานจาก อัมมารฺ อิบนิ ยาซิรฺ เล่าว่า ฮุซัยฟะฮฺ ได้บอกให้ฉันทราบ โดยนำมาจากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

**( فِيْ أَصْحَابِيْ اِثْنَا عَشَرَ مُنَافِقًا لاَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلاَ يَجِدُوْنَ رِيْحَهَا حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ : ثَمَانِيَةٌ مِنْهُمْ تَكْفِيْكَهُمُ الدُّبَيْلَةُ ، سِرَاجٌ مِنْ نَارٍ يَظْهَرُ بَيْنَ أَكْتَافِهِمْ حَتَّى يَنْجُمَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ )**

***"ในบรรดาสาวกของฉันนั้น มีพวกมุนาฟิกีน 12 คน โดยที่พวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ และจะไม่พบกลิ่นอายของสวรรค์เลย จนกว่าอูฐจะลอดรูเข็มได้ 8 คนในหมู่พวกเขานั้นพอเพียงแล้วที่อัดดุบัยละฮฺ จะประสบกับพวกเขา นั่นก็คือคบเพลิงที่มันจะปรากฏอยู่ระหว่างบรรดาบ่าของพวกเขา จนกระทั่งมันจะเข้าไปเป็นจุดสว่างอยู่ในหัวอกของพวกเขา"***

*(มุสลิม 4/2143)*

และด้วยเหตุนี้ ปรากฏว่า ฮุซัยฟะฮฺ นั้นได้ถูกกล่าวว่า เป็นผู้กำความลับ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะทราบได้ ว่าใครในกลุ่มนั้นที่เป็นพวกมุนาฟิกีน ซึ่งท่านรอซูล ﷺ ทรงเปิดเผยให้เขาทราบ โดยที่คนอื่นไม่ทราบ *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และจงเกลียดจงชัง นอกจากว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้น จากความโปรดปรานของพระองค์** ﴾ คือ สำหรับท่านรอซูลนั้นไม่มีความผิดอะไร ณ ที่พวกเขา นอกจากว่าได้ทรงให้ความมั่งคั่งแก่พวกเขาด้วยความสิริมงคลของท่านรอซูล และพระองค์ได้ประทานความสุขให้แก่ท่าน และถ้าความสุขมันครบสมบูรณ์ อัลลอฮฺก็ทรงให้ทางนำแก่พวกเขาอย่างแน่นอน ดังที่มีระบุเอาไว้ ดังเช่นที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่ชาวอันศอรฺ ว่า

**( أَلَمْ أَجِدْكُمْ ضُلاَّلاً فَهَدَاكُمُ اللهُ بِيْ ، وَكُنْتُمْ مُتَفَرِّقِيْنَ فَأَلَّفَكُمُ اللهُ بِيْ ، وَعَالَةً فَأَغْنَاكُمُ اللهُ بِيْ ) كُلَّمَا قَالَ شَيْئًا قَالُوْا : اَللهُ وَرَسُوْلُهُ أَمَنُّ )**

***"ฉันไม่พบพวกท่านหลงทาง แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้ทางนำแก่พวกท่านด้วยกับฉัน***

***มิใช่หรือ ? และพวกท่านเคยแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮฺก็ได้ทรงประสานหัวใจของพวกท่านด้วยกับฉัน มิใช่หรือ ? และพวกท่านเคยยากจน แล้วอัลลอฮฺทรงให้พวกท่านร่ำรวยด้วยกับฉัน มิใช่หรือ ? ทุกครั้งที่ท่านรอซูล ﷺ กล่าวสิ่งใด พวกเขาก็กล่าวว่า พระองค์และรอซูลของพระองค์มีบุญคุณต่อพวกเราอย่างยิ่ง"***

*(ฟัตฮุลบารี 7/644)*

สำนวนเช่นนี้กล่าวกันว่า ท่านไม่มีความผิดใดๆ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾

**"และพวกเขามิได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์ อายะฮฺที่ 8)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้กลับตัวกลับใจ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และหากพวกเขาสำนึกผิด กลับตัวกลับใจ ก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาผินหลังให้ อัลลอฮฺก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้ และปรโลก** ﴿ คือ ถ้าหากพวกเขายังคงอยู่ในหนทางเดิม อัลลอฮฺก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบในโลกนี้ด้วย การถูกสังหาร หม่นหมอง และมืดมน และในปรโลกนั้น เขาจะถูกลงโทษอย่างหนักในสภาพที่ตกต่ำ และต่ำต้อยเป็นที่สุด ﴾ **และพวกเขาก็มิได้มีผู้คุ้มครอง และช่วยเหลือใดๆ ในแผ่นดิน** ﴿ คือ ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขามีความสุข หรือช่วยเหลือเขาให้พบความดีได้ และไม่มีผู้ใดที่จะปกป้องความชั่วให้เขาได้

﴿ وَمِنْهُم مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ ﴾

**75. และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮฺ ว่า ถ้าหากพระองค์ได้ประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเรา แล้วไซร้ แน่นอนเหลือเกิน พวกเราจะบริจาคทาน และแน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่คนดี**

**76. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์ให้แก่พวกเขา พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้น และได้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว**

**77. แล้วพระองค์ก็ทรงให้กลับกลอกในหัวใจของพวกเขา เป็นผลลัพธ์แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาบิดพลิ้วต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ**

**78. พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ความลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับทั้งหลาย**

## ส่วนหนึ่งจากลักษณะเด่นชัดของพวกมุนาฟิกีน คือ ต้องการได้ทรัพย์สินแต่ถี่เหนียว ไม่ยอมบริจาค

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ส่วนหนึ่งจากพวกมุนาฟิกีนได้ให้สัญญากับอัลลอฮฺเป็นมั่นเป็นเหมาะว่า ถ้าหากพระองค์ให้พวกเขามีทรัพย์สิน ร่ำรวยแล้วละก็ แน่นอน พวกเขาจะบริจาคทรัพย์สินนั้น ให้คนยากจน และแน่นอน เขาจะเป็นคนดี แต่พวกเขาก็ไม่ปฏิบัติตามสัญญาที่พูดเอาไว้ แล้วในที่สุด การกระทำของเขาก็ยังเป็นเช่นเดิม หน้าไว้หลังหลอกอยู่เช่นเดิมไปจนถึงวันกิยามะฮฺ วันที่พวกเขาจะต้องไปพบกับอัลลอฮฺ ขออัลลอฮฺได้โปรดปกป้องคุ้มครองพวกเราอย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ที่พวกเขาบิดพลิ้วต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์....** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ คือ พระองค์ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาติดตามพวกเขาไป อันเนื่องจากพวกเขาบิดพลิ้วสัญญาที่ให้ไว้กับพระองค์ โดยโกหกอย่างหน้าตาเฉย ดังที่ได้มีกล่าวไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( آيَةُ الْـمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ )

*"เครื่องหมายของมุนาฟิก (คนกลับกลอก) มี 3 ประการ คือ เมื่อเขาพูด เขาก็โกหก และเมื่อเขาสัญญา เขาก็ผิดสัญญา และเมื่อเขาได้รับความไว้วางใจ เขาก็หักหลัง"*
*(ฟัดฮุลบารี 1/111, มุสลิม 1/78)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ความลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา.....** ﴿ จนจบอายะฮฺ คือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์นั้น ทรงรอบรู้ความลับ และสิ่งที่ซ่อนเร้นต่างๆ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย 'า ถ้าพวกเขาได้ทรัพย์สินเขาจะบริจาค นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย ตลอดจนสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นเอาไว้ และสิ่งที่พวกเขากระซิบกระซาบกัน

﴿ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ ﴾

**79. พวกที่ตำหนิบรรดาผู้ที่สมัครใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาคทาน และตำหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาค) นอกจาก ค่าแรงอันเล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขานั้น อัลลอฮฺได้ทรงเย้ยหยันพวกเขาแล้ว และสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด**

## ส่วนหนึ่งจากลักษณะเด่นของพวกเขา ก็คือ ตำหนิบรรดาผู้ศรัทธาที่สมัครใจบริจาคทาน และเยาะเย้ยบรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งใดจะบริจาค นอกจากทรัพย์สินอันเล็กน้อย

นี่ก็เช่นเดียวกัน เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาลักษณะที่ไม่ดีของพวกมุนาฟิกีน คือ ไม่มีผู้ใดรอดพ้นจากการตำหนิของพวกเขา กล่าวคือ พวกเขาชอบตำหนิผู้คนในทุกสภาพ แม้กระทั่งผู้บริจาคทรัพย์สินช่วยคนยากคนจน เมื่อมีผู้บริจาคทรัพย์สินจำนวนมาก พวกเขาก็จะตำหนิว่า

ผู้ที่บริจาคนั้นทำไปเพื่อโอ้อวดผู้คน แล้วถ้ามีผู้บริจาคที่มีทรัพย์สินน้อย พวกเขาก็ตำหนิอีกว่า อัลลอฮฺนั้นไม่ทรงต้องการการบริจาคของชายคนนี้หรอก ดังที่ อัลบุคอรี ได้บันทึกรายงานว่า อุบัยดุลลอฮฺ อิบนุ สะอีด ได้เล่าให้เราฟังว่า อะบุนนัวะอฺมาน อัลบัศรี ได้เล่าให้เราฟังว่า ชัวะอฺบะฮฺ ได้เล่าให้เราฟังจาก สุลัยมาน จาก อบีวาอิล จาก อบีมัสอูด ﷺ เล่าว่า หลังจากที่อายะฮฺเกี่ยวกับการบริจาคทานได้ถูกประทานลงมา พวกเราก็ออกไปทำงานแบกหาม (เพื่อหารายได้) แล้วชายคนหนึ่งได้เอาสิ่งหนึ่งมาบริจาคเป็นจำนวนมาก พวกเขา (มุนาฟิกูน) ก็กล่าวตำหนิว่า เขาต้องการให้คนเห็น และเมื่ออีกคนหนึ่งนำมาบริจาคเพียงศออฺเดียว พวกเขาก็กล่าวว่า อัลลอฮฺนั้น ทรงมั่งคั่งเกินกว่าที่จะรับการบริจาคน้อยนิดเช่นนี้ แล้วอายะฮฺนั้นก็ถูกประทานลงมาที่ว่า ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ...﴾ الآية **"พวกที่ตำหนิบรรดาผู้ที่สมัครใจ..."** ไปจนจบอายะฮฺ *(ฟัตฮุลบารี 3/332)*

และความจริง มุสลิมก็ได้บันทึกฮะดีษบทนี้ไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาเช่นเดียวกัน *(มุสลิม 2/706)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้ออกไปยังผู้คนในวันหนึ่ง แล้วประกาศเรียกพวกเขา โดยให้รวบรวมเอาสิ่งที่จะบริจาคของพวกเขามารวมกันไว้ แล้วผู้คนก็เก็บรวบรวมมารวมกันไว้ หลังจากนั้น คนหนึ่งซึ่งเป็นคนสุดท้ายในหมู่พวกเขา ก็เอาผลอินทผลัมจำนวน 1 ศออฺ (ประมาณกอบ 4 ลิตร) มา แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ นี่ผลอินทผลัม 1 ศออฺ คือ เป็นค่าแรงที่ฉันอดนอน ขนน้ำเป็นเวลา 2 คืน จึงได้ผลอินทผลัมมา ฉันเอามาเก็บไว้ส่วนหนึ่ง และเอาอีกส่วนหนึ่งมาบริจาค แล้วมีกลุ่มชนหนึ่ง (พวกมุนาฟิกูน) ก็กล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์นั้น ทรงมั่งคั่งเกินกว่าที่จะบริจาคสิ่งนี้ 1 ศออฺเท่านั้น จะเอาไปทำอะไรได้ หลังจากนั้น อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เอาฟฺ ได้กล่าวแก่ท่านรอซูล ﷺ ว่า มีผู้ใดที่จะบริจาคอีกไหม ? แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า ไม่มีใครอีกแล้ว นอกจากท่านเท่านั้น แล้วอับดุรฺเราะฮฺมาน ก็ได้กล่าวแก่ท่านรอซูลว่า ฉันมีทองคำอยู่ 100 อูกียะฮฺ จะบริจาค แล้ว อุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ﷺ ก็ได้กล่าวกับเขาว่า ท่านเป็นบ้าไปแล้วหรือ ? เขาตอบว่า ฉันไม่ได้บ้าหรอก แล้ว อุมัรฺ จึงกล่าวว่า ท่านจะทำอย่างที่ท่านพูดหรือ ? เขาตอบว่า ใช่แล้ว ฉันมีทรัพย์อยู่จำนวน 8,000 สำหรับ 4,000 ฉันขอฝากมันไว้กับพระผู้อภิบาลของฉัน (คือบริจาคไป) ส่วนอีก 4,000 ฉันจะเก็บเอาไว้ แล้วท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ﷺ จึงได้กล่าวว่า بَارَكَ اللهُ فِيمَا أَمْسَكْتَ وَفِيمَا أَعْطَيْتَ ***"ขออัลลอฮฺทรงให้ความเพิ่มพูนในสิ่งที่ท่านเก็บเอาไว้ และในสิ่งที่ท่านให้ (บริจาค) ไป"***

แล้วพวกมุนาฟิกูน ก็กล่าวตำหนิว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺสิ่งที่อับดุรฺเราะฮฺมานให้ไปนั้นไม่มีอะไร นอกจากทำเพื่อโอ้อวดให้คนเห็น ซึ่งพวกเขาโกหก เพราะอับดุรฺเราะฮฺมานบริจาคด้วยความสมัครใจ แล้วอัลลอฮฺก็ได้ประทานอายะฮฺอัลกุรอานลงมาเพื่อบอกให้ทราบถึงสภาพของคน

ที่บริจาค ทั้งที่ร่ำรวยและไม่ร่ำรวย โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/383)*

และเช่นเดียวกันนี้ ได้มีรายงานจาก มุญาฮิด และคนอื่นๆ โดยที่ อิบนุ อิสฮาก ได้เล่าว่า ปรากฏว่า ส่วนจากบรรดาผู้ศรัทธาที่สมัครใจบริจาคท่านนั้นก็มี อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เอาฟฺ บริจาคจำนวน 4,000 ดิรฺฮัม, อาซิม อิบนุ อาดี พี่น้องตระกูลอัลอัจญลาน เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้พูดสนับสนุนส่งเสริมในการบริจาคแล้ว อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เอาฟฺ ได้ลุกขึ้นยืนแล้ว บริจาค 4,000 ดิรฺฮัม และ อาซิม อิบนุ อาดี ได้ลุกขึ้นยืน และบริจาคอินทผลัม 100 วะซัก แล้วพวกมุนาฟิกูน ก็ได้กล่าวตำหนิคนทั้งสองนั้น โดยกล่าวว่า ที่เขาทำไปนั้น มิใช่เพื่อการอื่นใด นอกจากโอ้อวดผู้คนเท่านั้น และปรากฏว่า มีผู้บริจาคด้วยน้ำพักน้ำแรงที่เหนื่อยยากจากการทำงาน คือ อบูอะกีล พี่น้องของตระกูลอุนัยฟฺ อัลอะรอซี ที่เป็นผู้ร่วมสาบานของตระกูลอัมรฺ อิบนุ เอาฟฺ ได้นำอินทผลัม 1 ศออฺ บริจาคไป เมื่อพวกมุนาฟิกูนเห็นก็หัวเราะเยาะ แล้วกล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮฺทรงมั่งคั่งเกินกว่า หนึ่งศออฺของ อบีอุก็อยลฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แล้วเย้ยหยันพวกเขานั้น อัลลอฮฺได้ทรงเย้ยหยันพวกเขาแล้ว** ﴾ เรื่องนี้เป็นการตอบแทนในลักษณะเดียวกันกับการกระทำอันชั่วร้ายของพวกเขาที่ได้เย้ยหยันบรรดาผู้ศรัทธา เพราะว่าผลตอบแทนนั้นต้องเหมาะสมกับการกระทำ ใครทำดีก็ได้ดี ส่วนใครทำชั่วก็ได้ผลตอบแทนที่ชั่ว และอัลลอฮฺได้เตรียมการลงโทษพวกมุนาฟิกูนไว้อย่างเจ็บแสบในวันปรโลก

﴿ ٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٨٠﴾ ﴾

**80. เจ้าจงขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือไม่ ก็จงอย่าขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หากเจ้าขออภัยโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮฺก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั่นก็เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่ชั่ว**

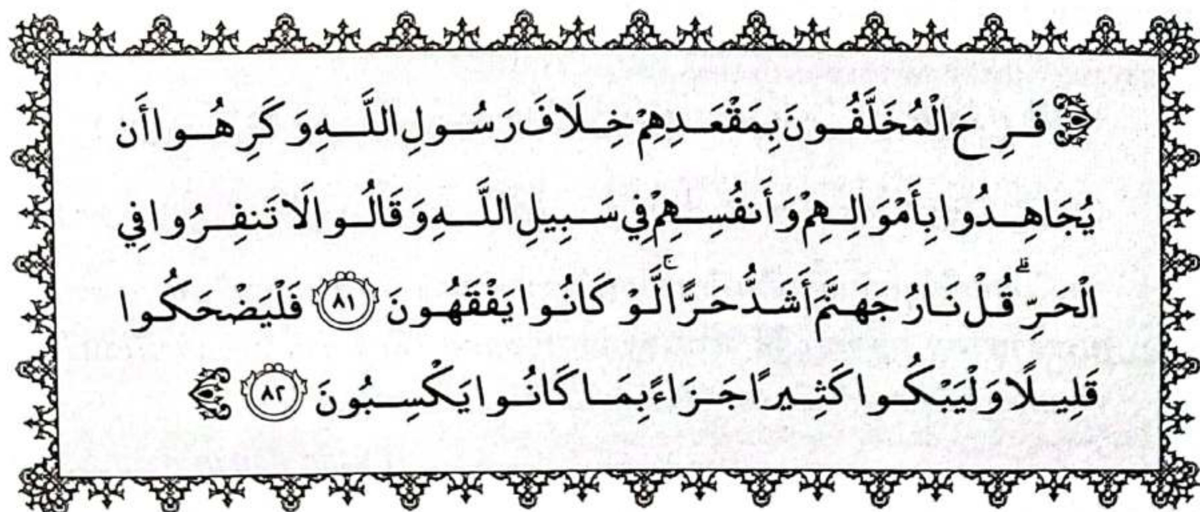
## ห้ามมิให้ขออภัยโทษแก่พวกมุนาฟิกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้นบีของพระองค์ ﷺ ทราบว่า แท้จริง พวกมุนาฟิกีนเหล่านั้น ไม่ได้เป็นพวกที่จะได้รับการอภัย และถ้าหากเจ้าจะขออภัยโทษให้แก่พวกเขาเป็นจำนวน 70 ครั้ง อัลลอฮฺก็จะไม่ทรงอภัยโทษให้ บางท่านบอกว่า จำนวน 70 ครั้ง เป็นการกล่าวถึงความมาก เพราะว่าสำนวนของชาวอาหรับเป็นอย่างนั้น แสดงให้เห็นว่าเป็นจำนวนมากโดยมิได้เจาะจงว่าจำนวนเท่านั้น หรือหากขอมากกว่านั้น แล้วผลจะไม่เปลี่ยนไปแต่อย่างใด แต่บางทรรศนะระบุว่า จำนวนดังกล่าวมีความหมายในตัว ดังเช่น อัชชะอฺบี ได้กล่าวเอาไว้ว่า เมื่ออับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัย เจ็บหนักใกล้จะตาย ลูกชายของเขาได้ออกไปหาท่านนบี ﷺ แล้วกล่าวว่า แท้จริง บิดาของฉันได้เจ็บหนัก ฉันอยากให้ท่านได้ไปดูเขาหน่อย และละหมาดให้แก่เขาด้วย แล้วท่านนบี ﷺ ได้ถามเขาว่า ท่านชื่ออะไร ? เขาตอบว่า อัลฮุบ๊าบ บุตรอับดุลลอฮฺ ท่านกล่าวว่า จากนี้ไปชื่อของท่านคือ อับดุลลอฮฺบุตรของอับดุลลอฮฺ เพราะว่า อัลฮุบ๊าบ นั้นเป็นชื่อของชัยฏอน แล้วท่านนบีก็ได้ออกไปพร้อมกับเขา จนกระทั่งได้ไปเห็นบิดาของเขา และท่านก็นำเสื้อของท่านให้เขาสวมใส่ โดยเขามีเหงื่อออกและท่านนบีก็ละหมาดให้เขา แล้วมีผู้กล่าวแก่ท่านว่า ท่านละหมาดให้แก่เขาด้วยหรือ (โดยที่เขาเป็นคนกลับกลอก) ? แล้วท่านได้ตอบว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **หากเจ้าขออภัยโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง** ﴾ และแน่นอนฉันจะขออภัยให้แก่เขา 70 ครั้ง และ 70 ครั้ง และ 70 ครั้ง

*(อัฏฏอบะรี 14/396)*

และเช่นเดียวกัน ได้มีรายงานจาก อุรฺวะฮฺ อิบนุซซุบัยรฺ, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ อิบนุ ดิอามะฮฺ และ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วยบรรดาสายรายงานของเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/396 และ 397)*



**81. บรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลังนั้น ดีใจในการที่พวกเขานั่งอยู่เบื้องหลัง (โดยไม่ออกสงคราม) ของท่านรอซูลของอัลลอฮฺ และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮฺ และพวกเขากล่าวว่า พวกเจ้าจงอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกญะฮันนัมนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า หากพวกเขาเข้าใจ**

**82. พวกเขาจงหัวเราะน้อย ๆ และจงร้องไห้มาก ๆ เถิด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้**

## พวกมุนาฟิกีน ดีใจที่พวกเขาไม่ได้ออกไปสงคราม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ตำหนิพวกมุนาฟิกีน ที่ไม่ได้ออกไปร่วมสงครามตะบู๊ก พวกเขาดีใจมากที่นั่งอยู่ที่เมืองมะดีนะฮฺ หลังจากที่ท่านนบีได้ยกทัพออกไปแล้ว ﴾ **และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขาจะต่อสู้** ﴿ พร้อมกับท่านรอซูล ﷺ ﴾ **ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮฺ และพวกเขากล่าวว่า** ﴿ โดยบางคนพูดกับอีกบางคนในหมู่พวกเขาว่า ﴾ **พวกเจ้าจงอย่าออกไปในความร้อนเลย** ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวแก่รอซูลของพระองค์ ﷺ ว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า** ﴿ คือ กล่าวตอบแก่พวกเขา ว่า ﴾ **ไฟนรกญะฮันนัมนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า** ﴿ การที่พวกเจ้ากลัวความร้อนของอากาศ แต่ไฟนรกร้อนแรงยิ่งกว่าไฟทั่วๆ ไป ดังเช่นที่ อิมามมาลิกได้รายงานมาจาก อบิซซินาด จากอัลอะอฺร็อจ จากอบีฮุร็อยเราะฮฺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

**( نَارُ بَنِيْ آدَمَ الَّتِيْ تُوْقِدُوْنَهَا جُزْءٌ مِنْ سَبْعِيْنَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ ) فَقَالُوْا : يَارَسُوْلَ اللهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً ؟ فَقَالَ : فُضِّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّيْنَ جُزْءًا )**

***"ไฟที่มนุษย์ใช้จุดกันนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งจากจำนวน 70 ส่วนของไฟนรก พวกเขา (บรรดาสาวก) กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ เพียงเท่านี้ก็พอแล้วมิใช่หรือ ? ท่านตอบว่ามันต่างกันถึง 69 ส่วนเชียวนะ"***

***(หนังสือ อัลมุวัฏเฏาะอฺ 2/994)***

ฮะดีษบทนี้ได้มีบันทึกอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 6/380, มุสลิม 4/2184)*

และ อัลอะอฺมัช ได้เล่าโดยนำมาจาก อบีอิสฮาก จาก อันนัวะอฺมาน อิบนิ บะชีรฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنْ أَهْوَنَ اَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَمَنْ لَهُ نَعْلاَنِ وَشِرَاكَانِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ يَغْلِيْ مِنْهُمَا دِمَاغُهُ كَمَا يَغْلِيْ الْمِرْجَلُ ، لاَ يَرَى أَنَّ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَشَدُّ عَذَابًا مِنْهُ ، وَإِنَّهُ أَهْوَنُهُمْ عَذَابًا )

***"แท้จริง ชาวนรกที่ได้รับโทษเบาที่สุดในวันกิยามะฮฺ คือผู้ที่มีรองเท้าสองข้าง และเชือกผูกรองเท้าสองเส้นที่ทำจากไฟนรก ซึ่งทั้งสองนั้นจะทำให้สมองของเขาเดือด ดังเช่นหม้อต้มน้ำที่กำลังเดือดจัด โดยที่เขาไม่เห็นว่าคนหนึ่งคนใดที่เป็นชาวนรก จะได้รับการลงโทษรุนแรงไปกว่าเขา ทั้งที่ความจริงเขาเป็นชาวนรกที่ได้รับการลงโทษเบาที่สุด"***

*(อัลฮากิม 4/580)*

และทั้งสองคือ อัลบุคอรี และ มุสลิม ก็ได้นำเสนอไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 11/425, มุสลิม 1/196)*

บรรดาฮะดีษ และรายงานต่างๆ ของท่านนบีที่เกี่ยวกับเรื่องนี้นั้นมีมากมาย

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ ว่า

﴿ كَلَّآ إِنَّهَا لَظَىٰ ۝١٥ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ۝١٦ ﴾

**"ไม่เลย แท้จริง มันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน หนังศีรษะจะถูกลอกออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ อายะฮฺที่ 15 และ 16)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ۝١٩ يُصْهَرُ بِهِۦ مَا فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ۝٢٠ وَلَهُم مَّقَـٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ۝٢١ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ۝٢٢ ﴾

**“น้ำร้อนเดือดจะถูกเทราดลงบนศีรษะของพวกเขา สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาและหนังจะถูกละลายด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น และสำหรับพวกเขาจะถูกทุบด้วยฆ้อนเหล็ก ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนรก เนื่องจากความทุกข์ยาก พวกเขาจะถูกนำกลับไปในนั้นอีก (มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟเผาเถิด”**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 19 – 22)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอายะฮฺนี้ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกญะฮันนัมนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า หากพวกเขาเข้าใจ** ﴾ คือ ถ้าหากพวกเขาเข้าใจ แน่นอนพวกเขาก็ต้องออกไปพร้อมกับท่านรอซูลในหนทางของอัลลอฮฺ ในขณะอากาศร้อนนั้น เพราะพวกเขาเกรงกลัวความร้อนของไฟนรก ซึ่งมันร้อนกว่าอากาศร้อนนี้หลายเท่า

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวสัญญากับพวกมุนาฟิกีนเหล่านั้น ต่อการกระทำของพวกเขาว่า ﴿ **พวกเขาจงหัวเราะน้อย ๆ....** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า โลกนี้นั้นมันเล็กน้อย พวกเขาจงหัวเราะ ตามที่พวกเขาประสงค์เถิด แล้วเมื่อโลกนี้มันจบสิ้นไป พวกเขาก็จะต้องไปพบอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง หลังจากนั้นพวกเขาก็ต้องเริ่มร้องไห้โดยไม่มีวันหยุดตลอดไป

﴿ إِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَٱسْتَـْٔذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُل لَّن
تَخْرُجُوا۟ مَعِىَ أَبَدًا وَلَن تُقَٰتِلُوا۟ مَعِىَ عَدُوًّا ۖ إِنَّكُمْ رَضِيتُم
بِٱلْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَٱقْعُدُوا۟ مَعَ ٱلْخَٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾ ﴾

**83. หากอัลลอฮฺทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา แล้วพวกเขาขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกเจ้าจะไม่ได้ออกไปกับฉันตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้กับศัตรูใด ๆ ร่วมกับฉันเป็นอันขาด แท้จริง พวกเจ้าพอใจกับการนั่งอยู่ตั้งแต่แรกแล้ว ดังนั้น จงนั่งอยู่กับผู้ที่อยู่เบื้องหลังต่อไปเถิด**

## ไม่อนุญาตให้พวกมุนาฟิกีนออกไปในสงครามอีก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสใช้ท่านรอซูลของพระองค์ ﷺ ว่า ﴿ **หากอัลลอฮฺทรงให้เจ้ากลับไป** ﴾ คือ อัลลอฮฺทรงให้เจ้ากลับไปจากสงครามที่เจ้าออกไปรบนั้น ﴿ **ไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา** ﴾ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า เราได้รับการบอกเล่าว่า พวกมุนาฟิกีนนั้น มีจำนวนเป็นชาย 12 คน ﴿ **แล้วพวกเขาขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป** ﴾ คือ ออกไปสงครามอื่นกับเจ้า ﴿ **ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกเจ้าจะไม่ได้ออกไปกับฉันตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้กับศัตรูใด ๆ ร่วมกับฉันเป็นอันขาด** ﴾ ทั้งนี้เป็นการลงโทษพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/404)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้เหตุผล โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง พวกเจ้าพอใจกับการนั่งอยู่ตั้งแต่แรกแล้ว** ﴾ และเช่นนี้แหละ ดังดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ว่า

﴿ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ ... ﴾ الآية

**"และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขา เช่นเดียวกับสิ่งที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้นในครั้งแรก........"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 110)*

แท้จริง การตอบแทนความชั่วก็คือ ความชั่วเช่นเดียวกัน หลังจากนั้น และเช่นเดียวกัน ผลบุญแห่งการทำความดี ก็คือ ความดีหลังจากนั้น ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่กล่าวในการทำอุมเราะฮฺ อัลฮุดัยบียะฮฺ ว่า

﴿ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ... ﴾ الآية

**"บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในเมือง จะกล่าวว่า เมื่อพวกเจ้าออกเดินทางไปยังกองทรัพย์เชลยที่ค็อยบัรฺ เพื่อไปยึดเอามา....."** ไปจนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ อายะฮฺที่ 15)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น จงนั่งอยู่กับผู้ที่อยู่เบื้องหลังต่อไปเถิด** ﴾ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า คือ บรรดาผู้ชายที่ไม่ได้ออกไปสงคราม

*(อัฏฏอบะรี 14 /404)*

﴿ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾ ﴾

84. และเจ้าจงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายืนที่หลุมศพของเขาด้วย แท้จริง พวกเขานั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และพวกเขาได้ตายลงขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

## ห้ามมิให้ละหมาดให้แก่พวกมุนาฟิกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ ﷺ ทำตัวให้บริสุทธิ์จากพวกมุนาฟิกีน โดยจะต้องไม่ละหมาดให้แก่คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา เมื่อพวกเขาเสียชีวิต และจะต้องไม่ไปยืนขอพรให้แก่พวกเขาที่หลุมฝังศพ หรือขออภัยโทษให้แก่พวกเขา เพราะพวกเขานั้นปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ในขณะที่ตายไป ข้อห้ามนี้เป็นข้อห้ามโดยทั่วไปแก่ทุกคนที่ทราบว่าเขาเป็นคนกลับกลอก หรือหน้าไหว้หลังหลอก ไม่ได้ศรัทธาจริง และถึงแม้ว่าสาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺนี้ จะเกี่ยวกับ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัยฺ อินสะลูล ซึ่งเป็นหัวหน้าของพวกมุนาฟิกีนก็ตาม ดังที่ อัลบุคอรี ได้รายงานจาก อิบนิ อุมัรฺ ว่า เมื่อ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อุบัยฺ เสียชีวิต บุตรชายของเขาคือ อับดุลลอฮฺ ได้มาหาท่านรอซูล ﷺ แล้วขอให้ท่านมอบเสื้อของท่านแก่เขา เพื่อใช้ห่อศพพ่อของเขา แล้วท่านได้ให้ไป หลังจากนั้นเขาก็ขอให้ท่านละหมาดให้แก่พ่อของเขาด้วย แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ลุกขึ้นยืนเพื่อจะละหมาดให้แก่เขา แล้วอุมัรฺก็ได้ยืนขึ้น แล้วจับเสื้อของท่านรอซูล ﷺ เอาไว้ แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ท่านจะละหมาดให้เขาด้วยหรือ ? ความจริง พระผู้อภิบาลของท่านได้ห้ามท่านว่า มิให้ละหมาดให้แก่เขามิใช่หรือ ? แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า ที่จริงแล้ว อัลลอฮฺทรงให้ฉันเลือกโดยพระองค์ตรัสว่า

( « اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لاَ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ » وَسَأَزِيْدُهُ عَلَى السَّبْعِيْنَ قَالَ إِنَّهُ مُنَافِقٌ قَالَ : فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى

اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْزَلَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ آيَةً ﴿ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ﴾ )

*"เจ้าจงขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือไม่ก็จงอย่าขออภัยโทษให้แก่พวกเขา หากเจ้าขออภัยโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮฺก็จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และฉันจะ (ขอ) เพิ่มให้แก่เขาเกินกว่าเจ็ดสิบครั้ง เขา (อุมัรฺ) ได้กล่าวว่า เขาเป็นมุนาฟิก ผู้เล่าฮะดีษเล่าว่า แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ละหมาดให้แก่เขา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺลงมาว่า* **﴾ และเจ้าจงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายืนที่หลุมศพของเขาด้วย ﴿**"

*(ฟัตฮุลบารี 8/184)*

และความจริงได้มีการบันทึกจากฮะดีษที่รายงานโดย อุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ด้วยตัวเองอีกด้วย คล้ายๆ กับฮะดีษนี้

*(ฟัตฮุลบารี 8/185)*

ซึ่งในรายงานดังกล่าว ผู้รายงานกล่าวว่า หลังจากนั้นท่านละหมาดให้ศพเสร็จ แล้วเดินตามศพไป และไปยืนอยู่ที่หลุมฝังศพนั้นจนเสร็จ เขา (อุมัรฺ) ได้เล่าว่า ฉันรู้สึกประหลาดใจในความกล้าของฉันที่มีต่อท่านรอซูล ﷺ โดยที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี เขา (อุมัรฺ) ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เวลาผ่านไปชั่วครู่เดียวเท่านั้น อายะฮฺทั้งสองก็ได้ถูกประทานลงมา (คืออายะฮฺที่ 84 ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ)

แล้วหลังจากนั้น ท่านรอซูล ﷺ ไม่เคยละหมาดให้กับศพคนมุนาฟิก และไม่ยืนขอพรที่หลุมฝังศพพวกเขาอีกเลย จนกระทั่งท่านได้จากโลกนี้ไป

*(อะหฺมัด 1/16)*

และอย่างนี้แหละที่ อัตติรฺมิซี ได้รายงานไว้ในการอธิบายอัลกุรอาน โดยท่านได้กล่าวว่าเป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 8/495)*

และ อัลบุคอรี ก็ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 8/184)*

﴿ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا
فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ ﴾

**85. และจงอย่าให้ทรัพย์สมบัติของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า แท้จริง อัลลอฮฺทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และ (ต้องการ) ที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น**

ความจริงได้อธิบายอายะฮฺที่คล้ายกันนี้มาแล้ว คือ อายะฮฺที่ 55 ของซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺนี้เอง การสรรเสริญและความเมตตาเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ

﴿ وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُن مَّعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾
رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٨٧﴾ ﴾

**86. และเมื่อมีอัลกุรอานบทใดถูกประทานลงมา พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺเถิด และจงต่อสู้ (ด้วยทรัพย์สิน และชีวิต) ร่วมกับรอซูลของพระองค์ ผู้ที่มั่งคั่งในหมู่พวกเขาก็ขออนุญาตต่อเจ้า และกล่าวว่า จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ (ที่มิได้ออกไปสงคราม)**

**87. พวกเขายินดีที่พวกเขาจะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และได้ถูกประทับตราไว้บนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ**

# ตำหนิพวกที่ไม่ออกไปต่อสู้ในสงคราม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตำหนิผู้ที่ไม่ออกไปต่อสู้ในสงคราม และตั้งเงื่อนไขมากมาย ทั้งๆ ที่พวกเขาก็แข็งแรง มีความสามารถที่จะออกไปได้ แต่พวกเขามาขออนุญาตจากท่านรอซูลที่จะไม่ออกไป โดยกล่าวว่า ﴾ **จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ (ที่มิได้ออกไปสงคราม)** ﴿ โดยพวกเขาพึงพอใจเช่นนั้น ที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาสตรีของพวกเขา หลังจากกองทัพได้จากไปแล้ว เมื่อเกิดสงคราม พวกนี้จะขี้ขลาดตาขาวเป็นที่สุด และในยามสงบไม่มีสงคราม พวกนี้จะเป็นคนที่พูดมากเป็นที่สุด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴾ إِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ ﴿

**"ครั้นเมื่อความกลัวปรากฏขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขาจ้องมองไปยังเจ้า สายตาของพวกเขาเกลือกกลิ้ง เสมือนผู้มีอาการร่อแร่ใกล้จะตาย แต่เมื่อความกลัวได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็ได้พูดจาถากถางพวกเจ้าด้วยสำนวนที่เผ็ดร้อน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ อายะฮฺที่ 19)*

คือ ในเวลาสงบไม่มีสงคราม พวกเขาจะพูดวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเสียงอันดัง และรุนแรง แต่ในเวลาเกิดสงคราม พวกเขาจะเป็นคนที่ขี้ขลาดเป็นที่สุด

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ
رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ
٢٠ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ٢١ ﴿

**"และบรรดาผู้ศรัทธากล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานสักบทหนึ่งจึงไม่ถูกประทานลงมา ? ครั้นเมื่อบทหนึ่งที่ชัดเจนถูกประทานลงมา และได้ระบุการทำสงครามไว้ในนั้น เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค จะจ้องมองไปยังเจ้า เสมือนการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย ดังนั้น ความหายนะจงประสบแก่พวกเขา การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำพูดที่ดีไพเราะ (นั้น เป็นการที่ดียิ่ง) ดังนั้น เมื่อกิจการได้ถูกกำหนดไว้แล้ว หากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮฺแล้ว ก็จะเป็นการดีแก่พวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 20 และ 21)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และได้ถูกประทับตราไว้บนหัวใจของพวกเขาแล้ว** ﴿ ด้วยสาเหตุที่พูดมาก วางเงื่อนไขไว้มากมายในการออกไปต่อสู้ และการออกไปพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ ในหนทางของอัลลอฮฺ ﴾ **ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ** ﴿ คือ ไม่เข้าใจว่าอะไรดีอะไรชั่ว อะไรควรทำ และอะไรไม่ควรทำ

﴿لَـٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُولَـٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ ۖ وَأُولَـٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾﴾

**88. แต่ทว่า รอซูล และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับท่านนั้น ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา ชนเหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับความดีมากมาย และชนเหล่านี้แหละ คือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ**

**89. อัลลอฮฺได้ทรงเตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นแหละคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง**

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงความผิดของพวกมุนาฟิกีนแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงอธิบายและชมเชยบรรดามุอฺมินีน (บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์) และบอกให้ทราบถึงผลตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับในปรโลก โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แต่ทว่า รอซูล และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับท่านนั้น ได้ต่อสู้......** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺทั้งสอง โดยได้บรรยายให้ทราบถึงสถานภาพและสิ่งตอบแทนแก่พวกเขา โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับความดีมากมาย** ﴿ คือ ในปรโลก ในสวนสวรรค์อัลฟิรฺเดาสฺ ในตำแหน่งอันสูงส่ง

﴿ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ ﴾

90. และบรรดาผู้ที่แก้ตัวในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา ซึ่งจะได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขา และบรรดาผู้ที่โกหกต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่ การลงโทษอันเจ็บแสบจะประสบแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้อธิบายให้ทราบถึงสถานภาพของบรรดาผู้ที่ขอผ่อนผันในการไม่ออกไปต่อสู้ในสงคราม ซึ่งพวกเขาได้มาหาท่านรอซูล ﷺ มาขอผ่อนผัน โดยพวกเขาได้อธิบายให้ทราบถึงเหตุผลที่ว่า พวกเขาอ่อนแอ ไม่สามารถที่จะออกไปได้ ซึ่งพวกเขาเป็นชาวอาหรับที่อยู่รอบๆ เมืองมะดีนะฮฺ

อัฏเฎาะฮาก ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ความจริง เขาเคยอ่านอายะฮฺที่ว่า وَجَاءَ الْمُعْذِرُوْنَ อ่านแบบ **مخفف** คือ แบบเบา และเขากล่าวว่า พวกเขาคือผู้ที่มีเหตุจำเป็น หลังจากนั้นได้กล่าวว่า وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا اللهَ وَرَسُوْلَهُ คือ พวกเขามิได้มาขอผ่อนผัน หลังจากนั้น อัลลอฮฺได้สัญญาจะลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **การลงโทษอันเจ็บแสบจะประสบแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา** ﴾

﴿ لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن
سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

يَسْتَـْٔذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

91. ไม่มีบาปใด ๆ แก่ผู้ที่อ่อนแอ และแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้ที่กระทำดีได้ และอัลลอฮฺนั้น คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

92. และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้า เพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขาขี่ (พาหนะ) เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกเจ้าขี่ พวกเขาก็ผินหลังกลับไป โดยที่นัยน์ตาของพวกเขาเอ่อล้นไปด้วยน้ำตา และเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาค

93. แท้จริง ทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มั่งมี ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้อยู่เบื้องหลัง แต่อัลลอฮฺได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้อะไรเลย

## อธิบายให้ทราบถึงข้อผ่อนผันทางศาสนบัญญัติแก่บรรดาผู้ที่ไม่ร่วมออกไปสู้รบในสงคราม

ต่อจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้อธิบายให้ทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตไม่ออกไปสงคราม แต่จะนั่งอยู่กับบ้าน แล้วพระองค์ก็กล่าวให้ทราบว่า ผู้ที่จะไม่ออกไปสงคราม คือคนที่ร่างกายอ่อนแอ ไม่สามารถที่ออกไปและต่อสู้ได้ เช่น คนตาบอด คนขาเดินไม่สะดวก และที่คล้ายๆ กัน และคนที่ป่วย ก็ไม่สามารถจะออกไปได้ หรือคนยากจน แร้นแค้น ไม่มีทรัพย์สินที่จะใช้เพื่อเตรียมตัวออกไปสงครามได้ พวกที่กล่าวมานี้ ก็เป็นที่อนุโลมให้ไม่ต้องไปได้ เพราะมีอุปสรรคต่างๆ นานา และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴾ **ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้ที่กระทำดีได้ และอัลลอฮฺนั้น คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴿

และ อัลเอาซาอี ได้กล่าวว่า ผู้คนได้ออกไปละหมาดขอฝน แล้ว บิลาล อิบนุ สะอัด

ได้ลุกขึ้นยืน แล้วกล่าวสรรเสริญอัลลอฮฺ และชมเชยพระองค์ หลังจากนั้น ก็กล่าวว่า โอ้ ผู้คนที่ออกมาที่นี่ทั้งหลาย พวกท่านมิได้ยอมรับว่าเป็นความไม่ดีใช่ไหม ? พวกเขากล่าวว่า โอ้ อัลลอฮฺ ใช่แล้วครับ แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ อัลลอฮฺ เราขอฟังจากพระองค์ โดยที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ مَا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ﴾ **"ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้ที่กระทำดีได้"** โอ้ อัลลอฮฺ ความจริง เราได้ยอมรับถึงความไม่ดี ขอพระองค์ได้โปรดอภัยให้เรา เมตตาเรา และให้ฝนตกลงมาแก่พวกเรา และเขาได้ยกมือขึ้น และพวกเขาก็ได้ยกมือของพวกเขาขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้รับฝน

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1862)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ ทั้งนี้ ก็เพราะว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้ใช้ให้ผู้คนออกไปสงครามพร้อมกับท่าน แล้วกลุ่มหนึ่งจากบรรดาสาวกของท่านก็มาหาท่าน ซึ่งในจำนวนนั้น อับดุลลอฮฺ อิบนุ มะอฺกิล อิบนุ มุก็อรฺริน อัลมุซะนี ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ กรุณาหาพาหนะให้เราขี่ด้วย แล้วท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกท่านขี่ไปเลย แล้วพวกเขาก็หันกลับออกไปในสภาพที่ร้องไห้ และกลัวว่าจะต้องนั่งอยู่โดยไม่ได้ออกไปสงคราม เพราะไม่มีค่าใช้จ่าย และพาหนะที่จะเดินทางไป แล้วเมื่ออัลลอฮฺได้เห็นความกระตือรือร้นของพวกเขาที่รักอัลลอฮฺ และรักรอซูลของพระองค์ อัลลอฮฺก็ได้ประทานการอนุญาตให้พวกเขาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ لَّيْسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ ﴾ ไปจนถึงดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/420)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ ﴾ ว่าอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับตระกูลมุก็อรฺริน จากเผ่ามุซัยนะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/421)*

และ อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานมาจาก อัลฮะซัน เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

**( لَقَدْ خَلَّفْتُمْ بِالْمَدِيْنَةِ أَقْوَامًا ، مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ ، وَلاَ قَطَعْتُمْ وَادِيًا ، وَلاَ نِلْتُمْ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلاً ، إِلاَّ وَقَدْ شَرَكُوْكُمْ فِي الْأَجْرِ ) ثُمَّ قَرَأَ : ﴿ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ أَجِدُ مَآ أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ... ﴾ الآية )**

***"พวกท่านได้ทิ้งคนหลายกลุ่มไว้เบื้องหลังที่เมืองมะดีนะฮฺ โดยทุกครั้งที่พวกท่านใช้จ่ายในหนทางของศาสนา เดินทางข้ามห้วย หรือเผชิญหน้ากับศัตรู***

***พวกเขาเหล่านั้นก็จะมีส่วนร่วมกับพวกท่านในการรับผลบุญด้วย หลังจากนั้น ท่านได้อ่านอายะฮฺที่ว่า*** ﴾ **และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้า เพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขาขี่ (พาหนะ) เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกเจ้าขี่....** ﴿ " ไปจนจบอายะฮฺ

*(อิบนุ อบีฮาติม 6/1863)*

พื้นเดิมของฮะดีษนี้ มีบันทึกอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง เป็นฮะดีษที่รายงานโดย อนัส ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

**( إِنَّ بِالْمَدِيْنَةِ أَقْوَامًا مَا قَطَعْتُمْ وَادِيًا ، وَلاَ سِرْتُمْ سَيْرًا ، إِلاَّ وَهُمْ مَعَكُمْ قَالُوْا وَهُمْ بِالْمَدِيْنَةِ ؟ قَالَ (( نَعَمْ حَبَسَهُمُ الْعُذْرُ ))**

***"แท้จริง ที่เมืองมะดีนะฮฺ มีคนหลากหลายกลุ่มด้วยกัน ที่ไม่ว่าพวกท่านจะข้ามห้วย หรือเดินทางไปที่ใดก็ตาม พวกเขาก็จะอยู่ร่วมกับพวกท่าน พวกเขาถามว่า โดยที่พวกเขาอยู่ที่เมืองมะดีนะฮฺ กระนั้นหรือ ? ท่านตอบ ใช่แล้ว เพราะอุปสรรคได้กักขังพวกเขาไว้"***

*(ฟัตฮุลบารี 7/732, มุสลิม 1911)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงตำหนิบรรดาผู้ที่มาขออนุญาตไม่ออกไปสงคราม ทั้งที่เป็นคนร่ำรวย มีทรัพย์สิน โดยพวกเขาพอใจที่จะอยู่กับบรรดาสตรีที่ไม่ได้ออกไปร่วมรบ ว่า ﴾ **แต่อัลลอฮฺได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้อะไรเลย** ﴿

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

94. พวกเขา (ที่ไม่ออกไปสงครามตะบู๊ก) จะแก้ตัวแก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้ากลับมายังพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าอย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกเจ้าดอก แท้จริง อัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวคราวของพวกเจ้าแก่เราแล้ว และอัลลอฮฺนั้นทรงเห็นการกระทำของพวกเจ้า และรอซูลของพระองค์ก็เห็นด้วย แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

95. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺแก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกเจ้ายกโทษให้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริง พวกเขานั้นสกปรก โสมม และที่พำนักของพวกเขาก็คือ นรก ทั้งนี้ เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้

96. พวกเขาจะสาบานแก่พวกเจ้า เพื่อให้พวกเจ้าพอใจต่อพวกเขา หากพวกเจ้าพอใจต่อพวกเขาแล้ว แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ทำชั่ว

## อธิบายให้ทราบถึงความชั่วของพวกมุนาฟิกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงพวกมุนาฟิกีนว่า เมื่อพวกเจ้ากลับมาถึงเมืองมะดีนะฮฺแล้ว พวกเขาจะแก้ตัวกับพวกเจ้า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าอย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกเจ้าดอก** ﴿ คือ เราจะไม่ยอมเชื่อคำพูดของพวกเจ้า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวคราวของพวกเจ้าแก่เราแล้ว** ﴿ คือ อัลลอฮฺทรงให้เราทราบแล้วถึงสภาพของพวกเจ้า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้นทรงเห็นการกระทำของพวกเจ้า และรอซูลของพระองค์ก็เห็นด้วย** ﴿ คือ ผลงานของพวกเจ้าจะปรากฏให้ผู้คนเห็นกันในโลกนี้ ﴾ **แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน** ﴿ คือ พระองค์จะทรงบอกให้พวกเจ้าทราบถึงผลงานของพวกเจ้าทั้งดีและชั่ว และพระองค์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเจ้า หลังจากนั้น

พระองค์ได้ทรงบอกให้พวกเจ้าทราบว่า พวกเขาจะสาบานให้พวกเจ้าฟังในการแก้ตัวเพื่อให้พวกเจ้ายกโทษให้พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายกโทษให้พวกเขา จงผินหลังให้พวกเขาเป็นการเหยียดหยามพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นคนสกปรกโสมม ทั้งภายในและภายนอก และที่พำนักของพวกเขาในปรโลกคือ นรกญะฮันนัม ﴾ **ทั้งนี้ เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้** ﴿ ทั้งความผิด ความชั่ว และความเลวต่างๆ และพระองค์ได้บอกให้ทราบอีกว่า หากพวกเจ้าพอใจด้วยการสาบานของพวกเขา ละก็ ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ทำชั่ว** ﴿ โดยออกจากการเชื่อฟังอัลลอฮฺ และเชื่อรอซูลของพระองค์ เพราะการที่พวกเขาออกไปโดยไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺ และรอซูลนั้น ถือเป็นความชั่วที่เรียกเป็นภาษาอาหรับว่า **فِسْقٌ** และคำๆ นี้ ถูกเอาไปตั้งชื่อเรียกหนูว่า **فُوَيْسِقَةٌ**เพราะมันชอบออกไปจากรูของมัน แล้วไปสร้างความเสียหายต่อข้าวของของผู้คนนั้นเอง และยังมีคำกล่าวอีกว่า **فَسَقَتِ الرُّطَبَةُ** ผลอินทผลัมนั้นไม่ดี **إِذَا خَرَجَتْ مِنْ أَكْمَامِهَا** เมื่อมันออกมาจากกิ่งก้านของมัน

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنزَلَ
اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ
مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَاتٍ عِندَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٩٩﴾

**97. บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา และเป็นพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้แก่รอซูลของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

**98. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ที่ถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคไปเป็นค่าปรับ และพวกเขาจะรอคอยเหตุร้ายที่กำลังจะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิด และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

**99. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และถือเอาสิ่งที่ตนเองบริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ และเป็นการขอพรของรอซูล พึงทราบเถิดว่า แท้จริง มันเป็นการทำให้ใกล้ชิดกับพวกเขา อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

## ชาวอาหรับชนบทนั้นเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา และเป็นพวกกลับกลอก

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า ชาวอาหรับชนบทแบ่งออกเป็น 3 พวก คือ พวกที่เป็นกาฟิรฺ (ปฏิเสธศรัทธา), พวกมุนาฟิกีน (พวกกลับกลอก) และพวกมุอฺมินีน (พวกที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ) โดยทรงบอกว่าการปฏิเสธศรัทธาและความกลับกลอกของพวกเขานั้นมีมาก และเลวร้ายกว่ากลุ่มชนอื่นๆ คือ เป็นพวกที่ไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมาให้แก่รอซูลของพระองค์ ดังที่ อัลอะอฺมัช ได้กล่าวโดยนำมาจาก อิบรอฮีม ว่า ชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งได้นั่งอยู่กับ เซด อิบนิ ซูฮาน ซึ่งเขากำลังพูดกับบรรดาสหายของเขาอยู่ โดยที่มือของเขาบาดเจ็บในวันสมรภูมิ นะฮาเว็นด์ แล้วชาวอาหรับชนบทคนนั้นได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ คำพูดของท่านนั้นทำให้ฉันประหลาดใจ และมือของท่านสร้างความสงสัยให้แก่ฉัน แล้วเซดได้ถามว่า อะไรทำให้ท่านสงสัยเกี่ยวกับมือขอฉัน ที่จริงแล้ว มันเป็นมือซ้ายมิใช่หรือ ? ชาวอาหรับชนบทคนนั้นได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่รู้ว่า เป็นมือขวาที่ถูกตัดขาดไปหรือมือซ้าย ? แล้ว เซด อิบนุ ซูฮาน ก็ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ ตรัสสมจริงแล้ว ที่ว่า ﴿ **บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา และเป็นพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้แก่รอซูลของพระองค์** ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/429)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อิบนิ อับบาส จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( مَنْ سَكَنَ الْبَادِيَةَ جَفَا ، وَمَنِ اتَّبَعَ الصَّيْدَ غَفَلَ ، وَمَنْ أَتَى السُّلْطَانَ افْتُتِنَ )

***"ใครที่อาศัยอยู่ในป่าจะเป็นคนเย็นชาและแข็งกระด้าง, ใครที่ตามล่าสัตว์มักจะหลงลืม (อัลลอฮฺ) และใครได้เข้าหาผู้มีอำนาจจะประสบกับความยุ่งเหยิง"***

*(อะหฺมัด 1/357)*

ฮะดีษบทนี้ อบูดาวูด, อัตติรฺมิซี และ อันนะซาอี ก็ได้รายงานด้วย โดยอัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซันฆอรีบ

*(อบูดาวูด 2/278, ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 6/532 และ อันนะซาอี 7/195)*

และครั้งหนึ่งเมื่ออาหรับชนบทมอบของขวัญให้แก่ท่านรอซูล ﷺ แล้วท่านได้ให้คืนแก่เขามากเป็นหลายเท่า จนกระทั่งเขาพอใจ ท่านรอซูลก็กล่าวว่า "ความจริง ฉันคิดว่า ฉันจะไม่รับของขวัญจากผู้ใดนอกจากชาวกุเรช ชาวษะกีฟ ชาวอันศอรฺ หรือชาวเดาสฺ" เพราะพวกเขาเหล่านั้นอาศัยอยู่ในเมืองมักกะฮฺ, ฏออีฟ, มะดีนะฮฺ และ เยเมน พวกเขาจึงมีนิสัยอ่อนโยน นุ่มนวลกว่าชาวอาหรับชนบท อันเนื่องจากนิสัยของชาวอาหรับชนบท นั้นเย็นชาและแข็งกระด้าง

*(อันนะซาอี 6/280)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงเป็นผู้รอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ คือ ทรงรอบรู้ถึงผู้ที่สมควรที่จะรู้ถึงการศรัทธา และความรู้ ทรงปรีชาญาณในสิ่งที่ทรงแบ่งให้กับบ่าวของพระองค์จากความรู้, ความไม่รู้, การศรัทธา, การปฏิเสธ และความกลับกลอก จะไม่มีใครถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ และปรีชาญาณ

และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบอีกว่า ในหมู่อาหรับชนบทนั้น ﴾ **มีผู้ที่ถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคไป** ﴿ ในหนทางของอัลลอฮฺนั้น ﴾ **เป็นค่าปรับ** ﴿ คือ เป็นการขาดทุนและค่าปรับ ﴾ **และพวกเขาจะรอคอยเหตุร้ายที่กำลังจะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า** ﴿ คือ เฝ้ารออุบัติเหตุ หรือความเสียหายที่จะประสบแก่พวกเจ้า ﴾ **เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิด** ﴿ คือ เหตุร้ายมันจะกลับไปหาพวกเขา ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้** ﴿ คือ พระองค์ทรงได้ยินการขอพรของบ่าวของพระองค์ ทรงรอบรู้ว่าใครสมควรที่จะได้รับชัยชนะ และใครจะได้รับความพ่ายแพ้

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และถือเอาสิ่งที่ตนเองบริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ และเป็นการขอพรของรอซูล** ﴿ อย่างนี้เป็นส่วนที่ได้รับการสรรเสริญจากชาวอาหรับ ซึ่งพวกเขาถือว่า

สิ่งที่พวกเขาบริจาคไปนั้น อยู่ในหนทางของอัลลอฮฺ เป็นการเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ แสวงหาการขอพรจากท่านรอซูล ﷺ แก่พวกเขา ﴾ **พึงทราบเถิดว่า แท้จริง มันเป็นการทำให้ใกล้ชิดกับพวกเขา** ﴿ พึงทราบเถิดว่า ดังกล่าวนั้นจะได้แก่พวกเขา ﴾ **อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็น ผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴿

﴿ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ ﴾

**100. บรรดาชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขา ด้วยการทำดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยต่อพวกเขา และพวกเขาก็พอใจต่อพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่**

## ความประเสริฐของชาวมุฮาญิรีน, ชาวอันศอรฺ และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยดี

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์ทรงพอพระทัยต่อชาวมุฮาญิรีน, ชาวอันศอรฺ และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยดี และพวกเขาก็พอใจในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงจัดเตรียมไว้แก่พวกเขา นั่นก็คือ บรรดาสวรรค์แห่งความสุขชั่วนิรันดร์ให้แก่พวกเขาแล้ว

อัชชะอฺบี ได้กล่าวว่า บรรดาชนรุ่นแรกที่เป็นชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺนั้นคือผู้ที่มาร่วมให้สัตยาบันอัรฺริฎวานในปีอัลฮุดัยบียะฮฺนั่นเอง

*(อัฏฏอบะรี 14/435)*

อบูมูซา อัลอัชอะรี, สะอีด อิบนุล มุซัยยับ, มุฮัมมัด อิบนุ ซีรีน, อัลฮะซัน และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า พวกเขาคือผู้ที่ร่วมละหมาด 2 กิบละฮฺ พร้อมกับท่านรอซูล ﷺ

*(อัฏฏอบะรี 14/436, และ 437)*

ความจริง อัลลอฮฺ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์ทรงพอพระทัยต่อชนรุ่นแรกที่เป็นชาวมุฮาญิรีน, ชาวอันศอรฺ และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยดี โอ้ ความหายนะจงประสบต่อผู้ที่โกรธกริ้วพวกเขา ด่าทอพวกเขา หรือโกรธกริ้ว และด่าทอบางคนในหมู่พวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายแห่งบรรดาเศาะฮาบะฮฺ หลังจากท่านรอซูล ﷺ และคนที่ดีที่สุด และประเสริฐที่สุด หมายถึง อัศศิดดี๊ก ซึ่งเป็นเคาะลีฟะฮฺที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ อบูบักรฺ อัศศิดดี๊ก บุตรของอบูกุฮาฟะฮฺ ؓ ซึ่งกลุ่มรอฟิเฎาะ (ชีอะฮฺ) ที่ชั่วร้ายน่ารังเกียจได้ประกาศตัวเป็นศัตรูกับเศาะฮาบะฮฺที่ประเสริฐที่สุด โกรธกริ้วพวกเขา และด่าทอพวกเขา เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺในเรื่องดังกล่าวด้วย เรื่องนี้ชี้ให้เห็นสติปัญญาของพวกที่โกรธเกลียดเขานั้น มันกลับตาลปัตรไปหมด ซึ่งพวกเขาเหล่านี้ศรัทธาต่ออัลกุรอานขนาดไหนกัน ที่คอยด่าคนที่อัลลอฮฺทรงพอพระทัย ส่วนชาวซุนนะฮฺนั้น พวกเขาได้พอใจกับผู้ที่อัลลอฮฺทรงพอพระทัย และจะด่าสาปแช่งคนที่อัลลอฮฺ และรอซูลสาปแช่ง จะสนับสนุนคนที่อัลลอฮฺ และรอซูลสนับสนุน และจะเป็นปรปักษ์กับผู้ที่อัลลอฮฺ และรอซูลเป็นปรปักษ์ด้วย ซึ่งพวกชนรุ่นแรกนั้น เป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ไม่เป็นพวกที่ทำอุตริกรรม พวกเหล่านั้น (ชนรุ่นแรก) นั้นเป็นพวกอยู่ในพรรคพวกของอัลลอฮฺ คือ ผู้ได้รับความสำเร็จ และเป็นบ่าวผู้ศรัทธาของอัลลอฮฺ

﴿ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ ﴾

101. และส่วนหนึ่งจากผู้พำนักอยู่รอบ ๆ พวกเจ้า ที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกมุนาฟิกูน และในหมู่ชาวมะดีนะฮฺ ก็เช่นเดียวกัน พวกเหล่านั้นดื้อรั้นในการกลับกลอก เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮฺ) รู้จักพวกเขาดี เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป

## พวกมุนาฟิกูนชาวอาหรับชนบท และชาวเมืองมะดีนะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้รอซูลของพระองค์ ﷺ ทราบว่า ในย่านชาวอาหรับรอบๆ เมืองมะดีนะฮฺนั้น มีพวกมุนาฟิกูนอาศัยอยู่ และในเมืองมะดีนะฮฺเองก็มีพวกมุนาฟิกูนอาศัยอยู่ ﴾ **พวกเหล่านั้นดื้อรั้นในการกลับกลอก** ﴿ คือ พวกเขายังคงดื้อรั้น ดื้อดึง ตลบตะแลง คำว่า ชัยฏอนตัวร้าย ก็มาจากรากศัพท์เดียวกันนี้ และมีคำกล่าวเป็นภาษาอาหรับว่า **تَـمَرَّدَ فُلاَنٌ عَلَى اللهِ** คือ ดื้อรั้นสุดๆ ต่ออัลลอฮฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮฺ) รู้จักพวกเขาดี** ﴿ ข้อความนี้ไม่ขัดกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ﴿

**"และหากเราประสงค์ เราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงที่พูด"**

*(ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 30)*

เพราะอายะฮฺนี้เป็นกรณีของการรู้ถึงลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของพวกเขา มิได้หมายความว่าท่านรอซูลรู้จักพวกมุนาฟิกีนที่อยู่กับท่านทั้งหมดเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ท่านทราบว่าชาวมะดีนะฮฺที่คลุกคลีอยู่กับท่านบางคนมีลักษณะของความกลับกลอก แม้ว่าเขาจะเห็นท่านรอซูลทั้งเช้าและเย็นก็ตาม

ความจริงได้เคยกล่าวมาแล้วในการอธิบายดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوا..... ﴿

**"และพวกเขา (พวกมุนาฟิกีน) มุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขามิได้รับผล และพวกเขามิได้ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง....."**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 74)*

ว่าท่านนบี ﷺ ได้ให้ ฮุซัยฟะฮฺ ทราบถึงพวกเขาจำนวน 14 คน หรือ 15 คน ที่เป็นพวกมุนาฟิกีนในนครมะดีนะฮฺ ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการตีกรอบจำกัดมากขึ้น แต่มิได้หมายความว่าท่านรู้ชื่อของพวกเขาเป็นรายบุคคล *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

และอับดุรฺร็อซซ๊าก ได้เล่าว่า มะอฺมัรฺ ได้บอกให้เราทราบจาก กอตาดะฮฺ เกี่ยวกับอายะฮฺอัลกุรอานนี้ ท่านได้กล่าวว่า เหตุใดผู้คนถึงชอบที่จะรู้เกี่ยวกับคนอื่น คนนั้นเข้าสวรรค์ คนนี้

ตกนรก แต่ถ้าลองถามเกี่ยวกับตัวเขาเองดู ก็จะตอบว่า ฉันไม่รู้ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วควรจะรู้จักตัวเองมากกว่าการรับรู้ถึงสภาพของผู้อื่นด้วยซ้ำ แต่คุณกลับเลือกทำในสิ่งที่แม้แต่บรรดานบีก่อนหน้านี้ก็มิได้ทำกัน

นูฮฺ นบีของอัลลอฮฺ عليه السلام ก็เคยกล่าวว่า

﴿ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

**"(นูฮฺ ได้กล่าวว่า) ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 112)*

และ ชุอัยบฺ นบีของอัลลอฮฺ عليه السلام ได้กล่าวว่า

﴿ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴾

**"สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮฺนั้น ดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา และฉันมิใช่เป็นผู้ปกป้องพวกเจ้าได้"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 86)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสแก่นบีของพระองค์ ﷺ ไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮฺ) รู้จักพวกเขาดี** ﴾

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/285)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง** ﴾ คือ การถูกฆ่า และถูกจับเป็นเชลย และในรายงานหนึ่งบอกว่า ทำให้เกิดความหิวโหย และถูกลงโทษในหลุมฝังศพ ﴿ **แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป** ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/442)*

และ อับดุรเราะฮฺมาน อิบนุ เซด ได้กล่าวว่า ส่วนการลงโทษในโลกนี้นั้น เกิดจากบรรดาทรัพย์สิน และลูกๆ หลานๆ และเขาได้อ่านดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾

คือ บรรดาสิ่งที่ประสบกับพวกเขานี้ ถือเป็นการลงโทษ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาแล้วถือเป็นผลบุญ ส่วนการลงโทษในวันอาคิเราะฮฺสำหรับพวกมุนาฟิกีนนั้นคือ การอยู่ในนรก

وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

**102. และมีกลุ่มชนอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา โดยที่พวกเขาประกอบความดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว หวังว่า อัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

## บรรดาผู้ศรัทธาที่ไม่ได้ออกไปสู้รบในสงคราม เพราะความเกียจคร้าน

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ทรงบรรยายให้ทราบถึงสภาพของพวกมุนาฟิกีนที่ไม่ได้ออกไปสงครามโดยไม่ชอบ โกหก และสงสัย พระองค์ก็ทรงเริ่มบรรยายถึงสภาพของผู้ที่ทำผิด ซึ่งล่าช้าในการออกไปต่อสู้เพราะความเกียจคร้าน และเพื่อต้องการพักผ่อนเอาความสบาย ทั้งๆ ที่พวกเขาศรัทธา เชื่อมั่นว่าเป็นความจริง โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และมีกลุ่มชนอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา** ﴿ คือ ยอมรับความผิดในระหว่างพวกเขา และระหว่างพระผู้อภิบาลของพวกเขา โดยที่พวกเขามีบรรดางานอื่นๆ ที่ดีปะปนกับเรื่องที่ไม่ดี พวกเขาเหล่านั้นอยู่ภายใต้การอภัยโทษจากอัลลอฮฺ อายะฮฺนี้ถึงแม้จะถูกประทานลงมาเกี่ยวกับผู้คนโดยเจาะจง แต่ทว่า ก็เป็นอายะฮฺที่กล่าวไว้กว้างๆ สำหรับผู้ทำความผิดทุกคน

และ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ข้อความในอัลกุรอานที่ว่า ﴾ **และมีกลุ่มชนอื่น** ﴿ ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับอบีลุบาบะฮฺ และกลุ่มหนึ่งจากเพื่อนฝูงของเขา ที่ล่าช้าต่อท่านรอซูล ﷺ ในการออกไปทำสงครามตะบู๊ก บางท่านในหมู่พวกเขาได้กล่าวว่า คือ อบู ลุบาบะฮฺ และพวกเขาอีกห้าคน และบางท่านกล่าวว่า และพวกอีกเจ็ดคน บางท่านบอกว่า และพวกอีกเก้าคน แล้วเมื่อท่านรอซูล ﷺ กลับมาจากสงคราม พวกเขาก็ได้ผูกตัวของเขาเองไว้กับเสาของมัสญิด และสาบานว่าจะไม่ให้ใครแก้มัดพวกเขา นอกจากท่านรอซูล ﷺ แล้วอัลลอฮฺจึงได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมาที่ว่า ﴾ وَءَاخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ ..... ﴿ ท่านรอซูล ﷺ ก็ได้แก้มัดพวกเขาออก และอภัยโทษให้แก่พวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/437)*

และ อัลบุคอรี ได้รายงานจาก สะมุเราะฮฺ อิบนุ ญุนดุบ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่พวกเราว่า

( أَتَانِيْ اَللَّيْلَةَ آتِيَانِ فَابْتَعَثَانِيْ ، فَانْتَهَيَا بِيْ إِلَى مَدِيْنَةٍ مَبْنِيَّةٍ بِلَبِنِ ذَهَبٍ وَلَبِنِ فِضَّةٍ ، فَتَلَقَّانَا رِجَالٌ شَطْرٌ مِنْ خَلْقِهِمْ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَاءٍ ، وَشَطْرٌ كَأَقْبَحِ مَا أَنْتَ رَاءٍ قَالاَ لَهُمْ اِذْهَبُوْا فَقَعُوْا فِيْ ذَلِكَ النَّهْرِ ، فَوَقَعُوْا فِيْهِ ، ثُمَّ رَجَعُوْا إِلَيْنَا قَدْذَهَبَ ذَلِكَ السُّوْءُ عَنْهُمْ فَصَارُوْا فِيْ أَحْسَنِ صُوْرَةٍ ، قَالاَ لِيْ : هَذِهِ جَنَّةُ عَدْنٍ وَهَذَا مَنْزِلُكَ ، قَالاَ : وَأَمَّا اَلْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَانُوْا شَطْرٌ مِنْهُمْ حَسَنٌ وَشَطْرٌ مِنْهُمْ قَبِيْحٌ ، فَإِنَّهُمْ خَلَطُوْا عَمَلاً صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا تَجَاوَزَ اللهُ عَنْهُمْ )

*"มีสองท่านได้มาหาฉันเมื่อคืนนี้ แล้วทั้งสองได้พาฉันไป แล้วนำฉันไปสุดที่เมืองหนึ่งซึ่งสร้างด้วยอิฐสีทอง และอิฐสีเงิน แล้วมีชายกลุ่มหนึ่งได้มาพบเรา โดยครึ่งหนึ่งมีรูปร่างที่หล่อมากที่สุดเท่าที่ท่านเคยเห็น ส่วนอีกครึ่งหนึ่งรูปร่างน่าเกลียดมากที่สุดเท่าที่ท่านเคยเห็น ทั้งสองได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงไป แล้วลงไปในแม่น้ำนั้น แล้วพวกเขาก็ลงไปในแม่น้ำ หลังจากนั้น พวกเขาก็กลับมาที่พวกเรา สิ่งที่ไม่ดี และน่าเกลียดนั้น ได้หายไปจากพวกเขา พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่รูปร่างหล่อเอามาก ๆ ทั้งสองได้กล่าวแก่ฉันว่า นี่คือ สวรรค์อัดนิน และนี่คือที่พำนักของท่าน ทั้งสองกล่าวว่า ส่วนกลุ่มชนที่ครึ่งหนึ่งมีรูปร่างหล่อเหลา อีกครึ่งหนึ่งมีรูปร่างน่าเกลียดนั้น ก็เพราะว่า พวกเขาเอางานดีไปปะปนกับงานที่ไม่ดี อัลลอฮฺทรงอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว"*

*(ฟัตฮุลบารี 8/193)*

เช่นนี้แหละที่อัลบุคอรี ได้รายงานไว้โดยสรุป ในการอธิบายอายะฮฺนี้

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَأْخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ ﴾

**103. (มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินของพวกเขา เป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขา ด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด เพราะแท้จริง การขอพรของเจ้านั้น ทำให้เกิดความสุขใจแก่พวกเขา และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้**

**104. พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับการบริจาคทาน และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

## คำสั่งใช้ให้เอาซะกาต และอธิบายให้ทราบถึงคุณประโยชน์ของมัน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ ﷺ เอาทรัพย์สินของพวกเขาจ่ายเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาสะอาดบริสุทธิ์ และลบล้างมลทินของพวกเขาออกไป เรื่องนี้เป็นคำสั่งโดยทั่วๆ ไป ถึงแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาจะเอาสรรพนามของคำที่ว่า اَمْوَالِهِمْ จะกลับไปหาบรรดาผู้ที่สารภาพความผิด และเอางานที่ดีไปปะปนกับงานที่ไม่ดีก็ตาม และด้วยเหตุนี้ ส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ไม่ยอมจ่ายซะกาต จากบรรดาชาวอาหรับเผ่าต่างๆ ว่า การจ่ายซะกาตนั้นต้องจ่ายให้กับอิมาม (เจ้าเมือง) นั้นไม่ต้องกระทำ เพราะการจ่ายซะกาตต้องจ่ายให้ท่านรอซูล ﷺ โดยพวกเขาได้อ้างดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً เป็นหลักฐาน คือ ใช้ให้ท่านรอซูลเอาทรัพย์สินของพวกเขาไปจ่ายเป็นทาน

ความจริง อบูบักรฺ อัศศิดดี๊ก และบรรดาเศาะฮาบะฮฺ ก็ได้โต้ตอบความคิดที่ผิด และการตีความของพวกเขา เช่นให้พวกเขาจ่ายซะกาตให้เคาะลีฟะฮฺ (คือ เจ้าเมือง) เช่นเดียวกับที่ท่านรอซูล ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อพวกเขาไม่ยอมก็ได้ส่งกองทัพไปสู้รบกับพวกเขา จนกระทั่งอบูบักรฺ อัศศิดดี๊ก ได้กล่าวว่า

( وَاللهِ لَوْ مَنَعُوْنِيْ عَنَاقًا – وَفِيْ رِوَايَةٍ عِقَالاً – كَانُوْا يُؤَدُّوْنَهُ إِلَى رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأُقَاتِلُهُمْ عَلَى مَنْعِهِ )

***"ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากพวกเขาขัดขวางไม่ยอมจ่ายซะกาต แม้ลูกแพะตัวเมียตัวหนึ่ง และในรายงานหนึ่งว่า เชือกคล้องขาอูฐเส้นหนึ่ง ที่พวกเขาเคยจ่ายมันให้***

***แก่ท่านรอซูล ﷺ แน่นอน ฉันก็ต้องสู้รบกับเขาที่ไม่ยอมจ่าย"***

*(ฟัตฮุลบารี 13/264)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด** ﴾ คือ เจ้า (มุฮัมมัด) จงขอพรให้แก่พวกเขา และขออภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วย ดังเช่นที่ มุสลิมได้บันทึกรายงานไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา รายงานโดยอับดุลลอฮฺ อิบนุ อบี เอาฟา ได้เล่าว่า ปรากฏว่า ท่านนบี ﷺ เมื่อมีผู้นำเอาทรัพย์ที่บริจาคของกลุ่มชนหนึ่งเข้ามา ท่านก็ได้ขอพรให้แก่พวกเขา แล้วเมื่อบิดาของฉันได้นำเอาทรัพย์บริจาคของเขาเข้ามา แล้วท่านได้กล่าวว่า اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ اَبِيْ اَوْفَى "โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้โปรดอำนวยพรให้แก่ตระกูลของอบี เอาฟา ด้วยเถิด"

*(มุสลิม 2/756)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เพราะแท้จริง การขอพรของเจ้านั้น** ﴾ คำภาษาอาหรับคำนี้ **إِنَّ صَلَوٰتَكَ** บางท่านว่า صَلَوَاتِكَ ในรูปแบบของคำพหูพจน์ แต่คนอื่นอ่านว่า **إِنَّ صَلَوَتَكَ** อ่านในรูปแบบเอกพจน์ ﴿ **ทำให้เกิดความสุขใจแก่พวกเขา** ﴾ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า เป็นความเมตตาแก่พวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/457)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน** ﴾ การขอพรของเจ้า ﴿ **ผู้ทรงรอบรู้** ﴾ ผู้ที่สมควรจะได้รับพรจากเจ้า และคนที่เหมาะสม

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับการบริจาคทาน** ﴾ อายะฮฺนี้เป็นการส่งเสริม และสนับสนุนให้กลับตัวกลับใจ และบริจาคทาน เพราะทั้งสองอย่างนั้น จะลบล้างความผิด ลดหย่อน และผ่อนปรนได้ และ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า ทุกคนที่กลับตัวกลับใจต่อพระองค์ พระองค์จะทรงตอบรับ และอภัยให้ และผู้ใดบริจาคทาน ซึ่งได้มาจากอาชีพที่ฮาลาลเป็นที่อนุมัติ อัลลอฮฺ จะทรงรับมันด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และจะทรงเอาไปเลี้ยงดู ดูแลให้กับเจ้าของของมัน จนกระทั่ง ผลอินทผลัมเดียวจะเป็นเท่าภูเขาอุฮุด ดังที่มีระบุอยู่ในฮะดีษที่รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

**( إِنَّ اللهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِيَمِيْنِهِ فَيُرَبِّيْهَا لِأَحَدِكُمْ كَمَا يُرَبِّيْ أَحَدُكُمْ مُهْرَهُ ، حَتَّى إِنَّ اللُّقْمَةَ لَتَكُوْنُ مِثْلَ أُحُدٍ )**

***"แท้จริง อัลลอฮฺจะทรงรับทานที่บริจาค โดยพระองค์จะทรงรับมันด้วยพระหัตถ์***

***ขวาของพระองค์ แล้วพระองค์ทรงเลี้ยงดูมันไว้ เพื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้า ดังที่คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าเลี้ยงดูลูกม้าตัวเมียของเขา จนกระทั่งคำหนึ่งของทรัพย์นั้นใหญ่เท่าภูเขาอุฮุด และดังกล่าวนั้นได้รับการรับรองไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า*** ﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ﴾ ”

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ ﴾

**“อัลลอฮฺจะทรงให้ดอกเบี้ยลดน้อยลง และหมดความจำเริญ และจะทรงให้บรรดาที่เป็นทานเพิ่มพูนขึ้น”** *(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 276)*

*(อัฏฏอบะรี 14/461)*

และรายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ มัสอูด ﷺ เล่าว่า แท้จริง การบริจาคทานจะตกอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ก่อนที่จะไปตกอยู่ในมือของผู้ขอ หลังจากนั้นเขาได้อ่านอายะฮฺนี้

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/460)*

﴿ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ ﴾

**105. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงทำงานเถิด และอัลลอฮฺจะทรงเห็นงานของพวกเจ้า และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาก็จะเห็นด้วย และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ**

## สัญญาลงโทษบรรดาผู้กระทำชั่ว

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า นี่เป็นคำเตือน

*(อัฏฏอบะรี 14/463)*

หมายความถึง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ว่า ผลงานของพวกเขาจะถูกนำไปเสนอต่ออัลลอฮฺ ﷻ ต่อรอซูล ﷺ และต่อหน้าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เรื่องนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีทางจะหลีกเลี่ยงได้ในวันกิยามะฮฺ ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า

﴿ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴾

**"วันนั้น พวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่เจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ อายะฮฺที่ 18)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴾

**"วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก อายะฮฺที่ 9)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴾

**"และสิ่งที่อยู่ในหัวอก จะถูกเปิดเผยออก"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต อายะฮฺที่ 10)*

และบางทีอัลลอฮฺ ﷻ ก็เคยเปิดเผยมันให้มนุษย์ได้รู้ในโลกนี้

อัลบุคอรี ได้กล่าวว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺ رضي الله عنها หากมีการงานของมุสลิมคนใดทำให้ท่านชอบใจ ก็จงกล่าวว่า ﴿ **พวกเจ้าจงทำงานเถิด และอัลลอฮฺจะทรงเห็นงานของพวกเจ้า รอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาก็จะเห็นด้วย** ﴾

*(ฟัตฮุลบารี 13/512)*

ความจริง ได้มีระบุในฮะดีษ ข้อความคล้ายกับอายะฮฺนี้ รายงานโดยอิมามอะหฺมัด จาก อนัส ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

( لاَ عَلَيْكُمْ أَنْ لاَ تَعْجَبُوْا بِأَحَدٍ حَتَّى تَنْظُرُوْا بِمَ يُخْتَمُ لَهُ ، فَإِنَّ الْعَامِلَ يَعْمَلُ زَمَانًا مِنْ عُمْرِهِ ، أَوْ بُرْهَةً مِنْ دَهْرِهِ بِعَمَلٍ صَالِحٍ لَوْمَاتَ عَلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ ، ثُمَّ يَتَحَوَّلُ فَيَعْمَلُ عَمَلاً سَيِّئًا ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ الْبُرْهَةَ مِنْ دَهْرِهِ بِعَمَلٍ سَيْءٍ لَوْمَاتَ عَلَيْهِ دَخَلَ النَّارَ ، ثُمَّ يَتَحَوَّلُ عَمَلاً فَيَعْمَلُ صَالِحًا ، وَإِذَا أَرَادَ اللهُ بِعَبْدِهِ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ قَبْلَ مَوْتِهِ ) قَالُوْا : يَا رَسُوْلَ اللهِ وَكَيْفَ يَسْتَعْمِلُهُ ؟ قَالَ (يُوَفِّقُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ ، ثُمَّ يَقْبِضُهُ عَلَيْهِ )

*" 'ไม่ถือว่าผิดแต่ประการใดกับการที่พวกท่านจะยังไม่แสดงความชื่นชมกับคนหนึ่งคนใด จนกว่าพวกท่านจะเห็นว่าจุดจบของเขาเป็นเช่นไร เพราะบางคนอาจประกอบการงานที่ดีชั่วระยะเวลาหนึ่งในชีวิตของเขา หรือชั่วขณะหนึ่งจากเวลาที่เขามี ซึ่งหากเขาตายไปในช่วงเวลาดังกล่าว เขาก็ได้เข้าสวรรค์ แต่แล้วเขาก็เปลี่ยนไป และหันไปประกอบการงานที่ไม่ดี ในทางกลับกัน บางคนอาจประกอบการงานที่ไม่ดีชั่วเวลาหนึ่งในชีวิตของเขา ซึ่งหากเขาตายไปในสภาพดังกล่าว เขาก็ตกนรก แต่แล้วเขากลับเปลี่ยนไปและประกอบการงานที่ดี ทั้งนี้หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ให้บ่าวของพระองค์ประสบกับสิ่งที่ดี พระองค์ก็จะทรงใช้เขาก่อนตาย' เศาะฮาบะฮฺจึงถามว่า 'แล้วพระองค์จะใช้เขาอย่างไรหรือครับ?' ท่านตอบว่า 'ด้วยการดลใจให้เขาประกอบการงานที่ดี แล้วพระองค์ก็เอาชีวิตเขาไปในสภาพดังกล่าว' "*

*(อะหฺมัด 3/120 โดย อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษนี้เพียงคนเดียว)*

﴿ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ﴾

**106. และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮฺ พระองค์อาจจะลงโทษพวกเขา และอาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## ข้อตัดสินเกี่ยวกับเศาะฮาบะฮฺสามคนที่ไม่ได้ออกไปร่วมสงคราม ถูกเลื่อนออกไป

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า มีอยู่สามคนที่ไม่ได้ออกไปสงคราม คือ ยังหวังว่าจะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮฺ สามคนนั้น ก็คือ 1. มุรอเราะฮฺ อิบนุรฺ รอเบียะอฺ 2. กะอับ อิบนุ มาลิก และ 3. ฮิลาล อิบนุ อุมัยยะฮฺ ซึ่งพวกเขาทั้งสามคนไม่ได้ออกไปสงครามตะบู๊ก และอยู่ร่วมกับกลุ่มที่ไม่ได้ออกไป เพราะความเกียจคร้าน มีใจเอนเอียงไปทางเรื่อยเฉื่อย อืดอาด เป็นช่วงฤดูผลไม้สุก และอากาศร้อนจัด ไม่ใช่เป็นพวกหน้าไหว้หลังหลอก หรือกลับกลอก และปรากฏว่า ในกลุ่มที่ไม่ได้ออกไปสงคราม มีบางคนผูกมัดตัวเองเอาไว้กับเสามัสญิด ดังที่ อบูลุบาบะฮฺ กับพรรคพวกได้กระทำ แต่สามท่านที่กล่าวมานั้น ไม่ได้กระทำเช่นนั้น หลังจากนั้นมีอัลกุรอานลงมาแจ้งว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยกโทษให้กลุ่มที่มัดตัวเองไว้กับเสามัสญิดก่อนทั้งสามคนนั้น ซึ่งมีอายะฮฺอัลกุรอานลงมายกโทษให้ภายหลัง จนกระทั่งอายะฮฺต่อไปนี้ ได้ถูกประทานลงมา คือ

﴿ لَّقَد تَّابَ اللَّـهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ.... ﴾ الآية

**"แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺแล้ว....."** ไปจนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 117)*

และอายะฮฺที่ ว่า

﴿ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ.... ﴾ الآية

**"(และอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่) ชายสามคนที่มิได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้คับแคบแก่พวกเขา ทั้งๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล......"** จนจบอายะฮฺ (ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 118)

*(อัฏฏอบะรี 14/465 และ 466)*

ดังที่ได้อธิบายต่อไปในฮะดีษที่รายงานโดย กะอับ อิบนิ มาลิก

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พระองค์อาจจะลงโทษพวกเขา และอาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา** ﴾ คือ พวกเขาอยู่ภายใต้การอภัยโทษของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์อาจจะลงโทษพวกเขา แต่ความเมตตาของอัลลอฮฺนั้นมีมากกว่าความกริ้วของพระองค์ ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴾ คือ ทรงรู้ว่า ใครสมควรที่จะได้รับการลงโทษ

และใครสมควรที่จะได้รับการอภัยโทษ และทรงปรีชาญาณในการกระทำของพระองค์ และดำรัสของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น โดยไม่ต้องสงสัยเลย

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ ۚ وَلَيَحْلِفُنَّ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ
فِيهِ أَبَدًا ۚ لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ ۚ
فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ ﴾

**107. และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสญิดหลังหนึ่ง เพื่อก่อความเดือดร้อน และปฏิเสธศรัทธา และก่อการแตกแยกระหว่างผู้ศรัทธาด้วยกัน และเป็นแหล่งซ่องสุมสำหรับผู้ทำสงครามต่อต้านอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์มาก่อน และแน่นอน พวกเขาจะสาบานว่า เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี และอัลลอฮฺนั้น ทรงเป็นพยายยืนยันว่า แท้จริง พวกเขาเป็นพวกที่กล่าวเท็จอย่างแน่นอน**

**108. เจ้าอย่าได้ไปยืนร่วมละหมาดในมัสญิดนั้นเป็นอันขาด และแน่นอน มัสญิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรง ตั้งแต่วันแรกนั้น สมควรอย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปละหมาดในนั้น เพราะในมัสญิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะทำตัวให้สะอาด และอัลลอฮฺนั้น ทรงรักบรรดาผู้ทำตัวให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ**

## มัสญิดที่ก่อความเดือดร้อน และมัสญิดแห่งความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ ﷻ

สาเหตุแห่งการประทานอายะฮฺที่กล่าวมานี้ คือ ที่เมืองมะดีนะฮฺนั้น ก่อนที่ท่านนบีจะเดินทางไปถึง มีชายชาวเผ่าอัลค็อซร็อจคนหนึ่ง ชื่อ อบูอามิรฺ อัรฺรอเฮ็บ ซึ่งเคยอยู่ในศาสนาคริสต์ในสมัยญาฮิลียะฮฺ และเคยอ่านเรื่องราวของชาวคัมภีร์ โดยในสมัยญาฮิลียะฮฺนั้นเขาเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนเคร่งครัด เป็นคนที่มีเกียรติ และเป็นคนสำคัญคนหนึ่งของชาวค็อซร็อจ เมื่อท่าน

รอซูล ﷺ ได้อพยพเข้าไปอยู่ที่เมืองมะดีนะฮฺ บรรดามุสลิมก็มารวมอยู่ที่ท่าน ศาสนาอิสลามจึงโด่งดังขึ้น และอัลลอฮฺก็ให้พวกมุสลิมได้รับชัยชนะในวันสมรภูมิบะดัรฺ อบูอามิรฺ คนนี้ก็ไม่พอใจ ทำตัวเป็นศัตรูกับมุสลิม และได้หนีออกไปอยู่กับพวกปฏิเสธชาวมักกะฮฺ แล้วหว่านล้อมให้ชาวอาหรับและพวกกุเรชให้ทำการสู้รบกับท่านรอซูล ﷺ พวกเขาจึงรวมตัวกับชาวอาหรับเผ่าต่างๆ ที่เห็นด้วยกับพวกเขา และเดินทางมาในปีสมรภูมิอุฮุด กับเรื่องของบรรดามุสลิมก็เป็นที่ทราบกันดี โดยที่อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง ได้ทรงทดสอบพวกเขา และบั้นปลายก็เป็นของบรรดาผู้ยำเกรง โดยที่คนชั่วคนนั้น ได้ขุดหลุมพรางเอาไว้ระหว่างสองฝ่าย แล้วคนที่ตกลงไปในหลุมพรางก็คือ ท่านรอซูล ﷺ ทำให้ใบหน้าท่านแตก ฟันหัก หัวแตก และอบูอามิรฺ ได้ก้าวออกมาข้างหน้าและกล่าวกับกลุ่มชนของเขาชาวอันศอรฺ เพื่อชักชวนให้มาอยู่ฝ่ายเขา และให้ความช่วยเหลือแก่เขา แล้วเมื่อพวกเขาได้ทราบคำพูดของอบูอามิรฺแล้ว ก็กล่าวว่า ขออัลลอฮฺอย่าได้ให้ความเมตตาแก่ท่าน อ้ายคนชั่ว อ้ายศัตรูของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็ด่าว่าอบูอามิรฺอย่างรุนแรง เขาจึงหันกลับไปพร้อมกับกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ กลุ่มชนของฉันได้ประสบกับความชั่วร้าย หลังจากที่ฉันจากพวกเขาไป และปรากฏว่า ท่านรอซูล ﷺ เคยเรียกร้องเชิญชวนเขาสู่อัลลอฮฺ ก่อนที่เขาจะหนีไป และเคยอ่านอัลกุรอานให้เขาฟัง แต่เขาไม่ยอมเข้ารับอิสลาม และดื้อรั้น แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้ขอต่ออัลลอฮฺให้เขาตายในสถานที่ที่ห่างไกล ในสภาพที่ถูกเนรเทศ และคำขอของท่านรอซูลก็ประสบกับเขา เมื่อผู้คนได้เสร็จสิ้นจากสมรภูมิอุฮุด สถานะของท่านรอซูลได้โด่งดังขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เขาจึงได้ไปหาเฮอร์คิวลิสจักรพรรดิโรมัน เพื่อขอความช่วยเหลือมาสู้รบกับท่านนบี ﷺ เฮอร์คิวลิสก็ให้สัญญาและให้เข้าพักอยู่ในช่วงนั้น เขาได้เขียนจดหมายมาหาชาวอันศอรฺที่ยังกลับกลอกอยู่ และสัญญากับพวกเขาว่าเขาจะนำทหารโรมันมาต่อสู้กับท่านรอซูล ﷺ และจะได้รับชัยชนะ แล้วสถานการณ์ก็จะดีขึ้นโดยใช้ให้พวกเขาเตรียมการไว้ให้ดี สอดส่องดูความเคลื่อนไหวในเร็วๆ นี้ เราจะได้ตั้งศูนย์ของเราขึ้นแห่งหนึ่งใกล้ๆ นั้น แล้วพวกเขาก็ได้วางแผนสร้างศูนย์ขึ้น และได้ดำเนินการก่อสร้าง คือ ทำเป็นมัสญิด โดยอยู่ไม่ไกลจากมัสญิดกุบานัก จนแล้วเสร็จก่อนที่ท่านรอซูล ﷺ จะนำทัพออกไปยังสมรภูมิตะบู๊ก จากนั้นพวกเขาก็มาเชิญท่าน และขอให้ท่านรอซูลมาที่พวกเขาแล้วละหมาดในมัสญิดของพวกเขา เพื่อเป็นการยืนยันว่า ท่านรอซูลเห็นดีด้วย โดยพวกเขากล่าวว่า ที่จริงแล้ว เราได้สร้างมัสญิดหลังนี้ขึ้นเพื่อคนยากจน อ่อนแอ และคนที่เจ็บป่วยใช้ละหมาดในเวลากลางคืนที่อากาศหนาว แต่อัลลอฮฺได้ทรงคุ้มครองท่านนบีมิให้ละหมาดที่นั่น โดยท่านได้กล่าวว่า ความจริง เรากำลังอยู่ในการเดินทาง เอาวันที่เรากลับจากการเดินทางก็แล้วกัน ถ้าอัลลอฮฺทรงประสงค์ แล้วเมื่อท่านรอซูลกลับมาจากการเดินทางจากสมรภูมิตะบู๊ก มุ่งหน้าไปยังมะดีนะฮฺ โดยเหลือระยะทางเพียงหนึ่งวันหรือไม่ถึงวัน ญิบรีล عليه السلام ก็นำวะฮีย์ลงมาแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับมัสญิดนั้นว่า เป็นมัสญิดที่ก่อความเดือดร้อน ผู้ที่สร้างก็มีจุดมุ่งหมายไม่ดีสร้างความแตกแยกระหว่างผู้ศรัทธา และเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา เพราะตรงนั้นก็มีมัสญิด

กุบาอยู่แล้ว ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานการยำเกรงต่ออัลลอฮฺมาตั้งแต่แรก ท่านรอซูล ﷺ จึงได้ส่งคนไปทำลายก่อนที่จะมาถึงเมืองมะดีนะฮฺ ดังเช่นที่ อะลี อิบนุ อบีฏอลฮะฮฺ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ที่อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า พวกเขาเป็นชาวอันศอรฺที่ได้สร้างมัสญิด โดย อบูอามิรฺ กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงสร้างมัสญิด และจงเตรียมให้พร้อมทั้งกำลัง และอาวุธ ฉันจะเดินทางไปหาเฮอร์คิวลิสจักรพรรดิโรมัน แล้วจะนำทหารจากโรมันมาเพื่อขับไล่มุฮัมมัด และบรรดาสาวกออกไป เมื่อพวกเขาสร้างมัสญิดเสร็จ พวกเขาก็มาหาท่านนบี ﷺ แล้วกล่าวว่า เราได้สร้างมัสญิดของเราเสร็จแล้ว เราอยากให้ท่านมาละหมาดในนั้น และขอพรให้พวกเราได้รับความสิริมงคลด้วย แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺอัลกุรอานลงมาว่า ﴾ **เจ้าอย่าได้ไปยืนร่วมละหมาดในมัสญิดนั้นเป็นอันขาด** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺที่ว่า ﴾الظَّالِمِينَ﴿ อยู่ในท้ายอายะฮฺที่ 109

*(อัฏฏอบะรี 14/470)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และแน่นอน พวกเขาจะสาบานว่า** ﴿ คือ พวกที่สร้างมัสญิด ﴾ **เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี** ﴿ คือ เราไม่ต้องการอะไรในการก่อสร้าง นอกจากเป็นความดี และเพื่อให้มนุษย์ได้ใช้ประโยชน์ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริง พวกเขาเป็นพวกที่กล่าวเท็จอย่างแน่นอน** ﴿ ในสิ่งที่พวกเขามีเจตนา และมีจุดมุ่งหมาย ที่จริงแล้ว พวกเขาได้สร้างมันขึ้นมาเพื่อก่อความเดือดร้อนต่อมัสญิดกุบา โดยที่พวกเขาไม่ยอมศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และสร้างความแตกแยกระหว่างผู้ศรัทธา และเป็นจุดรวมสำหรับผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ คนๆ นั้น คือ อบูอามิรฺ คนชั่วที่อ้างตัวเองว่าเป็นรอเฮ็บ (บาทหลวง) ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขาด้วย

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เจ้าอย่าได้ไปยืนร่วมละหมาดในมัสญิดนั้นเป็นอันขาด** ﴿ คือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงห้ามท่านนบี ﷺ และประชาชาติของท่านที่ตามนบีของเขาไม่ให้ไปละหมาดที่นั่นด้วย

## ความประเสริฐของมัสญิดกุบา และการละหมาดภายในนั้น

หลังจากนั้น อัลลอฮฺได้ทรงส่งเสริมและสนับสนุนให้ละหมาดที่มัสญิดกุบา ซึ่งได้มีการสร้างขึ้น ตั้งแต่แรกที่มาถึงเมืองบนพื้นฐานแห่งการยำเกรงต่ออัลลอฮฺ ﷻ ภักดีต่ออัลลอฮฺ และเชื่อฟังรอซูลของพระองค์ ถือเป็นแหล่งที่รวมจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และแน่นอน มัสญิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรง ตั้งแต่วันแรกนั้นสมควรอย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปละหมาดในนั้น** ﴿ จากสภาพแวดล้อมของอายะฮฺนี้ เป็นการ

เสนอเกี่ยวกับมัสญิดกุบา และด้วยเหตุนี้ จึงได้มีกล่าวในฮะดีษเศาะฮีฮฺว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( صَلَاةٌ فِيْ مَسْجِدِ قُبَاءٍ كَعُمْرَةٍ )

*"การละหมาดในมัสญิดกุบาครั้งหนึ่ง เสมือนการทำอุมเราะฮฺหนึ่งครั้ง"*

*(อิบนุมาญะฮฺ 1/402 , อัตติรฺมิซี 324)*

และในหนังสือเศาะฮีฮฺอีกเช่นกัน ระบุว่า

( أَنَّ رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَزُوْرُ مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا )

*"แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ เคยมาเยือนมัสญิดกุบา ทั้งที่ขี่พาหนะมา และเดินมา"*

*(ฟัตฮุลบารี 3/82 , มุสลิม 1399)*

และในฮะดีษระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านได้สร้างมัสญิดกุบา ในครั้งที่ท่านเดินทางเข้ามา และพักอยู่ที่ตระกูลอัมรฺ อิบนิ เอาฟฺ ปรากฏว่า ญิบรีล นั้นคือผู้ที่ชี้ทิศกิบละฮฺให้แก่ท่าน *วัลลอฮุอะอฺลัม.*

*(อบูดาวูด 44 , อัตติรฺมิซี 3100 , อิบนุมาญะฮฺ 357)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อุวัยมฺ อิบนุ ซาอิดะฮฺ อัลอันศอรี ได้เล่าให้เขาฟังว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ ได้มาหาพวกเขาที่มัสญิดกุบา แล้วกล่าวว่า

( إِنَّ اللهَ تَعَالَى قَدْ أَحْسَنَ عَلَيْكُمُ الثَّنَاءَ فِيْ الطُّهُوْرِ فِيْ قِصَّةِ مَسْجِدِكُمْ ، فَمَا هَذَا الطُّهُوْرُ الَّذِيْ تَطَهَّرُوْنَ بِهِ ؟ فَقَالُوْا ! وَاللهِ يَارَسُوْلَ اللهِ مَا نَعْلَمُ شَيْئًا ، إِلاَّ أَنَّهُ كَانَ لَنَا جِيْرَانٌ مِنَ الْيَهُوْدِ فَكَانُوْا يَغْسِلُوْنَ أَدْبَارَهُمْ مِنَ الْغَائِطِ فَغَسَلْنَا كَمَا غَسَلُوْا )

*"แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ได้สรรเสริญพวกท่านไว้เป็นอย่างดีในการทำความสะอาดที่เกี่ยวกับเรื่องมัสญิดของพวกท่าน แล้วความสะอาดที่พวกท่านทำกันมีอะไรบ้าง ? พวกเขาตอบว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ เราไม่ทราบสิ่งใดเลย นอกจากเรามีเพื่อนบ้านที่เป็นชาวยิว แล้วปรากฏว่า พวกเขาล้างก้นของเขาอันเนื่องจากถ่ายอุจจาระ แล้วเราก็ล้างเช่นที่พวกเขาล้าง"*

*(อะหฺมัด 3/422)*

โดยที่ อิบนุ คุซัยมะฮฺ ได้รายงานฮะดีษนี้ไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา

*(อิบนุ คุซัยมะฮฺ 1/45)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแน่นอน มัสญิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรง ตั้งแต่วันแรกนั้น สมควรอย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปละหมาดในนั้น เพราะในมัสญิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะทำตัวให้สะอาด และอัลลอฮฺนั้น ทรงรักบรรดาผู้ทำตัวให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ** ﴾ เป็นหลักฐานส่งเสริมให้ละหมาดในมัสญิดเก่าแก่ที่ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่วันแรกและอยู่บนการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ละหมาดญะมาอะฮฺร่วมกับกลุ่มคนที่ดี และกับบรรดาบ่าวของอัลลอฮฺที่รักษาความสะอาดไว้อย่างครบถ้วน ห่างไกลจากสิ่งสกปรกต่างๆ

ความจริง อิมามอะหฺมัด ได้รายงานมาจากคนหนึ่งที่เป็นสาวกของท่านรอซูล ﷺ ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้นำพวกเขาละหมาดศุบฮฺ แล้วท่านได้อ่านซูเราะฮฺอัรรูมในละหมาดนั้น แล้วท่านอ่านผิด เมื่อละหมาดเสร็จแล้วท่านรอซูล ﷺ หันมากล่าวว่า

**( إِنَّهُ يُلْبِسُ عَلَيْنَا الْقُرْآنَ أَنَّ اَقْوَامًا مِنْكُمْ يُصَلُّوْنَ مَعَنَا ، لاَ يُحْسِنُوْنَ الْوُضُوْءَ ، فَمَنْ شَهِدَ الصَّلاَةَ مَعَنَا فَلْيُحْسِنِ الْوُضُوْءَ )**

***"ความจริง มันได้ทำให้เราสับสนกับอัลกุรอาน เพราะว่ามีคนหลายคนในหมู่พวกท่านละหมาดร่วมกับเรา โดยที่พวกเขาไม่อาบน้ำละหมาดให้ดี ดังนั้น ผู้ใดได้ร่วมละหมาดกับเรา เขาจงอาบน้ำละหมาดให้ดี"***

*(อะหฺมัด 3/47 และ 472)*

คำกล่าวนี้จึงเป็นหลักฐานบ่งบอกให้ทราบถึง การทำความสะอาดให้ครบถ้วนสมบูรณ์นั้นจะทำให้เกิดความสะดวกต่อการทำอิบาดะฮฺ และมันจะช่วยให้ทำได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ปฏิบัติตามที่ถูกบัญญัติมา โดยไม่กังวลอะไร

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ
أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

**109. ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และบนความโปรดปรานนั้นดีกว่า หรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนริมขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พัง นำเขาลงไปในนรก (ดีกว่า) และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่อธรรม**

**110. อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมายังคงเป็นที่ระแวงสงสัยอยู่ในจิตใจของพวกเขา จนกระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ**

## ความแตกต่างระหว่างสองมัสญิด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า คนที่สร้างอาคารของเขาบนพื้นฐานแห่งความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และความพอพระทัยของพระองค์ และคนที่สร้างมัสญิดเพื่อความมุ่งหมายให้เกิดอันตราย ให้เกิดความแตกแยกระหว่างผู้ศรัทธา อยู่บนพื้นฐานแห่งการปฏิเสธศรัทธา เพื่อเป็นจุดรวมตัวกันเพื่อต่อต้านอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์นั้น ย่อมแตกต่างกันอย่างไกลลิบ ซึ่งคนประเภทที่สองนั้นได้สร้างอาคารของเขาไว้บนริมปากเหว ย่อมจะพังทลายตกลงมาเมื่อไรก็ได้ โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า ﴾ **แล้วมันก็พัง นำเขาลงไปในนรก และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ให้ทางนำแก่กลุ่มชนที่อธรรม** ﴿ คือ งานของคนชั่วคนเลวนั้น ไม่มีทางปรับปรุงให้มันดีขึ้นได้เลย

ญาบิรฺ อิบนุ อับดุลลอฮฺ เล่าว่า ฉันได้เห็นมัสญิดที่สร้างขึ้นเพื่อเป้าหมายให้เกิดความไม่ดี มีควันพวยพุ่งออกมาในสมัยของท่านรอซูล ﷺ

*(อัฏฏอบะรี 14/493)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมายังคงเป็นที่ระแวงสงสัยอยู่ในจิตใจของพวกเขา** ﴿ คือ ยังคงมีความสงสัยอยู่ กลับกลอก อันเนื่องจากรีบร้อนกระทำขึ้นมาโดยคิดไม่ดี ซึ่งหัวใจของพวกเขาได้รับความไม่ดีตกทอดกันต่อๆ มาเป็นเวลานาน ดังเช่น พวกยิวที่กราบไหว้วัว จนดื่มด่ำเข้าไปในหัวใจเสียแล้ว

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จนกระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ** ﴿ คือ พวกเขาจะตายลงเป็นเช่นนั้น อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, เซด อิบนุ อัสลัม, อัสสุดดีย์, ฮะบีบ อิบนุ อบีษาบิต, อัฎเฎาะฮาก, อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ เซด อิบนุ อัสลัม และคนอื่นๆ ที่เป็นนักวิชาการชาวสะลัฟ ก็กล่าวเช่นนั้น ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้** ﴿ คือ ทรงรู้ผลงานของมนุษย์ดี ﴾ **ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ ในการตอบแทนให้แก่พวกเขา ไม่ว่าจะเป็นความดี หรือความชั่ว

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾ ﴾

**111. แท้จริง อัลลอฮฺทรงซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาจะฆ่า และถูกฆ่า เป็นสัญญาของพระองค์อย่างแท้จริง ซึ่งระบุอยู่ในคัมภีร์เตารอต, อินญีล และอัลกุรอาน และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าจงชื่นชมยินดีในการขายของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงซื้อบรรดาชีวิตและทรัพย์ของผู้ต่อสู้ในหนทางของพระองค์ด้วยสวนสวรรค์

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่า พระองค์ได้ทรงชดเชยตอบแทนให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา ที่ได้เสียสละชีวิต และทรัพย์สินของพวกเขาไปในการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ ด้วยกับสวรรค์ นี่ถือปีนความกรุณา ความประเสริฐ และความดีเป็นอย่างยิ่ง และความจริง พระองค์ทรงตอบแทนให้เช่นนั้น ถือเป็นความโปรดปรานเป็นอย่างยิ่งแก่บ่าวของพระองค์ที่เชื่อฟัง และภักดีต่อพระองค์

และด้วยเหตุนี้ อัลฮะซัน อัลบัศรี และ กอตาดะฮฺ จึงได้กล่าวว่า อัลลอฮฺได้ซื้อขายกับพวกเขา โดยให้ราคาแก่พวกเขาสูงมาก

*(อัฏฏ็อบะรี 14/499)*

และ ชะมิรฺ อิบนุ อะฏียะฮฺ ได้กล่าวว่า มุสลิมทุกคนมีสัตยาบันที่ให้อัลลอฮฺค้ำคออยู่ ซึ่งจำเป็นที่เขาต้องรักษาไว้ หรือไม่ก็ต้องยอมแลกชีวิต และตายไปในสภาพที่รักษาสัตยาบันนั้นไว้ หลังจากนั้น เขาก็ได้อ่านอายะฮฺนี้ *(คืออายะฮฺที่ 111 ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ)*

และด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวกันว่า ใครที่แบกภาระอยู่ในหนทางของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะรับสัตยาบันของเขา คือรับข้อตกลงนี้ และทำหน้าที่อย่างครบถ้วน

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาจะฆ่า และถูกฆ่า** ﴾ คือ เท่ากัน ไม่ว่าเขาจะฆ่า หรือถูกฆ่า หรือรวมกันระหว่างสองสภาพ เขาจะได้รับสวนสวรรค์อย่างแน่นอน

และด้วยเหตุนี้ ได้มีระบุในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองว่า

( وَتَكَفَّلَ اللهُ لِمَنْ خَرَجَ فِيْ سَبِيْلِهِ لاَ يُخْرِجُهُ إِلاَّ جِهَادٌ فِيْ سَبِيْلِيْ وَتَصْدِيْقٌ بِرُسُلِيْ بِأَنْ تَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، أَوْ يَرْجِعَهُ إِلَى مَنْزِلِهِ الَّذِيْ خَرَجَ مِنْهُ ، نَائِلاً مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيْمَةٍ )

*"อัลลอฮฺ ทรงค้ำประกันผู้ที่ออกไปในหนทางของพระองค์ โดยเขาไม่ได้ออกไปเพื่ออื่นใด นอกจากต่อสู้ในหนทางของข้า และเชื่อต่อศาสนทูตของข้า โดยหากเขาตายไป อัลลอฮฺจะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ หรือให้เขากลับไปยังบ้านของเขาที่เขาออกมา โดยเป็นผู้ได้รับสิ่งที่เขาได้จากผลบุญ หรือทรัพย์สงคราม"*

*(ฟัตฮุลบารี 6/245 และ มุสลิม 3/1496)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เป็นสัญญาของพระองค์อย่างแท้จริง ซึ่งระบุอยู่ในคัมภีร์เตารอต, อินญีล และอัลกุรอาน** ﴾ ซึ่งเน้นและย้ำกับสัญญา และเป็นการบอกให้ทราบว่า ความจริง พระองค์ทรงบันทึกมันไว้ ณ ที่ของพระองค์ ผู้ทรงใจบุญ และพระองค์ได้ประทานคัมภีร์เหล่านั้นให้บรรดารอซูลของพระองค์ คือประทานคัมภีร์เตารอตให้นบีมูซา عليه السلام คัมภีร์อินญีลให้แก่นบีอีซา عليه السلام และคัมภีร์อัลกุรอานให้แก่นบีมุฮัมมัด ﷺ

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่า**

อัลลอฮฺ ﴾ แท้จริง อัลลอฮฺนั้น ไม่ทรงผิดสัญญาอย่างแน่นอน..... และดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴾

**"และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮฺ"**

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴾

**"และใครเล่าที่มีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮฺ"**

*(ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 122)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจงชื่นชมยินดีในการขายของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง** ﴾ พวกเจ้าจงชื่นชมยินดีกับผู้ที่ยืนหยัดตามนัยยะของสัญญา และปฏิบัติอย่างครบถ้วน พวกเขาจะได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่และความโปรดปรานอันถาวร

﴿ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ١١٢ ﴾

**112. บรรดาผู้กลับตัว ผู้กระทำการภักดี ผู้กล่าวสรรเสริญ ผู้ถือศีลอด ผู้รุกัวะอฺ ผู้สุญูด ผู้ใช้ให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮฺ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด**

อายะฮฺนี้ เนื้อหาบอกให้ทราบถึงลักษณะของผู้ศรัทธา ซึ่งได้ขายตัวของพวกเขาเอง และทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่อัลลอฮฺ ลักษณะที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะที่ดีเลิศ คือ 1. ﴿ **บรรดาผู้กลับตัว** ﴾ คือ กลับตัวจากความผิดทั้งหลาย คือละทิ้งมัน โดยไม่ทำมันอีกแล้ว 2. ﴿ **ผู้กระทำการภักดี** ﴾ คือ ปฏิบัติอิบาดะฮฺต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา รักษามันไว้ ทั้งที่เป็นคำพูด และ

การกระทำ โดยเฉพาะคำพูดนั้น ก็คือ การสรรเสริญอัลลอฮฺ ดังนั้น พระองค์จึงตรัสว่า 3. ﴾ **ผู้กล่าวคำสรรเสริญ** ﴿ 4. และส่วนหนึ่งจากการกระทำก็คือ การถือศีลอด ด้วยการละทิ้ง งดเว้นความเอร็ดอร่อย ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม และการมีเพศสัมพันธ์ นั่นคือความหมายของคำภาษาอาหรับ **السَّائِحُوْنَ** นั่นเอง ดังที่บรรดาภรรยาของท่านนบี ﷺ ได้กล่าวเอาไว้ว่า **سَائِحَاتٍ** คือ **صَائِمَاتٍ** พวกนางเป็นพวกที่ถือศีลอดนั่นเอง และ 5 และ 6 การรุกัวะอฺ และการสุญูด ซึ่งทั้งสองนั้นเป็นการกระทำที่เกี่ยวกับการละหมาด และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ผู้รูกัวะอฺ ผู้สุญูด** ﴿ และ 7. และ 8. คือ ﴾ **ผู้ใช้ให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว** ﴿ โดยรู้อะไรควรทำ และอะไรจำเป็นจะต้องละทิ้ง และ 9. ﴾ **และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮฺ** ﴿ ในเรื่องสิ่งที่ฮาลาล (เป็นที่อนุมัติ) และสิ่งที่ฮะรอม (เป็นที่ต้องห้าม) โดยรู้ และกระทำอย่างถูกต้อง และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด** ﴿ เพราะว่า ความศรัทธานั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญ คือ ถ้ามีศรัทธาแล้ว เขาย่อมทำในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงใช้ และละเว้นในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม เมื่อตัวเองทราบดีแล้ว ก็จงแจ้งให้คนอื่นๆ ได้ทราบด้วย คนที่มีลักษณะดังกล่าว จะเป็นผู้ได้รับความสุขอย่างแน่นอน ทั้งในโลกนี้ และปรโลก

﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾
وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ ﴾

**113. ไม่สมควรแก่นบี และบรรดาผู้ศรัทธาที่จะขออภัยโทษให้แก่ผู้ที่ตั้งภาคี และแม้ว่า พวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้ หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วว่า พวกเหล่านั้นเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน**

**114. และการขออภัยโทษของอิบรอฮีม มิได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้วว่า แท้จริง บิดาของเขานั้นเป็นศัตรูต่ออัลลอฮฺ เขาก็ปลีกตัวออกจากบิดาของเขา แท้จริง อิบรอฮีมนั้น เป็นผู้ที่อ่อนโยน เป็นผู้ขันติ**

## ห้ามมิให้ขอพรให้แก่พวกมุชริกีน

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษ จาก อิบนิล มุซัยยับ จากบิดาของเขาว่า เมื่อ อบูฏอลิบ เจ็บใกล้จะตาย ท่านนบี ﷺ ได้เข้าไปหาเขา โดยขณะนั้นมี อบูญะฮัล และ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อบีอุมัยยะฮฺ อยู่ด้วย แล้วท่านได้กล่าวว่า

( اَيْ عَمِّ قُلْ : لاَإِلٰهَ إِلاَّ اللهُ ، كَلِمَةٌ اُحَاجُّ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ) فَقَالَ أَبُوْجَهْلٍ وَعَبْدُ اللهِ بْنُ اَبِيْ أُمَيَّةَ : يَا اَبَا طَالِبٍ أَتَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ؟ فَقَالَ أَنَا عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ( لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أُنْهَ عَنْكَ )

*"โอ้ คุณลุง จงกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น มันเป็นคำที่ฉันจะใช้เป็นหลักฐานปกป้องท่าน ณ อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง แล้ว อบูญะฮัล และอับดุลลอฮฺ อิบนุ อบี อุมัยยะฮฺ ได้กล่าวว่า โอ้ อบูฏอลิบ ท่านจะละทิ้งศาสนาของ อับดิลมุฏฏอลิบ กระนั้นหรือ ? แล้วเขาตอบว่า ฉันอยู่บนศาสนาของ อับดิลมุฏฏอลิบ ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า ฉันจะขออภัยโทษให้แก่ท่านอย่างแน่นอน ตราบที่ฉันไม่ถูกห้ามจากการขออภัยโทษให้แก่ท่าน"*

แล้วอายะฮฺนี้ ก็ถูกประทานลงมาว่า ﴿ **ไม่สมควรแก่นบี และบรรดาผู้ศรัทธาที่จะขออภัยโทษให้แก่ผู้ที่ตั้งภาคี และแม้ว่า พวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วว่า พวกเหล่านั้นเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน** ﴾

และผู้อธิบายได้กล่าวว่า และอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกว่า

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

**"แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางนำที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮฺจะทรงชี้แนะทางนำที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 56)*

*(อะหฺมัด 5/433)*

และทั้งสองคือ อัลบุคอรี และ มุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้ด้วย

*(ฟัตฮุลบารี 8/192 และมุสลิม 1/54)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานจาก สุลัยมาน อิบนิ บุร็อยดะฮฺ จากบิดาของเขาว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ เมื่อท่านได้เข้ามาที่เมืองมักกะฮฺ ท่านได้มาที่รอยหลุมฝังศพหนึ่ง ท่านนั่งลงที่นั่น แล้วท่านก็เริ่มพูด หลังจากนั้น ท่านได้ลุกขึ้นยืนแล้วเดินออกมา ด้วยความเศร้าหมอง พวกเรา จึงกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ความจริงพวกเราเห็นสิ่งที่ท่านได้กระทำ ท่านได้กล่าว ว่า "ความจริง ฉันได้ขออนุญาตพระผู้อภิบาลของฉัน เข้าไปเยี่ยมหลุมศพคุณแม่ของฉัน แล้วพระองค์ก็อนุญาตแก่ฉัน และฉันขออนุญาตเพื่อขออภัยโทษให้แก่นาง แต่พระองค์ไม่ อนุญาตแก่ฉัน" บุร็อยดะฮฺกล่าวว่า ท่านรอซูลไม่เคยร้องไห้ให้ผู้ใดเห็นมากเท่ากับวันดังกล่าว

*(อัฏฏอบะรี 6/489)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ ..... ﴾ الآية แท้จริง ท่านนบี ﷺ นั้น ต้องการ ที่จะขออภัยโทษให้แก่มารดาของท่าน แต่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงห้ามท่านเอาไว้

แล้ว อัลเอาฟีย์ ได้กล่าวว่า แท้จริง อิบรอฮีม ซึ่งเป็นคนที่อัลลอฮฺทรงรัก เคยขอ อภัยโทษให้แก่บิดาของเขา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมา ที่ว่า ﴾ **และการขออภัยโทษของอิบรอฮีม มิได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น.......** ﴿ จนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/512)*

และ อะลี อิบนุ อบีฏอลฮะฮฺ ได้เล่า โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า บรรดาผู้ศรัทธาเคยขออภัยโทษให้แก่มุชริกีน จนกระทั่งอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมา ดังนั้น พวกเขาจึงหยุดจากการขออภัยโทษให้กับมุชริกีนที่ตายไปแล้ว โดยที่ผู้ศรัทธาไม่ถูกห้าม มิให้ ขออภัยโทษแก่มุชริกีนที่ยังมีชีวิต จนกว่าพวกเขาจะตาย หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทาน อายะฮฺนี้ลงมา คืออายะฮฺที่ว่า ﴿ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ ..... ﴾ الآية จนจบอายะฮฺ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้วว่า แท้จริง บิดาของเขานั้นเป็นศัตรูต่ออัลลอฮฺ เขาก็ปลีกตัวออกจากบิดาของเขา** ﴿

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า อิบรอฮีม ยังคงขออภัยโทษให้แก่บิดาของเขา จนกระทั่งเขา ตาย แล้วเมื่อปรากฏชัดว่า บิดาของเขาเป็นศัตรูต่ออัลลอฮฺ เขาก็ปลีกตัวออก

และในรายงานหนึ่งว่า เมื่อบิดาของเขาตาย เขาก็ทราบแน่ชัดว่าบิดาของเขาเป็นศัตรูต่อ อัลลอฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/519)*

และเช่นเดียวกัน มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ขออัลลอฮฺได้โปรดให้ความเมตตาแก่พวกเขาด้วย ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/518 และ 519)*

และ อุบัยดฺ อิบนุ อุมัยรฺ และ สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ ได้กล่าวว่า ความจริง เขา (อิบรอฮีม) ได้ปลีกตัวออกมาในวันกิยามะฮฺ จนกว่าจะพบบิดาของเขา โดยที่บนใบหน้าของบิดาของเขานั้นมีแต่ความทุกข์ ความกังวล และความมัวหมอง แล้วเขากล่าวว่า โอ้ อิบรอฮีม เอ๋ย ความจริงฉันเคยปฏิเสธต่อเจ้า และในวันนี้ฉันจะไม่ปฏิเสธเจ้าอีกแล้ว อิบรอฮีม ได้กล่าวว่า โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์ท่านเคยสัญญากับฉันไว้มิใช่หรือว่า จะไม่ทำให้ฉันตกต่ำในวันที่มนุษย์ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วความตกต่ำอันใดที่จะตกต่ำยิ่งไปกว่าการที่พ่อของฉันอยู่ห่างไกล แล้วมีเสียงกล่าวว่า เจ้าจงมองดูสิ่งที่อยู่ข้างหลังเจ้า เมื่อหันไปมองก็ได้เห็นเขาถูกเชือดเลือดไหลนอง คือ ร่างได้กลายเป็นสัตว์ และถูกลากลงนรกไป

*(อัฏฏอบะรี 14/521)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง อิบรอฮีมนั้น เป็นผู้ที่อ่อนโยน เป็นผู้ที่ขันติ** ﴾ มีรายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด ว่า เขาได้กล่าวว่า คำว่า الأَوَّاه มีความหมายว่า الدَّعَّاءُ ผู้ที่หมั่นขอพรอยู่เสมอ

*(อัฏฏอบะรี 14/523 และ 524)*

และเช่นเดียวกัน ได้มีรายงานจากอีกทางหนึ่ง จาก อิบนิ มัสอูด

*(อัฏฏอบะรี 14/524)*

บางท่านบอกว่า اَلْـمُتَضَرِّعُ แปลว่า ผู้ถ่อมตัว, สำรวมตัว

บางท่านบอกว่า اَلرَّحِيْمُ แปลว่า ผู้ทรงเมตตา

บางท่านบอกว่า اَلْمُوْقِنُ الْمُؤْمِنُ แปลว่า ผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

บางท่านบอกว่า اَلْمُسَبِّحُ แปลว่า ผู้กล่าวแสดงความบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮฺ หรือผู้กล่าวตัสเบียะฮฺ

บางท่านบอกว่า มีความหมายเป็นอย่างอื่นอีก

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ ﴾

115. และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้ทางนำที่ถูกต้องแก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขายำเกรงเท่านั้น แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

116. แท้จริง อัลลอฮฺนั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮฺแล้ว ก็ไม่มีผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเจ้า

## อัลลอฮฺ ﷻ จะยังไม่เอาโทษ นอกจากมีหลักฐานมายืนยันแล้ว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเกี่ยวกับองค์ของพระองค์เอง ผู้ทรงใจบุญ และคำตัดสินของพระองค์ทรงเที่ยงธรรม คือ พระองค์จะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงทาง นอกจากได้มีการส่งสาส์นมายังพวกเขาแล้ว เพื่อพวกเขาจะได้ยึดถือเป็นหลักฐานยืนยันได้ ดังเช่นที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ..... ﴾ الآية

**"และส่วนพวกษะมูดนั้น เราได้ชี้แนะให้แก่พวกเขา...."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 17)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และอัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้ทางนำที่ถูกต้องแก่พวกเขาแล้ว......** ﴾ จนจบอายะฮฺ เขากล่าวว่า อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลละ ทรงอธิบายให้บรรดาผู้ศรัทธาได้ทราบถึงการละทิ้งการขออภัยโทษให้แก่พวกมุชริกีน พวกทำชิริก เพราะในหมู่พวกเขายังทำชั่วอยู่

*(อัฏฏอบะรี 14/537)*

อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวอธิบายว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พระองค์จะไม่ทรงตัดสินว่าการที่พวกเจ้าขออภัยโทษแก่คนตายที่เป็นพวกมุชริกีนนั้นเป็นการกระทำที่หลงผิด หลังจากที่พระองค์ประทานทางนำให้พวกเจ้าได้ศรัทธาต่อพระองค์และรอซูลของพระองค์ นอกเสียจากว่าพระองค์จะมีบัญชาห้ามเสียก่อน เพื่อให้พวกเจ้าละทิ้งการกระทำดังกล่าว ส่วนสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่พระองค์จะทรงแจกแจงว่าเป็นพฤติกรรมที่ต้องห้ามนั้น ไม่ถือเป็นการฝ่าฝืนจนนำไปสู่การตัดสินว่าหลงผิด เพราะเกณฑ์วัดสิ่งที่เป็นการภักดีและการฝ่าฝืนนั้น ก็คือคำสั่งใช้และคำสั่งห้าม ดังนั้น ผู้ที่มิได้ถูกสั่งใช้ และมิได้ถูกห้ามจึงไม่อาจนับว่าเป็นผู้ที่เชื่อฟังหรือเป็นผู้ที่ฝ่าฝืน ในสิ่งที่มิได้ถูกใช้ให้ทำและมิได้ถูกห้าม

*(อัฏฏอบะรี 14/536)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮฺแล้ว ก็ไม่มีผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเจ้า** ﴾

อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า นี่เป็นการเตือนสำทับจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาในการต่อสู้กับพวกมุชริกีน และบรรดาหัวหน้าพวกปฏิเสธ และพวกเจ้าจะต้องมั่นใจต่อการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ ผู้ทรงครอบครองบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และไม่ต้องกลัวศัตรูของพระองค์ เพราะพระองค์คือ ผู้ช่วยเหลือพวกท่าน ไม่มีใครที่จะช่วยเหลือพวกท่านได้นอกจากพระองค์เท่านั้น

*(อัฏฏอบะรี 14/538)*

﴿ لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِنۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّهُۥ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ ﴾

**117. แท้จริง อัลลอฮฺนั้น ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺแล้ว ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขาในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของกลุ่มชนหนึ่งในหมู่พวกเขา เกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้น เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาเสมอ**

## รายละเอียดเกี่ยวกับสงครามตะบู๊ก

มุญาฮิด และคนอื่นๆ ได้เล่าว่า อัลกุรอานอายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับสงครามตะบู๊ก ทั้งนี้ ก็เพราะว่า ความจริงกองทัพมุสลิมได้เดินทางออกไปยังสมรภูมิตะบู๊ก ด้วยความลำบากมาก และมีอุปสรรคหลายประการ คือ ในปีนั้นเป็นปีที่แห้งแล้งที่สุด อากาศร้อนจัด เสบียงอาหาร และน้ำก็หายากมาก

*(อัฏฏอบะรี 14/540)*

กอตาดะฮฺ ได้เล่าว่า พวกเขาได้ออกเดินทางไปยังแคว้นชาม ในปีสงครามตะบู๊ก ในสภาพที่อากาศร้อนจัดเสมือนไฟ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พวกเขาได้ประสบกับความยากลำบากอย่างที่สุด จนกระทั่งมีผู้เล่าให้เราทราบว่า คนสองคนต้องแบ่งผลอินทผลัมเม็ดเดียวกันคนละครึ่ง บางคนในหมู่พวกเขากัดอินทผลัมเพียงเล็กน้อยเข้าปาก เคี้ยวให้ละเอียดผสมกับน้ำลายแล้วกลืนเข้าไป จนในที่สุด อัลลอฮฺก็ทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา และทรงให้สงครามสิ้นสุดแก่พวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/541)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ อับบาส ว่า มีบางคนกล่าวถาม อุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ เกี่ยวกับสภาพความลำบาก ท่านอุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ได้เล่าว่า พวกเราได้ออกเดินทางไปพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ ไปยังสมรภูมิตะบู๊กในสภาพอากาศที่ร้อนจัด แล้วพวกเราได้หยุดพัก ณ สถานที่หนึ่ง พวกเราได้ประสบกับความกระหายน้ำเป็นที่สุด จนเรารู้สึกว่า คอของพวกเรานั้นจะขาด จนกระทั่ง ชายคนหนึ่งออกไปหาน้ำ แล้วเขายังไม่ทันจะกลับมาจนกระหายแล้วคิดไปว่าคอของเขานั้นจะขาดหลุดออกมา จนกระทั่ง ชายคนหนึ่งจะเชือดอูฐของเขา เพื่อเอามูลอูฐนั้นมาคั้นเอาน้ำ แล้วดื่มเข้าไป ให้มันไปคงอยู่ที่ตับของเขา

แล้ว อบูบักรฺ อัศศิดดีก ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง มักจะตอบรับคำขอของท่านเสมอ ดังนั้น ท่านจงขอพรให้กับพวกเราด้วยเถิด แล้วท่านได้ถามว่า “ท่านชอบอย่างนั้นหรือ ?” เขาตอบว่า “ครับ” แล้วท่านได้ยกมือทั้งสองข้างของท่านขึ้น ขออยู่อย่างนั้น โดยไม่เอามือลงเลย จนกระทั่งท้องฟ้าได้หลั่งน้ำลงมาสักระยะหนึ่ง แล้วฝนก็หยุด พวกเราได้เอาภาชนะที่มีอยู่รองน้ำเอาไว้ หลังจากนั้นพวกเราก็ไปมองดูรอบๆ แล้วพบว่าฝนตกลงมาเฉพาะตำแหน่งที่ตั้งของทัพมุสลิม

*(อัฏฏอบะรี 14/539)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺ แล้ว ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นได้**

**ปฏิบัติตามเขาในยามคับขัน** ﴾ ในเรื่องค่าใช้จ่าย, พาหนะ, เสบียงอาหาร และน้ำ ﴿ **หลังจากที่จิตใจของกลุ่มชนหนึ่งในหมู่พวกเขา เกือบจะหันเหออกจากความจริง** ﴾ และสงสัยเกี่ยวกับศาสนาของท่านรอซูล ﷺ และเกิดความสงสัยแก่บรรดาผู้ที่ประสบกับความยากลำบากในการเดินทาง และการทำสงครามของพวกเขา ﴿ **แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา** ﴾ อัลลอฮฺตรัสว่า หลังจากนั้น พระองค์ก็ประทานการอภัยโทษแก่พวกเขา และพวกเขาก็กลับมายืนหยัดต่อศาสนาของพวกเขาอย่างมั่นคง ﴿ **แท้จริง พระองค์นั้น เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาเสมอ** ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/538)*

﴿ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾

**118. (และอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่) ชายสามคนที่มิได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้คับแคบแก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่า ไม่มีที่พึ่งอื่นใดให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้น คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

**119. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง**

## เรื่องราวของสามคนที่ไม่ได้ออกไปสงคราม

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานว่า แท้จริง อับดุลลอฮฺ อิบนุ กะอับ อิบนุ มาลิก ซึ่งเป็นลูกของกะอับ และเป็นคนที่ช่วยดูแลนำทางให้ หลังจากที่ผู้เป็นพ่อสูญเสียการมองเห็น ได้เล่าว่า

ฉันได้ยิน กะอับ อิบนุ มาลิก เล่าเรื่องของเขา ขณะที่เขาไม่ได้ออกไปกับท่านรอซูล ﷺ ในสงครามตะบู๊ก โดยกะอับ อิบนุ มาลิก ได้เล่าว่า ฉันไม่เคยที่จะพลาดไปจากท่านรอซูล ﷺ ในสงครามหนึ่งสงครามใดที่ท่านรอซูลได้ออกไปเลย นอกจากสงครามตะบู๊ก ทั้งนี้ไม่นับสงครามบะดัรฺ ซึ่งฉันไม่ได้เข้าร่วม แต่ในครั้งนั้นผู้ที่ไม่เข้าร่วมไม่มีผู้ใดถูกตำหนิเพราะท่านรอซูล ﷺ เจตนาออกไปดักกองคาราวานสินค้าของชาวกุเรช แต่อัลลอฮฺก็ได้ให้ทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากันโดยไม่มีกำหนดล่วงหน้ามาก่อน และความจริง ฉันได้เคยร่วมกับท่านรอซูล ﷺ ในคืนอัลอะเกาะบะฮฺ ขณะที่เราได้ให้สัตยาบันกับท่านว่าจะยืนหยัดในศาสนาอิสลาม ซึ่งสำหรับฉันแล้ว ถ้าให้เลือกระหว่างการเข้าร่วมคืนอัลอะเกาะบะฮฺ กับการมีส่วนร่วมในสงครามบะดัรฺ ฉันคงเลือกคืนอัลอะเกาะบะฮฺ ถึงแม้ว่า สงครามบะดัรฺนั้นจะเป็นที่กล่าวขวัญ และร่ำลือกันในหมู่คนทั่วไปมากกว่า ซึ่งเรื่องราวของฉัน ขณะที่พลาดจากทัพท่านรอซูล ﷺ ในสงครามตะบู๊ก นั้นมีอยู่ว่า ฉันไม่เคยมีกำลังและความพร้อมในด้านต่างๆ มากไปกว่าเมื่อครั้งที่ฉันพลาดการเข้าร่วมสงครามดังกล่าว ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่เคยเตรียมพาหนะไว้ถึงสองตัวเลย อย่างเช่นสงครามในครั้งนี้

และ ท่านรอซูล ﷺ นั้น ทุกครั้งที่ท่านจะออกไปสงคราม ท่านจะประกาศลวงไม่ให้ผู้คนทราบถึงทิศทางที่จะเดินทางไป แต่ในสงครามครั้งนี้ ซึ่งต้องเผชิญกับกลางทะเลทรายอากาศร้อนจัดมาก อีกทั้งยังต้องเดินทางเป็นระยะทางที่ไกลมากกลางทะเลทราย และจะต้องเผชิญหน้ากับศัตรูที่มีจำนวนมากอีกด้วย ท่านจึงแจ้งให้บรรดามุสลิมทราบถึงการเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับศัตรู และบรรดามุสลิมที่จะร่วมเดินทางไปกับท่านรอซูล ﷺ นั้น ก็มีจำนวนมากเกินกว่าที่จะทำบัญชีบันทึกได้

กะอับ ได้เล่าว่า บางคนคิดว่า ถ้าเขาไม่ได้ออกไปสงครามครั้งนี้ ก็คงจะไม่มีใครนึกได้ว่า ใครที่ไม่ได้ไปบ้าง นอกจากมีวะฮีย์จากอัลลอฮฺมาแจ้งให้ท่านนบีทราบ ท่านรอซูล ﷺ ได้นำบรรดามุสลิมออกไปรบในครั้งนี้ เป็นช่วงที่ผลไม้กำลังจะสุกจะแก่ ขณะที่ท่านรอซูล กำลังเตรียมตัวพร้อมด้วยบรรดามุสลิมอยู่ ฉันก็คิดที่จะเริ่มเช่นนั้น พอฉันกลับมาบ้านกระทำอย่างเรื่อยเฉื่อยยังไม่ได้เตรียมอะไรเลย ฉันพูดกับตัวเอง ฉันสามารถที่จะตามทัน ถ้าฉันทำ ฉันยังคงเรื่อยเฉื่อยอยู่อย่างนั้น ผัดวันประกันพรุ่ง จนกระทั่งผู้คนรีบเร่งกันเตรียมตัวอย่างเต็มที่ จนในที่สุด ท่านรอซูล ﷺ ก็ออกเดินทางโดยที่มุสลิมจำนวนมากร่วมไปกับท่าน แต่ฉันก็ยังมิได้เตรียมอะไรเลย ฉันคิดว่าภายในวันสองวันนี้ ฉันคงจะเตรียมพร้อม และเดินทางตามท่านไป ฉันยังคงเรื่อยเฉื่อยอยู่ตามเคย ฉันคิดว่าฉันจะตามไปทันท่าน แต่ฉันก็ยังมิได้ทำอะไรเลย และพอนานวันเข้า ก็ทำให้ฉันเรื่อยเฉื่อยจะออกไปก็คิดว่าคงไม่ทันแล้ว เมื่อฉันออกมายังผู้คนหลังจากที่ท่านรอซูลได้ออกไปสักระยะหนึ่งแล้ว ก็พบว่า ผู้คนที่ยังอยู่ในเมืองมะดีนะฮฺ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่มีอุปสรรคหรือไม่ก็เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก เป็นคนไม่ดี ฉันรู้สึกเสียใจมาก โดยที่ท่านรอซูล ﷺ ยังไม่ได้

นึกถึงฉัน จนกระทั่ง ท่านได้ไปถึงสมรภูมิตะบู๊กแล้ว ท่านได้กล่าวขณะที่ท่านอยู่ในกลุ่มชนที่ตำบลตะบู๊ก ว่า กะอับ อิบนุ มาลิก เขาทำอะไรอยู่จึงไม่ได้มา ? แล้วชายคนหนึ่งจากตระกูลสะละมะฮฺได้กล่าวว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมสงครามสำหรับเขาคือ เสื้อผ้าอาภรณ์ของเขาและความหลงใหลในชีวิตดุนยา แล้ว มุอาซ อิบนุ ญะบัล ก็กล่าวว่า เขาพูดไม่ดีเลย โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ว่า ที่เราทราบเกี่ยวกับตัวเขานั้นมีแต่เรื่องที่ดี แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็หยุดนิ่ง

กะอับ อิบนุ มาลิก ได้เล่าว่า เมื่อฉันได้รับทราบข่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ กำลังมุ่งหน้าเดินทางกลับจากตำบลตะบู๊ก ความเศร้าโศกเสียใจก็ประสบกับฉัน ฉันจึงคิดหาคำโกหกเพื่อแก้ตัวให้รอดพ้นจากความกริ้วโกรธของท่าน เมื่อท่านมาถึง ฉันก็ได้ปรึกษา และขอความเห็นจากครอบครัวของฉันว่า จะเอาอย่างไรดี และมีผู้กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ ใกล้จะกลับมาถึงการคิดไม่ดีของฉันก็หายไปหมด ฉันทราบดีว่า ไม่อาจหาข้ออ้างใดมาช่วยให้ตนเองรอดพ้นไปได้ ดังนั้น ฉันจึงตั้งใจที่จะพูดความจริงกับท่าน แล้วท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านเดินทางกลับมาถึงเมืองมะดีนะฮฺ ท่านต้องมาเริ่มที่มัสญิด แล้วท่านได้ละหมาด 2 ร็อกอะฮฺ และก็นั่งหันมาทางผู้คน เมื่อท่านได้ทำเช่นนั้น บรรดาพวกที่ไม่ได้ออกไปสงครามกับท่าน ก็เริ่มอ้างเหตุผลต่างๆ นานา แล้วสาบานต่ออัลลอฮฺ ซึ่งปรากฏว่ามีจำนวน 80 กว่าคน แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็รับคำอ้างของพวกเขาอย่างเปิดเผย และขออภัยโทษให้แก่พวกเขา แต่ความในใจและความจริงเป็นอย่างไร ท่านได้มอบหมายต่ออัลลอฮฺ ﷻ จนกระทั่ง ฉันได้มาถึง แล้วได้ให้สลามแก่ท่าน ท่านยิ้มเล็กน้อยเหมือนคนที่โกรธยิ้ม หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า (เข้ามาที่นี่) แล้วฉันก็มาโดยเดินเท้ามา จนกระทั่งมานั่งอยู่ต่อหน้าท่าน แล้วท่านได้กล่าวแก่ฉันว่า “อะไรทำให้ท่านไม่ออกไปสงคราม ท่านได้ซื้อพาหนะไว้แล้วมิใช่หรือ ?” ฉันจึงตอบว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ หากฉันได้นั่งอยู่ต่อหน้าคนอื่นจากท่าน ที่เป็นชาวโลกนี้แล้วละก็ ท่านก็จะเห็นว่าฉันได้หาทางออกจากความโกรธของเขาได้โดยไม่ยากนัก เพราะฉันมีความสามารถที่จะพูดโต้เถียงได้เป็นอย่างดี แต่ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันทราบดีว่า ถ้าฉันพูดโกหกต่อท่านในวันนี้เพื่อให้ท่านพึงพอใจต่อฉัน อัลลอฮฺก็จะทรงทำให้ท่านโกรธฉันได้ในภายหลัง แต่ถ้าหากฉันพูดกับท่านด้วยความสัตย์จริง ฉันก็หวังความกรุณาจากอัลลอฮฺในท้ายสุด ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่ได้มีอุปสรรคใดๆ เลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไม่เคยมีครั้งไหนที่ฉันอยู่ในสภาพที่เตรียมพร้อมและมีความสะดวกมากไปกว่าขณะที่ฉันพลาดการออกไปสงครามพร้อมกับท่านในครั้งนี้ เขาเล่าว่า แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้กล่าวว่า “ชายคนนี้พูดความจริง ท่านจงลุกขึ้นเถิดจนกว่าอัลลอฮฺจะตัดสินในเรื่องของท่าน” แล้วฉันก็ลุกขึ้นยืนและได้มีชายหลายคนจากตระกูลสะละมะฮฺได้ลุกขึ้นมาหาฉัน และพวกเขาได้เดินตามฉันมา แล้วกล่าวแก่ฉันว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เราไม่เคยทราบเลยว่า ท่านเคยทำผิดมาก่อนหน้านี้ เหตุใดท่านไม่อ้างเหตุผลต่อ

ท่านรอซูล ﷺ อย่างเช่นพวกที่ไม่ได้ออกไปเขาอ้างกัน ความผิดของท่านนั้น หากท่านรอซูล ﷺ ขออภัยให้แก่ท่านก็เป็นการเพียงพอแล้ว เขาเล่าว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขายังคงตำหนิฉัน จนกระทั่งฉันอยากจะกลับไป แล้วพูดสิ่งที่เป็นการหลอกตัวเอง เขาเล่าว่า หลังจากนั้นฉันได้กล่าวแก่พวกเขาว่า มีคนใดทำอย่างฉันบ้าง ? พวกเขาตอบว่า มีสิ มีอีกสองคนที่พูดเหมือนกับท่าน และได้มีผู้พูดแก่ทั้งสองอย่างเช่นที่พูดกับท่าน แล้วฉันได้ถามว่า ทั้งสองนั้นเป็นใครกัน ? พวกเขาตอบว่า คือ มุรอเราะฮฺ อิบนุรฺ รอเบียะอฺ อัลอามีรี และ ฮิลาล อิบนุ อุบัยยะฮฺ อัลวากิฟี แล้วพวกเขาก็เล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับชายสองคนนั้นที่เป็นคนดี เป็นผู้ที่ได้ออกร่วมรบในสมรภูมิบะดัรฺ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ฉัน เขาเล่าว่า แล้วฉันได้เดินไปเรื่อยๆ ขณะที่พวกเขาเล่าเรื่องของทั้งสองคนนั้นให้ฉันฟัง เขากล่าวว่า และท่านรอซูล ﷺ ได้ห้ามมิให้บรรดามุสลิม พูดจากับพวกเราสามคนจากบรรดาผู้ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม แล้วผู้คนก็ตีตัวออกห่างจากพวกเรา และพวกเขาก็เปลี่ยนไป ไม่คบหากับเราเหมือนที่เคยเป็น จนกระทั่ง ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวอยู่ในแผ่นดิน เสมือนกับว่าแผ่นดินนี้ มิใช่แผ่นดินที่ฉันเคยอาศัยอยู่ ฉันอยู่ในสภาพเช่นนั้นเป็นเวลา 50 คืน ส่วนเพื่อนอีกสองคนของฉัน พวกเขาได้อยู่แต่ในบ้าน ร้องไห้ทุกวัน ส่วนฉันนั้นเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ และกล้าที่จะออกไปนอกบ้าน ฉันไปร่วมละหมาดที่มัสญิดพร้อมกับบรรดามุสลิม เดินไปในตลาด แต่ไม่มีใครพูดจากับฉัน ฉันจึงมาที่ท่านรอซูล ﷺ ขณะที่ท่านนั่งอยู่หลังจากละหมาดเสร็จแล้ว และกล่าวสลามแก่ท่าน และฉันพูดในใจว่าริมฝีปากของท่านขยับรับสลามของฉันหรือเปล่า ? หลังจากนั้น ฉันก็ละหมาดอยู่ข้างๆ ท่าน และแอบมองท่าน เมื่อท่านหันมายังที่ฉันละหมาดอยู่ ฉันก็หันไปมองท่าน แล้วท่านก็หันกลับไปอย่างเดิม จนกระทั่งเวลาได้ผ่านพ้นไปนานเข้า ฉันได้เดินไป แล้วปีนขึ้นกำแพงบ้านของ อบูกอตาดะฮฺ ซึ่งเป็นลูกของลุงของฉัน และเป็นคนที่ฉันรักเขามาก แล้วฉันได้กล่าวสลามแก่เขา ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เขาก็ไม่ตอบสลามของฉัน แล้วฉันได้กล่าวแก่เขาว่า โอ้ อบูกอตาดะฮฺ ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ต่อหน้าท่านว่า ท่านก็ทราบดีไม่ใช่หรือว่า ฉันนั้นรักอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ เขาเล่าว่า แต่ อบูกอตาดะฮฺ ก็นิ่งเงียบไม่พูด แล้วฉันก็พูดกับเขาเช่นนั้นอีก เขาก็นิ่งเงียบไม่พูดอะไรเลย แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี

กะอับ เล่าว่า แล้วน้ำตาของฉันก็หลั่งออกมา ฉันหันกลับเดินผ่านรั้วบ้านของเขาออกมาขณะที่ฉันเดินอยู่ในตลาดเมืองมะดีนะฮฺ ฉันก็บังเอิญได้เห็นชายคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวนาบาเทียน จากแคว้นชาม นำอาหารมาขายในเมืองมะดีนะฮฺ กล่าวว่า ใครช่วยบอกหน่อยว่า กะอับ อิบนุ มาลิก อยู่ที่ใด ? แล้วผู้คนก็ชี้มาที่ฉัน เขาจึงเดินมาหาฉัน แล้วเอาจดหมายฉบับหนึ่งจากกษัตริย์ฆ็อซซาน ยื่นให้ฉัน ซึ่งในจดหมายนั้นมีข้อความดังนี้ “อนึ่ง เราทราบมาว่า สหายของเจ้านั้นได้เย็นชาต่อเจ้า และแท้จริง อัลลอฮฺ นั้นไม่ทรงประสงค์ที่จะให้เจ้าอยู่ในสถานที่

อันไร้เกียรติและไม่มีใครเหลียวแล ดังนั้นจงตามมาอยู่กับเราเถิด แล้วเราจะดูแลปลอบใจ เขาเล่าว่า ฉันกล่าวขณะที่อ่านจดหมาย เรื่องนี้ก็เป็นการทดสอบอีกเหมือนกัน ฉันจึงถือจดหมายดังกล่าวเดินมุ่งหน้าไปยังเตา แล้วโยนมันลงไปในไฟที่กำลังลุก เมื่อเวลาได้ผ่านไป 40 คืน จากจำนวน 50 คืน ก็มีทูตของท่านรอซูล ﷺ มาหาฉัน แล้วกล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ ใช้ให้ท่านออกห่างจากภรรยาของท่าน ฉันถามว่า จะให้ฉันหย่านาง หรือทำอย่างไร ? แล้วเขาตอบว่า แต่ให้ออกห่างจากนาง อย่าได้เข้าใกล้นาง เขากล่าวว่า และท่านรอซูลได้ส่งทูตไปยังเพื่อนของฉันทั้งสองคน โดยสั่งให้ทำเช่นเดียวกัน เขาเล่าว่า แล้วฉันได้กล่าวแก่ภรรยาของฉันว่า เธอจงกลับไปอยู่กับครอบครัวของเธอก่อน จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสินในเรื่องนี้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ เขาเล่าว่า แล้วภรรยาของ ฮิลาล อิบนุ อุมัยยะฮฺ ได้มาหาท่านรอซูล ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ แท้จริง ฮิลาล นั้นเป็นคนสูงอายุ และอ่อนแอไม่มีคนรับใช้ ท่านจะว่าอะไรไหมหากฉันจะอยู่ปรนนิบัติเขา ? ท่านตอบว่า “ไม่ แต่เขาจะต้องไม่เข้าใกล้เธอ” นางกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ความจริง เขานั้นไม่มีแรงจะขยับเขยื้อนทำอะไรด้วยซ้ำ ซึ่งความจริง เขานั้นยังคงนั่งร้องไห้อยู่ ตั้งแต่วันนั้นมาจนถึงวันนี้ เขาเล่าว่า มีคนใกล้ชิดฉันบางคนได้กล่าวแก่ฉันว่า ทำไม ท่านจึงไม่ขออนุญาตต่อท่านรอซูล ﷺ ในเรื่องภรรยาของท่านเล่า ? ความจริง ท่านรอซูล ได้อนุญาตให้ภรรยาของ ฮิลาล อิบนุ อุมัยยะฮฺ อยู่รับใช้เขาได้ เขาเล่าว่า แล้วฉันได้กล่าวตอบไปว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันจะไม่ขออนุญาตท่านรอซูล ﷺ ในเรื่องนี้หรอก เพราะฉันไม่รู้ว่าท่านรอซูล ﷺ จะกล่าวอะไรแก่ฉัน หากฉันขออนุญาตท่าน ทั้งที่ฉันเป็นคนหนุ่ม

เขาเล่าว่า แล้วเราได้พำนักอยู่เป็นเวลา 10 คืน ก็ครบ 50 คืน นับจากวันที่ท่านห้ามมิให้ผู้คนพูดคุยกับเรา เขาเล่าว่า หลังจากนั้น ฉันก็ได้ไปละหมาดศุบฮฺในเช้าคืนที่ 50 บนดาดฟ้าบ้านของเรา แล้วขณะที่ฉันนั่งอยู่ในสภาพหลังละหมาดเสร็จ กำลังกล่าวซิกรุลลอฮฺอยู่ ฉันรู้สึกว่าตัวฉันเองมันช่างอึดอัดสิ้นดี และแผ่นดินนี้มันช่างคับแคบเสียเหลือเกิน ก็ได้ยินเสียงคนประกาศเสียงดังลั่นมาจากทางภูเขาซัลอฺ โดยกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า โอ้ กะอับ อิบนุ มาลิก จงรับฟังข่าวดีเถิด เขาเล่าว่า แล้วฉันก็ก้มลงสุญูด และทราบว่า มันเป็นทางออกที่มาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่ง โดยการอภัยโทษให้แก่พวกเรา ท่านรอซูล ﷺ ได้แจ้งให้ทราบว่า อัลลอฮฺอภัยโทษให้แก่พวกเรา ขณะละหมาดฟัจญฺริ (ศุบฮฺ) แล้วผู้คนก็ไปแสดงความยินดีต่อเรา เช่นเดียวกับเพื่อนของเราอีกสองคนก็มีผู้คนพากันไปแสดงความยินดี โดยผู้ที่มาแจ้งข่าวแก่ฉันเป็นชายชาวอัสลัม ขี่ม้ามา ซึ่งเสียงตะโกนของเขาดังนำหน้าก่อนที่จะเห็นม้าเสียอีก เมื่อเขามาถึงฉันจึงถอดชุดของฉันออกแล้วสวมให้แก่เขา เพื่อแสดงความขอบคุณกับข่าวดีที่เขานำมาแจ้ง ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ในวันนั้นฉันไม่มีเสื้อผ้าที่ดีไปกว่า 2 ชิ้นนี้ ฉันจึงต้องยืมเสื้อผ้าจากผู้อื่นเพื่อแต่งตัว แล้วออกจากบ้าน มุ่งไปหาท่านรอซูล ﷺ

แล้วผู้คนก็เข้ามาแสดงความยินดีกับฉันเป็นกลุ่มๆ ในการที่อัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้ โดยกล่าวว่า ขอแสดงความยินดีกับท่าน ในการที่อัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้ท่าน จนกระทั่ง ฉันได้เข้าไปในมัสญิด ก็พอดีที่ท่านรอซูล ﷺ กำลังนั่งอยู่ในมัสญิด บรรดาผู้คนก็นั่งล้อมอยู่รอบๆ ท่าน แล้วฏอลฮะฮฺ อิบนุล อุบัยดิลลาฮฺ ก็ลุกขึ้นยืนแล้วรีบเข้ามาหาฉัน และจับมือฉัน เขาได้อวยพรให้ฉัน ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไม่มีคนใดจากชาวมุฮาญิรีนได้ลุกขึ้นมาหาฉันเลย นอกจากเขาคนเดียวเท่านั้น ผู้เล่าได้เล่าว่า กะอับ ไม่เคยลืมฏอลฮะฮฺ เลยในเรื่องนี้ กะอับได้เล่าว่า แล้วเมื่อฉันได้สลามกับท่านรอซูล ﷺ ท่านได้กล่าวขณะที่ใบหน้าของท่านยิ้มแย้มแจ่มใสด้วยความดีใจว่า "ท่านจงดีใจกับวันที่ดีที่สุดที่ผ่านมาในชีวิตของท่าน นับตั้งแต่มารดาของท่านได้คลอดท่านออกมา" เขาเล่าว่า ฉันถามว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ มันมาจากท่าน หรือมาจากอัลลอฮฺ ? ท่านตอบ ไม่ แต่มันมาจากอัลลอฮฺ" เขาเล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้น เมื่อท่านดีใจ ใบหน้าของท่านจะสดใส เสมือนความสดใสของดวงจันทร์ จนกระทั่งทราบได้เป็นอย่างดี แล้วฉันได้นั่งอยู่หน้าท่าน ฉันก็ถามท่านว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ส่วนหนึ่งจากการแสดงออกถึงการกลับเนื้อกลับตัวของฉันคือฉันจะสละทรัพย์สินบางส่วนเพื่อบริจาคในหนทางของอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ ท่านรอซูลได้กล่าวว่า "จงเก็บทรัพย์สินบางส่วนของท่านเอาไว้ จะเป็นการดีกว่าสำหรับท่าน" เขาเล่าว่า แล้วฉันก็กล่าวว่า ความจริง ฉันจะเก็บส่วนของฉันที่ตำบลค็อยบัรฺ เอาไว้ แล้วฉันได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ที่จริงอัลลอฮฺทรงให้ฉันรอดพ้นมาได้ก็ด้วยความสัตย์จริง และส่วนหนึ่งจากการประกาศกลับตัวกลับใจของฉันคือฉันสัญญาว่า ฉันจะไม่พูดอะไรอื่น นอกจากความจริงเท่านั้น ตราบที่ฉันยังมีชีวิตอยู่ เขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่เคยรู้ว่ามีผู้ใดจากบรรดามุสลิม ที่อัลลอฮฺทรงทดสอบเขา ด้วยความสัตย์จริงในคำพูด นับตั้งแต่ที่ฉันได้กล่าวมันให้ท่านรอซูล ﷺ ฟัง จะดีไปกว่าสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงทดสอบฉัน ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่เคยที่จะตั้งใจโกหก นับตั้งแต่ฉันได้พูดดังกล่าวแก่ท่านรอซูล ﷺ อีกเลย จนกระทั่งถึงวันนี้ และฉันหวังว่า อัลลอฮฺคงจะคุ้มครองฉันในช่วงชีวิตที่เหลืออยู่ด้วย

เขาเล่าว่า และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ประทานอัลกุรอาน ที่ว่า

**117. แท้จริง อัลลอฮฺนั้น ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบี ชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺแล้ว ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขาในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของกลุ่มชนหนึ่งในหมู่พวกเขา เกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริง พระองค์นั้น เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาเสมอ**

**118. (และอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่) ชายสามคนที่มิได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้คับแคบแก่พวกเขา ทั้งๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่า ไม่มีที่พึ่งอื่นใดให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้**

**นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้น คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

**119. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 117-119)*

กะอับ อิบนุ มาลิก ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺไม่เคยประทานความเมตตาใดแก่ฉัน หลังจากที่พระองค์ได้ให้ทางนำแก่ฉันเข้ารับอิสลาม ที่จะยิ่งใหญ่กว่าการที่ฉันพูดความจริงกับท่านรอซูล ﷺ ในวันนั้น โดยที่ฉันไม่โกหกต่อท่าน ถ้ามิเช่นนั้น ฉันก็จะได้รับความพินาศ เช่นเดียวกับบรรดาพวกที่พูดโกหก เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก เมื่อพระองค์ได้ประทานอัลกุรอานมาประณามว่า

**95. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺแก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกเจ้ายกโทษให้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริง พวกเขานั้นสกปรก โสมม และที่พำนักของพวกเขาก็คือ นรก ทั้งนี้ เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้**

**96. พวกเขาจะสาบานแก่พวกเจ้า เพื่อให้พวกเจ้าพอใจต่อพวกเขา หากพวกเจ้าพอใจต่อพวกเขาแล้ว แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ทำชั่ว**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 95 และ 96)*

กะอับ เล่าว่า พวกเราทั้งสามคนได้รับการตัดสินล่าช้ากว่ากลุ่มคนเหล่านั้นที่ท่านรอซูลรับคำแก้ตัวและคำสาบานของพวกเขา ทั้งยังขออภัยโทษให้แก่พวกเขา โดยท่านรอซูลเลื่อนการตัดสินเกี่ยวกับกรณีของพวกเราออกไป จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสิน ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงตรัสว่า ﴿ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا ﴾ ซึ่งการทำให้ล่าช้าออกไปตามที่กล่าวถึงในอายะฮฺนั้นมิได้หมายถึงการล่าช้าจากการเข้าร่วมสงคราม แต่หมายถึงการเลื่อนคำตัดสินเกี่ยวกับพวกเราออกไปให้ล่าช้ากว่ากรณีของผู้ที่สาบาน และแก้ตัวต่อท่านรอซูล แล้วท่านรับคำแก้ตัวของเขา

*(อะหฺมัด 3/456)*

รายงานนี้เป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺ ปรากฏอยู่เป็นมุตตะฟะกุนอะลัยฮฺ ซึ่งได้รายงานโดยสองท่าน คือ อัลบุคอรี และมุสลิม เช่นเดียวกัน

*(ฟัตฮุลบารี 8/193 และมุสลิม 4/2121)*

ซึ่งฮะดีษนี้ได้ครอบคลุมไปถึงการอธิบายอายะฮฺอัลกุรอานดังกล่าว เอาไว้อย่างแยบยล

และมีรายละเอียดมากมาย และเช่นเดียวกัน ได้มีรายงานจากชาวสะลัฟอีกหลายคนในการอธิบายอัลกุรอานด้วย ดังเช่นที่ อัลอะอฺมัช ได้รายงานมาจาก อบีซุฟยาน จาก ญาบิรฺ อิบนิ อับดุลลอฮฺ เกี่ยวกับดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا ﴾ โดยเขากล่าวว่า พวกเขาสามคนนั้น คือ (1) กะอับ อิบนุ มาลิก (2) ฮิลาล อิบนุ อุมัยยะฮฺ และ (3) มุรอเราะฮฺ อิบนุรฺรอเบียะอฺ ซึ่งทั้งสามคนนั้นเป็นชาวอันศอรฺ

*(อัฏฏอบะรี 14/544)*

## ใช้ให้พูดความจริง

เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้ทั้งสามคนปลอดภัยจากความอึดอัด ยากลำบาก จากการที่บรรดามุสลิมไม่พูดกับพวกเขาเป็นเวลาถึง 50 วัน 50 คืน ทำให้พวกเขาอึดอัดและลำบากมาก ทำให้รู้สึกว่าแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลนั้น มันคับแคบลง ทางออกต่างๆ มันถูกอุดตันหมด ไม่รู้จะหาทางออกได้อย่างไร นอกจากอดทนต่อคำสั่งของอัลลอฮฺ ยืนหยัดอย่างมั่นคง ไม่โอนเอนไปมา จนกระทั่ง อัลลอฮฺให้พวกเขาปลอดภัย ทั้งนี้ ก็เนื่องจากความสัตย์จริงของพวกเขาที่พูดความจริงกับท่านรอซูล ﷺ ในการที่ไม่ได้ออกไปยังสมรภูมิตะบู๊ก แล้วในที่สุด อัลลอฮฺ ﷻ ก็ให้อภัยแก่พวกเขา และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴾

**"โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 119)*

คือ พวกท่านจงพูดความจริง ให้ถือว่าการพูดความจริงนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น และจงเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต จงหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความหายนะด้วยการโกหก อัลลอฮฺ ﷻ ก็จะทรงให้พวกท่านพ้นภัย และมีทางออกที่ดี

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ มัสอูด ﷺ ได้เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

( عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِيْ إِلَى الْبِرِّ ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِيْ إِلَى الْجَنَّةِ ، وَلَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ صِدِّيْقًا ، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِيْ إِلَى الْفُجُوْرِ ، وَإِنَّ الْفُجُوْرَ يَهْدِيْ إِلَى

النَّارِ ، وَلاَيَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ كَذَّابًا )

*"จำเป็นแก่พวกท่านต้องพูดความจริง เพราะว่า ความจริงนั้น จะนำไปสู่ความดี และแท้จริง ความดีนั้นจะนำไปสู่สวรรค์ และชายคนหนึ่งยังคงพูดจริง และแสวงหาความจริง จนกระทั่งเขาจะถูกบันทึกไว้ ณ ที่อัลลอฮฺ ว่า เป็นคนพูดจริง และพวกเจ้าจงระมัดระวังที่จะพูดโกหก เพราะว่าการพูดโกหกนั้น จะนำไปสู่ความชั่ว และแท้จริง ความชั่วนั้นจะนำไปสู่ไฟนรก และชายคนหนึ่งยังคงพูดโกหก และแสวงหาความโกหก จนกระทั่งเขาจะถูกบันทึกไว้ ณ ที่อัลลอฮฺ ว่า เป็นจอมโกหก"*

*(ทั้งสอง คือ อัลบุคอรี และ มุสลิม ได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาทั้งสอง) ฟัตฮุลบารี 10/523 และมุสลิม 4/2012)*

﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ ﴾

120. ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮฺ และชาวอาหรับชนบทที่อยู่รอบ ๆ จะผินหลังให้กับรอซูลของอัลลอฮฺ และไม่บังควรที่เขาเหล่านั้นจะห่วงชีวิตของพวกเขามากกว่าชีวิตของท่านรอซูล ทั้งนี้ เนื่องจากไม่ว่าพวกเขาจะกระหายน้ำ ประสบกับความเหน็ดเหนื่อย หรือหิวโหย ในหนทางของอัลลอฮฺ และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไปที่ใดที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาเกิดความหวาดกลัว หรือได้รับชัยชนะเหนือศัตรู สิ่งเหล่านั้นก็จะได้รับการบันทึกเป็นการงานที่ดี สำหรับพวกเขาทั้งสิ้น แท้จริง อัลลอฮฺ จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำความดีต้องสูญสิ้นไปเป็นอันขาด

## ผลตอบแทนในการออกไปสงคราม

อัลลอฮฺ ตะบารอกะ วะตะอาลา ทรงตำหนิบรรดาผู้ที่ไม่ออกไปในสมรภูมิตะบู๊ก ร่วมไปกับท่านรอซูล ﷺ ที่เป็นชาวเมืองมะดีนะฮฺ และชาวอาหรับชนบทที่อยู่รอบๆ เมืองมะดีนะฮฺ เพราะกลัวว่าจะประสบกับความยากลำบาก ดังนั้น พวกเขาก็จะไม่ได้รับผลตอบแทนและผลบุญ ทั้งที่ความจริงแล้ว ﴾ **ไม่ว่าพวกเขาจะกระหายน้ำ ประสบกับความเหน็ดเหนื่อย หรือหิวโหย** ﴿ ﴾ **และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไปที่ใดที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาเกิดความหวาดกลัว** ﴿ คือ เหยียบย่ำไปในที่ที่ทำให้ศัตรูหวาดกลัวไม่พอใจ ﴾ **หรือได้รับ** ﴿ ชัยชนะเหนือพวกเขา ﴾ **สิ่งเหล่านั้นก็จะได้รับการบันทึกเป็นการงานที่ดี สำหรับพวกเขาทั้งสิ้น** ﴿ แม้ว่างานนั้นจะเกินความสามารถ และเกินกำลังของพวกเขาก็ตาม แต่มันเป็นงานที่เกิดจากการกระทำของพวกเขาที่ดี จะได้รับผลตอบแทนอย่างมากมาย ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำความดีต้องสูญสิ้นไปเป็นอันขาด** ﴿ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿

**"แน่นอน เราจะไม่ให้การกระทำความดีของพวกเขาต้องสูญหาย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟิ อายะฮฺที่ 30)*

﴿ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ﴾

**121. และพวกเขาจะไม่บริจาคทานใดๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขาจะไม่เดินผ่านหุบเขาใดๆ นอกจากจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮฺ จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และพวกเขาจะไม่บริจาคทานใดๆ** ﴿ คือพวกที่ออกไปสงครามในหนทางของอัลลอฮฺ ﴾ **ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม** ﴿ ก็ไม่เป็นไร ﴾ **และพวกเขาจะไม่เดินผ่านหุบเขาใดๆ** ﴿ ในการเดินทางไปเผชิญหน้ากับศัตรู ﴾ **นอกจากจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา** ﴿ ในข้อความนี้ ไม่ได้กล่าวคำว่า بِهِ ที่แปลว่า (เขา) โดยใช้สรรพนามเป็นเอกพจน์

คือ คนเดียว เพราะว่า การออกสู่สงครามเป็นการกระทำร่วมกันเป็นจำนวนมาก และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **เพื่อว่าอัลลอฮฺ จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้** ﴿ ความจริง ท่านเคาะลีฟะฮฺ อุษมาน อิบนุ อัฟฟาน ﷺ ได้รับผลานิสงส์ผลบุญอย่างมาก ตามที่กล่าวไว้ในอายะฮฺนี้ เพราะท่านได้บริจาคทรัพย์สินไปในการสงครามครั้งนี้อย่างมากมาย

อับดุลลอฮฺ ได้รายงานเรื่องนี้เอาไว้ โดยนำมาจาก อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนิ สะมุเราะฮฺ เล่าว่า ท่านเคาะลีฟะฮฺอุษมาน ﷺ ได้นำเงินมามอบให้ท่านนบี ﷺ เป็นจำนวน 1,000 ดีนารฺ โดยเอาผ้าห่อมา เพื่อให้ท่านนบี ﷺ จัดเตรียมการกับกองทัพ และได้เอาห่อผ้านั้นวางไว้ที่ตักของท่านนบี ﷺ แล้วเขาได้เห็นท่านนบี มาพลิกห่อผ้าดูด้วยมือของท่านเอง แล้วท่านได้กล่าวว่า

( « مَا ضَرَّ ابْنَ عَفَّانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ الْيَوْمِ » يُرَدِّدُهَا مِرَارًا )

***"อิบนะ อัฟฟาน จะไม่ได้รับบาปใด ๆ จากการกระทำของเขาหลังจากวันนี้"*** ท่านกล่าวประโยคนี้ซ้ำไปซ้ำมาหลายครั้ง

*(อะหฺมัด 5/63)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพวกเขาจะไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา......** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ โดยเขากล่าวว่า ไม่ว่ากลุ่มชนใดที่ได้เพิ่มความห่างไกลจากครอบครัวของเขาไปในหนทางของอัลลอฮฺ นอกจาก อัลลอฮฺจะทรงเพิ่มความใกล้ชิดกับพระองค์ให้แก่พวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/565)*

﴿ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾ ﴾

**122. ไม่บังควรที่ผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบกันทั้งหมด ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึงไม่ออกไป เพื่อหาความเข้าใจในศาสนา และเพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้กลับไปยังกลุ่มชนของพวกเขา โดยหวังว่า กลุ่มชนของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง**

อายะฮฺนี้ เป็นการอธิบายจากอัลลอฮฺ ﷻ เมื่อพระองค์ทรงต้องการที่จะให้อาหรับเผ่าต่างๆ ออกไปพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ ในสมรภูมิตะบู๊ก ซึ่งความจริงชาวสะลัฟบางส่วนได้ถือว่าการออกไปสงครามเพื่อปกป้องศาสนาอิสลามเป็นเรื่องวาญิบ (จำเป็น) แก่มุสลิมทุกคน เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้ออกไป และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا ﴾

**"พวกเจ้าจงออกไปเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 41)*

และพระองค์ ตรัสอีกว่า **(ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮฺ และชาวอาหรับชนบทที่อยู่รอบ ๆ .....)** จนจบอายะฮฺ

นักวิชาการได้กล่าวว่า ดังกล่าวนั้นได้ถูกยกเลิกด้วยอายะฮฺนี้ และบางท่านกล่าวว่าเรื่องนี้มันเป็นการอธิบายให้ทราบพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ให้คนเป็นออกไปทั้งหมดและบางส่วนของทุกๆ เผ่า ถ้าหากไม่ได้ออกไปทั้งเผ่า เพื่อที่บรรดาผู้ที่ออกไปร่วมกับท่านรอซูล ﷺ ตามที่วะฮีได้ลงมายังท่าน และเป็นการรวมสองเรื่องเอาไว้ด้วยกัน คือให้คนที่มีชีวิตอยู่ออกไปร่วมเพื่อปกป้องอิสลาม ซึ่งในบางกรณีก็ว่าเป็นทั้งหมด คือทุกคนในยามคับขัน และในบางกรณี ก็ถือเป็นฟัรฺฎูกิฟายะฮฺ คือออกไปบางส่วนก็พอ

อะลี อิบนุ อบีฏอลฮะฮฺ ได้เล่าโดยมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ ว่า ﴿ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ﴾ โดยเขากล่าวว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นต้องไม่ออกไปทั้งหมด และปล่อยให้ท่านนบี ﷺ อยู่เพียงคนเดียว ﴿ **ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึงไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา** ﴾ หมายความถึงกลุ่มหนึ่งมิใช่ทั้งหมด และพวกเขาจะต้องไม่เดินทางออกไป นอกจากจะต้องได้รับอนุญาตจากท่านก่อน เมื่อพวกที่ออกไปกลับมา ซึ่งบางครั้งอัลกุรอานก็ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบี ซึ่งพวกที่อยู่กับท่านนบีจะเรียนรู้แล้วเอามาบอกต่อๆ กันไป เพื่อจะได้ทำให้ความรู้ในเรื่องศาสนานั้นกระจายไป และทราบกันดีโดยทั่วกัน ดังกล่าวนั้นก็คือดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขา** ﴾ คือ เพื่อให้พวกที่อยู่กับท่านนบีจะได้รู้ และสอนพวกที่มาทีหลังให้ทราบถึงสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมาให้แก่นบีของพวกเขา และจะได้รู้ และทราบกันโดยทั่วไป ﴿ **โดยหวังว่า กลุ่มชนของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง** ﴾ กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง

*(อัฏฏอบะรี 14/567)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า อายะฮฺนี้ได้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับผู้คนที่เป็นสาวกของท่านนบี ﷺ ที่ได้ออกไปยังชนบท ได้พบกับผู้คนด้วยดี และได้ประโยชน์จากความอุดม

สมบูรณ์ในบริเวณนั้น โดยเชิญชวนผู้คนที่เขาพบไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง แล้วผู้คนก็กล่าวแก่พวกเขาว่า เราเห็นว่าพวกท่านได้ละทิ้งบรรดาสหายของพวกท่านเอาไว้ และมาหาพวกเรา พวกเขาได้ยินคำพูดดังกล่าวแล้วรู้สึกไม่ดี จึงกลับมาจากชนบททั้งหมด แล้วไปหาท่านนบี ﷺ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึงไม่ออกไป** ﴾ แสวงหาความดี ﴿ **เพื่อหาความเข้าใจในศาสนา** ﴾ เพื่อที่จะได้ฟังสิ่งที่ผู้คนพูดกัน และสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมา แล้วอุปสรรคก็จะไม่เกิดกับพวกเขา ﴿ **และเพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขา** ﴾ คือ ตักเตือนผู้คนทั้งมวล และพวกขาได้กลับไปยังกลุ่มชนของพวกเขา ﴿ **โดยหวังว่า กลุ่มชนของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง** ﴾

*(อัฏฏอบะรี 14/566)*

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า เรื่องนี้คือ เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้ส่งกองทหารออกสู้รบ โดยที่กลุ่มหนึ่งอยู่กับท่านรอซูล ﷺ และทำความเข้าใจในเรื่องศาสนา และอีกกลุ่มหนึ่งออกไปเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่ศาสนาอิสลาม ตักเตือน และแนะนำพวกเขา

*(อัฏฏอบะรี 14/568)*

และอิบนุ อบีฮฺอัลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ﴾ นั้น มิได้เกี่ยวกับเรื่องสงคราม แต่ท่านรอซูล ﷺ ได้ขอดุอาอฺให้เผ่ามุฎ็อรฺประสบกับความแห้งแล้ง และปรากฏว่าเผ่านั้น บางคนได้เข้ารับอิสลาม จนกระทั่ง พวกเขาเดินทางมาที่เมืองมะดีนะฮฺ และเข้ารับอิสลาม โดยไม่จริงใจ แล้วมาสร้างความอึดอัดให้กับบรรดาสาวกของท่านรอซูล ﷺ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงแจ้งให้ท่านรอซูลของพระองค์ทราบว่า พวกเขามิได้เป็นมุอฺมินด้วยความจริง พวกเขาแกล้งว่าเป็นผู้ศรัทธา แล้วท่านรอซูลก็ได้ตอบโต้พวกเขาไป และเตือนพวกเขาถึงการกระทำดังกล่าว และดังกล่าวนั้น คือ ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้กลับไปยังกลุ่มชนของพวกเขา......** ﴾ จนจบอายะฮฺ

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ ﴾

**123. โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับพวกเจ้า**

**ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเสียก่อน และจงให้พวกเขาเหล่านั้นประสบกับความรุนแรงของพวกเจ้า และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย**

## มีคำสั่งให้ต่อสู้กับพวกกุฟฟารฺ (พวกปฏิเสธศรัทธา) โดยเริ่มจากผู้ที่อยู่ใกล้ๆ เสียก่อน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้กับพวกกุฟฟารฺ (พวกปฏิเสธ) ที่อยู่ใกล้ๆ ก่อน แล้วค่อยๆ ขยายออกไปรอบอาณาจักรอิสลาม ด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ จึงได้เริ่มทำสงครามกับบรรดาพวกมุชริกีน (พวกที่กราบไหว้เจว็ด) ในคาบสมุทรอาหรับเป็นอันดับแรก เมื่อเสร็จจากพวกนั้นแล้ว ท่านก็เริ่มพิชิตเมืองมักกะฮฺ, มะดีนะฮฺ, ฏออีฟ, เยเมน แคว้นอัลยะมามะฮฺ, ฮะญัรฺ, ค็อยบัรฺ, ฮัฎรอเมาตฺ และที่อื่นๆ ในคาบสมุทรอาหรับ โดยมีผู้คนที่เป็นชาวอาหรับเข้าอยู่ในศาสนาของอัลลอฮฺเป็นจำนวนมาก และท่านได้เริ่มทำสงครามกับชาวคัมภีร์ หลังจากนั้น ท่านก็เตรียมการสู้รบกับอาณาจักรโรมัน ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับคาบสมุทรอาหรับ และชาวคัมภีร์นั้นเป็นผู้ที่สมควรเชิญชวนสู่ศาสนาอิสลาม เพราะพวกเขาเป็นชาวที่ได้รับคัมภีร์มาจากพระองค์อัลลอฮฺ เช่นเดียวกับมุสลิม ท่านได้เคยยกทัพไปรบกับพวกอาณาจักรโรมันถึงตำบลตะบู๊ก แต่ต้องยกทัพกลับ เพราะท่านเห็นว่าระยะทางไกลมาก ผู้คนต้องลำบากในการยกทัพไปซึ่งสภาพของผู้คนขณะนั้นก็ไม่ดีนัก อากาศก็ร้อนจัด ซึ่งการยกทัพไปสมรภูมิตะบู๊กนั้น เกิดขึ้นในปีที่เก้าแห่งฮิจญ์เราะฮฺศักราช แล้วในปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 10 ท่านรอซูลก็ยุ่งอยู่ในการทำพิธีฮัจญ์แห่งการอำลา หลังจากนั้นไม่นานนัก ท่านก็เสียชีวิต คือหลังจากเสร็จพิธีฮัจญ์แห่งการอำลาประมาณ 81 วัน โดยอัลลอฮฺได้ทรงเลือกให้ท่านไปรับความสุข ความโปรดปรานที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ หลังจากนั้น อบูบักรฺ อัศศิดดีก رضي الله عنه ก็มารับช่วงการบริหารงานอาณาจักรอิสลามแทนท่านรอซูล ซึ่งอบูบักรฺนั้นเป็นทั้งสหายคนสนิทและเป็นเคาะลีฟะฮฺต่อจากท่าน

หลังจากท่านรอซูล ﷺ ได้จากไป ศาสนาอิสลามก็กระทบกระเทือนอย่างหนัก แต่อัลลอฮฺก็ได้ให้ยืนหยัดต่อไปอย่างมั่นคง มีหลักการที่มั่นคง แข็งแกร่ง องค์ประกอบก็มั่นคง พระองค์ได้ทำให้มันมั่นคงอยู่เช่นเดิม พวกที่ขัดขวางพยายามจะทำให้มันล้มลง แต่ก็กลับมาอยู่ในศาสนาอย่างเดิม ซึ่งเคาะลีฟะฮฺ อบูบักรฺ อัศศิดดีก رضي الله عنه และบรรดาสาวกก็ร่วมมือกันเป็นอย่างดี จึงทำให้สถานการณ์เข้ารูปเข้ารอย และทำให้อาณาจักรอิสลามได้แข็งแกร่งเช่นเดิม ในสมัย

ของเคาะลีฟะฮฺ อบูบักรฺ อัศศิดดีก ถึงแม้จะเป็นระยะเวลาที่ไม่ยาวนัก แต่สมัยของท่านก็ได้ส่งกองทัพไปรบกับพวกโรมัน ซึ่งเป็นพวกที่กราบไหว้ไม้กางเขน และส่งกองทหารไปยังอาณาจักรเปอร์เซีย ซึ่งเป็นพวกที่กราบไหว้ไฟ และพิชิตอาณาจักรทั้งสองได้เป็นบางส่วน และผู้ที่รับช่วงบริหารงานอาณาจักรอิสลามต่อมา ก็คือ ท่านเคาะลีฟะฮฺ อุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ﵁ ก็ได้ทำให้อาณาจักรทั้งสองทั้งเปอร์เซีย และโรมัน ต้องพินาศลง และทำให้อาณาจักรอิสลามแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ทั้งด้านตะวันออกและตะวันตก โดยได้ทรัพย์ในการนี้มามากมายทีเดียว อาณาจักรอิสลามได้เจริญรุ่งเรืองมาตลอด เมื่อท่านเคาะลีฟะฮฺอุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ ﵁ ได้จากไป บรรดาเศาะฮาบะฮฺของท่านรอซูล ﷺ ทั้งที่เป็นชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอรฺ ได้มีมติเลือกเอาท่านอุษมาน อิบนุ อัฟฟาน ﵁ เป็นเคาะลีฟะฮฺ บริหารงานอาณาจักรอิสลามต่อไป ซึ่งในสมัยเคาะลีฟะฮฺ อุษมาน อิบนุ อัฟฟาน ได้มีการปรับปรุงกองทัพเรือขึ้น จึงทำให้อาณาจักรอิสลามแผ่ขยายกว้างออกไป ทั้งทางบกและทางทะเล ซึ่งทั้งหมดนั้น พวกเขาได้ปฏิบัติตามดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ ﴾

**"โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเสียก่อน"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 123)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ﴾

**"และจงให้พวกเขาเหล่านั้น ประสบกับความรุนแรงของพวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 127)*

คือ จงให้พวกกุฟฟารฺประสบกับความรุนแรงของพวกเจ้าในการสู้รบกับพวกเขา เพราะว่าผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์นั้น คือ ผู้ที่อ่อนโยนกับพี่น้องของเขา (คือผู้ศรัทธาด้วยกัน) และจะรุนแรงกับศัตรูของพวกเขา ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังเช่น ดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾

**"อัลลอฮฺก็จะทรงนำพวกหนึ่งมา ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้นอบน้อมต่อบรรดาผู้ศรัทธา เข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 54)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ﴾

**"มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เฉียบขาดต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ อายะฮฺที่ 29)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ ﴾

**"โอ้ นบี จงต่อสู้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้กลับกลอก (มุนาฟิกีน) และจงเด็ดขาดแก่พวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 73)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾

**"และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริง อัลลอฮฺ นั้น ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 194)*

คือ พวกเจ้าจงต่อสู้กับพวกกุฟฟารฺ และจงมอบหมายต่ออัลลอฮฺ และพึงทราบเถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้ายำเกรงต่อพระองค์ และเชื่อฟังพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ เนื่องจากบรรพชนในสามรุ่นแรก ซึ่งเป็นผู้คนที่ประเสริฐที่สุดในประชาชาตินี้ได้ยืนหยัดอย่างมั่นคง และยึดมั่นต่อการภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ พวกเขาจึงมีชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเขา และการพิชิตยังคืบหน้าเรื่อยไป โดยที่ศัตรูของพวกเขายังคงย่อยยับและพ่ายแพ้อยู่เสมอๆ

หลังจากนั้น ได้เกิดความสับสนวุ่นวาย การเอาแต่อารมณ์ และการขัดแย้งระหว่างกษัตริย์ ทำให้ศัตรูเกิดความละโมบต่อชายแดนของประเทศ และเข้ามารุกราน พวกเขา (คือ บรรดามุสลิม) จึงไม่ได้รวมตัวกันต่อต้านขัดขวางศัตรู เพราะเป็นผลมาจากกษัตริย์ และผู้นำขัดแย้งกันเอง แล้วศัตรูก็จู่โจมเข้ามาในแว่นแคว้นอิสลาม และเข้ายึดครองหลายเมือง หลังจากนั้น พวกเขาก็ยังคงบุกเข้ามาเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้าครอบคลุมดินแดนรัฐอิสลามอีกเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้อัลลอฮฺทรงกำหนดทุกอย่างไว้แล้ว และทุกครั้งที่กษัตริย์องค์หนึ่งของอาณาจักรอิสลามลุกขึ้นมาต่อสู้ และปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺ มอบหมายต่อพระองค์ และได้ทำการพิชิต และยึดกลับมา

จากศัตรูได้ตามความสามารถของเขา และตามระดับความใกล้ชิดของเขากับอัลลอฮฺ ขออัลลอฮฺทรงให้มุสลิมได้มีชัยชนะเหนือศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา และขอพระองค์ทรงให้พวกเขามีความยิ่งใหญ่ทุกหนแห่ง พระองค์คือผู้ทรงเมตตา และเป็นผู้ทรงให้ทุกอย่างบังเกิดขึ้นได้

﴿ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ
إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ ﴾

124. **และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขาจึงมีผู้กล่าวขึ้นว่า มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่บทนี้ทำให้ความศรัทธาเพิ่มขึ้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น บทนี้ได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขามีความปีติยินดี**

125. **และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในหัวใจของพวกเขา บทนี้ก็จะยิ่งเพิ่มความสกปรกให้พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาจะตายไปในสภาพของพวกปฏิเสธศรัทธา**

## การศรัทธาของผู้ศรัทธาจะเพิ่ม และลด ส่วนพวกมุนาฟิกูนนั้นจะยิ่งเพิ่มความสกปรกโสมมขึ้นไปอีก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา** ﴾ แล้วพวกมุนาฟิกีนบางคนจะกล่าวว่า ﴿ **ในหมู่พวกเขาจึงมีผู้กล่าวขึ้นว่า มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่บทนี้ทำให้ความศรัทธาเพิ่มขึ้น** ﴾ คือ บางคนในหมู่พวกเขาจะกล่าวแก่อีกบางคนว่า คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน ที่ซูเราะฮฺนี้ได้เพิ่มความศรัทธาให้แก่เขาไหม ? อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **สำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น บทนี้ได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขามีความปีติยินดี** ﴾ อายะฮฺนี้เป็นหลักฐานอันสำคัญยิ่งว่า การศรัทธานั้นมีเพิ่ม มีลด ดังเช่นมัซฮับของนักปราชญ์ชาวสะลัฟ และชาวคอลัฟส่วนใหญ่ หลายคนได้เล่าเอาไว้เป็นมติของพวกเขาทีเดียว

และความจริงได้มีคำพูดในเรื่องนี้ไว้อย่างกว้างขวางในตอนต้น คำอธิบายของอิมามอัลบุคอรี ﷺ ﴿ **และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในหัวใจของพวกเขา บทนี้ก็จะยิ่งเพิ่มความสกปรกให้พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก** ﴾ คือ จะยิ่งเพิ่มความสงสัย และคลางแคลงเป็นทวีคูณ ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

**"และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาเป็นการบำบัด และความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 82)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลกุรอานนั้น เป็นทางนำที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก และในตาของพวกเขาบอด ชนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกลโพ้น"**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 44)*

อายะฮฺนี้ เป็นส่วนหนึ่งจากความชั่วของพวกเขา สิ่งที่จะเป็นทางนำให้หัวใจของพวกเขาก็จะเป็นสาเหตุให้พวกเขาหลงทาง และหายนะเช่นเดียวกัน สิ่งที่ไม่สบอารมณ์พวกเขา ถ้าหากเขารับประทานเข้าไป มันก็จะยิ่งเพิ่มความไม่ดี ทำให้อารมณ์เสียไปด้วย

﴿ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا ۚ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ ﴾

**126. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง พวกเขาจะถูกทดสอบในทุก ๆ ปี ครั้งหนึ่ง หรือสองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับตัว และพวกเขาก็ไม่ยอมสำนึกผิด**

**127. และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มองตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า) มีใครเห็นพวกเจ้าบ้างไหม ? แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้ายออกมา อัลลอฮฺจึงทรงให้จิตใจของพวกเขาหันเห (ออกจากแนวทางที่ถูกต้อง) เพราะแท้จริง พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย**

## พวกมุนาฟิกีนถูกทดสอบ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกเขาไม่เห็นพวกมุนาฟิกีนเหล่านั้นหรือ ? ﴿ **แท้จริง พวกเขาจะถูกทดสอบในทุก ๆ ปี ครั้งหนึ่ง หรือสองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับตัว และพวกเขาก็ไม่ยอมสำนึกผิด** ﴾ คือ ไม่กลับตัวกลับใจจากความผิดที่พวกเขาเคยทำมาก่อน และก็ไม่สำนึกผิดจากสภาพที่เป็นอยู่

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า พวกเขาถูกทดสอบด้วยกับปีที่แห้งแล้ง และหิวโหย

*(อัฏฏอบะรี 14/580)*

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มองตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า) มีใครเห็นพวกเจ้าบ้างไหม ? แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้ายกันออกมา อัลลอฮฺจึงทรงให้จิตใจของพวกเขาหันเห (ออกจากแนวทางที่ถูกต้อง) เพราะแท้จริง พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย** ﴾ อายะฮฺนี้อีกเหมือนกันที่บอกให้ทราบถึงพวกมุนาฟิกีน ว่า พวกเขานั้นเมื่อมีซูเราะฮฺหนึ่งซูเราะฮฺใดถูกประทานลงมาให้แก่ท่านรอซูล ﷺ ﴿ **บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มองตาซึ่งกันและกัน** ﴾ ด้วยความกังวล ไม่สบายใจ ﴿ **(แล้วถามขึ้นว่า) มีใครเห็นพวกเจ้าบ้างไหม ? แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้ายกันออกมา** ﴾ คือ หันหลังให้ความจริงและรับมันไม่ได้ ไม่เข้าใจอะไรเลย ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ

﴿ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ ﴾

**"ดังนั้น เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากข้อเตือนสติ ประหนึ่งพวกเขาเป็นลาเปรียวที่ตื่นตระหนก หนีจากเสือ, สิงห์"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุดดัรซิรฺ อายะฮฺที่ 49 – 51)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ ﴾

**"มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่วิ่งกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขานั้นเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวา หรือทางซ้ายของเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ อายะฮฺที่ 36 และ 37)*

คือ พวกกลุ่มชนนั้นเป็นอะไรไป จึงได้วิ่งกระหืดกระหอบไปทางขวา และทางซ้ายของเจ้า หนีความจริง วิ่งไปหาความชั่ว

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้ายออกมา อัลลอฮฺจึงทรงให้จิตใจของพวกเขาหันเห (ออกจากแนวทางที่ถูกต้อง)** ﴿ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ﴾

**"ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหไป (จากแนวทางที่เที่ยงตรง) อัลลอฮฺก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไป"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศ็อฟ อายะฮฺที่ 5)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพราะแท้จริง พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย** ﴿ คือไม่เข้าใจดำรัสของอัลลอฮฺ และยังไม่พยายามทำความเข้าใจอีกด้วย โดยไม่ต้องการเข้าใจอะไรทั้งนั้น แต่พวกเขายุ่งอยู่กับการหนีออกไปให้ไกลลิบ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงกลายสภาพดังที่เป็นอยู่

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾ 

128. แท้จริง มีรอซูลท่านหนึ่งจากพวกเจ้าเองได้มาหาพวกเจ้าแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขา ในสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยในพวกเจ้า เป็นผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ ต่อบรรดาผู้ศรัทธา

129. หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น แด่พระองค์เท่านั้นที่ฉันมอบหมาย และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

## การแต่งตั้งท่านรอซูล ﷺ มานั้น เป็นความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่พระองค์ทรงแต่งตั้งรอซูล มายังพวกเขาที่เป็นประเภทเดียวกับพวกเขา พูดภาษาเดียวกับพวกเขา ดังเช่นที่นบีอิบรอฮีม عليه السلام ได้กล่าวว่า

﴿ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ ﴾

**“โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดส่งรอซูลคนหนึ่งคนใดจากพวกเขาเองไปในหมู่พวกเขา”**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 129)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ ﴾

**“แน่นอน อัลลอฮฺนั้นทรงมีพระคุณแก่ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งรอซูลท่านหนึ่งจากพวกเขามาในหมู่พวกเขา”**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 164)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ ณ ที่นี้ ว่า ﴾ **แท้จริง มีรอซูลท่านหนึ่งจากพวกเจ้าเองได้มาหาพวกเจ้าแล้ว** ﴿ คือ มาจากพวกเจ้า พูดภาษาเดียวกับพวกเจ้า ดังเช่น ญะอฺฟัรฺ อิบนุ อบีฏอลิบ ﷺ ได้กล่าวแก่ อันนะญาชี และ อัลมุฆีเราะฮฺ อิบนุ ชัวะอฺบะฮฺ ได้กล่าวแก่ทูตของกิสรอ ว่า แท้จริง อัลลอฮฺได้ส่งศาสนทูตท่านหนึ่งจากหมู่พวกเรามายังพวกเรา โดยที่เราทราบเชื้อสายของเขา ลักษณะของเขา และทางเข้าทางออกของเขา ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบของเขาเป็นอย่างดี..... ไปจนจบฮะดีษ

*(อะหฺมัด 1/202 และ 5/291)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เป็นที่ลำบากใจแก่เขา ในสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความทุกข์ยาก** ﴿ คือ รู้สึกลำบากใจกับประชาชาติของท่าน ที่ได้รับความลำบากยากเข็ญ และในหนังสือเศาะฮีฮฺ ระบุว่า

( إِنَّ هَذَا الدِّيْنَ يُسْرٌ )

***"แท้จริง ศาสนานี้สะดวกง่ายดาย"***

และศาสนบัญญัติของศาสนาทั้งหมดง่าย อะลุ้มอล่วย สมบูรณ์แบบ ไม่มากนักสำหรับผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้มันง่ายแก่เขา

*(ฟัตฮุลบารี 1/116)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เป็นผู้ห่วงใยในพวกเจ้า** ﴿ ในการได้รับทางนำที่ถูกต้อง รู้ถึงประโยชน์ในโลกนี้ และปรโลก

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ มัสอู๊ด ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ اللهَ لَمْ يُحَرِّمْ حُرْمَةً إِلاَّ وَقَدْ عَلِمَ أَنَّهُ سَيَطَّلِعُهَا مِنْكُمْ مُطَّلِعٌ ، أَلاَ وَإِنِّيْ آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ أَنْ تَهَافَتُوْا فِيْ النَّارِ كَتَهَافُتِ الْفَرَاشِ أَوِ الذّبَابِ )

***"แท้จริง อัลลอฮฺ ไม่เคยห้ามสิ่งที่ต้องห้าม นอกจากพระองค์ทรงทราบดีว่าที่จริงแล้ว จะมีผู้ที่จ้องมองดูอยู่ในหมู่พวกท่าน ที่จะมองดูมัน พึงทราบเถิด แท้จริงฉันนั้นเป็นผู้กันพวกท่านเอาไว้ เพื่อมิให้พวกท่านแย่งกันเข้าไปในกองไฟ ดังเช่นการแย่งกันของผีเสื้อ และแมลงวัน"***

*(อะหฺมัด 1/390)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เป็นผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ ต่อบรรดา**

ผู้ศรัทธา ﴾ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ ﴾

**"และจงลดปีกของเจ้า (คือ จงอ่อนโยน) แก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า หากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า แท้จริง ฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่ และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 215 - 217)*

อย่างนี้แหละ ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ไว้ในอายะฮฺเหล่านี้คือ อยู่ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **หากพวกเขาผินหลังให้** ﴾ คือ หันหลังหนีไปจากบัญญัติอันบริสุทธิ์ และสำคัญที่เจ้านำมาให้พวกเขา ﴿ **ก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น** ﴾ คือ อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้พอเพียง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย ก็ดังเช่น ที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴾

**"พระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น จงยึดเอาพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 9)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่** ﴾ คือ พระองค์ผู้ทรงกรรมสิทธิ์เหนือทุกสิ่ง และเป็นผู้ให้มีขึ้นมา บัลลังก์ของพระองค์ ผู้ทรงอยู่เหนือบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดนั้น ไม่ว่าจะเป็นชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง อยู่ภายใต้บัลลังก์ของพระองค์ ทั้งหมดถูกบงการอยู่ภายใต้กำหนดของอัลลอฮฺ ﷻ ความรอบรู้ของพระองค์ทรงล้อมทุกอย่างเอาไว้ และเดชาสามารถของพระองค์ทรงเหนือทุกสิ่ง

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานฮะดีษ จาก อิบนิ อับบาส ﷺ จาก อุบัยยฺ อิบนิ กะอับ ได้กล่าวว่า อายะฮฺสุดท้ายของอัลกุรอานที่ได้ถูกประทานลงมา คือ อายะฮฺนี้ที่ว่า ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ ﴾ จนจบซูเราะฮฺ

และในหนังสือเศาะฮีฮฺ ระบุว่า แท้จริง เซด ได้กล่าวว่า ฉันได้พบส่วนท้ายของ ซูเราะฮฺ บะรออะฮฺ กับคุซัยมะฮฺ อิบนิ ษาบิต หรือ อบีคุซัยมะฮฺ และความจริง เราได้กล่าวมาแล้วว่า เศาะฮาบะฮฺ กลุ่มหนึ่งได้กล่าวเรื่องนี้ที่ท่านรอซูล ﷺ ดังเช่นที่ คุซัยฟะฮฺ อิบนุ ษาบิต ได้เริ่มกล่าวถึงมันกับพวกเขา *วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮฺทรงทราบดี)*

*จบซูเราะฮฺ บะรออะฮฺ การสรรเสริญ และความโปรดปรานเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ*



# تفسير سورة يونس

# อธิบายซูเราะฮฺ ยูนุส

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺ มักกียะฮฺ وهي مكية

## سورة يونس

## ซูเราะฮฺ ยูนุส

بسم الله الرحمن الرحيم

**ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ
﴿٢﴾

1. อะลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือ บรรดาอายะฮฺแห่งคัมภีร์อันชัดเจน

2. เป็นเรื่องประหลาดแก่มนุษย์กระนั้นหรือ ? ที่เราได้ประทานอายะฮฺแก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้ตักเตือนมนุษย์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริง นี่คือนักมายากลอย่างแน่นอน

ส่วนพยัญชนะภาษาอาหรับที่ขึ้นต้นอายะฮฺที่หนึ่งนั้น ได้เคยอธิบายมาแล้วในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ ﴿ **เหล่านี้คือ บรรดาอายะฮฺแห่งคัมภีร์อันชัดเจน** ﴾ นี้เป็นอายะฮฺอัลกุรอานที่ปรากฏชัดเจน

## ศาสนทูตของอัลลอฮฺจะไม่เป็นอื่น นอกจากเป็นมนุษย์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เป็นเรื่องประหลาดแก่มนุษย์กระนั้นหรือ ?** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวตำหนิพวกกุฟฟารฺที่ประหลาดใจ ในการที่อัลลอฮฺทรงแต่งตั้งมนุษย์ให้เป็นศาสนทูต ดังเช่น ที่อัลลอฮฺ ﷻ เคยบอกให้คนรุ่นก่อนๆ ทราบมาแล้ว จากคำกล่าวของพวกเขาที่ว่า ﴿ أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا ﴾ ซึ่งมีความหมายว่า **"สามัญชน เช่นนี้กระนั้นหรือที่จะชี้แนะทางให้แก่เรา ?"**

*(ซูเราะฮฺ อัตตะฆอบุน อายะฮฺที่ 6)*

นบีฮูด และ นบีศอและฮฺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาทั้งสอง ว่า

﴿ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ ﴾

**"และพวกเจ้าประหลาดใจกระนั้นหรือ ? การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า มายังพวกเจ้า โดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 63)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเกี่ยวกับกุฟฟารฺชาวกุเรช ว่า พวกเขาได้กล่าวว่า

﴿ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴾

**"เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริง นี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ"**

*(ซูเราะฮฺ ศอด อายะฮฺที่ 5)*

อัฏเฎาะฮาก ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้แต่งตั้งมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูต บรรดาชาวอาหรับไม่ยอมรับท่าน โดยพวกเขาได้กล่าวว่า อัลลอฮฺนั้นทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะให้ศาสนทูตเป็นมนุษย์ เช่นมุฮัมมัด เขาเล่าว่า แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ประทานอายะฮฺ ลงมาว่า ﴿ **เป็นเรื่องประหลาดแก่มนุษย์กระนั้นหรือ?.....** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 15/13)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา** ﴾ มีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องนี้

โดย อะลี อิบนุ อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง** ﴾ โดยเขากล่าวว่า พวกเขาเคยได้รับความสุขมาแล้วในช่วงแรก

*(อัฏฏ็อบะรี 15/15)*

และ อัลเอาฟีย์ ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ﴿ **แท้จริง สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา** ﴾ โดยเขากล่าวว่า ได้รับค่าตอบแทนที่ดีตามที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้

และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า ﴿ **สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่งจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา** ﴾ โดยเขากล่าวว่า คือ มีการงานที่ดี ด้วยการละหมาดของพวกเขา การถือศีลอดของพวกเขา การบริจาคทานของพวกเขา และการกล่าวตัสเบียะฮฺ คือ ซุบฮานัลลอฮฺ เขากล่าวต่อไปว่า โดยที่ มุฮัมมัด ﷺ คอยให้ความช่วยเหลือพวกเขา

*(อัฏฏ็อบะรี 15/14)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริง นี่คือนักมายากลอย่างแน่นอน** ﴾ คือ ทั้งๆ ที่เราได้ส่งรอซูลมายังพวกเขา โดยเป็นผู้ชายจากในหมู่พวกเขา เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับพวกเขา เป็นผู้แจ้งข่าวดีและข่าวร้าย แต่พวกเขาก็ยังปฏิเสธไม่ยอมรับและยังกล่าวหาว่าเป็นนักมายากล

﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ ﴾

3. **แท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า คือ อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์ ทรงบริหารกิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือใดๆ เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคือ อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญดูดอกหรือ ?**

## อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอภิบาล และเป็นผู้ทรงดำเนินกิจการ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง พระองค์ทรงเป็นองค์อภิบาลแห่งโลกนี้ทั้งมวล พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินในหกวัน อย่างเช่นทุกวันนี้ บางท่านบอกว่า แต่ละวันนั้นเท่ากับพันปี ซึ่งจะได้นำมาอธิบายต่อไป ﴿ **แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์** ﴾ บัลลังก์นั้นเป็นสิ่งถูกสร้างที่ยิ่งใหญ่ และมีหลังคา

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **ทรงบริหารกิจการ** ﴾ คือ บริหารงานต่อสิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดมัน

พระองค์ ตรัสว่า

﴿ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾

**"ไม่มีแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดิน และที่เล็กยิ่งกว่านั้น และที่ใหญ่เท่านั้น จะรอดพ้นจากพระองค์ เว้นแต่จะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัสสะบะ อายะฮฺที่ 3)*

คือ สภาพหนึ่งสภาพใด ปัญหาหนึ่งปัญหาใด จะไม่ทำให้พระองค์ต้องยุ่งยาก และไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่หรือลำบากต่อพระองค์แต่ประการใดเลย ไม่ว่าจะเป็นภูเขา, แผ่นดิน, ทะเล และสิ่งก่อสร้างต่างๆ

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾

**"และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบย่ำลงในแผ่นดิน เว้นแต่เครื่องยังชีพของมัน เป็นหน้าที่ของ อัลลอฮฺ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมัน และที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งอยู่แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 6)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾

**"และไม่มีใบไม้ใดร่วงหล่น นอกจากพระองค์จะทรงรู้ และไม่มีเมล็ดพืชพรรณใด ซึ่งอยู่ในความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งเปียกชุ่มใด ๆ และสิ่งที่แห้งใด ๆ นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 59)*

อัดดะรอวัรฺดี ได้กล่าว โดยนำมาจาก สะอัด อิบนุ อิสฮาก อิบนุ กะอับ อิบนุ อุจญ์เราะฮฺ ที่ว่า เขาได้เล่าว่า ขณะที่อายะฮฺนี้คือ ﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾ จนจบอายะฮฺได้ถูกประทานลงมา เขาเล่าว่า มีผู้เดินทางกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งได้พบกับพวกเขา ซึ่งพวกเขาไม่เห็นจะเป็นอื่น นอกจากเป็นชาวอาหรับ พวกเขาก็ถามพวกนั้นว่า พวกท่านเป็นใครกัน ? พวกเขาตอบว่า พวกเราเป็นพวกญิน เราได้ออกมาจากเมืองมะดีนะฮฺ สิ่งที่ทำให้เราออกมาก็เพราะอายะฮฺนี้แหละ ซึ่ง อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานฮะดีษนี้

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือใด ๆ เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์** ﴾ ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

**"ใครเล่าจะเป็นผู้ที่ขอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ ? นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 255)*

และเช่นดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า

﴿ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴾

**"และ มะลัก กี่มากน้อยในบรรดาชั้นฟ้านั้น การช่วยเหลือของพวกเขา จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลย เว้นแต่หลังจาก อัลลอฮฺจะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงพอพระทัย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลนัจมฺ อายะฮฺที่ 26)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ ﴾

**"การชะฟาอะฮฺ (การช่วยเหลือ) จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัสสะบะ อายะฮฺที่ 23)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นั่นคือ อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญดูดอกหรือ ?** ﴾ คือ จงเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ โอ้ บรรดาพวกมุชริกูน พวกเจ้าจงใคร่ครวญดูเรื่องของพวกเจ้าให้หนัก ซึ่งพวกเจ้าก็ทราบดีว่า อัลลอฮฺ คือผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งในโลกเพียงผู้เดียว ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ﴾

**"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮฺ"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุครุฟ อายะฮฺที่ 87)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเป็นเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ? พวกเขาจะกล่าวตอบว่า มันเป็นของอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ถ้าเช่นนั้น พวกเจ้าจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ ?"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 86 และ 87)*

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ إِنَّهُۥ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

4. ยังพระองค์เท่านั้น คือ ทางกลับของพวกเจ้าทั้งหลาย สัญญาของพระองค์นั้นเป็นจริงเสมอ แท้จริง พระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้างแล้ว พระองค์ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้กระทำความดีอย่างยุติธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

## ทั้งหมดจะกลับไปหาอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง ยังพระองค์นั้นคือที่กลับของสิ่งที่ถูกบังเกิดในวันกิยามะฮฺ โดยไม่มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาถูกปล่อยทิ้งเลย จนกว่าจะได้บังเกิดใหม่ดังเช่นที่เคยเริ่มมาก่อน โดยพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾

**"และพระองค์ คือ ผู้เริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันก็ง่ายยิ่งสำหรับพระองค์"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 27)*

﴿ **เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้กระทำความดีอย่างยุติธรรม** ﴾ ด้วยความเที่ยงธรรม และการตอบแทนอย่างพอเพียง ﴿ **ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา** ﴾ อันเนื่องจากสาเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะถูกลงโทษในวันกิยามะฮฺ ด้วยการลงโทษต่างๆ ทั้งลมร้อน น้ำร้อน และใต้ร่มเงาของควันที่ดำทึบ และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِن شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ ﴾

**"นี่ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้น พวกเจ้าจะลิ้มรสมัน (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก) และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นๆ อีก เยี่ยงการ**

ลงโทษดังกล่าว ที่เท่าเทียมคู่ควรกัน”

*(ซูเราะฮฺ ศอด อายะฮฺที่ 57 และ 58)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ ﴾

**“นี่ คือ นรก ที่บรรดาผู้ที่มีความผิดไม่ยอมเชื่อ พวกเขาจะเดินวนเวียนอยู่รอบ ๆ ระหว่างมันกับน้ำร้อนที่เดือด”**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะฮฺมาน อายะฮฺที่ 43 และ 44)*

﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾ ﴾

5. **พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และดวงจันทร์มีแสงนวล และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จำนวนปี และการคำนวณ อัลลอฮฺมิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่ด้วยความจริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่าง ๆ สำหรับกลุ่มชนที่มีความรู้**

6. **แท้จริง การสับเปลี่ยนของกลางคืน และกลางวัน และการที่อัลลอฮฺสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น แน่นอน เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง**

## ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งยืนยันถึงพระปรีชาสามารถของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงสิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดสัญญาณต่าง ๆ ที่บ่งชี้ถึงความสามารถอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ก็คือ พระองค์

ทรงกำหนดให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าออกมาจากมัน และทรงให้ดวงจันทร์มีแสงนวล ซึ่งที่กล่าวมานั้นเป็นศิลปศาสตร์อย่างหนึ่ง เพื่อให้ทั้งสองนั้นมีแสงแตกต่างกัน เพื่อไม่ให้มันคล้ายคลึงกัน แล้วให้ดวงอาทิตย์มีภาระหน้าที่ในตอนกลางวัน และดวงจันทร์มีภาระในช่วงกลางคืน และทรงกำหนดให้ดวงจันทร์มีเส้นทางโคจร ในตอนแรกจะปรากฏดวงไม่โตนัก หลังจากนั้นก็จะยิ่งเพิ่มแสงออกมาจนกระทั่งเต็มดวง แล้วก็เริ่มลดขนาดลง จนกระทั่งกลับไปเหมือนตอนเริ่มแรกเมื่อสิ้นสุดเดือน ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า

﴿ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ ﴾

**"และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มันโคจรตามตำแหน่ง จนกระทั่ง มันได้กลายมาเป็นเช่นกิ่งอินทผลัมแห้ง ดวงอาทิตย์ ก็จะไม่ได้รับอนุมัติแก่มัน ที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์ และกลางคืนก็จะไม่ล้ำหน้ากลางวัน และทั้งหมดนั้นจะเวียนว่ายอยู่ในจักรราศี"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 39 และ 40)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾

**"และ (ทรงให้) ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์เกิดการคำนวณ นั่นคือ การกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงรอบรู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 96)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ในอายะฮฺนี้ที่ว่า ﴾ **และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จำนวนปี และการคำนวณ** ﴿ ด้วยดวงอาทิตย์ ท่านจะทราบถึงจำนวนวัน และการโคจรของดวงจันทร์ ท่านจะทราบถึงจำนวนเดือน และปี ﴾ **อัลลอฮฺมิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่ด้วยความจริง** ﴿ คือ พระองค์มิได้สร้างมันมาโดยไร้ประโยชน์ แต่พระองค์ทรงมีเหตุผลที่ล้ำลึกและยิ่งใหญ่ในเรื่องดังกล่าว และเป็นหลักฐานอันชัดเจน ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴾

**"และเรามิได้สร้างชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น โดยไร้สาระ**

**นั่นคือ การนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ความหายนะจากไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิด"**

*(ซูเราะฮฺ ศอด อายะฮฺที่ 27)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ ﴾

**"พวกเจ้าคิดว่า แท้จริง เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ? อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 115 และ 116)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่าง ๆ** ﴾ คือ อธิบายถึงหลักฐานต่างๆ ﴿ **สำหรับกลุ่มชนที่มีความรู้** ﴾

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง การสับเปลี่ยนของกลางคืน และกลางวัน** ﴾ คือ ทั้งสองไล่ตามกัน สิ่งนี้มาและสิ่งนี้ไป และเมื่อสิ่งนี้ไป สิ่งนี้ก็มา โดยไม่ล่าช้าต่อกันเลย ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ﴾

**"พระองค์ทรงให้กลางคืนครอบคลุมกลางวัน ในสภาพที่กลางคืนไล่ตามกลางวันอย่างรวดเร็ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 54)*

และพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสอีกว่า

﴿ لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ ... ﴾ الآية

**"ดวงอาทิตย์จะไม่ได้รับอนุมัติแก่มัน ที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 40)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ... ﴾ الآية

**"(อัลลอฮฺ) ผู้ทรงเผยอรุโณทัย และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน...." จนจบอายะฮฺ**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 96)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และการที่อัลลอฮฺสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น** ﴾ เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาหลักฐานที่ชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... ﴾ الآية

**"และกี่มากน้อยแล้ว จากสัญญาณในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน......" จนจบซูเราะฮฺ**

*(ซูเราะฮฺ ยูซุฟ อายะฮฺที่ 105)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงดูว่า มีอะไรในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน แต่สัญญาณและการตักเตือน จะไม่อำนวยประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 101)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ ﴾

**"พวกเขามิเห็นดอกหรือ ? ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา ที่มีอยู่ในฟากฟ้า และแผ่นดิน"**

*(ซูเราะฮฺ อัสสะบะ อายะฮฺที่ 9)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾

**"แท้จริง ในการสร้างสรรค์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และความแตกต่างของกลางคืนและกลางวัน แน่นอน มีหลายสัญญาณสำหรับผู้ที่มีปัญญาทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 190)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **แน่นอน เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง** ﴾ คือ ยำเกรงต่อการลงโทษของอัลลอฮฺ การโกรธกริ้วของพระองค์ และการลงทัณฑ์ของพระองค์

﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ ﴾

7. **แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา และพวกเขาพอใจต่อชีวิตในโลกนี้ และพวกเขามั่นใจต่อมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา**
8. **ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขา คือ นรก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้**

## ที่พำนักของผู้ที่ปฏิเสธวันสิ้นโลก คือ นรกญะฮันนัม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสบอกให้เราทราบถึงสภาพของคนชั่ว ซึ่งปฏิเสธการมีอยู่จริงของวันที่ทุกชีวิตต้องกลับไปพบอัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺ และไม่หวังที่จะพบพระองค์เลย โดยพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ และพวกเขามั่นใจกับมันมาก

อัลฮะซัน ได้กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขาไม่ทำตัวให้สูงขึ้น ไม่ยกสภาพตัวเองให้ดีขึ้น พวกเขาพอใจความเป็นอยู่ในโลกนี้เท่านั้น พวกเขาลืมสัญญาณของอัลลอฮฺที่ให้

เกิดขึ้นในโลกนี้ โดยพวกเขาไม่พิจารณาดูอะไรทั้งนั้น ดังนั้น ที่พำนักของพวกเขาในปรโลก ก็คือไฟนรก เป็นการตอบแทนถึงผลงานของเขาที่กระทำไว้ในโลกนี้ จากความชั่ว ความผิดต่างๆ และสิ่งต้องห้าม อีกทั้งยังปฏิเสธต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ ۖ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ ﴾

9. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดี พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงชี้แนะทางนำที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา ภายใต้ของพวกเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

10. การขอพรของพวกเขาในสวนสวรรค์ คือ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ โอ้ อัลลอฮฺ และคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ ความสันติ (สลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขา คือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

## การตอบแทนที่ดีแก่พวกที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และทำความดี

นี่คือข่าวคราวเกี่ยวกับสภาพของบรรดาผู้ที่มีความสุข ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเชื่อฟังบรรดาศาสนทูต (รอซูล) ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชาให้ แล้วกระทำการงานที่ดี อัลลอฮฺจะทรงให้ทางนำแก่พวกเขาอันเนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา อักษร ب ที่คำว่า بِإِيمَانِهِمْ ณ ที่นี้อาจจะมีความหมายว่า "ด้วยสาเหตุ" นั่นก็คือ ที่พวกเขามีความสุขได้ก็ด้วยสาเหตุแห่งศรัทธาของพวกเขาต่ออัลลอฮฺ ﷻ นั่นเอง

อาจจะสมมุติขึ้นมาว่า

( بِسَبَبِ إِيمَانِهِمْ فِي الدُّنْيَا يَهْدِيْهِمُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ

حَتَّى يَجُوْزُوْهُ وَيَخْلُصُوْا إِلَى الْجَنَّةِ )

"ด้วยสาเหตุที่พวกเขาศรัทธาต่อ (อัลลอฮฺ) ในโลกดุนยา อัลลอฮฺจึงชี้แนะทางนำที่เที่ยงตรงให้แก่พวกเขาในวันกิยามะฮฺ จนกระทั่ง พวกเขาผ่านพ้นไปสู่สวรรค์ได้"

และอาจมีความหมายว่า "ขอความช่วยเหลือ" ดังที่ มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ ﴾ โดยเขากล่าวว่า คือ ศรัทธาดังกล่าวได้กลายเป็นแสงสว่างแก่พวกเขา จึงเดินไปถึงเป้าหมาย

*(อัฏฏ็อบะรี 18/28)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **การขอพรของพวกเขาในสวนสวรรค์ คือ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ โอ้ อัลลอฮฺ และคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ ความสันติ (สลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขา คือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ﴾ นี่คือสภาพของชาวสวรรค์ อายะฮฺนี้มีส่วนคล้ายกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴾

**"การกล่าวคำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์ คือ สลาม (สันติ) และพระองค์ทรงจัดเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ อายะฮฺที่ 44)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ ﴾

**"ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป เว้นแต่คำว่า สันติ สันติ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ อายะฮฺที่ 25 และ 26)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส อีกว่า

﴿ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴾

**"ความสันติ ซึ่งเป็นพระดำรัสหนึ่งจากพระผู้อภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 58)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส อีกว่า

﴿ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ ﴾

**"และมลาอิกะฮฺ จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตูของสวนสวรรค์ (พร้อมกับกล่าวว่า) ขอความสันติจงมีแด่พวกเจ้า เนื่องด้วยพวกเจ้าได้อดทน มันช่างดีเสียนี่กระไรในบั้นปลายนี้"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะอฺดุ อายะฮฺที่ 23 และ 24)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขา คือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ﴾ อายะฮฺนี้เป็นหลักฐานชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮฺ ﷻ นั้นคือ ผู้ได้รับการสรรเสริญตลอดไป เป็นผู้ได้รับการเคารพภักดีตลอดไป และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้เริ่มสรรเสริญองค์ของพระองค์เอง ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก บังเกิดมนุษย์เรื่อยๆ มา ตลอดจนเริ่มคัมภีร์ของพระองค์ และเริ่มประทานคัมภีร์ของพระองค์ลงมา โดยที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَل لَّهُ عِوَجًا ۜ ﴾

**"การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้ประทานคัมภีร์แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงทำให้มันบิดเบือนแต่อย่างใด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟิ อายะฮฺที่ 1)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส อีกว่า

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴾

**"การสรรเสริญนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงทำให้มีความมืด และความสว่าง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 1)*

และอายะฮฺอื่นที่บ่งบอกถึงสภาพต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว พระองค์เป็นผู้ที่สมควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการสรรเสริญทั้งในโลกนี้ และปรโลก ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีระบุอยู่ในฮะดีษว่า

( إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يُلْهَمُوْنَ التَّسْبِيْحَ وَالتَّحْمِيْدَ كَمَا يُلْهَمُوْنَ النَّفَسَ )

*"แท้จริง ชาวสวรรค์จะเอาจริงเอาจังกับการกล่าวตัสเบียะฮฺ (ให้ความบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮฺ) และกล่าวตะฮฺมีด (สรรเสริญอัลลอฮฺ) ดังเช่นที่พวกเขาเอาจริงเอาจังต่อการหายใจ"*

*(มุสลิม 4/2181)*

ที่จริงแล้ว ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า พวกเขาได้เห็นความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่ทรงประทานให้พวกเขาอยู่ตลอด โดยไม่ขาดตอน ดังนั้น สำหรับพวกเขาแล้ว ถือว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น และไม่มีพระผู้อภิบาลองค์ใด นอกจากพระองค์เท่านั้น

﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ ﴾

**11. และหากอัลลอฮฺทรงเร่งการตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว แน่นอน ความตายของพวกเขา ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขาแล้ว เราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังที่จะพบเรา ให้อยู่ในความงมงาย เพราะการดื้อดึงของพวกเขา**

## อัลลอฮฺ ﷻ จะไม่ทรงตอบรับการขอความชั่ว เช่นเดียวกับการขอความดีของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงความขันติของพระองค์ และความอ่อนโยนของพระองค์ที่มีต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ว่า ความจริง พระองค์นั้นจะไม่ตอบรับแก่พวกเขา เมื่อพวกเขาขอความชั่วให้แก่ตัวของพวกเขาเอง หรือทรัพย์สินของพวกเขา และแก่ลูกๆ หลานๆ ของพวกเขา ในยามที่พวกเขาทุกข์ใจหรือมีอารมณ์โกรธ เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าพวกเขามิได้มีเจตนาที่จะขอให้ได้รับสิ่งที่ไม่ดี ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า เป็นความอ่อนโยนของพระองค์ และเป็นความเมตตาของพระองค์ เหมือนดังเช่นการตอบรับของพระองค์โดยทันที เมื่อพวกเขาขอในหนทางที่ดีๆ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **และหากอัลลอฮฺทรงเร่งการตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว แน่นอน ความตายของพวกเขา ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขาแล้ว** ﴾ จนจบอายะฮฺ คือ ถ้าพระองค์

ตอบรับแก่พวกเขาทุกครั้งที่พวกเขาขอความชั่วแล้วละก็ พระองค์ก็ทำให้พวกเขาพินาศไปแล้ว ดังนั้น จึงไม่สมควรที่จะกระทำเช่นนั้น ดังที่มีระบุไว้ในฮะดีษที่รายงานโดย อัลฮาฟิซ อบูบักรฺ อัลบัซซารฺ ไว้ในหนังสือมุสนัดของเขา รายงานจาก ญาบิรฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( لاَ تَدْعُوْا عَلَى أَنْفُسِكُمْ ، لاَ تَدْعُوْا عَلَى أَوْلاَدِكُمْ ، لاَ تَدْعُوْا عَلَى أَمْوَالِكُمْ لاَ تُوَافِقُوْا مِنَ اللهِ سَاعَةً فِيْهَا إِجَابَةٌ فَيَسْتَجِيْبَ لَكُمْ )

***"พวกท่านจงอย่าขอให้เป็นอันตรายต่อตัวของพวกท่าน อย่าขอให้เป็นอันตรายต่อลูกๆ ของพวกท่าน และจงอย่าให้เป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของพวกท่าน เพราะหากว่าคำขอดังกล่าว ไปตรงกับเวลาที่อัลลอฮฺทรงตอบรับ ก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงตอบรับคำขอของพวกท่าน"***

และ อบูดาวูด ก็ได้รายงานฮะดีษนี้ด้วย

*(อบูดาวูด 2/185)*

อย่างนี้ก็เช่นเดียวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَيَدْعُ الْإِنسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنسَانُ عَجُولًا ﴾

**"และมนุษย์นั้น จะวิงวอนขอความชั่ว เยี่ยงการวิงวอนขอของเขาเพื่อความดี และปรากฏว่า มนุษย์นั้นเป็นผู้ที่รีบร้อนเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 11)*

คือ การขอของมนุษย์ ต่อลูกๆ ต่อทรัพย์สิน เมื่อเขาไม่พอใจ เขาก็จะขอว่า โอ้ อัลลอฮฺ ขออย่าให้เขาเพิ่มพูน และขอพระองค์ทรงสาปแช่งเขาด้วยเถิด

*(อัฏฏอบะรี 15/34)*

แล้วถ้าอัลลอฮฺทรงรีบเร่งตอบรับให้พวกเขา ในสิ่งที่ขอเหมือนกับเวลาที่เขาขอความดีแล้วละก็ แน่นอน พวกเขาก็จะพินาศกันหมด

﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ

لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

12. **และเมื่ออันตรายได้ประสบกับมนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่ง หรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้นไปจากเขาแล้ว เขาก็เมินคล้ายกับว่า เขามิได้ขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา เช่นนั้นแหละ ได้ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ**

## มนุษย์จะระลึกถึงอัลลอฮฺ ﷻ เมื่อประสบกับความทุกข์ยาก และจะลืมพระองค์เมื่อสะดวกสบาย

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเกี่ยวกับมนุษย์ว่า เมื่อความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา ก็ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴾

**"และเมื่อความทุกข์ประสบแก่เขา เขาก็เป็นผู้วิงวอนขออย่างยืดเยื้อ"**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 51)*

คือ เป็นผู้วิงวอนขออย่างมากมาย เพราะความลำบาก หรือความทุกข์นั้นทำให้เขากังวลหงุดหงิด ดังนั้น เขาจึงขอพรต่ออัลลอฮฺ เพื่อให้ความทุกข์นั้นหลุดพ้นไปจากเขา ซึ่งเขาจะขออยู่ทุกขณะ ทุกสภาพในเวลานอน เวลานั่ง เวลาอื่น แล้วเมื่ออัลลอฮฺได้ปัดเป่าความทุกข์ยากออกไปจากเขา เขาก็จะทำตัวเหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น เสมือนว่าเขามิได้เคยขอต่ออัลลอฮฺเลย ก็ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้นไปจากเขาแล้ว เขาก็เมินคล้ายกับว่า เขามิได้ขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา** ﴾

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิลักษณะดังกล่าว และวิธีการดังกล่าว โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **เช่นนั้นแหละ ได้ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ** ﴾

ส่วนผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ให้ทางนำแก่เขา ปกป้องเขา ให้พวกเขาได้รับความสำเร็จ เขาจะได้รับการยกเว้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾

**"เว้นแต่บรรดาผู้อดทน และกระทำความดีทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 11)*

และดังเช่นคำกล่าวของท่านรอซูล ﷺ ที่ว่า

**( عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ لاَيَقْضِيْ اللهُ لَهُ قَضَاءً إِلاَّ كَانَ خَيْرًا لَهُ ، إِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ فَصَبَرَ كَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ فَشَكَرَ كَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلاَّ لِلْمُؤْمِنِ )**

*"เรื่องของผู้ศรัทธานั้นแปลกจริง ๆ อัลลอฮฺจะไม่ตัดสินอะไรให้แก่เขา นอกจากสิ่งนั้นจะเป็นความดีแก่เขา ถ้าความไม่ดีประสบแก่เขา แล้วเขาก็อดทน ก็เป็นความดีแก่เขา และถ้าความดีประสบแก่เขา แล้วเขาก็ขอบคุณ (พระองค์) ก็เป็นความดีแก่เขา โดยที่กล่าวมานั้น จะไม่ประสบแก่คนใด นอกจากผู้ศรัทธาเท่านั้น"*

*(มุสลิม 4/2295)*

﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا ۙ وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

13. **และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติศตวรรษก่อนพวกเจ้าไปแล้ว เมื่อพวกเขาเป็นผู้อธรรม และบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราจะลงโทษกลุ่มชนที่เป็นอาชญากร**

14. **แล้วเราได้แต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่า พวกเจ้าจะปฏิบัติตัวอย่างไร ?**

## ข้อควรคิด จากการทำลายกลุ่มชนในศตวรรษแรกๆ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้คนในยุคก่อน ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลที่ได้นำเอาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา หลังจากนั้น อัลลอฮฺก็ทรงเปลี่ยนให้อีกกลุ่มชนหนึ่งขึ้นมาแทนที่ หลังจากพวกนั้นได้พินาศไปแล้ว และได้ส่งรอซูลมายังพวกเขาอีก เพื่อที่พระองค์จะดูว่า พวกเขาเชื่อฟังต่อท่านรอซูล และปฏิบัติตามหรือไม่ ?

ในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม มีฮะดีษที่รายงานโดย อบีนัฎเราะฮฺ จาก อบีสะอีด เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ ، وَإِنَّ اللهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيْهَا، فَنَاظِرٌ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ، فَاتَّقُوْا الدُّنْيَا وَاتَّقُوْا النِّسَاءَ ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةِ بَنِيْ إِسْرَائِيْلَ كَانَتْ فِيْ النِّسَاءِ )

***"แท้จริง โลกนี้นั้น หอมหวาน เขียวชอุ่ม และแท้จริง อัลลอฮฺทรงส่งพวกท่านมาเป็นตัวแทนในโลกนี้ แล้วพระองค์ก็ทรงดูว่า พวกท่านจะทำอย่างไร ? ดังนั้น พวกท่านจงระวังโลกนี้ และจงระวังเกี่ยวกับสตรี เพราะแท้จริง ความยุ่งเหยิงประการแรกของวงศ์วานอิสรออีลนั้น เกิดขึ้นในเรื่องสตรี"***

*(มุสลิม 4/2098)*

อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อับดิรฺเราะฮฺมาน อิบนิ อบีลัยลา ว่า แท้จริง โอฟ อิบนะ มาลิก ได้กล่าวแก่ อบีบักรฺ ว่า ฉันได้ฝันขณะนอนในเวลากลางคืน ฉันฝันเห็นว่า เสมือนมีเหตุเกิดขึ้นบนท้องฟ้า แล้วท่านรอซูล ﷺ ซึ่งกำลังนอนหลับอยู่ได้สะดุ้งตื่นขึ้นมา หลังจากนั้นก็นอนต่อไปอีก แล้ว อบูบักรฺ ก็สะดุ้งตื่นขึ้นมา แล้วผู้คนก็รีบมาชุมนุมกันรอบๆ มิมบัรฺ แล้ว อุมัรฺ ก็มาและหยุดอยู่ห่างจากมิมบัรฺ 3 ศอก แล้ว อุมัรฺได้กล่าวว่า หยุดเรื่องความฝันของท่านไปเถอะ ไม่มีความสำคัญอะไรแก่พวกเราแล้ว เมื่อท่านอุมัรฺได้เป็นเคาะลีฟะฮฺ เขาได้ถามว่า โอ้ โอฟ ฝันของท่านเป็นอย่างไร ? เขา (โอฟ) ถามว่า ความฝันของฉันนั้น มันมีความสำคัญด้วยหรือ ? หรือว่าท่านไม่ดุฉันแล้ว เขา (อุมัรฺ) ได้กล่าวว่า น่าสมเพชจริงๆ ฉันไม่ชอบที่ท่านจะมาโอดครวญแก่เคาะลีฟะฮฺของท่านรอซูล แล้วเขา (โอฟ) ได้เล่าความฝันนั้นให้เขาฟังจนกระทั่งมาถึงที่ว่า ผู้คนได้รีบมาชุมนุมรอบมิมบัรฺ เป็นระยะ 3 ศอก เขาได้เล่าว่า สำหรับศอกที่ 1 คือ ปรากฏเป็นเคาะลีฟะฮฺ ส่วนที่ 2 เป็นผู้ที่ไม่กลัวที่จะถูกตำหนิในเรื่องของอัลลอฮฺ ส่วนที่ 3 คือ เป็นพวกที่ตายชะฮีด เขาเล่าต่อไปว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴾

**"แล้วเราได้แต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่า พวกเจ้าจะปฏิบัติอย่างไร ?"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 14)*

แล้วท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเคาะลีฟะฮฺ โอ้ ลูกชายของคุณแม่อุมัรฺ ท่านจงพิจารณาดูว่าท่านจะทำอย่างไร ?

ส่วนคำพูดที่ว่า ฉันไม่กลัวการตำหนิใดๆ ในเรื่องของอัลลอฮฺนั้น นั่นคือ สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์

ส่วนคำพูดที่ว่า เป็นผู้ตายชะฮีด เรื่องนี้สำหรับ อุมัรฺ แล้ว เป็นชะฮีด โดยที่บรรดามุสลิมก็คิดไปอย่างนั้น

*(อัฏฏอบะรี 15/39)*

﴿ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۙ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ
بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

**15. และเมื่อบรรดาอายะฮฺอันชัดแจ้งของเรา ถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว บรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา ก็กล่าวว่า ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้มาให้เรา หรือเปลี่ยนแปลงเสีย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่สมควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพลการจากตัวฉันเอง ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานลงมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริง ฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่**

**16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่าน**

**อัลกุรอานแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงให้พวกเจ้าได้รู้อัลกุรอานนั้น แน่นอน ฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกเจ้ามาก่อนหน้านั้น พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาคิดบ้างหรือ ?**

## อธิบายให้ทราบถึงความดื้อรั้นของบรรดาหัวหน้าชาวกุเรช

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงความดื้อรั้นของพวกปฏิเสธชาวกุเรชว่า ความจริงพวกเขานั้น เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮฺให้พวกเขาฟัง ตลอดจนบรรดาหลักฐานที่ปรากฏชัดจากคัมภีร์ พวกเขาก็ได้กล่าวแก่ท่านว่า ท่านจงเอาอัลกุรอานอื่นจากนี้มาเถิด เอาอย่างนี้กลับไป และเอาอื่นจากนี้มาเถิด หรือไม่ก็เปลี่ยนแปลงมาเสียใหม่ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสแก่นบีของพระองค์ ว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่สมควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพลการจากตัวฉันเอง** ﴿ คือ ฉันไม่มีสิทธิที่จะทำเช่นนั้น ที่จริงแล้วฉันเป็นบ่าวของพระองค์ที่ได้รับบัญชามา และเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ผู้นำมาประกาศเท่านั้น ﴾ **ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานลงมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริง ฉันกลัวว่าหากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่** ﴿ หลังจากนั้นท่านได้กล่าวอ้างหลักฐานแก่พวกเขาว่า สิ่งที่ท่านได้นำมานั้น ถูกต้องอย่างแน่นอน

## ข้อยืนยันความสัตย์จริงของอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงให้พวกเจ้าได้รู้อัลกุรอานนั้น** ﴿ อัลกุรอานนี้ ฉันได้นำมายังพวกท่าน โดยอนุมัติของอัลลอฮฺแก่ฉัน และด้วยความประสงค์ของพระองค์ และความปรารถนาดีจากพระองค์ หลักฐานที่บ่งชี้ว่า ฉันไม่ได้กล่าวมันขึ้นเอง และไม่ได้ปั้นลิ้นแก่พวกท่าน ก็คือการที่พวกท่านไม่สามารถที่จะตอบโต้อัลกุรอานได้ เพราะพวกท่านก็ทราบเป็นอย่างดีถึงความซื่อสัตย์ของฉัน และความรับผิดชอบของฉัน นับตั้งแต่ฉันได้เกิดมาอยู่กับพวกท่าน ไปจนกระทั่ง อัลลอฮฺ ﷻ ได้แต่งตั้งฉันให้เป็นนบี และรอซูล โดยที่พวกท่านไม่มีสิ่งใดเป็นข้ออ้างในการตำหนิฉันได้เลย ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴾ **แน่นอน ฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกเจ้ามาก่อนหน้านั้น พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาคิดบ้างหรือ ?** ﴿ คือ พวกเจ้าไม่มีสติปัญญาที่จะคิด และทราบถึงความจริงบ้างหรือ ? ด้วยเหตุนี้ เมื่อ เฮอร์คิวลิส จักรพรรดิโรมัน ได้ถาม อบูซุฟยาน และคนที่อยู่ร่วมกับอบูซุฟยาน เกี่ยวกับลักษณะของ

ท่านนบี ﷺ โดยเฮอร์คิวลิส ได้กล่าวแก่ อบูซุฟยาน ว่า พวกท่านเคยกล่าวหาว่าเขาโกหก ก่อนที่เขาจะเริ่มกล่าวตามที่เขากล่าว หรือไม่ ? อบูซุฟยาน ได้กล่าวว่า ฉันตอบไปว่า ไม่ ซึ่งอบูซุฟยานในขณะนั้น เป็นหัวหน้าพวกกาฟิรฺ เป็นผู้นำพวกบูชาเจว็ด ถึงกระนั้นก็ตาม เขาก็ยังยอมรับความจริง ซึ่งแสดงว่า บรรดาศัตรูก็ยังยอมรับความจริง แล้วเฮอร์คิวลิส ก็กล่าวแก่ อบูซุฟยาน ว่า ความจริง ท่านก็ทราบว่า เขาไม่เคยกล่าวโกหกต่อมนุษย์ แล้วเขาจะกล่าวโกหกต่ออัลลอฮฺได้อย่างไร ?

*(ฟัตฮุลบารี 8/82)*

และ ญะอฺฟัรฺ อิบนุ อบีฏอลิบ ได้กล่าวแก่ นะญาชี กษัตริย์แห่งอบิสสิเนีย ว่า อัลลอฮฺ ได้ทรงแต่งตั้งรอซูลมาในหมู่พวกเรา โดยพวกเราทราบถึงความซื่อสัตย์ของเขา ตระกูลของเขา และความไว้เนื้อเชื่อใจของเขาเป็นอย่างดี และปรากฏว่า ระยะเวลาที่เขาอยู่ในหมู่พวกเรา ก่อนที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นนบี ถึง 40 ปี

*(อะหฺมัด 1/202)*

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ ﴾

**17. ดังนั้น ผู้ใดเล่า อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาอายะฮฺทั้งหลายของพระองค์ แท้จริง บรรดาผู้ที่ทำผิดนั้น ย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ไม่มีผู้ใดจะอธรรมจะดื้อรั้นและทำผิดยิ่งไปกว่า ﴾ **ผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ** ﴿ พยายามพูดโกหกต่ออัลลอฮฺ และแอบอ้างว่าอัลลอฮฺทรงส่งเขามา ทั้งที่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้น จึงไม่มีใครที่จะทำผิดและอธรรมยิ่งไปกว่าเขา และการกระทำเช่นนั้นแม้แต่คนโง่ก็ยังรู้ แล้วอย่างไรที่จะเอาคำพูดเช่นนั้นไปโยนให้บรรดานบี ? ดังนั้น ผู้ใดพูดเช่นนี้ไม่ว่าจะเท็จหรือจริง อัลลอฮฺก็จะทรงให้มีหลักฐานแสดงถึงความดีหรือความชั่วของเขาอย่างแน่นอนและชัดเจนยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ โดยที่ความจริงและความเท็จ สภาพมันแตกต่างกันอย่างไกลลิบ และข้อแตกต่างระหว่างท่านนบี ﷺ ผู้ไม่เคยพูดปดมาตั้งแต่เยาว์วัย และระหว่างมุซัยละมะฮฺ จอมโกหกที่อ้างตัวว่าเป็นนบี คนที่เห็นและทราบระหว่าง 2 คนนี้ ช่างแตกต่างกัน

โดยสิ้นเชิง มันต่างกันระหว่างเวลาสายแดดจ้า และระหว่างเที่ยงคืนที่มืดสนิท ดังนั้น ผู้ที่ทราบคำพูดการกระทำ ตลอดจนธาตุแท้ของทั้งสองแล้ว ก็จะบอกได้ว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นคนที่พูดจริง ส่วนมุซัยละมะฮฺ ตลอดจน สะญาหฺ และ อัลอัสวัด อัลอันซี ก็ต้องเป็นจอมโกหกอยู่วันยังค่ำ

อับดุลลอฮฺ อิบนุ สลาม ได้เล่าว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้เดินทางอพยพเข้ามาอยู่ในเมืองมะดีนะฮฺใหม่ๆ ผู้คนก็ตื่นตัว และฉันเองก็เป็นคนหนึ่งที่ตื่นไปกับพวกเขาด้วย แล้วเมื่อฉันเห็นท่าน ก็พบว่าใบหน้าของท่านนั้น ไม่ใช่ใบหน้าของคนโกหก เขาเล่าต่อไปว่า คำพูดแรกที่ฉันได้ยินจากท่านก็คือ ท่านกล่าวว่า

( يَاأَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوْا السَّلاَمَ ، وَأَطْعِمُوْا الطَّعَامَ ، وَصِلُوْا الأَرْحَامَ ، وَصَلُّوْا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ بِسَلاَمٍ )

***"โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย จงแผ่สลาม (ความสันติ), จงให้อาหาร (แก่คนยากจนหิวโหย), จงติดต่อวงศ์ญาติ, จงละหมาดในยามค่ำคืน (ดึกๆ) โดยที่ผู้คนกำลังนอนหลับ พวกท่านก็จะเข้าสวรรค์ด้วยสันติ"***

*(อะหฺมัด 5/451)*

และเมื่อผู้แทนของเผ่าสะอัด อิบนุบักรฺ ได้เข้ามาที่ท่านรอซูล ﷺ โดยมี ฎิมาม อิบนุ ษะอฺละบะฮฺ นำกลุ่มชนของเขามา เขาได้กล่าวถามท่านรอซูล ﷺ ว่า ใครยกฟ้าขึ้นไปเช่นนั้น ? ท่านตอบว่า อัลลอฮฺ ใครทำให้ภูเขาตั้งสูงตระหง่าน อย่างนั้น ? ท่านตอบว่า อัลลอฮฺ และใครให้แผ่นดินแผ่ราบไปอย่างนั้น ? ท่านตอบว่า อัลลอฮฺ เขากล่าวว่า ด้วยกับผู้ที่ยกฟ้าขึ้นไป และตั้งภูเขาให้สูงตระหง่าน และให้แผ่นดินแผ่ราบไปนั้น อัลลอฮฺได้ทรงส่งท่านมายังมนุษย์ทั้งมวลใช่ไหม ? ท่านตอบว่า โอ้ อัลลอฮฺ ใช่แล้ว หลังจากนั้น เขาได้ถามท่านเกี่ยวกับการละหมาด การจ่ายซะกาต การทำฮัจญ์ และการถือศีลอด เมื่อท่านรอซูล ﷺ ได้ตอบรับกับพวกเขาว่า ท่านพูดถูกต้องแล้ว เขาก็จะกล่าวทุกครั้งว่า ขอสาบานต่อผู้ที่ส่งท่านมาเป็นความจริง โดยฉันจะไม่ทำให้เกิน และให้ขาดเป็นอันขาด เป็นการยอมรับความจริงของท่านรอซูล ﷺ โดยยอมจำนนต่อหลักฐานโดยสิ้นเชิง

*(ดูในหนังสือ ซาดุลมะอาด 3/647 และเรื่องนี้มีต้นฉบับระบุอยู่ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี 63 และมุสลิม 12 และหนังสืออื่นจากทั้งสองด้วย)*

บรรดานักประวัติศาสตร์กล่าวว่า แท้จริง อัมรฺ อิบนัลอาศ ได้เป็นตัวแทนไปพบ มุซัยละมะฮฺ จอมโกหก โดยที่ทั้งสองเคยเป็นเพื่อนกันในสมัยญาฮิลียะฮฺ โดยที่ อัมรฺ ในขณะนั้นยังไม่เข้ารับ

อิสลาม แล้วมุซัยละมะฮฺก็กล่าวกับเขาว่า ขอความหายนะจงประสบแก่ท่าน มีอะไรถูกประทานลงมาให้แก่สหายของพวกท่านบ้าง หมายถึง ท่านรอซูล ﷺ ในระยะนี้บ้าง ? แล้วเขาได้กล่าวต่อไปว่า ความจริง ฉันเคยได้ยินบรรดาสหายของเขาอ่านซูเราะฮฺที่สำคัญ และไม่ยาวนัก แล้วอัมรฺ ได้ถามว่า ซูเราะฮฺนั้นชื่ออะไร ? เขาตอบว่า ﴿ وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ

แล้ว มุซัยละมะฮฺ ก็หยุดคิดอยู่ขณะหนึ่ง แล้วกล่าวว่า ฉันก็ได้รับมาเช่นเดียวกัน แล้ว อัมรฺ ถามว่า อะไรเล่า ? เขากล่าวว่า

( يَاوَبْرَ ! يَاوَبْرَ ، إِنَّمَا أَنْتَ أُذُنَانِ وَصَدْرٌ ، وَسَائِرُكَ حَفْرٌ نَقْرٌ )

***"โอ้ กระต่ายน้อย โอ้ กระต่ายน้อย ที่จริง เจ้านั้นมีหูสองหู และอก และทั้งหมดร่างกายของเจ้า มีหนังเอามาเป็นแผ่นบันทึกได้"***

มุซัยละมะฮฺ ถามว่า อัมรฺ ท่านเห็นว่าเป็นอย่างไร ? อัมรฺ ได้กล่าวตอบไปว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ท่านคงทราบดีว่า ฉันนั้นรู้ดีว่า ท่านนั้นเป็นจอมโกหก"

*(จากหนังสือ อัลบิดายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ 6/326)*

จะเห็นว่า แม้แต่อัมรฺซึ่งขณะนั้นยังเป็นมุชริกยังแยกออกระหว่างสภาพและความสัตย์จริงของมุฮัมมัดกับความโกหกมดเท็จของมุซัยละมะฮฺ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผู้ที่มีสติปัญญาและความเข้าใจที่ถูกต้องจะไม่รู้ได้อย่างไร ว่าสิ่งใดเป็นความถูกต้องและสิ่งใดเป็นความเท็จ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ ﴾

**"และใครเล่า คือ ผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ? หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานแก่ฉัน ทั้ง ๆ ที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นอายะฮฺแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่า ฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮฺให้ลงมา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 93)*

และในอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดเล่าอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาอายะฮฺทั้งหลายของพระองค์ แท้จริง บรรดาผู้ที่ทำผิดนั้น ย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ** ﴾

และเช่นเดียวกัน ผู้ใดปฏิเสธต่อความจริง ที่บรรดารอซูลได้นำมา และมีหลักฐานมายืนยัน ก็ไม่มีใครที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าเขา

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ
هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ ﴾

**18. และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ ที่มิได้ให้โทษแก่พวกเขา และมิได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้ คือ ผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจะแจ้งข่าวแด่อัลลอฮฺ ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน กระนั้นหรือ ? พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์ และทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น**

**19. และมนุษย์นั้น มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ ณ ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าแล้ว แน่นอน ก็คงตัดสินระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน**

## สิ่งที่พวกมุชริกูน เชื่อเกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิบรรดาพวกมุชริกีนที่เคารพภักดีสิ่งอื่น หรือพระเจ้าอื่นร่วมไปกับอัลลอฮฺ โดยพวกเขาคิดว่า พระเจ้าอื่นนั้นจะช่วยเหลือพวกเขา ณ ที่อัลลอฮฺได้ ดังนั้นพระองค์จึงบอกให้พวกเขาทราบว่า พระเจ้าอื่นนั้นไม่ให้ประโยชน์ และไม่ให้โทษอะไรได้เลย มันไม่มีอำนาจครอบครองอะไร และจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นตามที่พวกเขาเชื่อ โดยมันจะไม่ทำให้อะไรเกิดขึ้นได้เลย ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้า**

**จะแจ้งข่าวแด่อัลลอฮฺ ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน กระนั้นหรือ ?** ﴾

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า ความหมายก็คือ พวกเจ้าจะบอกให้อัลลอฮฺทราบถึงสิ่งที่ไม่มีในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน กระนั้นหรือ ?

*(อัฏฏอบะรี 15/46)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺได้แสดงความบริสุทธิ์ด้วยองค์ของพระองค์เอง เอาไว้ให้พ้นไปจากภาคีของพวกเขา และการปฏิเสธของพวกเขา โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์ และทรงสูงส่ง เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น** ﴾

## การตั้งภาคีนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า การตั้งภาคีเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ในหมู่มนุษย์ มันเกิดขึ้นมาหลังจากที่ไม่เคยมีมาก่อน และแท้จริง มนุษย์ทั้งหมดนั้นเคยอยู่ในศาสนาเดียวกัน นั่นก็คือ ศาสนาอิสลาม

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ระยะเวลาระหว่างอาดัมกับนูฮฺนั้น เป็นเวลาถึง 10 ศตวรรษ พวกเขาทั้งหมดนั้นอยู่ในศาสนาอิสลาม

*(จากหนังสือ อัลบิดายะฮฺ และ อันนิฮายะฮฺ 1/101 และ อัลบุคอรีก็ได้รายงานไว้เช่นนั้น)*

หลังจากนั้น ก็เกิดการขัดแย้งกันระหว่างมนุษย์ โดยมีการกราบไหว้เจว็ด และรูปปั้นต่างๆ แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้ส่งบรรดาศาสนทูตมา พร้อมกับอายะฮฺต่างๆ และรายละเอียด โดยมีหลักฐานอันชัดเจนลงมา ทั้งนี้ โดยพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنۢ بَيِّنَةٍ ﴾

**"เพื่อว่าผู้พินาศ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะได้พินาศลง โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้มีชีวิตอยู่ (ผู้ศรัทธา) จะได้มีชีวิตอยู่ โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 42)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ ณ ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าแล้ว....** ﴾ จนจบอายะฮฺ คือ แม้ว่า อัลลอฮฺ ﷻ มิได้กล่าวเอาไว้ก่อนที่ว่า พระองค์จะไม่ทรงลงโทษคนหนึ่งคนใด นอกจาก หลังจากที่ได้มีหลักฐานมายืนยันแล้ว และความจริงพระองค์ได้ทรงกำหนดอายุขัยของมนุษย์เอาไว้เป็นเวลาที่แน่นอนแล้ว เพื่อที่พระองค์จะได้ตัดสินในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน แล้วผู้ศรัทธาก็จะได้รับความสุข ส่วนผู้ปฏิเสธก็จะประสบกับความทุกข์ตลอดไป

﴿ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ ﴾

**20. และพวกเขากล่าวว่า ทำไม ? อภินิหารจากพระผู้อภิบาลของเขาจึงไม่ถูกประทานลงมาให้เขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮฺ พวกเจ้าจงคอยดูเถิด แท้จริง ฉันนั้นอยู่กับพวกเจ้าในหมู่ผู้รอคอย**

## พวกมุชริกีนขออภินิหาร

คือ บรรดาพวกปฏิเสธ โกหก และต่อต้าน จะกล่าวว่า เหตุใดจึงไม่มีอภินิหารลงมาให้แก่มุฮัมมัด จากพระผู้อภิบาลของเขา ซึ่งพวกเขาหมายความว่า ดังเช่นที่อัลลอฮฺได้ประทานอูฐตัวเมียมายังกลุ่ม ษะมูด หรือเปลี่ยนภูเขาเศาะฟาให้เป็นทองคำแก่พวกเขา หรือเปลี่ยนภูเขารอบเมืองมักกะฮฺจากที่ราบให้มีเรือกสวนไร่นา และให้มีแม่น้ำหลายสาย หรือคล้ายๆ กันนั้น แต่ทว่าพระองค์ทรงวิทยปัญญา ทรงปรีชาญาณในการกระทำ และในการตรัส ดังเช่นที่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งได้ดรัสว่า

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾ ﴾

**“ความจำเริญยิ่งแด่พระองค์ ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือ มีสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง และทรงให้เจ้ามีปราสาทหลายหลัง แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันอวสาน และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันอวสานแล้ว”**

*(ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน อายะฮฺที่ 10 – 11)*

และดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ﴾

**“ไม่มีสิ่งใดยับยั้งเราได้ โดยที่เราจะส่งสัญญาณต่าง ๆ เว้นแต่พวกสมัยก่อน ๆ**

**ได้ปฏิเสธมัน......"** ไปจนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออ์ อายะฮฺที่ 59)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า แท้จริง แนวทางของข้าในการให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น คือ เมื่อข้าได้ให้แก่พวกเขา ตามที่พวกเขาขอแล้ว หากพวกเขาศรัทธาก็เป็นการดี ถ้าหากพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธา ข้าก็จะรีบลงโทษพวกเขา และด้วยเหตุนี้ เมื่ออัลลอฮฺทรงให้ท่านรอซูลเลือกว่า ระหว่างการที่พระองค์จะทรงให้ตามที่พวกเขาร้องขอ โดยมีเงื่อนไขว่า พวกเขาต้องศรัทธา หาไม่แล้วก็จะถูกลงโทษ กับอีกทางเลือกหนึ่งคือพระองค์จะทรงประวิงเวลาไม่ให้ตามที่พวกเขาขอ แต่ก็จะยังไม่ลงโทษพวกเขา ท่านรอซูลก็เลือกที่จะขอให้ประวิงเวลาไว้ก่อน ซึ่งจะเห็นว่าท่านเมตตาต่อพวกเขาหลายต่อหลายครั้ง และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแนะนำแก่รอซูลของพระองค์ ในการตอบรับคำขอของพวกเขาว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง สิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮฺ** ﴾ คือ เรื่องนั้นทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงทราบถึงบั้นปลายของเรื่องเหล่านั้นดี ﴿ **พวกเจ้าจงคอยดูเถิด แท้จริง ฉันนั้นอยู่กับพวกเจ้าในหมู่ผู้รอคอย** ﴾ คือ หากพวกท่านไม่ศรัทธา พวกท่านก็จงรอคอยสิ่งที่พวกท่านขอ คือ พวกท่านจงรอคอยข้อชี้ขาดของอัลลอฮฺ ระหว่างพระองค์กับพวกท่านเถิด เรื่องอย่างนี้ที่จริงพวกท่านก็เคยเห็นมาแล้ว จากสัญญาณที่ มุฮัมมัด ﷺ ซึ่งแสดงให้พวกเราได้ดูแล้ว ตามที่พวกท่านขอ นั่นก็คือ เรื่องการผ่าเดือนในคืนดวงจันทร์เต็มดวง โดยท่านรอซูลได้ผ่าออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่อยู่หลังภูเขา และอีกครึ่งหนึ่งอยู่อีกด้านหนึ่ง ซึ่งดังกล่าวนั้น ถือเป็นสิ่งมหัศจรรย์บนหน้าผืนแผ่นดิน และถ้าหากอัลลอฮฺทรงรู้ว่าพวกเขาขอโดยอยากเห็นด้วยความจริงใจและศรัทธา พระองค์ก็คงจะตอบสนองให้ แต่ที่ขอมานี้เป็นการท้าทาย, ดื้อรั้น และพวกเขาก็จะไม่เชื่อแต่อย่างใด ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ ﴾

**"แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา และแม้ว่า ทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 96 และ 97)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا

كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴾

**"และแม้ว่าเราได้ให้มลาอิกะฮฺลงมายังพวกเขา และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา และเราได้รวบรวมเอาทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าของพวกเขา ก็ใช่ว่า พวกเขาจะศรัทธากัน นอกจาก อัลลอฮฺจะทรงประสงค์เท่านั้น แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 111)*

ทั้งนี้ ก็เพราะในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ยโสโอหัง ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ... ﴾ الآية

**"และหากเราเปิดประตูชั้นฟ้าแก่พวกเขา......." จนจบอายะฮฺ**

*(ซูเราะฮฺ อัลหิจญ์รฺ อายะฮฺที่ 14)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴾

**"ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นชิ้นส่วนหล่นลงมาจากฟากฟ้า พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัวกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 44)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾

**"และหากเราได้ให้ลงมาแก่เจ้า ซึ่งคัมภีร์ฉบับหนึ่ง (ซึ่งถูกบันทึกไว้) ในกระดาษ แล้วพวกเขาก็ได้สัมผัสคัมภีร์นั้นด้วยมือของพวกเขาเอง แน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มิใช่อื่นใด นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 7)*

พวกปฏิเสธเหล่านั้น น้อยนักที่จะยอมรับอภินิหารที่พวกเขาอยากจะเห็น ดังนั้น จึงไม่มีประโยชน์อันใดที่จะตอบรับคำขอของพวกเขา เพราะพวกเขานั้น วนเวียนอยู่ในห้วงแห่งความยโสโอหัง ดื้อดึง ดื้อรั้น พวกเขาเป็นคนชั่ว คนเลว และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **พวกเจ้าจงคอยดูเถิด แท้จริง ฉันนั้นอยู่กับพวกเจ้าในหมู่ผู้รอคอย** ﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي
آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ فِي الْفُلْكِ
وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا
مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

21. เมื่อเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา หลังจากภยันอันตรายได้ประสบแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาก็มีอุบายต่ออายะฮฺต่าง ๆ ของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺทรงรวดเร็วยิ่งในการแก้อุบาย แท้จริง บรรดามลาอิกะฮฺของเรา จะบันทึกสิ่งที่พวกเจ้ากำลังทำอุบายกันอยู่

22. พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเดินทางโดยทางบก และทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าอยู่ในเรือ และมันได้นำพวกเขาแล่นไปด้วยลมที่ดี และพวกเขาก็ดีใจกับมัน ทันใดนั้น ลมพายุได้พัดกระหน่ำ และคลื่นก็ซัดมายังพวกเขาจากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า แท้จริง พวกเขาถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจึง วิงวอนขออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์ว่า หากพระองค์ทรงให้เราพ้นภัยอันตรายนี้ แน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

23. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขารอดมา แล้วพวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดยปราศจากความเป็นธรรม โอ้ มนุษย์เอ๋ย

**แท้จริง การทำความเสียหายของพวกเจ้านั้น มันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นความเพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วในที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้งให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้เคยกระทำไว้**

## มนุษย์จะเปลี่ยนแปลง ขณะที่ประสบกับความเมตตา หลังจากที่ประสบกับความยากลำบาก

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง พระองค์นั้นได้ทรงให้มนุษย์ลิ้มรสแห่งความเมตตา หลังจากที่ประสบกับความยากลำบากแล้ว เช่น ได้รับความสุขสบาย หลังจากที่แร้นแค้น ได้รับความอุดมสมบูรณ์ หลังจากแห้งแล้ง ฝนตกหลังจากที่ฝนไม่ตกเลย และในทำนองเดียวกันนั้น ﴾ **ดังนั้น พวกเขาก็มีอุบายต่ออายะฮฺต่าง ๆ ของเรา** ﴿

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า พวกเขาได้แสดงความเย้ยหยัน และปฏิเสธออกมา

*(อัฏฏ็อบะรี 15/49)*

ซึ่งดังเช่น ดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَآئِمًا... ﴾ الآية

**"และเมื่ออันตรายได้ประสบกับมนุษย์ เขาก็วิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่ง หรือยืน......."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 12)*

ในหนังสือเศาะฮีฮฺ ระบุว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้นำพวกเขาละหมาดศุบฮิ โดยที่ท้องฟ้ายังสางอยู่จากกลางคืน อันเนื่องจากฝนตก หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า

( هَلْ تَدْرُوْنَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمُ اللَّيْلَةَ ؟ قَالُوْا : اَللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ أَعْلَمُ قَالَ : أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِيْ مُؤْمِنٌ وَكَافِرٌ ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ : مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللّٰهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَاكَ مُؤْمِنٌ بِيْ كَافِرٌ بِالْكَوَاكِبِ ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ : مُطِرْنَا بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا فَذَاكَ كَافِرٌ بِيْ مُؤْمِنٌ بِالْكَوَاكِبِ )

*"พวกท่านรู้ไหมว่า พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้กล่าวอะไรไว้เมื่อคืนนี้ ? พวกเขาตอบว่า อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ทรงทราบดี ท่านได้กล่าวว่า ตอนรุ่งเช้าส่วนหนึ่งจากบ่าวของข้านั้นเป็นผู้ศรัทธาต่อข้า และปฏิเสธ ส่วนผู้ที่กล่าวว่า ฝนได้ถูกตกลงมา อันเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และความเมตตาของพระองค์ก็แสดงว่า คนนั้นศรัทธาต่อข้า โดยปฏิเสธต่อดวงดาว และส่วนผู้ที่กล่าวว่า ฝนได้ถูกตกลงมา อันเนื่องด้วยดวงดาวนั้นๆ ก็แสดงให้เห็นว่า คนนั้นปฏิเสธต่อข้า โดยศรัทธาต่อดวงดาว"*

*(ฟัตฮุลบารี 2/607)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺทรงรวดเร็วยิ่งในการแก้อุบาย** ﴿ คือ ทรงแก้อุบายอย่างรวดเร็ว และมีการผ่อนปรน จนกระทั่งบรรดาคนชั่วคิดว่าพระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ซึ่งที่จริงแล้ว พระองค์ทรงผ่อนปรนพวกเขาไปก่อนยังไม่ลงโทษโดยทันทีทันใด หลังจากนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง บรรดาผู้บันทึกก็จะบันทึกทุกสิ่งที่เขาทำเอาไว้ และรวบรวมเอาไว้หมด หลังจากนั้น พวกเขาก็นำเสนอต่อพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนไปตามความมากและความน้อยในทุกเรื่อง

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงบอกให้ทราบว่า ﴾ **พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเดินทางโดยทางบก และทางทะเล** ﴿ โดยพระองค์เป็นผู้ปกป้อง และดูแลพวกเจ้า ﴾ **จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าอยู่ในเรือ และมันได้นำพวกเขาแล่นไปด้วยลมที่ดี และพวกเขาก็ดีใจกับมัน** ﴿ คือ ดีใจกับความเร็วที่เรือแล่นไป ทันใดนั้น ﴾ **ลมพายุก็ได้พัดกระหน่ำ** ﴿ อย่างรุนแรง ﴾ **และคลื่นก็ซัดมายังพวกเขาจากทุกด้าน** ﴿ คือ ความปั่นป่วนของทะเลก็ได้ล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน ﴾ **และพวกเขาคิดว่า แท้จริง พวกเขาถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านั้น** ﴿ คือ พวกเขาคิดว่า พวกเขาต้องพินาศแน่ ﴾ **พวกเขาจึงวิงวอนขออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์** ﴿ คือ พวกเขาจะไม่ขอวิงวอนต่อเจว็ด และรูปปั้นรวมกับพระองค์ แต่ขอวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴾

**"และเมื่อมีภัยประสบแก่พวกเจ้าในทะเล ผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอก็จะหายไป เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ต่อมา เมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้ารอดพ้นขึ้นบก พวกเจ้าก็หันหลังให้ และปรากฏว่า มนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 67)*

และ ณ ที่นี้ พระองค์ได้ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาจึงวิงวอนขออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์ว่า หากพระองค์ทรงให้เราพ้นภัยอันตรายนี้** ﴿ คือ พ้นภัยไปจากสภาพนี้ ﴾ **แน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูทั้งหลาย** ﴿ คือ เราจะไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีหุ้นส่วนกับพระองค์ท่านเป็นอันขาด เราจะเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น อย่างที่เราวิงวอนขอต่อพระองค์ ณ ที่นี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า ﴾ **ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขารอดมา** ﴿ จากความทุกข์ยากเป็นที่สุดนั้น ﴾ **แล้วพวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดยปราศจากความเป็นธรรม** ﴿ คือ เสมือนว่าไม่เคยมีอะไรประสบกับพวกเขาเลย ดังเช่น ที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُ ﴿

**"คล้ายกับว่า เขามิได้ขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 12)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **โอ้ มนุษย์เอ๋ย แท้จริง การทำความเสียหายของพวกเจ้านั้น มันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง** ﴿ คือ ที่จริงแล้ว ผู้ที่จะลิ้มรสกับสิ่งที่พวกเจ้ากระทำนั้น ก็คือตัวของพวกเจ้าเอง ซึ่งจะไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใด นอกจากพวกท่าน ดังที่มีระบุอยู่ในฮะดีษที่ว่า

( مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجِّلَ اللهُ عُقُوْبَتَهُ فِيْ الدُّنْيَا مَعَ مَا يُدَخِّرُ اللهُ لِصَاحِبِهِ فِيْ الْآخِرَةِ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيْعَةِ الرَّحِمِ )

***"ไม่มีความผิดใดที่จะสำคัญไปกว่าที่อัลลอฮฺ จะทรงรีบลงโทษเขาในโลกดุนยานี้ พร้อมกับสิ่งที่พระองค์ทรงสะสมไว้ให้แก่ผู้กระทำมันไว้ในปรโลกด้วย ที่จะยิ่งไปกว่าการสร้างความเสื่อมเสียในแผ่นดิน และการตัดขาดวงศ์ญาติ"***

*(อบูดาวูด 5/208)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เป็นความเพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น** ﴿ คือ ที่จริงแล้ว มันเป็นความเพลิดเพลินสนุกสนานแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้อันต่ำต้อย ﴾ **แล้วในที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา** ﴿ คือ บั้นปลายของพวกเจ้าก็ต้องกลับไปหาเรา ﴾ **แล้วเราจะแจ้งให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้เคยกระทำไว้** ﴿ คือ เราจะบอกให้พวกเจ้าทราบถึงผลงานของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วเราจะตอบแทนมันอย่างสาสม คือใครทำดีก็จะได้ดี และใครทำชั่วก็จะได้รับความชั่ว โดยไม่ต้องตำหนิและโทษใครอื่น นอกจากตัวของเขาเอง

﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ
نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا
لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾ ﴾

**24. แท้จริง อุปมา ชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ ดั่งน้ำฝนที่เราได้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดินได้คละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมัน มนุษย์ และปศุสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร จนกระทั่ง เมื่อแผ่นดินได้ปรากฏความงดงามของมัน และถูกประดับอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่า แท้จริง พวกเขามีอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืน หรือกลางวัน แล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยว เสมือนกับว่า ไม่เคยปลูกมันไว้แต่วันวาน เช่นนั้นแหละเราได้จำแนกอายะฮฺต่าง ๆ แก่กลุ่มชนที่ใคร่ครวญ**

**25. และอัลลอฮฺทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งสันติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงตรง**

## ตัวอย่างชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยกตัวอย่างชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ และความสวยงามของโลกนี้ตลอดจนความรวดเร็วที่มันจะสิ้นสุด และสลายไปด้วยกับพืชผลที่พระองค์ทรงให้มันเกิดขึ้นบนพื้นดิน ด้วยกับน้ำที่พระองค์ทรงให้มันลงมาจากฟากฟ้า ทำให้มันเจริญเติบโตออกดอกออกผล ทำให้มนุษย์ได้กินจากพืชผักผลไม้หลากหลายชนิด และสัตว์ก็ได้กินอย่างมากมาย ﴿ **จนกระทั่ง เมื่อแผ่นดินได้ปรากฏความงดงามของมัน** ﴾ ความงดงามที่จะนำไปสู่ความสิ้นสุดของมัน ﴿ **และถูกประดับอย่างสวยงาม** ﴾ คือ ทำให้เกิดความสวยงามที่มันออกดอกออกผลสีสันหลากหลาย และรูปร่างต่างๆ กัน ﴿ **เจ้าของของมันก็คิดว่า** ﴾ คือ ผู้ที่เพาะปลูกมัน

คิดว่า ﴾ **แท้จริง พวกเขามีอำนาจเหนือมัน** ﴿ ในการดูแลเก็บเกี่ยวมัน แล้วขณะที่เขาคิดเช่นนั้น ก็มีลมพายุพัดโหมกระหน่ำใส่มันอย่างรุนแรง หนาวเหน็บ ทำให้มันล้มระเนระนาด ใบของมันแห้ง และกลายเป็นสีเหลือง ผลของมันก็เสียหาย และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืน หรือกลางวัน แล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยว** ﴿ คือ กลายเป็นซังแห้งหลังจากที่มันเคยเขียวชอุ่ม และเจริญงอกงาม ﴾ **เสมือนกับว่า ไม่เคยปลูกมันไว้แต่วันวาน** ﴿ คือ เสมือนว่า มันไม่เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อนเลย โดยที่ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า เสมือนกับว่า ไม่เคยได้รับความโปรดปรานเช่นนั้นมาก่อน โดยที่เรื่องต่างๆ หลังจากที่มันสลายไป ก็เสมือนกับว่ามันไม่เคยมีมาก่อนเลย

และอย่างนี้แหละ ได้มีระบุในฮะดีษ ที่ว่า

**( يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا ، فَيُغْمَسُ فِيْ النَّارِ غَمْسَةً ، فَيُقَالُ لَهُ : هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيْمٌ قَطُّ ؟ فَيَقُوْلُ : لاَ ، وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ عَذَابًا فِيْ الدُّنْيَا ، فَيُغْمَسُ فِيْ النَّعِيْمِ غَمْسَةً ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُ ، هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ ؟ فَيَقُوْلُ ، لاَ )**

*"ชาวโลกนี้ที่เคยได้รับความสุขมากที่สุด ได้ถูกนำมา แล้วเขาได้ถูกแช่อยู่ในไฟนรกระยะหนึ่ง แล้วได้ถูกกล่าวแก่เขาว่า ท่านเคยเห็นสิ่งดีงามบ้างไหม ? ความสุขได้ผ่านมายังท่านบ้างไหม ? แล้วเขาตอบว่า ไม่เลย และมนุษย์ที่เคยทุกข์ทรมานมากที่สุดในดุนยาได้ถูกนำมา แล้วเขาได้ถูกให้แช่อยู่ในความสุขระยะหนึ่ง แล้วเขาถูกถามว่า ท่านพบกับความลำบากไหม ? แล้วเขาตอบว่า ไม่เลย"*

*(มุสลิม 4/2162)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบถึงบรรดาผู้ที่หายนะว่า

﴾ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝٦٧ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَآ ﴿

**"แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขา เสมือนกับว่าพวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 67 และ 68)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴾ **เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกอายะฮฺต่างๆ** ﴿ คือ อธิบายให้ทราบถึงเหตุผล และหลักฐานต่างๆ ﴾ **แก่กลุ่มชนที่ใคร่ครวญ** ﴿ แล้วพวกเขา

ได้พิจารณาถึงตัวอย่างนี้ ในการที่โลกนี้จะพินาศอย่างรวดเร็ว และพวกเขาจะได้ยอมรับ และเชื่อต่อกำหนดเวลาของมัน จะได้กลับตัวกลับใจ ทำความดี เพื่อจะได้เป็นผู้ได้รับความสำเร็จในโลกหน้า ความจริงแล้ว อัลลอฮฺได้ยกตัวอย่างถึงโลกนี้ว่า มีพืชพันธุ์ธัญญาหารไว้ในหลายที่หลายอายะฮฺด้วยกันในคัมภีร์ของพระองค์ พระองค์ได้เคยกล่าวไว้ในซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟิ ว่า

﴿ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴾

**"และจงเปรียบเทียบอุทาหรณ์การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งลงมาจากฟากฟ้า ดังนั้น พืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้ากับน้ำ แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้น ซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน แต่ปรากฏว่า อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟิ อายะฮฺที่ 45)*

และเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ไว้ในซูเราะฮฺอัซซุมัรฺ และซูเราะฮฺ อัลฮะดีดด้วย

## ส่งเสริมให้เข้าอยู่ในความสุข ความโปรดปรานตลอดไปโดยไม่สลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งสันติ...** ﴿ ไปจนจบอายะฮฺ คือ เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงโลกดุนยา และการที่มันจะสลายไปอย่างรวดเร็ว พระองค์ก็กล่าวถึงสวรรค์ และทรงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สวรรค์ โดยให้ชื่อว่า ดารุสสลาม คือ มันเป็นที่พำนัก ที่มีแต่ความสุข สันติ และความเพียบพร้อมทุกอย่าง โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งสันติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงตรง** ﴿

รายงานจาก ญาบิรฺ อิบนิ อับดุลลอฮฺ رضي الله عنه เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้ออกมาที่พวกเราในวันหนึ่ง แล้วกล่าวว่า

( إِنِّيْ رَأَيْتُ فِيْ الْمَنَامِ كَأَنَّ جِبْرِيْلَ عِنْدَ رَأْسِيْ ، وَمِيْكَائِيْلَ عِنْدَ رِجْلِيْ ، يَقُوْلُ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ : اِضْرِبْ لَهُ مَثَلاً ، فَقَالَ : اِسْمَعْ ، سَمِعَتْ أُذُنُكَ ، وَاعْقِلْ ، عَقَلَ قَلْبُكَ ، إِنَّمَا مَثَلُكَ وَمَثَلُ أُمَّتِكَ كَمَثَلِ مَلِكٍ اِتَّخَذَ دَارًا ، ثُمَّ بَنَى فِيْهَا بَيْتًا ،

ثُمَّ جَعَلَ فِيْهَا مَأْدُبَةً ، ثُمَّ بَعَثَ رَسُوْلاً يَدْعُوْ النَّاسَ إِلَى طَعَامِهِ ، فَمِنْهُمْ مَنْ أَجَابَ الرَّسُوْلَ ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَرَكَهُ ، فَاللهُ الْمَلِكُ ، وَالدَّارُ الْإِسْلَامُ ، وَالْبَيْتُ الْجَنَّةُ ، وَأَنْتَ يَا مُحَمَّدُ رَسُوْلٌ ، فَمَنْ أَجَابَكَ دَخَلَ الْإِسْلَامَ وَمَنْ دَخَلَ الْإِسْلَامَ دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَكَلَ مِنْهَا ) رواه ابن جرير

*"ความจริง ฉันได้ฝันเห็นในขณะนอนหลับ เสมือนว่า ญิบรีล นั้น อยู่ตรงศีรษะของฉัน และ มีกาอีล อยู่ตรงเท้าของฉัน และคนหนึ่งในสองนั้นพูดกับสหายของเขาว่า ท่านจงยกอุทาหรณ์ให้เขาฟังสักเรื่องหนึ่งซิ แล้วเขากล่าวว่า ท่านจงฟังให้ดี หูของท่านต้องได้ยินแล้ว และจงตั้งสติให้ดี หัวใจของเจ้าก็เข้าใจแล้ว ที่จริงแล้วอุปมาท่านนั้น และประชาชาติของท่านนั้น ดั่งกษัตริย์ ที่มีวังหลังหนึ่ง หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างบ้านขึ้นในที่นั้น หลังจากนั้น พระองค์ได้ทำให้มีสำรับอาหารในวังนั้น หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้ส่งตัวแทนไปเรียกร้องเชิญชวนผู้คนมารับประทานอาหาร ดังนั้น บางคนก็ตอบรับคำเชิญชวนของตัวแทนคนนั้น และบางคนก็ไม่ตอบรับ ดังนั้น อัลลอฮฺ คือ กษัตริย์ ส่วนวังก็คือศาสนาอิสลาม ส่วนบ้านก็คือสวนสวรรค์ และท่าน โอ้ มุฮัมมัด เป็นศาสนทูต แล้วใครที่ตอบรับคำเชิญชวนของท่าน เขาก็ได้เข้าอยู่ในศาสนาอิสลาม และใครที่เข้าอยู่ในศาสนาอิสลาม เขาก็ได้เข้าสวรรค์ และใครที่ได้เข้าสวรรค์ เขาก็กินอาหารจากสวรรค์"*

*(ฮะดีษนี้รายงานโดย อิบนุ ญะรีรฺ อัฏฏอบะรี 15/61)*

รายงานจาก อะบิดดัรฺดาอฺ เป็นฮะดีษมัรฺฟัวะอฺ เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( « مَامِنْ يَوْمٍ طَلَعتْ فِيْهِ الشَّمْسُ إِلاَّ وَبِجَنْبَيْهَا مَلَكَانِ يُنَادِيَانِ يَسْمَعُهُ خَلْقُ اللهِ كُلُّهُمْ إِلاَّ الثَّقَلَيْنِ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ ! هَلُمُّوْا إِلَى رَبِّكُمْ ، إِنَّ مَا قَلَّ وَكَفَى خَيْرٌ مِمَّا كَثُرَ وَأَلْهَى » قَالَ : وَأُنْزِلَ ذَلِكَ فِيْ الْقُرْآنِ فِيْ قَوْلِهِ ﴿ وَاللهُ يَدْعُوٓا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ﴾ الآية ) رواه ابن أبي حاتم وابن جرير

*"ไม่ว่าวันใดที่ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นในวันนั้น นอกจากสองข้างของมันจะมีมะลักสองท่าน ประกาศร้องเรียก โดยที่สิ่งที่อัลลอฮฺบังเกิดในโลกนี้ทั้งหมดจะได้ยิน นอกจากมนุษย์ และญิน ว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย จงรีบเร่งไปสู่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าเถิด แท้จริง สิ่งที่น้อย และพอเพียงย่อมดีกว่าสิ่งที่มาก และไร้ประโยชน์*

*เขาเล่าว่า และอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาในเรื่องนี้ ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า* ﴾ **และอัลลอฮฺนั้น ทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งสันติ** ﴿ ***จนจบอายะฮฺ"***

*(บันทึกโดย อิบนุ อบีฮาติม และอิบนุ ญะรีรฺ อัฏฏอบะรี 15/60, อะหฺมัด 5/197)*

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

**26. สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก ความหมองคล้ำ และความต่ำต้อย จะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา ชนเหล่านี้ คือ ชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล**

## ผลตอบแทนบรรดาคนทำดี

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง สำหรับผู้ที่ทำดีในโลกนี้ด้วยการศรัทธา และการทำงานที่ดีเพื่อปรโลก ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿

**"จะไม่มีการตอบแทนความดีอันใดเล่า นอกจากความดี (ในปรโลก)"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะฮฺมาน อายะฮฺที่ 60)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และได้เพิ่มขึ้นอีก** ﴿ คือ เพิ่มผลตอบแทนความดีด้วยความดีหนึ่งเท่ากับ 10 ความดี ไปจนถึง 700 เท่า และเกินกว่านั้น ซึ่งรวมไปถึงสวนสวรรค์ที่พักอาศัย ปราสาทราชวัง ตลอดจนผู้ที่รับใช้ และอื่นๆ อีกมากมาย ทั้งนี้ความโปรดปรานที่ประเสริฐและยิ่งใหญ่กว่าความโปรดปรานเหล่านั้นก็คือ การได้มองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งเป็นความโปรดปรานที่สำคัญกว่าทุกสิ่งที่พวกเขาได้รับ ซึ่งทั้งหมดนี้พวกเขาได้รับด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์

และได้มีการอธิบายคำว่า ﴾ **และได้เพิ่มขึ้นอีก** ﴿ ว่าหมายถึง การได้มองพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ﷻ โดยได้มีรายงานจากอบูบักรฺ อัศศิดดีก, ฮุซัยฟะฮฺ อิบนิล ยะมาน อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส, สะอีด อิบนุ อัลมุซัยยิบ, อับดุรเราะห์มาน อิบนุ อบีลัยลา, อับดุรเราะห์มาน อิบนุ

ซาบิฏ, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อามิร อิบนุ สะอัด, อะฏออฺ, อัฏเฎาะฮาก, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ อัสสุดดีย์, มุฮัมมัด อิบนุ อิสฮาก และคนอื่นๆ ทั้งที่เป็นชาวสะลัฟ (คนรุ่น 300 ปี) และชาวคอลัฟ (คนรุ่นหลัง 300 ปี) ก็ได้กล่าวเช่นนั้น

และความจริงได้มีฮะดีษมากมายจากท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งส่วนหนึ่งจากนั้นคือ ฮะดีษที่รายงานโดย อิมามอะหฺมัด จากศุหัยบฺ رضي الله عنه ว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้อ่านอายะฮฺที่ว่า ﴿ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴾ หลังจากนั้นท่านกล่าวว่า

( إِذَا دَخَلَ اَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ نَادَى مُنَادٍ ! يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللهِ مَوْعِدًا يُرِيْدُ أَنْ يُنْجِزَكُمُوْهُ فَيَقُوْلُوْنَ : وَمَا هُوَ أَلَمْ يُثْقِلْ مَوَازِيْنَنَا ؟ اَلَمْ يُبَيِّضْ وُجُوْهَنَا وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَيُجِرْنَا مِنَ النَّارِ ؟ قَالَ – : فَيُكْشَفُ لَهُمُ الْحِجَابُ ، فَيَنْظُرُوْنَ إِلَيْهِ ، فَوَاللهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ ، وَلاَ أَقَرَّ لِأَعْيُنِهِمْ )

*"เมื่อชาวสวรรค์ได้เข้าสวรรค์แล้ว และชาวนรกได้เข้านรกแล้ว ผู้ประกาศก็ได้ประกาศว่า โอ้ ชาวสวรรค์เอ๋ย สำหรับพวกเจ้านั้นที่อัลลอฮฺมีกำหนดเวลาที่พระองค์ต้องการจะให้พวกเจ้าได้รับมัน แล้วพวกเขากล่าวว่า มันคืออะไรเล่า ? ตาชั่งผลงานของเรายังไม่หนักอีกหรือ ? ใบหน้าของพวกเรายังไม่ขาวผ่องอีกหรือ และพระองค์ก็ได้ให้พวกเราได้เข้าสวรรค์แล้ว และปกป้องเราให้พ้นจากไฟนรกแล้ว ? ท่านนบีได้กล่าวว่า แล้วม่านกั้นพวกเขาก็ได้ถูกเปิด แล้วพวกเขาก็มองเห็นพระองค์ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไม่มีสิ่งใดที่อัลลอฮฺประทานให้แก่พวกเขาที่จะเป็นที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเขามากไปกว่าการมองพระองค์ และไม่มีอะไรจะเย็นตาพวกเขามากไปกว่านี้อีกแล้ว"*

*(บันทึกโดย อะหฺมัด 4/333)*

และเช่นเดียวกัน มุสลิมได้รายงาน และบรรดากลุ่มหนึ่งจากนักฮะดีษได้บันทึกเอาไว้

*(มุสลิม 1/163 , ในหนังสือ ตั๊วฮ์ฟะตุ้ลอะอ์วะษีย์ 8/522 อันนะซาอี ในหนังสือ อัลกุบรอ 6/361, อิบนุ มาญะฮฺ 1/67)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ความหมองคล้ำ และความต่ำต้อย จะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา** ﴾ คือ ความหม่นหมอง ความดำคล้ำระหว่างถูกต้อนไปรวมที่ทุ่งมะฮฺชัรฺ ความตกต่ำทั้งภายนอก และภายในไม่ปรากฏบนใบหน้าของพวกเขาเลย ซึ่งต่างกับพวกที่ปฏิเสธ

ไม่ยอมศรัทธา ไม่ยอมเชื่อจะแตกต่างกันอย่างลิบลับ ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับพวกเขาไว้ว่า

﴿ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴾

**"ดังนั้น อัลลอฮฺ จะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่น และความปีติ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 11)*

คือ ใบหน้าของพวกเขาจะสดชื่น แจ่มใส และดีใจ เพราะอัลลอฮฺได้ประทานความโปรดปราน และความเมตตาแก่พวกเขานั่นเอง

﴿ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَّا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ ﴾

**27. และบรรดาผู้ขวนขวายทำความชั่ว การตอบแทนความชั่วก็ด้วยความชั่ว เช่นเดียวกัน และความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกันพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮฺได้ เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกปกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดมิด ชนเหล่านี้คือชาวนรก โดยพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล**

## การตอบแทนบรรดาผู้ก่ออาชญากรรม

เมื่อ อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของคนดีที่มีความสุข และจะได้รับความดีเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ในอายะฮฺนี้ พระองค์ก็ได้กล่าวถึงสภาพของคนชั่ว เพื่อจะได้เปรียบเทียบดู โดยที่พระองค์ก็ตอบแทนความชั่วให้แก่พวกเขาอย่างสาสม เช่นเดียวกันโดยไม่ได้เพิ่มความชั่วไปมากกว่า เพราะที่ลงโทษนั้นก็หนักอยู่แล้ว ﴿ **และความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา** ﴾ อันเนื่องจากพวกเขาทำความชั่วไว้มาก ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ ﴾

**"และเจ้าจะเห็นพวกเขาถูกนำมาข้างหน้าไฟนรก พวกเขาจะก้มตัวลงอย่างน่าสังเวช....." จนจบอายะฮฺ**

*(ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 45)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ .... ﴾ الآية

**"และเจ้าอย่าคิดว่า อัลลอฮฺทรงละเลยสิ่งที่พวกอธรรมปฏิบัติ แท้จริง พระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขา จนถึงวันที่สายตาจ้องมองไม่กะพริบ (ในวันกิยามะฮฺ) พวกเขารีบเร่งเงยศีรษะของพวกเขาขึ้น....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 42 และ 43)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **ไม่มีผู้คุ้มกันพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮฺได้** ﴾ คือ ไม่มีผู้ปกป้อง ดูแลพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษได้ ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ ﴾

**"วันนั้น มนุษย์จะกล่าวขึ้นว่า ไหนเล่าทางหนี ? เปล่าเลยไม่มีที่พึ่งดอก ในวันนั้นยังพระผู้อภิบาลของเจ้าเท่านั้น คือ ที่พักอันมั่นคง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 10 - 12)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกปกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดมิด** ﴾ จนจบอายะฮฺ เป็นการบอกให้ทราบถึงความดำคล้ำของใบหน้าของพวกเขาในวันปรโลก ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ ﴾

**"วันที่บรรดาใบหน้าจะขาวผ่อง และวันซึ่งใบหน้าจะดำคล้ำนั้น สำหรับพวกที่ใบหน้าดำคล้ำ (พวกเขาจะถูกถามว่า) พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้า**

ได้ศรัทธาแล้ว กระนั้นหรือ ? พวกเจ้าจงชิมการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขาขาวผ่องนั้น พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาของอัลลอฮฺ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตานั้นตลอดกาล"

*(ซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 106 และ 107)*

และ อัลลอฮฺ  ตรัสอีกว่า

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ ﴾

"หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส หัวเราะดีใจร่าเริง และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับอยู่"

*(ซูเราะฮฺ อะบะสะ อายะฮฺที่ 38 – 40)*

﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ
أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا
تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا
إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ ﴾

28. และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด หลังจากนั้น เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า ไม่ควรเลยที่พวกเจ้าจะเคารพสักการะต่อเรา

29. ดังนั้น จึงพอเพียงแล้ว ที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยานระหว่างเรากับพวกเจ้า แน่นอน เรา (บรรดาภาคี) ไม่รู้เลยในการเคารพสักกาะของพวกเจ้าแด่เรา

**30. ขณะนั้นทุกชีวิต จะถูกทดสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา**

## พระเจ้าของพวกมุชริกีน (พวกบูชาเจว็ด) จะปลีกตัวออกไปจากพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด** ﴿ คือ ชาวโลกทั้งหมด ทั้งที่เป็นมนุษย์ และญิน ทั้งคนดี และชั่ว ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿

**"และเราได้ชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟิ อายะฮฺที่ 47)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **หลังจากนั้น เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า** ﴿ คือ พวกเจ้าจงอยู่ ณ สถานที่หนึ่งที่ถูกกำหนดเอาไว้ อื่นจากสถานที่ของบรรดาผู้ศรัทธา ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿

**"โอ้ บรรดาอาชญากรทั้งหลาย วันนี้ พวกเจ้าจงถอยห่างออกไปให้พ้น"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 59)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿

**"และในวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้นวันนั้น พวกเขาจะแยกออกจากกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 14)*

และในอายะฮฺอื่น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴾

**"วันนั้น พวกเขาจะแตกแยกกัน (เป็นสองฝ่าย)"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 43)*

คือ แยกออกจากกันเป็นสองกลุ่ม เมื่อพระผู้เป็นเจ้า คืออัลลอฮฺปรากฏในวันพิพากษาตัดสิน

และในฮะดีษบทหนึ่งระบุว่า

( نَحْنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى كَوْمٍ فَوْقَ النَّاسِ )

***"พวกเราในวันกิยามะฮฺนั้น จะอยู่บนที่สูงเหนือผู้คน"***

*(มุสลิม 1/177)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในอายะฮฺนี้ โดยบอกให้เราทราบถึงสภาพของพวกมุชริกีนและเจว็ดทั้งหลายในวันกิยามะฮฺ ที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน...** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ เพราะพวกเขาปฏิเสธการเคารพภักดี และแยกตัวออกนั่นเอง ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴾

**"เปล่าเลย รูปปั้นเหล่านั้น จะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 82)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴾

**"(และ) ขณะที่บรรดาผู้ที่ถูกตามได้ปลีกตัวออกจากบรรดาผู้ตาม และขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษ และบรรดาสัมพันธภาพที่มีต่อกันได้ขาดสะบั้นลง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 166)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ

غَافِلُونَ ۝٥ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۝٦

**"และใครเล่า ? จะหลงทางมากไปกว่า ผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺ ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขา จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนของพวกเขา และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกนั้น (เจว็ด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขา และจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺก๊อฟ อายะฮฺที่ 5 และ 6)*

และในอายะฮฺนี้ พระองค์ทรงบอกให้ทราบถึงคำกล่าวของผู้ถูกตั้งภาคีที่ไม่ยอมรับการกราบไหว้ของผู้ที่ตาม ﴿ **ดังนั้น จึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยานระหว่างเรากับพวกเจ้า......** ﴾ จนจบอายะฮฺ คือ พวกเราไม่รู้เลย และไม่ทราบด้วยเช่นนั้น ซึ่งที่จริงแล้วพวกท่านเคยกราบไหว้พวกเรา โดยที่พวกเราไม่ทราบเลย อัลลอฮฺจะทรงเป็นพยานระหว่างเรากับพวกท่าน เราไม่เคยเรียกร้องพวกท่านให้ทำเช่นนั้น และเราก็ไม่เคยใช้พวกท่าน และไม่ยินยอมให้พวกท่านทำเช่นนั้นด้วย

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกทดสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน** ﴾ คือ ก่อนที่จะถูกคิดบัญชีสอบสวนในวันกิยามะฮฺ ทุกชีวิตจะถูกสอบสวน โดยจะทราบถึงความดี ความชั่ว ที่ทำไว้ ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴾

**"วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก อายะฮฺที่ 9)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้อีกว่า

﴿ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴾

**"วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ก่อน และในภายหลัง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 13)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้อีกว่า

﴿ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۝١٣ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝١٤ ﴾

**"และในวันปรโลกนั้น เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่ เจ้าจง**

**อ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเจ้าเอง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 13 และ 14)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา** ﴿ คือ งานทุกอย่างจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺ พระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงยุติธรรม ดังนั้น พระองค์ก็ตัดสินมัน นำคนดีเข้าสวรรค์ และนำคนชั่วลงนรก ﴾ **และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา** ﴿ คือ สิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ก็จะมลายไปสิ้น

﴿ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ ﴾

31. **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพมาจากฟากฟ้า และแผ่นดินแก่พวกเจ้า หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยิน และการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังการตาย และใครเป็นผู้ให้ตาย หลังจากมีชีวิตขึ้นมาแล้ว และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขากล่าวกันว่า "อัลลอฮฺ" ดังนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แล้วพวกเจ้าไม่ยำเกรงดอกหรือ ?**

32. **นั่นแหละ คือ อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่แท้จริง ฉะนั้น หลังจากความจริงแล้ว จะมีอะไรอีก นอกจากความหลงผิดเท่านั้น แล้วทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกให้หันเหออกไปอีก ?**

33. **เช่นนั้นแหละ ลิขิตของพระผู้อภิบาลของเจ้า ย่อมเป็นจริงแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้ พวกเขาจะไม่ศรัทธา**

## พวกมุชริกีนยอมรับสารภาพ ถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในการเป็นผู้อภิบาล โดยการยืนยันหลักฐานให้แก่พวกเขาในเรื่องดังกล่าว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอ้างหลักฐานต่อพวกมุชริกีน ด้วยการที่พวกเขายอมรับถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ในการเป็นพระผู้อภิบาล โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพมาจากฟากฟ้า และแผ่นดินแก่พวกเจ้า** ﴾ คือ ใครเป็นผู้ให้ฝนตกลงมาจากฟากฟ้าทำให้แผ่นดินชุ่มฉ่ำ และมีพืชงอกเงยออกมา

﴿ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ ﴾

**"และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกออกในแผ่นดิน และองุ่นและพืชผัก และมะกอก และอินทผลัม และเรือกสวนอันมากมาย และผลไม้ และทุ่งหญ้า"**

*(ซูเราะฮฺ อะบะสะ อายะฮฺที่ 27 – 31)*

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถามว่า ยังมีพระเจ้าอื่นพร้อมกับอัลลอฮฺอีกหรือ ? ﴿ **แล้วพวกเขากล่าวกันว่า "อัลลอฮฺ"** ﴾ เท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴾

**"หรือผู้ใดเล่าจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ? หากพระองค์จะทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ว่าพวกเจ้าดื้อรั้นอยู่ในการหยิ่งยโส และห่างไกลจากความจริง"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ อายะฮฺที่ 21)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยิน และการมองเห็น** ﴾ ที่อัลลอฮฺได้ให้แก่พวกท่าน ให้ได้ยิน และมองเห็น และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ก็จะถอดมันออกไปจากพวกท่าน ดังเช่น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระองค์ คือ ผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้า มีหู มีตา และมีหัวใจ ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ อายะฮฺที่ 23)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ? หากอัลลอฮฺเอาหู และเอาตาพวกเจ้าไป......"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 46)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากตาย และใครเป็นผู้ให้ตาย หลังจากมีชีวิตขึ้นมาแล้ว** ﴾ คือ เป็นผู้มีความสามารถอันยิ่งใหญ่ และมีความโปรดปรานอย่างที่สุด

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และใครเป็นผู้บริหารกิจการ** ﴾ คือ ใครมีอำนาจครอบครองทุกสิ่ง บริหารกิจการที่ไม่มีใครจะวิพากษ์วิจารณ์พระองค์ได้ และพระองค์จะไม่ถูกถาม แต่มนุษย์ทั้งมวลจะถูกถาม โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴾

**"ผู้ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน จะขอพระองค์อยู่ทุก ๆ วัน พระองค์ทรงมีภารกิจ"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะฮฺมาน อายะฮฺที่ 29)*

คือ อำนาจทั้งมวลทั้งบนเบื้องสูง และในเบื้องต่ำ และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮฺ, มนุษย์ และญิน พวกเขามีความต้องการต่อพระองค์ เป็นบ่าวรับใช้พระองค์ และยอมสยบต่อพระองค์ ﴿ **แล้วพวกเขากล่าวกันว่า "อัลลอฮฺ"** ﴾ คือ พวกเขาทราบดีว่า ทั้งหมดคำถามที่ถามมานั้น ใครมีอำนาจ พวกเขาก็ตอบว่า อัลลอฮฺ เป็นการสารภาพออกมา ﴿ **ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แล้วพวกเจ้าไม่ยำเกรงดอกหรือ ?** ﴾ คือ พวกเจ้าไม่กลัวพระองค์ดอกหรือ ? ที่ได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีต่อพระองค์

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นั่นแหละ คือ อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่แท้จริง....** ﴾ จนจบอายะฮฺ นี่คือ สิ่งที่พวกเจ้าสารภาพออกมาว่า พระองค์ คือ ผู้ดำเนินการทุกอย่าง เป็นพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า เป็นพระเจ้าที่แท้จริงที่พวกเจ้าควรที่จะเคารพภักดี ﴿ **ฉะนั้น หลังจากความจริงแล้ว จะมีอะไรอีก นอกจากความหลงผิดเท่านั้น** ﴾ คือ ทุกสิ่งที่ถูกกราบไหว้ นอกจากพระองค์แล้ว เหลวไหลสิ้นดี เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริง นอกจากพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ ﴿ **แล้วทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกให้หันเหไปอีก ?** ﴾ แล้วอะไรที่ทำให้พวกเขาหันเหไปเคารพภักดีต่อ

สิ่งอื่น ทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็ทราบดีอยู่แล้วว่า พระผู้อภิบาลนั้น คือผู้ที่บังเกิดทุกสิ่งขึ้นมาในโลก และเป็นผู้บริหารทุกสิ่ง

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เช่นนั้นแหละ ลิขิตของพระผู้อภิบาลของเจ้า ย่อมเป็นจริง แก่ผู้ที่ฝ่าฝืน....** ﴾ จนจบอายะฮฺ คือ บรรดามุชริกีนเหล่านั้นก็ปฏิเสธ และยังคงปฏิเสธเรื่อยไป และกราบไหว้สิ่งอื่นร่วมไปกับอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่พวกเขายอมรับ และสารภาพมาแล้วว่า พระผู้ทรงบังเกิด ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ เป็นผู้มีอำนาจบริหารเพียงองค์เดียว แล้วด้วยเหตุนี้ ดำรัสของพระองค์นั้นเป็นจริงเสมอ ว่า พวกเขาเป็นคนชั่ว และเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน ดังที่พระองค์เคยตรัสว่า

﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَلَـٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾

**"พวกเขากล่าวว่า มีครับ แต่ทว่า ประกาศิตแห่งการลงโทษ เป็นที่คู่ควรแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 71)*

﴿ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم
مَّن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ ﴾

**34. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้าที่เป็นผู้เริ่มแรกในการบังเกิด แล้วให้มันบังเกิดอีก ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺ ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น ทำไม ? พวกเจ้าจึงหันเหออกจากความจริงเล่า**

**35. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้า เป็นผู้ชี้ทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺทรงชี้ทางสู่สัจธรรม ดังนั้น ผู้ที่ชี้ทางสู่สัจธรรม ย่อมสมควรยิ่งกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม หรือว่าผู้ที่ไม่อาจชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะ ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินกันเช่นนั้น ?**

**36. และส่วนใหญ่ของพวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการนึกคิด แท้จริง การนึกคิดนั้นไม่อาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริง อัลลอฮฺ ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ**

ข้อความนี้เป็นการลบล้างข้ออ้างของพวกมุชริกีน ในเรื่องที่พวกเขาตั้งภาคีอื่นจากอัลลอฮฺ โดยพวกเขาได้กราบไหว้เจว็ด และรูปปั้น ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้าที่เป็นผู้เริ่มแรกในการบังเกิด แล้วให้มันบังเกิดอีก ?** ﴿ คือ เริ่มบังเกิดบรรดาฟ้าและแผ่นดิน หลังจากนั้น ก็ให้เกิดสิ่งต่างๆ มาอยู่ในระหว่างทั้งสอง และแยกส่วนที่เป็นฟ้า และแผ่นดินออกจากกัน เปลี่ยนมันใหม่ โดยทำให้มันสลายไป แล้วก็สร้างมันขึ้นมาใหม่ ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺ** ﴿ คือ ผู้กระทำเช่นนั้นได้ทำเพียงองค์เดียว ไม่ต้องมีใครช่วย และร่วมทำด้วย ﴾ **ดังนั้น ทำไมพวกเจ้าจึงหันเหออกจากความจริงเล่า ?** ﴿ แล้วทำไมเล่า ? พวกเจ้าจึงหันเหออกจากทางนำที่ถูกต้องไปสู่สิ่งที่ไม่ถูกต้องเสีย ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้า เป็นผู้ชี้ทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺทรงชี้ทางสู่สัจธรรม** ﴿ คือ พวกเจ้าทราบไหมว่า ในหมู่ภาคีของพวกเจ้านั้น ไม่สามารถจะชี้ทางนำที่ถูกต้องได้ ซึ่งที่จริงแล้วพวกเขาจะชี้แนะไปสู่ทางที่หลงผิด ส่วนผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงหัวใจที่ผิดไปทางที่ถูกนั้น คือ อัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริง นอกจากพระองค์เท่านั้น ﴾ **ดังนั้น ผู้ที่ชี้ทางสู่สัจธรรม ย่อมสมควรยิ่งกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม หรือว่าผู้ที่ไม่อาจชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะ** ﴿ คือ บ่าวที่ปฏิบัติตามทางนำไปสู่สัจธรรมก็จะตาสว่าง หลังจากที่เคยตาบอดมาแล้ว หรือว่าผู้ที่ไม่สามารถจะชี้แนะสิ่งใดได้ นอกจากชี้แนะคนตาบอดกระนั้นหรือ ? ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้บอกให้ทราบเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม عليه السلام ที่ท่านได้พูดว่า

﴾ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿

**"โอ้ พ่อจ๋า ทำไม ? ท่านจึงเคารพบูชาสิ่งอื่นที่ไม่ได้ยิน และไม่เห็น และไม่ให้ประโยชน์อันใดแก่ท่านเลย"**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 42)*

และท่านได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่านว่า

﴿ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ ﴾

**"พวกท่านเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮฺทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา"**

*(ซูเราะฮฺ อัศศ็อฟฟาต อายะฮฺที่ 95 และ 96)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินกันเช่นนั้น ?** ﴾ คือ ทำไมพวกท่านจึงทำให้ปัญญาของพวกเจ้าหลงไปเช่นนั้น พวกเจ้าเปรียบเทียบระหว่างอัลลอฮฺและระหว่างสิ่งที่อัลลอฮฺบังเกิดมาเท่า ๆ กัน และหันไปยึดถือสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ? และกราบไหว้มันอีกด้วย พวกท่านจงหันกลับไปยึดเอาอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่งเถิด พระองค์ทรงชี้แนะทางนำที่ถูกต้องแก่พวกท่านให้หันจากความหลงผิดได้ จงเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเถิด และจงบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮฺ และกลับตัวกลับใจต่อพระองค์เถิด หลังจากนั้น พระองค์ก็อธิบายให้ทราบว่าความจริง พวกเขายึดเอาศาสนาโดยปราศจากหลักฐาน และเหตุผล เพียงแต่เดาเอาเท่านั้น ซึ่งมันไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย ﴿ **แท้จริง อัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ** ﴾ ประโยคนี้ เป็นการขู่สำทับแก่พวกเขา และสัญญาลงโทษอย่างรุนแรงแก่พวกเขา

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم
مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا
بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَانظُرْ

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُم مَّن لَّا
يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

37. และอัลกุรอานนี้ มิใช่จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

38. หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้เรียบเรียงขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงนำมาสักบทหนึ่งเยี่ยงนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกเจ้าสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

39. แต่ทว่า พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมิได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า บั้นปลายของพวกอธรรมนั้นเป็นอย่างไร

40. และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และในหมู่พวกเขามีผู้ไม่ศรัทธา และพระเจ้าของเจ้าทรงทราบดียิ่งต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

## อัลกุรอาน เป็นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ อย่างแท้จริง และอธิบายให้ทราบถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน

ข้อความช่วงนี้ เป็นการอธิบายถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน ที่มนุษย์ไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ แม้เพียงสิบซูเราะฮฺ และแม้แต่เพียงซูเราะฮฺเดียวก็ตาม เพราะอัลกุรอานเป็นถ้อยคำที่ชัดเจน มีสำนวนโวหาร มีถ้อยคำน้อยความหมายมาก ไพเราะ และครอบคลุมความหมายไว้อย่างมากมายให้ประโยชน์ทั้งในโลกนี้ และปรโลก ซึ่งมันจะไม่เกิดขึ้น นอกจากมาจากอัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีสิ่งใดจะเสมือนพระองค์ ทั้งองค์ของพระองค์ คุณลักษณะของพระองค์ ทั้งการกระทำ และคำพูดของพระองค์ ก็ไม่มีคำพูดใด ๆ ในโลกนี้เสมอเหมือน ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า

﴾ **และอัลกุรอานนี้ มิใช่จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ** ﴿ คือ ไม่มีผู้ใดที่จะทำได้คล้ายกับอัลกุรอาน และอัลกุรอานนี้ มิได้มาจากผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น โดยจะไม่เหมือนคำพูดของมนุษย์ ﴾ **แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน** ﴿ คือ มายืนยันมาอธิบาย ﴾ **และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ﴿ คือ อธิบายให้ทราบถึงข้อชี้ขาดต่าง ๆ ที่เป็นที่อนุมัติและที่เป็นที่ต้องห้ามอย่างละเอียดพอเพียง โดยไม่ต้องสงสัย มันมาจากอัลลอฮฺอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้เรียบเรียงขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงนำมาสักบทหนึ่งเยี่ยงนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกเจ้าสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง** ﴿ คือ หากพวกเจ้าอ้างว่ามีผู้ทำขึ้นมา และเกิดความสงสัยว่ามีผู้ทำขึ้นมา โดยไม่ยอมเชื่อว่ามาจากอัลลอฮฺ และอ้างโดยปราศจากข้อเท็จจริงว่า มุฮัมมัดทำขึ้นมาเอง ทั้งนี้มุฮัมมัดก็เป็นมนุษย์เหมือนพวกเจ้า หากว่าเขาสามารถแต่งอัลกุรอานนี้ขึ้นมาด้วยตัวเองอย่างที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง พวกเจ้าก็จงทำมาสักบทหนึ่งในลักษณะเดียวกันนี้ โดยจะขอความช่วยเหลือจากผู้ใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือญิน นี่เป็นการท้าทายในขั้นที่สาม กล่าวคือ พระองค์ได้ท้าทายพวกเขาว่า หากพวกเขาเชื่ออย่างที่กล่าวอ้างจริงว่าอัลกุรอานมาจากมุฮัมมัด ก็ให้พวกเขาตอบโต้อัลกุรอานที่อ้างกันว่ามาจากมุฮัมมัดคนเดียวนั้น ด้วยสิ่งที่มีลักษณะเดียวกัน โดยจะขอความช่วยเหลือจากผู้ใดก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการ แต่พระองค์ทรงบอกว่าพวกเขาไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ และไม่มีทางที่จะทำได้เป็นอันขาด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แน่นอน หากมนุษย์ และญิน รวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่า บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 88)*

และยิ่งจะไม่สามารถทำได้ ถ้าเป็นจำนวนถึง 10 บท เพราะว่า แม้แต่เพียงบทเดียวหรือซูเราะฮฺเดียว ก็ไม่สามารถทำได้ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้กล่าวไว้ในตอนต้นซูเราะฮฺ ฮูด ว่า

﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ

اللَّـهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴾

**"หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า ดังนั้น พวกเจ้าจงนำมาสักสิบบทที่ได้ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน และพวกเจ้าจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ (ให้มาช่วย) ถ้าหากเจ้าเป็นผู้พูดจริง"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 13)*

หลังจากนั้น ก็ท้าทายให้ลดลงมาเหลือซูเราะฮฺเดียวหรือบทเดียว โดยพระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺนี้ (คือ ซูเราะฮฺ ยูนุส) ว่า ﴿ **หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้เรียบเรียงขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงนำมาสักบทหนึ่งเยี่ยงนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกเจ้าสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง** ﴾

และเช่นเดียวกับในซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมะดะนียะฮฺ ก็ยังท้าทายพวกเขาให้นำมาสักซูเราะฮฺหนึ่ง และพระองค์ก็บอกให้ทราบอีกว่า พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะทำได้ แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴾

**"แต่ถ้าหากพวกเจ้า ยังมิได้ทำ และจะไม่ทำต่อไปแล้ว ก็จงระวังไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือ มนุษย์ และหิน (เจว็ด) โดยที่มันได้ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 24)*

ทั้งนี้ ความฉะฉานในด้านภาษานั้น ชาวอาหรับมีความถนัดเรื่องนี้โดยธรรมชาติอยู่แล้ว โคลงกลอนที่พวกเขาเขียนถือเป็นที่สุดของความไพเราะ แต่เมื่ออัลลอฮฺประทานอัลกุรอานลงมากลับกลายเป็นว่าไม่มีผู้ใดสามารถต่อกรได้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงศรัทธา เพราะรู้แจ้งถึงความไพเราะงดงามของอัลกุรอาน ไม่ว่าจะเป็นในด้านรูปคำหรือความหมาย ซึ่งได้รับการจัดเรียงอย่างน่าอัศจรรย์ ผู้ศรัทธาในยุคนั้นจึงเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในอัลกุรอานอย่างมีอรรถรสมากที่สุด และยังเป็นผู้ที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

เช่นเดียวกับพวกนักมายากล พวกเขาก็ย่อมมีความรู้ในเรื่องมายากลเป็นอย่างดี และจากประสบการณ์ก็คงจะทราบเป็นอย่างดีว่า แบบใดเป็นมายากล และแบบใดมิใช่เป็นมายากล แต่เป็นของจริง ดังนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่นบีมูซา عليه السلام แสดง พวกเขาก็รู้

ทันทีว่า มันไม่ใช่มายากลเสียแล้ว ต้องมีผู้สนับสนุน มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์จริง เพราะท่านเป็นศาสนทูตที่อัลลอฮฺทรงส่งมา และมนุษย์จะทำเช่นนั้นไม่ได้ นอกจากโดยอนุมัติจากอัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

และก็เช่นเดียวกัน ท่านนบีอีซา ﵇ อัลลอฮฺได้ส่งท่านมาเป็นศาสนทูตในยุคที่ด้านการแพทย์ และการรักษาคนป่วยกำลังเฟื่องฟูโดยที่นบีอีซา ﵇ นั้น อัลลอฮฺทรงให้ความสามารถแก่ท่านในการรักษาโรคด่าง โรคเรื้อน และให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกโดยอนุมัติของอัลลอฮฺ ﷻ โดยไม่ต้องศึกษาเล่าเรียนแต่ประการใด

ได้มีระบุอยู่ในฮะดีษเศาะฮีฮฺจากท่านรอซูล ﷺ ว่า ท่านได้กล่าวว่า

( مَا مِنْ نَبِيٍّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ إِلاَّ وَقَدْ أُوْتِيَ مِنَ الآيَاتِ مَا آمَنَ عَلَى مِثْلِهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِيْ أُوْتِيْتُهُ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللهُ إِلَيَّ فَأَرْجُوْ أَنْ أَكُوْنَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا )

*"ไม่มีจากนบีคนใดจากบรรดานบีทั้งหลาย นอกจากมีปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ถูกประทานลงมาด้วย โดยเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้คนศรัทธาได้ ซึ่งสิ่งที่ฉันได้รับนั้นเป็นวะฮีย์ที่อัลลอฮฺประทานลงมาให้แก่ฉัน ดังนั้น ฉันจึงหวังว่า ฉันจะเป็นคนที่มีผู้ตามมากที่สุดในหมู่พวกเขา"*

*(ฟัตฮุลบารี 8/619)*

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แต่ทว่า พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมิได้มายังพวกเขา** ﴾ โดยพระองค์ตรัสว่า แต่พวกเขาเหล่านั้น ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน โดยที่พวกเขาไม่เข้าใจมัน ไม่ทราบมันโดยที่พวกเขาไม่ได้รับทางนำ และศาสนาที่เที่ยงแท้จากอัลกุรอานเลย ﴿ **เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว** ﴾ คือ ประชาชาติก่อนๆ ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า บั้นปลายของพวกอธรรมนั้นเป็นอย่างไร** ﴾ คือ จงดูว่า เราได้ทำให้พวกเขาพินาศไปอย่างไร อันเนื่องด้วยพวกเขาปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของพวกเขา โดยอธรรม ยโส โอหัง ดื้อดึง และโง่เขลา ดังนั้น พวกเจ้าจงระมัดระวังโอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย ที่จะต้องประสบอย่างที่พวกเขาประสบ

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และในหมู่พวกเขานั้น มีศรัทธาต่ออัลกุรอาน** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ คือส่วนหนึ่งจากพวกเขา ซึ่งที่ข้าได้ส่งเจ้าไปนั้น โอ้ มุฮัมมัด มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และปฏิบัติตามเจ้า และได้ประโยชน์จากที่ได้ส่งเจ้าไป ﴿ **และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ไม่ศรัทธา** ﴾ โดยที่พวกเขาตายไปในสภาพเช่นนั้น และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นบนสภาพนั้น ﴿ **และพระเจ้าของเจ้าทรงทราบดียิ่งต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย** ﴾ คือ พระองค์

ทรงทราบดีถึงผู้ที่สมควรได้รับทางนำ และให้ทางนำแก่เขา ส่วนผู้ที่สมควรจะหลงทาง พระองค์ก็ทรงให้เขาหลงทางไป โดยที่พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เที่ยงธรรมและไม่ลำเอียง แต่จะประทานให้แก่ทุกคนตามความเหมาะสม พระองค์ทรงสิริมงคล ทรงสูงส่ง ทรงมหาบริสุทธิ์ ปราศจากมลทินใดๆ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น

﴿ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنتُم بَرِيئُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ
إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُم مَّن
يَنظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ ﴾

41. และถ้าหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า การงานของฉัน ก็เป็นของฉัน และการงานของพวกเจ้า ก็เป็นของพวกเจ้า พวกเจ้าจงปลีกตัวออกห่างจากสิ่งที่ฉันกระทำ และฉันก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

42. และในหมู่พวกเขามีผู้ฟังเจ้า เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยิน และถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ใช้ปัญญา กระนั้นหรือ ?

43. และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า เจ้าจะชี้แนะให้คนตาบอด และถึงแม้ว่า พวกเขาจะไม่มีสายตาที่ให้มองดู กระนั้นหรือ ?

44. แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์แต่อย่างใด แต่ทว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

## ใช้ให้ปลีกตัวออกห่างจากพวกมุชริกีน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่นบีของพระองค์ ﷺ ว่า หากพวกมุชริกีนเหล่านั้นปฏิเสธท่าน ท่านก็จงปลีกตัวออกจากพวกเขา และจากการกระทำของพวกเขา ﴾ **เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า**

**การงานของฉัน ก็เป็นของฉัน และการงานของพวกเจ้า ก็เป็นของพวกเจ้า** ﴾ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢ ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกเจ้าเคารพภักดีกันอยู่....."** ไปจนจบซูเราะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน อายะฮฺที่ 1 และ 2)*

และ อิบรอฮีม อัลคอลีล และผู้ติดตามได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาที่เป็นพวกมุชริกีน ว่า

﴿ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُا۟ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ .... ﴾ الآية

**"แท้จริง พวกเราขอปลีกตัวออกจากพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลมุมตะฮินะฮฺ อายะฮฺที่ 4)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และในหมู่พวกเขามีผู้ฟังเจ้า** ﴿ คือ พวกเขาฟังคำพูดที่ดีของเจ้า ฟังอัลกุรอาน และฟังบรรดาฮะดีษที่เป็นประโยชน์ต่อจิตใจ ศาสนา และร่างกาย ซึ่งในเรื่องนี้ถือว่าเพียงพอ แต่ท่านนั้นไม่อาจจะกำหนดให้คนที่หูหนวกฟังได้ และไม่อาจจะกำหนดทางนำที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาได้ นอกจากอัลลอฮฺ ทรงประสงค์เท่านั้น ﴾ **และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า** ﴿ คือ พวกเขามองไปยังเจ้า และสิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้แก่เจ้าดูเอกลักษณ์ มารยาทของเจ้า ตลอดจนสัญญาณในการเป็นศาสนทูตของเจ้า พวกเขาเหล่านี้ก็เพียงแต่มองดู เช่นที่คนอื่นๆ มองดู แต่ไม่ได้รับทางนำที่ถูกต้องเลย คือ บรรดาผู้ศรัทธาจะมองดูท่านด้วยความสำรวม และคนปฏิเสธจะมองดูท่านด้วยสายตาที่เหยียดหยาม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا .... ﴾ الآية

**"และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (ชาวมักกะฮฺ) พบเห็นเจ้า พวกเขาก็จะถือเอาเจ้าเป็นที่ล้อเลียน....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ อายะฮฺที่ 36)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์จะไม่อธรรมสิ่งใดต่อผู้ใดเลย ไม่ว่าคนที่ได้รับทางนำ หรือคนที่ไม่รับทางนำ พระองค์คือผู้ตัดสิน ผู้ดำเนินการด้วยอำนาจพระองค์ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ จะไม่มีใครถามถึงการกระทำของพระองค์ แต่มนุษย์จะถูกถามทุกคน เพราะความรอบรู้ของพระองค์ พระองค์ทรงปรีชาญาณ และทรงเที่ยงธรรมเป็นที่สุด

และด้วยเหตุนี้ พระองค์ผู้ทรงสูงส่งจึงตรัสว่า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้น จะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์แต่อย่างใด แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง** ﴿

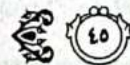
ในฮะดีษ รายงานจาก อบีซัรฺริน จากท่านนบี ﷺ โดยได้ถูกรายงานมาจากพระผู้อภิบาลของท่าน ผู้ทรงสูงส่ง ว่า

( يَا عِبَادِيْ ! إِنِّيْ حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِيْ وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلاَ تَظَالَمُوْا– إِلَى أَنْ قَالَ فِيْ آخِرِه – يَا عِبَادِيْ إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيْهَا لَكُمْ ، ثُمَّ أُوَفِّيْكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللهَ ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذٰلِكَ فَلاَ يَلُوْمَنَّ إِلاَّ نَفْسَهُ ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِطُوْلِهِ

*"โอ้ บ่าวของข้า ความจริง ข้าได้ห้ามการอธรรมแก่ตัวของข้า และข้าได้กำหนดมันให้เป็นที่ต้องห้ามระหว่างพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าอธรรม (ซึ่งกันและกัน) ไปจนถึงคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า โอ้ บ่าวของข้า ที่จริงแล้ว มันคือ ผลงานของพวกเจ้าที่ข้าจะคำนวณมันไว้ให้แก่พวกเจ้า หลังจากนั้น ข้าจะตอบแทนมันแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน ดังนั้น ผู้ใดพบกับความดี เขาจงสรรเสริญอัลลอฮฺ และผู้ใดพบสิ่งอื่นจากนั้น เขาจงอย่าโทษใคร นอกจากตัวของเขาเอง"* บันทึกโดย มุสลิม เป็นฮะดีษที่ยาว

(มุสลิม 4/1994)

﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ



**45. และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน พวกเขาทักทายซึ่งกันและกัน แน่นอน ผู้ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮฺ ย่อมขาดทุน และพวกเขามิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง**

## ความรู้สึกว่า ชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้มันช่างสั้นเหลือเกิน เมื่อถึงวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนให้มนุษย์ทราบในวันสิ้นโลก วันที่พวกเขาถูกให้ไปชุมนุมในวันสิ้นโลก โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และวันที่พระองค์ทรงชุนนุมพวกเขา** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ มันก็เหมือนกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ﴾

**"วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขานั้น ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของกลางวันเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺกอฟ อายะฮฺที่ 35)*

และเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴾

**"วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮฺ) ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงสักครู่หนึ่งของยามเย็น และยามเช้าเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต อายะฮฺที่ 46)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٢﴾ يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ
إِلَّا عَشْرًا ﴿١٣﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٤﴾ ﴾

**"วันที่สังข์จะถูกเป่า และในวันที่เราจะต้อนนักโทษทั้งหลายที่มีตาสีฟ้าไว้ด้วยกัน พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า พวกเจ้ามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้นอกจากเพียง 10 วันเท่านั้น เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน เมื่อผู้ที่มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า พวกเจ้ามิได้พำนักอยู่ นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 12 - 14)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقْسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا۟ غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَانُوا۟ يُؤْفَكُونَ

﴿ وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِيمَـٰنَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَـٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْبَعْثِ ۖ فَهَـٰذَا يَوْمُ ٱلْبَعْثِ وَلَـٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾

**"และเมื่อวันอวสานเกิดขึ้น ผู้กระทำผิดทั้งหลายจะสาบานว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ (ในโลกนี้) นอกจากเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น เช่นนั้นแหละ พวกเขาถูกให้หันเหออกไป และบรรดาผู้มีความรู้ และศรัทธากล่าวว่า โดยแน่นอน พวกเราได้พำนักตามกำหนดของอัลลอฮฺ จนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น นี่คือวันฟื้นคืนชีพ แต่พวกเจ้าไม่รู้ (ไม่ยอมเชื่อ)"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 55 และ 56)*

บรรดาอายะฮฺเหล่านี้ทั้งหมด เป็นหลักฐานชี้ให้เห็นว่า ชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ช่างสั้นมาก เมื่อเทียบกับปรโลก ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ قَـٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾ قَـٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ ﴾

**"พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดินนี้เป็นเวลากี่ปี พวกเขาตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่ง หรือส่วนหนึ่งของวัน ขอพระองค์โปรดถามนักคำนวณที่เชี่ยวชาญเถิด พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ามิได้พำนักอยู่ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเจ้ารู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 102 - 104)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาทักทายซึ่งกันและกัน** ﴿ คือ ลูกๆ ทักทายพ่อ ญาติก็ทักทายซึ่งกันและกัน อย่างเช่นที่พวกเขาอยู่ในโลกนี้ แต่ทว่า แต่ละคนนั้น ก็ยุ่งอยู่กับเรื่องของตัวเอง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴾

**"ดังนั้น เมื่อสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้นเป็นอันหมดสิ้น และพวกเขาจะไม่ไต่ถามซึ่งกันและกันอีก"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 101)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمٗا ﴾

**“และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ อายะฮฺที่ 10)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แน่นอน ผู้ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮฺ ย่อมขาดทุน และพวกเขามิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง** ﴾ ข้อความนี้ ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴾

**“ความหายนะในวันนั้น จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต อายะฮฺที่ 15)*

เพราะว่า พวกเขาได้ขาดทุนต่อตัวของพวกเขาเอง และครอบครัวในวันกิยามะฮฺ พึงทราบเถิด เพราะว่าพวกเขาขาดทุนอย่างใหญ่หลวง และไม่มีอะไรจะล้มเหลวไปยิ่งกว่านี้อีกแล้ว

﴿ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ
ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفۡعَلُونَ ٤٦ وَلِكُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولٞۖ فَإِذَا جَآءَ
رَسُولُهُمۡ قُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٤٧ ﴾

**46. และบางที เราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของการลงโทษ) ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเราจะให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้น ทางกลับของพวกเขาย่อมไปสู่เรา แล้วอัลลอฮฺจะทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ**

**47. และทุกประชาชาตินั้น มีศาสนทูตถูกส่งมา ดังนั้น เมื่อศาสนทูตของพวกเขาได้มาแล้ว กิจการระหว่างพวกเขา ก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม**

## บรรดาอาชญากร (คนชั่ว) จะถูกลงโทษทั้งในโลกนี้และในปรโลก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับรอซูลของพระองค์ ﷺ ว่า ﴾ **และบางที เราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของการลงโทษ)** ﴿ **ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา** ﴿ คือ เราจะลงโทษพวกเขาในช่วงชีวิตของท่าน เพื่อท่านจะได้เห็นด้วยตาของท่าน ﴾ **หรือเราจะให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้น ทางกลับของพวกเขาย่อมไปสู่เรา** ﴿ คือ บั้นปลายของพวกเขาจะต้องกลับไปสู่เรา โดยที่อัลลอฮฺจะเป็นพยานต่อการกระทำหลังจากท่านได้จากไปแล้ว

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และทุกประชาชาตินั้น มีศาสนทูตถูกส่งมา ดังนั้น เมื่อศาสนทูตของพวกเขาได้มาแล้ว** ﴿

มุญาฮิด ได้กล่าวว่า หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 15/99)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น เมื่อศาสนทูตของพวกเขาได้มาแล้ว กิจการระหว่างพวกเขา ก็จะถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม** ﴿ จนจบอายะฮฺ ซึ่งข้อความนี้ ก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾

**"แล้วแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระผู้อภิบาลของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่ บรรดานบี และบรรดาพยานจะถูกนำมา และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมเลย"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 69)*

คือ ทุกๆ ประชาชาตินั้น จะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์อัลลอฮฺ โดยผลงานของแต่ละท่านจะถูกสอบต่อหน้ารอซูลของประชาชาตินั้นๆ บัญชีผลงานจะถูกกางแผ่ออกทั้งความดี และความชั่ว พร้อมทั้งมีพยานยืนยันจากบรรดามลาอิกะฮฺด้วย ส่วนประชาชาติสุดท้ายนั้นคือ ประชาชาติของมุฮัมมัด ﷺ นั้น ถึงแม้จะเป็นประชาชาติสุดท้าย แต่จะได้รับเกียรติให้ได้รับการสอบสวนเป็นประชาชาติแรก ดังที่มีระบุอยู่ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง โดยท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( نَحْنُ الْآخِرُوْنَ السَّابِقُوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، الْمَقْضِيُّ لَهُمْ قَبْلَ الْخَلَائِقِ )

***"พวกเราเป็นประชาชาติสุดท้าย แต่จะอยู่ก่อนในวันกิยามะฮฺ คือ จะถูกสอบสวนก่อนพวกเขา ก่อนมนุษย์ทั้งมวล"***

*(ฟัตฮุลบารี 6/595, มุสลิม 2/585)*

ประชาชาติของท่านรอซูลจะได้รับเกียรติให้อยู่ก่อน อันเนื่องจากความมีเกียรติของรอซูลแห่งประชาชาตินั้น ขออัลลอฮฺได้โปรดให้ความสดุดี และความสันติแก่ท่านตลอดไปจนถึงวันสิ้นโลก

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُل لَّا أَمْلِكُ
لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾
أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ ۚ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

**48. และพวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะปรากฏ) หากพวกเจ้าพูดจริง**

**49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษ และให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด เมื่อเวลาของพวกเขามาถึงพวกเขา จะขอผ่อนผันให้มันล่าช้าสักระยะเวลาหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วขึ้นก็ไม่ได้**

**50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าเห็นแล้ว มิใช่หรือ ? หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกเจ้าในเวลากลางคืน หรือกลางวันทำไม ? พวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา**

**51. ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น พวกเจ้าก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ? ขณะนี้ (พวกเจ้าศรัทธา) ก่อนหน้านั้น พวกเจ้าเคย (เย้ยหยัน) ขอร่นเวลา**

**52. แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอันจีรังเถิด พวกเจ้าจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกเจ้าขวนขวายไว้เท่านั้น**

## พวกยโสโอหัง ขอให้วันกิยามะฮฺ (วันสิ้นโลก) เกิดขึ้นเร็วๆ และคำตอบแก่พวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้พวกเขาทราบเกี่ยวกับการปฏิเสธของพวกมุชริกีนเหล่านั้นในการขอให้ลงโทษพวกเขาให้เร็วขึ้น และการที่พวกเขาขอกำหนดเวลาที่แน่นอน ซึ่งก็ไม่มีประโยชน์อันใด ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ เคยกล่าวไว้ว่า

﴿ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ﴾

**"บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้ (เรื่องวันอวสานโลก) เร่งเร้าจะให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวาดกลัวในเรื่องวันอวสานโลก และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 18)*

คือ พวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริงอย่างแน่นอน และต้องเกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่รู้เวลาเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ทรงชี้แนะแด่รอซูลของพระองค์ ให้ตอบแก่พวกเขาไปโดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษ และให้คุณ** ﴾ ไปจนจบอายะฮฺ คือ ฉันจะไม่พูด นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงให้ฉันรู้ ฉันเป็นบ่าวและเป็นศาสนทูตของพระองค์ มายังพวกท่าน และความจริง ฉันได้บอกให้พวกท่านทราบแล้วว่าวันอวสานโลกนั้น จะต้องมีมาอย่างแน่นอน แต่พระองค์ยังมิได้แจ้ง หรือเผยให้ฉันรู้ว่าเมื่อไรและวันเวลาใด แต่ทว่า ﴿ **สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด** ﴾ และเมื่อกำหนดของพวกเขามาถึงแล้ว ﴿ **จะขอผ่อนผันให้มันล่าช้าสักระยะเวลาหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วขึ้นก็ไม่ได้** ﴾ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾

**"แต่อัลลอฮฺจะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใด เมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุนาฟิกูน อายะฮฺที่ 11)*

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า การลงโทษของอัลลอฮฺนั้น จะมาถึงพวกเขาโดยกะทันหัน โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ? หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกเจ้าในเวลากลางคืน หรือกลางวัน ทำไม ? พวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น พวกเจ้าก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ? ขณะนี้ (พวกเจ้าศรัทธา) ก่อนหน้านั้น พวกเจ้าเคย (เย้ยหยัน) ขอร่นเวลา** ﴿ คือ เมื่อการลงโทษได้มายังพวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า

﴿ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴾

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา เราได้เห็น และเราได้ยินแล้ว ขอได้โปรดส่งเรากลับไป (ยังโลกอีกครั้งหนึ่งเถิด) เพื่อเราจะได้กระทำความดี แท้จริง เราเป็นผู้เชื่อมั่นแล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซัจญะดะฮฺ อายะฮฺที่ 12)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٤٨﴾
فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ ﴿٤٩﴾ ﴾

**"ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างรุนแรงของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮฺองค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์ แต่การศรัทธาของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย ในเมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นี่คือแนวทางของอัลลอฮฺที่ได้มีมาแต่ในอดีตต่อปวงบ่าวของพระองค์ และขณะนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ"**

*(ซูเราะฮฺ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 48 และ 49)*

﴾ **แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอันจีรังเถิด** ﴿ ในวันกิยามะฮฺ ซึ่งเป็นข้อความที่เน้น และย้ำ ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾ أَفَسِحْرٌ
هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

**"วันที่พวกเขาจะถูกผลักลงนรกญะฮันนัมอย่างผลักไสไล่ส่ง นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธมัน นี่คือเล่ห์กลหรือ ? หรือว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเจ้าจะทนได้หรือไม่ได้ ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเจ้า แท้จริงพวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 13 – 16)*

﴿ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنتُم
بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ ﴾

**53. และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า (การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แน่นอนทีเดียว ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริง มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และพวกเจ้าไม่สามารถรอดไปได้**

**54. หากทุกชีวิตที่อธรรม ที่อยู่ในแผ่นดิน จะยอมไถ่ตน (แต่ก็เป็นไปไม่ได้) และพวกเขาก็จะซ่อนความเสียใจ เมื่อได้เห็นการลงโทษ และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรม โดยพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด**

## วันกิยามะฮฺ (อวสานโลก) มีจริง

อัลลอฮฺ ﷻ ดรัสว่า และพวกเขา (พวกมุชริกีน) จะถามเจ้าว่า ﴾ **(การลงโทษ) จะเกิดขึ้น**

**จริงหรือ ?** ﴾ คือ การลงโทษ วันอวสานโลก และมนุษย์ที่ตายไป แล้วกลายเป็นดินจะถูกทำให้เกิดมาเป็นรูปเป็นร่างจริงไหม ? ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แน่นอนทีเดียว ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริง มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และพวกเจ้าไม่สามารถรอดไปได้** ﴾ การที่พวกท่านกลายเป็นดินไป แล้วพระองค์ทรงให้พวกท่านเกิดขึ้นมาใหม่ มันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับอัลลอฮฺเลย พระองค์ทรงเคยให้พวกเจ้าเกิดขึ้นมาจากการไม่มีมาก่อน เมื่อเกิดขึ้นมาและตายไป แล้วให้เกิดขึ้นใหม่ยิ่งง่ายกว่าเสียอีก ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴾

**"แท้จริง พระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 82)*

อัลกุรอานอายะฮฺ (ที่ 53 ซูเราะฮฺ ยูนุส) ไม่มีอะไรในอัลกุรอานที่คล้ายกันนี้ นอกจากเพียง 2 อายะฮฺเท่าที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ สาบานเพื่อตอบโต้ผู้ที่ปฏิเสธสัญญาวันอวสานโลกดังที่ปรากฏในซูเราะฮฺ สะบะ ที่ว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ ﴾

**"และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่า วันโลกอวสานนั้นจะไม่มาถึงพวกเราดอก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หามิได้ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน มันจะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้าอย่างแน่นอน"**

*(ซูเราะฮฺ สะบะ อายะฮฺที่ 3)*

ส่วนอีกอายะฮฺหนึ่ง อยู่ในซูเราะฮฺ อัตตะฆอบุน ว่า

﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾

**"บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้กล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกเจ้าจะได้รับแจ้งตามที่พวกเจ้าได้ประกอบกรรมเอาไว้ และนั่นเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮฺ"**

*(ซูเราะฮฺ อัตตะฆอบุน อายะฮฺที่ 7)*

หลังจาก อัลลอฮฺ ﷻ บอกให้ทราบว่า เมื่อวันอวสานโลกได้เกิดขึ้น คนปฏิเสธต้องการที่จะถ่ายตัวจากการลงโทษของอัลลอฮฺ ด้วยการเสนอทองคำเต็มแผ่นดิน ﴿ **และพวกเขาก็จะซ่อนความเสียใจ เมื่อได้เห็นการลงโทษ และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรม** ﴾ ตามความเป็นจริง ﴿ **โดยพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด** ﴾

﴿ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿٥٦﴾ ﴾

**55. พึงทราบเถิดว่า แท้จริง สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พึงทราบเถิดว่า แท้จริง สัญญาของอัลลอฮฺนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้**

**56. พระองค์ทรงให้เป็น และให้ตาย และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป**

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า ความจริง พระองค์ คือ ผู้ทรงอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสัญญาของพระองค์เกิดสมจริงเสมอ โดยไม่ต้องสงสัย และพระองค์ทรงให้เป็นและให้ตาย โดยพวกเขาทั้งหมดจะกลับไปสู่พระองค์ พระองค์ผู้ทรงสามารถ ทรงรอบรู้ถึงส่วนต่างๆ ของร่างกายได้แยกออกไป และถูกฉีกขาดไปอยู่ในส่วนไหนของแผ่นดิน และในท้องทะเล

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ
لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ ٱللَّهِ
وَبِرَحْمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا۟ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ ﴾

**57. โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ได้มายังพวกเจ้าแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก เป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา**

**58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงดีใจเถิด ซึ่งมันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้**

## คัมภีร์อัลกุรอานนั้น เป็นข้อตักเตือน เป็นการบำบัด เป็นความเมตตา และเป็นทางนำ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสให้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขามา โดยการประทานคัมภีร์อันยิ่งใหญ่มาให้แก่ศาสนทูตของพระองค์ ที่ว่า........﴾ **โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริง ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ได้มายังพวกเจ้าแล้ว** ﴿ คือ เป็นข้อตักเตือนให้ละทิ้งสิ่งที่น่าเกลียด ทั้งหลาย ﴾ **และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก** ﴿ อันเกี่ยวกับความกังขา ความสงสัยต่างๆ คือ ให้ขจัดออกไปซึ่งสิ่งสกปรกโสมม ﴾ **เป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตา** ﴿ โดยพวกเขาจะได้รับคำแนะนำและทางนำที่ถูกต้อง และความเมตตาจากอัลลอฮฺ ﷻ ก็เรื่องแล้ว ข้อที่ถูกกล่าวมานี้ สำหรับผู้ศรัทธา เชื่อมั่น ยอมรับ และปฏิบัติตามสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ และข้อแนะนำนั้น ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

**"และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาเป็นการบำบัด และความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกผู้อธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น"**

***(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 82)***

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ﴾

**“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลกุรอานนั้นเป็นทางนำที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา”**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 44)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงดีใจเถิด** ﴿ คือ ด้วยกับสิ่งที่มาจากอัลลอฮฺ ทั้งทางนำที่ถูกต้อง และศาสนาที่เที่ยงแท้ พวกเขาจงดีใจเถิด เพราะความจริง พระองค์นั้นสมควรที่พวกเขาจะดีใจ ﴾ **ซึ่งมันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้** ﴿ คือ ดีกว่าสิ่งที่มีอยู่ในโลก ซึ่งมันจะต้องสูญสลายไปอย่างไม่ต้องสงสัย

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا
وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ
الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ ﴾

59. **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ? ซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮฺประทานให้แก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็ทำให้บางส่วนเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรอม) และบางส่วนเป็นที่อนุมัติ (ฮาลาล) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮฺทรงอนุมัติให้แก่พวกเจ้า หรือพวกเจ้าอนุโลมให้แก่อัลลอฮฺกันแน่**

60. **และบรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ จะนึกคิดอย่างไรในวันปรโลก แท้จริง อัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงมีบุญคุณต่อมนุษย์ แต่ทว่าพวกเขาส่วนใหญ่ไม่ขอบคุณ**

## ไม่มีสำหรับผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ที่จะให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นที่อนุมัติ หรือเป็นที่ต้องห้าม

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, อับดุรฺเราะฮฺมาน อิบนุ ซัยดฺ อิบนุ

อัสลัม และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า อายะฮฺเหล่านี้ได้ถูกประทานลงมาเป็นการปฏิเสธพวกมุชริกีน ในสิ่งที่พวกเขาบอกว่าเป็นที่อนุมัติ และต้องห้ามในเรื่อง بحائر ، سوائب ، وصايل

*(อัฏฏอบะรี 15/112)*

ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾

**"และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้ให้มีขึ้น อันได้แก่ พืชพรรณ และปศุสัตว์ โดยที่พวกเขากล่าวว่า นี่สำหรับอัลลอฮฺ ตามการอ้างของพวกเขา และนี่สำหรับภาคีของพวกเรา แล้วส่วนที่เป็นของบรรดาภาคีของพวกเขานั้น ก็จะไม่ถึงอัลลอฮฺ และส่วนที่เป็นของอัลลอฮฺนั้น จะถึงบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย ช่างชั่วช้าจริงๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินชี้ขาดกัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 136)*

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก มาลิก อิบนิ นัฎละฮฺ ได้เล่าว่า ฉันได้มาหาท่านรอซูล ﷺ โดยที่ฉันแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าเก่าๆ แล้วท่านได้ถามว่า ท่านมีทรัพย์สินไหม ? ฉันตอบว่า มีครับ ท่านถามว่า ท่านมีทรัพย์สินประเภทไหน ? เขาเล่าว่า ฉันตอบว่า มีทุกอย่างแหละไม่ว่าจะเป็นอูฐ, ทาส, ม้า และแกะ แล้วท่านได้กล่าวว่า เมื่ออัลลอฮฺได้ประทานทรัพย์ให้แก่ท่าน ก็จงให้มันปรากฏแก่ท่านด้วย และท่านได้กล่าวว่า อูฐของท่านผลผลิตออกมา หูของมันดีไหม ท่านมุ่งไปเอามีดมา แล้วตัดใบหูของมันหรือเปล่า ? นั่นเขาเรียกว่า بُحْرٌ สัตว์หูแหว่ง และท่านเจาะหนังมันไหม ? อย่างนี้เขาเรียกว่า حُرْمٌ หนังโหว่ และมันถูกเป็นที่ต้องห้ามแก่ท่าน และครอบครัวของท่านหรือเปล่า เขาตอบว่า ห้ามครับ ท่านได้กล่าวว่า แท้จริง สิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่ท่านนั้น เป็นที่อนุมัติ ท่านเป็นผู้ช่วยอัลลอฮฺ ยิ่งไปกว่าช่วยตัวของท่านเอง และมีดของอัลลอฮฺ คมกว่ามีดของท่านเสียอีก....... และเขาได้เล่าไปจนจบฮะดีษ ฮะดีษบทนี้ดีสายรายงานแข็งแรง

*(อะหฺมัด 3/473 และ 4/136)*

ความจริง อัลลอฮฺ ﷻ ได้ปฏิเสธ ไม่ยอมรับต่อผู้ที่ทำให้เป็นที่ต้องห้ามกับสิ่งที่อัลลอฮฺอนุมัติ และทำให้เป็นที่อนุมัติ ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม โดยถือเอาอารมณ์ของตนเองเป็นสำคัญ

โดยไม่มีตัวบท และหลักฐานใดๆ มายืนยัน หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ได้ทรงสัญญากับพวกเขาในเรื่องดังกล่าวไว้ในวันกิยามะฮฺ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และบรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ จะนึกคิดอย่างไรในวันปรโลก ?** ﴿ คือ พวกเขาจะคิดจะทำอย่างไรในวันปรโลกที่พวกเขาจะต้องกลับไปพบพระองค์ และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงมีบุญคุณต่อมนุษย์** ﴿

อิบนุ ญะรีรฺ ได้กล่าวว่า ความจริง พระองค์ไม่รีบร้อนลงโทษพวกเขาในโลกนี้

*(อัฏฏอบะรี 15/113)*

(ฉันขอกล่าวว่า) อาจจะเป็นได้ว่า จุดมุ่งหมายที่ว่า พระองค์ทรงมีบุญคุณต่อมนุษย์ในสิ่งที่พระองค์ได้ให้มันเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในโลกนี้ โดยไม่ได้ห้ามเอาไว้ นอกจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อตัวเขา และศาสนาของเขา ﴾ **แต่ทว่า พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ขอบคุณ** ﴿ แต่กลับห้ามสิ่งที่อัลลอฮฺทรงโปรดปรานแก่พวกเขา และสร้างความลำบากแก่ตัวของพวกเขาเองดังนั้น พวกเขาจึงให้บางส่วนเป็นของอนุมัติ และบางส่วนเป็นของต้องห้าม และด้วยเหตุนี้ พวกมุชริกูน จึงวางบัญญัติแก่ตัวของพวกเขา และพวกชาวคัมภีร์ (ยิวและคริสต์) ก็ได้ทำอุตริกรรมในศาสนาของพวกเขาด้วย

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِن قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ٦١ ﴾

**61. และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และมิได้กระทำการใดๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกเจ้า ในขณะที่พวกเจ้ากำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระผู้อภิบาลของเจ้า (การกระทำใดๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลี ทั้งในแผ่นดินและชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้น และที่ใหญ่กว่านั้น เว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น**

## ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในความรอบรู้ของอัลลอฮฺ ﷻ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้นบีของพระองค์ ﷺ ทราบว่า ความจริงพระองค์นั้น ทรงรอบรู้สภาพต่างๆ ทั้งหมด เช่น สภาพของประชาชาติของท่าน และสิ่งที่พระองค์ทรงบังเกิดมาทั้งหมดทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่มีอะไรที่จะตกหล่นไปจากความรอบรู้ของพระองค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นของเล็ก หรือของใหญ่ ที่อยู่ในชั้นฟ้า และแผ่นดิน เพราะทั้งหมดอยู่ในบันทึกของพระองค์ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴾

**"และที่พระองค์ทรงมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ในทะเล และไม่มีใบไม้ใดร่วงหล่นใด ๆ นอกจากพระองค์ทรงรู้ และไม่มีเมล็ดพืชใด ๆ ซึ่งอยู่ในความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่เปียกชุ่มใด ๆ และสิ่งที่แห้งใด ๆ นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 59)*

แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า พระองค์ทรงรอบรู้ความเคลื่อนไหวของต้นไม้ และอื่นๆ ที่เป็นของแข็ง ตลอดจนสัตว์เดรัจฉานด้วย

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾

**"และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่บินด้วยสองปีกของมัน นอกจากประหนึ่งเป็นประชาชาติเยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง เรามิได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้วยังพระผู้อภิบาลของพวกเขานั้น พวกเขาจะถูกนำไปชุมนุม"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 38)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾

**"และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบย่ำลงในแผ่นดิน เว้นแต่ด้วยเครื่องยังชีพของมันเป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมัน และที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งอยู่แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 6)*

ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ความรอบรู้ของอัลลอฮฺต่อความเคลื่อนไหวของสิ่งต่างๆ แล้ว จะหาอะไรกับความรอบรู้ของพระองค์ต่อมนุษย์ ผู้ที่ถูกใช้ให้เคารพภักดีต่อพระองค์ ดังเช่นที่พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ ﴾

**"และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเห็นเจ้า ขณะที่ยืนอยู่ และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้ละหมาด"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 217 - 219)*

และด้วยเหตุนี้ พระองค์ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า ﴿ **และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกเจ้า ในขณะที่พวกเจ้ากำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น** ﴾ คือ ขณะที่พวกเจ้ากำลังเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่นั้น เราก็มองเห็นพวกเจ้า และได้ยินด้วยว่า พวกเจ้าพูดอะไรกัน และด้วยเหตุนี้ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวตอบ เมื่อญิบรีลถามท่านเกี่ยวกับอัลเอียะฮฺซาน (ความดี)

( أَنْ تَعْبُدَ اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ )

***"ท่านจะต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เสมือนว่า ท่านเห็นพระองค์ แล้วถ้าหากท่านไม่เห็นพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงเห็นท่าน"***

*(มุสลิม 1/37)*

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ ﴾

**62. พึงทราบเถิดว่า แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮฺรักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เสียใจ**

**63. คือ บรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง**

**64. สำหรับพวกเขาจะได้รับข่าวดี ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และโลกหน้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮฺ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่**

## แนะนำให้รู้จักคนที่อัลลอฮฺ ﷻ รัก

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริง คนที่อัลลอฮฺรักนั้น คือ บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และยำเกรงต่อพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงอธิบายให้กับพวกเขาทราบ ดังนั้น ทุกคนที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ จึงเป็นคนที่อัลลอฮฺรัก ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา** ﴾ ในการที่พวกเขาจะเผชิญหน้ากับความปั่นป่วน ยุ่งเหยิงในปรโลก ﴿ **และพวกเขาจะไม่เสียใจ** ﴾ กับสิ่งที่ผ่านพ้นมากับพวกเขาในโลกนี้ เพราะเขาเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ทำดีอยู่เสมอ

อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อบีฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

(( إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللهِ عِبَادًا يَغْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ ) قِيْلَ : مَنْ هُمْ يَا رَسُوْلَ اللهِ لَعَلَّنَا نُحِبُّهُمْ ؟ قَالَ : ( هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوْا فِيْ اللهِ مِنْ غَيْرِ أَمْوَالٍ وَلَا أَنْسَابٍ ، وُجُوْهُهُمْ نُوْرٌ عَلَى مَنَابِرَ مِنْ نُوْرٍ ، لَا يَخَافُوْنَ إِذَا خَافَ النَّاسُ ، وَلَا يَحْزَنُوْنَ إِذَا حَزِنَ النَّاسُ ) ثُمَّ قَرَأَ ﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ))

*"แท้จริง ส่วนหนึ่งจากบรรดาบ่าวของอัลลอฮฺนั้น มีบ่าวอยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งบรรดานบี และผู้ที่ตายในสมรภูมิปกป้องศาสนา อยากเป็นเช่นพวกเขา มีผู้ถามว่า พวกเขานั้น คือใครเล่า โอ้ ท่านรอซูลของ อัลลอฮฺ ? หวังว่า พวกเราคงจะรักพวกเขาด้วย ท่าน ตอบว่า พวกเขาเป็นกลุ่มหนึ่งที่รักในอัลลอฮฺ โดยไม่มีทรัพย์สินเงินทอง และเป็น คนที่ไม่มีสกุลรุนชาติอะไร ใบหน้าของพวกเขาจะมีรัศมีสดใส อยู่บนธรรมาสน์ ที่ทำจากรัศมี โดยพวกเขาจะไม่กลัว เมื่อมนุษย์กลัว และพวกเขาจะไม่เสียใจ เมื่อ มนุษย์เสียใจ หลังจากนั้น ท่านได้อ่านอัลกุรอานที่มีความหมายว่า* **"พึงทราบเถิด ว่า แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮฺรักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และ พวกเขาจะไม่เสียใจ"** *"*

*(อัฏฏอบะรี 15/120)*

## จุดมุ่งหมายของคำว่า "ข่าวดี" ก็คือ ความฝันที่เป็นจริง

อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานมาจาก อุบาดะฮฺ อิบนุ ศอมิด ว่า ความจริง เขาได้กล่าวแก่ท่านรอซูล ﷺ ถึงข้อความอัลกุรอานที่ว่า ﴿ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ﴾ ความจริง เราได้ทราบถึงข่าวดีในปรโลก คือ สวนสวรรค์ แล้วอะไรคือข่าวดีในโลกนี้เล่า ? ท่านนบี ได้ตอบว่า

( الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْعَبْدُ أَوْ تُرَى لَهُ وَهِيَ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعَةٍ وَأَرْبَعِيْنَ جُزْءًا أَوْ سَبْعِيْنَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةِ )

*"ความฝันที่ดี โดยบ่าวจะฝันเห็นมัน หรือมีผู้ฝันเห็นเกี่ยวกับเขา คือส่วนหนึ่งจาก 44 ส่วน หรือจาก 70 ส่วนจากการเป็นนบีนั่นเอง"*

*(อัฏฏอบะรี 15/132)*

และอิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบีซัรฺ ว่า ความจริง เขาได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ชายคนนั้นทำงานโดยที่ผู้คนจะสรรเสริญเขา และชมเชยเขาต่องานนั้น แล้วท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ นั่นเป็นข่าวดีของผู้ศรัทธา

*(อะหฺมัด 5/156)*

มุสลิมก็ได้รายงานเช่นนั้นด้วย

*(มุสลิม 4/2034)*

และ อะหฺมัด ได้รายงานอีก จาก อับดุลลอฮฺ อิบนิ อัมรฺ จากท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺอัลกุรอานที่ว่า ﴿ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ ว่า

( اَلْرُؤْيَا الصَّالِحَةُ يُبَشَّرُهَا الْمُؤْمِنُ ، جُزْءٌ مِنْ تِسْعَةٍ وَأَرْبَعِيْنَ جُزْءًا مِنَ النُّبُوَّةَ ، فَمَنْ رَأَى ذَلِكَ فَلْيُخْبِرْ بِهَا، وَمَنْ رَأَى سِوَى ذَلِكَ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيُحْزِنَهُ، فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلاَثًا وَلْيُكَبِّرْ ، وَلاَ يُخْبِرْ بِهَا أَحَدًا )

*"ความฝันที่ดี ซึ่งผู้ศรัทธาได้รับข่าวดีนั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งจาก 49 ส่วน ของความเป็นนบี ดังนั้น ผู้ใดฝันเห็นเช่นนั้น เขาจงเล่ามัน (ให้คนอื่น) ทราบได้ และใครที่ฝันเห็นนอกจากนั้น ที่จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน เพื่อมันจะทำให้เขาเศร้าใจ เขาจงทำเป็นถ่มน้ำลายไปทางด้านซ้ายของเขา 3 ครั้ง และจงกล่าวตักบีรฺ (อัลลอฮุ อักบัรฺ) และเขาจงอย่าบอกให้ใครทราบ"*

*(อะหฺมัด 2/219 โดยนักฮะดีษคนอื่นๆ ไม่มีใครนำเสนอรายงานเลย)*

บางท่านบอกว่า จุดมุ่งหมายก็คือ ดังกล่าวนั้นเป็นข่าวดีจากบรรดามลาอิกะฮฺให้แก่ผู้ศรัทธา โดยสรุปคือ จะได้รับสวนสวรรค์ และได้รับการอภัยโทษ ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾ ﴾

**"แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่า อัลลอฮฺ คือ พระผู้อภิบาลของพวกเรา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮฺจะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกเจ้าอย่าหวาดกลัวและเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือ สวนสวรรค์ที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้เถิด เราเป็นผู้อารักขาพวกเจ้า ทั้งในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และปรโลก และสำหรับพวกเจ้าในสวนสวรรค์นั้น จะได้ในสิ่งที่จิตใจของพวกเจ้าปรารถนา และสำหรับพวกเจ้าในสวนสวรรค์นั้น จะได้ในสิ่งที่พวกเจ้าเรียกร้อง เป็นการต้อนรับจากพระผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ"**

*(ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 30 - 32)*

ในฮะดีษที่รายงานโดย อัลบะรออฺ ﷺ ได้เล่าว่า

( إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حَضَرَهُ الْمَوْتُ جَاءَهُ مَلَائِكَةٌ بِيْضُ الْوُجُوْهِ بِيْضُ الثِّيَابِ فَقَالُوْا اخْرُجِيْ أَيَّتُهَا الرُّوْحُ الطَّيِّبَةُ إِلَى رَوْحٍ وَرَيْحَانٍ وَرَبٍّ غَيْرِ غَضْبَانَ ، فَتَخْرُجُ مِنْ فَمِهِ كَمَا تَسِيْلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فَمِ السِّقَا )

*"แท้จริง ผู้ศรัทธานั้น เมื่อความตายได้มาหาเขา บรรดามลาอิกะฮฺที่ใบหน้าขาวผ่อง เสื้อผ้าขาวผ่องได้มาหาเขา แล้วพวกเขากล่าวว่า โอ้ วิญญาณที่ดีจงออกมาสู่ความสุขสบาย และกลิ่นหอม และพระผู้อภิบาลที่ไม่โกรธกริ้วเถิด แล้ววิญญาณก็ออกมาดังเช่นหยดน้ำที่ออกมาจากปากของภาชนะใส่น้ำนั่นเอง"*

*(มุสลิม 4/2034)*

สำหรับข่าวดีของพวกเขาในปรโลกนั้น ก็ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴾

**"ความตื่นตระหนกอันยิ่งใหญ่ จะไม่ทำให้พวกเขาเศร้าโศก และมลาอิกะฮฺ จะพบพวกเขา แล้วกล่าวว่า นี่คือวันของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ อายะฮฺที่ 103)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾

**"วันที่เจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง รัศมีของพวกเขาจะฉายแสง ณ เบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้องขวาของพวกเขา (จะมีเสียงกล่าวว่า) วันนี้มีข่าวดีแก่พวกเจ้า คือ สวนสวรรค์อันหลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือ ชัยชนะอันยิ่งใหญ่"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฮะดีด อายะฮฺที่ 12)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ณ ที่นี้ ว่า ﴾ **ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮฺ** ﴿ นี่คือสัญญาที่จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง และจะไม่ถูกทำให้ผิดสัญญา แต่มันเป็นสัญญาที่จริงแน่นอน โดยไม่มีการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น ﴾ **นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่** ﴿

﴿ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾
أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾

65. และคำพูดของพวกเขา จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริง อำนาจทั้งมวลนั้นเป็นของอัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

66. พึงทราบเถิดว่า ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และทุกสิ่งในแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺนั้นจะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่การคาดคิดเท่านั้น และพวกเขามิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน

67. พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น แท้จริง ดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินอย่างแน่นอน

## อำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ ﷻ และพระองค์ผู้ทรงดำเนินการในโลกนี้แต่เพียงองค์เดียวโดยปราศจากผู้อื่น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่รอซูลของพระองค์ ﷺ ว่า ﴾ **และคำพูดของพวกเขา จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ** ﴿ คือ คำพูดของพวกมุชริกีนเหล่านั้น เจ้าจงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ และจงมอบหมายต่อพระองค์เถิด ﴾ **แท้จริง อำนาจทั้งมวลนั้นเป็นของอัลลอฮฺ** ﴿ คือ ทั้งหมดเป็นของพระองค์ และเพื่อรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา ﴾ **พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้** ﴿ คือ พระองค์ทรงได้ยินคำพูดต่างๆ ของบ่าวของพระองค์ และทรงรอบรู้สภาพของพวกเขา หลังจากพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงบอกให้ทราบว่า ทุกสิ่งในชั้นฟ้า และแผ่นดิน

เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพวกมุชริกีนนั้น เอาแต่กราบไหว้บรรดาเจว็ด พวกมันไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใด ไม่ว่าจะให้โทษหรือให้คุณ และไม่มีหลักฐานให้พวกเขาเคารพบูชาเจว็ด แต่พวกเขากระทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ คาดเดา และการคะเนเอาเท่านั้น หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่า ที่พระองค์ทรงให้มีกลางคืน ก็เพื่อให้พวกเจ้าได้หลับนอน พักผ่อนจากการเหนื่อยล้า และการทำงาน ﴾ **และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น** ﴿ คือ กลางวันมีแสงสว่างเพื่อจะได้ประกอบอาชีพ หาเครื่องยังชีพ เดินทาง และทำประโยชน์อย่างอื่น ﴾ **แท้จริง ดังกล่าวนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินอย่างแน่นอน** ﴿ คือ ได้ยินหลักฐาน และเหตุผลที่กล่าวมาเพื่อพิจารณาดู และนำไปอ้างเป็นหลักฐาน แสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้ทรงสร้าง ทรงบังเกิด และทรงสามารถ

﴿ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَانٍ بِهَٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ ﴾

68. **พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮฺทรงมีพระบุตร มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกเจ้าไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนี้ พวกเจ้าจะกล่าวให้ร้ายต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ ?**

69. **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง บรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺนั้นไม่ประสบความสำเร็จดอก**

70. **ความเพลิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็จะกลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอย่างหนัก เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบริสุทธิ์จากการมีภรรยา และบุตร

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปฏิเสธกับผู้ที่กล่าวหาพระองค์ ว่า ﴾ **อัลลอฮฺทรงเอาพระบุตร มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์** ﴿ คือ อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์ในเรื่องดังกล่าว พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งอื่น โดยที่ทุกสิ่งต้องการพระองค์ พระองค์ไม่ต้องการสิ่งใด ไม่ว่าภรรยาหรือบุตร ﴾ **สิ่งใด ๆ ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์** ﴿ แล้วอย่างไรที่พระองค์ต้องการบุตร ทุกสิ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และเป็นบ่าวของพระองค์ ﴾ **พวกเจ้าไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนี้** ﴿ คือ พวกเจ้าไม่มีหลักฐาน และเหตุผลใดเลย ที่กล่าวโกหกเช่นนั้น ﴾ **พวกเจ้าจะกล่าวให้ร้ายต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ ?** ﴿ เป็นการปฏิเสธอย่างชัดเจน และยังขู่สำทับอีกด้วย ซึ่งก็เช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ ﴿

**“และพวกเขา (ยะฮูด และนะศอรอ) กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์ แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งที่ร้าย และยิ่งใหญ่ บรรดาชั้นฟ้าแทบจะพังทลายลงมา และแผ่นดินแทบจะถล่มลึกลงไป และบรรดาหุบเขาก็แทบจะทลายลงมาเป็นเสี่ยง ๆ ที่พวกเขายัดเยียดพระบุตร ต่อพระผู้ทรงกรุณา และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณา ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น ไม่มีผู้ใดในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาในฐานะบ่าวคนหนึ่งเท่านั้น แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรู้ถึงพวกเขา และทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว และทุกคน พวกเขาจะมายังพระองค์ ในวันกิยามะฮฺอย่างโดดเดี่ยว”**

*(ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 88 – 95)*

หลังจากนั้น พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงสัญญากับพวกโกหกมดเท็จเหล่านั้น ที่อ้างว่าอัลลอฮฺทรงมีพระบุตรว่า ความจริง พวกเขานั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จทั้งในโลกนี้ และในปรโลก ส่วนในโลกนี้นั้น พวกเขาจะค่อยๆ ได้รับความเพลิดเพลินเล็กๆ น้อยๆ หลังจากนั้น พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴾

**"แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาไปสู่การลงโทษที่รุนแรง"**

*(ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 24)*

ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **ความเพลิดเพลินในโลกนี้** ﴾ คือ ในช่วงระยะเวลาไม่นานนัก ﴿ **แล้วพวกเขาก็จะกลับคืนมาสู่เรา** ﴾ ในวันปรโลก ﴿ **แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอย่างหนัก** ﴾ คือ อย่างเจ็บปวด และเจ็บแสบ ﴿ **เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา** ﴾ เนื่องด้วยเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา โกหกมดเท็จต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในเรื่องที่ได้กล่าวมาแล้ว

﴿ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ
عَلَيْكُم مَّقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ
أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ ﴾

**71. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังเรื่องของนบีนูฮฺ เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า โอ้ กลุ่มชนของฉัน หากว่าการพักอยู่ของฉัน และการตักเตือนของฉันด้วยอายะฮฺทั้งหลายของอัลลอฮฺ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกเจ้าแล้ว ฉันก็ขอมอบหมายแก่อัลลอฮฺเท่านั้น พวกเจ้าจงร่วมกันวางแผนของพวกเจ้าพร้อมกับบรรดาภาคีของพวกเจ้าเถิด และอย่าให้แผนของพวกเจ้าเป็นที่ปิดบังแก่พวกเจ้า แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีโดยอย่าได้ลังเล**

72. หากว่าพวกเจ้าผินหลังให้ ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ จากพวกเจ้า แต่รางวัลของฉันอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม

73. แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธ นูฮฺ และเราได้ช่วยเขา และผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาให้รอดพ้นอยู่ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทนในเวลาต่อมา และเราได้ให้ผู้ปฏิเสธอายะฮฺทั้งหลายของเราจมน้ำไป ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า บั้นปลายของผู้ที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร ?

## เรื่องราวของนบีนูฮฺ عليه السلام กับกลุ่มชนของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับนบีของพระองค์ ศ่อละวาตุลลอฮฺ วะสะละมุฮู อะลัยฮฺ ว่า ﴾ **และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟัง** ﴿ คือ (มุฮัมมัด) จงบอกให้พวกเขาทราบ และเล่าให้พวกเขาฟัง หมายถึง พวกกุฟฟารฺชาวมักกะฮฺ ซึ่งพวกเขาหาว่าเจ้าโกหก และฝ่าฝืนเจ้า ไม่ยอมเชื่อเจ้า ﴾ **เรื่องของนบีนูฮฺ** ﴿ คือ ข่าวคราวของเขากับกลุ่มชนของเขาที่ไม่ยอมเชื่อฟังเขา เพื่อให้พวกเขารู้ว่า อัลลอฮฺได้ให้พวกเขาพินาศอย่างไร พระองค์ทรงให้พวกเขาพินาศด้วยกับการจมน้ำตายทั้งหมด เพื่อเป็นการเตือนพวกปฏิเสธเหล่านั้นที่จะประสบกับความพินาศเช่นเดียวกับพวกนั้น ﴾ **เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า โอ้ กลุ่มชนของฉัน หากว่าการพักอยู่ของฉัน** ﴿ กับพวกท่าน ﴾ **และการตักเตือนของฉัน** ﴿ แก่พวกท่าน ﴾ **ด้วยอายะฮฺทั้งหลายของอัลลอฮฺ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกเจ้าแล้ว ฉันก็ขอมอบหมายแก่อัลลอฮฺเท่านั้น** ﴿ คือ ฉันจะไม่สนใจอะไร และจะไม่หยุดดำเนินการไม่ว่ามันจะหนักหนาขนาดไหน ﴾ **พวกเจ้าจงร่วมกันวางแผนของพวกเจ้าพร้อมกับบรรดาภาคีของพวกเจ้าเถิด** ﴿ โดยพวกเจ้าจงร่วมมือกันกับบรรดาภาคีของพวกเจ้า ตามที่พวกเจ้าอ้างถึง ไม่ว่าจะเป็นเจว็ด หรือรูปปั้น ﴾ **และอย่าให้แผนของพวกเจ้าเป็นที่ปิดบังแก่พวกเจ้า** ﴿ คือ จงเปิดเผยท่าทีของพวกเจ้าให้ฉันทราบด้วย ถ้าพวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าทำได้ ก็เชิญทำกับฉันได้เลย ﴾ **โดยอย่าได้ลังเล** ﴿ คือ อย่าล่าช้าแม้แต่ชั่วโมงเดียว ถ้าพวกเจ้าคิดว่าทำได้ ก็ทำลายฉัน ฉันไม่สนใจอะไร และไม่กลัวพวกท่านหรอก เพราะพวกท่านนั้นไม่มีอะไร เรื่องนี้ก็ดังเช่นที่นบีฮูด ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า

﴿ إِنِّيٓ أُشۡهِدُ ٱللَّهَ وَٱشۡهَدُوٓاْ أَنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِن دُونِهِۦۖ فَكِيدُونِي جَمِيعٗا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلۡتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم ..... ﴾ الآية

**"แท้จริง ฉันขอให้อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน แล้วพวกเจ้าจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริง ฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ตั้งภาคีกัน อื่นจากพระองค์ ดังนั้น พวกเจ้าทั้งหมดจงทำแผนร้ายกับฉันเถิด แล้วพวกเจ้าอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย แท้จริง ฉันขอมอบหมายต่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลของฉัน และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า...."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 54 - 56)*

## อิสลามเป็นศาสนาของบรรดานบี

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **หากว่าพวกเจ้าผินหลังให้** ﴾ คือ หาว่าโกหก และไม่ยอมเชื่อฟัง ﴿ **ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดๆ จากพวกเจ้า** ﴾ ฉันไม่เคยเรียกร้องใดๆ จากพวกเจ้าเลย ﴿ **แต่รางวัลของฉันอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม** ﴾ คือ ฉันนั้นเป็นผู้ปฏิบัติตามสิ่งที่ฉันได้ถูกใช้ให้กระทำในเรื่องอิสลามเพื่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงสูงส่ง และศาสนาอิสลาม คือ ศาสนาของบรรดานบีทั้งมวล ตั้งแต่ท่านแรกถึงท่านสุดท้าย และถึงแม้ว่า บัญญัติจะแบ่งออกเป็นหลายประเภท และหลายขั้นตอนก็ตาม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ﴾

**"สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติ และแนวทางไว้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 48)*

และ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า มันเป็นหนทาง และแนวทางในการปฏิบัติ

*(อัฏฏอบะรี 10/377)*

และ นบีนูฮฺ عليه السلام ได้กล่าวว่า

﴿ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

**"และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 72)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม อัลคอลีล ว่า

﴿ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ
يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ ﴾

**"จงระลึกถึงขณะที่พระผู้อภิบาลของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงยอมจำนนเถิด เขากล่าวว่า ฉันได้ยอมจำนนแด่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว และ อิบรอฮีม ได้สั่งเสียแก่ลูก ๆ ของเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และยะอฺกู๊บ ก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ ลูก ๆ ของฉัน แท้จริง อัลลอฮฺได้ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตายเป็นอันขาด นอกจากพวกเจ้าจะเป็นมุสลิมเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 131 และ 132)*

และ นบียูซุฟ ﷺ ได้กล่าวว่า

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริง พระองค์ได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ฉัน และทรงสอนฉันให้รู้การทำนายฝัน พระองค์ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้คุ้มครองฉันทั้งในโลกนี้ และปรโลก ขอพระองค์ทรงให้ฉันตายในสภาพของผู้นอบน้อม และทรงให้ฉันไปรวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย"**

*(ซูเราะฮฺ ยูซุฟ อายะฮฺที่ 101)*

และ นบีมูซา ﷺ ได้กล่าวว่า

﴿ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴾

**"โอ้ กลุ่มชนของฉัน หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พวกเจ้าก็จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกเจ้าเป็นมุสลิม (ผู้ยอมจำนน)"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 84)*

บรรดานักมายากล (ในราชอาณาจักรฟิรฺเอาน์) ได้กล่าวว่า

﴿ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴾

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดเทความอดทนลงมาบนพวกเรา และโปรดให้เราตายในฐานะเป็นมุสลิมด้วยเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 126)*

เจ้าหญิงบุลเกส (แห่งอาณาจักรสะบะ) ได้กล่าวว่า

﴿ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

**“โอ้ พระเจ้าของฉัน แท้จริง ฉันได้อธรรมต่อตัวฉันเอง และฉันขอนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมาน เพื่ออัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”**

*(ซูเราะฮฺ อัลนัมลฺ อายะฮฺที่ 44)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا ﴾

**“แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์เตารอตลงมา โดยที่ในนั้นมีทางนำ และแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้มันตัดสิน (บรรดาผู้ที่เป็นยิว)”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 44)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴾

**“และจงระลึกถึงขณะที่ข้าได้ดลใจแก่ อัลฮะวารียีน ว่า จงศรัทธาต่อข้า และต่อศาสนทูตของข้าเถิด พวกเขากล่าวว่า พวกเราศรัทธากันแล้ว และโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริง พวกเรานั้นเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์แล้ว”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 111)*

และท่านศาสนทูตท่านสุดท้าย และเป็นนายแห่งมนุษย์ ได้กล่าวว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

**“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง การละหมาดของฉัน และการเชือดสัตว์พลีของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันเพื่ออัลลอฮฺ ผู้เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละที่ฉันถูกใช้ และฉันคือคนแรกในหมู่มุสลิมทั้งหลาย (ในประชาชาตินี้)”**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 162 และ 163)*

และด้วยเหตุนี้ ได้มีระบุอยู่ในฮะดีษที่ปรากฏชัด ว่า

( نَحْنُ مَعْشَرَ الْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادُ عَلَّاتٍ وَدِينُنَا وَاحِدٌ )

***"พวกเราชาวนบีทั้งหลายนั้น เป็นเสมือนพี่น้องร่วมบิดาเดียวกัน ศาสนาเรานั้นเป็นหนึ่งเดียว"***

*(ฟัตฮุลบารี 6/550)*

คือ เป็นบ่าวของอัลลอฮฺองค์เดียวกัน โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ ถึงแม้บัญญัติศาสนาของเราจะหลากหลาย

และที่กล่าวมานั้น คำว่า أَوْلَادُ عَلَّاتٍ คือ พวกเขาเป็นพี่น้องกันโดยมาจากแม่หลายคนแต่พ่อคนเดียวกัน

## บั้นปลายของบรรดาคนชั่ว

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธ นูฮฺ และเราได้ช่วยเขา และผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา.....** ﴿ คือ ผู้ที่อยู่ในศาสนาเดียวกับเขา ﴾ **ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทนในเวลาต่อมา** ﴿ บนพื้นแผ่นดิน ﴾ **และเราได้ให้ผู้ปฏิเสธอายะฮฺทั้งหลายของเราจมน้ำไป ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า บั้นปลายของผู้ที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร?** ﴿ คือ โอ้ มุฮัมมัด เราได้ให้บรรดาผู้ศรัทธารอดพ้น และให้พวกปฏิเสธพินาศอย่างไร ?

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوا۟ بِمَا كَذَّبُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ﴾

**74. หลังจากเขา (นูฮฺ) แล้ว เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตไปยังประชาชาติของพวกเขา แล้วบรรดาศาสนทูตเหล่านั้น ได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขามิได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธต่อนูฮฺมาก่อนแล้ว เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราไว้บนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า หลังจากนั้น เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตไปยังกลุ่มชนของพวกเขาหลังจากนูฮฺ แล้วบรรดาศาสนทูตก็ได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งเกี่ยวกับความสัตย์จริงมาแจ้งให้

กลุ่มชนนั้นได้ทราบ ﴿ **แต่พวกเขามิได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธต่อนูฮฺมาก่อนแล้ว** ﴾ คือ กลุ่มชนเหล่านั้นก็มิได้ศรัทธาต่อหลักฐานที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำมา อันเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธ และไม่ยอมรับศาสนทูตเหล่านั้น ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ .... ﴾ الآية

**"และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขา เช่นเดียวกับสิ่งที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้นในครั้งแรก....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 110)*

และ อัลลอฮฺ ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราไว้บนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น** ﴾ คือ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ประทับตราไว้บนหัวใจของพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ศรัทธา อันเนื่องด้วยสาเหตุที่ไม่ยอมเชื่อมาก่อน อัลลอฮฺจึงได้ประทับตราบนหัวใจของพวกที่คล้ายๆ กัน หลังจากนั้น พวกเขาจึงไม่ศรัทธาเช่นเดียวกัน จนกระทั่งได้เห็นการลงโทษอันเจ็บแสบ

จุดมุ่งหมาย ก็คือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ประชาชาติที่ไม่ยอมเชื่อศาสนทูตต้องพินาศ และให้ผู้ที่ศรัทธาเชื่อศาสนทูตรอดพ้น และปลอดภัย คือ นับตั้งแต่นบีนูฮฺเรื่อยมา ส่วนผู้คนที่อยู่ก่อนจากนั้น ตั้งแต่นบีอาดัม ﷺ อยู่ในศาสนาอิสลาม จนกระทั่งมีการกราบไหว้รูปปั้นและเจว็ดขึ้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ส่งนบีนูฮฺ ﷺ มาเผยแผ่ และด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ศรัทธาในวันกิยามะฮฺ จึงได้กล่าวแก่เขาว่า ท่านนั้น (หมายถึงนบีนูฮฺ) เป็นรอซูลท่านแรก ที่อัลลอฮฺได้ส่งท่านมายังโลกใบนี้

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ปรากฏว่า ระยะเวลาระหว่าง อาดัม ﷺ มาถึง นูฮฺ ﷺ นั้นเป็นเวลา 10 ศตวรรษ ผู้คนในช่วงนั้น ยังอยู่ในศาสนาอิสลาม

*(จากหนังสือ อัลบิดาอะฮฺ วันนิฮายะฮฺ 1/101 โดย อัลบุคอรี ได้รายงานเรื่องนี้เอาไว้ด้วย)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ .... ﴾ الآية

**"และกี่ศตวรรษแล้ว ที่เราได้ทำลายหลังจากนูฮฺ......"** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 17)*

ซึ่งข้อความนี้ เป็นการเตือนอย่างหนักแก่ชาวมุชริกีนอาหรับ ที่ปฏิเสธนายแห่งบรรดาศาสนทูต นบี และรอซูลท่านสุดท้าย คือ นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งที่จริงแล้ว บรรดารอซูลในอดีต ก็ถูกปฏิเสธ และถูกลงโทษมาตลอด ตามที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้แจ้งให้เราทราบ แต่

พวกมุชริกีนอาหรับนั้น คิดอย่างไรบ้าง ความจริง พวกเขาได้ทำความผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าพวกในอดีตเสียอีก

ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ
عِندِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

75. หลังจากพวกเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่ง มูซา และ ฮารูน ไปยังฟิรฺเอาน์และบรรดาผู้นำของเขา ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา พวกเขาก็เย่อหยิ่ง โอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

76. ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากล่าวว่า แท้จริง นี่คือ มายากลอันชัดแจ้ง

77. มูซาได้กล่าวว่า พวกเจ้าได้กล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? นี่คือ มายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

78. พวกเขากล่าวว่า เจ้ามาหาเรา เพื่อที่จะหันเหเราออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเรา และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของเจ้าทั้งสองกระนั้นหรือ ? และเราจะไม่ศรัทธาต่อเจ้าทั้งสองเป็นแน่

## เรื่องของ มูซา عليه السلام และ ฟิรฺเอาน์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **หลังจากพวกเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่ง มูซา และ ฮารูน ไปยังฟิรฺเอาน์ และบรรดาผู้นำของเขา** ﴿ ตลอดจนกลุ่มชนของเขา ﴾ **ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา** ﴿ คือ หลักฐานต่างๆ ของเรา ﴾ **พวกเขาก็เย่อหยิ่ง โอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด** ﴿ คือ ยโสโอหังที่จะปฏิบัติตามความจริง เพราะพวกเขาเป็นคนชั่ว ﴾ **ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากล่าวว่า แท้จริง นี่คือ มายากลอันชัดแจ้ง** ﴿ เสมือนว่าพวกเขายืนยันว่า พวกเขาทราบดีว่ามันเป็นเรื่องโกหกไร้สาระสิ้นดี ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا .... ﴾ الآية

**"และพวกเขาได้ปฏิเสธมัน ทั้งๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นมัน ทั้งนี้ เพราะความอธรรม และเย่อหยิ่ง....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลนัมลฺ อายะฮฺที่ 14)*

﴾ **มูซาได้กล่าว** ﴿ แก่พวกเขา ﴾ **ว่า พวกเจ้าได้กล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? นี่คือ มายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก พวกเขากล่าวว่า เจ้ามาหาเรา เพื่อที่จะหันเหเรา** ﴿ คือ เพื่อมาเอาใจพวกเรา ﴾ **ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเรา** ﴿ ที่พวกเขายึดถืออยู่ ﴾ **และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของเจ้าทั้งสองกระนั้นหรือ ? และเราจะไม่ศรัทธาต่อเจ้าทั้งสองเป็นแน่** ﴿

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا
جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ
﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ ﴾

79. และ ฟิรฺเอาน์ ได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงนำมาให้ฉัน นักมายากลผู้เชี่ยวชาญทุกคน

80. เมื่อนักมายากลมาแล้ว มูซา ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงโยนสิ่งที่พวกเจ้านำมาเพื่อจะโยนเถิด

81. เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่า สิ่งที่พวกเจ้าได้นำมานั้น คือ มายากล แท้จริง อัลลอฮฺ จะทรงทำลายมัน แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงทำให้การงานของผู้บ่อนทำลายดีขึ้น

82. และอัลลอฮฺทรงให้สัจธรรมยืนหยัดอยู่ ด้วยดำรัสของพระองค์ และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม

## ระหว่างมูซา ﷺ กับ บรรดานักมายากล

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างบรรดานักมายากลกับท่านนบีมูซา ﷺ ในซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ ดังที่ได้เคยกล่าวถึงมาบ้างแล้ว และในซูเราะฮฺ ฏอฮา, ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ ดังกล่าวนั้น ก็เพราะว่า ฟิรฺเอาน์ นั้นต้องการที่จะแสดง และสร้างสีสันให้ผู้คนได้เห็น และต่อต้านมูซา ﷺ ที่นำเอาสัจธรรมมาเรียกร้องเชิญชวน โดยการนำเอานักมายากลมาแสดงต่อต้าน แต่เรื่องมันก็กลับตรงกันข้าม มายากลนั้นมันเป็นของหลอกลวง มันย่อมสู้สัจธรรมแห่งพระเจ้าไม่ได้ ต่อหน้ามวลชนอันมากมาย และ อัลลอฮฺ ﷻ ก็บอกต่อไปว่า

﴿ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ ﴾

**“และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ (โดยยอมรับความจริง) โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก คือ พระผู้อภิบาลของมูซา และ ฮารูน”**

***(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 120 - 122)***

ซึ่งเรื่องนี้ ฟิรฺเอาน์ คาดว่าเขาคงจะได้ชัยชนะโดยนักมายากลของเขาต่อศาสนทูตของอัลลอฮฺ คือ ท่านนบีมูซา ﷺ นั่นเอง

เรื่องราวที่เกิดขึ้น โดย อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ﴿ **และฟิรฺเอาน์ ได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงนำมาให้ฉัน นักมายากลผู้เชี่ยวชาญทุกคน เมื่อนักมายากลมาแล้ว มูซา ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงโยนสิ่งที่พวกเจ้านำมาเพื่อจะโยนเถิด** ﴾ ที่จริงแล้ว ที่มูซากล่าวเช่นนั้นกับพวกเขา ก็เพราะว่าพวกเขาได้รับการคัดเลือกมา และได้มีสัญญากับฟิรฺเอาน์ว่า จะมีรางวัลให้มากมาย และจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นคนใกล้ชิด ถ้าได้รับชัยชนะ

ในอายะฮฺของอัลกุรอาน ได้ระบุว่า

﴿ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝٦٥ قَالَ بَلْ أَلْقُوا ﴾

**"พวกเขากล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย ท่านจะเป็นผู้โยน หรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน มูซา กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 65 และ 66)*

มูซา عليه السلام ต้องการให้พวกเขาโยนก่อน เพื่อให้ผู้คนได้เห็นมายากลของพวกเขาก่อน แล้วสิ่งที่เป็นสัจธรรมก็จะโยนออกไป หลังจากพวกเขาได้โยน แล้วสัจธรรมก็จะทำลายมายากลเหล่านั้น

และด้วยเหตุนี้ เมื่อนักมายากลได้แสดงมายากลออกไปต่อสายตาของผู้คนที่มาดูอยู่เป็นจำนวนมาก โดยที่นักมายากลเหล่านี้ ก็รู้สึกกลัวๆ อยู่เหมือนกัน แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสต่อไปว่า

﴿ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ۝٦٧ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَىٰ ۝٦٨ وَأَلْقِ مَا فِي
يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝٦٩ ﴾

**"แล้วมูซา จึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา เรากล่าวว่า เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น และแท้จริง สิ่งที่พวกเขาทำขึ้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบกับความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 67 - 69)*

และขณะนั้น มูซา عليه السلام ได้กล่าว เมื่อเขาได้โยนสิ่งที่เป็นสัจธรรมลงไป โดยเขากล่าวว่า ﴿ **สิ่งที่พวกเจ้าได้นำมานั้น คือ มายากล แท้จริง อัลลอฮฺ จะทรงทำลายมัน แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงทำให้การงานของผู้บ่อนทำลายดีขึ้น และอัลลอฮฺทรงให้สัจธรรมยืนหยัดอยู่ด้วยดำรัสของพระองค์ และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม** ﴾

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ



83. ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซา นอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มคนของเขา เนื่องจากความกลัวต่อฟิรฺเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาจะทำความเดือดร้อนแก่พวกเขา และแท้จริง ฟิรฺเอาน์ นั้น เป็นผู้หยิ่งผยองในแผ่นดิน และแท้จริง เขาอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด

## ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซา عليه السلام จากกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์ นอกจากลูกๆ หลานๆ เท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า ไม่มีใครศรัทธาต่อ มูซา عليه السلام เลย นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งๆ ที่ มูซา ได้นำเอาหลักฐานที่สำคัญๆ ขั้นเด็ดขาดมา ทั้งนี้ เพราะพวกเขากลัวต่ออิทธิพลของฟิรฺเอาน์ เพราะเขาเป็นคนที่ยิ่งใหญ่เด็ดขาด มีความเชี่ยวชาญ และชำนาญ จึงทำให้ผู้คนส่วนใหญ่กลัว ไม่กล้าจะฝ่าฝืนคำสั่งของเขา

อัลเอาฟี ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซา นอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขา เนื่องจากความกลัวต่อฟิรฺเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาจะทำความเดือดร้อนแก่พวกเขา** ﴿ โดยเขากล่าวว่า ลูกหลานที่ได้ศรัทธาต่อมูซานั้น ซึ่งไม่ใช่เป็นชาวอิสรออีล ในกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์นั้นมีน้อยมาก เช่น ภรรยาฟิรฺเอาน์ และผู้ศรัทธาคนหนึ่งที่เป็นวงศ์วานของฟิรฺเอาน์ ชายที่เป็นคนคลังของฟิรฺเอาน์ และหญิงคนหนึ่งที่เป็นคนคลังเท่านั้น

*(อัฏฏอบะรี 15/162)*

ส่วนวงศ์วานอิสรออีล เป็นที่ทราบกันดีว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นศรัทธาต่อนบีมูซา عليه السلام โดยที่พวกเขาดีใจกับการมาของนบีมูซา عليه السلام พวกเขาทราบลักษณะ และอัตลักษณ์ของนบีมูซาเป็นอย่างดี จากคัมภีร์ของพวกเขาก่อนนั้น และ อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงปลดปล่อยพวกเขาจากการเป็นทาส และเป็นเชลยของฟิรฺเอาน์ โดยจะปรากฏกับพวกเขาเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้

เมื่อมีข่าวไปถึง ฟิรฺเอาน์ก็ได้เข้มงวด และระมัดระวังเป็นพิเศษ ไม่มีการอะลุ้มอล่วยเลย จนเมื่อนบีมูซา ﷺ ปรากฏตัว ฟิรฺเอาน์จึงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوٓا۟ أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِنۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴾

**"พวกเขากล่าวว่า พวกเราได้รับการทารุณกรรมทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา และหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา เขา (มูซา) กล่าวว่า หวังว่า พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงทำลายศัตรูของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าสืบช่วงแทนในแผ่นดิน แล้วพระองค์จะทรงดูว่า พวกเจ้าจะทำอย่างไร"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 129)*

และส่วนหนึ่งจากหลักฐานบ่งชี้ว่า วงศ์วานอิสรออีลนั้นเป็นผู้ศรัทธา ก็คือดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่จะกล่าวดังต่อไปนี้ คือ

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾ ﴾

84. **และมูซา กล่าวว่า โอ้ กลุ่มชนของฉัน หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พวกเจ้าก็จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ยอมจำนน**

85. **พวกเขากล่าวว่า แด่อัลลอฮฺ เราขอมอบหมาย โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดอย่าให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับกลุ่มชนผู้อธรรมเลย**

86. **และได้โปรดให้เรารอดพ้นจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด**

## มูซา ﷺ ได้ย้ำให้กลุ่มชนของเขามอบหมายต่ออัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสบอกให้ทราบเกี่ยวกับมูซา ﷺ ว่า เขาได้กล่าวแก่วงศ์วานอิสรออีล ว่า ﴿ **โอ้ กลุ่มชนของฉัน หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พวกเจ้าก็จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ยอมจำนน** ﴾ คือ เพราะว่าอัลลอฮฺทรงให้ความพอเพียงแก่ผู้ที่มอบหมายต่อพระองค์อยู่แล้ว โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ﴾

**"อัลลอฮฺ จะมิทรงเป็นผู้ให้ความพอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 36)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾

**"และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงให้แก่เขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัฏเฏาะลาก อายะฮฺที่ 3)*

มีข้อความจากอัลกุรอานเป็นจำนวนมาก ที่อัลลอฮฺ ทรงเอาการมอบหมายไว้ใกล้กับการภักดีต่อพระองค์ เช่นดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

﴿ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾

**"ดังนั้น เจ้าจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์"**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 123)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ﴾

**"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระองค์ คือ พระผู้ทรงกรุณา เราศรัทธาต่อพระองค์แล้ว และเรามอบหมายต่อพระองค์แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ อายะฮฺที่ 29)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴾

**“พระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น จงยึดเอาพระองค์เป็นผู้มอบหมายคุ้มครองเถิด”**

*(ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 9)*

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธากล่าวในทุกๆ การละหมาดของพวกเขา หลายๆ ครั้ง ว่า

﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾

**“เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกเราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเราขอความช่วยเหลือ”**

*(ซูเราะฮฺ อัลฟาติฮะฮฺ อายะฮฺที่ 5)*

และความจริง วงศ์วานอิสรออีลได้ปฏิบัติดังกล่าว โดยพวกเขากล่าวว่า ﴿ **แด่อัลลอฮฺ เราขอมอบหมาย โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดอย่าให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับกลุ่มชนผู้อธรรมเลย** ﴾ คือ ขอพระองค์ได้โปรดอย่าให้พวกเขาชนะพวกเรา อย่าให้พวกเขาบังคับขู่เข็ญต่อพวกเราเลย โดยพวกเขาคิดว่า ถ้าพวกอธรรมบังคับขู่เข็ญพวกเรา ก็จะดูเหมือนพวกเขาถูก พวกเราผิด อย่างนี้แหละที่ได้มีรายงานมาจาก อบีมิจญลัซ และ อิบนุฎฎฮา

*(อัฏฏอบะรี 15/169)*

อับดุรฺร็อซซ๊าก ได้รายงานมาจาก มุญาฮิด เกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ได้โปรดอย่าให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับกลุ่มชนผู้อธรรมเลย** ﴾ คือ ได้โปรดอย่าให้พวกเขาบังคับขู่เข็ญต่อพวกเรา จะเป็นเหตุให้พวกเราเสมือนถูกทดลองและทดสอบอะไรทำนองนั้น

*(อับดุรฺร็อซซ๊าก 2/297)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และได้โปรดให้เรารอดพ้นจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธด้วยความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด** ﴾ คือ ให้เรารอดพ้นด้วยความเมตตา และความดีของพระองค์ด้วยเถิด จากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม และพระองค์ก็จะเห็นว่า พวกเรานั้นได้ศรัทธาต่อพระองค์ และมอบหมายต่อพระองค์แล้ว

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ
بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ


**87. และเราได้มีวะฮีย์แก่มูซา และพี่ชายของเขา (ฮารูน) ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้าทั้งสองในอียิปต์ และจงทำบ้านของพวกเจ้าเป็นกิบละฮฺ (หันหน้าไปทางกิบละฮฺ) และจงปฏิบัติละหมาด และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา**

## มีคำสั่งให้พวกเขาละหมาดในบ้าน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงสาเหตุที่พระองค์ได้ให้วงศ์วานอิสรออีล ได้รอดปลอดภัยจากฟิรฺเอาน์ และกลุ่มชนของเขา พร้อมกับวิธีการที่ทำให้พวกเขาปลอดภัย ทั้งนี้ ก็เพราะว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงใช้ให้มูซา และฮารูน عليه السلام พี่ชายของเขา สร้างบ้านให้พวกเขาอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ โดยพระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า ﴿ **และจงทำบ้านของพวกเจ้าเป็นกิบละฮฺ (หันหน้าไปทางทิศกิบละฮฺ)** ﴾

อัลเอาฟีย์ ได้เล่าโดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ได้กล่าวในการอธิบายอายะฮฺนี้ ว่า วงศ์วานอิสรออีล กล่าวแก่นบีมูซา عليه السلام ว่า พวกเราไม่สามารถที่จะทำการละหมาดอย่างปรากฏชัดต่อหน้าพวกฟิรฺเอาน์ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงอนุญาตให้พวกเขาละหมาดในบ้านของพวกเขาได้ โดยสั่งให้บ้านของพวกเขาหันหน้าไปทางทิศกิบละฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 15/174)*

และ มุญาฮิด ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า ﴿ **และจงทำบ้านของพวกเจ้าเป็นกิบละฮฺ (หันหน้าไปทางทิศกิบละฮฺ)** ﴾ เพราะพวกวงศ์วานอิสรออีล กลัวฟิรฺเอาน์จะสังหารพวกเขาในโบสถ์ที่มีผู้คนมารวมกัน โดยพวกเขาถูกใช้ให้ทำบ้านเป็นเสมือนมัสญิด ให้มีการปฏิบัติละหมาดในบ้านอย่างลับๆ โดยหันหน้าไปทางทิศกิบละฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 15/174)*

และเช่นเดียวกัน กอตาดะฮฺ และ อัฎเฎาะฮาก ก็กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 15/173)*

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (٨٨)
قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ (٨٩) ﴾

88. และ มูซา ได้กล่าวว่า โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์ประทานความสำราญ และทรัพย์สินแก่ฟิรฺเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โดยที่พวกเขาทำให้ (กลุ่มชน) หลงออกจากแนวทางของพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง แล้วพวกเขาก็จะไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด

89. พระองค์ตรัสว่า การวิงวอนขอของเจ้าทั้งสองถูกรับแล้ว เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามทางที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของผู้ที่ไม่รู้

## มูซา عليه السلام ขอพรให้ลงโทษฟิรฺเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขา

อายะฮฺนี้ เป็นการบอกกล่าวจากอัลลอฮฺ ﷻ เกี่ยวกับการขอพรของนบีมูซา عليه السلام ให้ลงโทษฟิรฺเอาน์ และพรรคพวก โทษฐานดื้อดึง ไม่ตอบรับสัจธรรม ดื้อดึงต่อการหลงผิด ปฏิเสธ และยังทำตัวเย่อหยิ่ง ยโสโอหัง โดย มูซา عليه السلام ได้กล่าวว่า ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์ประทานความสำราญ** ﴾ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในโลกนี้อย่างมากมาย ﴿ **และทรัพย์สินแก่ฟิรฺเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โดยที่พวกเขาทำให้ (กลุ่มชน) หลงออกจากแนวทางของพระองค์** ﴾ โดยพระองค์ประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งพระองค์ก็ทราบดีว่า พวกเขาจะไม่ยอมเชื่อตามที่พระองค์ได้ส่งฉันมา ﴿ **โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา** ﴾

โดย อิบนุ อับบาส และ มุญาฮิด ได้กล่าวว่า คือ จงทำลายมันให้พินาศไป

*(อัฏฏอบะรี 15/181)*

และ อัฏเฏาะฮาก, อบุลอาลียะฮฺ และ อัรฺรอเบียะอฺ อิบนุ อนัส ได้กล่าวว่า ขอพระองค์ได้โปรดทำให้มันเป็นหินสลักหักพังไป

*(อัฏฏอบะรี 15/180)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ที่ว่า ﴿ **และโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง** ﴾ อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ขอจงปกปิดมันเอาไว้ (อัฏฏอบะรี 15/181) ﴿ **แล้วพวกเขาก็จะไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด** ﴾ การขอพรนั้นปรากฏออกมาจาก มูซา ﷵ อันเนื่องจากความโกรธเพื่ออัลลอฮฺ เพื่อศาสนาของฟิรฺเอาน์ และพรรคพวกที่เย่อหยิ่ง ยโสโอหัง ไม่สนใจไยดีต่อสัจธรรมเลย อย่างนี้ก็เช่นเดียวกับ นบีนูฮฺ ﷵ ที่เคยขอพร โดยกล่าวว่า

﴿ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ ﴾

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ขอพระองค์อย่าทรงปล่อยให้พวกปฏิเสธหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินนี้เลย เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้นจะไม่ให้กำเนิดนอกจากคนเลวทราม และพวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น"**

*(ซูเราะฮฺ นูฮฺ อายะฮฺที่ 26 และ 27)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตอบรับการขอของนบีมูซา ﷵ โดยที่นบีฮารูน ﷵ พี่ชายของเขาคอยกล่าว อามีน (ขอพระองค์โปรดรับการขอพรด้วย) อยู่ตลอด

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **การวิงวอนขอของเจ้า ทั้งสองถูกรับแล้ว** ﴾ คือ เราได้รับการขอของเจ้าทั้งสองให้ทำลายล้างฟิรฺเอาน์ และพรรคพวกแล้ว ﴿ **เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามทางที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของผู้ที่ไม่รู้** ﴾

อิบนุ ญรีอยจญ ได้กล่าว โดยนำมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ท่านทั้งสองจงดำเนินตามคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ นั่นก็คือ ให้ยืนหยัดและมั่นคง

*(อัฏฏอบะรี 15/187)*

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ
وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

90. และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลข้ามทะเลพ้นไป ดังนั้น ฟิรฺเอาน์ และพลพรรคของเขาได้ติดตามพวกเขาไป โดยอธรรม และเป็นศัตรู จนกระทั่ง เมื่อการจมน้ำได้ประสบกับเขา เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้ว แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากผู้ที่วงศ์วานอิสรออีลได้ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่งในหมู่มุสลิม

91. บัดนั้น แน่นอน เจ้าเป็นผู้ทรยศก่อนหน้านี้ และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

92. ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล เพื่อจะได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า และแท้จริง มนุษย์ส่วนใหญ่เฉยเมยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

## วงศ์วานอิสรออีลรอดปลอดภัย ฟิรฺเอาน์ และพลพรรคจมน้ำตาย

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงวิธีที่พระองค์ให้ฟิรฺเอาน์ และทหารของเขาจมน้ำตาย คือ เมื่อวงศ์วานอิสรออีลได้เดินทางออกจากอียิปต์โดยมีนบีมูซา عليه السلام นำมา มีจำนวนคนกล่าวกันว่า ประมาณหกหมื่นคน อีกทั้งลูกหลาน ซึ่งฝ่ายฟิรฺเอาน์ ก็กดดันพวกเขาอย่างหนัก เขาและคนใหญ่คนโตในราชอาณาจักรได้นำทหารจำนวนมากไล่ตามมา ซึ่งเป็นเรื่องที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ให้พวกเขาทำเช่นนั้น กองทหารได้ไล่ตาม จนกระทั่งมาทันตอนดวงอาทิตย์ขึ้น โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเล่าไว้ในอัลกุรอาน ว่า

﴿ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴾

**"ครั้นเมื่อสองกลุ่มได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมูซาได้กล่าวว่า แท้จริง เราถูกตามทันแล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 61)*

คือ กลุ่มชนของมูซา ﷺ ได้เดินมาถึงชายทะเลแดง และฟิรฺเอาน์ นำทหารไล่ตามหลังมา โดยไม่มีทางเลือกนอกจากทั้งสองกลุ่มจะต้องต่อสู้กัน พรรคพวกของมูซาพยายามถามมูซาว่า ทำอย่างไรที่เราจะหลุดพ้นจากสภาพเช่นนี้ ? แล้วมูซา ﷺ ได้กล่าวตอบไปว่า ความจริงฉันได้ถูกบัญชาใช้ให้เดินทางไปจากที่นี่โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงคำพูดของมูซาไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ كَلَّآ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ﴾

**"เขา (มูซา) ได้กล่าวว่า ไม่หรอก แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉัน ทรงอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงชี้ทางนำให้แก่ฉัน"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 62)*

และเมื่อสถานการณ์คับขัน อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาใช้ให้มูซาเอาไม้เท้าของเขาฟาดลงไปในทะเล แล้วน้ำทะเลก็แยกออกเป็นทางเหมือนมีภูเขามากั้นอยู่ แยกออกเป็น 12 ทาง และอัลลอฮฺทรงให้ลมพัดมาทำให้ทางเดินแห้ง เดินได้สะดวก โดยแต่ละกลุ่มเดินไปในทางเดิน 12 ทางนั้น โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَٱضۡرِبۡ لَهُمۡ طَرِيقٗا فِي ٱلۡبَحۡرِ يَبَسٗا لَّا تَخَٰفُ دَرَكٗا وَلَا تَخۡشَىٰ ﴾

**"แล้วจงฟาด (ไม้เท้า) ลงในทะเลให้เป็นทางเดินแห้งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน และเจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ"**

*(ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 77)*

ในที่สุดน้ำก็ทำให้ระหว่างทางเกิดเป็นรูเล็กๆ เสมือนกับเป็นหน้าต่างเพื่อให้แต่ละกลุ่มมองเห็นกัน จะได้ไม่คิดว่าพวกเขาพินาศไปแล้ว และวงศ์วานอิสรออีลก็ผ่านข้ามทะเลแดงไปได้ จนกระทั่งชุดสุดท้ายขึ้นฝั่งอีกด้านหนึ่งไปได้ ฟิรฺเอาน์ และทหารของเขาก็มาถึงอีกด้านหนึ่งของฝั่งทะเล ซึ่งมาพร้อมกันเป็นจำนวนมาก ก็รู้สึกหวาดกลัว บางคนก็อยากจะกลับไม่อยากลงไปในทะเล เกิดความสับสน และลิขิตก็ได้กำหนดแก่พวกเขาให้ลงตามวงศ์วานอิสรออีลไป

และญิบรีล ﷺ ได้มาปรากฏตัวอยู่บนหลังม้า และผ่านไปข้างม้าของฟิรฺเอาน์อย่างใกล้ชิด ม้าก็ส่งเสียงร้อง และม้าของญิบรีลก็ลงทะเลไปทำให้ม้าที่อยู่ข้างหลังก็ตามลงทะเลไปด้วย แม้กระทั่งของฟิรฺเอาน์ก็ลงไปด้วย แล้วฟิรฺเอาน์ก็หันมากล่าวกับพรรคพวกว่า ต้อง

อดทนกันหน่อย ไม่ใช่วงศ์วานอิสรออีลเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในการข้ามทะเล แล้วทั้งหมดจนกระทั่งคนสุดท้ายก็ลงไปในทะเล ส่วนมีกาอีลนั้นอยู่ที่หน้าแข้งของพวกเขา ไม่ปล่อยให้คนหนึ่งคนใดถอยกลับเป็นอันขาด โดยพวกที่อยู่ข้างหน้าเกือบจะไปถึงอีกฝั่งหนึ่ง อัลลอฮฺก็สั่งให้น้ำทะเลโถมเข้าใส่พวกเขา มีคลื่นลูกใหญ่ๆ โถมเข้าใส่ที่ฟิรฺเอาน์ แล้วทำให้เขาจมน้ำ ถึงกระนั้นก็ตาม อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ **เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้ว แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากผู้ที่วงศ์วานอิสรออีลได้ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่งในหมู่มุสลิม** ﴾ คือ เขาได้ศรัทธาในเวลาที่การศรัทธาไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้เคยตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ ﴾

**"ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างรุนแรงของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮฺองค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์ แต่การศรัทธาของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย ในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นี่คือแนวทางของอัลลอฮฺ ที่ได้มีมาแต่ในอดีตต่อปวงบ่าวของพระองค์ และขณะนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ"**

*(ซูเราะฮฺ฿ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 84 และ 85)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสตอบฟิรฺเอาน์ ที่กล่าวขณะใกล้จะจมน้ำตาย ว่า ﴿ **บัดนั้น แน่นอน เจ้าเป็นผู้ทรยศก่อนหน้านี้** ﴾ คือ ก่อนเวลานี้ เจ้ากล่าว ﴿ **และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย** ﴾ ในแผ่นดินซึ่งทำให้ผู้คนหลงทาง ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้เคยตรัสไว้ว่า

﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴾

**"และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าเรียกร้องไปสู่นรกญะฮันนัม และในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 41)*

**นี่คือสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับฟิรฺเอาน์ที่เขาพูดเช่นนี้ ซึ่งมันเป็นเรื่องเร้นลับที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้รอซูลของพระองค์ได้ทราบ**

และด้วยเหตุนี้ อบูดาวูด อัฏฏอยาลิซี จึงได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

( قَالَ لِيْ جِبْرِيْلُ : لَوْ رَأَيْتَنِيْ وَأَنَا آخِذٌ مِنْ حَالِ الْبَحْرِ فَأَدُسُّهُ فِيْ فَمِ فِرْعَوْنَ مَخَافَةَ أَنْ تُدْرِكَهُ الرَّحْمَةُ )

***"ญิบรีล ได้เล่าให้ฉันฟัง หากท่านเห็นในขณะที่ฉันคุมสภาพของทะเลอยู่ ฉันเกือบจะเอาน้ำใส่ไปในปากของฟิรฺเอาน์เสียแล้ว เพราะกลัวว่า ความเมตตา (ของอัลลอฮฺ) จะประสบกับเขา"***

*(มุสนัด อัฏฏอยาลิซี 341)*

และความจริงฮะดีษบทนี้ อบูอีซา อัตติรฺมิซี และ อิบนุ ญะรีรฺ ก็ได้รายงาน โดยอัตติรฺมิซี ได้กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน ฆอรีบ

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 3/526, อัฏฏอบะรี 15/190 และ 191)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล เพื่อจะได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า** ﴿

อิบนุ อับบาส และชาวสะลัฟคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า แท้จริง วงศ์วานอิสรออีลบางคนได้ร้องเรียนถึงความตายของฟิรฺเอาน์ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ได้สั่งให้ทะเลโยนร่างของเขาที่ยังสมบูรณ์อยู่โดยปราศจากวิญญาณ โดยที่ตัวเขานั้นมีเกราะสวมใส่ซึ่งเป็นที่ทราบกันดี ให้มาอยู่บนพื้นดินที่สูง เพื่อที่พวกเขาจะได้ทราบข้อเท็จจริง ถึงการตาย และการพินาศของเขา

*(อัฏฏอบะรี 15/196)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล** ﴿ คือ ให้ปรากฏขึ้นมาในทะเล และยกมาไว้บนบก

มุญาฮิดได้กล่าวว่า **بِبَدَنِكَ** ก็คือ **بِجَسَدِكَ**

*(อัฏฏอบะรี 15/197)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เพื่อจะได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า** ﴿ คือ เพื่อจะได้เป็นหลักฐานแก่วงศ์วานอิสรออีลถึงการตายของเจ้า และความพินาศของเจ้า และแท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ นั้น คือผู้ทรงสามารถที่จะจัดการกับสัตว์โลกทุกอย่าง และความจริงพระองค์มิได้กระทำโดยความโกรธกริ้วแต่ประการใด

และด้วยเหตุนี้ นักอ่านบางท่านจึงอ่านว่า

( لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيْرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُوْنَ )

คือ ผู้คนจะไปเอาบทเรียนที่เกิดขึ้น และไม่พิจารณาดูเนื้อเรื่อง ความจริงปรากฏว่า ฟิรฺเอาน์ และพลพรรคได้พินาศจมน้ำตายในวันอาชูรอ คือวันที่ 10 เดือนมุฮัรฺร็อม ดังที่ อัลบุคอรี ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส ﵄ โดยท่านนบี ﷺ ได้ถามว่า

( مَا هَذَا الْيَوْمُ الَّذِيْ تَصُوْمُوْنَهُ ؟ فَقَالُوْا: هَذَا يَوْمٌ ظَهَرَ فِيْهِ مُوْسَى عَلَى فِرْعَوْنَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ : أَنْتُمْ أَحَقُّ بِمُوْسَى مِنْهُمْ فَصُوْمُوْهُ )

*“วันนี้ที่พวกท่านถือศีลอดกันนั้นเป็นวันอะไร ? พวกเขา (ชาวยิว) ได้ตอบว่า วันนี้มูซาได้ชัยชนะต่อฟิรฺเอาน์ แล้วท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกทุกท่านว่า พวกท่านมีสิทธิ์กับมูซายิ่งกว่าพวกเขาเสียอีก ดังนั้น พวกท่านจงถือศีลอดวันนี้ด้วย”*

*(ฟัตฮุลบารี 8/198)*

﴿ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَاءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ ﴾

93. และโดยแน่นอน เราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลพำนักอยู่ ณ สถานที่อย่างดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขามิได้แตกแยกกัน จนกระทั่งเมื่อคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮฺ ถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

## วงศ์วานของอิสรออีลได้พำนักอยู่บนแผ่นดิน และพระองค์ทรงประทานเครื่องยังชีพที่ดีๆ แก่พวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกให้ทราบถึงความโปรดปรานที่มีต่อวงศ์วานอิสรออีล ซึ่งมีทั้งด้านศาสนา และชีวิตความเป็นอยู่ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **เราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลพำนักอยู่ ณ สถานที่อย่างดี** ﴾

บางท่านบอกว่า คือ ประเทศอียิปต์ แคว้นชามที่ต่อจากบัยตุลมักดิส และรอบๆ นั้น เพราะอัลลอฮฺ ﷻ นั้น เมื่อพระองค์ทรงให้ฟิรฺเอาน์ และพรรคพวกของเขาได้พินาศแล้ว อำนาจของอาณาจักรมูซาวียะฮฺ ก็อยู่ในประเทศอียิปต์ทั้งหมด ดังที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴾

**“และเราได้ให้เป็นมรดกแก่กลุ่มชนที่เคยอ่อนแอ ซึ่งทางทิศตะวันออกของแผ่นดิน และทางทิศตะวันตกของมัน อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำเริญนั้น และถ้อยคำแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้าอันสวยงามนั้น ครบถ้วนแล้วแก่วงศ์วานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรฺเอาน์และพวกพ้องของเขาได้กระทำไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้”**

***(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 137)***

และพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮฺอื่นอีกว่า

﴿ فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ ﴾

**“ดังนั้นเรา (อัลลอฮฺ) ได้ให้พวกเขาออกจากเรือกสวน และลำธารน้ำ และทรัพย์สินอันมากมาย และที่พำนักอันโอ่อ่า เช่นนั้นแหละ เราได้ให้วงศ์วานอิสรออีล ได้รับมรดกครอบครองมัน”**

***(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 57 – 59)***

และพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴾

**"กี่มากน้อยแล้วที่พวกเขาได้ทิ้งสวนอันหลากหลาย และตาน้ำหลายแห่ง"**

*(ซูเราะฮฺ อัดดุคอน อายะฮฺที่ 25)*

และวงศ์วานอิสรออีลก็ยังคงดำเนินการพร้อมกับนบีมูซา ﷺ ที่จะเข้ายึดเมืองบัยตุลมักดิส ซึ่งเป็นเมืองที่อัลคอลีล นบีอิบรอฮีม ﷺ เคยอาศัยอยู่ โดยที่ นบีมูซา ﷺ กับพรรคพวกพยายามที่จะเข้าไปให้ได้ แต่ ณ ที่นั้นมีกลุ่มชนที่ร่างใหญ่โต ดุดันอาศัยอยู่ วงศ์วานอิสรออีล จึงท้อในการที่จะต่อสู้กับพวกเขา ดังนั้น อัลลอฮฺจึงให้วงศ์วานอิสรออีลระเหเร่ร่อนอยู่ในทุ่งตีฮะฮฺ เป็นเวลาถึง 40 ปี โดยที่ นบีฮารูน ﷺ ก็เสียชีวิตในทุ่งนั้น และต่อมา นบีมูซา ﷺ ก็เสีย ชีวิตไปอีกท่านหนึ่งในทุ่งนั้น และหลังจากทั้งสองได้เสียชีวิตไปแล้ว พวกเขาก็ออกจากทุ่งตีฮะฮฺ พร้อมกับนบียูชะอฺ บุตรของนูน โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้ให้พวกเขาพิชิตบัยตุลมักดิสได้ และพวกเขาก็ตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ในเมืองนั้นเป็นระยะเวลาหนึ่ง

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา** ﴾ คือ เป็นปัจจัยยังชีพที่ฮาลาล (อนุมัติ) ที่ดี เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย และสุขภาพ เหมาะสมกับธรรมชาติของพวกเขา และถูกต้องตามบัญญัติศาสนาด้วย

และพระองค์ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเขามิได้แตกแยกกัน จนกระทั่งเมื่อคัมภีร์ได้มายังพวกเขา** ﴾ คือ พวกเขาไม่เคยขัดแย้งกันในเรื่องใดๆ เลย เพราะอัลลอฮฺได้อธิบายรายละเอียดไว้ให้พวกเขาทราบ และขจัดความสงสัยคลุมเครือออกไปจากพวกเขา

ความจริงได้มีระบุในฮะดีษ ว่า

( « إِنَّ الْيَهُوْدَ اخْتَلَفُوْا عَلَى إِحْدَىْ وَسَبْعِيْنَ فِرْقَةً وَإِنَّ النَّصَارَى اخْتَلَفُوْا عَلَى اثْنَيْتَيْنِ وَسَبْعِيْنَ فِرْقَةً وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِيْنَ فِرْقَةً مِنْهَا وَاحِدَةٌ فِيْ الْجَنَّةِ وَاثْنَتَانِ وَسَبْعُوْنَ فِيْ النَّارِ » قِيْلَ مَنْ هُمْ يَارَسُوْلَ اللهِ ؟ قَالَ: « مَاأَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِيْ » )

*"แท้จริง ชาวยิวนั้น จะแตกออกไปเป็น 71 กลุ่ม และชาวคริสต์จะแตกออกไปเป็น 72 กลุ่ม และประชาชาตินี้จะแตกออกไปเป็น 73 กลุ่ม ในจำนวนนั้นจะมีอยู่ 1 กลุ่มอยู่ในสวรรค์ และ 72 กลุ่มอยู่ในนรก มีผู้ถามว่า โอ้ ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ พวกเขาเป็นใคร (ที่จะอยู่ในสวรรค์) ท่านได้ตอบว่า คือ (กลุ่ม) ที่อยู่บนแนวทาง*

*ของฉัน และบรรดาสาวกของฉัน"*

*(บันทึกโดย อัลฮากิม ในหนังสือ มุสตัดร็อก ของเขาด้วยจำนวนนี้ 1/129)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา** ﴿ คือ จะแจกแจงให้พวกเขาได้ทราบ ﴾ **ในวันกิยามะฮฺ ถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน** ﴿

﴿ فَإِن كُنتَ فِي شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقْرَءُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ ﴾

**94. หากเจ้าอยู่ในการสงสัย ในสิ่งที่เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้ที่อ่านคัมภีร์ก่อนหน้าเจ้า (เตารอต) โดยแน่นอนสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มายังเจ้าแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด**

**95. และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธอายะฮฺทั้งหลายของอัลลอฮฺ แล้วเจ้าก็จะกลายเป็นผู้ขาดทุน**

**96. แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้บัญญัติแก่พวกเขา พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา**

**97. และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด**

## อัลกุรอาน ได้รับการยืนยันเอาไว้ในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ.... ﴾ الآية

**"คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามรอซูล ผู้เป็นนบีที่อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น ที่พวกเขาพบว่า เขาถูกจารึกอยู่ที่พวกเขา ทั้งในคัมภีร์เตารอต และในคัมภีร์อินญีล....."** จนจบอายะฮฺ

*(ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 157)*

หลังจากนั้น พร้อมกับความรู้ซึ่งพวกเขาทราบดีจากคัมภีร์ของพวกเขา ดังเช่นที่พวกเขาทราบถึงลูกๆ ของพวกเขาเป็นอย่างดี พวกเขาก็สร้างความสับสน บิดเบือน และเปลี่ยนแปลงมัน และพวกเขาก็ไม่ศรัทธาเชื่อถือ ทั้งๆ ที่ปรากฏหลักฐานอย่างชัดเจน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้บัญญัติแก่พวกเขา พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด** ﴾ คือ พวกเขาจะไม่ศรัทธาทั้งที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่พวกเขา แม้กระทั่งเวลาที่การศรัทธาจะไม่ยังประโยชน์แก่พวกเขา และด้วยเหตุนี้ เมื่อมูซา عليه السلام ได้ขอพรต่ออัลลอฮฺให้จัดการกับฟิรฺเอาน์ และพลพรรค โดยเขาได้กล่าวว่า

﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾

**"โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง แล้วพวกเขาก็จะไม่ศรัทธา จนกว่าจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 88)*

ซึ่งก็ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดรัสไว้ว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴾

**"และแม้ว่า เราได้ให้มลาอิกะฮฺลงมายังพวกเขา และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา และเราได้รวบรวมเอาทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าของพวกเขา ก็ใช่ว่าพวกเขาจะศรัทธากัน นอกจาก อัลลอฮฺจะทรงประสงค์เท่านั้น แต่ทว่า ส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 111)*

﴿ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ ﴾

**98. ดังนั้น ทำไม ? จึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่งศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอัปยศของพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และเราได้ยืดระยะเวลาหนึ่งให้แก่พวกเขา**

## การศรัทธาไม่เกิดประโยชน์ เมื่อการลงโทษได้มาถึงเขา นอกจากกลุ่มชนของยูนุส عليه السلام

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ทำไมจึงไม่เคยมีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่งที่มีการศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมจากประชาชาติก่อนที่เราได้ส่งศาสนทูตไปยังพวกเขา แต่เราไม่เคยส่งรอซูลท่านใดไปก่อนเจ้า โอ้ มุฮัมมัด นอกจากกลุ่มชนของเขา หรือส่วนใหญ่กลุ่มชนของเขาได้ปฏิเสธ ดังเช่นที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾

**"โอ้ อนิจจาปวงบ่าว ไม่มีศาสนทูตคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาเย้ยหยันเขา"**

*(ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 30)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴾

**"และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของเมืองนั้นจะกล่าวว่า แท้จริง เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดังนั้น เราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัซซุครุฟ อายะฮฺที่ 23)*

ในฮะดีษเศาะฮีฮฺ ระบุว่า

( عُرِضَ عَلَيَّ الْأَنْبِيَاءُ فَجَعَلَ النَّبِيُّ يَمُرُّ وَمَعَهُ الْفِئَامُ مِنَ النَّاسِ ، وَالنَّبِيُّ يَمُرُّ مَعَهُ الرَّجُلُ وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الرَّجُلَانِ ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ )

***"บรรดานบีได้ถูกนำเสนอให้ฉันดู และแล้วนบีคนนั้นก็เริ่มผ่านมา โดยมีผู้คนร่วมมาพร้อมกับเขาด้วย เป็นกลุ่มใหญ่ และนบีบางคนผ่านมาพร้อมกับเขา มีผู้ชายร่วมมาหนึ่ง และนบี (อีกคนหนึ่ง) ผ่านมา มีผู้ชายสองคนร่วมมากับเขา และนบี (อีกคนหนึ่ง) โดยไม่มีใครร่วมมาด้วยเลย"***

*(ฟัตฮุลบารี 10/224)*

หลังจากนั้นท่านได้กล่าวถึงผู้ที่ปฏิบัติตามนบีมูซา ﷺ ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และหลังจากนั้น ก็ได้กล่าวถึงประชาชาติของท่าน ศ่อละวาตุลลอฮิวะสะลามุฮุอะลัยฮิ ว่ามีจำนวนมากทั้งทางทิศตะวันออก และตะวันตก

จุดมุ่งหมายของอายะฮฺที่ 98 ซูเราะฮฺ ยูนุส ก็คือ ที่จริงแล้ว ไม่เคยมีตำบลใดที่ศรัทธาอย่างสมบูรณ์แบบกับนบีของพวกเขาในอดีตเลย ยกเว้นกลุ่มชนของนบียูนุส ﷺ โดยที่พวกเขาเป็นชาวตำบลนะวา และการศรัทธาของพวกเขานั้นไม่เคยปรากฏ นอกจากความกลัวที่จะถูกลงโทษตามที่นบี และรอซูลของพวกเขาได้เตือนเอาไว้ หลังจากที่พวกเขาได้เห็นสาเหตุต่างๆ และศาสนทูตของเขาก็ออกไปจากตำบลต่อหน้าต่อตา พวกเขาแผดเสียงวิงวอนต่ออัลลอฮฺดังลั่น เพื่อขอความช่วยเหลือ ทำตัวสำรวม และนิ่งสงบ เอาลูกเอาหลาน ตลอดจนสัตว์เลี้ยง มาร่วมกัน และขอต่ออัลลอฮฺ ﷻ ให้ทรงโปรดยกการลงโทษที่เหลือเอาไว้แก่พวกเขา ในขณะที่อัลลอฮฺ ทรงสงสารพวกเขา และการลงโทษนั้นก็ได้ถูกยกไป ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ

ได้ตรัสว่า ﴿ **นอกจากกลุ่มชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอัปยศของพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และเราได้ยืดระยะเวลาหนึ่งให้แก่พวกเขา** ﴾

และ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวในการอธิบายอายะฮฺนี้ว่า ตำบลหนึ่งตำบลใด ไม่เคยได้ประโยชน์โดยที่เขาปฏิเสธศรัทธา หลังจากนั้นก็ศรัทธา ขณะที่การลงโทษได้มาถึง แล้วได้ถูกยกเลิก นอกจากกลุ่มชนของนบียูนุส ﷺ เท่านั้น คือ เมื่อพวกเขาได้ขาดนบีของพวกเขาไป และพวกเขาคิดว่า แท้จริง การลงโทษนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว อัลลอฮฺทรงโยนการขออภัยลงไปในหัวใจของพวกเขา และพวกเขาจึงได้รับการอภัย พวกเขาได้แยกระหว่างสัตว์เลี้ยงกับลูกๆ ของมัน หลังจากนั้น ก็วิงวอนต่ออัลลอฮฺ เป็นเวลา 40 คืน กระทั่งอัลลอฮฺได้ทรงทราบถึงความจริงใจของพวกเขา การกลับตัวกลับใจ และการเสียใจในเรื่องที่ผ่านมา อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงปลดเปลื้องการลงโทษให้ กอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า แท้จริง กลุ่มชนของนบียูนุส ﷺ อยู่ที่ตำบลนะวา ในเมืองมูซิล

*(อัฏฏอบะรี 15/207)*

และเช่นเดียวกัน ได้มีรายงานจาก อิบนิ มัสอูด, มุญาฮิด, สะอีด อิบนุ ญุบัยรฺ และชาวสะลัฟ คนอื่นๆ

*(อัฏฏอบะรี 15/208 - 210)*

﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ ﴾

**99. และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ แน่นอน ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลได้ศรัทธา เจ้าจะบังคับผู้คน จนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธา กระนั้นหรือ ?**

**100. และมิเคยปรากฏว่า จะมีชีวิตใดศรัทธา เว้นแต่ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา**

## ไม่ถือเป็นวิทยปัญญาแห่งอัลลอฮฺ ﷻ ที่จะบังคับผู้คนให้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์** ﴾ มุฮัมมัด แน่นอน ข้าจะอนุญาตให้ชาวโลกทั้งมวลอยู่ในอีมาน ตอนที่เจ้าได้นำมันมายังพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะศรัทธากันทั้งหมด แต่ทว่า สำหรับพระองค์นั้นทรงปรีชาญาณในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ ก็ดังเช่นดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า

﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾

**“และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ แน่นอน พระองค์จะทำให้ปวงมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พวกเขาก็ยังคงแตกแยกกัน เว้นแต่ผู้ที่พระผู้อภิบาลทรงมีเมตตา และเช่นนั้นแหละ พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา และลิขิตของพระผู้อภิบาลของเจ้า ได้ทรงกำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว แน่นอน ข้าจะให้นรกนั้น เต็มไปด้วยพวกญิน และมนุษย์ทั้งมวล”**

*(ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 118 และ 119)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ﴾

**“บรรดาผู้ศรัทธา ยังมิรู้ดอกหรือว่า แม้ว่า อัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่นอน พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่มนุษย์ทั้งมวลก็ได้”**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะอฺดุ อายะฮฺที่ 31)*

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **เจ้าจะบังคับผู้คน** ﴾ ขู่เข็ญบังคับ ﴿ **จนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ ?** ﴾ คือ **เรื่องนี้ไม่ได้เป็นหน้าที่ของเจ้าแต่มันเป็นสิทธิของพระองค์**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ ﴾

**“แท้จริง อัลลอฮฺทรงทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้ทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้น จงอย่าทำให้จิตใจของเจ้ากลับกลายเป็น**

**ระทมทุกข์ เนื่องจากพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ ฟาฏิรฺ อายะฮฺที่ 8)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ﴾

**"หาใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ในการแนะนำพวกเขา (ให้เกิดความศรัทธา) แต่ทว่าอัลลอฮฺต่างหากที่จะแนะนำใครก็ได้ ที่พระองค์ทรงประสงค์"**

*(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 272)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴾

**"บางทีเจ้า (มุฮัมมัด) อาจเป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้า เพราะพวกเขาไม่ศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 3)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ﴾

**"แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางนำที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮฺจะทรงชี้แนะทางนำที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์"**

*(ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 56)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴾

**"แท้จริง หน้าที่ของเจ้า คือ การเผยแผ่ และหน้าที่ของเรา คือ การชำระสอบสวน"**

*(ซูเราะฮฺ อัรฺเราะอฺดุ อายะฮฺที่ 40)*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ ﴾

**"ดังนั้น เจ้าจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริง เจ้าเป็นผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้ามิใช่เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา"**

*(ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ อายะฮฺที่ 21 และ 22)*

และอายะฮฺอื่นๆ อีกมากมายในทำนองนี้ที่ชี้ให้เห็นว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ คือ ผู้ที่กระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ เป็นผู้ชี้แนะทางนำให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะพระองค์ทรงทราบดี ทรงปรีชาญาณ และทรงเที่ยงธรรมเป็นที่สุด ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **และมิเคยปรากฏว่า จะมีชีวิตใดศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา** ﴾ อันเนื่องด้วยหลักฐานของอัลลอฮฺ ﷻ ชัดเจน ข้อตัดสินชี้ขาดของพระองค์นั้น เที่ยงธรรมเป็นที่สุด

﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ
الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ
﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ ﴾

**101. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงดูว่ามีอะไรในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน แต่สัญญาณ และการตักเตือนจะไม่อำนวยประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา**

**102. พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงคอยดูเถิด แท้จริง ฉันก็จะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู**

**103. แล้วเราจะช่วยบรรดารอซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เช่นนั้นแหละ เป็นหน้าที่ที่เราจะช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น**

## สั่งให้พิจารณาดูการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแนะนำบรรดาบ่าวของพระองค์ให้พินิจพิจารณาถึงบุญคุณที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน รวมถึงสัญญาณต่างๆ สำหรับผู้ที่มีสติปัญญา เช่น ท้องฟ้า ซึ่งประกอบไปด้วยดวงดาวใหญ่น้อย ทั้งดาวฤกษ์ และดาวเคราะห์ ดวงอาทิตย์

ดวงจันทร์ กลางวัน และกลางคืน และความแตกต่างระหว่างทั้งสอง กลางวันยาว กลางคืนสั้น และในทางกลับกัน ความสูงของชั้นฟ้า ความกว้าง และความสวยงามของมัน และการที่ฝนตกลงมาเกิดพืชพันธุ์ธัญญาหารชนิดต่างๆ มากมาย รสชาติ และสีสันอันหลากหลาย รูปร่างต่างๆ กัน ภูเขา ทุ่งราบ ทะเล แม่น้ำทำให้มีเรือเดินทะเล นั่นเป็นเดชานุภาพของพระองค์ โดยไม่มีใครที่จะทำได้เช่นนั้น

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แต่สัญญาณ และการตักเตือนจะไม่อำนวยประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา** ﴾ คือ ไม่ว่าสิ่งใด หากไม่สนใจ และพิจารณาดู ก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรทั้งสิ้น เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา ถึงแม้จะมีรอซูลที่ถูกส่งตามมาอธิบาย บอกกล่าว เรียกร้อง เชิญชวน ก็จะไม่เกิดประโยชน์ เพราะใจของเขาบอดไม่เปิดรับสัจธรรม

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتۡ عَلَيۡهِمۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴾

**"แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้า ได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา"**

*(ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 96)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา** ﴾ คือ พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น จะไม่คอยดูอะไรหรอก นอกจากคอยดูการลงโทษของพวกปฏิเสธก่อนๆ เช่น ถูกลงโทษนั่นเอง ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงคอยดูเถิด แท้จริง ฉันก็จะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู** ﴾

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **แล้วเราจะช่วยบรรดารอซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น** ﴾ และเราจะทำลายล้างบรรดาผู้ที่ปฏิเสธรอซูลของเรา ﴿ **เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่ที่เราจะช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น** ﴾ ในการนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงถือเป็นหน้าที่ของพระองค์เองที่จะต้องทำเช่นนั้น ซึ่งก็เหมือนกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ كَتَبَ رَبُّكُمۡ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَ ﴾

**"พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ได้กำหนดความเอ็นดูเมตตาไว้ที่องค์ของพระองค์แล้ว"**

*(ซูเราะฮฺ อันอาม อายะฮฺที่ 54)*

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ
اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ
يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

104. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย หากพวกเจ้าสงสัยในศาสนาของฉัน ดังนั้น ฉันจะไม่เคารพภักดีบรรดาผู้ที่พวกเจ้าเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮฺ ผู้ที่ทำให้พวกเจ้าตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

105. และจงมุ่งใบหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอันเที่ยงตรง และจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

106. และเจ้าอย่าวิงวอนขอสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮฺ ที่ไม่อำนวยประโยชน์แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริง เจ้าก็จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

107. และหากอัลลอฮฺจะทรงให้อันตรายประสบแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์ คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

## ใช้ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียว และมอบหมายต่อพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับรอซูลของพระองค์ คือ มุฮัมมัด ﷺ ว่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย หากพวกท่านยังสงสัยถึงความถูกต้องของสาส์นที่ได้นำมายังพวกท่านเกี่ยวกับศาสนาที่เที่ยงตรง ที่อัลลอฮฺประทานแก่ฉันแล้วละก็ ฉันก็จะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีกันอยู่อื่นจากอัลลอฮฺ แต่ฉันจะเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีต่อพระองค์ พระองค์นั้นคือ ผู้ที่ทรงให้พวกท่านตาย ดังเช่นที่พระองค์ทรงให้พวกท่านมีชีวิตอยู่ หลังจากนั้น พวกท่านก็ต้องกลับไปยังพระองค์ เพราะพระเจ้าที่พวกท่านขอวิงวอนอยู่นั้น มันไม่สามารถจะให้ประโยชน์ และให้โทษได้ พระเจ้าที่แท้จริงนั้น คือ อัลลอฮฺที่ให้ประโยชน์ และให้โทษได้ โดยที่ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น โดยที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา** ﴿

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และจงมุ่งใบหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอันเที่ยงตรง....** ﴿ จนจบอายะฮฺ คือ จงบริสุทธิ์ใจ เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว โดยหันเหออกไปจากการตั้งภาคี

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี** ﴿ ข้อความนี้เชื่อมที่ข้อความก่อนจากนี้ที่ว่า

( وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ )

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **และหากอัลลอฮฺจะทรงให้อันตรายประสบแก่เจ้าแล้ว....** ﴿ จนจบอายะฮฺ ข้อความนี้เป็นการอธิบายให้ทราบว่า ความดี ความชั่ว ประโยชน์และอันตรายนั้น ที่จริงมันขึ้นอยู่กับอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีใครผู้ใดมามีส่วนร่วมกับพระองค์ด้วย ดังนั้น พระองค์นั้นสมควรที่จะได้รับการเคารพภักดีเพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีผู้ใดมามีส่วนร่วมกับพระองค์

และดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพระองค์ คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴿ สำหรับผู้ที่กลับตัวกลับใจขออภัยโทษต่อพระองค์ ถึงแม้จะเป็นบาป หรือความผิดใดๆ ก็ตาม แม้กระทั่งการตั้งภาคี (ชิริก) ต่อพระองค์ก็ตาม เพราะแท้จริง พระองค์จะรับการอภัยโทษแก่เขา ถ้าเขาจริงใจขออภัยโทษต่อพระองค์

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾ ﴾

**108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แน่นอน สัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริง เขาก็ต้องดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงทาง แท้จริง เขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขาเอง และฉันมิได้เป็นผู้ปกป้องพวกเจ้า**

**109. และจงปฏิบัติตามที่ถูกเป็นอายะฮฺมายังเจ้า และจงอดทน จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสินพวกเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงตัดสินที่ดียิ่ง**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่ศาสนทูตของพระองค์ ﷺ เพื่อบอกกล่าวให้มนุษย์ทราบว่า แท้จริงสิ่งที่มีมายังพวกเขา มาจาก ณ ที่อัลลอฮฺ คือ มันเป็นสัจธรรม ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้ใดได้รับทางนำ และปฏิบัติตามมันแล้ว ประโยชน์ก็จะกลับไปหาตัวเขาเอง และผู้ใดหลงทาง ความผิดก็จะตัดสินไปหาตัวเขาเองเช่นเดียวกัน โดยที่ ﴿ **ฉันมิได้เป็นผู้ปกป้องพวกเจ้า** ﴾ คือ ฉันเองมิได้รับมอบหมายมาเป็นผู้ปกป้องพวกท่าน จนกว่าจะเป็นผู้ศรัทธาก็หาไม่ที่จริง ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่าน ส่วนทางนำขึ้นอยู่กับอัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และจงปฏิบัติตามที่ถูกเป็นอายะฮฺมายังเจ้า และจงอดทน** ﴾ คือ ยึดมั่นต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาให้แก่เจ้า และจงอดทน อย่าได้ฝ่าฝืนเป็นอันขาด ﴿ **จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสินพวกเจ้า** ﴾ คือ ตัดสินว่าใครถูก ใครผิด ﴿ **และพระองค์เป็นผู้ทรงตัดสินที่ดียิ่ง** ﴾ คือ ตัดสินด้วยความยุติธรรม และทรงปรีชาญาณ

# تفسير سورة هود

## อธิบาย ซูเราะฮฺ ฮูด

โดยเป็นซูเราะฮฺ มักกียะฮฺ وهي مكية

**سورة هود مما شيبت النبي صلى الله عليه وسلم**

**ซูเราะฮฺ ฮูด เป็นส่วนที่ทำให้ท่านนบี ﷺ ผมหงอก**

อบูอีซา อัตติรฺมิซี ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส ได้เล่าว่า อบูบักรฺ ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ผมของท่านได้หงอกแล้ว ท่านได้กล่าวว่า

( شَيَّبَتْنِيْ هُوْدٌ وَالْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُوْنَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ) وَفِيْ رِوَايَةٍ : ( هُوْدٌ وَأَخَوَاتُهَا )

"ซูเราะฮฺ ฮูด, อัลวากิอะฮฺ, อัลมุรฺซะลาต, อัมมะ ยาตะซาอะลูน และ อิซัชชัมซุ กูวิร็อต ได้ทำให้ฉันผมหงอก" และในรายงานหนึ่งว่า "ซูเราะฮฺ ฮูด และบรรดาพี่น้องของมัน"

*(ตัวะฮฺฟะตุลอะฮฺวะซี 9/184)*

**سورة هود**

بسم الله الرحمن الرحيم

**ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**

الٓر ۚ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ

اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

1. อะลิฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่อายะฮฺทั้งหลายของมันได้ถูกทำให้รัดกุม มีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเป็นเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดแจ้ง จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงเชี่ยวชาญ

2. พวกเจ้าต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริง ฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกเจ้าในฐานะผู้แจ้งข่าวร้าย และข่าวดี

3. และพวกเจ้าจงขออภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วจงกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์ทรงให้ปัจจัยยังชีพที่ดีไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์จะประทานให้แก่ทุก ๆ คนที่ทำความดีซึ่งความดีของเขา และหากพวกเจ้าหันหลังให้ แท้จริง ฉันกลัวแทนพวกเจ้า ซึ่งการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

4. และการกลับของพวกเจ้าย่อมไปสู่อัลลอฮฺ และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

## คัมภีร์อัลกุรอาน และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียว

เรื่องพยัญชนะที่ขึ้นต้นของอายะฮฺหนึ่งอายะฮฺใด เราได้เคยอธิบายมาแล้วในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ ดังนั้น จึงขออภัยในการไม่กลับไปอธิบายอีก โดยอัลลอฮฺ ﷻ ได้โปรดให้ความสำเร็จแก่ผู้ที่อ่านและศึกษาด้วย

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่มีความหมายว่า ﴾ **คัมภีร์ที่อายะฮฺทั้งหลายของมันได้ถูกทำให้รัดกุม มีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเป็นเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดแจ้ง** ﴿ ดังนั้น

จึงถือว่าสมบูรณ์ทั้งรูปตัวอักษรข้อความ และความหมาย เช่นนี้ได้มีรายงานมาจาก มุญาฮิด และ กอตาดะฮฺ

*(อัฏฏอบะรี 15/227)*

และ อิบนุ ญะรีรฺ ได้ให้น้ำหนักตามความเห็นนี้ด้วย

และความหมายของดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงเชี่ยวชาญ** ﴿ คือ มาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงปรีชาญาณ ทั้งคำพูด และการชี้ขาด ตลอดจนรอบรู้เชี่ยวชาญถึงบั้นปลายของเรื่องต่างๆ ﴾ **พวกเจ้าต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ** ﴿ ซึ่งพระองค์ได้ประทานคัมภีร์อัลกุรอานลงมา เพื่อให้มนุษย์เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

**"และเรามิได้ส่งศาสนทูตคนใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้อายะฮฺแก่เขาว่า แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด"**

*(ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ อายะฮฺที่ 25)*

และ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

**"และโดยแน่นอน เราได้ส่งศาสนทูตไปในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจงออกห่างจากพวกเจว็ด"**

*(ซูเราะฮฺ อันนะฮฺลิ อายะฮฺที่ 36)*

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **แท้จริง ฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกเจ้าในฐานะผู้แจ้งข่าวร้าย และข่าวดี** ﴿ คือ ความจริงฉันเป็นผู้แจ้งข่าวร้ายแก่พวกเจ้าหากพวกเจ้าฝ่าฝืนพระองค์ และผู้แจ้งข่าวดีว่าจะได้รับผลตอบแทน เมื่อพวกเจ้าภักดีต่อพระองค์ ดังที่มีระบุในฮะดีษเศาะฮีฮฺว่า แท้จริง ท่านรอซูล ﷺ ได้ขึ้นไปบนภูเขาเศาะฟา และได้ร้องเรียกบรรดาชาวกุเรชที่ใกล้ชิดๆ มาชุมนุม แล้วเมื่อพวกเขามารวมตัวกัน ท่านก็กล่าวว่า

( يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ ! أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلاً تُصِبِّحُكُمْ أَلَسْتُمْ مُصَدِّقِيَّ !

( فَقَالُوْا : مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ كَذِبًا قَالَ : فَإِنِّيْ نَذِيْرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ )

*"โอ้ ชาวกุเรชเอ๋ย ขอพวกท่านบอกให้ฉันทราบที หากฉันบอกกับพวกท่านว่า มีกองทัพม้าจะจู่โจมพวกท่านในตอนเช้า พวกท่านจะเชื่อฉันไหม ? พวกเขาตอบว่า เชื่อ เพราะเราไม่เคยได้รับการโกหกจากท่านเลย ท่านได้กล่าวว่า ความจริงฉันขอเตือนพวกท่าน ถึงการลงโทษอันรุนแรงในภายภาคหน้า"*

*(จากหนังสือ ดะลาอิลุนนุบูวะฮฺ 2/181)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเจ้าจงขออภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วจงกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์ทรงให้ปัจจัยยังชีพที่ดีไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์จะประทานให้แก่ทุก ๆ คนที่ทำความดี ซึ่งความดีของเขา** ﴾ คือ พระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาขออภัยโทษจากความผิดที่เคยทำมา และกลับตัวกลับใจต่อพระองค์เสีย และให้ยืนหยัดทำแต่ความดี ﴿ **พระองค์ทรงให้ปัจจัยยังชีพที่ดี** ﴾ ในโลกนี้ ﴿ **ไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์จะประทานให้แก่ทุก ๆ คนที่ทำความดี ซึ่งความดีของเขา** ﴾ คือ ประทานในปรโลก โดย กอตาดะฮฺ ได้กล่าวเช่นนั้น

*(อัฏฏอบะรี 15/231)*

ซึ่งก็ดังเช่นดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ﴾

**"ผู้ใดกระทำความดี ไม่ว่าเขาจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เราจะให้เขาดำรงชีวิตอยู่อย่างดี"**

*(ซูเราะฮฺ อันนะฮฺลิ อายะฮฺที่ 97)*

และดำรัสของ อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหากพวกเจ้าหันหลังให้ แท้จริง ฉันกลัวแทนพวกเจ้า ซึ่งการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่** ﴾ ข้อความนี้ เป็นการขู่ถึงการลงโทษอย่างหนักกับผู้ที่ผินหลังให้ต่อคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ และปฏิเสธรอซูลของพระองค์ การลงโทษนั้นจะประสบกับเขาในวันกิยามะฮฺ โดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง ﴿ **และการกลับของพวกเจ้าย่อมไปสู่อัลลอฮฺ** ﴾ คือ ที่นัดหมายของพวกเจ้านั้น ในวันกิยามะฮฺ ﴿ **และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง** ﴾ คือ พระองค์เป็นผู้ทรงสามารถตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ทั้งผู้ที่ทำดีต่อพระองค์และผู้ที่ฝ่าฝืนพระองค์ และทุกคนจะต้องกลับไปยังพระองค์ทั้งสิ้น

﴿ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾ ﴾

**5. พึงทราบเถิด แท้จริง พวกเขาปกปิดความลับไว้ในทรวงอกของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะซ่อนความเป็นศัตรูจากพระองค์ พึงทราบเถิดว่า ขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก**

## อัลลอฮฺ ﷻ ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ปรากฏว่า พวกเขานั้น เคยหันก้นของพวกเขาไปยังฟ้า และขณะที่พวกเขามีเพศสัมพันธ์กับภรรยา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมา

อัลบุคอรี ได้รายงานฮะดีษมาจาก อิบนิ ญุร็อยญฺ จาก มุฮัมมัด อิบนิ อุบบาส อิบนิ ญะอฺฟัรฺ ว่า แท้จริง อิบนิ อับบาส ได้อ่านว่า **أَلَا إِنَّهُمْ تَثْنَوْنِيْ صُدُوْرُهُمْ** ฉันจึงถามว่า โอ้ อะบัล อับบาส อะไรคือ **تَثْنَوْنِيْ صُدُوْرُهُمْ** เขาได้กล่าวว่า ชายคนนั้น เคยร่วมเพศกับภรรยาของเขา เขาก็ละอาย หรือเขาไม่มีผลอะไรแล้ว เขาก็รู้สึกอาย แล้วอายะฮฺนี้ก็ได้ถูกประทานลงมาว่า **أَلَا إِنَّهُمْ تَثْنَوْنِيْ صُدُوْرُهُمْ** และอีกสำนวนหนึ่ง อิบนุ อับบาส ได้เล่าว่า มนุษย์จำนวนมากมายที่จะปล่อยให้อวัยวะเพศคงอยู่ จิตใจเหม่อลอยไปยังฟากฟ้า โดยพวกเขาร่วมเพศกับภรรยาของพวกเขา แล้วทำให้จิตใจเหม่อลอยไปยังฟากฟ้า แล้วอายะฮฺดังกล่าวก็ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกเขา

*(ฟัตฮุลบารี 8/200)*

และ อัลบุคอรี ได้รายงานมาจาก อิบนิ อับบาส ว่า ﴿ **ขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น** ﴾ คือ เอาเสื้อผ้าปิดศีรษะของพวกเขาเอาไว้ เพราะเกิดความละอาย

*(ฟัตฮุลบารี 8/200)*

# تفسير ابن كثير


ISLAMIC BOOK CENTER
ศูนย์หนังสือ
อิสลาม

ISLAMIC BOOK CENTER




مركز الكتب الإسلامية

المصباح المنير في تهذيب
تفسير ابن كثير

# TAFSIR IBN KATHIR

(ABRIDGED)

Volume 4







ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ
87/2 อาคารมูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย
ถ.รามคำแหง ซอย 2 แขวง/เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์ 089-005-3393, 02-318-8085 แฟ็ก 02-318-8085
www.THAIislamicbook.com